

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൦

പുസ്തകം ൩. ചിങ്ങമാസം ലക്കം ൧.

മംഗളം

വന്ദിക്കുന്നു ചരാചരത്തെയനിശം കാക്കും സുരന്മാരെയി-
ന്നെന്നാലെന്തവരാൽ ഫലം വിധികൃതാതന്നീട്ടുവോരല്ലയൊ
എന്നാലാവിധിയെത്തൊഴാമവനഹോ കർമ്മാനുഗൻ കർമ്മമെ-
ന്നെന്നാലെല്ലാമതായത്തമാകുമതിനാലെന്നാ[illegible]ിക്കുന്നു ഞാൻ

എ. കൃഷ്ണൻഎമ്പ്രാന്തിരി.

പ്രസ്താവന

ബാലികയായ രഞ്ജിനിയെ മനഃപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്ന കേരളീയ മഹാജനങ്ങളോടു രഞ്ജിനീഭാരവാഹികൾക്കു കൊല്ലംതോറുമുള്ള കടപ്പാടു തീർക്കേണ്ടതായ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. രസികരഞ്ജിനി കേ[illegible]ത്തിലെ സമുദായ സ്വത്തായിട്ടും പത്രബന്ധുക്കൾ അതിന്റെ രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരായിട്ടും ഉടമസ്ഥന്മാർ പത്രാധിപരും മാനേജരും അതിനെ വേണ്ടപോലെ കൊണ്ടുനടത്തുവാൻ അടുത്ത ബാദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായിട്ടുമാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചുപോരുന്നത്. ആയതുകൊണ്ടു രഞ്ജിനിയുടെ മൂന്നാമത്തെ വയസ്സ് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്ന

ഈ സന്തോഷാവസരത്തിൽ അതിന്റെ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ യോ
ഗക്ഷേമത്തെ കുറിച്ചു സാംക്ഷേപമായിട്ടെങ്കിലും ഒരു വിവരണം പ
ത്രസുഹൃത്തുക്കളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതു ചുമതല ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെ
ന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഈ മഹത്തായ ഭാരം ഞങ്ങളാ
ലാവുന്നതും നിർവ്വഹിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നത്.

രഞ്ജിനിയുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പല മനോരാജ്യ
ങ്ങളും വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട്
എത്ര മാത്രം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഓർത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഉത്സാഹഭംഗ
ത്തിനും നിരാശക്കും കാരണം കാണുന്നില്ലെന്നല്ലാതെ തൃപ്തികൊ
ത്തും പ്രയത്നത്തിന്നൊത്തതുമായ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു
പറവാൻ മനസ്സാക്ഷി ഞങ്ങളെ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ര
ണ്ടാം കൊല്ലം ആദിയിൽ മലയാള പണ്ഡിതന്മാരോടു ഞങ്ങൾ
ചെയ്ത അപേക്ഷ കേവലം നിഷ്ഫലമാക്കിത്തീർക്കാതെ ഉദാരശീലന്മാ
രും കേരളഭാഷാബന്ധുക്കളുമായ വിദ്വത്സമ്പന്നന്മാരിൽ ചിലർ
ലേഖനമാലകളെക്കൊണ്ടു രഞ്ജിനിയെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതി
യോർക്കുമ്പോൾ രഞ്ജിനിയുടെ ഭാഗ്യോദയകാലം സമീപിച്ചുവെന്നും
തോന്നുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള മഹാനുഭാവന്മാരുടെ ലാളനാവൈ
ചിത്ര്യംകൊണ്ടു രഞ്ജിനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള മുഖപ്രസാദവും ഉണ്ടാകാവു
ന്ന ഗുണങ്ങളും ഇന്നപ്രകാരമെന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പറഞ്ഞറി
യിക്കേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രണ്ടാംകൊല്ലത്തിലെ സംഗതിവിവരപ്പട്ടികകൾ പരിശോ
ധിക്കുന്നതായാൽ സാമാന്യേന എല്ലാ ലക്കങ്ങളിലും ഒന്നാം കൊല്ല
ത്തിലേക്കാൾ വിഷയങ്ങൾ വണ്ണത്തിൽ കുറവായിട്ടും എണ്ണത്തിൽ
കൂടുതലായിട്ടും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പരിഷ്കാരത്തിനുള്ള ഹേതു
പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. ചതുർവ്വിധമായിട്ടു പറക സദ്യകഴിക്കുമ്പോൾ
പരദേശക്കറികളും മലയാളക്കറികളും വേണമെന്നു വച്ചിരിക്കുന്ന
തു ജനങ്ങളുടെ രുചിഭേദത്തെ കരുതിക്കൊണ്ടാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളു
ടെ ഉദ്ദേശവും വായനക്കാർക്കു ശരാശരി രസത്തെയുണ്ടാക്കുവാൻ ത
ന്നെയാണ്. പക്ഷേ ഓരോ ലക്കത്തിൽ പലതരം വിഷയങ്ങൾക്കു

സ്ഥലം കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു വിഷയത്തെ പലതവണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നേടത്തു ചിലപ്പോഴും രസഭംഗത്തിന്നു വഴിയായിത്തീരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ വരുന്ന സംഗതികളിൽ ലേഖകന്മാർകൂടി അല്പമൊന്നു സഹായിക്കുന്നതായാൽ വിഷയപ്രതിപാദനത്തിന്നു ന്യൂനത സംഭവിക്കാതെ ഈ ദോഷം ഒരുവിധം പരിഹരിക്കാമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. പത്രരംഗത്തിൽ പുതുതായി പ്രവേശിക്കുന്ന വിദ്യാൎത്ഥികളോടു ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുവാക്കു പറവാനുണ്ട്. വിഷയത്തെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു മനോധൎമ്മത്തെ വേണ്ടുംവഴിക്കു തിരിച്ചു ശബ്ദത്തിന്നുവേണ്ടി അൎത്ഥത്തെ ദണ്ഡിപ്പിക്കാതെ ഉപന്യാസമെഴുതുവാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നതായാൽ അവരവൎക്കും മററുള്ളവൎക്കും അധികം ഉപകാരമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ വാസ്തവമറിയാതെ ഉദ്ദിഷ്ടവിഷയത്തെ പോയവഴിക്കു തെളിക്കുമ്പോളാണ് പത്രാധിപന്മാൎക്കു കഷ്ടപ്പാടിന്നും ലേഖകന്മാൎക്കു മനസ്താപത്തിന്നും ഏടയായിത്തീരുന്നത്.

രഞ്ജിനിയുടെ പ്രകൃതി നന്നാക്കുവാൻ മറെറാരു പ്രയത്നം ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സമ്മാനം നിശ്ചയിച്ചു ലേഖനമെഴുതിക്കുവാനാണ്. ഇക്കാൎയ്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിക്ഷയം രഞ്ജിനീമുഖേനതന്നെ വായനക്കാരെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ ആവൎത്തിക്കുന്നില്ല. മേലിലെങ്കിലും ഇതിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു സമാധാനപ്പെടുന്നു. രഞ്ജിനിയുടെ ആകൃതിക്ക് മോടിവരുത്തുന്ന കാൎയ്യത്തിലും സംഗതിവശാൽ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നപോലെ ജയപ്രാപ്തിയുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അതിന്നുള്ള പരിശ്രമത്തിൽനിന്നു നിരാശരായിട്ടു പിൻവലിക്കുവാനുള്ള അവസരവും വന്നിട്ടില്ല. ആകക്കൂടി നോക്കുന്നതായാൽ രഞ്ജിനിക്കു ചില അരിഷ്ടങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും പ്രായത്തിന്നൊത്ത പുഷ്ടിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ലോകപ്രതിനിധികളായ പത്രങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ ലാളനംകൊണ്ടും വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ടും രസികരഞ്ജിനി യഥാൎത്ഥരസികരഞ്ജിനിയായിത്തന്നെ വളൎന്നുവരുവാൻ അസാദ്ധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രഞ്ജിനിയുടെ ഭാവിയെപററി ഇത്രമാത്രമല്ലാതെ മറെറാന്നും പറവാൻ തല്ക്കാലം തരമില്ല. ബാല്യംകൊണ്ടു രഞ്ജിനിക്കു പററീട്ടുള്ള വീഴ്ചകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ മഹാജനങ്ങൾ അതിനെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ പ്രജാവത്സലനായ ജഗദീശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ.

ഒരു പറകളംകൂത്ത്

മലയാളത്തിലെ പല മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിലും രാജധാനികളിലും മററും ചാക്യാർ കൂത്തു* നടത്തിവരുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടും ഇപ്പോഴും നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ നടന്മാരായ ചാക്യാന്മാൎക്കു പണ്ടത്തെപ്പോലെയുള്ള അഭ്യാസപുഷ്ടിയും നാട്യവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഇപ്പോൾ തീരെ കുറവായിരിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളത്തിലെ പൂൎവ്വ നടപടികളിൽ പലതിനും മാററിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈ ചാക്യാരുകൂത്തിനും ഇപ്പോൾ വലുതായ ഒരു ഉടവു തട്ടീട്ടില്ലെന്നില്ല.

കൊല്ലം [illegible]-ാമാണ്ടു ധനുമാസത്തിൽ, കരിക്കാട്ടിൽനിന്നും തീപ്പെട്ട കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കാലത്ത് അവിടുന്ന് ഒരു പറക്കളംകൂത്തു കഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'പറക്കളംകൂത്ത്' എന്നതു നാഗാനന്ദം നാടകത്തിലെ നാലാമങ്കത്തിൽ ശംഖചൂഡനെന്ന പകരം വദ്ധ്യചിഹ്നം ധരിച്ചു പാറപ്പുറത്തു കിടന്ന ജീമൂതവാഹനനെ ഭക്ഷിപ്പാനായി ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു ചുററിപ്പറന്നിറങ്ങിവരുന്ന ഗരുഡന്റെ പ്രവേശമാണ്. ഇതിൽ ഗരുഡവേഷം കെട്ടുന്ന ചാക്യാർ കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുനിന്നും കീഴ്പോട്ട്, ഗരുഡൻ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വരുന്ന പ്രകാരം ചുററിപ്പറന്നു പ്രവേശിക്കണം, എന്നുമാത്രമല്ല, അതിനിടക്ക് ആ

---

* (ചാക്യാരുകൂത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി ഭാ. പോ. ഏഴാം പുസ്തകം 7, 8, 9, ഈ ലക്കങ്ങളിൽ മിസ്റ്റർ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി വിസ്തരിച്ചെഴുതീട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല).

സമയം ശബ്ദനങ്ങളാകാവുന്ന രസവികാരങ്ങളെ തന്മയത്വേന രംഗവാസികളെ ബോധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ചില പദ്യങ്ങളും ചൂർണ്ണികകളും ചൊല്ലി അഭിനയിക്കുകയും വേണം. അതിനാൽ ഈ വേഷം കെട്ടുന്ന ചാക്യാർ അസാമാന്യനായിരിക്കേണമെന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. ഇങ്ങിനെ പറക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ചുററിത്തിരിഞ്ഞിറങ്ങി വരുന്നതിന്ന് അന്നത്തെ നടന്മാർ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സൂത്രം വളരെ നല്ലതായിരുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ, ഒരാൾ തൂങ്ങിയാൽ പൊട്ടിപ്പോകാതിരിക്കത്തക്കവിധം ഉറപ്പും, കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ മുകളിൽനിന്നു താഴത്തെത്തുന്നതിന്നു വേണ്ടതിൽ ഇരട്ടി നീളവും ഉള്ള ഒരു കോടിക്കച്ചയുടെ ഒരു തല വേഷക്കാരന്റെ അരയിൽ കെട്ടുകയും ആ കച്ചയുടെ ബാക്കിയുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും നല്ലവണ്ണം പിരിച്ചു കൊട്ടമ്പിലി കയററുകയും, അതിന്റെ മറേറത്തല മുകളിലുള്ള ഒരു കപ്പിയിൽ കോർത്ത് വേറൊരാൾ പിടിക്കുകയും, ചെയ്തുകൊണ്ടു വേഷക്കാരന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു കുറച്ചു കുറച്ചായി അയച്ചുകൊടുത്തു കൊള്ളുക. ഇങ്ങിനെയായാൽ കച്ചയുടെ മറേറപിരി അഴിയുന്തോറും അരയിന്മേൽ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആൾ അനായാസേന താനേതാൻ തിരിയുന്നതാണല്ലൊ.

എന്നാൽ ഈ കച്ചയുടെ മറേറത്തല പിടിക്കുന്ന ആൾ തൂങ്ങുന്ന ആളെക്കുറിച്ചു നല്ല സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അന്യോന്യ വിശ്വാസവും ഉള്ളവനും അവസരോചിതം പ്രയോഗിക്കേണ്ട വിശേഷബുദ്ധിയും കൌശലവും ധാരാളം ഉള്ളവനും, ആയിരിക്കേണമെന്നു നിസ്സംശയമാണല്ലൊ. സാധാരണ ചാക്യാന്മാരുടെ നാടകാഭിനയങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുവാനും അവരെ സഹായിപ്പാനും ഉള്ള ബാദ്ധ്യത നമ്പ്യാർക്കാകുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ സ്ത്രീയാകുന്നു നങ്ങ്യാർ എന്നു പറയുന്നത്. നങ്ങ്യാന്മാർ പ്രായേണ ചാക്യാന്മാരുടെ ഭാര്യമാരായിരിക്കും. എന്നുമാത്രമല്ല, കൂത്തിന്നു രംഗത്തിരുന്നു താളംപിടിക്കുകയും നാടകങ്ങളിൽ സ്ത്രീവേഷം കെട്ടുകയും ഇവരുടെ മുറയാകുന്നു. ഒരു നല്ല നങ്ങ്യാക്കും ചാക്യാരെപ്പോ

ലെത്തന്നെ വാസനാസിദ്ധവും അഭ്യാസ സാദ്ധ്യവുമായ നടനവൈ ദഗ്ദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

ഇങ്ങിനെ രംഗോപജീവികളായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന സന്താനങ്ങളും തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ അനുകരിപ്പാൻ ശക്തന്മാരായി തീരുന്നതിന്നു ധാരാളം സംഗതിയുള്ളതാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കരിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാൻ നടത്തിയ പറക്കംകൂത്തിന്നു ചരടു പിടിച്ചതു സാക്ഷാൽ കഞ്ചൻനമ്പ്യാരാണെന്നും താഴെ എഴുതുന്ന പദ്യം അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതാണെന്നും ഐതിഹ്യം ഉണ്ട്.

'ജ്ഞാനാനന്ദസമ്പന്നാൽ' ധ്രുവ,'മിട്ട്യമ്മനാംനടൻ'
പറന്നേറം 'തേരൌദ്രാ–നാഗോ'ഷീതിം പരാംഗയുട

ഇതിൽ 'ജ്ഞാനാനന്ദസമ്പന്നാൽ' എന്നത് അന്നത്തെ കലിസംഖ്യയാണ്. അതിൽനിന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരം ക്രിയ ചെയ്താൽ 'ഇട്ട്യമ്മനാം– നടൻ' എന്ന വാക്യധ്രുവവും 'തേരൌദ്രാനാഗേഃ' എന്ന വാക്യവും സിദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കലിസംഖ്യകൊണ്ടു കണക്കാക്കിയതിൽ ഈ കൂത്തു നടന്നതു കൊല്ലം തൊള്ളായിരത്തിരുപതാമാണ്ടു മേടമാസം ഇരുപത്തിനാലാം തിയ്യതിയാണെന്നും കൊച്ചിയിലെ പൂർവ്വരാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചകാലത്തെ കാണിക്കുന്ന റിക്കാട്ടിൽനിന്ന് അന്നു കൊച്ചി രാജകുഡുംബത്തിൽ മൂപ്പുവാണിരുന്നത് ൯൨൰-ൽ കരിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാനായിരുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഈ ശ്ലോകത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന കാലത്തിൽ ഒരു പറക്കംകൂത്തു നടന്നിരിക്കാം; അതിൽ ഒരു ഇട്ട്യമ്മൻ ചാക്യാരു പറന്നിട്ടുമുണ്ടായിരിക്കാം എന്നല്ലാതെ അന്നു ചരടുപിടിച്ചതും ഈ ശ്ലോകമുണ്ടാക്കിയതും കഞ്ചൻനമ്പ്യാരാണെന്നോ കൂത്തുനടത്തിച്ചതു കരിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാനാണെന്നോ പറയുന്നതിലേക്കു തക്കതായ ലക്ഷ്യം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പക്ഷേ ഒരാക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നുകൂടിന്നല്ല. ആ ആക്ഷേപത്തിന്ന് ഇനിക്കുള്ള സമാധാനം, വൃ

ഗുരുപരമ്പരയാ കേട്ടുകേൾവിയുള്ള ഈ ഒരു കഥയും, കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരും കരിക്കാട്ടിൽ തിപ്പെട്ട നമ്പൂരാനും അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാമ്യവും മാത്രമാകുന്നുവെന്നു ഇപ്പൊഴും തന്നെ പറഞ്ഞേക്കാം. അഥവാ ഇതിൽ പൂർവ്വപക്ഷം കൊടുക്കുന്നവർ അവരുടെ ആക്ഷേപ സാധകങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ തെളിവിൽ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ ഈ മതംതന്നെ സാധുവായിരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളതുമാണല്ലൊ.

ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് ഈ കഥ അവസാനിപ്പിക്കാനായിരുന്നു ഞാനാദ്യം വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ കൂത്തിൽവെച്ചു ഫലിതനിധിയായ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരു പ്രയോഗിച്ചതായ ഒരു പൊടിക്കയ്യിനെ പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറയുന്നതു വായനക്കാൎക്കു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി അതുകൂടി പറഞ്ഞു കലാശിച്ചേക്കാം.

മേപ്പടി കൂത്തു നടക്കുന്നതിന്നിടക്ക് ഒരു ദിവസം കൂത്തു സമയം കലശലായ ഒരു മഴ പെയ്തു. വേനല്ക്കാലമായിരുന്നതിനാൽ കൂത്തിനായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന സ്ഥലം വലിയ മഴ തടുപ്പാൻ മതിയാകാഞ്ഞതിനാൽ അന്നു എല്ലാവരും നനഞ്ഞു വളരെ മിശ്രമായി തീരുകയും ചെയ്തു.

കൂത്തിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം നമ്മുടെ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ വന്നുചേൎന്നതു അന്നായിരുന്നു. വഴിയാത്ര ക്ഷീണംകൊണ്ടും മററും അന്നു പുറത്തിറങ്ങാതെ മാളികയിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറേറന്നാൾ കാലത്തെ നമ്പ്യാർ തിരുമുമ്പിൽ പോയുള്ളു. നമ്പ്യാരെക്കണ്ട ഉടനെ തമ്പുരാൻ 'ആ! കുഞ്ചൻ, നന്നായി! എപ്പോഴാണ് വന്നത്?' എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചതിന്നു നമ്പ്യാർ 'അടിയൻ ഇന്നലെ നനയാൻ ശക്കവെന്നും വിടകൊണ്ടു' എന്നു ക്ഷണത്തിൽ മറുപടി ഉണൎത്തിക്കയും ചെയ്തു.

തലേദിവസം മഴ പെയ്തതും എല്ലാവരും നനഞ്ഞതും അറിവുള്ള തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു നമ്പ്യാരുടെ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഫലിതത്തിന്ന് എത്രമാത്രം രസമുണ്ടാകുമെന്ന് എഴുതിക്കാണിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ലല്ലൊ.

കെ. പി. യം.

വലയേശ്വരീപഞ്ചകം.

---

1. ധവളസൽപുകഴാർന്നുവിളങ്ങിടും
ധവളസൽപുതുമേനിയിലാഢ്യമെ!
കുവലയശമനാംകവരുംമിഴി-
ക്കുവലയേ! വലയേശ്വരികൈതൊഴാം

2. അമരമാമുനിമാർമുതലായവ-
ർക്കമരമായമരുന്നൊരനഗാത്മജേ!
ഭ്രമരമാകണമെന്മതിനിക്കഥാ
സുമരസേമരസേവ്യപദേശിവേ!

3. ഭവനമായസുഖംകുടികൊണ്ടിടും
ഭവനമായഭവാനിഭവൽപദം
ഇവനപായമൊഴിക്കുന്നമാമ്യഹം
ഭുവനപാവനപാദപരാഗഹേ

4. വലയമായഹിയായവരൻവിഭും
വലയതായവിലോലവിലോചനം
വലയുമെന്നിലണഞ്ഞുഭവാനി! ഭൂ-
വലയമാലയമാമചലാത്മജേ.

5. സരസമെന്മനതാർതവവീഥിമൽ
സരസരാജനതാംഘ്രിയിലെത്തുവാൻ
സരസിജാക്ഷിഇണങ്ങണമീശ്വരി
സരസസാരസസാരസസാരസേ!

കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ.

സുഖസ്വപ്നമാൎഗ്ഗം.

നമ്മുടെ ജീവകാലത്തിലെ പ്രധാനഭാഗം ഉറക്കമായിക്കഴിയുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രസകരവും ചിലപ്പോൾ നീരസം ജനിപ്പിക്കുന്നതും, എന്നുമാത്രമല്ല, ഭയങ്കരവും വ്യസനകരവുമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. സ്വപ്നത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നത് ഒരു തോന്നൽ മാത്രമാണെങ്കിലും ജാഗ്രസ്വപ്നങ്ങളിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷം സന്തോഷവും, സന്താപം സന്താപവും, തന്നെ. അതുകൊണ്ടു സുഖസ്വപ്നത്തെ അംഗീകരിപ്പാനും ദുഃഖജനകമായതിനെ നിരാകരിപ്പാനുമുള്ള മാൎഗ്ഗം ആലോചിക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കയില്ല. സ്വപ്നം കാണാതെ ഉറങ്ങുന്നത് ഉത്തമപക്ഷംതന്നെ. സ്വപ്നം ഉണ്ടാകുന്നതായാൽ സുഖസ്വപ്നമായിരിക്കുന്നതാണ് ഭേദം. സന്തോഷപ്രിയന്മാരായ മനുഷ്യജീവികൾക്കു സുഖസ്വപ്നപരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതും ഒരു സന്തോഷം തന്നെയാണല്ലോ.

സുഖസ്വപ്നത്തിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ വഴി ക്രമമായ വ്യായാമംകൊണ്ടും മിതമായ ഭക്ഷണംകൊണ്ടും കായബലത്തെ പരിപാലിക്കുകയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ബലഹീനന്മാരുടെ വിചാരശക്തി ഇടറിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ നിന്ദ്യങ്ങളും പലപ്പോഴും ഭയങ്കരങ്ങളുമായ ദുസ്സ്വപ്നങ്ങൾ അവൎക്കു കാണുവാനിടയുണ്ട്. ശരീരായാസം ചെയ്യുന്നതു ഭക്ഷണത്തിനു മുമ്പായിരിക്കണം. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഒരിക്കലും വ്യായാമം ചെയ്യരുത്. ഊണിനു മുമ്പു ചെയ്യുന്ന വ്യായാമം ദഹനശക്തിയെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുകയും, മറെറവിധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വിപരീതഫലത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അതിയായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നത് ആൎക്കും നല്ലതല്ല. 'അരവയറത്താഴം' എന്ന പഴമൊഴി വളരെ സാരത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു. ആയമിട്ട് അത്താഴം കഴിക്കുന്നവൎക്കു വേണ്ടമതിയിലുള്ള ദഹനശക്തി ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നു; ദേഹത്തിനു ലഘുത്വവും സ്വഭാവത്തിനു പ്രസന്നതയും തോന്നുന്നു; ജീ

വിതസാരസർവ്വസ്വമായ ശരീരത്തിലെ സകല യന്ത്രപ്പണിത്തരങ്ങളും യഥാക്രമം ചേഷ്ടിക്കുന്നു; ഇതാണ് ആ ചൊല്ലുകൊണ്ടു വന്നുകൂടുന്ന അർത്ഥം. ക്രമമായ വ്യായാമം ചെയ്തതിനുശേഷം മിതഭോജനം കഴിക്കുന്നവനു നിദ്രാദേവി താനേ പ്രത്യക്ഷമായിവന്ന് രാത്രിസമയം നിർബ്ബാധമാക്കിത്തീർക്കാതിരിക്കയില്ല. നേരേമറിച്ച്, ചാക്യാർ പറയുന്നതുപോലെ ആകണ്ഠം മാത്രമല്ല, രണ്ടുമൂന്നു പത്തനങ്ങളുംകൂടി കയറി നിൽക്കുന്നതുവരെ തിൻപണ്ടങ്ങളെ ഉള്ളിൽകുത്തിനിറച്ച് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന ഒരു ബുഭുക്ഷുവിനുണ്ടാകുന്ന ദുസ്സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഭയങ്കരത്വം അവാച്യമാകുന്നു. അയാൾ കുത്തനെയുള്ള കൊടുമുടിയിൽനിന്നു ഉരുണ്ടുവീഴുന്നുവെന്നോ, കാട്ടുമൃഗങ്ങളോ, കലപാതകികളോ, പിശാചുക്കളോ നേരിട്ടു വരുന്നുവെന്നോ, വിചാരിച്ച് പ്രാണവേദനകൊണ്ടു നിലവിളികൂട്ടുന്നു. അദ്ധ്വാനവും ആഹാരവും തമ്മിൽ സംബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് ഒന്നിന്റെ ഏറ്റക്കുറവുപോലെ മറേറതും വേണ്ടതാണെന്നല്ലാതെ അധികം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവർക്കു അല്പമായ ആഹാരം ഒരിക്കലും മതിയാകുന്നതല്ല. ആയാസക്കുറവും അത്താഴനിറവും പാടില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതേയുള്ളു. പാചകവൃത്തി പരിഷ്കൃത രീതിയിലെത്തിയതിനു ശേഷം ജനസമുദായത്തിനു രണ്ടുനേരം ആഹാരമുണ്ടായാൽമതി. എന്നാൽ അമിതമായ അത്താഴം പലപ്പോഴും ദുസ്സ്വപ്നങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. കായബലം കൂടിയവർ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാകുന്നില്ലെന്നില്ല. ബലഹീനന്മാരായ പെരുവയറന്മാർ മൂക്കോളം ചെലുത്തി വിസ്കിയും താങ്ങി വിരിപ്പിൽ ചെന്നു മലർന്നതിനുശേഷം ചിലർ കല്പാന്തകാലംവരെ ഉണരാതുള്ള ദീർഘനിദ്ര ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുള്ള കാരണം ഭിഷഗ്വരന്മാർ പറയുന്നതു ഭയങ്കരമായ സ്വപ്നം കൊണ്ടാണെന്നാകുന്നു.

തടിമിടുക്കുണ്ടാകുവാനുള്ള മറെറാരു മാർഗ്ഗം ശയ്യാഗൃഹത്തിൽ ശുദ്ധവായുവിന്റെ ഒഴിയാതെയുള്ള പ്രചാരമാണ്. ഉറക്കത്തിനു ഭംഗം വരാതിരിപ്പാനായി വാതിലുകളെല്ലാം കെട്ടിയടച്ചു കട്ടിലിന്നു ചുററും മറശ്ശീലയിട്ട് ഒരു കുടുസ്സായ മുറിയിൽ കിടന്നുറങ്ങു

ന്നതു വളരെ അപകടമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ പുറത്തു
നിന്നു വരുന്ന കാററ് തട്ടുന്നതു സുഖക്കേടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന
പക്ഷം ശ്വാസോച്ഛ്വാസംകൊണ്ടു മലിനമാക്കിത്തീൎത്ത ഒരു ചെറിയ
മുറിയിലെ വായുവിനെതന്നെ വീണ്ടും ശ്വസിക്കുന്നത് അധികം ഉ
പദ്രവകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. തിളച്ചുമറിയുന്ന വെള്ളം ആവിയായി
പോകുവാൻ തരമില്ലാത്ത പക്ഷം വീണ്ടും തിളപ്പിക്കുന്നതായാൽ
അതിലധികം ചൂടുപിടിക്കുവാൻ നിൎവ്വാഹമില്ല. മനുഷ്യദേഹത്തിൽ
നിന്ന് മലിനദ്രവ്യങ്ങളെ ഉടനുടൻ കളയുന്നതായാൽ ദേഹത്തിന്ന്
ഒരികാലും കേടുതട്ടുന്നതല്ല. ശ്വാസകോശം വഴിക്കും രോമകൂപങ്ങ
ളിൽ കൂടിയും ദുഷിച്ച സാധനങ്ങളെ പുറത്തുകളയുന്നതിന്നും ശുദ്ധ
വായു സഞ്ചരിച്ച് അവയെ ദൂരത്താക്കുന്നതിന്നും പ്രകൃതിതന്നെ
വേണ്ടുന്ന ഏൎപ്പാടുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വിസ്താരം കുറ
ഞ്ഞ മുറിയിലെ വായു മനുഷ്യശരീരത്തിൽനിന്നു പൊടിയുന്ന മലി
ന സാധനങ്ങളോടു കൂടി കലൎന്നു ക്രമേണ ദുഷിച്ചുപോകയും ആ
വായുവിനെതന്നെ വീണ്ടും ഉച്ഛ്വസിക്കേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ട്
മുമ്പു ദേഹത്തിൽനിന്നു വിസൎജ്ജനം ചെയ്ത ദ്രവ്യങ്ങളും പിന്നീട്
ആ ദേഹത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധികം
ജനങ്ങളുള്ള ഒരു ചെറിയ മുറിയിലെ വായു ക്ഷണത്തിൽ ദുഷിച്ച്,
കൽക്കട്ടയിലെ ഇരുട്ടറപോലെ, ജീവനാശം വരുത്തുകയും ചെയ്യും.
ഒരാൾക്കു ഒരു മിനിട്ടുനേരംകൊണ്ട് ഒരു ഗാലൻ തൂക്കം വായുവിനെ
അശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. ആ തോതനുസരിച്ച് ഒരു മുറിയി
ലെ വായു ദുഷിച്ചുപോകുന്നതിന്നു കുറെ മണിക്കൂറുനേരത്തെ താമ
സം വേണ്ടിവരും. എന്നാലും വായു ക്രമേണ മലിനമായിത്തീൎന്നു
പല ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ശരീരത്തിൽനിന്നു
പൊഴിയുന്ന മാലിന്യങ്ങളോടു കലൎന്നിട്ടുള്ള വായുവിനെ ഉൾക്കൊ
ള്ളുന്നതുകൊണ്ടു ദീനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള മുന്നറിവ് അതു നമുക്കു തരാ
തെ ഇരിക്കുന്നില്ല. ശ്വാസംകഴിക്കുന്നതിന്നു സ്വല്പം തടവോ,
രോമകൂപങ്ങളിൽ ഒരു കിരുകിരുപ്പോ, (ഇന്നതാണെന്നു വിവരപ്പെ
ടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതായ ഒരു സുഖക്കേട്) ഇതിന്റെ സൂചന

യാണ്. ഈ സുഖക്കേട് പലരും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാരണം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങും. നഖശിഖപൎയ്യന്തം പുതച്ചു മൂടികിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ പെട്ടന്നുണരുകയും പിന്നീട് ഉറക്കം വരാതെ കുഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നിടയിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നുനോക്കും. എങ്ങിനെയായാലും സുഖം തോന്നുകയില്ല. ഈ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുന്നത് രോമകൂപങ്ങളിൽകൂടി പുറത്തേക്കു പുറപ്പെടുന്ന ദുഷിച്ച പദാൎത്ഥങ്ങളെ ശരീരത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നതിന്നു വായുവിന്നു ശക്തിയില്ലാതെ അവ ആ ദ്വാരങ്ങളിൽതന്നെ പററികിടക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. പുറത്തുപോയി കുറെ ലാത്തി വന്ന് വിരിപ്പ് തട്ടിക്കുടഞ്ഞു വിരിച്ച് വാതൽ തുറന്നിട്ടു കിടക്കുമ്പോൾ സുഖസ്വപ്നപരമാനന്ദമൊ അഥവാ ഗാഢനിദ്രയൊ പിന്നീട് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഇനിയും പല പ്രകാരത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുത്താമെങ്കിലും ശാസ്ത്രരീതിപിടിച്ചു പോകുന്നവൎക്ക് ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മതിയാകുന്നതാണ്. ശുദ്ധവായുവിന്റെ പ്രചാരം സുഖസ്വപ്നമൊ സുഷുപ്തിയൊ മാത്രമല്ല, ദീൎഘായുസ്സും, നൽകുന്നതാണെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവർ ഈ പുരാണപ്രകരണത്തെ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അഞ്ഞൂറുകാലം ഇടവിടാതെയുള്ള അഭ്യാസംകൊണ്ടു സിദ്ധിവരുന്നതായ ഒരു യോഗമുറ 'സുശ്രാവ്യൻ' എന്ന ഋഷീശ്വരൻ വിഷ്ണാണകാലത്തു തന്റെ ശിഷ്യനെ ഉപദേശിച്ചു. ശിഷ്യൻ ഉപദേശപ്രകാരം അഭ്യാസം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു പ്രാണായാമം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി ആയുസ്സു സമ്പാദിക്കേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് വായുഭഗവാനെ കുറിച്ചു തപസ്സുചെയ്തു. ശുദ്ധവായു ധാരാളം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വിജനപ്രദേശത്തിൽ വളരെക്കാലം തപസ്സുചെയ്തതിന്റെ ശേഷം വായുഭഗവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, "എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമായി, എന്തുകാൎയ്യമാണ് ഞാൻ സാധിച്ചു തരേണ്ടത്" എന്നു ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ ശിഷ്യൻ "അഞ്ഞൂറുകാലം ആയുസ്സു നിലനിൎത്തു

വാനായി പ്രാണായാമം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി തരണം' എന്നാണ് വരമപേക്ഷിച്ചത്.

അതിനു പ്രതിവചനമായി വായുഭഗവാൻ പറഞ്ഞു: 'അത്ര യുള്ളൂ? ഇത്ര കുറച്ചു കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുവാനായിട്ടു പ്രാണായാമം സ്വാധീനപ്പെടേണമെന്നില്ല. എന്റെ ഗതാഗതത്തിനു തടസ്ഥം നേരിടാത്ത സ്ഥലത്തു പതിവായി കിടന്നുറങ്ങിയാൽ മതി'.

എടത്തടവിൽ ഒമ്പതാംകൂറ്

കേശവാഷ്ടകം.

വ്രജവധൂജനവധൂനനദക്ഷ! ഹേ
വിഹഗവാഹ! ഗവാം പതിയോടലം
ഇടയുമാടയുമാ മൃദുമെയ്യുമെൻ-
ധിഷണ മോഷണമോദിത! കാണണം ൧

അവനമാ വനമാലി നടത്തുമെ-
ന്നിഹ മുദാമഹമുദാര! നിനച്ചു താൻ
ഭുവനപാവന! പാർക്കുവതെന്നതോ-
ർക്കണമിതാണമിതാദരമാശു മേ ൨

ദുരിതമീരിതമീശ! പൊറുത്തു നീ
മറിത! മേ ഹിതമേകണമേ സദാ
വിമല! കോമളകാലതനോ! ഭവൽ-
പദമിതാ ദമിതാഹിത! കൈതൊഴാം ൩

ജഗതി മേ ഗതി മേശ! സമച്ചനാം
തവ ലയേ വലയേണിവരാ മുഹുഃ;
വിഹിതമേ ഹിതമേതിലുമാക നിൻ-
ഇണയിതാണയിതാമരസേക്ഷണ! ൪

ജയ കളായകളാഭ! വണങ്ങിടു-
ന്നിവനിതാ വനിതാമദന! പ്രഭോ!
മരണകാരണകാലഭയത്തിൽ നി-
ന്നപരമം പരമം ശരണം ഹരേ! ൭

അഭവ! മേ ഭവമേദുരസിന്ധുവി-
ന്നലകളാലകളാത്മക! സങ്കടം
അവനതാവനതാന്ത! ഇണ്ടലു നീ-
യജിത! ഭ്രാജിതശോഭനവാംബര! ൮

അമല! മംഗലമാതിനൊഴും വരൻ
സമരസാമരസാഹ്യമൊടേ തൊഴും
സുമഹിമാ മഹിമാനദ! തേ യഥാ-
സമയമാമയമാകെയൊഴിക്ക മേ ൯

ഇഹ രമാഹരമാകിയ മേനിതൻ-
നമനമേ മനമേ! തവ ഭവ്യദം;
നരകകാരകകാപഥസേവനം
ത്യജ നിജാജനിജാഗരണാന്വിതം ൰

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം.

ഗുണനിരൂപണം

ഇനി ഈ നാടകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, കഥാസാരഭാഗത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ നായകാദികളുടെ വിചാരസംഭാഷണാദികളിൽനിന്നു സൂചിക്കുന്നതും, അവിടവിടെയുള്ള സൌന്ദൎയ്യഭേദങ്ങളെയും മറ്റും മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചാൽ തോന്നുന്നതും, ആയി ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള ഓരോ പാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവഗുണദോഷങ്ങളെയും അവയെക്കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന ലോകോപദേശങ്ങളെയും ചുരുക്കത്തിൽ പൎയ്യാലോചിക്കുന്നു.

നായകഗുണവിചാരം.

ഈ നാടകത്തിലെ നായകനായ പുരൂരവസ്സു മഹാരാജാവിന്നു ഭൂമിയിൽപോലെ ആകാശത്തിലും സഞ്ചരിപ്പാൻ സാമൎത്ഥ്യമുണ്ട് എന്ന ഗുണത്തെ 'ആദിത്യഭഗവാനെക്കണ്ടു തൊഴുതുവരുന്നു' എന്ന വാക്യവും 'അഗ്രത്തിൽ ബത' എന്ന ശ്ലോകവും കാണിക്കുന്നു. രാജാവു ദേവപക്ഷക്കാരനാണെന്നതിനെ 'ആദിത്യഭഗവാനെക്കണ്ടു തൊഴുതുവരുന്നു' എന്ന വാക്യവും 'ആ വികൃതി' എന്നു അസുരനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞ പദവും മറ്റും കാണിക്കുന്നു. ദേവകൾ സ്വഭാവത്താലെതന്നെ ധാൎമ്മികന്മാരാകയാൽ ദേവപക്ഷക്കാരനായ രാജാവു ധൎമ്മിഷ്ഠനാണെന്നു വന്നുകൂടി. രാജാവിന്റെ ഉത്സാഹദയാഗുണങ്ങളെ 'ഭീതിമതു' എന്നു മുതൽ 'പോരാഞ്ഞാലും' എന്നുവരെയുള്ള വാക്യവും 'എന്നാൽ വിഷാദം കളയൂ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഖിയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യാം' എന്ന വാക്യവും മറ്റും കാണിക്കുന്നു. അപ്സരസ്ത്രീകളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ അധികം നല്ലതായ 'തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാം' എന്ന പദംവിട്ടു 'തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യാം' എന്നു പ്രയോഗിച്ച പദവും 'ജഗത്രയം വഴിക്കുകാക്കുന്ന വലാരിവൈഭവാൽ' എന്ന വാക്യവും 'അനുമിന്ദ്രനൊഴുന്ന' എന്ന ശ്ലോകവും മറ്റും ര

ജാവിന്റെ ഐശ്വൎയ്യത്തെക്കാണിക്കുന്നു. അപ്സരസ്ത്രീകൾ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടറികയില്ലെങ്കിലും ധാരാളമായി കേട്ടറിയുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ച രാജാവിന്റെ കീൎത്തിഗുണത്തെ 'ചന്ദ്രപൌത്രനായ അങ്ങേക്ക് ചേരുന്നതുതന്നെയാണിത്' എന്ന വാക്യവും 'എന്തിനു സംശയംവേണ്ടാ' എന്നു മുതൽ 'തീൎച്ചതന്നെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥവും കാണിക്കുന്നു. രാജാവിനെ നോക്കീട്ട് 'അസുരന്മാൎക്കു പകാരംതന്നെയാണ് ചെയ്തത്' എന്നുണ്ടായ ഉൎവ്വശിയുടെ വിചാരവും മറ്റും രാജാവിന്റെ സൌന്ദൎയ്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. 'ആ സഖിജനം എവിടെയായിരിക്കും' എന്ന ഉൎവ്വശിയുടെ ചോദ്യത്തിന് രാജാവ് 'അവർ വലിയ വിഷാദത്തിലിരിക്കുന്നു' എന്നുള്ള ദിക്കിലൊന്നു നിൎത്തിയും, അതിനെ ഉൎവ്വശിയുടെ സൌന്ദൎയ്യാതിശയംകൊണ്ടു സാധിച്ചും നല്ലവണ്ണം സമാധാനപ്പെടത്തക്ക വിധത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞതും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ വാക്സാമൎത്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. 'നമുക്ക് രണ്ടിഷ്ടവും സാധിച്ചു' എന്നു മുതൽ 'ദുൎഘടമാണല്ലോ' എന്നുവരെയും 'യുദ്ധമടുക്കുമ്പോൾ' എന്നു മുതൽ 'പേടിയാണല്ലോ' എന്നുവരെയും ഉള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടും മറ്റും രാജാവിന്റെ ലോകോത്തരവിക്രമത്തെക്കാണിക്കുന്നു. 'അദ്ദേഹം കാൎയ്യം സാധിച്ചല്ലാതെ പിൻതിരിച്ചുവരില്ല തീൎച്ചതന്നെ' എന്ന വാക്യംകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ ആ ഫലോദയകൎമ്മതാഗുണത്തെ കാണിക്കുന്നു. 'സോമദത്തമായ തേർ' എന്നതുകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ ദിവ്യയുദ്ധോപകരണഗുണം സ്പഷ്ടമാണ്. 'ഇതുതന്നെക്കാണമനിപ്പോളിടയില്ലല്ലോ' എന്നു രാജാവു ചിത്രരഥനോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൊണ്ട് സ്വധൎമ്മമായ പ്രജാരക്ഷണത്തിലുള്ള രാജാവിന്റെ ജാഗ്രതാഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

രണ്ടാമങ്കം

രാജാവു ദിവസത്തിൽ അല്പകാലം മാത്രമേ യഥേഷ്ടം വിനോദിക്കുന്നുള്ളൂ. ശേഷം കാലമെല്ലാം പ്രജാരക്ഷണം ചെയ്യുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടു പ്രജകൾക്കു യാതൊരു പാപവും ഉണ്ടാകുന്നി

ല്ല എന്നും, ലോകത്തിന്റെ എല്ലാം അധിപതിയാണിദ്ദേഹമെന്നും ഉള്ള അൎത്ഥമായ 'ലോകാലോകം' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ വേണ്ടപോലെയുള്ള പ്രജാപാലനഗുണവും, മഹാഭാഗ്യമെന്ന ഗുണവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'എന്നാലവൾ ദുൎല്ലഭയല്ലെന്നാണ് ഞാനൂഹിക്കുന്നത്' എന്ന വിദൂഷകന്റെ അഭിപ്രായംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സൌന്ദൎയ്യം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. രാജാവിന്റെ വിദ്വജ്ജനവചന വിശ്വാസമെന്ന ഗുണത്തെ 'ബ്രാഹ്മണവചനത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു' എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ നിമിത്തജ്ഞതാഗുണത്തെ 'മേനിമുഖിമണി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു. ഉൎവ്വശിക്കു രാജാവിന്റെ നേരെയുള്ള അനുരാഗം അത്യുല്ക്കടമാണെന്ന അൎത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായ 'തോഴി ഉൎവ്വശി' എന്നു മുതൽ 'പാൎക്കുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സൌന്ദൎയ്യാദി ഗുണങ്ങളെക്കാണിക്കുന്നു. പ്രതിഷ്ഠാനഗരവും ഉപവനവും സ്വൎഗ്ഗം പോലെയും നന്ദനോദ്യാനം പോലെയുമാണെന്ന് ഉൎവ്വശിയും ചിത്രലേഖയും കണ്ടു ഉടനെ പറകകൊണ്ടു രാജാവിന്നു ദിവ്യനഗരോപകരണങ്ങളുണ്ടെന്നു സൂചിക്കുന്നു. രാജാവു പറയുന്നതായ '[illegible]' എന്ന ശ്ലോകവും 'മനോരഥത്തിന്നു പോവാൻ പാടില്ലാത്ത വഴിയില്ലല്ലോ' എന്ന വാക്യവും കൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സാദ്ധ്യാസാദ്ധ്യവിവേകം സൂചിക്കുന്നു. 'എന്നിലനാദി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ വാക്സാമൎത്ഥ്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സ്വാമി കല്പിക്കുന്നതിനെ വിരോധിക്കുന്നവനല്ലാ' എന്ന രാജാവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടു സ്വാമിഭക്തിയും ധൈൎയ്യവും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. പിന്നെ 'ദേവീദൎശനം' മുതൽ 'ദേവി അനുനയം സ്വീകരിക്കാതെ പോയി' എന്നുവരെയുള്ള കഥകൊണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി രാജാവിന്റെ പശ്ചാത്താപംകൊണ്ടും രാജാവു ദാക്ഷിണ്യവശ്യനാണെന്നുള്ള ഗുണം സ്പഷ്ടംതന്നെ. നൎമ്മസചിവനായ വിദൂഷകൻ നേരമ്പോക്കിന്ന് ഏററവും സമൎത്ഥനാകയാൽ അതതു കാൎയ്യങ്ങളിലേക്കു വേണ്ടുന്നവരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ രാജാവിന്നു സാമൎത്ഥ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

മൂന്നാമങ്കം

ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ വേഷം കെട്ടിയ ഉൎവ്വശി 'പുരുഷോത്തമനിൽ' എന്നു പറയേണ്ട സ്ഥലത്തിൽ 'പുരൂരവസ്സിൽ' എന്നു പറഞ്ഞുപോയി എന്ന കഥകൊണ്ട്, വളരെക്കാലമായിട്ടുറച്ചു കിടക്കുന്ന സ്വാമി ഗുരു ബഹുമാനശങ്കാദികളെ അതിക്രമിക്കത്തക്കവണ്ണം ശക്തിയുള്ള അനുരാഗത്തെ ഉൎവ്വശിക്കു ജനിപ്പിക്കാൻമാത്രം വലിപ്പത്തോടു കൂടിയ സൌന്ദൎയ്യാദിഗുണങ്ങൾ രാജാവിനുണ്ടെന്നു സൂചിക്കുന്നു.

തനിക്കു രാഗം തോന്നുന്ന സ്ത്രീ മറ്റൊരുവനെ അനുരാഗിക്കുന്നതും മറ്റും ഒരു പുരുഷനും സമ്മതമാകുന്നതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ സൎവ്വലോകസ്വഭാവസിദ്ധമായ ഈ വിസമ്മതത്തെയുമുപേക്ഷിച്ച് ദേവേന്ദ്രൻ, ഉൎവ്വശിയെ പുരൂരവസ്സമഹാരാജാവിന്റെ സമീപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടു താമസിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചതിനു ഹേതു തനിക്കു രാജാവു ചെയ്തിട്ടുള്ള യുദ്ധസഹായമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇന്ദ്രാദി ദിഗീശന്മാൎക്കുകൂടി ജയിപ്പാൻ വയ്യാത്ത അസുരന്മാരെ ജയിക്കുന്ന സൎവ്വനിയന്താവായ ഈ രാജാവിനു മാത്രമേ മുഖ്യമായ ഐശ്വൎയ്യമുള്ളു എന്നു താല്പൎയ്യാൎത്ഥം. 'ആൎത്തനാമെന്നിൽ' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ നിമിത്തജ്ഞതയും സൂചിക്കുന്നു. ദേവി തിരിച്ചുപോകുംവരെയുള്ള വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും രാജാവിനു ദേവിയുടെ നേരെയുള്ള ബഹുമാനാദികൾ നല്ലവണ്ണം സ്പഷ്ടമാകയാൽ രാജാവിന്റെ ഭൎത്താവശ്യതാഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ദേവി അനുഗ്രഹവതിയാകയാൽ രാജാവിന്റെ സൌഭാഗ്യവത്താഗുണം സൂചിക്കുന്നു. 'അനേനപുത്രദേവി' എന്നും 'അച്ഛന്ദ്രസ്ഥലികം' എന്നും 'പുരുഷോത്തമതിനാൽ' എന്നും 'സഫലമഹല മനോരഥം' എന്നും ഉള്ള ശ്ലോകങ്ങൾകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ ചാതുൎയ്യസാമൎത്ഥ്യം സൂചിക്കുന്നു.

നാലാമങ്കം

സംഗമനീയമെന്ന ദിവ്യമണി കണ്ടുകിട്ടുവാൻ സംഗതിയായ

ളും, 'വത്സ! എടുക്ക!' എടുക്ക! എന്നും മറ്റുമായ സാക്ഷാൽ ശ്രീ
പരമേശ്വരന്റെ വാക്കു കേട്ടപ്പൊഴുണ്ടായതും, കൊണ്ടു രാജാവി
ന്റെ ദൈവാനുകൂല്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'പ്രതിഷ്ഠാനനഗരത്തിൽ നി
ന്നിവിടുന്നു പോന്നിട്ടു വളരെക്കാലമായല്ലൊ. പ്രജകൾ എന്റെ
പേരിൽ അസൂയ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വേഗം പോ
വുക' എന്ന ഉക്തിയുടെ പ്രജാരഞ്ജനാനുകൂലവാക്യംകൊണ്ടും മ
റ്റും ഗോത്രപരിഷ്കാരവത്വമെന്ന രാജഗുണം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

(തുടരും) കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ

ശേണവഈ—ശേണായി—ശേണൈ.

കോങ്കണബ്രാഹ്മണരെ എന്നതിന്നു ഗൌഡസാരസ്വത ബ്രാഹ്മ
ണരെന്നു പറയുന്നു എന്ന സംഗതികളെ കാണിച്ചതിന്റെ ശേഷം
'ശേണവഈ' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിപ്പാൻ ശ്രമി
ക്കുന്നു. ബൊംബായി സംസ്ഥാനത്തിലും ഉത്തരഹിന്ദുസ്ഥാനത്തി
ലും ഈ ശബ്ദത്തിന്നു വളരെ പ്രചാരമുണ്ട്.

ശേണവഈ എന്ന ശബ്ദം ശേണവി എന്നും ശേണൈ എന്നു
മുള്ള രൂപങ്ങൾ ധരിച്ചു കർണ്ണാടകജില്ലയിലും കേരളത്തിലും ശേ
ണായി എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഈ ശബ്ദത്തിന്റെ
അർത്ഥം തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ കേവലം പ്രയാസംതന്നെ.
ഈ അർത്ഥത്തെപ്പററിയുള്ള അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെ താഴെ ചേർത്തി
രിക്കുന്നു.

1. തൊണ്ണൂററാറ് എന്നർത്ഥമുള്ള ഷണ്ണവതി എന്ന സംസ്കൃ
തപദം പ്രാകൃതത്തിൽ ശേണവഈ എന്നും, കോങ്കണഭാഷയിൽ
ശാർണ്ണവി എന്നും, രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. തൊണ്ണൂററാറു സംഖ്യ
യാകയാൽ സാംഖ്യേയങ്ങളായ ഗ്രാമങ്ങളെ ലക്ഷണയാ പരാമർശിക്കു
ന്നതുകൊണ്ട് ശേണവഈ എന്നതിന്നു തൊണ്ണൂററാറു ഗ്രാമങ്ങ
ളിൽ വസിക്കുന്നവർ എന്ന അർത്ഥം സിദ്ധിച്ചു. ശ്രീപരശുരാമൻ
കൊടുത്ത 66 ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവരെ

'സാസഷ്ടിക്കാർ' എന്നും 'സാഷ്ടിക്കാർ' എന്നും, പേർ വിളിക്കുന്നുവെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഈ ഗ്രാമങ്ങൾക്കു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഒരുപ്രദേശത്തിന്നു 'തീസപാഡി' എന്നായിരുന്നു പേർ*. തീസപാഡി എന്നതിന്നു് 30 ഉപഗ്രാമങ്ങളോടുകൂടിയ സ്ഥലമെന്നാകുന്നു അൎത്ഥം. 66 ഗ്രാമങ്ങളും 30 ഉപഗ്രാമങ്ങളുംകൂടി തൊണ്ണൂററാറു ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നവരാകയാൽ 'ശേണവിഈ' എന്നു പേരുണ്ടായി എന്നു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ആകുന്നു ശേണായി—ശേണായി എന്ന കുലനാമവും ഉണ്ടായതു് എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും, ഈ കുലനാമം ചിലൎക്കു മാത്രം ഉള്ളതുകൊണ്ടും ശേണായി എന്നും ശേണവിഈ, (ശേണവീ, ശേണാവീ) എന്നും ഒന്നായിരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നാണു് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ ആക്ഷേപത്തിന്നു സമാധാനം ഉപരി ഉപപാദിക്കും.

2. പാൎശിഭാഷയിൽ ശഹാ എന്നതിന്നു രാജാവെന്നും, നവീസ് എന്നതിന്നു ലേഖകൻ, (എഴുത്തുകാരൻ, ഗുമസ്തൻ) എന്നുമൎത്ഥമാകയാൽ ഇവ രണ്ടും ചേൎന്നുണ്ടായ ശഹാനവീസ് എന്ന ശബ്ദം ദുഷിച്ചു ശേണവിഈ എന്ന രൂപം ഉണ്ടായി എന്ന അഭിപ്രായം അത്ര ബലവത്തായിക്കാണുന്നില്ല. പാൎശിശബ്ദം ഇവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പാവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നു എന്നറിയുന്നില്ല. ബാമനി രാജ്യത്തിന്റെയും പിന്നെത്തതിൽ ബീജപൂർ രാജ്യത്തിന്റെയും അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഗോവരാജ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഈ രാജ്യാധികാരം വഹിച്ചിരുന്ന മുഹമ്മദീയർ സൎക്കാർ റിക്കാൎട്ടുകളും മററും പാൎശി ഭാഷയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചതുകൊണ്ടും, പാൎശിഭാഷ ഗോവയിലും നടപ്പായിരുന്നു വെന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഗുമസ്തപ്പണി ഈ ജാതിയിൽ ചിലർ മാത്രം നോക്കിയിരുന്ന സംഗതിയാൽ ജാതിക്കാൎക്കു് എല്ലാവൎക്കും ഈ എഴുത്തുവേല നിമിത്തം ഒരു പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതു് അത്ര വിശ്വാസ്യമായി വരുന്നില്ല. പതിനേഴാം നൂററാണ്ടിൽ (1668) ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ ബോംബായിൽ

---

*എഫ്. സി. ഡാൻവേർസ് ഉണ്ടാക്കിയ പോൎത്തുഗീസരുടെ ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രം എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം വാല്യം 342-ാം ഭാഗത്തിലെ ടിപ്പണം നോക്കുക.

ശേണായി (Shenoi)¹ ബ്രാഹ്മണർ എന്ന ഒരുകൂട്ടം ബ്രാഹ്മണർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പൊൎത്തുഗീസ്സുകാർ ഗോവയെ പിടിച്ചടക്കിയതിന്റെ ശേഷം അവരുടെ ഹിംസയെ സഹിപ്പാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടു കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ അവിടുന്നു പല ദിക്കുകളിലേക്കും ഓടിപ്പോയതുകൊണ്ടും, ശേണായി² എന്ന പേർ ഇവർ ഗോവയെ വിട്ടുപോകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവൎക്കു ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ട്. മുഹമ്മദീയർ ഗോവയെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇവൎക്കു ഈ പേരുണ്ടായിരുന്നുവൊ എന്നതു നിശ്ചയിപ്പാൻ പ്രയാസമാകുന്നു.

3. മുഹമ്മദീയരുടെ അധീനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗോവയെ വിജയനഗരത്തിലെ രാജാവായ ബുക്കരായർ (1343–1379) പിടിച്ചടക്കിയെന്നും ബച്ചണ്ണ ഉഡൈയാർ എന്ന ആളെ ഗോവയിലെ ദേശാധിപതിയാക്കി നിശ്ചയിച്ചതായും ബുക്കരായരുടെ ഒരു ശാസനയിൽനിന്നു അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗോവരാജ്യം വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കീഴിൽ വളരെക്കാലം ഇരുന്നതിന്റെശേഷം അത് ബിജപൂരിലെ സുൽത്താന്മാരുടെ വശത്തായി. 1493-ൽ അതു ബിജാപൂർ സുൽത്താൻ യുസുഫ് ആദിൽ എന്നവന്റെ അധീനത്തിലായിരുന്നു. 1570-ൽ ബിജപൂരിൽനിന്നു പോൎത്തുഗീസരുടെ കൈവശത്തിൽ ആയ്ത്തീൎന്നതു ഇന്നും അവർ തന്നെ അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഗോവയുടെ പൂൎവ്വചരിത്രമെന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു പന്ന്യാസം യഥാവസരം എഴുതിക്കൊള്ളാം.

ഗോവ വിജയനഗര രാജാക്കന്മാരുടെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴും സംസ്ഥാനത്തിലെ ഉദ്യോഗങ്ങളും പലതും കോങ്കണബ്രാഹ്മണരും അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്നു. 'നാഡുകൎണ്ണി' 'നാഡുഗൌഡ'³, പട്ടണശെട്ടി (Provost of the city) മുതലായ കൎണ്ണാടകസ്ഥാനപ്പേരുകൾ കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായതുപോലെ തന്നെ അംശംമേനവൻ (കണക്കപ്പിള്ള) എന്ന അൎത്ഥമുള്ള ശേനൈവ, ശാനഭോഗ, ശാനഭോഗ, ശ്യാനഭോഗ, ശ്യാനബൊഗ, സാനബോഗ, സേനബോഗ എന്നീ രൂപവികാരങ്ങളോടുകൂടിയ

കർണ്ണാടക ശബ്ദത്തിൽനിന്നു 'ശേണവി' പദം ഉണ്ടായിഎന്നു മററു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വിജയനഗര സംസ്ഥാനത്തിൻ കീഴിൽ ഈ ഉദ്യോഗം മറാഠജാതിക്കാരും ഭരിച്ചതുകൊണ്ട് 'ശാനഭോ' ശബ്ദത്തിന്റെ അപഭ്രംശമായ 'ശേണവി' ശബ്ദം കൊങ്കണബ്രാഹ്മണൎക്കുമാത്രം ഒരു ജാതിവാചകമായിത്തീൎന്നുവെന്നു പറയുന്നതിൽ യുക്തിപോരായെന്നുതോന്നുന്നു. മേനവൻ, മേനോൻ, മേനോക്കി എന്നാൽ ആദ്യം ലേഖകൻ എന്ന അൎത്ഥമുള്ള പദമായിരുന്നുവെന്നും, മേനവന്മാരിൽ പലരും എഴുത്തുപണിക്കാരാകയാൽ അത് ജാതിനാമമായിത്തീൎന്നുവെന്നുമാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് ഒരു ജാതിയിൽ [illegible] പോലും ഒരു വേല ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവൎക്ക് ആ പേർ വരാൻ പാടില്ലെന്ന വാദം നിൎമ്മൂലമല്ലെന്നു തെളിയുന്നു. കണക്കപ്പിള്ള (Accountant) എന്ന അൎത്ഥത്തിൽ 'ശേണബൂ' ശബ്ദം കൊങ്കണഭാഷയിൽ ധാരാളമായിട്ട് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

4. 'സേനാപതി' ശബ്ദം മാഗധിഭാഷയിൽ 'ശേണാവളു' എന്ന രൂപത്തിൽ പരിണമിക്കും. പ്രാകൃതത്തിൽ സമാസത്തിലെ ഉത്തരപദാന്തത്തിലെ ദീൎഘത്തിനു ഹ്രസ്വം വികല്പമായുള്ളതിനാലുകൊണ്ട് 'ശേണാവളു' എന്നോ 'ശേണാവളു' എന്നോ ആയിത്തീരും. മഹാരാഷ്ട്രി, ശൌരസേനി, സൌരാഷ്ട്രി, അവന്തിക മുതലായ പ്രാകൃത ഭാഷകളിൽ ശകാരവു [illegible] ഷകാരവും ഇല്ലെങ്കിലും മാഗധിയിൽ ശ, ഷ, സ എന്നിവകൾക്കെല്ലാം ശകാരം ആദേശമാകുന്നു. 'ഷസോഃ ശഃ' എന്ന പ്രാകൃതപ്രകാശമെന്ന പേരോടുകൂടി വരരുചി ഉണ്ടാക്കിയ പ്രാകൃത വ്യാകരണത്തിന്റെ [illegible]തിനൊന്നാം പ്രകരണം മൂന്നാം സൂത്രത്തിൽ ഷസകളുടെ സ്ഥാനത്തു ശകാരം മാഗധിയിൽ വരുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മഗധദേശത്തിന്റെ തെക്കുഭാഗമായ ത്രിഹോത്രപുരത്തിൽനിന്നു കൊങ്കണബ്രാഹ്മണർ വന്നവരാകയാൽ 'ശേണവളു' എന്ന ശബ്ദം മാഗധിയിൽനിന്നു വന്നതായിരിക്കാം. ത്രിഹോത്രപുര

ത്തിൽ ക്ഷത്രിയ വൃത്തികൊണ്ടുപജീവനം ചെയ്യുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണൎക്ക് 'ബോംഭണ' എന്ന പേരുണ്ടെന്നു സർ വില്യം ഹണ്ടർ (Sir William Hunter) ഉണ്ടാക്കിയ 'ഗസറ്റിയർ ഓഫ് ഇൻഡ്യാ' (Gazatteer of India) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ, കോങ്കണബ്രാഹ്മണരും പണ്ടു ക്ഷത്രിയവൃത്തിയാൽ ഉപജീവനംകഴിച്ചുപോന്നവരായിരിക്കാം. പ്രാചീനാൎയ്യന്മാൎക്കു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്നും ക്ഷത്രിയവൃത്തികൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നതിന്നും യാതൊരു വിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരശുരാമൻ, കൃപർ, ദ്രോണർ, അശ്വത്ഥാമാവ് മുതലായ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാൎക്ക് ക്ഷത്രിയവൃത്തി നിമിത്തം യാതൊരു ന്യൂനതയും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ആൎയ്യബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ വന്നകാലത്ത് സ്വരക്ഷാൎത്ഥമായി പത്തുഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരിൽ നന്നൂ പേർ ആയുധപാണികളായിരുന്നുവെന്നു കേരളോല്പത്തിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി കേവലം ഐതിഹ്യമല്ലല്ലോ. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നു കോങ്കണബ്രാഹ്മണരും പൂൎവ്വകാലങ്ങളിൽ ക്ഷത്രിയവൃത്തി ചെയ്യുവരായിരിപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ട് എന്നു വരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവനന്തപുരത്തിലെ ക്ഷത്രിയബ്രാഹ്മണൎക്ക് സേനാപതികളെന്ന പേരില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ക്ഷത്രിയവൃത്തികൊണ്ടുപജീവനം ചെയ്തുപോന്നവർ എന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷത്തിൽകൂടി അവർ എല്ലാവരും സേനാനായകന്മാർ ആയിരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, സൈന്യാധിപത്യം ഈ ജാതിയിൽ അടങ്ങിയ എല്ലാവൎക്കും ഉദ്യോഗമായ്വരാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, സമുദായത്തിന്നു മുഴുവനും കൂടി സേനാപതികൾ എന്ന അൎത്ഥമുള്ള 'ശേണൈവി' പദം ജാതിപ്പേരായ്വരാൻ പാടില്ലെന്നും തെളിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ മതം സ്വീകരിച്ചുകൂട.

5. 'ശേണം', 'ശേണാവി' എന്ന പദങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധി, ബുദ്ധിമാൻ എന്ന അൎത്ഥമുണ്ടെന്ന് ഡാക്ടർ വിത്സൻ ഉണ്ടാക്കിയ സംസ്കൃതകോശത്തിൽ (Dr. Wilson's Sanskrit English Dictionary) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ബുദ്ധിമാന്മാരാകയാൽ അവൎക്കു ശേണൈവി എന്ന സ്ഥാനാൎത്ഥനാമധേയം സിദ്ധിച്ചുവെന്നുപറയുന്ന

ത് കേവലം ആത്മപ്രശംസാമാത്രമായിരിക്കും. ഇവർ പ്രായേണ ബുദ്ധിമാന്മാർതന്നെ എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതായാലും അന്യന്മാർ ഇവരെ ബുദ്ധിമാന്മാരെന്നു വിളിക്കത്തക്ക ഒരു ബുദ്ധിവൈശിഷ്ട്യം ഈ സമുദായത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതിൽ യുക്തി പോരാഞ്ഞയാൽ ഈ അർത്ഥവും സ്വീകാര്യമല്ല.

6. ശാകുന്തളം ആറാം അങ്കത്തിൽ 'കിം ശോഹണേ ബംഹണേത്തി കലിഅ റണ്ണാ പഡിഗ്ഗഹേ ദിണ്ണേ' എന്ന മാഗധിവാക്യത്തിലെ ശോഭനാർത്ഥകമായ ശോഹണശബ്ദത്തിൽനിന്നു ശേണവി ശബ്ദം ഉണ്ടായി എന്നു പറയുന്നതിലും യുക്തിയില്ല.

7. ഒരു മഹാരാഷ്ട്രപണ്ഡിതൻ കൊങ്കണബ്രാഹ്മണരെ ആപഹസിപ്പാൻ വേണ്ടി ശേണവി ശബ്ദത്തിന്നു 'സേണ വിണാൻകേ ലോക്'—ചാണകത്തിൽ തള്ളുന്ന കൂട്ടർ' എന്നു അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തി ഈ സമുദായത്തിന്നു യാതൊരു കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന വാസ്തവം ഇവിടെ പറയേണമെന്നുതന്നെ അനാവശ്യമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥം അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു ഒരർത്ഥകല്പന എങ്ങിനെയെങ്കിലും ചെയ്യേണമെന്നുറപ്പിച്ചാൽ വക്താവിന്നിഷ്ടമായ അർത്ഥം പറയുന്നതിന്നു യാതൊരു തടസ്ഥവും വിരോധവും ഇല്ലല്ലോ. നമ്പൂരി പദത്തിന്നു എന്തെല്ലാമാണ് അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നമ്പു ഊരി എന്നതുകൊണ്ടു നമ്പൂരി എന്നും, നമ്പികളുടെ ശ്രീമാൻ, നമ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ, നം (വേദം) പൂരിക്കുന്നവൻ, ശ്രീമാനായനമ്പി, ഇങ്ങിനെ പല ആഭാസങ്ങളായ അർത്ഥങ്ങൾ എല്ലാം കല്പിക്കാറുണ്ട്. നായർ, പിള്ളർ, കണിശൻ, മുതലായ കേരളീയ ജാതികളുടെ നാമങ്ങൾ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്ന കേരളീയ വിദ്വാന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മാലോചനാദൃഷ്ടിയിൽ ഈ സംസ്കൃതപോഷകന്മാർ വിളിച്ച നമ്പൂരിമാത്രം ദ്രാവിഡഭാഷയിൽനിന്ന് ഒരു സ്വനാമധേയം ഉണ്ടാക്കുവാൻ എന്തായിരു

ന്നു ആവശ്യകതയെന്നും പ്രവേശിക്കുന്നതേയില്ല. എം പുരാൻ എന്നത് എമ്പ്രാൻ എന്നും തംപുരാൻ എന്നതു തമ്പുരാൻ—തമ്പ്രാൻ എന്നും മാറുന്നതുകൊണ്ട് എം എന്നതു ഞാൻ എന്ന സൎവ്വനാമത്തിന്റെ പ്രകൃതിയായ എൻ എന്നും തം എന്നതു താൻ എന്നതിന്റെ പ്രകൃതിയെന്നും ഇവകൾ ബഹുമാനദ്യോതകത്വം ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് എമ്പ്രാൻ എന്നതിനു ബഹുമാനപ്പെട്ട പുരാൻ എന്നും തമ്പ്രാൻ എന്നതിനു പൂജ്യനായ പുരാൻ എന്നും അൎത്ഥമാകുന്നുവെന്നും കാൽഡ്വെൽ സായ്പു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (Dr. Caldwell's Dravidian Grammar). ഇവിടെ പുരാൻ എന്നത് 'പ്ര' എന്ന ഉപസൎഗ്ഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായി എന്നും മേപ്പടിസായ്പു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അസാംഗത്യം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉപപാദിക്കുന്നില്ല. ഋഗ്വേദത്തിൽ പലേടങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ച ഭന്ദിശബ്ദത്തിൽനിന്നാകുന്നു നംപൂരി ശബ്ദം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ പലൎക്കും അത് ആശ്ചൎയ്യമായിതോന്നും. ഭന്ദിശബ്ദത്തിനു തുല്യമായ ദ്രാവിഡം പോററിയാകകൊണ്ടും, ആയതു ബ്രാഹ്മണാഭിധേയമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഭന്ദിശബ്ദത്തിലെ ഉച്ചാരണവൈഷമ്യം നീക്കുവാനും അതേ അൎത്ഥം കാണിപ്പാനും ആയിട്ടു സംസ്കൃതഭാഷയോട്ടു വിമുഖന്മാരായ തമിഴർ ഭന്ദിശബ്ദത്തിനു പകരം തദൎത്ഥകമായ പോററിശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കാം. ഈ ന്യായം കേരളീയൎക്കു സ്വഗ്രാഹ്യമാണെങ്കിൽ നംപൂരി എന്നതിലെ ആദ്യപദമായ 'നം' എന്നത് നാം എന്ന സൎവ്വനാമത്തിന്റെ പ്രാതിപദികംതന്നെ എന്നു വിചാരിക്കാം. ബഹുമാനദ്യോതകമായിട്ടു നം, തം, എം, എന്ന പദങ്ങളെ തമിഴിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാൽഡ്വെൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. നംപൂരി ശബ്ദാൎത്ഥത്തെപ്പററി ഒരുപന്യാസം യഥാവസരം എഴുതിക്കൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ പ്രകൃതം അനുസരിക്കട്ടെ.

ഇടതാ

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

പാക്കനാര

---

1. മറയുടെപൊരുളിന്നൊട്ടുമന്നിൽവേണ്ടുന്നതൊക്ക-
ക്കറിയുമരിയർകർമ്മന്മാരിലൊന്നാമനായി
പെരിയൊരുപുകഴിപ്പാരിൽപ്പൊങ്ങിടും പാക്കനാരാം
പറയനെയറിയാത്തോർപാരിടത്തിൽ ചുരുങ്ങും-

2. മറയവർകളിൽമുമ്പന്മാരുമേറെപ്പുകഴ്ത്തി
പ്പറയുമവനെഴുന്നൊരുപാട്ടുഞാൻകേട്ടപോലെ
പറയുമളവുനാവിൽപാകനീതിയററതെററാം
കുറയുവതിനുനീരിത്താർമകൾവേട്ടനായേ!

3. മലയുടെമകൾപെററൊരമ്പഴംകൊമ്പനാന-
ത്തലയൊടമരുമൊററക്കൊമ്പനാംതമ്പുരാനേ!
വലിയപിഴവരാതിന്നൊട്ടുമാനന്നുതോന്നാ
നിലയതിലിനിയില്ലെന്നീകനിഞ്ഞീടവേണം

4. കനിവൊടുതിരുവെള്ളക്കാവിലയ്പ്പുറംനാൽ
പനിമലമകളാർത്താരത്രകത്തതുതാനും
മിനുമിനുസമിതന്നാഴ്ത്തുടുംകളവോരൊക്കയ്യോതാ-
നിനിയിളുകഴിവോളംപാക്കുകൊണ്ടാരുതന്നിൽ

5. കേട്ടാലുമെങ്കിലറിവേറിനപാക്കനാർതൻ
കൂട്ടക്കുതങ്ങളിൽകളത്തിടനൊഴുമൊന്നാം
വീട്ടിൽതരത്തിലകമൊത്തൊരുപെണ്ണുതന്നൊ
ടേവട്ടുത്രയംതെളിവിയന്നുഴക്ക്പിട്ടുവാണെ

6. മോശത്തിലാണറികവന്നുകഴിച്ചിൽകയ്യിൽ
കാരത്രയംകരയുമെങ്കിലുമാമാടപ്പിൽ
വീരത്തിനുംപിഴവരില്ലിവനെന്നുനാട്ടാർ
പേരിത്തരത്തിലവനുള്ളൊരുപേരുപൊങ്ങി

7. ഒന്നാന്നാവൻമലയിലുള്ളതിൽനല്ലതായി
നിന്നീടുമാമുളമുറിച്ചുപൊളിച്ചുചീന്തി
നന്നായുറപ്പിലൊരുപത്തുമുറങ്ങൾതീർക്കും
പിന്നെപ്പുതുക്കയെത്തുവില്ലുവതിനു നോക്കും

8. ചോരുന്നാലത്തൊളൊരുവീട്ടിൽമുറങ്ങൾകാണി-
ച്ചോരൊന്നിനെറവിലചൊല്ലിവഴക്കടിച്ചു
ചീറന്നതെത്തുമുറമൊമ്പതുമിങ്ങുനൽക
ചോരുന്നതല്പവിലയെന്നുമൊട്ടുകൾമോതും

9. ഈവിധ്യമിതന്നുമുറമെണ്ണിയതില്ലകുഞ്ഞു-
ലാവട്ടെയിങ്ങുവെറതെമുറമൊന്നിനിച്ചു
പോവട്ടെവെച്ചുമിവനെന്നടനൊന്നൊട്ടുകൾ-
മാവീട്ടുകാരവനുബാക്കിയുടൻകൊടുക്കും

10. ഓരോരുവീട്ടിൽമുറമിങ്ങിനെനൽകുമായാ-
ളോരോന്നൊട്ടുകളെതിലൊന്നുബാക്കിയായാൽ
ആരെന്തുനൽകുമതിനെകുലതങ്ങവാങ്ങി
പ്പോരുംകഴിച്ചുമതിനാൽചിലവന്നുവീട്ടിൽ

11. മുക്കണ്ണനൊത്തൊഴുത്തുപിന്നെമുറച്ചുവേണ്ട
തൊകയൊഴിച്ചുടനുറകറയിൽകടന്നാൽ
ചിക്കന്നുവേണ്ടൊരറിവേകുവതിന്നുതന്റെ
മക്കണ്ണിയാളൊട്ടുമവൻചിലതൊക്കെയോതും

12. കൊററിന്നുവേണ്ടതൊഴിൽകുമതലിങ്ങവേണ്ട
ചൊററംനമുക്കഴൽമരത്തിന്നുവേരതല്ലാ
തെററന്നതീമിഴിയെഴുന്നൊരുവകൽനിന്നു
തെററന്നിതേറെമുതലുള്ളവനുള്ളതെന്നും

13. കള്ളൻകടന്നിതു,വരമ്പുമുറിഞ്ഞുകോളിൽ
വെള്ളംകടന്നു,കറിവീണിതു,കപ്പൽമുങ്ങി
കൊള്ളാംപൊട്ടുന്നവെയിങ്ങിനെയൊക്കെയെന്നി-
ട്ടുള്ളംകിടന്നുഴലുമേമുതലുള്ളവർക്ക്

14. കിട്ടുന്നതാകതുകിങ്ങിനെതന്നെയാക
മൊട്ടുന്നിനച്ചപടിയല്ലവരുന്നതൊന്നും
പെട്ടന്നുവേണമമൃതലെങ്ങിനെയാകിടട്ടും
പൊട്ടുന്നു,തൊട്ടറിവെഴുന്നവനില്ലതാനും

15. ആററിന്മകൻപകലവൻറമകൻതുടങ്ങി
കൂററിന്നുകൂടിയവരൊക്കെമിഴിച്ചതില്ലേ
ആരൊററൊന്നുആറവരെയ്യുററമൊടേററൊരററ
ക്കാററിന്മകൻപറകകൈകൊണ്ടുമുടിച്ചതില്ലേ?

16. വിള്ളന്നൂററിലുംവിരുതെഴുംപലവമ്പരെയും
കണ്ണിൽപെടുംപൊഴുതുകൊന്നുകളിച്ചകേമൻ
കണ്ണൻറയാമരുമകൻപടയാളിയായി
ട്ടെണ്ണാത്തൊരുണ്ണിയൊട്ടേററൊരവുടൽവിട്ടതില്ലേ?

17. ഒന്നിച്ചൊരിള്ളലൊരുമിച്ചിളകിതനുവായി-
ച്ചന്നാളൈയ്യുംവിരുതുള്ളോടിയവമ്പർപിന്നെ
താന്നിട്ടുമൊട്ടറിവുതാനവർമീതെയായി
വന്നിട്ടുമിങ്ങുമറിമാൻമിഴി! കാണതില്ലേ?

18. ഓരോന്നുപാരിലിതുപോലെയൊരുപാടുകണ്ടു
പോരുന്നുനാമിതുകളോർക്കിലറാമുണ്ടോ?
ഓരുന്നനേരമൊരുവൻകരുതുന്നമട്ടായ്
ത്തീരുന്നതല്ലുലകമോടിവിടത്തിലൊന്നും

19. പൂമാതുതൻകളികളാണിതുതിരകൾമുങ്ങി-
പ്പൊങ്ങേതവണ്ണമഴൽവിട്ടൊഴിയുന്നതല്ല
അതുമേറിരിക്കുകപൊരുത്തമുളവാതിടായ്വാൻ
നാമേതുമേകൊതിയതിൽകരുതായ്കവേണം

20. എന്തൊക്കിടച്ചതതുപോരുമതിൽകവിഞ്ഞൊ
ന്നെന്താകിലും,വരുവതിന്നുകൊതിച്ചിടാതെ
പൂന്തേൻതൊഴുംമൊഴി! കഴിക്കുകനല്ലതാണു-
മെന്താകിലും,കൊതിയതിന്നതിരാരുകണ്ടു?

21. അക്കുന്നിന്നറ്റിമുതൽകൊച്ചുപുഴക്കരോളം-
മിക്കതിട്ടുന്നതുകളൊക്കെയുമോർത്തുകണ്ടാൽ
തിക്കുന്നതാണ്, ഇക്കാഴ്ചവേണ്ടതുപോലെയാക്കി-
ത്തീർക്കുന്നൊരപ്പണിയുമായവനല്ലതല്ലോ

22. മക്കുന്നി! നോക്കുമുറനോക്കിനടക്കപിന്നെ
മുക്കുന്നൊരാത്തപടിയൊക്കെയുമെന്നുറച്ചു
നോക്കിന്നുപിന്നെയഴലെങ്ങിനെവന്നുകൂടും?
നോക്കുന്നനേരമിതുതാൻവഴിമാലൊഴിപ്പാൻ

23. നൽകുന്നതാണ് മുതൽനേടുവതല്ല, ചത്തു-
പോകുന്നനേരമതുകൂടെവരുന്നതുണ്ടോ?
ചാകുന്നതെന്നതുമറിഞ്ഞവരാരപൂർവ്വൻ
തൂകുന്നനല്ലമൊഴിമാരണിയുന്നമുത്തേ!

24. ഈവണ്ണമൊക്കെയവരോടുപറഞ്ഞുപാതി
രാവിന്നുറങ്ങുമുണരുംപുലരുമ്പൊഴേക്കും
ആവുന്നവേലയിടരുംചിലവുംകഴിച്ചു
കൈവന്നതൊക്കെയതുവേണ്ടവനാളുകൾക്കും

25. മുക്കുന്നതാംമുറവിടാത്തനടപ്പുമാണ്
വായ്ക്കുന്നനല്ലമുതലെന്നുമുറച്ചുകൊണ്ട്
പാക്കനാരായവനിലേറണിയുന്നവന്റെ
തൃക്കണ്ണുതാൻകടകടന്നഴലൊക്കെനീക്കി

26. മുക്കുന്നതാംകണവനാംശരിയാണപാരിൽ
മക്കന്നിമാർക്കവരിൽവേണ്ടവണക്കമേറ്റും
പാർക്കുന്നതാണമുറയെന്നൊരുതപ്പവന്നോ
രക്കന്നൽനേർമിഴിയുമാടലകന്നുവാണു

(തുടരും)

കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ.

പുകയില

ക്രിസ്തുവൎഷം 1492-ൽ കൊളമ്പസ്സ് എന്ന ഒരു യൂറോപ്പ ദേശീയനും കൂട്ടരുംകൂടി ഒന്നാമതായി അമേരിക്കാ രാജ്യത്തു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ വെച്ചാണ് പുകയില എന്ന പദാൎത്ഥത്തെ കണ്ടെത്തിയത്. തദ്ദേശീയന്മാർ അതിനെ ധൂമപാനത്തിനും പൊടിയാക്കി മൂക്കിൽ വലിക്കുന്നതിനും മുറുക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടുദേശത്തു സർ വാൾട്ടർ റാലി എന്നൊരാളാണ് (ഏകദേശം 1586-ൽ) പുകയില നടപ്പാക്കിയത്. റാലിയെന്നാൾ ഒരു ദേശസഞ്ചാരിയായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു തവണ അമേരിക്കയിൽപോയി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം പുകയില ചുരുട്ടാക്കി വലിച്ചുതുടങ്ങി. അന്നുമുതൽ ചുരുട്ടുവലി അവിടെ ക്രമേണ നടപ്പായി.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു പോൎത്തുഗീസുകാർ (പറങ്കികൾ) ആണ് ക്രിസ്തുവൎഷം 1605-ൽ ഒന്നാമതായി പുകയില കൊണ്ടുവന്നത്. അതിനുമുമ്പു പുകയില ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു യാതൊരു തെളിവും കാണുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലാകട്ടെ, തമിഴുമുതലായ ഭാഷകളിലാകട്ടെ അതിനു പ്രത്യേകമായിട്ട് ഒരു പദം കാണുന്നില്ല എന്നുള്ളതുതന്നെ അത് ഈ രാജ്യത്തു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിലേക്ക് ഒരു പ്രധാന തെളിവാകുന്നു. പുക വലിക്കുന്നതിന്നായിട്ടാണ് അത് ആദ്യം ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടത്. അതിനാൽ ആ ഉപയോഗത്തെ അനുസരിച്ച് 'പുകയില' എന്ന ഒരു പേർ തല്ക്കാലം സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നല്ലാതെ ഇദ്ദിക്കിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അന്യ ഔഷധിവൎഗ്ഗങ്ങൾക്കുള്ളപോലെ അതിനും ഒരു പ്രത്യേക നാമധേയമുള്ളതായി നമ്മുടെ ഭാഷയിലാകട്ടെ ഇന്ത്യയിൽ അന്യഭാഷകളിലാകട്ടെ കാണുന്നില്ല.

യൂറോപ്പുരാജ്യത്തും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തും മററും പുകയില നടപ്പായപ്പോൾ അത് ഒരു സിദ്ധൌഷധമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരു

ന്നത്. പിന്നീട് അത് ഒരു ലഹരിപദാൎത്ഥമാണെന്നും ഔഷധമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ നല്ലതല്ലെന്നും മനസ്സിലായപ്പോഴും ജനങ്ങൾ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അതാതു രാജ്യത്തുള്ള രാജാക്കന്മാർ വളരെ വിരോധിച്ചുവെങ്കിലും ആരും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല എന്നുതന്നെയല്ല സകല ജനങ്ങളും അതിനെ ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു വിധത്തിൽ ഉപയോഗിപ്പാനും തുടങ്ങി എന്നുള്ളത് എല്ലാവൎക്കും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണല്ലോ.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ ആസകലമുള്ള കണക്കു നോക്കുന്നതായാൽ ഏകദേശം ഇരുപതുലക്ഷം ഏക്കറിൽ കുറയാതെയുള്ള സ്ഥലത്തിൽ പുകയില കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടത്രെ. ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ (ഏകദേശം 10 പറക്കു നിലത്തിൽ) 500 റാത്തൽ പുകയിലയുണ്ടാകും.

ഇന്ത്യയിൽ മദ്രാസു സംസ്ഥാനത്തു ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര എന്നീ ജില്ലകളിലും, ബംഗാൾസംസ്ഥാനത്തു രങ്ഗപൂർ, തിർഹൂട്ട് എന്ന ജില്ലകളിലും, ബോംബെസംസ്ഥാനത്തു കെയിറാ എന്ന ദിക്കിലും, ആണ് പുകയില ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നത്. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളി ചുരുട്ടിനുള്ള പുകയില കോയമ്പത്തൂരുനിന്നും മധുരയിൽനിന്നും ആണ് വരുന്നത്.

ശീതോഷ്ണങ്ങളുടെ അവസ്ഥ, മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം, എന്നിവയെ അനുസരിച്ചാണ് പുകയിലക്കൃഷി സഫലമായി ഭവിക്കുന്നത്. ഉഷ്ണഭൂമിയായും വായുവിൽ ജലാംശം ധാരാളമുള്ളതായുമിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്താണ് പുകയില നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുക. മദ്രാസുസംസ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോൾ മലയാളജില്ലയിൽ ഒഴിച്ചു മറെറല്ലാ ജില്ലകളിലും പുകയിലക്കൃഷി തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. നദികളിൽകൂടി വരുന്ന മട്ടു ധാരാളം വീഴുന്നഭൂമിയിലും മണൽ ചേൎന്നിട്ടുള്ള മണ്ണിലും മററും കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്ന (വെളിംപറമ്പുപോലെയുള്ള) ഭൂമിയിൽ നനച്ചു കൃഷിചെയ്തുണ്ടാകുന്ന പുകയിലക്കു വീൎയ്യം കൂടിയിരിക്കും. പക്ഷെ അതു ചുരുട്ടിന്റെ ഉപയോഗത്തിന്നു അത്ര നന്നല്ല. വെള്ളംകെ

ട്ടിനില്ക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ പുകയില നന്നാവില്ല. പുകയിലച്ചെടി ന
നച്ചു തഴച്ചായിരിക്കുന്ന പ്രായത്തു വെള്ളം മുക്കി നനക്കണം. സാ
ധാരണ ഏരിവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നനക്കുന്ന പുകയില
ക്കു ഗുണം മതിയാകുന്നതല്ല. ആട്ടിൻകാഷ്ഠം, കന്നുകാലികളുടെ
ചാണകം, ചാരം, അടിച്ചുവാരിയ ചവറ് ഇവതന്നെയാണ് അതി
ന്നു വളങ്ങൾ. കൃഷി ആരംഭിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പായി കൃഷി ചെയ്യു
ന്നു സ്ഥലത്തു പല ദിക്കിലുമായി പട്ടികെട്ടി കന്നുകാലികളെ
മുടക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. കൃഷിക്കുള്ളകാലം ഓരോ ദേശത്തെ വ
ർഷാദ്യവസ്ഥകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പുകയിലവിത്ത് ആദ്യം
തന്നെ തടത്തിൽ പാവുകയാകുന്നു. സാധാരണമായി എല്ലാ ദി
ക്കിലും വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വിത്തു പാവുന്നത്. വിതച്ചിട്ടെട്ടാം
ദിവസം എല്ലാം മുളക്കുന്നു. പിന്നെ ഒന്നര മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാ
ണ് അതു വലിച്ചു നടുന്നത്. അപ്പോഴേക്കും ചെടിക്ക് ഏകദേശം
6 ഇഞ്ചു പൊക്കം വെക്കുന്നതാണ്. ഏകദേശം ഒരടിമുതൽ മൂന്ന
ടിവരെ അകലെയായിട്ടാണ് ചെടികൾ പറിച്ചു വെക്കുന്നതു.
ചെടികൾ കണ്ണിമേകോരി അതിന്മേൽ നടുന്നതായിട്ടും അല്ലെങ്കിൽ
കണ്ടങ്ങളിൽ നിരത്തി കഴിച്ചിടുന്നതായിട്ടുമുണ്ട്. ചിലദിക്കിൽ വി
ത്തുപാവിയിരിക്കുന്ന തടങ്ങളെയും പിന്നെ മുളച്ചു തഴച്ചായിട്ടുള്ള
വയെ തന്നെയും അതിയായ സൂര്യരശ്മി തട്ടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി
പായകൊണ്ടു മൂടുന്നു. ചെടി വലുതായി വരുമ്പോൾ അതിൽ
പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ഇലകളൊഴിച്ച് ശേഷമെല്ലാം നുള്ളിക്കള
യുന്നു. പൂക്കുമ്പോൾ പുവ്വും നുള്ളിക്കളയുന്നു. വിത്തിന്റെ ആവ
ശ്യത്തിന്നു ചില പൂക്കൾ മാത്രം നിർത്തുന്നു. ബാക്കി നിറുത്തിട്ടുള്ള
ഇലകൾക്കു കരുത്തുവെക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയാണ് പുവ്വും ശേഷമില
കളും നുള്ളിക്കളയുന്നത്. ചെടി പറിച്ചുവെച്ചിട്ടു രണ്ടുമാസത്തിന്നക
ത്ത് ഇലകൾ പഴുക്കുവാനാരംഭിക്കുന്നു. (ഓരോ ചെടിയിന്മേലു
ള്ള) ഒന്നോ രണ്ടോ ഇലകൾ നിറം പകർന്നു കണ്ടാൽ പുകയില
ആസകലം വെട്ടി ശേഖരിക്കുന്നു. ചില ദിക്കിൽ രണ്ടോടെ വെ
ട്ടിയെടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗഞ്ചാം വിശാഖപട്ടണം, തഞ്ചാവൂര്

മുതലായ ദിക്കുകളിൽ ഏകദേശം ധനുമാസം കാലത്തു കുറെ ഇ
ലകൾ പറിച്ചെടുക്കുന്നു. പിന്നെ മേടമാസം കാലത്തു ബാക്കിയു
ള്ളതെല്ലാം തണ്ടോടുകൂടി വെട്ടിയെടുക്കുന്നു. വെട്ടിശേഖരിച്ചതിന്റെ
ശേഷം അവയെ ഉണക്കി വീണ്ടും പിടിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തി
ന്ന് ഓരോദേശത്ത് ഈഷദീഷൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. നെല്ലൂര് ജില്ല
യിൽ വെട്ടിശേഖരിച്ച ഇലകളെല്ലാം ഉണങ്ങുന്നതിന്നായി രണ്ടു ദി
വസം വെയിലത്തു കെട്ടിതൂക്കുന്നു. പിന്നെ അവയെ അട്ടി;അട്ടി
യായി കൂട്ടുന്നു. ഇടക്കിടക്കു മറിച്ചിടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇങ്ങി
നെ ഇരുപതുദിവസം ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം. പിന്നെ അവയെ കെ
ട്ടുകളാക്കി വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയെടുത്ത് ചക്കരവെള്ളം തളിക്കുന്നു.

സേലം മുതലായ ജില്ലകളിൽ ചെടിയോടുകൂടി വെട്ടിയെടുത്ത
തിന്റെശേഷം എല്ലാം വയലിൽതന്നെ വെയിലും മഞ്ഞും കൊള്ളു
ന്നതിന്നുവേണ്ടി കുന്നാക്കിയിടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ എ
ല്ലാം വയ്ക്കോലിൽ പൊതിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ചകാലം മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുന്നു.
അതിന്റെശേഷം തണ്ടിന്മേൽനിന്ന് ഇലകളെല്ലാം വേർപ്പെടുത്തി
വയ്ക്കോലിൽ അട്ടിയാക്കിവെച്ച് മീതെ ഭാരം വെക്കുന്നു. ഇടക്കിട
ക്കു ഭാരം ഇറക്കിവെച്ച് ഇലകളെ മറിച്ചിട്ടു പിന്നേയും ഭാരം കേ
റ്റുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നരമാസം കഴിഞ്ഞാൽ പുകയില വില്പാന
യക്കാൻ തയ്യാറായി.

മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, എന്നീജില്ലകളി
ലാണ് പുകയിലകൃഷി അധികം മുഖ്യം. ഗോദാവരിയിൽ ലങ്ക്
പുകയില എന്നൊരു ജാതി കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതു യൂറോപ്യന്മാ
രുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്നു. ശ
ക്തികുറയുന്നതിന്നും വാസന നല്ലതാകുന്നതിന്നും വേണ്ടി ഈ പുക
യില ഇളനീരിൻ വെള്ളത്തിൽ മുഴുക്കുമത്രെ.

നീലഗിരിയിലും പുകയില കൃഷിക്ക് നല്ല പ്രദേശമാണ്. പക്ഷെ
അവിടെ ഉരുളൻകിഴങ്ങ് കൃഷി പ്രബലമായി വരികയാൽ ഇതിനു
കൃഷിക്കാർ മനസ്സു വെക്കുന്നില്ല. മലയാളജില്ലയിൽ പുകയില കൃഷി
യില്ല എങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം അതിധാരാളമാകുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ പുകയില പല വിധത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളികളെപ്പോലെ പുകയില അങ്ങിനെ തന്നെ മുറുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായവുമുണ്ടെങ്കിലും പല സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളെ ചേർത്ത് അരച്ചുരുട്ടിയോ ലേഹ്യമായിട്ടോ മററും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് അധികം കാണപ്പെടുന്നത്.

ഇന്ത്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു മദ്രാസ സംസ്ഥാനത്ത്, ഉണ്ടാക്കുന്ന ചുരുട്ട് ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. അതിൽ തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളിയാണ് കേളികേട്ട സ്ഥലം. അവിടെ ഇപ്പോഴും ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പ്രാധാന്യേന ഒറയൂരതാലമുണ്ട്. മധുരജില്ലയിൽ ഡിണ്ടിഗൽ എന്ന സ്ഥലത്തും ചുരുട്ട് ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ചുരുട്ടുകൾ എല്ലാം കൈവേലയാകുന്നു. ഒരു ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നവന്ന് ഒരു കത്തിയും ഒരു പലകയും മിനുസമുള്ള ഒരു കല്ലും മാത്രമെ ഉപകരണങ്ങളായിട്ടാവശ്യമുള്ളൂ. നല്ല പണിക്കാരൻ, പരികർമ്മത്തിന്നായി രണ്ടാളുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരുദിവസം 1000 ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ഒന്നാന്തരത്തിൽ ആയിരം ചുരുട്ടിന് ഏകദേശം മൂന്നുറുപ്പികയോളം കൂലിയും കിട്ടും.

ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായിവരുന്ന സിഗററ് എന്ന പദാർത്ഥം മുമ്പു ഒരു പ്രത്യേകജാതി (ടർക്കിഷ്, എന്നും വർജീനിയൽ എന്നും രണ്ടുതരം) പുകയിലകൊണ്ടാണുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോഴും സകല ജാതി പുകയിലയും അതിന്നായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. ശിലയിലും മററും യന്ത്രത്തിലാണ് ഇതുണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു മിനിട്ടിൽ 250 സിഗാററ് വീതം യന്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കാമത്രെ.

കൃഷ്ണജില്ലയിൽ മസ്ലിപട്ടം എന്ന പട്ടണത്തിലാണ് പുകയിലപ്പൊടി ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. അറബിരാജ്യം, പേർഷ്യാരാജ്യം മുതലായ ദിക്കുകളിലേക്ക് കച്ചവടത്തിന്നായി മസ്ലിപട്ടം എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്നു പൊടി കേററി അയക്കുന്നുണ്ട്. തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പൊടിക്കാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് അധികം പ്രചാരം. ഇതുകൂടെ മദ്രാസ് (പട്ടണം) പൊടിയും കുറെ

ല്ലു വന്ന ഇടങ്ങളിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഇപ്പോഴും പുകയില പ്പൊടിയുണ്ടാക്കുവാനാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മസ്ലിപട്ടം, തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളി, മധുര, പഞ്ചാരവ് എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെ പൊടികൾ മാത്രമെ പ്രസിദ്ധിയുള്ളു. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു പുകയില കച്ചവടം പ്രബലമായിട്ട് ഏകദേശം 40 സംവത്സരത്തെ ആയുള്ളു. അതിന്നു മുമ്പ് അവിടവിടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ പ്രബലമായ കച്ചവടം നടത്തത്തക്കവണ്ണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഏകദേശം നാലു ലക്ഷം റാത്തൽ പുകയില (ഉദ്ദേശം നാലുലക്ഷം ഉറുപ്പിക വിലക്ക്) പുത്തായി അയക്കുന്നുണ്ട്. മറേറാരോ വിധത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം റാത്തലയക്കുന്നുണ്ട്. അതും ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ വിലക്കുണ്ടാകും. പിന്നെ വെറും പുകയിലതന്നെ ഏഴു ലക്ഷം റാത്തലോളം കേററി അയക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്ന് ഏകദേശം ഏഴു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയോളം വില കണക്കാക്കാം.

മലയാളത്തിൽ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പുകയില പ്രയോഗം വളരെ നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. പുകയിലക്കുള്ള പ്രചാരം ഇപ്പോഴും നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിലുള്ളതുപോലെ അന്യജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. എങ്കിലും ആദ്യം അതു അതിനികൃഷ്ടമായിട്ടാണ് വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതിനൊരു ഇതിഹാസം അവരുടെ ഇടയിൽതന്നെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുറജപകാലത്ത്* ഒരു നമ്പൂരി തന്റെ ചെല്ലം കല്പടയിന്മേൽ വെച്ചു പത്മതീർത്ഥത്തിൽ കുളിപ്പാനിറങ്ങി. കുളികഴിഞ്ഞു പോകുന്നേരവും ചെല്ലം എടുക്കുവാൻ [illegible]. പിള്ളമാർ ചെല്ലം കണ്ടെത്തിയെടുത്ത് ആരുടെയാണെന്നു നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ തിരക്കിത്തുടങ്ങി. ചെല്ലത്തിൽ കുറെ ദ്രവ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും നിർഭാഗ്യത്താൽ ഒരു പുകയിലക്കെട്ടുംകൂടിയു

* ആറാറു കൊല്ലം കൂടുമ്പോഴും തിരുവനന്തപുരത്തു വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന മഹത്തായ ഈ അടിയന്തരം മലയാളത്തിൽ എങ്ങും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഉടമസ്ഥൻ നമ്പൂരിക്ക് അതു തന്റെയാണെന്നു പറവാൻ ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മൌനമായിരുന്നതേയുള്ളു. ഉടമസ്ഥനെ കാണാഞ്ഞുവാൽ ചെല്ലം അനാഥമായി സൂക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നത്തെ മുറജപത്തിന് ഉടമസ്ഥൻതന്നെ വന്നു ചെല്ലത്തെ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ അശേഷം കൂസലില്ലാത്ത കാലമായി. അത്ര വേഗമാണ് പുകയില നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിച്ചത്. മറ്റുള്ള ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലെ കഥ പറവാനില്ലല്ലൊ.

ശ്രീപാർശ്വംസ്ഥാനമല്ലോശിര!ശ!തവശരം
തൂണിരത്നാകരനാൽ
ചാപംപൊൻകുന്ന്,സേവൻനിധിപതിരഥത
കുന്നിരിക്കുന്നദേശം
ആപീഡംചന്ദ്രകാന്തംതനുവിലണിയുവാൻ
ഭൂതിപിന്നെപ്പുരാരേ!
നീപോയിപ്പിച്ചതെണ്ടുന്നതുതലയിലെഴു
ത്തിന്റെതായവ്വേരപ്പോ?

എസ്സ്. നാരായണൻനമ്പൂരി.

ജാതിനിർണ്ണയം

കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകർണ്ണംവരെ തെക്കുവടക്കു നീളത്തിൽ കിടപ്പുള്ള ഈ കേരളഭൂമി മുഴുവനും പുരാതനകാലത്തു ശ്രീപരശുരാമനാൽ വിരചിയ്ക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അതിൽ പരദേശങ്ങളിൽനിന്നു അസംഖ്യം മഹാബ്രാഹ്മണരേയും മററു വർണ്ണങ്ങളേയും കൊണ്ടുവന്നു നിവസിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് കേരളം സമൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചതാണെന്നും, മററും ഗ്രഹിക്കാത്തവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വളരെ ദുല്ലഭമാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും ഈ കേരളത്തിൽ അസം

ഖ്യം ജാതിമതസ്ഥന്മാരേയും അവരിൽ ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകം ഓരോ ആചാരങ്ങളെ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നതിനേയും, നാം ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നു. ഇവരുടെ ഉല്പത്തി ഏതുവിധമെന്നും, ഓരോരുത്തർക്കും വിഹിതകർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും മററും സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെ വർഗ്ഗക്കാരിൽ വളരെ അപൂർവ്വമാണെന്നു തന്നെ പറയാം. നാം ഇദംപ്രഥമമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടത് മുൻപറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെയാണെന്നും നിസ്സംശയമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇവകളെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലും ഇക്കാലത്ത് അത്യന്തം അപൂർവ്വമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെ വിചാരിച്ച് പരിശോധിച്ചതിൽ 'ജാതിനിർണ്ണയം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അല്പഭാഗം (108 ശ്ലോകം) മാത്രം എന്റെ കൈവശം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി കിട്ടിയടത്തോളം ഭാഗം ശ്ലോകങ്ങളേയും കേരളീയഭാഷയിൽ അവകളുടെ സാരാർത്ഥങ്ങളേയും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ വായനക്കാർക്കു എന്റെ പേരിൽ സന്തോഷം ജനിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒരിക്കലും അപ്രീതിയുണ്ടാവുകയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഗുരുവിഘ്നേശവാഗീശവ്യാസദക്ഷിണാമൂർത്തിഷൺമുഖാൻ
നത്വാ ബാലപ്രബോധാർത്ഥം ക്രിയതേ ജാതിനിർണ്ണയഃ (1)

ഗുരു, വിഘ്നേശൻ, വാഗീശി, വ്യാസൻ, ദക്ഷിണാമൂർത്തി, സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ഇവരെ നമസ്കരിച്ചിട്ട് ബാലന്മാർക്ക് അറിവിനുവേണ്ടി എന്നാൽ ജാത്യാചാരങ്ങളുടെ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ജാതിർന്നാമ മനുഷ്യസ്യ ജന്മകർമ്മസമുദ്ഭവാ
ബ്രാഹ്മണത്വാദികാ സാ ച വർണ്ണസങ്കരതോ ദ്വിധാ (2)

മനുഷ്യരിൽ ഇരിക്കുന്ന ജാതി ജന്മകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്നതാണ്. അത് ബ്രാഹ്മണത്വം, ക്ഷത്രിയത്വം, വൈശ്യത്വം, ശൂദ്രത്വം, ഇവകളാകുന്നു. ഈ നാലുജാതിയന്മാർക്കും വർണ്ണങ്ങളെന്നു പേർ പറയും. വർണ്ണങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാങ്കര്യം നിമിത്തം സങ്കരജാതിയരൊന്നു വേറെ ജനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എല്ലാം കൂടി വർണ്ണമെന്നും സങ്കരമെന്നും രണ്ടു ജാതിയന്മാരാകുന്നു.

ബ്രഹ്മണോമുഖബാഹൂരുപജ്ജാവൎണ്ണാശ്ചതുൎവ്വിധാഃ
ബ്രാഹ്മണഃക്ഷത്രിയോവൈശ്യശ്ശൂദ്രശ്ചേതിക്രമാൽസ്മൃതാഃ (3)

ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ, ഈ നാലു വൎണ്ണവും ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖം, ബാഹുക്കൾ, തുടകൾ, പാദങ്ങൾ, ഇവകളിൽനിന്നു യഥാക്രമം ജനിച്ചവരാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിങ്കൽനിന്നുൽഭൂതനായിരിക്കുന്ന വിരാട്ട് പുരുഷന്റെ മുഖാദ്യവയവങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചവരാണെന്നും അൎത്ഥാന്തരം പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്.

സവൎണ്ണേഭ്യസ്സവൎണ്ണാസുവിധിനോല്പാദിതാഃപുനഃ
പുത്രപൌത്രാദയസ്സൎവ്വേവൎണ്ണാസ്യുൎബ്രാഹ്മണാദയഃ (4)

സവൎണ്ണന്മാരിൽനിന്നു സവൎണ്ണസ്ത്രീകളിൽ വിധിപോലെ ജനിച്ച് ജാത്യാചാരാനുസരണം വിഹിതകൎമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംസ്കൃതന്മാരായിരിക്കുന്ന പുത്രപൌത്രാദികൾ എല്ലാവരും ബ്രാഹ്മണാദിവൎണ്ണങ്ങളായി ഭവിക്കും. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണനു ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിങ്കലും ക്ഷത്രിയനു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിങ്കലും ഇങ്ങിനെ അനുലോമപ്രതിലോമജന്മാരായിരിക്കുന്ന മറ്റു വൎഗ്ഗക്കാരെല്ലാം സങ്കരജാതിയന്മാരാണെന്നും അൎത്ഥം ലഭിക്കുന്നു.

സ്വാദ്ധ്യായോദ്ധ്യാപനഞ്ചൈവയജനംയാജനന്തഥാ
ദാനംപ്രതിഗ്രഹശ്ചേതിഷൾകൎമ്മാണ്യഗ്രജന്മനഃ (5)

ഇതിൽ ബ്രാഹ്മണന്, സ്വസൂത്രാനുരോധേന ഉള്ള വേദത്തെ അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുക ചെയ്യിപ്പിക്കുക, യാഗം ചെയ്യുക ചെയ്യിപ്പിക്കുക, ദാനം കൊടുക്കുക വാങ്ങുക, ഇങ്ങിനെ ആറു കൎമ്മങ്ങൾ വിഹിതങ്ങളാകുന്നു.

സ്വാദ്ധ്യായോയജനംദാനംപ്രജാരക്ഷണമാഹവഃ
ദണ്ഡനീതിൎദ്ധനുൎവ്വേദഃക്ഷത്രിയസ്യതുവൃത്തയഃ (6)

ക്ഷത്രിയനു വേദാദ്ധ്യയനം, യാഗം, ദാനം, പ്രജാരക്ഷണം, യുദ്ധം, ഇവകളും ദണ്ഡനീതി, (ശിക്ഷാനിയമശാസ്ത്രം) ധനുൎവ്വേദം, ഇവകളെ അഭ്യസിക്കുകയും, വിഹിതവൃത്തികളാകുന്നു.

സ്വാദ്ധ്യായാദിത്രികൎമ്മാണികുസീദംപശുപാലനം
കൃഷിക്രിയാചവാണിജ്യംവൈശ്യകൎമ്മാണ്യമൂനിവൈ (7)

വൈശ്യന്നു വേദാദ്ധ്യയനം മുതലായി ക്ഷത്രിയന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നുകൎമ്മങ്ങളും ധനധാന്യങ്ങളെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ ചെയ്ത് അഭിവൃദ്ധിയെ ജനിപ്പിക്കുകയും, പശുക്കളെ രക്ഷിക്കുകയും കൃഷി കച്ചവടം ഇവകളും, വിഹിതകൎമ്മങ്ങളാകുന്നു.

ശൂദ്രസ്യദ്വിജശുശ്രൂഷാപരമോധൎമ്മ ഉച്യതേ
യദന്യൽകുരുതേകൎമ്മതൽപ്രത്യവായനിഷ്ഫലം (8)

ശൂദ്രന് ദ്വിജശുശ്രൂഷാപരമായിരിക്കുന്ന കൎമ്മമാകുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതിങ്കൽനിന്ന് അന്യമായിരിക്കുന്ന യാതൊരു കൎമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവൊ അതു ഇഹലോകത്തിങ്കലും പരലോകത്തിങ്കലും നിഷ്ഫലമാകുന്നു. ഇവിടെ 'ദ്വിജശുശ്രൂഷാ' എന്നതിൽ ദ്വിജശബ്ദപ്രയോഗംകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ഈ മൂന്നുവൎണ്ണങ്ങളുടേയും ശുശ്രൂഷാ എന്നും, 'ശുശ്രൂഷാ' എന്നതുകൊണ്ട് ദ്വിജന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുസരണം മുതലായതുകളായിരിക്കുന്ന കൃഷ്യാദികളും മറ്റു പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നു അൎത്ഥം ജനിക്കുന്നു.

ബ്രാഹ്മണഃക്ഷത്രിയോവൈശ്യസ്ത്രയോവൎണ്ണാദ്വിജാതയഃ
ചതുൎത്ഥഏകജാതിസ്തുശൂദ്രോനാസ്തിതുപഞ്ചമഃ (9)

ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ഈ മൂന്നുവൎണ്ണങ്ങളും (ജനനം, ഉപനയനം, ഇങ്ങിനെ) രണ്ടു ജന്മമുള്ളവരാകയാൽ അവർ ദ്വിജാതികളെന്നും, ശൂദ്രൻ ഒരു ജന്മംമാത്രം ഉള്ളവനാകകൊണ്ട് അവൻ ഏകജാതിഎന്നും നാലാമതു ജനിച്ചതു നിമിത്തം ചതുൎത്ഥനെന്നും, സംകരൻ അഞ്ചാമത് ഉത്ഭവിച്ചവനാകകൊണ്ടു അവൻ പഞ്ചമനെന്നും, ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതിസാമാന്യതഃപ്രോക്തംചാതുൎവ്വൎണ്യസ്യലക്ഷണം
[illegible] നിരൂപ്യതേ (10)

ഇപ്രകാരം എന്നാൽ സാമാന്യേന നാലുവൎണ്ണങ്ങളുടേയും ലക്ഷണം പറയപ്പെട്ടു. അനന്തരം ഈ സങ്കരജാതികളുടെ ജാതികളെ പ്രത്യേകിച്ചും പറയപ്പെടുന്നു.

സംമ്രാഡധാഢ്യപ്രാഗ്വിശിഷ്ടശ്ചസാമാന്യോജാതിമാത്രകഃ
സാങ്കേതികശ്ചശപ്തശ്ചപാപീത്യഷ്ടവിധാദ്വിജഃ (11)

സമ്രാട്ട, ആഢ്യൻ, വിശിഷ്ടൻ, സാമാന്യൻ, ജാതിമാത്രകൻ, സാങ്കേതികൻ, ശപ്തൻ, പാപി, എന്നിങ്ങിനെ കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ, എട്ടുവിധമാകുന്നു.

സിദ്ധയോഗീചസർവ്വജ്ഞശ്ശാപാനുഗ്രഹശക്തിമാൻ
സംസിദ്ധബ്രഹ്മസാമ്രാജ്യസ്സസമ്രാഡിതിസ്മൃതഃ (12)

മുൻപറഞ്ഞ എട്ട് ഇനക്കാരിൽ യാതൊരു ബ്രാഹ്മണനാണ് യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം, പ്രത്യാഹാരം, ധ്യാനം, ധാരണ, സമാധി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അഷ്ടാംഗയോഗത്തെ സിദ്ധിച്ചവനായും സകല വേദശാസ്ത്രാദികളുടെ അറിവുള്ളവനായും ശാപം, അനുഗ്രഹം, ഇവകൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന തപശ്ശക്തിയുള്ളവനായും ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠത്വം സമ്പാദിച്ചവനായും ഇരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം സമ്രാട്ട് (തമ്പ്രാക്കൾ) ആകുന്നു എന്നിപ്രകാരം ഭാർഗ്ഗവനാൽ സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആചന്ദ്രതാരംതദ്വംശേയോവാകോവാപിവിശ്രുതി
സസർവ്വോപ്യത്രസമ്രാട് സ്യാദേവംഭാർഗ്ഗവശാസനം (13)

മേൽപ്പറഞ്ഞ സമ്രാട്ടിന്റെ വംശത്തിങ്കൽ പെട്ടാൽ ചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളുള്ള കാലംവരെ ആരെല്ലാം ജനിക്കുന്നുവോ അവർ എല്ലാവരും ഈ കേരളത്തിങ്കൽ സമ്രാട്ടായി ഭവിക്കും എന്നാണ് ഭാർഗ്ഗവന്റെ ആജ്ഞ.

ഭദ്രാസനംസാർവ്വമാന്യംസാമ്രാജ്യംബ്രഹ്മവർച്ചസം
ചതുഷ്കമേതന്നിസമ്രാജാംമുഖ്യപ്രധാനാനികേരളേ (14)

കേരളത്തിങ്കൽ സർവ്വജനങ്ങളാലും മാനിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യത, എല്ലാ സദസ്സിലും അഗ്രാസനം, ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠത, ബ്രഹ്മതേജോരൂപമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മചര്യം (സ്ത്രീവർജ്ജനം), ഈ നാലു കൂട്ടം സമ്രാട്ടിന്റെ വൈലക്ഷണ്യമുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

തുടരും

പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

പരിശുദ്ധ
വിചാരങ്ങൾ*

വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തു കാലക്ഷേപം ചെയ്യാനിച്ഛിക്കുന്ന യൌവനയുക്തന്മാരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ഗുണകരമായി ഭവിക്കുന്നതല്ല. ദുഷ്ടവിചാരം നിശ്ചയാത്മികയായ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ ശക്തിക്കു ന്യൂനത വരുത്തുന്നു. മനസ്സാക്ഷി എന്നു സാധാരണ പറയപ്പെടുന്ന അന്തഃകരണവൃത്തിവിശേഷത്തെയും അതു ബലഹീനമാക്കി തീർക്കുന്നു. നീചമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെപ്പററി നാമെത്രത്തോളം വിചാരിക്കുന്നുവോ, നമ്മുടെ അന്തഃകരണവൃത്തികൾ അശുദ്ധമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കധീനപ്പെടുമാറാകുന്നതിന്നു നാമെത്രത്തോളമനുവദിക്കുന്നുവോ, അത്രയും ആ വക നീചപ്രവൃത്തികളെയും അശുദ്ധവിഷയങ്ങളെയും പററി നമുക്കുള്ള ഭീതി കുറഞ്ഞുവശാവുകയും, നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി ക്രമേണ തദധീനമായിത്തീരുകയും, ചെയ്യുന്നു. പാപത്തിന്നു വിപരീതമായിട്ടുള്ള ധർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഇപ്രകാരം ബലഹീനങ്ങളാക്കി തീർന്നാൽ നാം ക്രമേണ നാസ്തികന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിന്ന് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നതായ ഒരു ഭാഗത്തെ ഭഗവൽഗീതയിൽ നിന്നു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ധ്യായതോ വിഷയാൻ പുംസഃ സംഗസ്തേഷൂപജായതേ
സംഗാൽ സംജായതേ കാമഃ കാമാൽ ക്രോധോഽഭിജായതേ
ക്രോധാൽ ഭവതി സമ്മോഹഃ സമ്മോഹാൽ സ്മൃതിവിഭ്രമഃ
സ്മൃതിഭ്രംശാൽ ബുദ്ധിനാശോ ബുദ്ധിനാശാൽ പ്രണശ്യതി

(അ. ൨. ശ്ലോ. ൬൨. ൬൩)

അർത്ഥം. വിഷയങ്ങളെ പററി വിചാരിക്കുന്നവന്ന് അവയിൽ ആസക്തി ജനിക്കുന്നു. ആസക്തിനിമിത്തം കാമവും കാമത്തിൽ നിന്നു കോപവുമുണ്ടാകുന്നു. കോപത്തിൽനിന്ന് അവിവേകമു

---

* 'ഗുഡ് ഹെൽത്ത്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുമാസികയിൽനിന്ന്

ണ്ടാകുന്നു. അവിവേകത്തിൽനിന്ന് ഓൎമ്മയില്ലായ്മ. ഓൎമ്മത്തെറ്റിൽ നിന്നു ബുദ്ധിനാശം. ബുദ്ധിനാശം നിമിത്തം ഒരുവൻ മൃതതുല്യനായി ഭവിക്കുന്നു.

ധൎമ്മത്തിൽനിന്ന് അധൎമ്മത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റം ക്രമേണയാകുന്നുവെന്നോൎമ്മവെയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. നാശത്തിലേക്കുള്ള മാൎഗ്ഗം സാവധാനത്തിലുള്ള അധഃപതനമാകുന്നു. ആദ്യംതന്നെ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ അന്തഃകരണത്തിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നു. പിന്നെ നിഷിദ്ധങ്ങളായ വിഷയസുഖങ്ങളെ പറ്റി മനോരാജ്യം വിചാരിക്കുന്നു. ദുഷ്ടന്മാരായി സഹവാസം ചെയ്യുവാൻ താല്പൎയ്യം ജനിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശീലിച്ച്, ഒടുക്കം നമ്മെ അസാമാന്യമായി മോഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഘട്ടം വരുമ്പോൾ, നാം പെട്ടെന്ന് അതിലേക്കു ചാടുന്നു. അതുവരെ വാസനാരൂപേണ നീറിനീറി കിടന്നിരുന്നു പൊട്ടുന്നതായ പൊട്ടിപ്രഭവിച്ച പാപകൎമ്മങ്ങളായി പുറത്തേക്കു പ്രകാശിക്കുന്നു.

അതിയായി മോഹിപ്പിച്ച് ദുഷ്കൎമ്മത്തിലേക്കു നമ്മെ ആകൎഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി എപ്പോഴാണ് നമ്മെ ബാധിക്കുന്നതെന്നു തീൎച്ചയായി പറയുവാനസാദ്ധ്യമാകുന്നു. അതുഹേതുവായിട്ടു പരിശുദ്ധങ്ങളായ വിചാരങ്ങളെ നാമെപ്പോഴും ശീലിക്കുന്നത എത്രമുഖ്യമാകുന്നുവെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെകാലക്ഷേപത്തിനുപയോഗമായി ഭവിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു വ്യാപാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, സംഗീതവിഷയമായോ സാഹിത്യവിഷയമായോ എന്തെങ്കിലുമൊരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നതു മേൽപറഞ്ഞ പരിശുദ്ധവിചാരങ്ങളെ ശീലിക്കുന്നതിന്ന് ഏറ്റവും സഹായമായി ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. സ്വച്ഛത നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽ പിന്നെ അന്യപദാൎത്ഥംകൊള്ളുന്നതല്ല. അതുപോലെ ഉപയോഗകരങ്ങളായ ഓരോ തൊഴിലുകളെ പറ്റിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെപറ്റിയുമുള്ള വിചാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അന്തഃകരണത്തോടുകൂടിയവനു പിന്നെ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങൾക്കിടയുണ്ടാകുന്നതല്ല.

കെ. എം.

ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും

ബൈതരായനം എന്ന രാജ്യത്തെ രാജാവായിരുന്ന സിംഹളൻ അതി ശക്തിമാനും പ്രജകളെ വേണ്ടപോലെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ എപ്പോഴും താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടിയ ഒരാളുമായിരുന്നു. സിംഹളരാജാവിന്റെ പത്നി മൂന്നു സന്താനങ്ങളെ പ്രസവിച്ചതിനു ശേഷം പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു രോഗത്താൽ മൃതയായി. രാജാവിന്റെ മൂന്നു സന്താനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു പുത്രിയും മറ്റുള്ള രണ്ടു സന്താനങ്ങൾ പുത്രന്മാരുമായിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയ പത്നിയുടെ കഷ്ടമായ മരണത്താൽ ദുഃഖത്തിൽപ്പെട്ട രാജാവിന്റെ വ്യസനം വൎദ്ധിപ്പിപ്പാൻ അല്പ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ രാജധാനിയിൽ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം രാവിലെ രാജപുത്രന്മാരെ രാജധാനിയിൽ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ള തിരക്കു കേട്ടു. അവൎക്ക് എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്നും, ആരാണ് അവരെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയത് എന്നും, സിംഹളരാജാവ് എത്രതന്നെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

സിംഹളൻ തനിക്കു നേരിട്ട വ്യസനത്തെ ഒരു വിധം അടക്കി. തന്റെ പ്രേമപുത്രിയായ ഇന്ദുമതിയെ എപ്പോഴും ലാളിച്ചുംകൊണ്ടാണ് സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അച്ഛന്റെ ശുശ്രൂഷ എത്രതന്നെ ഉണ്ടായാലും, കുട്ടികൾക്ക് അമ്മയുടെ ശുശ്രൂഷകൂടി ഇല്ലെന്നായാൽ പല ന്യൂനതകളും അവരുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇന്ദുമതി ഇപ്പോൾ നന്നേ കുട്ടിയാണ്. അമ്മ യമലോകപ്രാപ്തയായിരിക്കുന്നതൊന്നും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. എനിക്ക് എന്റെ പ്രിയതമയെ കൈവിട്ടശേഷം ഇനി ഒരു ഭാൎയ്യയൊന്നിച്ചിരിപ്പാനും മനസ്സുവരുന്നില്ല. എന്തു ചെയ്യട്ടെ. ഇന്ദുമതിക്കു വേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാലും കാൎയ്യം വൈഷമ്യമാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനു കാലതാമസം വരുത്താതിരിക്കുന്നതാണ് ഗുണം. ഇപ്പോൾതന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ ഇന്ദുമതിക്ക് ആ

സ്ത്രീ തന്റെ അമ്മയാണെന്നല്ലാതെ അന്യഥാ ശങ്കിപ്പാൻ അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇനി ഉടനെ വിവാഹം കഴിക്കുകതന്നെ എന്നു സിംഹളൻ ഒരു ദിവസം തീൎച്ചയാക്കി. ഉടനെ വിവാഹത്തിന്നുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടി വിവാഹവും കഴിച്ചു. രാജാവിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഭാൎയ്യയുടെ സൽഗുണങ്ങളെപ്പററി രാജ്യവാസികൾ എപ്പോഴും പ്രശംസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ ഭാൎയ്യ രാജാവിന്റെ സ്വഭാവത്തോടുകൂടി കെട്ടകഞ്ഞകവെല്ലാം ദുസ്സ്വഭാവമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിക്ക് ഇവർ ഒരു നല്ല എളെയമ്മയായിരുന്നില്ലെന്നു തീൎച്ചയായും പറയാം.

രാജ്ഞിക്ക് ആദ്യം വേറെ ഒരു ഭൎത്താവുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിവാഹത്താൽ അക്രൂരൻ എന്നു പേരായ ഒരു മകനുണ്ടായി. ഇന്ദുമതിയുടെ നേരെ രാജ്ഞിക്ക് അല്പംപോലും സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ പുത്രന് ആ കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുപ്പിച്ചു ള്ള നിമിത്തം ഫതരായതനാദ്യം പുത്രനു സിദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി മാത്രം ചില പൊടിക്കയ്യുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിക്കു യൌവനം വൎദ്ധിച്ചുവരുന്തോറും രാജ്ഞിയുടെ കുത്സിതവും വൎദ്ധിച്ചുവന്നു. ഇന്ദുമതിയുടെ പ്രേമം ആരുടെ നേരെയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ടോ എന്നു സൂക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു രാജ്ഞി ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞേല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സിംഹള രാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ശൂരവൎമ്മാവ് എന്നു പേരായി ഒരു യോദ്ധാവുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമിഭക്തി ഇത്ര പൂൎത്തിയായി മറെറാരുത്തനിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു സിംഹളരാജാവ് പലപ്പോഴും ഇദ്ദേഹത്തെപ്പററി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശൂരവൎമ്മാവു തന്റെ രാജാവിന്നുവേണ്ടി പടവെട്ടി മരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ചിത്രരഥൻ എന്നുപേരായ ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടായി. ഭൎത്താവിന്നു നേരിട്ട ആപത്തിനെ ഓൎത്തു വ്യസനിച്ച് ശൂരവൎമ്മാവിന്റെ ഭാൎയ്യ, ചിത്രരഥൻ ജനിച്ചിട്ട് അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യമലോകപ്രാപ്തയായി. അനാഥനായ ചിത്രരഥന്റെ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ സിംഹളരാജാവിന്നു ദയതോന്നുകയാൽ കുട്ടിയെ കോവി

ലകത്തുകൊണ്ടുവന്നു സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു രാജാവു കല്പന കൊടുത്തു. ചിത്രരഥന്റെ സംരക്ഷണയിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സിംഹളരാജാവു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചു. ചിത്രരഥൻ ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നുവെങ്കിലും സ്ഥിതികൊണ്ടും പഠിപ്പുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഒരു രാജകുമാരൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും ഒരേഗുരുനാഥന്റെ അടുക്കലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തത്. അവർ ശൈശവം മുതല്ക്ക് ഒരുമിച്ചിടവിടാതെ കളിച്ചു വളൎന്നു. പ്രകൃത്യാ അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹവും ദിനംപ്രതി വൎദ്ധിച്ചു. പ്രായമായപ്പോൾ രാജാവിന്റെയും രാജ്ഞിയുടെയും അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെ അവർ അന്യോന്യം വിവാഹവും കഴിച്ചു.

ഇന്ദുമതിയുടെ പ്രവൃത്തികളെ സൂക്ഷിച്ചറിവാൻ രാജ്ഞി ഭൃത്യന്മാരെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലൊ. അവർ ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന വിവരം രാജ്ഞിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ കാൎയ്യമെല്ലാം പരുങ്ങലായി. താൻ പണിചെയ്തുകൊണ്ടുവന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ അസ്തിവാരം ഇളകിപ്പോയിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ രാജ്ഞിക്കു ക്രോധവും വ്യസനവും സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതായി. ഇന്ദുമതി അക്രൂരന്റെ ഭാൎയ്യയായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും അതിനിമിത്തം തന്റെ പ്രിയപുത്രനായ അക്രൂരൻ ചെതരായന രാജ്യത്തെ അടക്കി അല്പകാലത്തിന്നുള്ളിൽ ഏകഛത്രാധിപതിയായി രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നതു കാണാമെന്നും ഉറച്ചിരുന്ന രാജ്ഞി ഇരുന്നിരുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള രാജ്ഞിക്ക് ഇപ്പോൾ കേട്ട വൎത്തമാനത്തിൽ വലിയ ദേഷ്യമുണ്ടായതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലൊ. രാജ്ഞി ഉടനെ വിവരം രാജാവിനെ അറിയിച്ചു.

പ്രിയപുത്രിയായ ഇന്ദുമതി തന്റെ അറിവുകൂടാതെയും ദേവിയെ ആലോചിക്കാതെയും ചിത്രരഥനെ വിവാഹം ചെയ്തുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്നു കോപം സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതെയായിത്തീൎന്നു. അനാഥനായ ചിത്രരഥന്റെപേരിൽ ദയതോന്നി കോവിലകത്തു കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ കഥയില്ലായ്മയെ ഓൎത്തു വ്യസനിച്ചു.

ഉടനെ ചിത്രരഥനേയും ഇന്ദുമതിയേയും തന്റെമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവ
രുവാൻ രാജാവ് ആജ്ഞാപിച്ചു. രാജശാസന കേട്ടക്ഷണത്തിൽ ഇ
ന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും രാജസന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. കാൎയ്യം വാ
സ്തവമാണെന്നു അവർ രണ്ടുപേരും സമ്മതിച്ചപ്പോൾ ചിത്രരഥനെ
ഉടനെ നാടുകടത്തണമെന്നും മേലിൽ ആയാൾ നാട്ടിൽ കടന്നാൽ
മരണശിക്ഷക്കു പാത്രമാവുന്നതാണെന്നും കല്പിച്ചു.

ചിത്രരഥൻ തന്റെ പ്രിയപത്നിയെ വിട്ടുപോകേണ്ടി വന്നത്
ആലോചിച്ചപ്പോൾ വ്യസനാക്രാന്തനായി. രാജകല്പനക്കു കീഴടങ്ങാ
തെ കഴിവില്ലല്ലോയെന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം രാമപുരം എന്ന രാ
ജ്യത്തേക്കു പോവാനും അവിടെ താമസിപ്പാനും ഉറച്ചു. ഇന്ദുമതി
കല്പന കേട്ട ഉടനെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു. ഇന്ദുമതിയുടെ ദുഃഖത്തിൽ
താനും പങ്കുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു രാജ്ഞി നടിച്ചു. ഭൎത്താവു പോകുന്ന
തിന്നുമുമ്പു ഇന്ദുമതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു സംസാരിപ്പാൻ തരമു
ണ്ടാക്കികൊടുക്കാമെന്നു രാജ്ഞി വാഗ്ദത്തംചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യു
ന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ദുമതിക്കു തന്റെ പേരിൽ സ്നേഹം ജനിക്കുമെന്നും,
ആ സ്നേഹം നിമിത്തം തന്റെ പിരട്ടുകൾകൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെമന
സ്സിളക്കി അക്രൂരനെ ഭൎത്താവായി സ്വീകരിപ്പിക്കാമെന്നുമാണ് രാ
ജ്ഞി വിചാരിച്ചത്.

ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും തമ്മിൽ കാണ്മാൻ രാജ്ഞി സമ്മതം
കൊടുത്തു. ആജീവനാന്തം അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും
ആയതിന്ന് എന്തുസംഗതികൊണ്ടും ഭംഗം വരുന്നതല്ലെന്നും രണ്ടു
പേരും സത്യംചെയ്തതിന്നുശേഷം തന്റെ അമ്മയുടെ വകയായി ക
യ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മോതിരം ഇന്ദുമതി ചിത്രരഥന്റെ കൈവിര
ലിന്മേലിടിയിച്ചതിന്നുപകരം ഒരു വള ചിത്രരഥൻ ഇന്ദുമതിയുടെ
കയ്യിന്മേലുമിടിയിച്ചു. രണ്ടുകൂട്ടരും അവരവൎക്കുകിട്ടിയ പ്രേമസൂചക
മായ സമ്മാനത്തെ ഒരിക്കലും കൈവിട്ടു കളയുന്നതല്ലെന്നു ശപ
ഥം ചെയ്ത് അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞു.

ഇന്ദുമതി വ്യസനാക്രാന്തയായി രാജധാനിയിൽ താമസിച്ചു.
ചിത്രരഥൻ പുറപ്പെട്ട് രാമപുരത്തിൽ എത്തി ഇന്ദുമതിയേയും വി

ചാരിച്ചുംകൊണ്ട് അവിടെ പാൎത്തുവന്നു. പലരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും രാമപുരത്തു വന്നു ചേൎന്നിട്ടുള്ള ചില ചെറുപ്പക്കാരുമായി ചിത്രരഥൻ സംഭാഷണം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവരുടെ സംഭാഷണത്തിനുള്ള വിഷയം ഓരോരോ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഓരോരുത്തർ അവനവന്റെ രാജ്യത്തെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ സൽഗുണസമ്പൂൎണ്ണകളായ സ്ത്രീകൾ മറ്റൊരു രാജ്യത്തും ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു വാദിച്ചു. ചിത്രരഥനും വാദത്തിൽ കുറച്ചില്ല. ചിത്രരഥന്റെ മനസ്സിൽ ഇന്ദുമതിയുടെ കാൎയ്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ പ്രിയതമയേക്കാൾ സൽഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നായിരുന്നു ചിത്രരഥന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് വേതരായനത്തിലെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ മറ്റു യാതൊരു രാജ്യത്തും സൽഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞവർ ഉണ്ടാവില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തമായി വാദിച്ചു. ഈ വാദം കേട്ടപ്പോൾ അഷ്ടവക്രൻ എന്നു പേരായി അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രാമപുരക്കാരന്നു ലേശംപോലും രസിച്ചില്ല. ഇവർ തമ്മിൽ വാദം മൂത്തുതുടങ്ങി. അവസാനം ഒരു കാൎയ്യം ചെയ്യാൻ അവർ സമ്മതിച്ചു. അഷ്ടവക്രൻ വേതരായനത്തിൽ പോയി ഇന്ദുമതിയുടെ പ്രേമം സമ്പാദിച്ചു മടങ്ങിവരുന്ന പക്ഷം ആ സ്ത്രീ തന്റെ കൈവിരലിൽ ഇട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ള മോതിരം അഷ്ടവക്രന്ന് കൊടുക്കേണമെന്നു ചിത്രരഥനും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം അനവധി ദ്രവ്യം ചിത്രരഥനു കൊടുത്തേക്കാമെന്ന് അഷ്ടവക്രനും സമ്മതിച്ചു. ഇന്ദുമതിക്കു തന്റെനേരെയുള്ള ഗാഢപ്രേമത്തെ യാതൊരാളും ഇളക്കിത്തീൎപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നു ചിത്രരഥൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ എത്രതന്നെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിന്നും [illegible] ധൈൎയ്യക്ഷയമുണ്ടായില്ല.

അഷ്ടവക്രൻ ഉടനെതന്നെ പുറപ്പെട്ട് വേതരായനത്തിലെത്തി. രാജധാനിയിൽ ചെന്നു. ചിത്രരഥന്റെ സ്നേഹിതനാണെന്നു സ്വകാൎയ്യമായി ഇന്ദുമതിക്കറിവു കൊടുത്തു. തന്റെ പ്രാണ

പ്രിയൻെറ വിവരത്തെപ്പററി അറിവാൻ സദാ താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടി യിരുന്ന ഇന്ദുമതി അഷ്ടവക്രന് എന്തൊക്കെ ഉപചാരങ്ങളാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നുതന്നെ തീച്ചയാവാതെ കുഴങ്ങി. എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും അധികമായിയെന്ന് ഇന്ദുമതിക്കു തോന്നുന്നതല്ല. അഷ്ടവക്രൻ ഇന്ദുമതിയുടെ മുമ്പിലെത്തി. ചിത്രരഥനെപ്പററിയുള്ള വിവരങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ഉദ്ദേശ്യസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി ചില ഉപായങ്ങളെടുത്തു. ചിത്രരഥനിൽ ഇന്ദുമതിക്കു വെറുപ്പും നിരസവും തോന്നിക്കാനായി അയാൾ കഴിയുന്നതു ശ്രമിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭാഷണം ഇടങ്ങിയപ്പോൾ ഇന്ദുമതി ചെവിപൊത്തി. ആ മുഠാളൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഏകദേശം മനസ്സിലായപ്പോൾ പുച്ഛത്തോടുകൂടി തൻെറ മുമ്പിൽനിന്ന് അയാളെ ആട്ടികളുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകൊണ്ടും അഷ്ടവക്രൻ ഭഗ്നോത്സാഹനായിത്തീർന്നില്ല. കാൎയ്യം സാധിക്കാതെ രാമപുരത്തിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ടി വന്നാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ദ്രവ്യനഷ്ടവും മാനനഷ്ടവും ആലോചിച്ചപ്പോൾ ഏതുവിധമെങ്കിലും ചിത്രരഥനെ പിരട്ടാൻ ചില വിവരങ്ങളൊക്കെ കയ്യിലായല്ലാതെ അവിടം വിട്ടുപോവുന്നതല്ലെന്നുറച്ചു. താൻ ചിത്രരഥൻെറ സ്നേഹിതനാണെന്നും തന്നിമിത്തം ഇന്ദുമതി ആദരവോടുകൂടി എതിരേററവനെന്നും രാജകുമാരിയുടെ ഭൃത്യന്മാർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് അഷ്ടവക്രനു ഭൃത്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രാധാന്യതക്ക് അവകാശമുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം ഭൃത്യന്മാരുടെ കൂടെ കൂടി അവരെ തൻെറ സ്വാധീനത്തിൽ വെച്ചു. അവൎക്കു സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തു രാജകുമാരിയുടെ പള്ളിയറയിൽ ആരും കാണാതെ പ്രവേശിപ്പാൻ തരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാമെന്നു അവരെക്കൊണ്ട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഭൃത്യന്മാർ അഷ്ടവക്രനെ ഒരു വലിയ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ആക്കി പള്ളിയറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അയാൾ അനങ്ങാതെ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ഇരുന്നു. രാജകുമാരി പതിവുപോലെ പള്ളിയറയിലെത്തി ഗാഢനിദ്രയിൽ പെട്ടപ്പോൾ അഷ്ടവക്രൻ പതുക്കെ പെട്ടിയുടെ പുറത്തു കടന്നു. ഉടനെ വല്ല

ഒരു ഭൃത്യനോടുകൂടി പള്ളിയറയിലുള്ള സകല സാമാനങ്ങളും ഒ
രുന്ന വെച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി തന്റെ കൈവ
ശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചെടുത്തു. അ
തിന്റെ ശേഷം രാജകുമാരിയെ ആപാദചൂഡം നല്ലവണ്ണം നോ
ക്കികണ്ടു. കഴുത്തിൽ ഏകദേശം ഒരു പുതിയ പണത്തിന്റെ വ
ലിപ്പത്തിൽ ഒരു കറുത്തപുള്ളി കണ്ടു. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവ
രം പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചെടുത്തു. അതിന്നുശേഷം സാമർത്ഥ്യത്തോ
ടുകൂടി രാജകുമാരിയുടെ കഴുത്തിന്മേൽ ചിത്രരഥൻ ഇട്ടതായ വള അ
റിയാതെ അഴിച്ചെടുത്തു. ഉടനെ പെട്ടികളിൽ കടന്നുകൂടി.
പിറ്റെന്നാൾ ഭൃത്യന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പള്ളിയറയിൽ നി
ന്നു പുറത്തുപോന്നു. അഷ്ടാവക്രൻ ജയസിംഹനോടുകൂടി ഉടനെ
യാത്രയായി. രമാപുരത്ത് എത്തിയ ഉടനെ ചിത്രരഥനെ അ
ന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു. താൻ വേതാളനഗരത്തിൽ പോയി സൽ
ഗുണസമ്പൂർണ്ണയാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ട ഇന്ദുമതിയെ കണ്ടുവെ
ന്നും, അനായാസേന ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രിയതമനായിത്തീർന്ന് ഒരു ദി
വസം രാത്രി പള്ളിയറയിൽ കൂടിയെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം
പള്ളിയറക്കുള്ളിലുള്ള സാമാനങ്ങളുടെയും അവയൊക്കെ യഥാസ്ഥാന
ത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ആ സ്ത്രീ കാണിച്ചിട്ടുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെയും
പറ്റി വർണ്ണിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 'ഇന്ദുമതിയുടെ ശയനസ്ഥലത്തിന്റെ
തലക്കൽ ചുമരിന്മേൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന ശകുന്തളയുടെ ചിത്രം അ
തിവിശേഷം തന്നെ. അത് എഴുതിയ എഴുത്തുകാരൻ മഹായോ
ഗ്യൻതന്നെയായിരിക്കണം. അതിന്നുനേരെ അടുത്ത വലത്തുഭാ
ഗത്തായി തിലോത്തമയുടെ ഒരു ചിത്രം കണ്ടു. അതും അതിരമ
ണീയം തന്നെ. വടക്കെ ചുമരിന്മേലുള്ളതായിൽ വെച്ച് എന്റെ
ശ്രദ്ധയെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ചത് സീതയുടെയും ശ്രീരാമന്റെയും
ചിത്രമാണ്. അത്ര കൌതുകമുള്ള ഒരു ചിത്രം ഞാൻ ഇതുവ
രെ കണ്ടിട്ടില്ല.' എന്നൊക്കെ പലതും അഷ്ടാവക്രൻ ചിത്രരഥ
നോടു പറഞ്ഞു.

അഷ്ടാവക്രൻ ഇങ്ങിനെ ഓരോന്നു പറവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ

ഞാളു നിങ്ങളോട് ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞതായിരിക്കാം' എന്നു ചിത്രധരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇന്ദുമതിയുടെ കഴുത്തിൽ കണ്ടതായ കറുത്ത പുള്ളിയെപ്പററി അഷ്ടവക്രൻ സൂചിപ്പിച്ചു. അതും ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞതായിരിക്കാം എന്നു ചിത്രധരൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അഷ്ടവക്രൻ തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വളയെടുത്തുകാണിച്ച് 'ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞുകേട്ടതാവട്ടെ, ഇതോ' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഈ വള എനിക്ക് ഇന്ദുമതി സമ്മാനിച്ചതാണ്. അന്നുസമയത്ത് ഒരു കാലത്ത് എന്റെ പ്രേമസാധനമായിരുന്നു' എന്നും പറകയുണ്ടായി' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ചിത്രധരനു വ്യസനം സഹിപ്പാൻ കഴിയില്ലാതായി.

തന്റെ പ്രിയതമയാണെന്നും സൽഗുണങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടമാണെന്നും വിചാരിച്ച ഇന്ദുമതി ഒരു കുലടയാണെന്നു വിശ്വസിക്കാതെ തരമില്ലെന്നു ചിത്രധരൻ ഉറച്ചു. കോപംനിമിത്തം ഇന്ദുമതിയെ ശകാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ചെയ്യുതിരിപ്പാൻ തരമില്ലല്ലോ എന്നുറച്ചു ഇന്ദുമതി കൊടുത്തതായ മോതിരം അഴിച്ച് അഷ്ടവക്രനു കൊടുത്തു.

മഹാപാപികളിട വരുത്തിയ ഇന്ദുമതിയുടെ നേരെ ഇനി ചിത്രധരനു ദയ തോന്നാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. ഭൂതലത്തിലുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീകളിലുംവെച്ച് പാതിവ്രത്യസൽഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഇന്ദുമതി ഇപ്പോൾതന്നെ അപമാനമായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ളവളെ ഇനി ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കേണ്ടതു തന്റെ ധർമ്മമാണെന്നാണ് ചിത്രധരൻ ഉറച്ചത്. പക്ഷെ എത്രയോ ദൂരത്തിലിരിക്കുന്ന ആൾക്ക് അതിന്നുള്ളതൊന്നും തരവുമില്ല. വളരെ നേരം ആലോചിച്ചപ്പോൾ ഒരു മാർഗ്ഗം തോന്നി. ചിത്രധരന്റെ ഏററവും ആശ്രിതനായി രാജകുമാരിയുടെ ഭൃത്യന്മാരിൽ പിക്കുന്നൻ എന്നുപേരായി ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പിക്കുന്നനെ രാജകുമാരിക്കും വലിയ വിശ്വാസമാണ്. ഉടനെ ചിത്രധരൻ രാജകുമാരി തന്നോടു കാട്ടിയ ചതിയേയും അതു നിമിത്തം ഉണ്ടായതായ തനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അപമാനത്തെയും പററി ലഘു സ

ഹിതം പിശുനന്ന് എഴുതി അയച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള അപമാനങ്ങ-
ന്നിടവരുത്തിയതിനാൽ രാജ്ഞിദേവിയെ മിഥിലാപുരമെന്ന ദിക്കിൽ
കൊണ്ടുപോയി കൊല്ലണമെന്നും പിശുനനോടപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ
പ്രിയതമയായ ഇന്ദുമതിയെ കാണാതെ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ തനിക്കു
ശക്തിയില്ലെന്നും എന്തു വിധവും കാണാഞ്ഞാൽ താൻ മരിച്ചുപോ-
വുന്നതാണെന്നും അതുകൊണ്ടു ഭൃത്യനായ പിശുനൻ ക്ഷമിച്ച് ഒരു
രാത്രി പുറപ്പെട്ടു മിഥിലാപുരത്തെത്തിയാൽ തന്നെ അവിടെ കാണാ-
മെന്നും രാജകുമാരിക്കും ചിത്രരഥൻ ഒരു കത്തയച്ചു.

മരണം നേരിടുന്നതിനുമുമ്പു ഭർത്താവിനെ ഒരു നോക്കു കാ-
ണ്മാൻ സംഗതിവരണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചും എപ്പോഴും പ്രിയതമ-
ന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ദൈവപ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും
ദിവസം ബുദ്ധിമുട്ടി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇന്ദുമതിക്കു ചിത്രരഥന്റെ എഴു-
ത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ തന്റെ കഷ്ടകാലം അവസാനിച്ചുവെന്നു തോന്നി.
ഉടനെ പിശുനനെ വിളിച്ചു താൻ ഒരു ദിക്കിലേക്കു പോകേണമെ-
ന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സഹായത്തിന്നു പിശുനൻകൂടി പുറ-
പ്പെടണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു. ഇന്ദുമതി എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും
ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നതു പിശുനന്നു പരമസങ്കടമാണ്. താൻ കൂ-
ടെയുണ്ടെന്നുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം നേരം അന്തി
രാത്രിയായപ്പോൾ ഒരു വിധത്തിൽ രണ്ടുപേരുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു. മി-
ഥിലാപുരത്തെത്തി. ചിത്രരഥൻ കാത്തുനില്ക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ ദി-
ക്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നില്ല. രാജകുമാരി സങ്കടത്തിൽപ്പെട്ടു. വി-
വരമൊക്കെ പിശുനനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഭർത്താവു പിരിഞ്ഞുപോ-
യിട്ടു കുറെക്കാലമായില്ലേ. പണ്ടെപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം ഇ-
പ്പോഴുണ്ടാവുമെന്ന് എങ്ങിനെയാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്' എന്നും
മററും പറഞ്ഞ് ഒരു വിധം രാജകുമാരിയെ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോരു-
വാൻ പിശുനൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പിശു-
നൻ ചിത്രരഥന്റെ ആശ്രിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ആ-
വശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരമുള്ള ക്രൂരകർമ്മം ചെയ്വാൻ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു.
ചിത്രരഥന്റെ കത്തിലുള്ള വിവരം രാജകുമാരിയെ മനസ്സിലാക്കി-

ത്ത തരമില്ലെന്നുറച്ച് ഇന്ദുമതി പ്രിയതമനാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ചിത്രരഥൻ തന്നോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള അപേക്ഷയെപ്പററി വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു. തന്റെനേരെ ഗാഢപ്രേമത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു താൻ വിചാരിച്ച ചിത്രരഥന്റെ അപേക്ഷയുടെ സ്വഭാവവും അതിനുള്ള കാരണവും പിശുനൻ പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ ഇന്ദുമതി മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുവീണു. കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിശുനൻ ഓരോന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. താൻ ചെയ്തത് അന്യായമാണെന്നും, കാര്യത്തിന്റെ വാസ്തവം അറിയാതെ ഇതുകൊണ്ടു കോപിപ്പാനിടയായതാണെന്നും, ദൈവസഹായംകൊണ്ടു ചിത്രരഥനു ബോദ്ധ്യമാവുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നും പിശുനൻ ഇന്ദുമതിയെ ഉപദേശിച്ചു. ഏതുവിധവും രാജധാനിയിലേക്ക് ഇനി താൻ മടങ്ങുന്നതല്ലെന്ന് ഇന്ദുമതി തീർച്ചയായി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വഴിയാത്രയിൽ അപകടം നേരിടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ഒരു പുരുഷന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു പിശുനൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ ഇന്ദുമതി സമ്മതിച്ചു. പുരുഷന്റെ വേഷം ധരിച്ചു രാജപുരത്തേക്കു ഭർത്താവിനെ തിരഞ്ഞു പുറപ്പെടുവാനാണ് ഇന്ദുമതി തീർച്ചയാക്കിയത്. ഭർത്താവു തന്നോടു കാട്ടിയ ക്രൂരതയെ അറിഞ്ഞിട്ടും ഇന്ദുമതിക്കദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സു വന്നില്ല.

ഇന്ദുമതി വേഷം മാറിയതിന്റെ ശേഷം പിശുനൻ വ്യസനത്തോടുകൂടി യാത്ര പറഞ്ഞു. ഏതുസുഖക്കേടിലുമുണ്ടായാൽ പെട്ടെന്നു ഭേദപ്പെടുത്താൻ ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞ് രാജാവ് ഒരു കുപ്പിയിൽ കുറെ മരുന്നു പിശുനനു മുമ്പു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തൽക്കാലം തന്റെകയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ആ മരുന്നു രാജകുമാരിക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാവുമെന്നു പിശുനനു തോന്നിയതിനാൽ അതൊരു സിദ്ധൌഷധമാണെന്നും വഴിയിൽ എന്തെങ്കിലും സുഖക്കേടു തോന്നിയാൽ രണ്ടുനാലു തുള്ളി സേവിച്ചാൽ ദേഹസുഖമുണ്ടാവുമെന്നും പറഞ്ഞ് അതിനെ ഇന്ദുമതിക്കു കൊടുത്തു യാതൊരു അപകടവും നേരിടാതിരിക്കട്ടെയെന്നു ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ച് അയാൾ വീണ്ടും യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. കെ. അപ്പുനമ്പ്യാർ, ബി. എ.

(തുടരും)

പലവക

പുസ്തക പരിശോധന.

പരിഷ്കാരരീതിയിലുള്ള കണ്ടെഴുത്തു കൊണ്ടുപിടിക്കയും കൃഷി ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ വസ്തുക്കളിൽ പിറങ്ങി മണ്ണിന്റെ തരഭേദംപോലെ വേണ്ടുന്ന വളം ചേൎത്തു വിത്തിറക്കി വിളവെടുത്തിട്ടുള്ള തോതനുസരിച്ച് അതുപ്രകാരം രാജഭോഗം ചുമത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു തൊണ്ണൂറ് ശരിയും, മുറിഞ്ഞ ഞെരിഞ്ഞും, ചാവാലി മുളകളും, രണ്ടുവല്ലിപ്പറ്റിയുള്ളതുമായി പുറപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ ചില കൃഷിതന്ത്രജ്ഞന്മാർ ഒരു കുഴി ചാണകംകൊണ്ടു സ്ഥലം ശുദ്ധിവരുത്തി ഒരുപിടി പച്ചിലകളും വിതറി പരികൎമ്മങ്ങളൊക്കെക്കൊണ്ടു വസ്തുവിൽ ചില ഭേദങ്ങളും നിൎമ്മിച്ച്, വിത്തുവാരിപിടിച്ചു മനസ്സിൽ അമ്മയെ ധ്യാനിച്ചു വിതച്ചു പോരുന്നതു കണ്ടാൽ പ്രകൃതി ദേവിയെ വശീകരിക്കുവാനുള്ള ചില മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളും ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ കൃഷിപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതായി ആരും വിചാരിക്കുകയില്ല. ഈ മാന്ത്രികന്മാൎക്കു സോപചാരപൂൎവമുള്ള ദക്ഷിണ ചെൎക്കുണ്ടെന്നു ചുമതല പിന്നീടു ഭൂമീദേവിയുടെതാണത്രെ. മറ്റു ചില ധനവാന്മാരായ കൃഷിക്കാരുടെ പ്രവൃത്തി വേറെ വിധമാണ്. മുറിവൈദ്യന്മാരായ വൈദ്യന്മാർ രോഗം അറിയാതെ പല മരുന്നുകളും കൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടും പിടിച്ചതുള്ളതായിക്കണ്ടാൽ അതിന്നിന്റെ ഗുരുലഘുത്വം നോക്കാതെ മാത്രകൂട്ടി പ്രയോഗിക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യം ഈ കൂട്ടരും അനുഭവിക്കുന്നു. ദരിദ്രകുടുംബിനി കുട്ടികളെ സത്തു ഊട്ടുന്നതുപോലെ കായക്ലേശവും ദ്രവ്യവ്യയം ചെയ്ത് അധിക വളം കുത്തിനിറക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആശാഭംഗത്തിന്നിടയാകുന്നു. തെഴക്കത്താടിയിൽ ഇരുപതും മുപ്പതും വിളവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാരണവന്മാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഏഴുപത്തു കാലമായിട്ട് അഞ്ചു വിളവിലധികം പരിച്ചു വിത്തു പതിനെട്ടും നോക്കിട്ടു കിട്ടുന്നില്ല. ഒള്ളിപറമ്പിൽ മാസത്തിൽ ആയിരം തേങ്ങ വീണിരുന്നുവത്രെ. ഇപ്പോഴ് ഇരുനൂറു കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം. ആവശ്യം കഴിച്ചു നൂറും ഇരുനൂറും പറ ഏറ്റുള്ള വില്ലു

വാൻ തക്ക വിളവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്ന സ്ഥലം ചെകവശമുണ്ട്. പക്ഷെ എണ്ണ വിലകൊടുക്കണം. കുറെശ്ശെ ഷാകൊണ്ടു വരുന്നതെല്ലാം അനുഭവിക്കാതെ കഴിയില്ലല്ലൊ. നികുതിയില്ലാണെങ്കിൽ കിട്ടുന്നതിൽ പകുതി കൊടുക്കുകയും വേണം.' ഇങ്ങിനെ കാലത്തിന്റേയും കലാവ്യത്യാസങ്ങളേയും ആക്ഷേപിക്കുന്നതല്ലാതെ മുമ്പ ആദായം അധികമുണ്ടായിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നോ ഔചിത്യമായ പ്രയത്നംകൊണ്ട് അതുപോലെയോ അതിലധികമോ അനുഭവം എടുപ്പാൻ മാൎഗ്ഗമുണ്ടോ എന്നോ അവർ ആലോചിക്കുന്നില്ല. കൃഷിയുടെ വൎദ്ധനവും വിതച്ചവന്റെ കൈപ്പൊരുത്തവുമാണ് ഇവർ അധികവിളവിന്നു കാരണം കല്പിക്കുന്നത്. പ്രവൃത്തിക്കു ഗുണദോഷമോ, വിത്തിന്റെ തരഭേദമൊ, വളത്തിന്റെ ഗുണലാഘവഭേദമോ, മണ്ണിന്റെ പ്രകൃതവിത്യാസമോ കാരണമായേക്കാമെന്ന് അധികം പേർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അനാവധികാലം ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രവൃത്തിഭേദങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേകവസ്തുവിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഉപദേശം ഒരുവനുണ്ടായാൽ അവൻ സൎവ്വജ്ഞനാണെന്നു വിശ്വസിച്ച് അയാളുടെ ഉപദേശവഴിക്ക് പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരിൽ ചിലൎക്കു ചില ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. ഇതു 'ചിക്കരിൽ കൊണ്ടൻ സൎവ്വജ്ഞൻ' എന്ന മാതിരിയിലാണെന്നെ ഞങ്ങൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ദരിദ്രന്മാരും ധനവാന്മാരുമായ കൃഷിക്കാൎക്കു ശാസ്ത്രരീതി അനുസരിച്ചു പരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവൃത്തി എടുത്തു പ്രയത്നത്തിന്നു തക്കപ്രതിഫലം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗോപദേശം ചെയ്യേണ്ടതു അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നായി അവതരിച്ചതാണ് 'കൃഷിശാസ്ത്രം ശ്രീമൂലപാഠമഞ്ജരി നമ്പ്രാം പുസ്തകം' എന്നു പറയുന്നതായാൽ ബുക്കിന്റെ മികച്ച ഗുണദോഷനിരൂപണവും കഴിഞ്ഞു. സമൎത്ഥരായ പരിഷ്കൎത്താക്കളായ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളും എ. ആർ. രാജരാജവൎമ്മ എം. എ. അവർകളും തൽപ്രവൃത്തകന്മാരാണെന്നും അവരുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമഫലം ഫലവതിയായി തീൎന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള സന്തോഷവൎത്തമാനം പ്രസ്തുതബുക്കിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സുബ്ബയ്യ തെന്നാട്ടരയ്യരുടെ ചിലവിന്മേൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതുമായ 'ചട്ടമ്പിത്തലവൻ' 'സാവിത്രി', എന്ന പുതിയ കഥാപുസ്തകങ്ങളും കെ. സി. രാമൻപിള്ള ബി. എ. അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഇൻഡ്യാചരിത്രം ഒന്നാം രണ്ടും ഭാഗങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ള 'ബേക്കിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ' ഒന്നാം ഭാഗവും ഞങ്ങൾക്ക് അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു സന്തോഷസമേതം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായങ്ങൾ അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കു നിൎത്തി.

ര. ന, പ.

മലയാളമനോരമ പത്രാധിപരായിരുന്ന
വർഗ്ഗീസു മാപ്പിളയെപ്പററിയ ചരമ ശ്ലോകങ്ങൾ.

മന്നിൽസ്സൂർയ്യപ്രഭാവംശോഭിതനമലകലാപൂർണ്ണനാനന്ദദാതാ
വെന്നാസജ്ജനമാന്യൻകവലയസുഖദൻരാജ്യമുദ്രാലിരാമൻ
ധന്യൻ ... തരമേശൻ ദുരിതതിമിരാരാതിമാനോരമാതിതില്ലൊ
ഹന്താശ്രീദീപ്രദീപം കലിയുടെവലയിൽപ്പെട്ടുപോയികഷ്ടം

ഈവസ്തുതകളെഴുതിവന്നല്ലൊ വന്നതെട്ടു
ഭ്ഭൂവിൽപ്പതിച്ചുതിടിലെക്കണ്ടമാംകണ്ണനെ
ത്തുവ്വുകരച്ചിടഴിച്ചൊരവസ്ഥചൊല്ലവ
നാവില്ലദൈവഗതിതീർക്കുകയൊന്നുമസാദ്ധ്യം

പത്രാധിപൻറനിലനിസ്തുലകീർത്തിയോടും
ഇത്ഥപ്രകാരമെല്ലാനാളുമിഴുന്നവർക്ക്
പാർത്തിട്ടുകണ്ടൊരുസമ്മതരെന്നിതെല്ലാ
മോർക്കുന്നുസാധുജനമെത്ര കരഞ്ഞിടുന്നു.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൦

പുസ്തകം ൩. | കന്നിമാസം | ലക്കം ൨.

മംഗളം

നാനാപ്രകാരനിലയുള്ള ചരാചരങ്ങൾ
താനാർത്തിയേറ്റുമണയാതമരുംവിധത്തിൽ
ഊനം നികന്നു നിതരാം വിലസുന്ന സച്ചി-
ദാനന്ദമേ സകലകാരണമാശ്രയം മേ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

അഹിംസ.

അനേകമതക്കാരായ സകലജനങ്ങളും ഐകമത്യത്തോടുകൂടി ആദരിച്ചും ആലംബിച്ചും ആസ്പദമാക്കിപ്പിടിച്ചുപോരുന്ന ഒരു തത്വമാകുന്നു അഹിംസ എന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇത്രമാഹാത്മ്യമുള്ള ഈ മൂന്നക്ഷരത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നാണ് ആദ്യമെ ആലോചിച്ചുനോക്കേണ്ടത്. ഹിംസ എന്ന പദത്തിനു ദ്വേഷിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിഎന്നാണ് താൽപര്യം. 'അഹിംസ' എന്ന വാക്കിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതും നഞ്‌വികാരവുമായ അകാര

ത്തിന്നു നിഷേധമാണ് അൎത്ഥം. എന്നിരിക്കെ അഹിംസാപദത്തിന്നു ഹിംസയില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയെന്നും ഹിംസയല്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയെന്നും രണ്ടു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ആൎക്കും ഉപദ്രവംതട്ടാത്ത പ്രവൃത്തിയും എവൎക്കും സന്തോഷംകൊടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയും, ഇങ്ങിനെ അഹിംസ രണ്ടു നിലയിലുണ്ടെന്നാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനഭേദംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന താല്പൎയ്യം. 'പറയാം പംക്തിശ്ലോകമൂറിയാൽ ശാസ്ത്രസാരമതൊന്നു ഞാൻ; പരോപകാരമേ പുണ്യം പരപീഡനം പാപമാം' എന്നുള്ള തത്വോപദേശസാരസംഗ്രഹപദ്യവും ഈ അഹിംസയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തീട്ടാണ് നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ, പരോപദ്രവമാവാത്ത പ്രവൃത്തിമാത്രമാണ് 'ഹിംസയില്ലാത്തപ്രവൃത്തി' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതിന്നു പരോപദ്രവംകൂടാതെ കേവലം ഉദാസീനനിലയിൽ വല്ലതും പ്രവൃത്തിയെടുത്തുംകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടിയാലും പോരെന്നില്ല. എന്നാലോ പാപംചെയ്യാതുള്ള മാത്രമേ ആവൂ. അത് അഹിംസയുടെ ആദ്യത്തെ നിലയെ ആവുകയുള്ളു. പരോപകാരമാവുന്ന പ്രവൃത്തിയായാലേ ഹിംസയല്ലാത്തപ്രവൃത്തി എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ നിലയിലെ അഹിംസയാകയുള്ളു. ഇതിൽ അഹിംസാപദത്തിന്റെ നഞൎത്ഥം 'അസിതന്യായേന' വിപരീതപരമാകുന്നു. (അസിതം സിതമല്ലാത്തത് [കറുത്തത്] എന്നപോലെ അഹിംസ ഹിംസയല്ലാത്തത് [പ്രീണനം] എന്നു താല്പൎയ്യം) ഈവിധമുള്ള അഹിംസയെ എല്ലാമതക്കാരും സ്വമതസിദ്ധാന്തമായി ആദരിച്ചുവരുന്നതിൽ എന്താണാശ്ചൎയ്യം.

അഹിംസ പ്രവൃത്തിരൂപമാണെന്നുപറഞ്ഞുവല്ലോ. പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതു മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും ശരീരംകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു തരമായിട്ടാകുന്നു. ഇനി ഈ മൂന്നുമാതിരി ഹിംസകളുടെയും സ്വരൂപങ്ങൾ വിവരിച്ചതിന്നുശേഷം അഹിംസയെ സ്ഥാപിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടാലേയിരിക്കും അധികം ദൃഢപ്പെടുത്തുവാനെളുപ്പം. അതുകൊണ്ട് അതിലേക്കു തിരിക്കുന്നു. കാമക്രോധലോഭാദിദോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു കലുഷമായ മനസ്സുകൊണ്ട് മറെറാരുവനെ തനി

ക്കതന്നെയോ ഉപദ്രവം തട്ടത്തക്കവിധം വല്ലതും സങ്കല്പിക്കുകത
ന്നെയാണ് മാനസികഹിംസ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. വാക്കുകൊ
ണ്ടോ ശരീരംകൊണ്ടോ ഹിംസചെയ്യാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാവുന്ന ധീരന്മാ
ൎക്കുപോലും മനസ്സുകൊണ്ടു ഹിംസചെയ്യാതിരിപ്പാൻ വളരെ വിഷമ
മായിരിക്കും. പൎവ്വതഗുഹകളിലോ മറ്റൊ ഇരുന്നു തപസ്സുചെയ്യുന്ന
വല്ല യോഗീശ്വരന്മാരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവൎക്കുമാത്രമെ ഇതു സാധിക്കു
മോ എന്നു സംശയമുള്ളു. അവരിൽതന്നെ പലരും പലഘട്ടങ്ങളി
ലും മനസ്സിന്നു ക്ഷോഭം തട്ടുകനിമിത്തം സ്വന്തമായ അഹിംസാവ്രത
ത്തിന്നു ഭംഗംവരുത്തിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് വസിഷ്ഠവിശ്വാമിത്രാ
ദിചരിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുരാണങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയുന്നത്. എന്നി
രിക്കെ ലൌകികന്മാരായ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു മാനസികഹിംസ
കൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു തീൎച്ചതന്നെ. എ
ന്നാൽ ഈ വക മനഃക്ഷോഭാവസരങ്ങളിലല്ലാതെ വെറുതെതന്നെ
കല്പിച്ചുകൂട്ടി ഹിംസചെയ്യുന്നതാണ് വലിയ കഷ്ടമായിട്ടുള്ളത്. എ
ന്നാൽ ഇങ്ങിനെ വെറുതെയും മാനസികഹിംസചെയ്യുന്നകൂട്ടരിൽ
പ്രധാനസ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ദുൎമ്മന്ത്രവാദികൾക്കാകു
ന്നു. ഇവർ കേവലം ലൌകികജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽതന്നെയാ
ണെങ്കിലും യോഗീന്ദ്രന്മാൎക്കുള്ള മാനസികവിശേഷശക്തിയുടെ ഛാ
യയുടെ ഛായയുംകൂടിയുള്ളവരാകയാൽ മനസ്സുകൊണ്ടുമാത്രം ചില
സാഹസങ്ങൾ സങ്കല്പിച്ചു പരപീഡനം നടത്തുവാൻ സമൎത്ഥന്മാരാ
ണത്രെ. ഈ കൂട്ടൎക്ക് ഇതൊരുപജീവനവുംകൂടിയാകയാൽ ഈ പ്രവൃ
ത്തി നിയമേന നടത്തിശ്ശീലിച്ചുംവരുന്നു. ഇതൊരു പാപകൃത്യമാ
ണെന്നുള്ള വിചാരംപോലും അശേഷമില്ല. സിദ്ധമന്ത്രങ്ങൾക്കു ഫല
മില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന ചില നവീനപരിഷ്കൃതാഭിമാനികൾ ഇവരു
ടെ പ്രവൃത്തിക്കു സാഫല്യമില്ലെന്നു ശഠിച്ചുമായിരിക്കും. എങ്കിലും ഇ
വരുടെ മനസ്സുകളും പാപകരമാണെന്നുള്ള വാസ്തവം അവർ മുൻ
കൂട്ടിതന്നെ [illegible]ല്ല നിശ്ചയംതന്നെ. ഈവിധമു
ള്ള ദുൎമ്മന്ത്രവാദികളെപ്പോലെതന്നെ മറ്റുചിലരും വൃഥാ മനസ്സുകൊ
ണ്ടു പരദ്രോഹംവിചാരിച്ചു പാപം സമ്പാദിക്കാറുണ്ട്. 'പരസ്ത്രീ ക

ണ്ടുകൂടാത്തവർ ഈ കൂട്ടത്തിൽ മുമ്പിട്ടുനില്ക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങിനെ തിരഞ്ഞുനോക്കുന്നതായാൽ മാനസികഹിംസക്കാരെപ്പലരേയും കാണാം.

ഇനി വാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയെപ്പററി ആലോചിക്കാം. മനസ്സിന്നു ക്ഷോഭം തട്ടുമ്പോഠം വാക്കുകൊണ്ടും പരപീഡനംചെയ്യുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളാണ് ലോകത്തിൽ മുക്കാലേഅരക്കാലും, അല്ലാ മുഴുവനും, എന്നുതന്നെ പറയാം. അതിരിക്കട്ടെ, അനാവശ്യമായിട്ടും അകാരണമായിട്ടും വാക്കുകൊണ്ടു പരഹിംസചെയ്യുന്ന കൂട്ടരിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതു് 'ഹാസ്യം' പറയുന്ന വിരുതന്മാക്കാണ്. മുൻപറഞ്ഞ ദുർമ്മന്ത്രവാദികഠംക്കെന്നപോലെ ഇവക്കിതൊരുപജീവനമല്ലെങ്കിലും വലിയ വിനോദമാകയാൽ ഒരുവനെക്കണ്ടാൽ ഈ വാഗസ്ത്രം തരംനോക്കി പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നുകൂടാ. ദുർമ്മന്ത്രവാദികഠം അവക്കു വല്ലതും ലാഭമുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ അവരുടെ പ്രയോഗംചെയ്യാൻ മടിക്കും. ഇവക്കതുമില്ല. മറെറാരു പണിയില്ലാത്ത സമയത്തൊക്കെ ഇതാണൊരു വ്യാപാരം. കേട്ടുനില്ക്കുന്നവക്കുംകൂടി ഇതിൻെറ ഫലം പകുത്തുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഔദാര്യമുള്ളവരാണെന്നു മറെറാരു മെച്ചവും ഇവക്കുണ്ട്. ഈ കൂട്ടരേപ്പോലെയല്ലെങ്കിലും ചില ദുരാലോചനക്കാരും ഏഷണിക്കാരും മററും ഒട്ടും താണവരല്ല. അവർ ഗൂഢമായി മന്ത്രിക്കമാത്രം ചെയ്തുംകൊണ്ടു പലക്കും പലവിധം ഉപദ്രവം തട്ടിക്കുന്നതു വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ തന്നെ ആശ്ചയ്യംതോന്നും. ശാപങ്ങഠം ശകാരങ്ങഠം ഈ വകയൊക്കെ വാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഹിംസകളാണല്ലോ. ചില അപരിഷ്കൃതനീചജനങ്ങഠം, വിശേഷിച്ച് അവരുടെ സ്ത്രീകഠം, ഇച്ഛകാരങ്ങളിൽവെച്ചു പരസ്പരം പ്രയോഗിക്കുന്ന തെറിവാക്കുകഠം അവക്കു കേട്ടുശീലമാണെങ്കിലും വെറുതെ വഴിപോകുന്നവക്കുപോലും ഉപദ്രവം തട്ടുന്നവയാണെന്നു പലക്കും അനുഭവമുണ്ടായിരിക്കാം. വാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയും വിസ്തരിച്ചാൽ അവസാനിക്കുന്നതല്ല.

ഇനി ശരീരംകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയെപ്പററി വിചാരിക്കാം. ശ

രീരംകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയാണ് ക്ഷണത്തിൽ വലിയ ഫലം കാണി
ക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ തമ്മിൽത്തല്ലുന്നതു മുതൽ വലിയ ഭയങ്കരയു
ദ്ധംവരേയുള്ളതും, കൊതുകുകടിച്ചാൽ തച്ചുകൊല്ലുന്നതു തുടങ്ങി അനേ
കം ജന്തുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്നതും മററും ഈ ഹിംസയിലുൾപ്പെട്ടതാ
ണല്ലൊ. ഇങ്ങിനെ ഹിംസിക്കുന്നവരിൽവെച്ചു പ്രധാനസ്ഥാനം
കൊടുക്കേണ്ടതു കേവലം ഹിംസാവിഹാരികളായ നായാട്ടുകാൎക്കാ
ണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തിന്നധികം വിസ്തരിക്കുന്നു. ശരീരംകൊണ്ടു
ഹിംസചെയ്യാത്തവരും നമ്മുടെ മനുഷ്യവൎഗ്ഗത്തിൽ, എന്നുവേണ്ട
ചരാചരജീവജാലങ്ങളിൽത്തന്നെ, വളരെ ചുരുക്കമേ ഉള്ളൂ എന്നു
തന്നെ പറയാം.

ഈവിധം മൂന്നു തരത്തിലുള്ള ഹിംസയും ചെയ്യാതെ കഴിച്ചു
കൂട്ടുന്നതാണ് ആദ്യത്തെ നിലയിലുള്ള 'അഹിംസ' എന്നാണ് നാം
മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. മറിച്ച്, മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും ശ
രീരംകൊണ്ടും അന്യന്മാൎക്കും തനിക്കും സന്തോഷംകൊടുക്കുകയാകു
ന്നു രണ്ടാമത്തെ നിലയിലുള്ള അഹിംസ എന്നും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ട
താണ്.

മനസ്സുകൊണ്ട് എല്ലാവൎക്കും സന്തോഷം സിദ്ധിപ്പാൻ പ്രാ
ൎത്ഥിക്കുക, അതിലേക്കുവേണ്ടുന്ന മാൎഗ്ഗങ്ങളാലോചിക്കുക, ഐഹി
കമായും പാരത്രികമായുമുള്ള ആ ആനന്ദാനുഭവത്തിന്നു പ്രതിബ
ന്ധകങ്ങൾക്കു പരിഹാരം പൎയ്യാലോചിക്കുക ഈവകയാകുന്നു രണ്ടാ
മത്തെ മാനസികമായ അഹിംസ എന്നു പറയുന്നത്.

സൎവ്വസുഖപ്രദങ്ങളായ ആശീൎവാദങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, വ്യ
സനങ്ങളിൽ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ, തത്വജ്ഞാനവിവരണങ്ങൾ, ധ
ൎമ്മശാസ്ത്രോപദേശങ്ങൾ, സംശയം വരുന്നേടത്തു തക്കതായ സമാ
ധാനങ്ങൾ ഈവകയാണ് രണ്ടാമത്തെ നിലയിലുള്ള വാചികമായ
അഹിംസയുടെ വകഭേദങ്ങൾ.

ഇങ്ങിനെ ശരീരംകൊണ്ടും പരപ്രീതികൊടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തി
കൾ പലതുമുണ്ടല്ലൊ. വിശന്നുവലഞ്ഞുവരുന്നവന്നു ചോറുകൊ
ടുക്കുക, എന്നുവേണ്ട സങ്കടപ്പെട്ടു കഴിയുന്നവൎക്കു സങ്കടനിവൃത്തി

വരുത്തിക്കൊടുക്കുക ഇങ്ങിനെ സുഖപ്രദങ്ങളായ ഐഹികകൃത്യ
ങ്ങൾ മുഴുവനും രണ്ടാംനിലയിലുള്ള ശാരീരകാഹിംസകളാകുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള അഹിംസയാണ് യോഗീശ്വരന്മാർ ആരംഭം
മുതൽ അവസാനംവരെ ശീലിച്ചു സിദ്ധിവരുത്തുന്നത്. അഹിം
സാസിദ്ധിവന്നിട്ടുള്ള മഹായോഗികളുടെ സന്നിധിയിൽച്ചെന്നാൽ
വിശേഷജ്ഞാനമില്ലാത്ത ക്രൂരദുഷ്ടജന്തുക്കൾപോലും സഹജവിരോ
ധമുള്ള മററുജീവികളെക്കൂടി ഉപദ്രവിക്കാതെ കേവലം ശാന്തനില
യിലായിത്തീരുമെന്നും മനസ്സിൽ ആനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുമെ
ന്നും മററുമത്രെ യോഗശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ യുക്തിയുക്തമാംവണ്ണം പ്രതി
പാദിച്ചു സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിതപസ്വിയായിരുന്ന ആഴ്
വാഞ്ചേരി അച്ഛൻ തമ്പ്രാക്കളുടെ തേവാരം കഴിഞ്ഞാൽ ആ നൈ
വേദ്യച്ചോറു പൂച്ചയും എലിയുംകൂടി ഒന്നിച്ചുവന്നു തിന്നിരുന്നു എ
ന്നും മററും വൃദ്ധന്മാർ സ്വാനുഭവത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്.
അങ്ങിനെ ആ ജന്തുക്കൾപോലും ശാന്തത സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത്
ആ മഹർഷികല്പനായ അച്ഛൻ തമ്പ്രാക്കളുടെ അഹിംസാസിദ്ധിയു
ടെ മാഹാത്മ്യമാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാകുന്നു.

എന്നാൽ രണ്ടുവകപ്പായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവിധം മേൽ
പറഞ്ഞ അഹിംസയുടെ പരിപൂർണ്ണനില സാക്ഷാൽ ജഗദീശ്വര
നുപോലും സാധിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യമാണൊ എന്നുകൂടി സംശയിക്ക
ത്തക്ക സ്ഥിതിയിലാണ് ലോകം നിലനിന്നുപോരുന്നത് എന്നത്രെ
ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാരായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ആയത് ഏറ
ക്കുറെ വാസ്തവമല്ലെന്നില്ല. ലോകത്തിൽക്കാണുന്ന സകലചരാ
ചരജീവജാലങ്ങളും പരസ്പരം ഹിംസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉപജീവിച്ചു
പോരുന്നത്. 'ഒരു ജീവിയുടെ ജീവൻകൊണ്ടല്ലാതെ മറെറാരു ജീ
വി ജീവിക്കയില്ല' എന്നുകൂടി ചില തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സിദ്ധാ
ന്തിക്കുന്നു. ഒരു ജന്തു മറെറാരു ജന്തുവിനെത്തിന്നുകൊണ്ടു പ്രാണ
ധാരണ ചെയ്തുവരുന്നതു പക്ഷിമൃഗാദിതിര്യഗ്യോനികളുടെ ഇട
യിൽ സർവ്വപ്രത്യക്ഷമായ നടപ്പാണല്ലോ. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും മാം
സഭക്ഷകരായ ജനങ്ങളാണ് അധികമുള്ളത്. 'അഹിംസാ' ശീലി

ക്കുന്നവരാണെന്നു ഭാവിക്കുന്ന മററു ചില മതക്കാർപേരുടെ കാഴ്ച്ച
വും വാസ്തവത്തിൽ ഹിംസയോടുകൂടിത്തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുപോ
കുന്നത്. നാം ഭക്ഷിക്കുന്ന അന്നം, നാം കുടിക്കുന്നവെള്ളം, നാം
ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം, എന്നുവേണ്ട നാം ശ്വാസിക്കുന്ന വായു എന്നി
ങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ സകലപദാർത്ഥങ്ങളിലും അസംഖ്യം അണു
പ്രായപ്രാണികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെയെങ്കിലും
അനുക്ഷണം അനവധി ഹിംസിക്കാതെ ഒരാൾ ഒരു ക്ഷണനേരംപോലും
ജീവിച്ചുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ കേവലം അഹംഭാവന്തന്നെ
എന്നേ പറഞ്ഞുകൂടു എന്നാണ് മുൻപറഞ്ഞവരുടെ സൂക്ഷ്മമായ
സിദ്ധാന്തം. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ 'അഹിംസ' യെ ശീലിക്കേണ്ട
താണെന്നു പറയുന്ന ശാസ്ത്രമുണ്ടെങ്കിൽ അതു കേവലം അസംഭാ
വ്യവും അന്യായ്യവും ജഗൽകർത്താവായ ഈശ്വരൻെറ അഭിപ്രാ
യത്തിന്നു തീരെ വിരുദ്ധവുമാണെന്നാകുന്നു മററു ചില പണ്ഡിതാ
ഭിമാനികളുടെ ബലമായ ആക്ഷേപം. എന്നാൽ അവരോടൊന്നു
മാത്രമേ സമാധാനം പറവാനുള്ളു. നിങ്ങൾ പറയുംപ്രകാരമുള്ള
ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഹിംസയെ ഒഴിവാക്കിട്ടു അഹിംസ ശീലിക്കേണമെ
ന്നു പറയുന്ന വിധിയ്ക്കു താല്പര്യം വിചാരിക്കേണ്ടു. എന്നുതന്നെയ
ല്ല, കേവലം അന്യന്നു ഗുണംവരുത്തുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിന്മേൽ അ
വന്നു തല്കാലം പീഡാകരമായ കൃത്യവും ചെയ്യുന്നതിന്നു വിരോധ
മില്ല. ഗുരുക്കന്മാരും മാതാപിതാക്കന്മാരും മററും കുട്ടികൾക്കു ഗുണ
ത്തിന്നുവേണ്ടി അവരെ ശാസിക്കുന്നതും മററും ഹിംസയുടെ കൂട്ട
ത്തിലാവുന്നതല്ല. പിന്നെ യജ്ഞങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന പശുഹിംസ
യും മററും സ്വാർത്ഥമായി പരലോകസിദ്ധിക്കോ ഇഹലോകത്തിൽ
വല്ല കാര്യാർത്ഥസിദ്ധിക്കോവേണ്ടിയാണെങ്കിലും ആ പശുക്കൾക്കും
പരഗതിക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതിനാൽ ഹിംസയാവുന്നതല്ലെ
ന്നു മാത്രമല്ല, മറിച്ച് പുണ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുമാകുന്നു നമ്മുടെ
വൈദികസിദ്ധാന്തം. ഈ വക യജ്ഞാദികാമ്യകർമ്മങ്ങളുടെ കൂട്ട
ത്തിൽപ്പെട്ടവയും പരപീഡാകരങ്ങളുമായ പല ആഭിചാരകർമ്മ
ങ്ങൾ വേദത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൾ കേവലം ബഹു

ജനക്ഷേമപ്രദങ്ങളല്ലാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ നികൃഷ്ടങ്ങളാണെന്നാകുന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വക ആഭിചാരകൎമ്മങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളായ ദുൎമ്മന്ത്രവാദങ്ങൾ ഹിംസാവിശേഷങ്ങളാണെന്നു മുമ്പെപറഞ്ഞതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു.

ഈ വക ദുൎമ്മന്ത്രവാദങ്ങൾ രാജശിക്ഷയ്ക്കു തക്ക കുററങ്ങളാണെന്നാത്രെ പണ്ടേതന്നെ യൂറോപ്പുരാജ്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ദുഷ്ടന്മാരുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ചാൽ കുററമില്ലെന്നാണ് ഹിന്തുക്കളുടെ പൂൎവ്വസിദ്ധാന്തം. ഭൃഗുമഹൎഷി ദക്ഷയാഗം മുടക്കുവാൻ വന്ന ശിവഭൂതങ്ങളുടെ നേരെ ആഭിചാരം പ്രയോഗിച്ചതായി പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ പശുഹിംസാപ്രധാനമായ യാഗംതന്നെ പാപമാണെന്നാണ്, 'അഹിംസാ പരമോധൎമ്മഃ' എന്നു മാത്രം ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയ ബുദ്ധമതക്കാരുടെ വാദം. ആത്മഹത്യ വലിയ പാപമാണല്ലോ. എന്നാൽ അന്യന്റെ പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാണത്യാഗവും ചെയ്യാമെന്നു ബുദ്ധമതസിദ്ധാന്താനുസാരിയായ ജീമൂതവാഹനൻ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പതിവ്രതകൾക്കു ഭൎത്താവു മരിച്ചാൽ ദഹിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ തീയ്യിൽ ചാടിമരിക്കുന്നത് (ഉടന്തടി ചാടുന്നത്) പുണ്യമെന്നാത്രെ ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ പ്രമാണപ്പെട്ടിരുന്ന നടവടി. യോഗ്യരായ യൂറോപ്പക്കാരുടെ ആധിപത്യം വന്നതോടുകൂടി ഈ നടപ്പ് ഇന്ത്യയിൽ തീരെ നിന്നുപോയി. നാട്ടുകാരുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ നായാടി ഹിംസിയ്ക്കുന്നതു ദോഷമല്ലെന്നല്ലോ രാജധൎമ്മം. കേവലം തീററിയ്ക്കുള്ള മാംസത്തിന്നും പണ്ടേതന്നെ പലയോഗ്യരും നായാടിയതായികേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു പാപമാണെന്നു മററുചിലർ പറയുന്നതുമുണ്ട്. രാജ്യക്ഷേമത്തിന്നും മററുമായി യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെക്കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു രാജാക്കന്മാൎക്കു യാഗംപോലെ വലുതായ ഒരു പുണ്യകൎമ്മമാണെന്നും പറയുന്നു. ബുദ്ധമതപ്രസാധകന്മാരായ രാജാക്കന്മാരും ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധംചെയ്യാതിരിയ്ക്കാറുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. ഈ വക ഹിംസകളെല്ലാം വൎജ്ജിയ്ക്കേണ്ടവയാണെന്നുറച്ച് വൈഷയികങ്ങളായ സകല കാമങ്ങ

ളേയും പരിത്യജിച്ചു കാട്ടിൽപോയിരുന്നു തപസ്സുചെയ്തു കാലംകഴിക്കുന്ന യോഗികളത്രേ യോഗ്യന്മാർ.

പരപ്രീണനമെന്ന രണ്ടാംതരം അഹിംസയിലും ഇതുപോലെ പലവിധം സിദ്ധാന്തഭേദങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ഒരുത്തനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മറെറാരുവനെ സങ്കടപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. ഈ വിഷയത്തിൽ അധികം ജീവജാലങ്ങൾക്കു സന്തോഷംവരുത്തുകയാണുത്തമമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. മററുചിലർ അവിടേയും ദ്വൈധംവരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ പൂർവ്വാചാരംപോലെ, നടക്കേണ്ടതാണെന്നുമാത്രം മൃഗവ്യാധാദിചരിതങ്ങളെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തി സ്ഥാപിക്കുന്നു. വേറെ ചില നവീനന്മാർ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിരോധമാവാത്തവിധം പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഒരു പാപവും വരില്ലെന്നു ശപഥംചെയ്യുന്നു. എല്ലാങ്കൂടി നോക്കുമ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരൻ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള വഴിക്കാണ് നമ്മൾ നടക്കേണ്ടത് എന്നു തോന്നുന്നു.

തൎക്കത്തിനില്ലുറ മറയൊക്കെ വേറെ
മഹർഷിമാൎക്കുള്ള മതങ്ങൾ വേറെ
ഗുഹസ്ഥകം വെച്ചിതു ധൎമ്മതത്വം
മഹാജനം പോംവഴിതന്നെ മാൎഗ്ഗം'

ഒരു പ്രതിദിനപത്രം.

പ്രതിദിനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന പത്രങ്ങൾ വായിക്കുന്നവൎക്ക് അതുകൾ ഏതുപ്രകാരത്തിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്, എത്രത്തോളം അദ്ധ്വാനം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് വായനക്കാൎക്കു കിട്ടുന്നത് എന്നീ സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവാനിടയില്ല. അഥവാ ഈ ഗൌരവമായ സംഗതിയെപ്പററി ഒരുവൻ ആലോചിക്കുന്നതായാൽതന്നെ ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഏകദേശ

മായ ഒരു സചിത്രപത്രമെങ്കിലും കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പല ലേഖകന്മാരും അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ നല്ലതായി ഒന്നെടുത്ത് മുഖപ്രസംഗ (Leading article) മാറ്റും ശേഷമുള്ളവയെ അവിടവിടെയാക്കിയും തരംപോലെ ചേർപ്പാൻ അച്ചടിക്കാരെ ഏല്പിക്കും; അവർ അച്ചടിക്കും; ലേഖനങ്ങൾ ചിലസമയം ഒന്നോ രണ്ടോ വേണ്ടിവന്നാൽമാത്രം താനെഴുതും' ഇതല്ലാതെ പത്രാധിപക്കു വേറെ യാതൊരു പണിയുമില്ലെന്നതന്നെയല്ല പത്രാധിപസ്ഥാനം എളുപ്പമായി വഹിക്കാവുന്നതാണെന്നുകൂടി ആയിരിക്കും മിക്ക വായനക്കാരുടെയും അഭിപ്രായം. ലേഖകന്മാർ, റിപ്പോർട്ടർമാർ (Reporters) ഉപപത്രാധിപന്മാർ, പത്രാധിപന്മാർ മുതലായവർ സൂക്ഷ്മത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കൊരിക്കലും അറിവാൻപാടില്ലാത്ത ഒരു രഹസ്യമാണ്. ഈ പത്രവിധാനത്തിങ്കൽ അതിയായി നടത്തുന്നപ്രയത്നം ലോകമാസകലം സുഖനിദ്ര പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്താണെന്നുള്ള തത്വം അറിഞ്ഞവക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടു.

പ്രകാശമാവുന്നതോടുകൂടി റിപ്പോർട്ടർ (വൃത്താന്തനിവേദകൻ) മാരുടെ പുറപ്പാടായി. കരയിലും സമുദ്രത്തിലും നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ആകാശത്തും പാതാളത്തിലുംകൂടി പ്രവേശിച്ചു വർത്തമാനങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുതുടങ്ങും. പത്രത്തിലെ പരസ്യഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച ചുമതലക്കാർ തങ്ങളുടെ ആപ്പീസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുകയും പണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉച്ചതിരിയുന്നതോടുകൂടി അച്ചടിക്കാരും ഉപപത്രാധിപന്മാരും വന്നുതുടങ്ങും. സായംകാലംസമീപിക്കുമ്പോഴത്തെ കഥ പറവാൻ 'രണ്ടായിരം നാവുള്ളോരനന്തനും' കഴിയാ. എഴുത്തുകൾ, പകർപ്പുകൾ, സാധനപത്രങ്ങൾ (Proof sheets) കമ്പിവർത്തമാനങ്ങൾ നിമിഷംപ്രതി, ലേഖനങ്ങൾ കൈവഴിക്കും തപാൽവഴിക്കും, എന്തിനു വളരെപറയുന്നു, ഈ സമയത്തെകഥ ആലോചിച്ചാൽ ആകപ്പാടെ ഒരു 'ഭൂകമ്പം'തന്നെ. കുന്നുപോലെകൂടിയിരിക്കുന്ന മേൽപറഞ്ഞ സാധനങ്ങളുടെഇടയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രമ

ധിപന്മാരുടേയും കൂട്ടുകാരുടേയും അശ്രാന്തപരിശ്രമംകൊണ്ടും നിരന്തരമായ ഉദ്യോഗംകൊണ്ടും പാതിരാവോടുകൂടി എല്ലാവരും അധികമായി ക്ഷീണിച്ചു. ഇനി തങ്ങൾക്കച്ചടിപ്പാൻ വല്ലും, തീരെവല്ലും, കഴിഞ്ഞു എന്നും മററും അച്ചടിക്കാരുടെ ആവലാതി കേട്ടുതുടങ്ങും. രണ്ടരമണിയോടുകൂടി തങ്ങടെ ചുററും നിറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന കടലാസ്സുകളെ ഏകദേശം ഒഴിവാക്കി എന്നുള്ള ആശ്വാസത്തോടുകൂടി പത്രാധിപരും കൂട്ടുകാരും വിശ്രമിക്കുക എന്ന നിലയായി. മൂന്നുമണിയായാൽ രാത്രിവേലക്കാർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്ക് എത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഇവർ പോകുന്നതോടുകൂടി മറെറാരു വകക്കാരുടെ പുറപ്പാടായി. ഇവർ പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ്. നാലരമണിയോടുകൂടി പത്രങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊതിയുക, മേൽവിലാസങ്ങൾഎഴുതുക, അന്നന്നുതന്നെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അപ്പപ്പോൾ എത്തത്തക്കവണ്ണം വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക, എന്തിനധികം പറയുന്നു, പ്രഭാതത്തോടുകൂടി പത്രങ്ങൾ മുഴുവനും അയച്ചുകഴിയുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പത്രനിർമ്മാണത്തിങ്കൽ അസാമാന്യമായ അദ്ധ്വാനവും അപകടംപററുവാൻ എളുപ്പവും ഉള്ളതാണ്. ഈ സംഗതിയെപ്പററി ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നുവിവരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

പത്രത്തിൽ സകലതും ഒതുങ്ങണം എന്നാണ് ഉദ്ദേശം. അതു സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. തന്നിമിത്തം ആ പത്രലോകത്തിൽ നിരന്തരമായ ഒരു ലഹള നടക്കുന്നു. പത്രസംബന്ധികൾ അതി ജാഗ്രതയോടെ ഇരുന്നില്ലെങ്കിൽ നിസ്സാരമായ ഒരു സംഗതി അതിദീർഘമായ വിധത്തിൽ അച്ചടിപ്പാനും, സാരമേറിയ വളരെ സംഗതികൾ എളുപ്പത്തിൽ വിട്ടുപോകാനും എടവരുന്നതാണ്.

പത്രത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഇന്നിന്നവ എന്നും, ഓരോ വിഷയങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന സ്ഥാനമെന്നും, ഇത്രയിത്ര വലിപ്പമെന്നും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കാലഭേദത്താൽ ഇതുകളുടെ സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങൾക്കു പല അന്തരങ്ങളും വരു

ത്തേണ്ടിവരും. ഇതിന്നും പുറമെ, യുദ്ധാദിസംഭവങ്ങൾക്കും മററുമായി ഏതാനും സ്ഥലം ഒഴിവാക്കിയിടേണ്ടിയുംവരും.

'നഗരവാൎത്തകൾ' എന്ന ഭാഗത്തെപ്പററി ആലോചിക്കുക. ഇതിന്നു പ്രത്യേകമായി ഒരു പത്രാധിപരും അയാൾക്ക് ഒരാപ്പീസ്സും ഉണ്ട്. ഇവിടേയാണ് നഗരസംബന്ധമായ ലേഖനം തയ്യാറാവുന്നത്. ഈ ലേഖനത്തിൽ കച്ചവടകാൎയ്യങ്ങളും മററു പണസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കും. ഈ ലേഖനത്തിന്നൊഴിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തിന്നു യാതൊരന്തരവും വരുത്തുവാൻ ഒരു ഉപപത്രാധിപൎക്കും സാധിക്കയില്ല. ലേശമെങ്കിലും മാററം ചെയ്താൽ ലേഖനം മുഴുവനും കൊള്ളരുതാതായി. ഈ ലേഖനം മഹാജനൎക്കു സന്തോഷകരവും പത്രാധിപന്മാൎക്കു പലപ്പോഴും ക്ലേശകാരണവുമായി തീരുന്നു.

ചതുരംഗം മുതലായി കളികളെപ്പററി ദിനംപ്രതി എന്തെങ്കിലും ഒന്നെഴുതുവാനുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ ഈ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിന്നു പത്രാധിപന്മാൎക്കു പൂൎണ്ണ അധികാരമുണ്ട്. ഇത് ആശ്വാസകരം തന്നെ.

'പാൎല്ലിമെണ്ടുസഭ'യെ സംബന്ധിച്ച ലേഖനങ്ങൾക്കു വളരെ പണച്ചിലവും അദ്ധ്വാനവുമുണ്ട്. ഏകകാലത്ത് ഒരു പത്രത്തിന്നു 12 മുതൽ 16 വരെ റിപ്പോൎട്ടൎമാരുണ്ടാവും. ഇവരുടെ ജോലി സാധാരണയായി ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 3 മണിക്കു ഇടങ്ങി രാത്രി 12 മണിയോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. ഓരോരോ മെമ്പൎമാരും ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങളെ എഴുതിയെടുത്ത് അയച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമാണ് ഇവരുടെ ജോലി. ഈ ലേഖനങ്ങൾ ചുരുക്കുകയൊ വിട്ടുകളകയൊ എന്തുതന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചാലും റിപ്പോൎട്ടൎമാൎക്കു സന്താപമൊ സന്തോഷമൊ ഉണ്ടാവാനിടയില്ലല്ലൊ. പാൎല്ലിയമെണ്ടു സഭകൂടാത്ത സമയത്താണ് പത്രാധിപന്മാൎക്കു ബുദ്ധിമുട്ടിരട്ടിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, രാജതന്ത്രജ്ഞന്മാരായ എല്ലാതരക്കാരും പട്ടണങ്ങളിൽ ഓരോരൊ പ്രദേശത്തുചെ.ന്ന് രാജ്യകാൎയ്യത്തെപ്പററി പല പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തും. ഇക്കാലത്തു റിപ്പോൎട്ടൎമാർ അപ്പപ്പോൾ അയക്കുന്ന

കമ്പിവർത്തമാനങ്ങൾ പത്രത്തിന്റെ സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കു സാധാരണ യോജിക്കയില്ല. എന്നാൽ അതുകളെ യഥേഷ്ടം ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നത് എല്ലായ്പോഴും സുകരമായിരിക്കയുമില്ല. ഇതിന്നും പുറമെ, ഒരു പ്രസംഗം മുഴുവനും ഒന്നിച്ചയപ്പാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പലകമ്പികളിൽകൂടിയാണ് മുഴുവനും കിട്ടുന്നത്. ഓരോരുത്തരും അവിടവിടെനിന്നയക്കുന്ന കമ്പികൾ എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തി വേറെവേറെയാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിന്നകത്ത് അച്ചടിപ്പിക്കുക എന്ന കടമ എത്രത്തോളം എളുപ്പമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. ഓരോരോ നീതിന്യായക്കോടതികളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം റിപ്പോർട്ടർമാരുണ്ടായിരിക്കും. പ്രമാണപ്പെട്ട കേസ്സുകളെമാത്രമെ കമ്പിമൂലം അറിയിക്കേണ്ടു എന്ന് എത്ര നിഷ്കർഷിച്ചാലും ഈ കൂട്ടർ അയക്കുന്നതു വേണ്ടതിലധികമാവാതെ വരികയില്ല. ഉപപത്രാധിപന്മാർക്ക് ഈ വിഷയത്തിൽ ജോലി ഇരട്ടിക്കുന്നു.

ഓരോ കയ്യക്ഷരങ്ങളും അച്ചടിക്കുമ്പോൾ പത്രത്തിന്റെ ഇത്ര ഭാഗത്തേക്കുണ്ടാകുമെന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്തവരെ അച്ചടിക്കാനേല്പിച്ചാൽ പലപ്പോഴും അപകടം പററാതിരിക്കയില്ല.. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അതിസാമർത്ഥ്യമുള്ള പത്രാധിപന്മാർ ധാരാളമുണ്ടുതാനും.

‘കാലാവസ്ഥ,’ ‘കപ്പൽവർത്തമാനം’ ഇതുകളെപ്പററിയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഭേദഗതിവരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ലാത്തവയാണ്. കിട്ടിയതുമുഴുവനും അച്ചടിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ അല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല.

‘ഇതരദേശവാർത്തകൾ’ എന്നഭാഗത്തെപ്പററിയാണ് ഇനി പറവാനുള്ളത്. ഇതാണ് പത്രത്തിൽ ഒരു മുഖ്യമായ ഭാഗം. ഇതിന്നൊഴിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലം പലപ്പോഴും ഏററക്കുറച്ചൽ ചെയ്യേണ്ടതായിവരും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നോരണ്ടോ ആഴ്ചക്കു യാതൊരു വർത്തമാനങ്ങളും ഉണ്ടായില്ലെന്നും മററുചിലപ്പോൾ ഈ വീഴ്ചകളെ സമാധാനങ്ങളോടുകൂടി അനവധി വന്നുകൂടി എന്നും വരും. ഈ ലേഖന

നത്തിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകഗുണമുണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ, മററുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ചുരുക്കീട്ടോ, തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടോ ഇതിന്നു സ്ഥലം കൊടുക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇത്തരദേശത്തെ കമ്പികൾ കിട്ടുക സാധാരണ അസമയത്തായിരിക്കും. ഇതു കിട്ടുന്നതിന്നുമുമ്പു പത്രസംബന്ധികൾ സകലപണികളും കഴിഞ്ഞ് ആശ്വസിക്കയായിരിക്കാം. കിട്ടിയാൽ ഉടനെ എടുത്ത് മിക്കപണികളും വ്യൎത്ഥമായി. സാധനപത്രങ്ങൾ വെട്ടിത്തിരുത്തുക, അടിച്ചുതീൎന്നത് വേണ്ടെന്നു വെക്കുക മുതലായ പണികൾ ആവൎത്തിക്കുകയായി. അത്യന്തം ക്ഷീണിച്ചു ജോലിതീൎന്നുവെന്നു കരുതി വീട്ടിലേക്കു വണ്ടികയറുന്ന ഒരു ഉപപത്രാധിപരെ വീണ്ടും വലിച്ചിറക്കി ഉടനെ ഒരു പുതിയ ലേഖനം തയ്യാറാക്കിക്കേണ്ടിവരുന്നത് അസാധാരണയുമല്ല.

സ്വദേശവാൎത്തകളെ സംബന്ധിച്ചും ഇതുമാതിരി ചെറുക്കുടുക്കുകൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നില്ല. ചിലസമയം ഒരു അതിയോഗ്യനായ പുരുഷൻ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുവെന്നു കേൾക്കാം. ആ ചരമവൃത്താന്തത്തിന്നു സ്ഥലംകൂടാതെ കഴികയില്ലല്ലോ. പ്രായാധിക്യത്താലൊ മററൊ അത്യന്തം ദീനത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു യോഗ്യന്റെ ചരമവൃത്താന്തം കാലേക്കൂട്ടി എഴുതിവെച്ചേക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിലുള്ള മരണങ്ങളാണ് തൽക്കാലം കുഴക്കമുണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്നത്.

ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങൾ ചേൎക്കണം; അതുകൾക്ക് ഇന്നിന്ന വലിപ്പംവേണം എന്നും മററുമുള്ള സംഗതികളെപ്പററി പത്രാധിപർ കാലേക്കൂട്ടിത്തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അതുകൂടാതെ ലേഖനങ്ങൾ പ്രധാനപത്രാധിപർ എഴുതുക എന്നതു വളരെ ദുൎല്ലഭമായിരിക്കും. അഥവാ എഴുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ പത്രാധിപർ ഒന്നുകിൽ ഒരു വലിയ പണ്ഡിതൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പമ്പരവിഡ്ഢി ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കും നിശ്ചയം.

ഈവക സംഗതികളാൽ, ശരിയായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു പത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപത്രാധിപന്നു ലേഖനം എഴുതുവാൻ ഇടയുണ്ടാവുന്നതല്ലെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. പത്രത്തിന്റെ ഗുണ

ദോഷം ആ പത്രാധിപരെ അനുസരിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. സകലത്തിന്നും ചുമതലക്കാരൻ അയാൾതന്നെയാണു്. സാധനപത്രങ്ങളുടെ ഓരോ അക്ഷരങ്ങളും സൂക്ഷ്മത്തോടെ വായിച്ചുനോക്കീട്ടില്ലെങ്കിൽ പത്രത്തിന്റെ ഗൌരവത്തിന്നും നടപ്പിന്നും വിപരീതമായി പലതും അച്ചടിച്ചുപോയി എന്നും, ഒരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം രണ്ടാമതും എഴുതിപ്പോയി എന്നു വരുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണു്.

വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പ്രാപ്തിയുള്ള പത്രാധിപരെ ലോകത്തിൽ ഉള്ള ഒരു അപൂൎവ്വമനുഷ്യനെന്നോ, എന്തിന്നും ത്രാണിയുള്ള ഒരുവൻ എന്നോ പറയേണ്ടതാണു്. ഒരു ചക്രവൎത്തിയുടെ മന്ത്രിസ്ഥാനവും, പത്രാധിപത്യവുംകൂടി ഒരിക്കലും താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. പത്രാധിപരുടെ ഗ്രഹണശക്തിക്കു് ഏറെ വലിയതും, ഏറെച്ചെറിയതും ആയി ഒരു വിഷയവുംതന്നെ ഉണ്ടാവില്ല. ശരീരബലം ഇരുമ്പിനു തുല്യമായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്വാനം അയാളെക്കൊല്ലും. തന്റെ മേലേറിയ ചുമതലയെ അറിഞ്ഞു ഭാരമില്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ കൊണ്ടുനടത്താനുള്ള ശക്തിയും അയാൾക്കുണ്ടാകണം. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അതിയായി ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു് അവരുടെ ശാപമേല്ക്കുക എന്നുള്ളതു വലിയ കഷ്ടമാണു്. ഈ ദോഷവും അയാൾക്കുണ്ടാകരുതു്. മേൽപറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള ഒരുവനെ ലോകത്തിലുള്ള ഒരു അപൂൎവ്വപുരുഷൻ എന്നു പറയുന്നതിൽ എന്താണു് അത്ഭുതം.

ആർ. പി.

മിടുക്ക്.

മഹാദ്ഭുതഘടനാകാൎയ്യമഹോ പാരമെളുപ്പമായ്
ഇഹസാധിക്കുവാനുള്ളബഹുശക്തിമിടുക്കത്രേ.

ഹൃത്തെല്ലാംവസ്തുവുണ്ടീയുലകിലവകൾതൻ
        സൂക്ഷ്മതത്വംസമസ്തം
ഭൂതങ്ങളൊന്നോടുകൊണ്ടെന്നതുവിധമഴകിൽ
        ബുദ്ധികൊണ്ടോൎത്തുകണ്ട്
ചാതുൎയ്യത്തോടസാദ്ധ്യങ്ങളുമരനിമിഷം
        കൊണ്ടുസാധിപ്പവൻതൻ
ചേതസ്സിൽപ്രീതിചേൎക്കുന്നവനുമറികസാ
        ദ്ധ്യംവരുത്താനസാദ്ധ്യം. (1)

പാരിച്ചീടുന്നമൎഷംഹൃദിനിറയുമവൻ
        വന്മരംപോലെനിൽക്കും
ശൂരൻദൂരെപ്പറക്കുംവെറുബഹുബലവാൻ
        ബാലനെപ്പോലെയാകും
സാരംകാണുംസമൎത്ഥൻസപദിസരസമാ
        യ്യുന്നസാധിക്കുമൎത്ഥം
പാരിൽസാമൎത്ഥ്യമെന്ന്യേപരമൊരുഗുണവും
        പോരകാൎയ്യംകടപ്പാൻ. (2)

ദൂരത്തായങ്ങുമിങ്ങുംകഴിയുമൊരുകഥാ
        തത്വമപ്പപ്പൊഴേനീ
ചാരത്തായെന്നപോലോതീടുമതിജവമോ
        ടൊത്തുകമ്പിത്തപാലേ
നേരൊത്താരിത്രിലോകേതവജനകനഹോ
        മാന്ത്യരാകുന്നമററു
ള്ളോരോത്താൽസാദ്ധ്യമാകുംവഴിയിതുകരളിൽ
        കാണുവാൻകാണിപോലും (3)

ധീമാനല്ലെന്നുമല്ലീമനുജന്മാരുടെക്കൂട്ടത്തി-
ലല്ലൊട്ടുമോർത്താൽ
കാമംജന്തുക്കൾകാട്ടുംപലകഥകളിലേയുള്ളൂ-
വെന്നല്ലവന്നും
ഉമൻകാകൻകൂമൻമുതൽപലമൃഗവൃ-
ന്ദങ്ങളാൽനീതിസാരം
സാമാന്യംനാട്ടാർക്കിപ്പോൾപണ്ടൊരുനിപു-
ണനതീയാഞ്ചിതംപഞ്ചതന്ത്രം (4)

മുന്നംനന്ദന്റെമന്ത്രിപ്രവരതകലരും
രാക്ഷസൻതൃക്ഷണേററം
പിന്നീടാച്ചന്ദ്രഗുപ്തക്ഷിതിപസചിവനാ-
ണ്ണുന്നവെന്നുള്ളതത്രാം
ഇന്നെല്ലാരുംധരിക്കുന്നിതുധരയിലതിൻ
കാരണംസാരമോടെ
മിന്നുംചാണക്യസൂത്രംചതുരമിതതിമാ-
ത്രംവിചിത്രംവിചിത്രം (5)

പാരേചാടിക്കടന്നാൻകടൽതടതിയഹോ
ഹാനിയെന്യേഹനൂമാൻ
ഗാഢംകെട്ടിച്ചമച്ചാനൊരുസരണിയതിൽ
ക്ഷേമമായ്രാമചന്ദ്രൻ
താടികാരിൽപ്രധാനപ്പെട്ടമൊരുഘടജൻ
ദുർഘടംവിട്ടതെല്ലാം
കൂടിക്ഷിപ്രംകുടിച്ചാൻകൊടിയൊരുപട്ടത-
ല്ലെന്തുചൊല്ലൽക്കന്തമുണ്ടോ? (6)

കണ്ണിൽകണ്ടാൽപ്രയോഗിച്ചിട്ടുമുടനറിയാം
പാർത്ഥനിൽശക്തിയീഞാൻ
കുന്റൻതാനെന്നുറക്കുംപുനരതുപലരൊ-
പ്പിച്ചുറപ്പിച്ചവക്കും

എണ്ണിക്കൊണ്ടിപ്രകാരം പലകുറി പടയു–
ണ്ടായി പാഴായി കൾക്കും
കണ്ണാ നിൻ കൌശലത്താൽ മധുമഥന ഭവാ–
നക്ഷയാദക്ഷഭാവാം (7)
ദേവാരിക്കൂട്ടരൊട്ടുക്കസുരപുരമകം
പുക്കു ചിക്കെന്നൊളിക്കും
ദേവാധീശൻ നമിക്കും ഹരിഹരിഹരിയും
വന്നവാരാളെയാപ്പൊതിക്കും
ഏവം ദിവ്യപ്രഭാവം പലതുമുടയ ഹരൻ
തന്നെയും തന്നടിത്താർ
സേവിപ്പിക്കുന്നതായേ! ഭഗവതി! ഗിരിജേ!
കൈശലാപേശലം തേ (8)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം

വേദവേദാംഗാദി സകലവിദ്യകളിലും വിശേഷിച്ചു ക്ഷാത്രധൎമ്മമായ ധനുൎവ്വേദത്തിലും അതിനിപുണതൃംവരുമാറു ച്യവനമഹൎഷി അഭ്യസിപ്പിച്ചു ആയുസ്സെന്ന പുത്രനെ ലഭിപ്പാനിടയാവുകയാൽ രാജാവിന്റെ സൽപുത്രവത്സലമെന്ന ഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. രാജാവ് ഉൎവ്വശീവിരഹദുഃഖം സഹിക്കാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടു പുത്രനിൽ രാജ്യഭാരംചുമത്തി കാട്ടിൽചെന്നു തപസ്സുചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചു അ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ദേവേന്ദ്രൻ പ്രഭാവംകൊണ്ടിതെല്ലാമറിഞ്ഞു, സമീപിച്ചുണ്ടാവാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ ദേവകൾക്കു ജയംവരുവാൻവേണ്ടി രാജാവിന്റെ ആയുധന്യാസത്തെ പരിഹരിപ്പാൻ ജീവിതകാലംവരെ രാജാവിനുൎവ്വശിയെ കൊടുക്കയും, അതു ശ്രീനാരദമഹൎഷിയെ പറഞ്ഞയച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുവെന്ന കഥകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ ത്രൈലോക്യനാഥനായ ഇന്ദ്ര

നംകൂടി ആപൽസമയത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളെ ത്യജിച്ചും പുരൂരവസ്സു മഹാരാജാവിനെത്തന്നെ എല്ലായ്പോഴുമപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന വലുതായ നായകഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

മുക്കാലും വിദ്വാന്മാൎക്കു തന്റെ സമയം മുഴുവനും വിദ്യാശീലനത്തിന്നായിത്തന്നെ ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതാകയാൽ മറെറാരു പ്രവൃത്തിക്കുമിടകിട്ടാഞ്ഞിട്ടോ, മദാദികൾകൊണ്ട് അനാദരവു വൎദ്ധിച്ചിട്ടോ ശ്രീ സ്വാധീനയായി വരുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ സമ്പന്നന്മാൎക്കു വിദ്യ സ്വാധീനയായി കാണുന്നില്ലെന്നുമവസിദ്ധമാണ്. വിദ്യയോ ശ്രീയോ കുറഞ്ഞാൽ പ്രജകൾക്കു ക്ഷേമവും കുറയും, അതിനാൽ വിദ്യകൊണ്ടു ശ്രീയേയും ശ്രീകൊണ്ടു വിദ്യയേയും വൎദ്ധിപ്പിക്കേണമെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീവിദ്യാവൎദ്ധനകൾ അവസാനമില്ലാത്തവയാണെന്നും, പ്രവൃത്തിച്ചു ഫലം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടിദ്ദേഹമെന്ന രാജഗുണത്തെ 'രമ്മിലൊന്നിൽ' എന്ന ഭരതവാക്യശ്ലോകം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു.

പ്രജകളിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന ദ്രവ്യംകൊണ്ടു ദേശങ്ങൾതോറും വിദ്യാശാലകളെവെച്ചു വിദ്യാൎത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചും, പഠിച്ചു പരീക്ഷകൾ പാസ്സാകുന്നവൎക്കെല്ലാം സമ്പത്തിന്ന് അതാതുവിദ്യകളുടെ അനുരൂപങ്ങളായ അധികാരങ്ങൾകൊടുത്തും, രാജ്യപരിപാലനംചെയ്തുവരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുമഹാരാജാവിന്നു ശ്രീവിദ്യകളുടെ അന്യോന്യവൎദ്ധനഫലത്തിന്റെ സുമധുരമായ രസം അറിവാനിട വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാനൂഹിക്കുന്നു.

മന്നിൽപോലംബരത്തിങ്കലുമധികജവാൽ
സഞ്ചരിപ്പാൻപടുത്വം,
ധന്യശ്രീധൎമ്മപക്ഷം,വിമതനികനിവു,
സാറു,മുൽകൃഷ്ടകീൎത്തി
മാന്യംകൂടാതെവേണ്ടുന്നൊരുഫലമുളവാ
കുംവണ്ണത്താൻപ്രയത്നം,
സൌന്ദൎയ്യം,ദിവ്യയുദ്ധോപകരണവിഭവം,
വിക്രമം,വാക്പടുത്വം

പാരിന്നൊക്കെപ്പതിത്വം, പ്രജകളെ വിരവിൽ
കാക്കുവാൻ വയ്യ്, വിദ്വാ-
ന്മാരാസ്ലിശ്വാസ്യ, മേററം ശകന്മരിക, ധൈ–
ര്യം, മഹാസ്വാമിഭക്തി
പാരമൈക്കതപ്രിയത്വം, സകലപുരുഷക-
ന്മാദിതത്വജ്ഞഭാവം,
നേരായോരീശ്വരത്വം, ബഹുഗുണവതിയാം
ഭാൎയ്യ, ദൈവാനുകൂല്യം ൯
അത്യന്തം ചേ ച്ചക്കൂട്ടം പ്രണയിനി, ഗുണവാൻ
പുത്ര, നാപത്തകത്താൻ
നിത്യം തന്നെത്തിരഞ്ഞീടിന സുരപതിചൈ
ശ്ച ന്നാസാമാന്യമാനം
ഹൃദ്യത്വം പൂണ്ടൊരോരോ ഗുണഗണമുലകിൽ
ചേക്കുവാനുക്കൂട്ടം
വിദ്യാലക്ഷ്മീവിലാസങ്ങളെ മഹിമവരും
മട്ടിണക്കാൻ പടുത്വം
സാരസൽഗുണമിവണ്ണമൊത്തിട്ട-
ന്നോരുഭൂമിപതിനായകന്നഹോ
ഭീരാജഹിതമായവിക്രമം
പാരമീഗുണഗണത്തിലുല്ക്കടം

ഇനി രാജാവിന്നു മേൽപറഞ്ഞ ഇരുപത്തേഴ്ഗുണങ്ങളിൽ വെച്ച് അധികം പ്രബലമായ ഗുണം വിക്രമമാണെന്നതിനുള്ള സംഗതികളെ വിക്രമപദാൎത്ഥത്തെ വെളിവായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടെഴുതുന്നു.

ശത്രുജയഹേതുവായിട്ടും അത്യുൽക്കടബലാത്മകമായിട്ടും ഇരിക്കുന്ന വിക്രമമില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരേയും നിയമിപ്പാനുള്ള ശക്തിയാകുന്ന ഈശ്വരത്വഗുണവും, ഇന്ദ്രസഖ്യത്വഗുണവും ദിവ്യായുധോപകരണവും, അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ആകാശഗമനസാമൎത്ഥ്യവും, സ്വൎഗ്ഗസദൃശമായ നഗരവും, നന്ദനോദ്യാനതുല്യമായ പൂങ്കാവും, പ്രജാ

രക്ഷാസാമർത്ഥ്യവും സർവ്വലോകനാഥത്വവും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലായ്ക
കൊണ്ടും, ധർമ്മിഷ്ഠത്വം, ഉത്സാഹം, ദയ, വാക്സാമർത്ഥ്യം, ആപ
ലോദയകർമ്മം, വിദ്വജ്ജനവിശ്വാസം, സ്വാമിഭക്തി, ധൈര്യം,
ആളന്തരമറിവ്, ശ്രീവിദ്യാന്യാന്യയാജകത്വം, ഇങ്ങിനെയുള്ള ശ്ലാ
ഘ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ തക്കതായ ഫലങ്ങളെച്ചെയ്വാൻ കഴിയായ്ക
കൊണ്ടും, സൌന്ദര്യംകൊണ്ടുകിട്ടിയ സൽഭാര്യയേയും, അതിലു
ണ്ടായ സൽപുത്രനേയും, രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയായ്കകൊണ്ടും ഭക്തവശ്യ
ത്വവും അഗർവ്വവും മററും അതിശയിക്കത്തക്കവിധത്തിലാവായ്ക
കൊണ്ടും, ഈ പറഞ്ഞ മാതിരിയിലുള്ള കീർത്തി പ്രകാശിക്കാത്തതു
കൊണ്ടുമാകുന്നു വിക്രമത്തിന്നു ഗുണപ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത്. ഈ
മാതിരിയിൽ ആലോചിച്ചാൽ ശേഷമുള്ള ഗുണങ്ങളിൽ ഇന്നിന്നതി
ന്നു പ്രാബല്യം ഏറുമെന്നുള്ള ധാരാളമായി അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടും
അതിവിസ്താരഭയംകൊണ്ടും പ്രത്യേകിച്ചു ഗുണങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷാപ
കർഷവിചാരത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ രാജഗുണങ്ങളെല്ലാം ദേശകാലങ്ങൾകൊണ്ടു മറവി
ല്ലായ്കയാൽ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നു.

താളം ശ്രുതി മുതലായവ ചേരാതെയാണെങ്കിലും ചിലപദങ്ങ
ളും കീർത്തനങ്ങളും കൃതികളും ജാവളികളും പാടുന്നവൻ കുഗ്രാമ
ത്തിൽ ഭാഗവതരും നഗരത്തിൽ പരിഹാസപാത്രവും ആകുന്നതും,
വർഷകാലത്തെ കൃഷ്ണപക്ഷരാത്രികളിൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രകാശത്തോടു
കൂടിയ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ, സൂര്യശോഭ വിളങ്ങുന്ന പകൽ ഉച്ചനേ
രത്തിൽ ഒട്ടും പ്രകാശമില്ലാതെയായിത്തീരുന്നതും അനുഭവസിദ്ധ
മാണല്ലൊ. ഈ രാജാവിൻെറ വിക്രമസൌന്ദര്യാദിഗുണങ്ങളെല്ലാം
ത്രിലോകങ്ങളിലുൽകൃഷ്ടമായ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിലും ആ കൃതയുഗം മു
തൽ ഈ കലിയുഗംവരെയുള്ള സമസ്തകാലത്തിലും പല പ്രകാരേ
ണ കവികൾ വർണ്ണിച്ചും മററും നല്ലവണ്ണം പ്രകാശിക്കയാൽ ഏ
റവും വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. രാജാവും ഉർവ്വ
ശിയും ദിവ്യസ്ഥലങ്ങളിൽചെന്നു ക്രീഡിച്ച കാലങ്ങളിൽ മന്ത്രികൾ
ചെയ്തു രാജ്യരക്ഷകൊണ്ടു പ്രജകൾക്കു യാതൊരു സുഖക്കേടും വന്നാ

തായി പ്രസ്താവിക്കയാൽ രാജാവിന്റെ സന്മന്ത്രിത്വഗുണം, ഇതുപോലെതന്നെ ഓരോ കഥകൾകൊണ്ടു ദാക്ഷിണ്യഗുണം, സൌഭാഗ്യഗുണം, മുതലായ പലപല ഗുണങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളോടുകൂടി വേറെ വേറെ എടുത്തുപറയാതിരുന്നതു ഗ്രന്ഥവിസ്താരഭയംകൊണ്ടും, ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞ വഴി പിടിച്ചാലോചിച്ചാൽ ജനങ്ങൾക്കു ശേഷം ഗുണങ്ങളേയും സുഖമായി കാണാമാറായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ഗുണങ്ങളെ മുഴുവനും പറകയെന്നത് അസാദ്ധ്യമാകകൊണ്ടും ആകുന്നു. വിക്രമഗുണം ശേഷം ഗുണങ്ങളേക്കാൾ പ്രബലമാണെന്നു പറഞ്ഞ യുക്തികൊണ്ടു ഗുണങ്ങളുടെ ഉല്കൎഷാപകൎഷങ്ങളെപ്പററി വിചാരിപ്പാനുള്ള വഴി ഒരുവിധം ജനങ്ങൾക്കറിയാറായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ഗുണസാമ്യത്തെപ്പററി ആലോചിപ്പാൻ വഴികാണിക്കുന്നതിന്ന് ഒരു ഉദാഹരണത്തെ പറയുന്നു.

ഇഷ്ടസഖിയായ ഉൎവ്വശിയെ കേശി ബലാൽക്കാരേണ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതിനാൽ ഉണ്ടായ അപ്സരസ്ത്രീകളുടെ അത്യുല്ക്കടദുഃഖം കണ്ടിട്ടു സംഭവിച്ച രാജാവിന്റെ വലുതായ ദയാഗുണം ഉടനെ അപ്സരസ്ത്രീകളെ സമാധാനപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതല്ല. സമാധാനപ്പെടുത്തുക എന്ന കൎമ്മത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഉചിതമായ വാക്ക് 'വിഷാദം കളവിൻ; നിങ്ങളുടെ സഖിയെ അതിവേഗത്തിൽ ഞാൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാം നിശ്ചയംതന്നെ' എന്നാണല്ലോ. സൂക്ഷ്മത്തോളം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഗുണത്തിനും ലോകത്തിൽ അവസാനം കാണുന്നില്ലായെന്നുള്ള ജ്ഞാനംകൊണ്ടു തന്നിലുള്ള വിക്രമഗുണം അത്യല്പമാണെന്നു ദൃഢനിശ്ചയമുള്ള രാജാവിന്നു സ്ഥിരമായിരിക്കുന്ന അഗൎവ്വം സമാധാനോചിതമായ ആ വാക്കിനെ പറവാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ രാജാവിന്റെ ദയാഗുണവും, അഗൎവ്വഗുണവും തമ്മിൽ (സമാധാനപ്പെടുത്തുക എന്ന കൎമ്മത്തിൽവെച്ച്) ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടുപേരും ഒട്ടു മടങ്ങിയപോലെയും ഒട്ടു ജയിച്ചപോലെയും തോന്നത്തക്കവിധം 'വിഷാദം കളവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഖിയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാം

വാൻ യത്നം ചെയ്യും' എന്നുള്ള വാക്കു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും തുല്യബലങ്ങളാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ നായകഗുണവിചാരം മതിയാക്കിവെച്ച് ഇനി നായികാഗുണവിചാരത്തെ ആരംഭിക്കുന്നു.

ഉൎവ്വശിയെ കേശി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നു രാജാവിനോടു രംഭ പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഉൎവ്വശിക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള നാലു വിശേഷണങ്ങൾകൊണ്ടുസമ്പൂൎണ്ണസകല സ്ത്രീഗുണങ്ങളും, വിശേഷിച്ചു സൌന്ദൎയ്യവും, സൎവ്വസുഖമയിത്വവും, അതിസ്ഥിരസൌശീല്യവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. നരകം സൎവ്വദുഃഖമയമാകുന്നതുപോലെ സ്വൎഗ്ഗം സൎവ്വസുഖമയമാണെന്നും, സ്ത്രീകൾക്കു സ്ത്രീകളുടെ നേരെ പ്രീതിയുണ്ടാവാനുള്ള മുഖ്യകാരണം സൌശീല്യമാണെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. ഉൎവ്വശിക്കു സൌകുമാൎയ്യാതിശയമുണ്ടെന്നു പ്രവേശം കൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുവെന്നു കഥാസാരവൎണ്ണനഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. 'നാരായണമഹൎഷി'യെന്നു മുതൽ 'തനിച്ചാകുമോ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ദിവ്യസ്ത്രീകൾക്കില്ലാത്ത സൌന്ദൎയ്യലാവണ്യാദിഗുണങ്ങൾ ഉൎവ്വശിക്കുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. (ഇനിയും ഈ ഗുണങ്ങളെത്തന്നെ ആവൎത്തിക്കുന്നത് ഉദാഹരിക്കുന്നില്ല). 'ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ' എന്നു മുതൽ എന്താണത്ഭുതം' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ഉൎവ്വശിയുടെ ഗുണജ്ഞതാഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'സഖീജനം' എന്നു മറുവടികൊണ്ടു സ്പഷ്ടമായിപ്പോയ തന്റെ അനുരാഗത്തെ ഉടനെ ഉൎവ്വശി മറച്ചതിനാൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യഗുണം തോന്നുന്നു. 'സ്ഫുടമഭിഭൂഷയതി സ്ത്രിയസ്ത്രപൈവ' എന്ന മാഘകവിമതപ്രകാരം ഗുണമായ ഉൎവ്വശിയുടെ ഉചിതലജ്ജാവത്വം രാജപ്രഥമസ്പൎശാദിഘട്ടങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പിന്നെ 'ചേരട്ടേ' എന്നുമുതൽ 'അഞ്ജനമങ്ങിനെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അപ്സരസ്ത്രീകൾക്കും ദേവേന്ദ്രനും ഉൎവ്വശി വളരെ ഇഷ്ടയാണെന്നു വരികയാൽ സൌഭാഗ്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ഉൎവ്വശി സ്വൎഗ്ഗയാത്രാവസരത്തിൽ ചിത്രലേഖാമുഖേന രാജാവിനോടു യാത്രപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഔചിത്യഗുണം തോ

ന്നു. 'പൊങ്ങുന്നതിന്' എന്നുമുതൽ 'മറക്കരുതേ' എന്നുവരെ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ഋതുകാലങ്ങളിൽ സ്വമനോരഥസിദ്ധിക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപായങ്ങളെ സൂചിക്കുന്നു. പിന്നെ (രണ്ടാമങ്കം) 'മതികളുത്തു തെളിഞ്ഞു വരുന്നുമേ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ മനസ്സിനെ ഉൎവ്വശി ബലാൽക്കാരേണ ആകൎഷിച്ചു എന്ന കഥ സ്പഷ്ടമാകയാൽ സകലസ്ത്രീഗുണസമൃദ്ധിയല്ലാതെ വിശേഷിച്ചൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. 'ഇദ്ദേഹം പ്രാൎത്ഥിക്കകൊണ്ടു കൃതാൎത്ഥയായ പെണ്ണ് ഏതാണ്,' 'ധൈൎയ്യമില്ലാത്ത മനസ്സേ,' 'മനസ്സിനു തൃപ്തിയായില്ലാ,' 'ഇപ്പോളെന്താണാവോ പറവാൻ ഭാവിക്കുന്നത്' എന്നും മററുമുള്ള ഉൎവ്വശിയുടെ വാക്കുകളാൽ സ്പഷ്ടമായ സൽഗുണാവിശ്വാസംകൊണ്ടു വിനയം തോന്നുന്നു. ഉൎവ്വശി രാജാവിന്റെ കാരുണ്യശ്ലാഘയെ പല ദിക്കുകളിലും ചെയ്യുന്നതിനാൽ കൃതജ്ഞതാഗുണം തോന്നുന്നു. 'ചിത്രലേഖ' എന്നു മുതൽ 'കാത്തിടുന്നു' എന്നുവരേയുള്ള ദേവദൂതന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് ഉൎവ്വശിയുടെ നാട്യവിദ്യാപാടവം തോന്നുന്നു.

മൂന്നാമങ്കം

'തന്നെത്താൻ നോക്കീട്ട്' എന്നു മുതൽ 'അനുഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ശോഭനവേഷഭംഗി സൂചിക്കുന്നു. 'ഇവരം' എന്നു മുതൽ 'പറഞ്ഞത്' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അസൂയയില്ലായ്മ എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'ദേവി മഹാരാജാവിനെ' എന്നു മുതൽ 'വിചാരിക്കരുത്' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു തന്റെ ദോഷത്തെ പരിഹരിക്കുന്നുവെന്ന വ്യാജത്താലെ രാജാവിന്റെ ഭാൎയ്യാവൈമുഖ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കയാൽ ഉൎവ്വശിയുടെ വാക്സാമൎത്ഥ്യം തോന്നുന്നു. ചിത്രലേഖക്കു സഖീഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ഉത്തമസഖീവ്രതമെന്നഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

നാലാമങ്കം

'ഉൎവ്വശി പുരൂരവസ്സിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരിക്കലും സമുദ്രാനുസാരിണിയായിതീരുന്നതല്ല' എന്ന രാജാവിന്റെ വിചാരംകൊണ്ടു ഉ

ൎവ്വശിയുടെ സ്ഥിരാനുരാഗം തോന്നുന്നു. 'പോരയോ' എന്നു മുതൽ 'ഭക്കെയാക്കില്ലേ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു സപത്നീകമ്പശ്ചാത്താപം എന്നഗുണം തോന്നുന്നു. ഉൎവ്വശി മണിയെ തലയിൽ വെച്ചു വന്ദിക്കകൊണ്ടു ശ്രീപാൎവ്വതീഭക്തി തോന്നുന്നു. 'പ്രതിഷ്ഠാനഗരത്തിൽനിന്നു' എന്നു മുതൽ 'പോവുക' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു നീതിജ്ഞതയും ദാക്ഷിണ്യവും സൂചിക്കുന്നു.

അഞ്ചാമങ്കം

ഉൎവ്വശി പുത്രനുണ്ടായപ്പോൾതന്നെ രാജാവു കാണാതെ അവനെ ച്യവനാശ്രമത്തിങ്കലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസാദിപുഷ്ടിക്കും താൻ രാജാവിനോടു വേർപിരിയാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി അയച്ചുവെന്നതുകൊണ്ടു ഉചിതകാൎയ്യകാരിണീത്വഗുണം സ്പഷ്ടം. കാണുന്നതിനു മുമ്പിൽതന്നെ ഉൎവ്വശിയുടെ ഗുണചരിത്രങ്ങളെ രാജാവും മററും കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ നാടകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ യശസ്സെന്ന ഗുണം സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു.

എല്ലാസ്ത്രീഗുണവും, തെളിഞ്ഞതിൽവിശേ-
ഷിച്ചുള്ള സൗന്ദൎയ്യവും,
ചൊല്ലാവാസകലേന്ദ്രിയോത്തമസുഖം
നൽകീടുകെന്നുള്ളതും
കല്യാണാമലശീലവും, മൃദുതയും,
ലാവണ്യവും, സൽഗുണം
എല്ലാനാളുമതൊൎത്ഥമായറികയും,
ഐശ്വൎയ്യവൈചിത്ര്യവും ൮

[illegible]യും, വിപുലമാ
ഞ്ഞിട്ടുള്ള സൗഭാഗ്യവും,
കാൎയ്യംനോക്കുമുപായമിങ്ങറികയും,
രാജാത്മനാൎത്താഴ്മയും,
ദീൎഘത്തോടിഹ ഭൎത്തൃചെയ്യുമുപരിൽ
കനിച്ചിട്ടും വാദിയും,

ദൃഷ്ടാനന്ദവിശേഷമേകവടിവും,
നാട്യത്തിൽ നൈപുണ്യവും ൫

സത്തായോരനസൂയയുംസരസവാ
ക്കിനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും,
ചിത്താർചേർന്ന ഗുണങ്ങളുള്ള സഖിയും,
ധൈര്യംപെട്ടനുരാഗവും,
അത്യന്താപ്തിയായതൻക്രിയകളിൽ
പിണപ്പെട്ടാതാപവും,
പൃഥീഭൂതതനയാപദപ്രണയവും,
നന്നായ്നയജ്ഞാനവും, ൬

നല്ലോരുദാക്ഷിണ്യവും,മാശ്ശുഭരി
കല്യാണകാര്യക്രിയതന്നിൽവാഞ്ഛയും,
ഉല്ലാസമേറുന്നയശസ്സും,മേവ-
മല്ലോവരനായികതൻഗുണൌഘം ൭

ഇങ്ങിനെ വെവ്വേറെ ഉദാഹരണങ്ങളോടുകൂടി കാണിച്ച ഇരുപത്തുനാലു നായികാഗുണങ്ങളിൽ വെച്ചു (നയനാനന്ദകരമായ ആകൃതി വിശേഷംതന്നെയാകുന്നു) രൂപലാവണ്യഗുണത്തിന്നാകുന്നു പ്രാബല്യം. എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും ജയിച്ചു തപസ്സുചെയ്യുന്ന മഹാന്മാരുടെ മനസ്സിളക്കുവാനും സൌന്ദര്യഗർവിതയായ സാക്ഷാൽ ശ്രീഭഗവതിയുടെ ഗർവ്വ് കളവാനും അതിധീരനായ പുരൂരവസ്സുമഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സിനെ ഉടൻതന്നെ ബലത്താലെ അപഹരിപ്പാനും ശക്തിയുള്ളതാണ് ഉർവ്വശിയുടെ രൂപലാവണ്യമെന്നും മററുമായ ഈ ഗുണപ്രശംസയെ പ്രകൃതനാടകത്തിൽ ശേഷം ഗുണപ്രശംസയേക്കാൾ അധികം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പലതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു രൂപലാവണ്യം മററുഗുണങ്ങളേക്കാൾ പ്രബലമാണെന്നു പറഞ്ഞത്. രാജാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾപോലെതന്നെ ഉർവ്വശിഗുണങ്ങളും ദേശകാലങ്ങൾകൊണ്ടു മറയായ്കയാൽ വലിപ്പമു

ളളവയാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞഗുണങ്ങളിൽ പൂൎണ്ണതെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന താര ണ്യാദിഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നും മററുമുള്ള സംഗതികളെല്ലാം നായകഗു ണവിവരണഘട്ടത്തിലെപ്പോലെതന്നെയാകയാൽ ഇവിടെ വിസ്ത രിക്കുന്നില്ല.

(തുടരും)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

പാക്കനാർ

---

27. മാൽകുന്താരൊഴുമുള്ളിലിങ്ങിനെയലക്കത്തിൻമണാളൻറതു-
ക്കാൽക്കൂത്താട്ടമവകലുഠിക്കനിവെഴുംമഞ്ഞുമലപ്പൈതലാം
ശേൎക്കുന്തിക്കളെയാത്തതെററുവകയില്ലാത്തിട്ടിവന്നുള്ളമാ-
പാകെത്തിമിഴിയുള്ളതൻകണവനെ' ന്നോതിത്തൊടൽ തേടിടിനാൾ

28. പറഞ്ഞാൾപിന്നെത്തൻകണവനൊടുകാൽത്താർതൊഴുതുമാൽ
നിറഞ്ഞുള്ളാതുള്ളത്തൊട്ടുപനിമലപ്പൈതലൊരുനാൾ
അറിഞ്ഞീലേതുംഞാൻകണവകനിവെന്തിപ്പറയനിൽ
കുറഞ്ഞീടാനാരിന്നവനശരിയാൎയ്യരിലൊരുവൻ

29. നികൃഷ്ടനെന്ന്യേകൊതിയെ-
ന്നിചലുരവനില്ലതെല്ലുമെന്നിട്ടും
എന്തുകണവചൊല്ലുകേളും
നികനിവവനിൽപ്പെടാത്തതെന്തയ്യോ

30. അന്നന്നുവേലചെയ്യാ-
ലന്നത്തെച്ചിലവുകഴിയുമിവനെന്നും
എന്നുമിവൻവലകെന്നോ?
നന്നിതുനികൽതൊഴുന്നവരോൎത്താൽ

31. കൊട്ടകണ്ണോംമുതലിവിടുന്നാവന്നുമാൽ
കെട്ടുകണ്ണോംപൊറുതുമമാന്തമെന്നിയെ
കടക്കണ്ണോംകനിവുകരൾക്കരുന്നതിൽ
കിടക്കണ്ണോംകരുളുകളുംവിടാതിനി

32. ഈവണ്ണമോളുംമലമകതൻപൊല്
പൂവന്നവാഴ്ത്തുംപുളമൈപൂണന്ന്
കൈവന്നിടുംമാൽകളവാൻപറഞ്ഞാ-
നാവിണ്ണവന്മാരടിക്കുപ്പിടുന്നോൻ

33. മഞ്ഞാറാട്ടുംപെരുമലയതിൻപൈതലേ! കാശിനുണ്ടോ
പഞ്ഞംപാർത്താലിവിടെയുമിതാൻവേണ്ടുവോളംകൊടുക്കാം
പിഞ്ഞംറെയ്ക്കില്ലുകമതിലൊളുങ്ങാത്തപോർക്കൊങ്കയാളേ!
നഞ്ഞാണല്ലോമുതലവനതിന്നൊന്നുഞാൻചെയ്യിടേണ്ടു

34. പുല്ലിന്നൊക്കുംമുതലറികനീപാകന്നൊക്കായതില്ലാ
ഞെല്ലിന്നൊക്കുംപൊഴുതഴലുപൂവമ്പനല്ലോരവമ്പേ!
തെല്ലുന്നല്ലാരണിയുമലരേ! കള്ളമോളുന്നതല്ലി-
ന്നല്ലിന്നെല്ലാമഴലുവളക്കുന്നവാർക്കുന്തലാളേ!

35. നേരല്ലെന്നോയിതുതലയിലക്കന്നെതന്താണിതെന്നാം
തീരില്ലെന്നോപറകിടയിലക്കംനിനക്കോമലാളേ!
പോരില്ലെന്നാംകരുതിതിലവൻറള്ളറിഞ്ഞിടുവാൻനീ
പോരില്ലെന്നോപൂമലരണിയൊരൊളിക്കുന്തലാളേ!

36. ഇടയിലക്കമിതിഞ്ഞിനെയുള്ളിലാ-
ങ്ങിടയിലാക്കവെരാതെയിരിക്കുവാൻ
ഞൊടിയിലുടാക്കനിവാൽമുതലേകുവാ-
നടയലാക്കതെടുപ്പുറണീക്കനീ

37. കള്ളമറ്റിതുപറഞ്ഞുകൊണ്ടുതൻ
പുള്ളിമാൻമിഴിയൊടൊത്തണിറവടൻ

വെള്ളമത്തലയിലുള്ള തമ്പുരാൻ
വെള്ളിമാമലയെ വിട്ടിറങ്ങിനാൻ

38. ചെറ്റപ്പാടൊക്കെയും മൂലപ്പന്താം
ചൊല്പടിക്കുള്ള തമ്പുരാൻ
അപ്പടിസ്ഥലയും പാരാതെ
ചെപ്പടിക്കളികണ്ടതെ.

39. കന്നായ്‌വില്ലോൻ മറയിൽ മറയും തമ്പുരാൻ തമ്പകിട്ടാൽ
മന്നീമാനം പുഴപകലവൻ കാറുവഴ്‌കാട്ടിലെല്ലാം
ചെന്നായ്ക്കൂട്ടം കരടിമൃഗപോർ ചന്തനാട്ടിലൊക്കെ- [ഞ്ഞാൻ
തന്നായ്ത്തെന്നിപ്പൊരുപണികൾ കണ്ടാറണിഞ്ഞാൻ പറ

40. നേരമ്പോക്കണ്ടറിവതിനവയ്യുത്തെ പാരം പകിട്ടി
ന്നേരമ്പോലെന്നുകരുതിടാർ തവരും പാരിതിങ്കൽ
നേരമ്പോക്കെന്നടവുവടിവിൽ കാണുകന്നിൻ്റെകഞ്ഞെ!
നേരമ്പോക്കിന്നിതിനൊടെതിരായിനമറ്റൊന്നുമില്ലേ

41. ഞാനീമെയ്യുണ്ണിതെൻകുട്ടികളിവരെവള-
ർത്തിടണം വേണ്ടപോലെൻ
മനോലം കണ്ണീയാൾക്കൾത്തളിരണ്ടുതെളിവാൻ
പണമുണ്ടാക്കിടേണം
ഞാനിപ്പോഴെന്തുചെയ്യും വലരമതലൃനേ–
ടേണമെന്നൊക്കെയോർക്കു–
ന്നോനശ്ശേചത്തിടുന്നുകൊതിപലതുമകം-
തന്നിൽമുക്കുന്നൊപോഴേക്കും

42. കാണുന്നുണ്ടുന്നുമിങ്ങാളുകൾ പലരുടെയും
ചാകന്തിങ്ങേത്രയേറാൾ
വാണെന്നാലും പിറന്നാലവനുമരുമരു-
ന്നില്ലചാകേണമല്ലോ

കേണെന്നാൽപന്തിയല്ലെന്നറിവതെവനമ്മു
ണ്ടെങ്കിലുംതന്നമമ-
ട്ടാണെന്നോൎക്കില്ലൊരാളുംപണിയിതുപണ്ടതൊ-
പ്പിച്ചവൻവമ്പനല്ലൊ

43. പാരമ്പൊട്ടിപ്പൊഴിയുമഴകാൎന്നുള്ളനല്ലാൎകളെല്ലാം
പേരമ്പോട്ടിൽക്കഴലിണതൊഴുംമാമലപ്പൈതലാളേ!
നേരമ്പോക്കുംപറകിളിതിനിപ്പാൎക്കനാംപാൎക്കനൊരെ-
ത്താരമ്പൻതാൻതരമൊട്ടതൊട്ടുക്കുന്നവമ്പോരമമ്പേ!

44. മലമകളൊടിവണ്ണംചൊല്ലിമെല്ലെന്നപാരിൽ
പൊലിമകലരുമോരോന്നാശ്ചര്യംനോക്കിനോക്കി
നലമകമലർചേൎന്നപ്പാൎക്കനൊരന്നുചെല്ലും
മലമുകളിലണഞ്ഞാൻമെയ്യതിൽപാതിപുണൎന്നോൻ

45. മുക്കണ്ണൻനലമോടുപിന്നെയവിട-
ത്തിൽപാൎക്കനാർവെട്ടുവാൻ
നില്ക്കുംനല്ലമുളക്കുകൂട്ടമുഴുവൻ
കണ്ടൊക്കെനീക്കീട്ടുടൻ
വില്ലാളിക്കുംപവനംവിളങ്ങിവിലവേ
റില്ലാതെഴുംകല്ലുമായ്
തിക്കിത്തിക്കിനിറച്ചുനിന്നിതൊളിവിൽ
തമ്പെൺകൊടിത്തയ്യൊടും

46. അന്നുംമുമ്പുള്ളമട്ടായകതളിർതെളിയുംപാൎക്കനാരങ്ങുകാട്ടിൽ
ചെന്നുപടിക്കന്നവെട്ടീമുളയതുമഴവില്ലാശതിൽചെന്നുതട്ടി
പിന്നെത്തെല്ലുക്കുകൂട്ടിപ്പെരുമുളമുറിയുംമാറൊരങ്ങൊടവെട്ടീട്ടിൽ
നന്നായ്പ്പില്ലാശ്ശതട്ടുള്ളൊരുമുതൽമുഴുവൻചോൎന്നുചേൎന്നുചുവു

47. പൊന്നുംനിറങ്ങൾപലതാൎന്നഴവില്ലിനൊത്തു
മിന്നുന്നകല്ലുകളുമന്നൊരുകുന്നുപോലെ

വന്നങ്ങുവീഴ്വതുകണ്ടങ്ങുപാക്കനാരെ
നിന്നാൻപകച്ചിളകിടാതെകുറച്ചുനേരം

48. ഓർത്താനവൻപിന്നെയിതെല്ലുപണ്ടു
പാർത്തിട്ടതിൽക്കേട്ടറിവില്ലിവണ്ണം
ഉൾത്താരിനിങ്ങുള്ളൊരുറപ്പുകാണമാ-
നായ്ത്തന്നെചെയ്യാനിതുതൊലുടച്ചെപ്പാൻ

49. അൎദ്ധളകൊള്ളിയിതാതതീ–
യാളുംകണ്ണൻനലത്തോടിതുനൽകാൻ
ആളെക്കണ്ടതുകൊള്ളാ–
മാളല്ലിതുഞാനെടുപ്പതിന്നിപ്പോൾ

50. എന്തിനുഞാൻപലതുമോൎത്തിവിടത്തിൽനില്പൂ.
തെന്താകിലുംമുതലിനിങ്ങൊരുകാഴ്ചവേണ്ടാ
വെന്തിട്ടുമുള്ളതിതുകാണുമവൎക്കുകൂടെ
ഞാനെന്തെല്ലവെമ്പിയതിനാലിവിടംവിടേണം

51. എന്നാവവൻനിനച്ചുമുതൽകൊതിയരൊട്ടു
ത്തോട്ടവനൊന്നുവെച്ചു
നിന്നീടാതെതിരിച്ചുമഴുവലിയതിട്ട–
കത്തിന്നാലങ്ങുവെച്ചു
അന്നല്ലാമാൽമുളച്ചുമുതലുകളുഴലി-
നുള്ളുവേരെന്നുറച്ചു
പൊന്നെന്നപ്പുറച്ചുപെരിയൊരമലയും
വിട്ടടൻവെച്ചടിച്ചു

52. പോയൊട്ടുചെല്ലുമളവായവനങ്ങുരണ്ടു
നായാട്ടുകാരെയുടനേറെയടുത്തുകണ്ടു
നീയൊട്ടുപേടിക്കയൊട്ടുമൊട്ടുവരത്തുചോൎക്കെ
ന്നായിട്ടുടനവരയവരോടുരച്ചു

53\. ചൊല്ലീടാമീവഴിയേ
ചെല്ലുമ്പോഴേറെയകലെയല്ലാതെ
കില്ലില്ലകാണമമറേറ
കൊല്ലിയെയെന്നവനുമവരോടുരചെയ്തു

54\. നന്നായിശ്ശാളരച്ചുള്ളതുപുലി, കരുതീടേണമിന്നെന്നുറച്ചു
നിന്നീടാതെനിറച്ചു നലമൊടിരിവരുമത്തോക്കുവാളൊന്നുതേച്ചു
മുന്നിൽതാൻകുന്നയച്ചു വഴിയിലിലയനങ്ങാതുടൻകാലുവെച്ചു
പിന്നെക്കുന്നുംഇടച്ചാമുതലവരവിടെക്കണ്ടതിൽകണ്ണുവെച്ചു

55\. ഒട്ടല്ലകണ്ടമുതലായുള്ളരണ്ടുപേർപ-
കിട്ടീടിലെന്തുവകവേണ്ടതുരണ്ടുപേൎക്കും
കിട്ടീടുമെങ്കിലുമവൎക്കിര വൎക്കുമന്ന-
തൊട്ടുക്കകിട്ടുവതിനാശ്ലോതിവനുകൂടി

56\. കാട്ടീലേതുംപുറത്തേക്കുവരതൊരുമതോന്നിച്ചുടൻതമ്മിലൊത്തു
വിട്ടീടാതെപകുത്തുമുതലിരിവരുമോരോരുപങ്കൊന്നെടുത്തു
കെട്ടിത്തോളത്തുചേൎത്തുചുമടുവലിയതായ്ക്കേശ്ശുതെററംവിയൎത്തു
കാട്ടിൻററത്തടുത്തുകൊടിയചതിയതിനുള്ളതഞ്ചങ്ങളോൎത്തു

57\. രാവായീടാതെപച്ചപ്പുകൾമുതലിതുകൊണ്ടങ്ങുനാംപോകിലിങ്ങു
ണ്ടാവാമെല്ലോതരക്കേടിയതഴകിൽവെച്ചുണ്ടുനാമൊട്ടിതന്ന്
ഇവകാട്ടുംവെടിഞ്ഞിട്ടിരവിപഴലുവിട്ടെത്തിടാംവീട്ടിലെന്നാ
യവകനാമരച്ചു ചുമടവിടെയിറക്കീട്ടുടൻചോറുവെച്ചു

58\. വെച്ചോരച്ചോററിൽനഞ്ഞിട്ടൊരുവനതുവിളമ്പീതിരിഞ്ഞപ്പൊഴു
വെച്ചിട്ടാമററവൻതാനവനുടയപുറത്തേക്കുടൻതോക്കൊഴിച്ചുന്നാം
അച്ചോറുണ്ടിട്ടൊരാളുംകൊടിയൊരുവെടികൊണ്ടിട്ടുടൻമററയാളും
പിച്ചല്ലേവീണുചത്തുപനിമലമകടാതന്നുടാങ്കരത്തന്നാംകളത്തു

(തുടരും)

കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ.

ജാതിനിൎണ്ണയം

തപസ്വിനസ്സമുദ്ധാത്മാ യജ്ഞൈരിഷ്ടാ സ്സുരേശ്വരാഃ
വിദ്വാംസഃ കൃതകൃത്യാശ്ച യേതആഢ്യാ ഇതി സ്മൃതാഃ (15)

യാവചിലർ തപോരൂപമായിരിക്കുന്ന അഷ്ടാംഗയോഗത്തെ പരിശീലിക്കുന്നവരായും, ദ്രവ്യപുഷ്ടിയുള്ളവരായും, ജ്യോതിഷ്ടോമാദി യാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു സുരന്മാരെ തൃപ്തന്മാരാക്കിയവരായും, വേദം, വേദാംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന ജ്യോതിഷം, വ്യാകരണം, കല്പം, ശിക്ഷാ, നിരുക്തം, ഛന്ദസ്സ്, ഇവകളെ ഗ്രഹിച്ചവരായും, കൃതാൎത്ഥന്മാരായും ഭവിക്കുന്നുവോ അവരാകുന്നു (അഷ്ടഗ്രഹത്തിൽ) ആഢ്യന്മാർ എന്നിപ്രകാരം സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആചന്ദ്രതാര മാഢ്യാനാം ഭവിഷ്യന്ത്യന്വയേഷു യേ
തേ പര ആഢ്യാ ഇതി വിജ്ഞേയാ ശ്ചൈവം ഭാൎഗ്ഗവശാസനം(16)

ചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളുള്ള കാലംവരെ മുൻപറഞ്ഞ ആഢ്യന്മാരുടെ വംശത്തിങ്കൽ ആരെല്ലാം ജനിക്കുന്നുവോ അവർ എല്ലാവരും ആഢ്യന്മാരാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം എന്നാണ് ഭാൎഗ്ഗവന്റെ ആജ്ഞ.

തപോ വേദാംഗവൈദുഷ്യം പ്രഭുത്വം ധൎമ്മശീലതാ
ചതുൎഷ്വേതാനി ഖല്വാഢ്യദ്വിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (17)

തപസ്സ്, വേദവേദാംഗങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം, പ്രഭുത്വം, ധൎമ്മശീലത്വം, ഈ നാലുകൂട്ടം കേരളത്തിങ്കലുള്ള ആഢ്യബ്രാഹ്മണരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

ആചന്ദ്രതാര മാസന്തത്യാ യേ യജ്ഞതല്പരാഃ
ഷട്കൎമ്മസ്ഥാശ്ശാന്തദാന്താസ്തേസ്യു വിശിഷ്ടാ ഇതി സ്മൃതാഃ (18)

ഈ കേരളത്തിൽ ചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളുള്ള കാലംവരെ യാവചില വംശജന്മാർ സന്തതിതോറും യാഗത്തിങ്കൽ തല്പരന്മാരായും, അദ്ധ്യയനാദ്ധ്യാപനാദി ഷൾകൎമ്മങ്ങളിൽ നിരതന്മാരായും, ശമം (ബഹിരിന്ദ്രിയനിഗ്രഹരൂപമാകുന്ന ക്ഷമ), ദമം (അന്തരിന്ദ്രിയനിഗ്രഹ

രൂപമാകുന്ന മനസ്സിന്റെ അചാഞ്ചല്യത്താ) ഇവകളോടുകൂടിയവരാ യും ഇരിക്കുന്നുവോ അവർ വിശിഷ്ടബ്രാഹ്മണരാകുന്നു. (ആഢ്യൻ ഭ ട്ടതിരി, ആസ്യൻഭട്ടതിരി, അഗ്നിഹോത്രി എന്നിവരാകുന്നു.)

അഗ്നിഹോത്രം ഭട്ടവൃത്തി സ്സന്ന്യാസോ ദ്വിജയാജനം
ചതുഷ്ടയമിതി ശ്രേഷ്ഠാഖ്യ ദ്വിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (19)

അഗ്നിഹോത്രം, ഭട്ടവൃത്തി, സന്ന്യാസം, ദ്വിജന്മാരെക്കൊണ്ടു യാഗംചെയ്യിപ്പിക്കുക ഈ നാലുകൂട്ടം മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ട ബ്രാ ഹ്മണർക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

സ്വാദ്ധ്യായാതിഥ്യസക്താ യേ പഞ്ചയജ്ഞാദൃതാശ്ച യേ
ജപാർച്ചനരതാ യേ ച തേ സാമാന്യാ ഇതി സ്മൃതാഃ (20)

യാവചിലർ വേദാദ്ധ്യയനം, അതിഥിസല്ക്കാരം ഇവകളിൽ ആസക്തന്മാരായും, ബ്രഹ്മയജ്ഞം, പിതൃയജ്ഞം, ദേവയജ്ഞം, ഭൂതയ ജ്ഞം, നൃയജ്ഞം, എന്നിപ്രകാരമുള്ള പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ ആദര വോടുകൂടിയവരായും മന്ത്രജപം, പൂജ, ഇവകളിൽ നിത്യശ്രദ്ധന്മാ രായും ഭവിക്കുന്നുവോ അവർ സാമാന്യബ്രാഹ്മണർ (മന്ത്രവാദി, തന്ത്രി മുതലായവർ) ആകുന്നു.

ഇവിടെ 'സ്വാദ്ധ്യായാതിഥ്യസക്താശ്ച പഞ്ചയജ്ഞാദൃതാശ്ച യേ' (യാവചിലർ സ്വാദ്ധ്യായാതിഥ്യസക്തന്മാരായും പഞ്ചയജ്ഞാ ദൃതന്മാരായും ഭവിക്കുന്നുവോ) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സ്വാദ്ധ്യാ യാതിഥ്യങ്ങളും പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളും ഭിന്നഭിന്നങ്ങളാണെന്നു ചിലർ ശങ്കിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ സ്വാദ്ധ്യായാതിഥ്യ ങ്ങൾ പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവകളാണെങ്കിലും അധികാരി ഭേദേന രണ്ടുവിധമായി പറയപ്പെട്ടതായിരിക്കാം. പഞ്ചയജ്ഞങ്ങൾ വൈശ്വദേവത്തിന്റെ അംഗമാകകൊണ്ടു 'പഞ്ചയജ്ഞാദൃതന്മാർ' എന്നത് ഗൃഹസ്ഥന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ബ്രഹ്മയജ്ഞം നൃയജ്ഞം ഇ വകൾ വൈശ്വദേവത്തിനു നിർബന്ധമില്ലാത്ത സ്നാതകന്മാരേയും സംബന്ധിക്കുന്നതാകയാൽ 'സ്വാദ്ധ്യായാതിഥ്യസക്തന്മാർ' എന്ന തു സ്നാതകന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പ്രതിപാദിച്ചതാണെന്ന് ഊഹിക്കേ ണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വേദാദ്യദ്ധ്യയനം ഭിക്ഷാ മാന്ത്രികം താന്ത്രികം തഥാ
ചത്വാര്യേതാനി സാമാന്യദ്വിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (21)

വേദവേദാംഗങ്ങളെ അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുക, ഭിക്ഷയെടുക്കുക, മന്ത്രവാദം, തന്ത്രം മുതലായ മന്ത്രതന്ത്രകർമ്മങ്ങളെ പ്രവൃത്തിക്കുക, ഈ നാലുകൂട്ടം സാമാന്യബ്രാഹ്മണർക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

യേ ഭാർഗ്ഗവോക്ത്യാ രോഗാർത്താ നായുർവ്വേദ മധീത്യ വൈ
ചികിത്സയാ ജീവയന്തി തേ വിപ്രാ ജാതിമാത്രകാഃ (22)

യാവചിലർ പരശുരാമന്റെ അനുജ്ഞ ഹേതുവായിട്ട് ആയുർവ്വേദത്തെ അഭ്യസിച്ചു രോഗപീഡിതന്മാരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ചികിത്സകൊണ്ടു ജീവിപ്പിക്കുന്നുവോ ആ ബ്രാഹ്മണർ ജാതിമാത്രകന്മാർ (അഷ്ടവൈദ്യന്മാർ) ആകുന്നു.

തഥാ ദ്വിജേന്ദ്രസമയാൽ സായുധൈ ർഹതകണ്ടകൈഃ
യൈ രിദം കേരളം ത്രാതം തേ സ്മൃതാ ജാതിമാത്രകാഃ (23)

യാവചിലർ 'ഞങ്ങൾ കേരളത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം' എന്നു ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാരോടുചെയ്യ സത്യംനിമിത്തം ആയുധപാണികളായി ശത്രുനിഗ്രഹംചെയ്ത് ഈ കേരളദേശം രക്ഷിച്ചുപോന്നുവോ അവരും ജാതിമാത്രകന്മാർ (ശാസ്ത്രനമ്പൂരിമാർ) ആകുന്നു.

മഹാദാരിദ്ര്യരോഗാദിപീഡിതാ വൃത്തികർശിതാഃ
യയാകയാപി ജീവന്ത സ്സർവ്വേ വൈ ജാതിമാത്രകാഃ (24)

യാവചിലർ മഹാദാരിദ്ര്യം, രോഗം, മുതലായവകളെക്കൊണ്ടു പീഡിതന്മാരായി സന്ധ്യാവന്ദനാദി നിത്യകർമ്മങ്ങൾക്കു ലോപം സംഭവിച്ചവരായിട്ട് ഏതുപ്രവൃത്തികൊണ്ടെങ്കിലും കാലക്ഷേപം കഴിക്കുന്നുവൊ അവർ എല്ലാവരും ജാതിമാത്രകന്മാരാകുന്നു.

രാഗദ്വേഷാദിദുഷ്ടാന്തഃകരണാ ലുപ്തധർമ്മകാഃ
വൃത്ത്യർത്ഥം കൃതവേഷാ യേ തേപി സ്യു ർജ്ജാതിമാത്രകാഃ (25)

യാവചിലർ രാഗദ്വേഷാദികളെക്കൊണ്ടു ദുഷ്ടബുദ്ധികളായി സ്വധർമ്മങ്ങളെ ത്യജിച്ച് തൽക്കാലവൃത്തിയ്ക്കുമാത്രംവേണ്ടി ബ്രാഹ്മണവേഷം ധരിച്ചവരായി ഭവിക്കുന്നുവൊ അവരും ജാതിമാത്രകന്മാരാകുന്നു.

സ്നാനഞ്ചൈവ സ്സഹഭോജശ്ച രംഗസ്ഥാനം മഹാനസഃ
ചത്വാര്യേതാനി ശാസ്ത്രാംഗദ്വിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (26)

ഉത്തമബ്രാഹ്മണരോടുകൂടി ഒരു കടവിൽ ഇറങ്ങുക, ഒരു പന്തിയിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കുക, ശാസ്ത്രാംഗത്തിങ്കൽ രംഗസ്ഥാനം, അടുക്കളയിൽ ദേഹണ്ണം, ഈ നാലുകൂട്ടം ശാസ്ത്രാംഗബ്രാഹ്മണൎക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

ശാസ്ത്രാംഗദ്വിജശബ്ദേന ജാതിമാത്രദ്വിജാ ഇഹ
ചതുൎവ്വിധാശ്ച ഗൃഹ്യന്തേ പൂൎവ്വോക്തേഭ്യോ വരാഃ പരേ (27)

പൂൎവ്വശ്ലോകത്തിങ്കലുള്ള ശാസ്ത്രാംഗദ്വിജശബ്ദപ്രയോഗംകൊണ്ടു കേരളത്തിങ്കൽ ജാതിമാത്രബ്രാഹ്മണർ നാലുവിധമാണെന്നു ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ഇതിൽ ഒടുവിലൊടുവിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ആദ്യംപറഞ്ഞവരേക്കാൾ ക്രമേണ അപകൃഷ്ടന്മാരാകുന്നു.

പുരാ കേരളഭൂഖണ്ഡം സൃഷ്ട്വാ യേഭ്യസ്സ ഭാൎഗ്ഗവഃ
ദത്വാ തത്ര സ്ഥിരം സ്ഥിത്വാ ദുഃഖാൽ സന്ത്യക്തകേരളാഃ(28)

യയുഃ സ്വദേശം താൻ ദൃഷ്ട്വാ ഭാൎഗ്ഗവഃ ഖിന്നമാനസഃ
ഹേബ്രാഹ്മണാമാഗച്ഛധ്വ മിതി സമ്യങ് ന്യവാരയൽ (29)

പണ്ടു ശ്രീപരശുരാമൻ കേരളഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് അതിനെ ആൎക്കായിക്കൊണ്ടു ദാനം ചെയ്തുവോ അവർ അവിടെ അല്പകാലം സ്ഥിരമായി സ്ഥിതിചെയ്തതിന്റെശേഷം കേരളവാസത്തിങ്കലുള്ള ദുഃഖംനിമിത്തം കേരളത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വദേശത്തേക്കുതന്നെ യാത്രപുറപ്പെട്ടു. അതുകണ്ടിട്ടു ഭാൎഗ്ഗവൻ ദുഃഖസമേതനായി 'അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണരെ! നിങ്ങൾ പോകരുത്' എന്നിങ്ങനെ വഴിപോലെ നിവാരണംചെയ്തു.

'കേരളേ ദുഃഖബാഹുല്യാൽ സ്ഥാതു നൈവ മനോരഥഃ
ഗച്ഛാമഃ കേരളം താവ ദന്യേഭ്യഃ പ്രതിദീയതാം' (30)

ഇത്യുക്തവത്സു തേഷു യാതേഷു ഭാൎഗ്ഗവോ ന്യാൻദ്വിജോത്തമാൻ
'കേരളേ സ്വൎഗ്ഗസൌഖ്യേന സ്ഥാപയിഷ്യാമി വോ ധ്രുവം'

ഇത്യാദി ശപഥം കൃത്വാ നിൎയ്യുസ്തദ്ദ്വിജാ താൻ
സ്ഥാപയാമാസ ധൎമ്മാചാരാദിഭേദനപൂൎവ്വകം (32)

‘കേരളത്തിങ്കൽ ഉള്ള ദുഃഖാധിക്യം നിമിത്തം ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ താമസിപ്പാനായിട്ടു മനസ്സില്ല. ഞങ്ങൾ പോകുന്നു. കേരളം അന്യന്മാൎക്കായിട്ടു ദാനംചെയ്യപ്പെട്ടാലും’ എന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞ് അവർ പോയതിന്റെശേഷം ഭാൎഗ്ഗവൻ അന്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണോത്തമന്മാരോടു ‘നിങ്ങൾ കേരളത്തിങ്കലേക്കു പോരണം. നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്വൎഗ്ഗസുഖത്തോടുകൂടി ഇരുത്തിക്കൊള്ളാം’ എന്നിങ്ങിനെ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ ധൎമ്മാചാരാദിഭേദത്തോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ കേരളത്തിങ്കൽ സൌഖ്യമായി ഇരുത്തി.

ദേവാലയേഷു രാമേണ ദേവതാശ്ച പ്രതിഷ്ഠിതാഃ
നാനാദേശേഷു വൈശ്യാദ്യൈൎവ്വാണിജ്യാദിപ്രസാരിതം (33)

അതിന്റെശേഷം പരശുരാമൻ കേരളത്തിങ്കൽ പല ദേവാലയങ്ങളും നിൎമ്മിച്ച് അവകളിൽ ദേവന്മാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും വൈശ്യാദികളെ കൊണ്ടുവന്നു പല ദേശങ്ങളിലും കച്ചവടം മുതലായ്തു നടത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശൂദ്രാശ്ച പരിചൎയ്യാൎത്ഥം ശില്പിനശ്ചാന്യകൎമ്മസു
സ്വൎഗ്ഗാദപ്സരസശ്ചൈവ സുധാഷാണ്മാസവൎഷകം (34)

പരശുരാമൻ അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു ബ്രാഹ്മണപരിചൎയ്യക്കായിക്കൊണ്ടു ശൂദ്രരേയും, കാലോചിതംപോലെ നടത്തേണ്ടതായ മറ്റുപണികൾക്കായി ആശാരിമുതലായവരേയും സ്വൎഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്ന് അപ്സരസ്ത്രീകളേയും കൊണ്ടുവരികയും, കേരളത്തിങ്കൽ അമൃതവൎഷവും ഷാണ്മാസവൎഷവും കല്പിക്കുകയും, ചെയ്തു.

ബഹൂനാത്ര കിമുക്തേന കേരളം സ്വൎഗ്ഗവൽ കൃതം
തദാനീം പൂൎവ്വവിപ്രാസ്തു ശ്രുത്വാ ത്വാശു സമാഗതാഃ (35)

എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു, രാമനാൽ കേരളം സ്വൎഗ്ഗതുല്യമാക്കപ്പെട്ടു. തൽസമയം ആദ്യം കേരളത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ

വിപ്രന്മാർ ആ വർത്തമാനത്തെക്കേട്ടിട്ടു വീണ്ടും കേരളത്തിലേക്കു തന്നെ വന്നു.

(തുടരും)

പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻനമ്പൂരിപ്പാട്

ഉരുളൻകിഴങ്ങ

ഉരുളൻകിഴങ്ങ് എന്ന പദാർത്ഥം മലയാളത്തിൽ ഇയ്യിടയിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററിയും കൃഷിചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പററിയും മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. ഉരുളൻകിഴങ്ങ് ഒരു ചെടിയിന്മേൽ കായ്ക്കുന്ന കായയാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളവർ അനേകം പേരുണ്ട്. കായയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ചിലരോട് അതിൽ 'കിഴങ്ങ്' ശബ്ദം എങ്ങിനെ വന്നുവെന്നു ചോദിച്ചപ്പോഴേ അവർ അതിനെപ്പററി ശങ്കിപ്പാൻതന്നെ തുടങ്ങിയുള്ളു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അതിനെപ്പററി കുറച്ചൊന്നു പറയുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

യൂറോപ്യന്മാർ അമേരിക്കാരാജ്യം കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെയാണ് ഈ സാധനത്തെ ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയത്. അമേരിക്കക്കാർ അതിനെ കൃഷിചെയ്തു ഭക്ഷണപദാർത്ഥമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. എങ്കിലും യൂറോപ്യന്മാർ അവിടെ ചെന്നതിനു ശേഷമാണ് ഉരുളൻകിഴങ്ങുകൃഷി വളരെ പ്രചാരമായിവന്നത്. ക്രിസ്ത്വവർഷം 1535—1585 ഇക്കാലത്തു യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ സ്പെയിൻ രാജ്യത്തേക്കാണ് ഈ കിഴങ്ങ് ഒന്നാമതായി കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത്. അവിടെനിന്ന് ആ കൃഷി ക്രമേണ പോർത്തുഗൽ, ഇററലി, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി, ബൽജിയം എന്നീരാജ്യങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിച്ചു. അയർലാണ്ടു രാജ്യത്തേക്കു സർ. വാൾട്ടർ റാലി എന്നാളാണ് ആദ്യമായി കൊണ്ടുവന്നത്. പിന്നീട് അയർലാണ്ടിൽ അനേ

ഒരു പ്രധാന കൃഷിയായിത്തീൎന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, അതിപ്പോൾ ഐൎളശീയന്മാൎക്കു പ്രധാന ഭക്ഷണവുമാകുന്നു.

ഉരുളൻകിഴങ്ങു പണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് ആദ്യം കൊണ്ടുവന്നു നാട്ടുപ്പാക്കിയത് ആരാണെന്നോ എന്നാണെന്നോ തിച്ചുപറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഏകദേശം 300 സംവത്സരം മുമ്പ് അതിവിടെ കൃഷിചെയ്തു തുടങ്ങീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 17-ാം നൂററാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ സ്പെയിൻരാജ്യക്കാർ കൊണ്ടുവന്നതായിരിക്കണം എന്നൂഹിപ്പാനാണ് വഴിയുള്ളത്.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും ഉരുളൻകിഴങ്ങ് ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. അവയിൽവെച്ചു ബങ്കാൾ സംസ്ഥാനത്ത് ഹുഗ്ലി ബദ്ധ്വാൻ എന്നീജില്ലകളിലും, ആസ്സാംരാജ്യത്ത് ഖ്യാസ്യഎന്ന മലയിലും, ഹിമവാൻ പൎവ്വതത്തിന്റെ താഴ്‌വരയിൽ പല പ്രദേശങ്ങളിലും, പഞ്ചാബിൽ ലാഹോർ നഗരത്തിന്റെ പുറമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും പിന്നെ മലപ്രദേശങ്ങളിലും, ബൊമ്പായസംസ്ഥാനത്ത് പൂന, അഹമദ്നഗർ, അഹമദബാദ്, സററാറ, കൈംറ എന്നീ ജില്ലകളിലും, മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് നീലഗിരിജില്ലയിലും, ബൎമ്മാരാജ്യത്ത് കാറൻ എന്ന മലപ്രദേശത്തും, ആണ് അതു മുഖ്യമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ചെളിയും തരിമുഴുപ്പുകുറഞ്ഞ മണലും കൂടിച്ചേൎന്ന മണ്ണിൽ ഉരുളൻകിഴങ്ങു നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുന്നു. അതിനു കുറച്ചു ഉപ്പുരസവുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഈ കൃഷിക്കു പെയ്ത്തുവെള്ളത്തെമാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നനക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. അതിനാൽ ബങ്കാളത്തും മററുമുള്ള കൃഷിക്കാർ കിണറ് തോട് ഏരി മുതലായവയിൽനിന്നു വെള്ളം സൌകൎയ്യംപോലെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ തരമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് അതു കൃഷിചെയ്യുന്നത്.

ഉരുളൻകിഴങ്ങിൽത്തന്നെ പല ജാതികളുണ്ട്. എന്നാൽ

സാധാരണയായി കൃഷിക്കാർ നല്ലജാതി തിരിഞ്ഞെടുത്തു കൃഷിചെയ്യുന്നതിൽ അത്ര ശ്രദ്ധവെക്കുന്നില്ല എന്നാണ് കൃഷിയിൽ നിപുണന്മാരായ വെള്ളക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. നല്ലവിത്തു തിരഞ്ഞെടുത്തു പാവുന്നതിലും അവർ വളരെ ഉദാസീനതയെ കാണിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. സാധാരണയായി കൃഷിക്കാർ ഉള്ളതിൽ ചെറിയ കിഴങ്ങാണ് വിത്തിന്നുപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വലിപ്പത്തിൽ ഏകദേശം മദ്ധ്യപ്രായമായിട്ടുള്ളതാണ് വിത്തിന് അധികം നല്ലത് എന്ന് ഇപ്പോൾ ബോദ്ധ്യമായി തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. വിത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ കൃഷിക്കാർ വളരെ ശ്രദ്ധവെക്കുന്നുണ്ട്. വിത്തിന്നുള്ള കിഴങ്ങ് അവർ വെയിലത്തു നല്ലവണ്ണം ഉണക്കിയതിന്റെ ശേഷം അവയെ പുരക്കകത്ത് പരമ്പിൽ നല്ലവണ്ണം പരത്തിയിടുന്നു. കിഴങ്ങു കുന്നാക്കി കൂട്ടിയിടരുത്. സ്ഥലം ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ വിത്തുകൾ തമ്മിൽ ഒന്നിനോടൊന്നു തൊടാതെ പരത്തിയിടുന്നതാണ് ഉത്തമം.

ഉരുളൻകിഴങ്ങിന്നായി ഒഴിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള കണ്ടങ്ങളിൽ അതുതന്നെ കൊല്ലന്തോറും കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ ദോഷമില്ല. പക്ഷെ സ്വതേതന്നെ വളം കുറഞ്ഞ മണ്ണാണെങ്കിൽ കാലാന്തരത്തിലേക്കു വിളവിന്നു ദോഷം വന്നേക്കാം. വൈകാലത്തും മററു നെല്ലുകൊയ്തെടുത്തിട്ടുള്ള കണ്ടങ്ങളിലും അതു കൃഷിചെയ്യാറുണ്ട്.

കൃഷിക്കുള്ള കാലം ദേശാവസ്ഥകളെ അനുസരിച്ച് ഭേദപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

മലപ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഉരുളൻകിഴങ്ങും, നാട്ടിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതും, രണ്ടും രണ്ടുജാതിതന്നെയാകുന്നു. അതിനാൽ അവയെ നടുന്നകാലവും ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉത്തരദേശത്ത് സാധാരണയായി മലപ്രദേശങ്ങളിൽ കർക്കടകം ചിങ്ങം എന്നീമാസങ്ങളിലും, നാട്ടിൽ കന്നി തുലാം എന്നീമാസങ്ങളിലുമാണ് നട്ടുവാനാരംഭിക്കുക. എന്നാൽ നീലഗിരിയിൽ മീനമാസം കാലത്താണ് നടുന്നത്. തുലാത്തിൽ പറിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന്നുമുമ്പു ഭൂമി ഉഴുതുപൊടിക്കുന്നതിൽ വളരെ നിഷ്കർഷചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടങ്ങളിൽ എള്ളു വിതക്കുന്നതിന്നുള്ള ഭൂമി എത്രത്തോ

ളം ശേഖരണംചെയ്യണമെന്നാണ് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞുവരാറുള്ളത്
അതിലും ഒന്നുകൂടി മിനുസപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു. നല്ലവണ്ണം ഉഴു
തുപൊടിച്ചു ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കിയതിന്റെശേഷം തടങ്ങൾ കോര
ണം. തടങ്ങളുടെ ഇടയിൽകൂടി വെള്ളം സൗകര്യംപോലെ തിരി
ച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു ചാലുകളുംകീറണം. പിന്നെ പിണ്ണാക്കു നല്ല
വണ്ണംപൊടിച്ചു തടങ്ങളിൽ വിതറണം. അതിന്റെശേഷം വിത്തു
കുഴിച്ചിടുക. കൈകൊണ്ടാണ് കുഴിച്ചിടേണ്ടത്. സൂര്യരശ്മി തട്ടി
വിത്തു കെട്ടുപോകാതെയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചിടേ
ണം. കുഴിച്ചിടുന്നതിനുമുമ്പായിട്ടുതന്നെ വിത്തിനുള്ള ചില കിഴ
ങ്ങിനു രണ്ടോ മൂന്നോ ഇഞ്ചു നീളത്തിൽ മുളവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും.
എന്നാൽ കുഴിച്ചിടുന്നസമയം ആവക മുളകളും പൊട്ടാതെ സൂക്ഷി
ക്കേണ്ടതാകുന്നു. ബൊമ്പായസംസ്ഥാനത്ത് സാധാരണയായി വി
ത്തിനുള്ള കിഴങ്ങു മുള വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥപോലെ രണ്ടോ
മൂന്നോ കഷ്ണമാക്കീട്ടാണ് നടുന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടാക്കിഭാഗിച്ചു
നടുന്നതായാലെ ചെടികൾ കരുത്തുവെക്കുകയുള്ളു. വളരെ മുളകളും
പൊട്ടീട്ടുള്ള വിത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ചെടി കരുത്തുവെക്കുന്നതല്ല.
ഏകദേശം ഏഴേഴ് ഇഞ്ചുകളിലെ വരിവരിയായിട്ടാണ് അവ നടു
ന്നത്.

സാധാരണയായി നാട്ടിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവ ഒരാഴ്ചയോടുകൂ
ടി മുളക്കുന്നു. ബൊമ്പായിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നവ മുളക്കുന്നതിനു
കുറച്ചുകൂടി കാലംവേണം. വേണ്ടസമയത്തു മുളച്ചില്ലെങ്കിൽ തോടു
കീറിട്ടുള്ളതിൽകൂടി വെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പാത്രംകൊണ്ടു മു
ക്കി തടങ്ങളിൽ പാററണം. എന്നാൽ നനയ്ക്കാതെതന്നെ മുളക്കു
ന്നവയാണ് അധികം കരുത്തോടുകൂടി വളരുക. ഇങ്ങിനെ ഇടയ്ക്കു
കുറേശ്ശെ വെള്ളം പാററി എല്ലാം മുളച്ച് ചെടി ആറോ ഏഴോ ഇ
ഞ്ചുപൊക്കമായാൽ അവയ്ക്കു കുറച്ചു മണ്ണിട്ടുകൊടുക്കാം. പിന്നെ ഏ
കദേശം ഒരുമാസംകഴിഞ്ഞാൽ പിണ്ണാക്കുപൊടിച്ചതും വെണ്ണീരും
കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടു ഒരു മണ്ണുകൂടി ഇടണം. പിന്നെ പ്രയത്നം വേറെ

ചിലർക്കതണ്ടൊന്നുമില്ല. ഏററവും പത്തോ ദിവസം കൂടുമ്പോഴം നനമാത്രം വേണം.

പഴകിയചാണകം, ചാരം, ആവണക്കുംകുരുവിൽനിന്നു (എണ്ണ എടുത്തതിന്റെശേഷം) ഉണ്ടാകുന്ന പിണ്ണാക്ക്, എന്നിവയാകുന്നു ഇതിനുള്ള പ്രധാന വളങ്ങൾ. ഇവയിൽ ആവണക്കെണ്ണപിണ്ണാക്കാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ചാണകം വിത്തു കുഴിച്ചിടുന്നതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ കണ്ടത്തിൽ ചേക്കുന്നതാണ്. പിണ്ണാക്കിനെപാതി കിഴങ്ങു നടുമ്പോഴും പിന്നെ എല്ലാം മുളച്ചു തയ്യായതിന്റെ ശേഷം രണ്ടാംപ്രാവശ്യം മണ്ണിടുമ്പോഴും ചേക്കുന്നു.

ഉരുളൻകിഴങ്ങിന്റെചെടി ഏകദേശം രണ്ടടിയോളമേ പൊക്കം വെക്കുകയുള്ളൂ. ചെടി കറുത്തു പഴുത്തുഇരുണ്ടുവരുമ്പോളാണ് അതു പറക്കേണ്ടകാലം. പറിച്ചാൽ വലിയകിഴങ്ങുകൾ വിൽക്കുന്നു. ചെറിയവയിൽ നല്ലതെല്ലാം വിത്തിനു ശേഖരിച്ചു ബാക്കിയുള്ളത് സ്വന്താവശ്യത്തിനുപയോഗിക്കുന്നു.

ഉരുളൻകിഴങ്ങു കൃഷിയുടെ ഒരു വകഭേദമാണെന്നു കാച്ചിൽപറയാം. പക്ഷെ ചെടിക്കും കിഴങ്ങിനും വലിപ്പം കൂടക്കൂടി അധികമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉരുളൻകിഴങ്ങുകൃഷിക്കു സാധാരണയായി രണ്ടുമൂന്നുതരം കേടുകൾ പററവാറുണ്ട്. ചെടി തഴച്ചുകുത്തു വളർന്നുവരുമ്പോൾ അതിന്റെ വേരിന്മേൽ ഒരു പഴുപ്പുകേറുന്നു. അതോടുകൂടി ചെടി ഉണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കേടുനിമിത്തം കൃഷിക്കു വളരെ നാശം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കേട് അതിവൎഷംകൊണ്ടും വൎഷമില്ലായ്കകൊണ്ടും വരുന്നതാണ്. ഇനി ഒരുജാതി കേടുണ്ട്. വളരെ ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി വളരുന്ന ചെടിയുടെ ഇലകൾ പെട്ടന്നു ചുരുണ്ടുവരാവുന്നു. അപ്പോൾ ചെടിയുടെ വളച്ചു തിരെ നിൽക്കുകയും വളരെ താമസിയാതെ ചെടി ഉണങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ ചില പ്രാണികളുടെ ഉപദ്രവമാണുണ്ടാകുന്നത്. ചില ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്താൽ പ്രാണിക്കേട് അധികം കാണുന്നുണ്ട്. പച്ചച്ചാണകമുപയോഗിച്ചാലും പ്രാണിക്കേടുണ്ടാകും.

ഇന്ത്യയിലുള്ള സകലജാതി ജനങ്ങളും ഉരുളൻകിഴങ്ങു ഭക്ഷണ പദാൎത്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ഉത്തരദേശത്തുള്ള ബ്രാഹ്മണർ ധാന്യഭക്ഷണം വിരോധമായിട്ടുള്ള ചില വ്രതാനുഷ്ഠാനദിവസങ്ങളിൽ ഉരുളൻകിഴങ്ങാണ് ഇപ്പോൾ ഭക്ഷിച്ചുവരുന്നത്. ബൊമ്പായസംസ്ഥാനത്തും അവിടുന്നു വടക്കോട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലുമാണ് ഇതിന്നധികം പ്രചാരം. ബൊമ്പായസംസ്ഥാനത്തുതന്നെ പുണെദേശം പന്തിരായിരം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ ഈ കിഴങ്ങു കൃഷി ചെയ്തു വരുന്നു.

കുറച്ചുകാലമായി മലയാളികളും ഈ കിഴങ്ങു ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉരുളൻകിഴങ്ങുകൊണ്ടുള്ള തോരനും പൊരിച്ചുപ്പേരിയും വളരെ വിശേഷമാണ്. ചേനവാഴക്കായ്കളെപ്പോലെ കനംകുറച്ചു നുറുക്കി വറുക്കുന്നതിന്നും നല്ലതാകുന്നു. മെഴുക്കുപുരട്ടിക്കും അതു വളരെ യോജിക്കുന്നു. ഉരുളൻകിഴങ്ങും ചെറുപയറിൻ പരിപ്പും (അല്ലെങ്കിൽ തുവരപ്പരിപ്പും) കൂടിയുള്ള മുളകൂഷ്യവും ബഹു സ്വാദുള്ളതാകുന്നു. ഇത് ഇവിടങ്ങളിൽ വളരെ പ്രചാരമായിത്തീൎന്നിട്ടുണ്ട്. ആ യോഗംകൊണ്ടുതന്നെ എരിശ്ശേരി കൂട്ടും വളരെ നല്ലതായിരിക്കും. ഈ കിഴങ്ങു പരിപ്പിലേക്കു വളരെ യോജിപ്പുള്ള ഒരു പദാൎത്ഥമാണ്. അതിനാൽ അതു സാമ്പാറിൽ ഒരു കഷ്ണമായി ചേൎത്തുവരാറുണ്ട്. തൊണ്ടക്കായയും (ചേനക്കു പകരം) ഉരുളൻകിഴങ്ങുംകൂടി മോരൊഴിച്ചു കാളൻ വെച്ചാലും വളരെ വിശേഷമായിരിക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, മിക്ക കറികൾക്കും ഈ കിഴങ്ങു യോജിക്കുന്നതാകുന്നു. മാംസംകൊണ്ടുള്ള പല കറികൾക്കും ഇതു വളരെ യോജിക്കുമത്രെ. സ്വാദിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കിഴങ്ങുവൎഗ്ഗത്തിൽ ചേനകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇതിന്നു രണ്ടാംകിട കൊടുക്കാമെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ചേനയെപ്പോലെ ഇതും വയറിന്നു നല്ലതാകുന്നു. ഇവിടങ്ങളിൽ ധാരാളമായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇതിന്നു റാത്തലിന് അര അണ വിലയുണ്ട്. അപൂൎവ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നേകാല്, ഒന്നര അണവരെ വില കയറുന്നതാണ്. ഇത്രയും വിലയുള്ള ഈ സാധനത്തെ ഇ

വിടങ്ങളിൽ കൃഷിക്കാർ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാത്തതു വിസ്മയിതമാകുന്നു. നീലഗിരിയിലും മലയാളത്തിലും വൎഷം ഒരു പോലെയാകകൊണ്ട് അവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നതുപോലെ ഇവിടെയും നോക്കിയാൽ ഫലിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

നമ്മുടെ ഈ ചുവന്നമണ്ണിൽ ഇതു നല്ലവണ്ണം പിടിക്കും. ഇടവവൎഷം പോകുന്നതോടുകൂടി ഭൂമി നല്ലവണ്ണം ഉഴുതിട്ടേക്കണം. പിന്നെ മീനമാസത്തിൽ മഴപെയ്യുമ്പോൾ രണ്ടാമതും നല്ലവണ്ണം ഉഴുതു കട്ടകളെല്ലാം വെടിപ്പായി പൊടിച്ചു മേൽപറഞ്ഞ മാതിരി കൃഷി ആരംഭിക്കണം.* അത്യുഷ്ണനിമിത്തം വിത്തുകൾ കെട്ടുപോകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി നട്ട ഉടനെ തോലുവെട്ടിച്ചു പൊതയിടേണ്ടിവരും. വളത്തിനു പിണ്ണാക്കിനു പകരം നമുക്കു ചാണകപ്പൊടിയും ചാരവും ചേൎത്താൽ ധാരാളം മതി. വൎഷംവരെ ഇടക്കിടക്കു നനക്കേണ്ടിവരും. മീനത്തിൽ നട്ടുന്നതായാൽ വൎഷമാകുമ്പോഴേക്കും എല്ലാം കരുത്തുള്ള ചെടികളായിത്തീരുന്നതാകയാൽ അതിവൎഷംകൊണ്ടുള്ള കേടു വളരെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്തു കൃഷി ഫലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ചേമ്പു, കിഴങ്ങു, കൂൎക്കമുതലായവയെ പറിക്കുന്നതോടുകൂടി (അല്ലെങ്കിൽ അതിനു കുറച്ചുമുമ്പുതന്നെ) ഇതും പറിക്കാറാകും.

കൂൎക്കംവലി

രാത്രി കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ അന്തികക്കാരനായി കൂൎക്കം വലിക്കുന്ന ഒരാളും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അന്നത്തെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനുള്ള പ്രയാസം ഇന്നപ്രകാരമെന്ന് അനുഭവിച്ചവൎക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അസാമാന്യമായി ശരീരം സ്ഥൂലിച്ചിട്ടുള്ള ചില പന്നിത്തടിയന്മാർ അത്താഴം ആകണ്ഠം—ആനാ

* നീലഗിരിയിൽ ബൊട്ടാനിക്കൽ ഗാൎഡൻ സൂപ്രേണ്ടിനെഴുതിയാൽ വിത്തിനുള്ള നല്ലകിഴങ്ങു ആവശ്യംപോലെ കിട്ടുന്നതാണ്.

സം. (ഒ പാരാ) ശിരസ്സുവരെതന്നെ സാപ്പാടും കഴിച്ചു് അരയിൽനി
ന്നു കിഴിഞ്ഞുപോകുന്ന നനമുണ്ടിനെ ഇടത്തെ കൈകൊണ്ടുതാങ്ങി
വലത്തെ കൈകൊണ്ടു സംതൃപ്തനായി കുംഭയും തലോടി ഭയങ്കര
മാകുംവണ്ണം ചില തേട്ടലും മറവും ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നു മലച്ചു് (മു
റുക്കുവാനുംകൂടി ഇടയില്ലാതെ) കൈകാലുകളെ പരത്തി കിടന്നു വ
ലി മുറുകിത്തുടങ്ങാരംഭിച്ചാൽ പിന്നെ ഇവന്റെ കഥ മഹാകഷ്ടംത
ന്നെ! ചിലക്കു വരവും ചിലവും സമം. ചിലക്കു വരവു ജാസ്തി.
ചിലവു മോശം. ചിലക്കു തദ്വിപരീതം. ഇങ്ങിനെ അവരവരുടെ
സ്വഭാവത്തെ അനുസരിച്ചു കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഇവന്റെ ഉറ
ക്കം പറപറന്നു. മനസ്സു കുറക്കംവലിയിൽതന്നെയായി. കുറച്ചു ക
ഴിഞ്ഞാൽ കുറെ ഭേദമാകുമെന്നുവെച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു;
ഇങ്ങിനെ കുറെ കഴിയുമ്പോഴും വലിക്കാരൻ ഒന്നു ചെരിഞ്ഞുകിട
ക്കുന്നു. അപ്പോഴും അരമിനിട്ടുനേരത്തേക്കു് അസാരം കുറവുണ്ടാകു
ന്നു. ആവൂ, ഇനി കുറച്ചുറങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിക്കു
മ്പോഴേക്കുംഇതാ കർ—ർ—ർ—ട സ്. കാര്യം വിഷമത്തിലായി. ഇ
പ്രകാരം രണ്ടോ മൂന്നോ കുറി ഈ എഴുത്തുകാരൻ അബദ്ധത്തിൽ
പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വതേ ബലഹീനനും ഒരു ഉദരരോഗിയുമാകയാൽ നി
ശ്ശബ്ദമായിരുന്നാലെ ഉറക്കം വരികയുള്ളു. നല്ലവണ്ണം ഉറങ്ങിയാ
ലെ ദീപനവും സുഖമാവുകയുള്ളു. ഒരു ദിവസം കിടക്കുന്ന മുറി
യിൽ മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിദ്വാൻ ചാടിവീണു.
വലിയും ഇടങ്ങി. വരവും ചിലവും ഒപ്പം. രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂ
റോളം സഹിച്ചു. ഇയ്യുള്ളവന്നു ഉറക്കത്തിന്റെ ലേശമുണ്ടായില്ല.
ശുണ്ഠികലശലായി. ഒടുക്കം അതു് കുരച്ചിലായി പരിണമിച്ചു. വ
ലിക്കാരനെ വലിച്ചിഴച്ചു പുറത്തിട്ടെങ്കിലോ എന്നു വിചാരിച്ചു.
പക്ഷെ മര്യാദക്കു വിരോധമാകയാൽ അപ്രകാരം ചെയ്വാനുദ്യമിച്ചി
ല്ല. വേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെ തത്സമയം സാധിക്കുന്ന
കാര്യവും സംശയം. മുറിയിൽ വേറെ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇ
യ്യുള്ളവനെപ്പോലെ അയ്പത്തുപേരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അരയിൽ
കയറിട്ടു് വില്ലാവരംകൂടി ഒത്തുപിടിച്ചാൽ ഇളകുന്ന കാര്യം കഷ്ടി.

ഷ്ഠിതി അങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്തിനധികം വിസ്തരിക്കുന്നു, വളരെ ദുഃഖേത്തൊടുകൂടി തന്നെ. വെള്ളപ്പാൻ കാലംവരെ കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. വെള്ളപ്പാൻകാലത്തു തണുപ്പു വിണ്ടെപ്പോഴും കുറച്ചൊന്നുമുണ്ടി.

അത്യന്തോപദ്രവകരമായ ഈ പ്രകാരം ഒന്നും കൂർക്കംവലിക്കു ഉണ്ടാന്നില്ലെങ്കിലും, വലിക്കാരൻ കിടക്കുമ്പോഴും കുറച്ചൊന്നു മനസ്സിരുത്തിയാൽ വളരെ ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതാകുന്നു. മൂക്കിൽ എന്തെങ്കിലും തടസ്ഥം, സുഖമല്ലാത്ത കിടപ്പ് ഇവ രണ്ടുമാണ് കൂർക്കംവലിക്കു സാധാരണയായിട്ടുള്ള ഹേതു. മലൎന്നു കിടക്കുന്നതു ചീത്തയാകുന്നു. അതിനാൽ ആ ശീലം കഴിയുന്നേടത്തോളം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. തലയിണവെച്ചുറങ്ങുന്നതായാൽ കൂർക്കംവലിക്കു കുറെ ഭേദമുണ്ടാകും. അന്നത്താഴം ആമാശയംവരെയും നിറച്ചിലത്താതെ മിതമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ വളരെ മനസ്സിരുത്തേണം. നീരിളക്കം നിമിത്തമൊ മറ്റൊ മൂക്കടപ്പ്, ചുമ, കണ്ഠത്തിന്റെ ഉപദ്രവം മുതലായതുണ്ടായാൽ ഉടനെ ചികിത്സചെയ്തു അവയെ ഭേദമാക്കണം. ഉറങ്ങുമ്പോൾ വായ തുറന്നു കിടക്കുന്നതും മഹാസങ്കടമായിട്ടുള്ള (പേററ് എന്നൊഴുകുന്നതുപോലെയുള്ള) കിടപ്പും കൂർക്കം വലിക്കു ഹേതുക്കളായി ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ വലിക്കാരൻ ആ വക ദുശ്ശീലങ്ങളെയും ത്യജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

കെ. വി.

ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും

പിശുനൻ ഇന്ദുമതിയുടെ ദുഷ്ടസ്വഭാവമായതുകൊണ്ടു രാജ്ഞിക്ക് അയാളുടെനേരെ ദ്വേഷമുണ്ടായിരുന്നു. വല്ല ഔഷധക്കൂട്ടുകളും കൊടുത്തുനോക്കി അതിന്റെ ശക്തി പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നാണെന്നുപറഞ്ഞു രാജ്ഞി ഒരുദിവസം തന്റെ വൈദ്യനോടു കുറെ വിഷം വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം വൈദ്യൻ ഒരു കു

പ്പിയിൽ കുറെ മരുന്നു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. മരുന്നു രാജ്ഞി പിശുനന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ മരുന്നാണു പിശുനൻ ഇന്ദുമതിക്കു കൊടുത്തതു്.

ശൈശവത്തിൽ രാജധാനിയിൽനിന്നു കാണാതെയായ രണ്ടു രാജകുമാരന്മാർ ഒരു വനത്തിൽ ഒരു ഗുഹയിൽ താമസിച്ചുവന്നു. അവർ വസിക്കുന്ന ഗുഹയുടെ മുമ്പിലാണു് ഇന്ദുമതി ദൈവഗത്യാ ചെന്നെത്തിയതു്. ബലാഗൻഎന്നുപേരായ ബെതരായനത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനാധിപതി രാജദ്രോഹംചെയ്യുവെന്ന ഒരു കളവായ കുററത്തെ സിംഹളരാജാവു വിശ്വസിച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തുവാൻ വിധിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഈ പകനിമിത്തം ബലാഗനാണു് രാജകുമാരന്മാരെ കോവിലകത്തുനിന്നു വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയതു് ശത്രുവിൻെറ പുത്രന്മാരാണെങ്കിലും ബലാഗൻ കുട്ടികളെ വേണ്ടപോലെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവക്കു വേണ്ടുന്ന വിദ്യകളെല്ലാം ഉപദേശിച്ചു സൌഖ്യമായി ഗുഹയിൽ പാർപ്പിച്ചു. രാജപുത്രന്മാർ ദൃഢഗാത്രന്മാരായി സൌഖ്യത്തോടുകൂടി വളൎന്നു. വേട്ടയാടികിട്ടിയ മാംസവും ഫലമൂലങ്ങളുമായിരുന്നു ഇവരുടെ ഭക്ഷണം. ഒരു ദിവസം ഇവർ വേട്ടയാടുവാൻപോയ സമയത്താണു് ഇന്ദുമതി ഗുഹയിൽ എത്തിയതു്. ഇന്ദുമതി വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചു. ക്ഷീണവും വിശപ്പും സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതായിട്ടു വല്ലതും ഭക്ഷിപ്പാൻ കിട്ടുമോയെന്നറിവാൻ വഴിവിട്ടലഞ്ഞുനടക്കുമ്പോഴാണു് ഈ ഗുഹയുടെ മുമ്പിൽ എത്തിയതു്. ഗുഹ കണ്ടപ്പോൾ അതിനുള്ളിൽ വല്ലവരുമുണ്ടാവുമെന്നും അവരോടു ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു വാങ്ങാമെന്നും ഉറച്ചു അകത്തേക്കു കടന്നു. ഗുഹകളിൽ ആരേയും കണ്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരുഭാഗത്തു കുറെ മാംസം ഭക്ഷണത്തിന്നായി വെച്ചിരിക്കുന്നതു് ഇന്ദുമതി കണ്ടു. സമ്മതം ചോദിച്ചു വാങ്ങിഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നു താമസിപ്പാൻ വിശപ്പു സമ്മതിച്ചില്ല. ജീവഹാനി വരുന്നതിനേക്കാൾ മീതെയല്ലല്ലോ എന്നുറച്ചു മാംസം എടുത്തു ഭക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കുറെ ഭക്ഷിച്ചു വിശപ്പു ശമിച്ചപ്പോൾ ഹാ! പുരുഷന്മാരുടെ കാൽപ്പാടുകൾ ഇപ്പോഴെ എനിക്കു മനസ്സിലായുള്ളൂ. ഞാൻ എന്തു ക്ഷീണിച്ചിരി

ക്കുന്നു രണ്ടുദിവസമായിട്ടു ഉണക്കപ്പുല്ലിലാണ് ഞാൻ കിടന്നത്'. ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴെക്ക് ഇന്ദുമതിക്കു ഭർത്താവിന്റെ ഓൎമ്മവന്നു ഉടനെതന്നെ 'എന്റെ പ്രാണപ്രിയനായ ചിത്രരഥാ! അങ്ങയുടെ പ്രേമത്തിന്നു ഇത്ര വേഗത്തിൽ ഭംഗം വന്നുവല്ലൊ. അങ്ങയുടെ മനസ്സിന്ന് ഇത്ര കാഠിന്യമുണ്ടെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചില്ലല്ലൊ. ഇതിന്നെന്താണ് കാരണം' എന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗുഹാദ്വാരത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു. നായാട്ടിന്നുപോയിരുന്ന രാജകുമാരന്മാരും ബലരാമനും മടങ്ങിഎത്തി. ബലരാമൻ ഗുഹയിലേക്കു കടന്നഉടനെ കുട്ടികളോടു 'നില്ക്കുവിൻ ഗുഹയിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്' എന്നുപറഞ്ഞു പുറത്തേക്കു കടന്നു. ഇന്ദുമതി ഉടനെ ഗുഹയുടെ പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ ദീൎഘകായന്മാരായ മൂന്നു യോഗ്യപുരുഷന്മാർ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു ഭയപ്പെട്ട് അവരോടിങ്ങിനെ പറവാൻ തുടങ്ങി.

ഇന്ദുമതി— എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതെ. വിശപ്പുകൊണ്ടു കുഴങ്ങിപ്പോയതിനാൽചെയ്തു അപരാധം ക്ഷമിക്കണെ. ഞാൻ ഗുഹക്കുള്ളിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ വിലതന്നിട്ടൊ ഇരന്നിട്ടൊ വല്ലതും വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നെ വിചാരിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഭക്ഷണദ്രവ്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാൻ മോഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. കളവു ഞാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ഭക്ഷിച്ച മാംസത്തിന്റെ വില ഇതാ എടുക്കാം. ഭക്ഷണംകഴിഞ്ഞിട്ടും നിങ്ങളെ കാണാഞ്ഞപക്ഷം പണം പാത്രത്തിന്നടുക്കെവെച്ചു എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ച നിങ്ങൾക്കു ക്ഷേമം വരട്ടെയെന്നു : പ്രാൎത്ഥിച്ചുപോവാനാണ് ഞാനുറച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെക്കണ്ടുവല്ലൊ. ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു.

ബലരാമൻ— ഞങ്ങൾക്കു പണം ആവശ്യമില്ല.

ഇന്ദുമതി— എന്നാൽ എന്റെനേരെ നിങ്ങൾക്കു കോപം തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്റെ തെറ്റിന്നു നിങ്ങളെന്നെ കൊല ചെയ്യുവാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കശേഷവും വ്യസനമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ഈ തെററു ചെയ്യില്ലായിരുന്നുവെ

ങ്കിൽ എനിക്കു മരണം പെട്ടെന്നു നേരിട്ടുമായിരുന്നുവെന്നു എനിക്കു ബോധമുണ്ട്.

ബലരാമൻ—നിങ്ങൾ എവിടേക്കാണ് പോവുന്നത് നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്?

ഇന്ദുമതി— എന്റെ പേര മാധവൻ എന്നാണ്. ഇന്ദ്രദേശത്ത് എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതനുണ്ട്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണ്മാൻ പോവുകയാണ്. വഴിക്കു വിശപ്പു സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതായപ്പോൾ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗവും അന്വേഷിച്ച് ഇവിടെ എത്തിയതേയുള്ളു.

ബലരാമൻ— സ്നേഹിത! ഞങ്ങൾ കാട്ടന്മാരാണെന്നു ധരിക്കേണ്ട. ഞങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലം കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതി കണക്കാക്കേണ്ട. യഥാശക്തി വലഞ്ഞവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒരുക്കമുള്ളവരാണ്. നേരം അസ്തമിച്ചു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പോകേണ്ട. വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇന്ന് ഇവിടെ താമസിച്ചു സുഖമായി ഭക്ഷണംകഴിച്ചു ക്ഷീണം മാററിയതിന്നുശേഷം പുറപ്പെടാം. കുട്ടികളെ, അദ്ദേഹത്തോടു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു കൂട്ടികൊണ്ടു വരുവിൻ.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ബലരാമൻ ഗുഹയിലേക്കുപോയി. രാജകുമാരന്മാരും ഇന്ദുമതിയും അല്പനേരം സംസാരിച്ചുനിന്നു. കണ്ടിട്ടു അല്പനേരം മാത്രമെ ആയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവരുടെ അന്യോന്യമുള്ള വേഴ്ച, കണ്ടാൽ അവർ ജനിച്ചതിന്നുശേഷം വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുതോന്നും. ഒരേ ഉദരത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവരായ ഇവർക്കു പരസ്പരം സ്നേഹംതോന്നിയതിൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ.

രാജകുമാരന്മാർ അവരുടെ സഹോദരിയായ ഇന്ദുമതിയോടു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു ഗുഹയിലേക്ക് ആ സ്ത്രീയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. കുറെനേരം ഇരുന്നു നേരമ്പോക്കുകൾ പറഞ്ഞതിന്നുശേഷം അവർ മൂന്നാൾപേരുംകൂടി അത്താഴത്തിന്നുള്ള വട്ടംകൂട്ടാൻ പുറപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ ശ്രമം മിക്കതും ഇന്ദുമതിയുടെ വകയായിരുന്നു. ഇദ്ദി

യിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീകൾ പാചകവൃത്തിയെ വളരെ നിസ്സാരമായി ട്ടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്നതെങ്കിലും മുൻകാലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾ എത്ര ഉയർന്ന കുലത്തിൽ ജനിച്ചവരായാലും വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവരുടെ മുഖ്യമായ പ്രവൃത്തി പാചകവൃത്തി പരിചയിക്കുകയായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ആശ്ചര്യകരമായ നൈപുണ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

മാധവൻ ചിരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരൊന്നിച്ചു നേരമ്പോക്കുകൾ പറകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും മനസ്സിൽ അതിയായ ക്ഷീണവും അതുനിമിത്തം മുഖത്തിന്നു വാട്ടവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഗതി രാജകുമാരന്മാരുടെ മനസ്സിലാവാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ വഴിയാത്രയുടെ ക്ഷീണംകൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങിനെ വരുവാനുള്ള സംഗതി എന്നു സമാധാനം വിചാരിച്ച് അതിനെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും രാജകുമാരിയോടു ചോദിച്ചില്ല.

ഇന്ദുമതിക്കു രാജകുമാരന്മാരൊന്നിച്ചു താമസിക്കുന്നതിൽ വലിയ സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ പ്രാണപ്രിയന്റെ കാര്യം മനസ്സിലോർമ്മ വന്നപ്പോൾ അവിടുത്തെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുവാൻ തിരക്കായി. ക്ഷീണം മാറിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അപ്പോൾതന്നെ പുറപ്പെടുവാനും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. രാജകുമാരന്മാർ കുറെ കൂടി താമസിക്കാതെ പോകരുതെന്ന് ഇന്ദുമതിയോടു പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ക്ഷീണം അല്പം ആശ്വാസമാവുന്നതുവരെ താമസിക്കാമെന്നു രാജകുമാരി സമ്മതിച്ചു.

ഗുഹയിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ബലരാമനും രാജകുമാരന്മാരും നായാട്ടിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഇന്ദുമതിക്ക് ഒരുമിച്ചു പോവാൻ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്ഷീണംനിമിത്തം പോയില്ല. ദേഹത്തിന്നും മനസ്സിന്നും ഇന്ദുമതിക്കു സുഖക്കേടുണ്ട്. ഗുഹയിൽ ഏകാകിയായിരുന്നപ്പോൾ പിശുനൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഔഷധത്തിന്റെ കാര്യം ഓർമ്മവന്നു. ആ സിദ്ധൌഷധമെടുത്തു അതിൽനിന്നു അല്പം സേവിച്ചു. സേവിച്ച ഉടനെ ഗാഢനിദ്രയിൽപെടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഔഷധം പിശു

നാനു രാജ്ഞികൊടുത്തതാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. രാജ്ഞി വിഷം വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ വൈദ്യൻ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തതാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാജ്ഞിയുടെ മനസ്സിന്റെ കാഠിന്യവും ക്രൂരതയും വൈദ്യനു നല്ലവണ്ണം വിവരമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വിഷം ഒരു സ്ത്രീയുടെ കൈവശം ഏല്പിപ്പാൻ നല്ല ഒരു വസ്തുവല്ലെന്നുവെച്ചു. വിഷമാണെന്നും പറഞ്ഞു കുപ്പിയിലെ മരുന്നുകൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തു. ഈ മരുന്നു സേവിച്ചാൽ കുറെ നേരത്തേക്കു ഗാഢനിദ്രയിൽപ്പെടുമെന്നല്ലാതെ യാതൊരു അപകടവും ആൎക്കു സംഭവിക്കുന്നതല്ല. ബലരാമനും രാജകുമാരന്മാരും നായാട്ടുകഴിഞ്ഞു ഗുഹയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഇന്ദുമതി ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഉറക്കം സുഖമാവുന്നതിനു മുമ്പെ ഉപദ്രവിക്കേണ്ട എന്നുറച്ചു അവർ ഭക്ഷണം തെയ്യാറാക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇന്ദുമതി ഉറക്കമുണൎന്നിട്ടില്ല. ബലരാമൻ അടുത്തുചെന്നു് ഉണൎത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ ശ്രമം നിഷ്ഫലമെന്നു കണ്ടു ബലരാമൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചു. ബലരാമൻ ഇന്ദുമതിയെ ഉണൎത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിക്കാഞ്ഞപ്പോൾ അതു് അവളുടെ അവസാനത്തെ ഉറക്കമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. രാജകുമാരന്മാരും ബലരാമനും നന്നെ ക്ഷോഭപ്പെട്ടു പിന്നെയും കുറെനേരം ക്ഷമിച്ചു. യാതൊരു ചലനംപോലും കാണുന്നില്ല. അവളുടെ യോഗമതെപ്പററി വ്യസനിച്ചു ശവം വേഗത്തിൽ മറവുചെയ്യുന്നതു തങ്ങളുടെ മുറയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി അതിനു ഒരുക്കങ്ങളും തുടങ്ങി. മൂന്നുപേരുംകൂടി ശവം എടുത്തു ഗുഹയുടെ പുറത്തുകൊണ്ടുപോയി ഉണങ്ങിയ പുല്ലിന്മേൽ വെച്ചു. ഇലകളും പലതരം പുഷ്പങ്ങളും അവരുത്തു ശവം മുഴുവൻ മൂടി. മരിച്ചുപോയ ഇന്ദുമതിയുടെ സുകൃതത്തിനുവേണ്ടി മൂന്നുപേരും ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചു വ്യസനത്തോടുകൂടി ഗുഹയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ഇന്ദുമതി ഈ നിലയിൽ അധികനേരം കിടക്കുന്നതിനു മുമ്പായിട്ട് ഔഷധത്തിന്റെ ശക്തി തീൎന്നു് ഉടനെ ഉറക്കം ഉണൎന്നു. ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പുഷ്പങ്ങളും ഇലകളും എടുത്തുകളഞ്ഞു് എഴുന്നീററിരുന്നിട്ട് ഞാൻ ഗുഹയിലല്ലേ ആയിരുന്നതു്. അവിടെ ഉ

ണ്ടായിരുന്നവർ മൎയ്യാദക്കാരാണെന്നല്ലെ ഞാൻ വിചാരിച്ചതു് പി
ന്നെ ഞാൻ ഈ നിലയിൽ എത്തിയതെങ്ങിനെ? എല്ലാം വിസ്മയം"
എന്നുപറഞ്ഞു.

ഗുഹയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി കാൎയ്യങ്ങളുടെ വാസ്തവം അറി
വാൻ ഇന്ദുമതിക്കു് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും വഴി വിവരമി
ല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഭർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുവാൻ ബദ്ധ
പ്പാടായതുകൊണ്ടും ഉടനെ രാമപുരത്തേക്കായി പുറപ്പെട്ടു.

ഇന്ദുമതി തന്റെ അച്ഛന്റെ രാജധാനിയിൽനിന്നു പോന്ന
തിന്റെശേഷം രാജ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന കാൎയ്യങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞി
ട്ടില്ല. ബെതരായനരാജ്യവും രാമപുരവും തമ്മിൽ ഒരു ഭയങ്കരയുദ്ധം
ആരംഭിച്ചിട്ടു കുറെ ദിവസമായി. ബെതരായനരാജ്യത്തെ ആക്രമി
പ്പാനായി ഒരു സൈന്യം രാമപുരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു് ഇന്ദുമതി
സഞ്ചരിക്കുന്ന കാട്ടിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സൈന്യം
ലാക്ഷൻഎന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. ചിത്രരഥനും
ഒരു യോദ്ധാവായി ഈ സൈന്യമൊരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്ദുമതിയെ കൊല ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പിള്ളേരോടു ചിത്രരഥൻ
എഴുതീട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലൊ. ആ പ്രകാരം രാജകുമാരിയെ പിള്ള
ന്മാർ യമലോകത്തേക്കു് അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു് അദ്ദേഹം തി
ർച്ചപ്പെടുത്തി. രാജകുമാരി തന്നെ ചതിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുതന്നെ
യാണു് ചിത്രരഥന്റെ പൂൎണ്ണമായ വിശ്വാസം എങ്കിലും തന്നെ ഒ
രുദിവസമെങ്കിലും സ്നേഹിച്ചവളെ കൊല ചെയ്യിച്ചതോൎത്തു പിന്നെ
വ്യസനംതോന്നി. വല്ല സാഹസവും ചെയ്തു ജീവപരിത്യാഗം ചെ
യ്യുന്നതാണു് നല്ലതെന്നു പലപ്പോഴും തോന്നി. അങ്ങിനെയിരിക്കു
മ്പോഴാണു് ഈ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചതു്. ഇതു നല്ല ഒരു അവസരമെ
ന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. സൈന്യമൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടാൽ യുദ്ധത്തിൽ
മരിക്കാത്തപക്ഷം രാജകല്പനക്കു വിരോധമായി രാജ്യത്തിൽ കടന്ന
തിന്നു മരണശിക്ഷ കിട്ടുമല്ലൊഎന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തീട്ടാണു് ബെതരായ
നത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടതു്. ബെതരായനത്തിൽ ചെന്നതിന്നുശേഷം
അവിടുത്തെ സൈന്യത്തോടുചേൎന്നു രാമപുരക്കാൎക്കു വിരോധമായി

യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നാണ് ചിത്രരഥൻ തീൎച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്.

ഇന്ദുമതിയെ വഴിക്കുവെച്ചു സൈന്യാധിപനായ ലാക്ഷൻ കണ്ടു. ഉടനെ തന്റെ ഭൃത്യനാക്കി കൂടെകൊണ്ടുപോയി.

സിംഹളന്റെ ഒരു സൈന്യം ശത്രുവിന്റെ [illegible] ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു. വനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ബലരാമനും രാജകുമാരന്മാരും ആ സൈന്യത്തിൽ ചേൎന്നു. രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. ചിത്രരഥൻ സിംഹളരാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽകൂടി. യുദ്ധത്തിൽ ബലരാമന്മാരാദ്യം തോററുപോകുമെന്നുതോന്നിയെങ്കിലും അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ ബലരാമനും ചിത്രരഥനും രാജകുമാരന്മാരും കാണിച്ച അതിശയമായ യുദ്ധസാമൎത്ഥ്യത്താൽ രാമപുരക്കാരുടെ സൈന്യം തോററുപോയി. രാമപുരക്കാർ തടവുകാരായിത്തീൎന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ചിത്രരഥൻ തന്റെ യഥാൎത്ഥസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തി താൻ നാടുകടത്തപ്പെട്ട ചിത്രരഥനാണെന്നും നാട്ടിൽ തിരികെ എത്തിയതിനു തനിക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ളതായ മരണശിക്ഷ അനുഭവിപ്പാൻ താൻ ഒരുക്കമാണെന്നും സിംഹളരാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു പറഞ്ഞു.

തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ട ലാക്ഷൻ, ഇന്ദുമതി, അഷ്ടവക്രൻ മുതലായവരെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന സമയത്തു ചിത്രരഥനു മരണശിക്ഷകൊടുപ്പാൻവേണ്ടിയും ബലരാമനേയും രാജകുമാരന്മാരേയും അവർ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിനു സമ്മാനം കൊടുപ്പിപ്പാൻവേണ്ടിയും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്ദുമതിയുടെ ഭൃത്യനായ പിശുനനും അപ്പോൾ അവിടെ ഹാജരായിരുന്നു.

ഇന്ദുമതിക്കു ചിത്രരഥനെ കണ്ടപ്പോൾ ഉടനെ മനസ്സിലായി. ഇന്ദുമതി പുരുഷന്റെ വേഷം ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ചിത്രരഥന് ആ സ്ത്രീയെ മനസ്സിലായില്ല. ഇന്ദുമതിക്ക് അഷ്ടവക്രനെ കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിലായി. താൻ ചിത്രരഥനു കൊടുത്ത മോതിരം അഷ്ടവക്രന്റെ കൈവിരലിന്മേൽ കിടക്കുന്നതു് ആ സ്ത്രീ കണ്ടു.

തനിക്കുവന്ന അനർത്ഥത്തിന്നൊക്കെ ആരായാലാണ് കാരണക്കാരനെ ന്ന് ഇന്ദുമതിക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല.

പിള്ളുരാൻ ഇന്ദുമതിയെ കണ്ടപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. ബലരാ മൻ ഇന്ദുമതിയെ കണ്ടിട്ട് 'ഇതു കുട്ടിയല്ലെ നമ്മുടെ ഗുഹയിൽ കി ടന്നു മരിച്ച മാധവൻ' എന്നു രാജകുമാരന്മാരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'കുഴിയിൽ നിങ്ങളെ തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനു സംശയമു ണ്ടോ' എന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ലക്ഷ്മൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ലക്ഷ്മൻ— മഹാരാജാവെ! യുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരാക്കപ്പിടി ച്ചവർക്ക് അഭയം കൊടുക്കുന്ന പതിവ് നിങ്ങൾക്കില്ലെന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. ഞാൻ മരിപ്പാൻ ഒരുക്കമാണ്. എന്നാൽ ഒ രപേക്ഷ എനിക്കു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കുട്ടി (ഇന്ദുമതി) അനാ ഥനാകാനാണ്, അവന്ന് അഭയം കൊടുത്താൽ കൊള്ളാം. അ വനെ ഞാൻ പിടിച്ചു എന്റെ ഭൃത്യനാക്കിയതാണ്. അവൻ നി ങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്നു യാതൊരു ദ്രോഹവും ചെയ്തിട്ടില്ല. മറ്റൊ ന്നും രക്ഷിക്കണമെന്ന് എനിക്കപേക്ഷയില്ല.

സിംഹളരാജാവ് ഇന്ദുമതിയുടെ മുഖത്ത് അല്പനേരം സൂക്ഷി ച്ചുനോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്നു മുഖച്ഛായ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിച്ചി ല്ലെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

സിംഹളൻ— ഈ കുട്ടിയെ ഞാൻ തീർച്ചയായിട്ടും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ മുഖം എനിക്കു നന്ന പരിചയമുള്ളതായി തോന്നുന്നു ണ്ട്. എവിടെനിന്നാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത് എന്നോ എപ്പോഴാണെ ന്നോ ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. കുട്ടീ, നിന്റെ ജീവനെ ഞാൻ രക്ഷിക്കു ന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, നിനക്കു വേറെ എന്ത് ആഗ്രഹമുണ്ടോ അ തു സാധിപ്പിച്ചുതരുവാൻകൂടി ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. എന്നാലും ഒരുകാര്യം ആവശ്യപ്പെടാം. ഒരുത്തന്റെ ജീവനെക്കൂടി വേണ മെങ്കിൽ ചോദിപ്പാൻ മടിക്കേണ്ട.

ഇന്ദുമതി— മഹാരാജാവെ! ഞാൻ അങ്ങയുടെ തൃക്കാൽക്കൽ നമസ്കരിക്കുന്നു.

രാജാവിനോട് ഇന്ദുമതി എന്തപേക്ഷയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നറിവാൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നിന്നു. ഇന്ദുമതി എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടുക എന്നതിനെപ്പററി ലാക്ഷനു സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഇന്ദുമതിക്കപേക്ഷയുണ്ടാവാൻ തരമില്ലെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ലാക്ഷൻ— കുട്ടീ! എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു എനിക്കാവശ്യമില്ല. നീ അതിന്നാണ് അപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവം എന്നു എനിക്കറിയാം.

ഇന്ദുമതി— നിങ്ങളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാറം വലിയ കാൎയ്യം എനിക്കു വേറെയുണ്ടു.

ഈ വാക്കുകേട്ടപ്പോറം എല്ലാവരും ആശ്ചൎയ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചുവന്നായ ലാക്ഷന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാറം വലിയകാൎയ്യം എന്താണ് ഇന്ദുമതിക്കുള്ളത് എന്നാണ് അവൎക്കു തോന്നിയത്.

ഇന്ദുമതി അല്പനേരം അശ്വവക്ത്രനെ നോക്കിയതിന്നശേഷം അയാളുടെ കൈവിരലിന്മേൽ കിടക്കുന്ന മോതിരം അയാറംക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് കിട്ടിയതു എന്നു പറയിക്കണമെന്നാകുന്നു എന്റെ അപേക്ഷ എന്നു രാജാവിനെ അറിയിച്ചു.

സിംഹളരാജാവ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. സത്യം പറയാത്തപക്ഷം ഉടനെ ഭടന്മാരുടെ പക്കലേല്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ് അശ്വവക്ത്രനെ ഭയപ്പെടുത്തി. നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോറം അശ്വവക്ത്രൻ വൎത്തമാനമൊക്കെ പറഞ്ഞു.

ഈ വാക്കുകറം കേട്ടപ്പോറം ചിത്രരഥനുണ്ടായ വ്യസനം അവാച്യമാണ്. അദ്ദേഹം ഉടനെ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു താൻ പിച്ചുനായരയച്ച കത്തിനെപ്പററിയും അയാളോടു ചെയ്ത അപേക്ഷയെപ്പററിയും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഇന്ദുമതിയുടെ പേർ വിളിച്ചു നിലവിളിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ഭൎത്താവിന്റെ സങ്കടാവസ്ഥകണ്ടപ്പോറം അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വ

കന്നേരം ആ നിലയിൽ നില്ക്കുവാൻ ഇന്ദുമതിക്കു ശക്തിയില്ലാതായി. ഉടനെ തന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തി. ചിത്രരഥന്നു സന്തോഷംകൊണ്ടു സംസാരിപ്പാൻകൂടി വയ്യാതായി. നഷ്ടയായ പുത്രിയെ തിരിയെ കിട്ടിയെന്നറിഞ്ഞു സിംഹളരാജാവു സന്തോഷത്തിൽ മുങ്ങി. ഇന്ദുമതിയെ അരികെ വിളിച്ചിരുത്തി ഗാഢാലിംഗനം ചെയ്തു.

താൻ ചെയ്ത കുററം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്നുള്ള തക്കസമയം ഇതുതന്നെയാണെന്നു ബലരാമനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഉടനെ രാജാപുത്രന്മാരുടെ കയ്യും പിടിച്ചു രാജാവിന്റെ അരികെ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ബലരാമൻ— മഹാരാജാവെ! രാജധാനിയിൽനിന്നു കാണാതായ അങ്ങയുടെ പുത്രന്മാരാണ് ഇവർ. ഇവരെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയവൻ ഞാനാണ്. രാജദ്രോഹം ചെയ്തുവെന്നു കുററം ചുമത്തി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി നാടുകടത്തപ്പെട്ട ബലരാമനാണ് ഞാൻ. രാജദ്രോഹം അന്ന് ഞാൻ ചെയ്തില്ല. ഇപ്പോഴും ചെയ്തത രാജദ്രോഹമാണ്. അതിനു ഞാൻ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെങ്കിലും പുത്രിയെ തിരിച്ചുകിട്ടിയതിൽ സന്തോഷത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ സന്തോഷം ഇവർ പൂർത്തിയാക്കുമല്ലൊ.

സിംഹളരാജാവിനുണ്ടായ സന്തോഷം തീരെ അവർണ്ണനീയമാകുന്നു. രാജാവു ബലരാമന്നു മാപ്പുകൊടുത്തു അദ്ദേഹത്തെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പദവിയിൽ ഇരുത്തി.

രാജ്യത്തൊക്കെയും കുറെദിവസത്തിന്നു മഹോത്സവം തന്നെയായിരുന്നു.

ലാക്ഷണനെക്കൂടി രക്ഷിക്കണമെന്നു ഇന്ദുമതി രാജാവിനോടപേക്ഷിച്ചു. രാജാവ അതുപ്രകാരം ചെയ്തു. ലാക്ഷണന്റെ ഉത്സാഹത്താൽ രണ്ടു രാജ്യവും തമ്മിൽ ഒരു സഖ്യവുമായി.

സിംഹളരാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ രാക്ഷസി തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോഴും നിരാശപ്പെട്ടും താൻ ചെയ്ത ക്രൂരകൃത്യങ്ങളെ ഓർത്തു വ്യസനിച്ചും മരിച്ചുപോയ വിവരവും മരണത്തി

നാമൂന്നുതന്നെ അവരുടെ ഏകസന്താനമായ മുറാളനായ അക്രൂരൻ ചിലരായിട്ടുണ്ടായ ഒരു ലഹളയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട വിവരവും വണ്ണിച്ച് മംഗളമായി പര്യവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കഥയെ ദുഃഖപ്രദമാക്കിത്തീർക്കാതിരിക്കുന്നതാണല്ലോ നല്ലത്. ഭാഗ്യം എല്ലാവരേയും സഹായിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ചതിയനായ അഷ്ടവക്രനെക്കൂടി അവൻ ദുഷ്ടനാണെങ്കിലും ദുഷ്ടത ഫലിച്ചില്ലല്ലോയെന്ന് ഓർത്തു സിംഹളരാജാവു കലപ്പെടുത്തിയില്ല.

സിംഹളരാജാവു രാജ്യസംരക്ഷണം ചെയ്ത പുത്രന്മാരോടും, ഭർത്താവിനോടുകൂടിയ പുത്രിയോടും കൂടി സുഖിച്ചു പിന്നേയും വളരെക്കാലം വസിച്ചു.

കെ. അപ്പുനമ്പ്യാർ, ബി. എ.

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന

ബാലന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ:—അടുത്ത ചില കാലത്തിന്നകത്തു മലയാളസാഹിത്യ ഭൂമിയിൽ അനവധി പരദേശ വിത്തുകൾ കൃഷിക്കിറക്കിത്തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. അവയിൽ അപൂർവ്വം ചിലതല്ലാതെ മററു സകലവും മുളയിൽതന്നെ കരിഞ്ഞും ചീഞ്ഞും കാണാറുണ്ട്. ഇതു കർമ്മദോഷമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രവൃത്തിക്കാറുന്നവന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് അനുഭവം കാണാതിരിക്കയില്ല. വിത്തിന്റെ ഗുണവും സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രകൃതവും അയാൾ കാലേകൂട്ടി കണ്ടുവെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണദോഷജ്ഞന്മാരിൽ ഒരാളാണ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സിമ്മനാരി ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അവർകൾ ബി. എ. എന്നു പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അശേഷം സംശയമില്ല. പ്രകൃത പുസ്തകത്തിന്റെ മൂലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നും ഒരിക്കലും കേടുസംഭവിക്കുന്നവയല്ലെന്നുള്ളതിന്ന് ആക്ഷേപമില്ല. അവ

വ്യ

യുടെ സാരാംശങ്ങളെല്ലാം പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ കഴിയുന്നവിധം ഗ്രന്ഥകർത്താവു വെളിപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും തീർച്ചതന്നെ. ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ സത്യാദിതൊട്ടു വരവുചിലവുവരെ പത്തൊമ്പതു വിലയേറിയ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ ഒന്നൊന്നൊടൊന്നു കിടമത്സരികളായിട്ടും ഇരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം പൊതുജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അനുഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിച്ചവനുണ്ടാകുന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യമാണ് ചാരിതാർത്ഥ്യം. അതു മാമ്മൻമാപ്പിള അവർകളും അനുഭവിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

ഇന്ത്യാചരിത്രം ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾ:— മാമ്മൻമാപ്പിള അവർകൾ മലയാള സാഹിത്യ കുടുംബത്തിലേക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സഹായമാണിത്. 'രസികരഞ്ജിനി' യുടെ പലിപ്പത്തിൽ 130 ഭാഗങ്ങളുള്ള ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളിൽ ഹിന്തുക്കളുടെ പ്രാബല്യകാലം മുതൽ മഹമ്മദീയന്മാരുടെ നാശകാലംവരെയുള്ള ചരിത്രം ഒതുങ്ങീട്ടുണ്ട്. ഓരോ രാജവംശക്കാരുടെ വംശപാരമ്പര്യപട്ടികകളും രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ വിസ്തരിച്ചെഴുതീട്ടുണ്ട്. ഈ ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നു ചില വിശേഷ സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കാനുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം പറയാതിരിക്കുന്നില്ല.

മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളിൽ അച്ചടിപ്പിശാചുക്കളുടെ ബാധയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലയാളമനോരമാ അച്ചുകൂടത്തിൽ വൃത്തിയായി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയ്ക്കു ഒരു ഭംഗി വിശേഷാൽ കൂടീട്ടുണ്ട്.

കഥാമഞ്ജരി 'ബാലബന്ധു' — നവ്യന്മാരായ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരെ സഹായിച്ചും ധനാ[illegible] അപേക്ഷിച്ചും എസ്സ്. ടി. റഡ്യാർ അവർകൾ മലയാ[illegible]ഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിനു കയ്യും കണക്കുമില്ല. 'കഥാമഞ്ജരി' രണ്ടാമതു [illegible]ഞ്ഞ തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയപുസ്തകമാണ്. വളരെ കൌതുകമുള്ള ഈ പുസ്തകം ബാലന്മാർ കണ്ടാൽ കയ്യിൽനിന്നു താഴെവെക്കു

മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിലയും ചുരുക്കം. ഇതിൻെറ മൂലം 'സ്റ്റെഡ്'' എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പത്രാധിപൻെറ രസവത്തുക്കളായ ചെറിയ കഥകളാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാചകരീതിയും ഫലിതവും സർവ്വജനസമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ. പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൻെറ തൎജ്ജമക്കാരൻ കെ. പരമുപിള്ള. എം. എ. അവർകളാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മലയാളഭാഷാപോഷണത്തിന്ന് ഇത് ഒരു വലിയ സഹായമായി എന്നു വിശ്വസിക്കാത്തവർ ചുരുങ്ങും. ഈ തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ചെറിയവയാണെങ്കിലും അച്ചടിക്കുന്തോറും ചിലവു കൂടും എന്നുള്ളതിന്നു റവ്യൂവർ അവർകളും ഗ്രന്ഥകർത്താവിൻെറ അദ്ധ്വാനത്തിന്ന് എത്രത്തോളം പ്രതിഫലം മോഹിക്കാമെന്നുള്ളതിന്നു വായനക്കാരും സാക്ഷികളാണെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അധികം വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

സാവിത്രി:— കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ അവർകൾ എഴുതിയതും റവ്യൂവർ അവർകൾ അവകാശം വാങ്ങീട്ടുള്ളതുമായ ഈ പുസ്തകം ഞങ്ങൾ മുഴുവനും വായിച്ചു. ഇത് ഒരു പുതിയകഥയാണ്. പുസ്തകം വായിച്ച് ഏടു മറിക്കുന്തോറും ഇതിനെപ്പററി വിസ്താരമായി ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യേണമെന്നുള്ള മോഹവും വൎദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തിലുള്ള ശ്ലോകം ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ആകർഷിച്ചതുകൊണ്ടു മനസ്സിൽ സ്ഥായിയായിനിന്നിരുന്ന ഭാവത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ വികരിച്ചില്ല. ശ്ലോകം.

"നളിനീദളഗതജലമതിതരളം
തദ്വജ്ജീവിതമതിശയചപലം
വിദ്ധിവ്യാധിവ്യാളഗ്രസ്തം
ലോകംശോകഹതഞ്ചസമസ്തം"

ഗ്രന്ഥവിഷയത്തിൽ വ്യയംചെയ്യുന്ന പണത്തിൻെറ ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് റവ്യൂവർ അവർകൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവൃത്തിവിശേഷംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അനുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷപ്രദവും സന്താപകരവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സംഗതിവിവരം.

1. ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കൽ 117
2. ലണ്ടൻനഗരത്തിലെ ചില അതിശയങ്ങൾ— ലണ്ടൻ വിദ്യാർത്ഥി, ബി. ഏ. 124
3. ഓണത്തിരുവന്റെ ആവലാതി (മച്ചുമലയാളം)— പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ. 129
4. വിക്രമോർവ്വശീയസാരം— കൊ. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 132
5. പാഠകന്മാര്— കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ, ബി. ഏ. 137
6. യവം 142
7. ജാതിനിർണ്ണയം— പാഴൂര് വടക്കില്ലത്തു ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട് 146
8. ഒരു ലേഖകന്റെ [illegible] 150
9. അമ്മാ— കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 152
10. ശരീരം— കെ. എ. 154
11. [illegible] 157
12. പലവക 170

"വിദ്യാവിനോദിനി" അച്ചുക്കൂടം.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൦

പുസ്തകം ൩. | തുലാമാസം | ലക്കം ൩.

മംഗളം.

നിത്യൻ നിരീഹൻ നിരുപാധി മായാ
കൃത്യത്തിൽ വിശ്വം ഗുണദോഷമിശ്രം
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടു തിരിച്ചുകാട്ടും
സത്യസ്വരൂപൻ തുണചെയ്തിടട്ടേ.

ശുചീന്ദ്രത്ത കൈമുക്കൽ.

പഴമക്കാർ ഓരോ വിഷയത്തെപ്പററി കക്ഷിപിടിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനിടക്ക് 'ഇതു സത്യമാണ്; വേണമെങ്കിൽ നെയ്യു തിളപ്പിച്ചു കയ്യുമുക്കാം' എന്നു പറയുന്നതു പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ വാചകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോ അന്വേഷിച്ചറിവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരോ വളരെ ചുരുക്കം. കേവലം 'ഗതാനുഗതികന്യായേന' പറഞ്ഞുവരാറുള്ള ഈ വാചകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ പ്രവൃത്തിവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു അറിവു

ള്ളേടത്തോളം വിവരിക്കുന്നതു കേവലം വ്യൎത്ഥമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കേരളത്തിലുള്ള നമ്പൂരിമാരുടെയിടയിൽ അന്തൎജ്ജനങ്ങൾക്കു വ്യഭിചാരശങ്കയുണ്ടായാൽ 'ദോഷവിചാരം' ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. ആ വിചാരത്തിൽ സാധന(സ്ത്രീ)മുഖത്തിൽനിന്നു കേട്ട പുരുഷന്മാരോടുകൂടി ആ സാധനത്തെ സ്വജാതിയിൽനിന്നു വൎജ്ജിച്ചു നിൎത്തുന്ന പതിവ് ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കേവലം സ്ത്രീ പറഞ്ഞതിനെമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പുരുഷന്മാൎക്കു ജാതിഭ്രഷ്ട് കല്പിക്കുന്നതു വലിയ അന്യായമാണെന്നു പറയുന്ന നവീനന്മാർ ഇപ്പോൾ ഒട്ടും അപൂൎവ്വമല്ല. ഇതിൽ സ്ത്രീയുടെ ജാതിഭ്രംശനത്തോടുകൂടി ഭ്രഷ്ടനാണെന്നു സമ്മതിച്ചു് ഒഴിയുന്നവനെപ്പററി ആൎക്കും തൎക്കത്തിന്നിടയില്ല. 'ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു വാദിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെപ്പററി മാത്രമേ ഇവിടെ ആലോചിപ്പാനുള്ളു. അവൎക്കു വ്യഭിചാരിയല്ലെന്നുള്ള തെളിവു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ചുമതലയുണ്ട്. പക്ഷെ വ്യഭിചരിച്ചുവെന്നു പറയുന്ന സ്ത്രീ വിചാരംകഴിക്കുന്ന സ്മാൎത്തമീമാംസകാദിബ്രാഹ്മണരുടെ യോഗത്തിൽവെച്ചു മഹാജനങ്ങളെ തെളിവോടുകൂടി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളതും വിവിക്തസ്ഥലത്തു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തനിച്ചു നടത്തിയതായിരിക്കാൻമാത്രമിടയുള്ളതുമായ ആ നിഗൂഢകൃത്യം, ഒരുവൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ആ പുരുഷൻ നിൎദ്ദോഷിയാണെന്നു ജനബോദ്ധ്യം വരുവാനും തരമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ട പുരുഷനു 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' ചെയ്കയല്ലാതെ മറെറന്തൊരു നിവൃത്തിയാണുള്ളത്? 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' പലവിധത്തിലും പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാർ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണ്, 'നെയ്യുതിളപ്പിച്ചു കയ്യുമുക്കുക' എന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞ കൃത്യം. ശുചീന്ദ്രമെന്ന മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിസന്നിധിയിൽവെച്ചു് ഈ മഹാകൎമ്മം പണ്ട് ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പററി ശുകസന്ദേശകാവ്യത്തിൽ താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:—

ഇന്ദ്രന്നാംശ്ശാപവന്നോരിടമരിയശുചീന്ദ്രാഖ്യയോടും പ്രസിദ്ധം
ചന്ദ്രച്ചൂഡന്നുമീശൻതിരുവടിയരുളുംക്ഷേത്രമങ്ങുണ്ടു കാണാം
മൂന്നാംസൂക്ഷ്മത്തിലാണെങ്കിലുമൊരുഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്തിരുന്നാ-
ലിന്നാം ലോകർക്കതിന്നുള്ളൊരുഫലമിവിടെക്കാട്ടിലാക്കുന്നതല്ലോ.

കൊല്ലവർഷം ൧൦൧൦ [illegible], ഈ കാലംവരെ ഈ അത്ഭുതങ്ങൾ നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്. ആ കാലങ്ങളിൽ കൈമുക്കിയതിൽ നിർദ്ദോഷികളായ രണ്ടു നമ്പൂരിമാരുടെ കൈ പൊള്ളിട്ടില്ല. ഇത് കൂടെനിന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു മഹാവൃദ്ധനായ സ്വാമിയാരുടെ തിരുമുഖത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൈമുക്കലിന്റെ നടവടിക്രമത്തെപ്പറ്റിയും കുറച്ചു പറയാം. ദോഷവിചാരത്തിൽ 'സാധനം' ദോഷപ്പെട്ടതി എന്നു പറയുന്ന പുരുഷൻ താൻ നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു വാദിക്കുന്നതായാൽ ആ പുരുഷനു പമ്പുകൊടുക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. 'പമ്പ്' എന്നുവെച്ചാൽ 'സത്യപ്രഖ്യാപന'ത്തിനുള്ള അനുവാദക്കുറിപ്പാകുന്നു. ഇതു ദോഷവിചാരത്തിൽ പ്രഥമപുരുഷനായി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആൾക്കുമാത്രം കൊടുക്കുക പതിവില്ലത്രെ. പമ്പു കൊടുക്കുന്നത്, ദോഷവിചാരംചെയ്യുവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, രാജ്യത്തെ രാജാവാകുന്നു. പമ്പുവാങ്ങുന്ന പുരുഷൻ ദ്വിജനാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുള്ളൂ. താണജാതിക്കാരനാണെങ്കിൽ, കാർത്തികപ്പിള്ളിക്കടുത്ത എന്തോ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചാണ് കൈമുക്കുക പണ്ടു നടത്തി പോന്നിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ പമ്പുവാങ്ങിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ ശുചീന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും രാജ്യാധിപതിയുമായ തിരുവിതാംകൂറ് മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഈ പമ്പോടുകൂടി വിവരം ബോധിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ ജ്ഞാതികളും ഇണങ്ങരുംകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു മുറയാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു തീട്ടൂരമയച്ചാൽ അതുപ്രകാരം ശുചീന്ദ്രത്തു മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ കൈമുക്കലിന്നുള്ള ഒരുക്കം കൂട്ടുകയായി. 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' ചെയ്യുവാനുള്ള നമ്പൂരിയും സഹായികളും ശുചീന്ദ്രത്തു ചെന്നു ചന്ദ്ര

ശേഖരസ്വാമിയെ ഭജിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതി
ല്ലല്ലോ.

കൈമുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസത്തിന്റെ തലേ
നാൾതന്നെ പല ക്രിയകളും നടത്തുവാനുണ്ട്. അന്നു കൈമുക്കു
വാനുള്ള പുരുഷൻ നിരാഹാരനായി സ്ഥലോപവാസം ചെയ്യണം.
ശുദ്ധോപവാസംചെയ്യുവാനശക്തനാണെങ്കിൽ പാലും പഴവും
മാത്രം ഒരു കറി ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്നില്ല. അസ്തമനത്തിനു മു
മ്പായി അദ്ദേഹം കുളിച്ചുവന്നാൽ അമ്പലത്തിൽ ബലിക്കൽപ്പുര
യ്ക്കടുത്ത് നവഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിക്കയായി. അതിന്നു നവഗ്രഹ
സ്ഥാനത്ത് ഒമ്പതു പോററികളാണ് പൂജ്യന്മാരായി വന്നുകൂടുക.

നവഗ്രഹപൂജകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സ്വാമിസന്നിധാനത്തിൽ
ചെന്നു സത്യം ചെയ്യുകയായി. ആ സമയത്തു ചന്ദ്രശേഖരസ്വാ
മിയുടെ പിന്നിൽ മണിപ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു വിളക്കുമാത്രമല്ലാതെ
അമ്പലത്തിന്നകത്തു വെളിച്ചത്തിന്റെ ലേശംപോലും ഉണ്ടായി
രിക്കയില്ല. ദോഷശങ്കയുള്ള നമ്പൂരി സത്യംചെയ്യുന്നതിന്നായി
ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴേ 'നല്ല ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിലേ കടക്കാവൂ'
എന്നും മററും ക്ഷേത്രാധികാരികളിൽ പ്രധാനിയായ മൂത്തത് ഉപ
ദേശിക്കും. പിന്നെ അകത്തേക്കു കടക്കുകയായി. ആ പ്രവേശ
ത്തിൽതന്നെ കാര്യം ശുദ്ധമായിട്ടോ അശുദ്ധമായിട്ടോ പരിണമി
ക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് ഒരുമാതിരി തീർച്ചയാക്കുവാനുള്ള ചില
ലക്ഷണങ്ങളും മൂത്തതു കണ്ടുവെച്ചിരിക്കും. സ്വാമിസന്നിധാന
ത്തിൽ ചെന്നാൽ സത്യംചെയ്യുകയായി. സത്യവാചകം മൂത്തതു
തന്നെയാണ് ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുവാൻ. ആ ശാന്തഗംഭീരദാരുണമാ
യ സമയത്തു ഭഗവാന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു സത്യംചെയ്യുന്നതിന്നാരം
ഭിക്കുമ്പോഴേ ഒന്നു നടുങ്ങി നെഞ്ഞുപിടക്കുകയും ഒച്ചയിടറുകയും
ചെയ്യാതെ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മൂത്തതു ചൊല്ലിക്കൊടു
ക്കുന്ന സത്യവാചകത്തിൽ ആദ്യം ചൊല്ലുവാനുള്ളത് താഴെ എഴു
തുന്ന ശ്ലോകമാകുന്നു:—

ആദിത്യചന്ദ്രാവനിലോനലശ്ച
ദ്യൌൎഭൂമിരാപോഹൃദയംയമശ്ച
അഹശ്ചരാത്രിശ്ചഉഭേചസന്ധ്യേ
ധൎമ്മശ്ചജാനാതിനരസ്യവൃത്തം

പിന്നെ പ്രകൃതകാൎയ്യവും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കും. നാ
ത്യംചെയ്തുകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാത്രമെ വിളക്കുകൾ കൊളു
ത്തുകയും കൊട്ടും കുഴലും ദീപാരാധനയും മററും പതിവുള്ളു. അ
ന്നത്തെ കൃത്യം ഇത്രമാത്രമെ പറയത്തക്കതായിട്ടുള്ളു.

പിറെറന്നാൾ ഉദയത്തോടുകൂടി കൈമുക്കൽ കാണ്മാനുള്ള
ജനങ്ങൾ വന്നുകൂടി തുടങ്ങും. അപ്പോഴത്തെ തിക്കും തിരക്കും എ
ത്രമാത്രമുണ്ടാവുമെന്നു വായനക്കാൎക്കു ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ
അറിയാവുന്നതാണെല്ലൊ. തലേനാൾ രാത്രി മൂത്തതും മററും പ
റഞ്ഞുകൊടുത്ത ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടു തനിയെ പലതുമാലോചി
ച്ചും ഹൃദയത്തിൽ ആകപ്പാടെ ഒരു കിടുകിടുപ്പോടുകൂടി നില്ക്കു
മ്പോൾ കൈമുക്കുന്ന നമ്പൂരിയോടു കുളിക്കാൻ പോകാം എന്നു മൂ
ത്തതു പറയും. 'പ്രജ്ഞാതീൎത്ഥം' എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കുളത്തി
ന്റെ വിജനമായ ഒരു മൂലയ്ക്കുള്ള കടവിലാണ് അദ്ദേഹം കുളി
ക്കേണ്ടതു്. കുളിച്ചുവന്നാൽ പിന്നെ കൈമുക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃ
ത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു്, കുളിപ്പാൻ പോകുന്നതോടുകൂടി ഭയമു
ള്ളപക്ഷം വേണമെങ്കിൽ ഒളിച്ചുചാടിപ്പോകുന്നതിന്നാണത്രെ വിജ
നസ്ഥലത്തു കുളി എന്നു വെച്ചിട്ടുള്ളതു്. കുളിച്ചു മാറാടുത്തു വരു
മ്പോഴേക്കും ധ്വജത്തിന്റെയും വൃഷഭത്തിന്റെയും ഇടയിലായിട്ടു ഗ
ണപതിയുടെ മുമ്പിൽ അപ്പക്കാരയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു ഇരി
മ്പുപാത്രത്തിൽ നെയ്യു തിളപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഇന്നസമയം
മുതൽ ഇത്രപൊഴുതുവിട്ടു കത്തിച്ചു നൈ തിളപ്പിക്കേണമെന്നും നി
ശ്ചയമുണ്ടു്. കൈമുക്കുന്നവൻ കുളികഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മൌന
വ്രതമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. കുളിച്ചെത്തിയാൽ തലേനാളു
ത്തെ സത്യവാചകം എഴുതിയ ഓല അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരയിൽ

മൂത്തതു തിരുകിക്കൊടുക്കും. ആ മൂത്തതുതന്നെ കപാതിങ്ങനെകൊ ണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു സ്വൎണ്ണവൃഷഭവിഗ്രഹം തിളച്ചുമറിയുന്ന നെയ്യിലിടും. വെണ്മാടമായ മേല്പുരയിലുള്ള സുഷിരത്തിൽകൂടി സൂൎയ്യരശ്മി നെയ്യിൽകിടന്നു തിളച്ചുമറിയുന്ന ആ വൃഷഭത്തിന്മേൽ തട്ടുന്ന സമയത്താണ് കൈമുക്കുക എന്ന കൎമ്മം ചെയ്യേണ്ടത്. അപ്പോഴേക്കും നവഗ്രഹപൂജാദികൃത്യങ്ങളൊക്കെ സമാപിച്ചിരിക്കും. പന്തീരടി പ്രസന്നപൂജക്കു നടതുറന്ന് ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിയും പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകാശിക്കും. സത്യരൂപനായ ഭഗവാന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ അസംഖ്യംജനം നോക്കിനില്ക്കെ സത്യപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ തിളച്ചുമറിയുന്ന നെയ്യിൽ കയ്യുമുക്കി ആ വൃഷഭത്തെ എടുത്ത് മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള തുശനിലയിലേക്കിടണം. ഇലയിലിട്ടാൽ ഉടനെതന്നെ ആ വൃഷഭത്തെ ചാണകംകൊണ്ടു മൂടുവാൻ ഒരവകാശിയുണ്ട്. അയാൾക്കു രണ്ടുപണം പ്രതിഫലമാണ്. കൈമുക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ആ കയ്യുയൎത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷേത്രത്തിന്നൊരു പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രദക്ഷിണത്തിന്ന് അനേകം അനുയാത്രക്കാരുണ്ടാവുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സ്വാമിയുടെ നടയിലെത്തിയാൽ മൂത്തതു കയ്യുമൂടിക്കെട്ടും. പിന്നെ മൂന്നുദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം മൂത്തതിന്റെ ഇല്ലത്താണ്. ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാറുംകൂടി മൂത്തതുതന്നെയാണ്. ഇതാണ് ശുചീന്ദ്രത്തു മൂത്തതിന്നൊരു പ്രാശസ്ത്യം. കൈ പൊള്ളീട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അന്നു കൈ നീറിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അതിന്നു വ്യത്യാസമില്ല. നേരത്തോടുനേരം കഴിഞ്ഞാൽനീററൽ നില്ക്കും. പിന്നെ കൈ പൊള്ളീട്ടുണ്ടോ എന്നു മൂത്തത് സ്വകാൎയ്യമായി പരിശോധിച്ചു നോക്കും. പൊള്ളീട്ടുള്ളപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായ മൂത്തത് ഒളിച്ചുചാടി പൊയ്ക്കൊള്ളുന്നതിന്നനുവാദം കൊടുക്കാറുണ്ട്. ആളെ കാണാതായാൽ മൂത്തതു പതിനാലു പണം പിഴചെയ്താൽ മതി. ചാടിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ നാലായിരം പണം ചിലവുണ്ട്. മഹാഘോഷമായിട്ടുള്ള ശുദ്ധിമുതലായതു കഴിക്കണം, ദോഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തീൎച്ചവന്നിട്ടുള്ള ആളെ മൃത്യുത്തിര

ണ്ടു ദേവിമാരുടെ സമാജ്ഞിനീസംഭാവനയോടുകൂടി പുഴക്കുക്കരെ കടക്കുകയും വേണം.

കൈ പൊള്ളിട്ടില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാരിതാൎത്ഥ്യവും, അത്ഭുതവും ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷവും, മഹോത്സവവും, പറയാനില്ല. മൂന്നാംദിവസമേ കളിയുള്ളൂ. അന്നു കളിച്ചുവന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രദക്ഷിണമായിചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ നടയിലെത്തിയാൽ കണ്ണു കെട്ടിയതഴിച്ചുകളയും. പിന്നെ അദ്ദേഹം അമ്പലത്തിൽതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്ത് എല്ലാവൎക്കും കണ്ണു കാണത്തക്കവിധത്തിൽ ഉച്ചപ്പൂജയാകും ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. പലപ്രകാരത്തിലും പലരും കൈ പൊള്ളിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കും. 'സത്യേ സൎവ്വം പ്രതിഷ്ഠിതം' എന്നുണ്ടല്ലോ. സത്യമുണ്ടെങ്കിൽ പൊള്ളീട്ടുണ്ടാവില്ല നിശ്ചയം തന്നെ. ഉച്ചപ്പൂജക്കു നമസ്കാരത്തിന്നു ബ്രാഹ്മണൎക്ക് 'കുടിക്കുനീർ' വീഴ്ത്തുവാൻ അന്നദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. ആ ബ്രാഹ്മണപങ്ക്തിയിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം ഉണ്ണുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുദ്ധഭോജനവും കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചു വാഹനത്തിൽകയററി ഒരു പട്ടണപ്രവേശം കഴിപ്പിക്കും. തിരിയെ തിരുവനന്തപുരത്ത് എത്തിയാൽ മഹാരാജാവു ബഹുമാനിച്ചു രണ്ടുകൈക്കും വീരശൃംഖലയും മററും കൊടുക്കും. അദ്ദേഹം സകലബ്രാഹ്മണയോഗങ്ങളിലും മാന്യസ്ഥാനത്തിന്നൎഹനായും ഭവിക്കും.

ഈ 'ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കൽ' എന്നുകാലത്തു തുടങ്ങി എന്നുള്ളത് ഇപ്പോഴാൎക്കും നിശ്ചയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ൧൦൧൦-ാമാണ്ടാണ് ഇതിന്റെ അവസാനകാലം. പിന്നെ ഒരുകുറി തിളപ്പിക്കാത്ത നെയ്യിൽ കൈമുക്കുക എന്നൊരു ഗോഷ്ഠി കാണിച്ചില്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ അതു ജനസമുദായത്തിന്നു തൃപ്തിക്കും അത്ഭുതത്തിന്നും മതിയായില്ല. ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സത്യമുള്ളവന്റെ കൈ പൊള്ളും എന്നായിരുന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് എങ്കിൽ ഒരു വിധം സമാധാനമാകുമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൎമ്മെണ്ടിലെ ഒരു ഉപദേശംകൊണ്ടോ, നിൎബ്ബന്ധംകൊണ്ടോ, ശാസ്യംകൊണ്ടോ, എന്തുകൊ

ണ്ടെങ്കിലും, മലയാളികൾക്ക് ഈ അത്യത്ഭുതമായ സത്യപ്രഖ്യാപ
നമാർഗ്ഗം അടഞ്ഞുപോയതു കഷ്ടവും നഷ്ടവുമാണെന്നു പൂർവചരിത്ര
ജ്ഞന്മാരാരും പറയാതിരിക്കയില്ല നിശ്ചയംതന്നെ.

ലണ്ടൻനഗരത്തിലെ

ചില അതിശയങ്ങൾ

ശീമയിലെ അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് അവസാനമില്ല. അവിടെ
പൊള്ളയല്ലാത്ത സ്ഥലം എവിടെയാണെന്ന് അറിവാനാണ് ഞെ
രുക്കം. ഭൂമിയുടെ അടിയിലുള്ള ഒരു തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽനിന്നു
പുറത്തുവന്നാൽ (St. P. Churchyard) എന്ന സ്ഥലത്തിനു സ
മീപം എങ്ങാണ്ടോ ചെന്നു ചേരും. ഇവിടെ വഴി നടുവിലായിട്ടു
വൃത്താകാരത്തിൽ സ്ഫടികംകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലം കാണാം. അ
ത് ഒരു പലഹാരക്കച്ചവടസ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുരയാകുന്നു. ഈ വി
ശ്രമസ്ഥലം ഒരു അന്തർഗൃഹമാണ്. ഫ്ലീററ് സ്ത്രീററ് (Fleet street)
എന്ന തെരുവിൽകൂടി നാം ദിവസംപ്രതി നടക്കുന്നതായാലും ഒരു
നദീതീരത്ത് എത്തി എന്നോ, അതിന്റെ ഒഴുക്ക് അനുസരിച്ചു ന
ടക്കുന്നുവെന്നോ, വിലങ്ങടിച്ചു കടന്നുപോകുന്നുവെന്നോ, നമുക്ക്
അറിയുവാൻ തരമില്ല. നദി ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചുകിടക്കുന്നു.
അതാണ സൂര്യരശ്മി തട്ടാത്ത വെള്ളമുള്ളതെന്നു ചരിത്രപ്രസിദ്ധ
മായ (Fleet River) നദി. പിന്നെ റായൽ എക്സ്ചേഞ്ച്
(Royal Exchange) എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തായി.
കച്ചവടബഹളം ഇത്ര അധികമുള്ളസ്ഥലം ലണ്ടനിൽ മറെറ
ങ്ങുമില്ല. ദിനസരി അവിടെക്കൂടുന്ന ജനസംഖ്യ നൂറും ആ
യിരവും മററുമല്ല അനേകലക്ഷംവീതം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു.
പക്ഷെ അവരിൽ കുറച്ചുപേർ മാത്രമെ ഒരു മൂന്നുനിലമാളികയുടെ
തട്ടിൻപുറത്തുകൂടി നടക്കുകയാണെന്ന് അറിയുന്നുള്ളു. എന്തെ
ന്നാൽ, അവരുടെ കാലടികൾക്കു നേരെ താഴെ ഒരു തീവണ്ടിസ്റ്റേ

ഷനിലുള്ള സാമാനം തൂക്കുന്ന ആപ്പീസ്സാണ്. അതിനു ശരിക്കു ചോട്ടിൽ പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനവെള്ളക്കുഴലും ഗാസ് കുഴലും ശേഖരപ്പെട്ടത്തീട്ടുള്ള ഒരു വിശാലമായ സ്ഥലമുണ്ട്; എല്ലാററിലും താഴത്തുകൂടി വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടോടിക്കുന്ന വണ്ടി വഴിയാത്രക്കാരെ കയററിപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. സമഭൂമിയിൽനിന്ന് എഴുപതും, ചിലപ്പോൾ നൂററിമുപ്പതും, അടി ആഴമുള്ള പാതാളത്തിൽകൂടിയാണ് ആവിവണ്ടിയുടെ യാത്ര. കുറച്ചുമുമ്പിൽ നാം ഉറച്ച ഭൂമിയിൽനിന്നിരുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കും; പക്ഷെ നമ്മുടെ കാലടിക്കു താഴെ ഒരു നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറെറാരുസ്ഥലത്ത് വിദ്യയൊന്നും ഇല്ലെന്നു തോന്നും; അവിടെ തലക്കുമീതെയാണ് നദിയുടെ ഒഴുക്കു. തെക്കെ ലണ്ടനിലെ ഒരു വൈദ്യുതവണ്ടി സ്റ്റേഷനിലുള്ള പ്ലാററ്ഫോറത്തിൽ ചെന്നു നില്ക്കുന്നവരുടെ തലക്കുമീതെ തെംസ്നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തലക്കുമീതെ നദി, അടിക്കുതാഴെ നദി, അത്ഭുതനഗരികളിൽ വെച്ചത്യത്ഭുതമായ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ എന്താണ് അസംഭാവ്യമായിട്ടുള്ളത്! ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള നദിയിൽ സ്നാനംചെയ്യാം; അന്തർഗ്രഹങ്ങളിൽ പാർക്കാം; അന്തരാലയങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കാം; ശയ്യാമന്ദിരങ്ങളിൽ ഇടനേരം കഴിക്കാം; ഭൂമിക്കുതാഴെ ചെന്നു നേരമ്പോക്കും ചെലുത്താം. വർത്തമാനക്കടലാസ്സും അവിടെ കിട്ടും; ഉഷ്ണകാലത്തു ശൈത്യസുഖം അനുഭവിപ്പാനായി ഹേമമന്ദിരങ്ങളും അന്തർഭാഗത്തിലുണ്ട്; പിന്നെ വേണമെങ്കിൽ മണ്ണിൻചുവട്ടിൽ തന്നെ കിടക്കുകയും ചെയ്യാം. ചാവാൻ പറയുന്നതല്ല.

ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് എല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കേണമെന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ശാഠ്യം. നിശ്ചയിച്ച സമയംകൊണ്ടു കാര്യം കലാശിച്ചാൽ ഭാഗ്യമായി എന്നാണ് മറുരാജ്യക്കാരുടെ വിചാരം. ഒട്ടും സമയംകൂടാതെ ഒരു പ്രവൃത്തിചെയ്വാൻ വസ്തുത പ്രയാസംതന്നെ. എന്നാൽ വെള്ളക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു സമയംതന്നെ വേണ്ട; അതിലും എളുപ്പത്തിൽ പണി നടത്തുവാനാണ് അവരുടെ ഉത്സാഹം. കാലദേശങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്വാനാണ് വെള്ളക്കാരന്റെ ശ്ര

ഗം എന്നുള്ള വാക്കിൽ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. വൎത്തമാനപത്ര
ങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലും, വണ്ടി ഓടിക്കുന്നതിലും, തപാൽ
എടപെടുകാൎയ്യത്തിലും, കമ്പി അടിക്കുന്നതിലും, അവരുടെ താല്പ
ൎയ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു മണിക്കൂറുസമയം ൬൦ മിനിട്ടു
കൊണ്ടാണല്ലൊ അവസാനിക്കുക. എന്നാൽ വണ്ടി ഓടിക്കുന്നവർ
ആ സമയം ൫൯ മിനിട്ടുകൊണ്ടു അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കും.
അതി വേഗത്തിൽ പായുന്ന വണ്ടികൾക്കു ചില്ലറ താവളങ്ങളിൽ
നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനിടക്കു തപാൽകെട്ടുത്തു വാ
ങ്ങാതെ തരവുമില്ല. സമയം പിശുക്കിപ്പിടിക്കുവാനായി ഒരു കൈ
ക്കാരൻ ഇതിലേക്കു ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. സ്റ്റേഷന്റെ മുൻഭാ
ഗത്ത് വഴിയോരത്തായി ഒരു കുന്തക്കാലിൽ തപാൽസഞ്ചി കെട്ടി
തൂക്കീട്ടുണ്ടായിരിക്കും. വണ്ടി ഓടിച്ചുപോകുന്നവഴിക്കു തൂങ്ങികിടക്കു
ന്ന സഞ്ചി അകത്തേക്കും അകത്തുള്ളസഞ്ചി പുറത്തേക്കും വലിച്ചി
ട്ടേച്ചുപോകും. ഈ വക ഏൎപ്പാടുകളെ കുറിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ
ലണ്ടനിൽനിന്ന് 'എഡിമ്പറോ' വിലെക്കൊ 'ഡബ്ളിൻ' പട്ടണ
ത്തിലേക്കൊ ഒരു ചാട്ടത്തിന് എത്തിക്കളയാമെന്നുകൂടി തോന്നും.

വിസ്മയനീയമായ വേഗത്തിൽ കാൎയ്യങ്ങളെ ഒരുക്കിക്കൂട്ടുന്നതെ
ന്നുള്ളതിലേക്കു 'തീകെടുത്തി' യന്ത്രം (Fire Engine) ഒരു നല്ല
ഉദാഹരണമാണ്. പൊല്ലീസ്സുകാരന്റെ സൎവ്വശക്തിയുള്ള കൈ
ക്കു വണ്ടിയുടെ നേരെമാത്രം പൊങ്ങുകയില്ല. അതിന്റെ ഗതി
നിരോധത്തിന്നായി അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നതുമല്ല. ആ വണ്ടി മഹാജ
നസഭയിലെ സഭാനായകന്റെ വണ്ടിയല്ല. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വ
ണ്ടിയും അല്ല. മഹത്തായ ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിയുടെ പ്രധാനമെത്രാന്റെ
യൊ, ലോഡ് 'മെയർ' എന്ന മഹാപുരുഷന്റെയൊ വണ്ടികളും അ
ല്ല. ചക്രവൎത്തിയുടെ വണ്ടിക്കും ഈ അവസ്ഥയില്ല. അതാ ഒരു ഭ
യങ്കരശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. അതി തേജസ്സോടുകൂടിയതും ദ്രുതഗതി
യിൽ പായുന്നതുമായ ആ വരുന്ന വണ്ടിയിലുള്ള അഞ്ചാറു ജീവിക
ളുടെ കണ്ഠധ്വനിയാണ് കേൾക്കുന്നത്. കുതിരകളുടെ ചാട്ടം ശ
രംപോകുന്ന വേഗത്തിലാണ്. ആളുകൾ ലഹളകൂട്ടുന്നു. കവചങ്ങൾ

മിന്നൽപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു, മററുവണ്ടികളും ജനങ്ങളും ബദ്ധപ്പെട്ടു വഴിയോരത്തേക്ക് ഒതുങ്ങുന്നു. പൊല്ലീസ്സുകാരനുംകൂടി ബഹുമാനപുരസ്സരം വഴി വിട്ടുമാറി നില്ക്കുന്നു. ഇതു തീക്കെടുത്തി എന്ത്രത്തിന്റെ പുറപ്പാടാണ്. ശീമയിൽ അഗ്നിബാധ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേഗത അതിശയിക്കത്തക്കതുതന്നെ. ഒരു പുര തീപ്പിടിക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും ഓടിച്ചെന്ന് അടുത്തുള്ള ആപൽസൂചനാസ്തംഭത്തിന്റെ ഒരു ചില്ലുപൊട്ടിച്ച് ഒരു മൊട്ടാണി പിടിച്ചുവലിക്കും. ഉടനെ യന്ത്രശാലയിൽ മണിയടിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. അറിവു കൊടുത്ത സ്ഥലത്തിന്റെ പേർ എഴുതീട്ടുള്ള ഒരു കറിമാനവും യന്ത്രശാലയിൽ കിട്ടും. അറിവു കിട്ടീട്ടു ൪൦ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ യന്ത്രം പുറപ്പെട്ടു. മണിയുടെ ശബ്ദംകേട്ട ക്ഷണത്തിൽ ഇരുപതുപേർ അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു ചാടി പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടുപേർ ചെന്നു സദാ ഭദ്രമാക്കി നിർത്തീട്ടുള്ള രണ്ടു കുതിരകളെ കൊണ്ടുവന്നു യന്ത്രവണ്ടിയോടു ജോടിച്ചു; രണ്ടുപേർ വാറുവലിച്ചുകെട്ടി; രണ്ടുപേർ കടിഞ്ഞാൺ വെച്ചു; രണ്ടുപേർ വാരെടുത്തു കാലെകൂട്ടി സ്ഥലംപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുതിരക്കാരന്റെ കയ്യിൽകൊടുത്തു. വാറ് കയ്യിൽകിട്ടിയാൽ അയാൾ വണ്ടിവിട്ടു. ഓടുന്നതിനിടയിൽ മററുള്ളവർ അതിൽ ചാടിവീണു. ഉദ്ദേശിച്ചസ്ഥലത്ത് എത്തുന്നതുവരെ വഴിക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഒന്നും വകവെയ്ക്കാതെ വണ്ടി പാഞ്ഞപടി പായും. സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ ആളുകൾ താഴത്തുചാടി തീയുംകെടുത്തി.

തീവണ്ടിക്കും തീക്കെടുത്തിയന്ത്രത്തിനും ഉള്ള വേഗതപോലെതന്നെ കമ്പിത്തപാലാപ്പീസ്സുകളിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കും വേഗതയുണ്ട്. അവയുടെ ബ്രാഞ്ചാപ്പീസ്സുകൾ ശീമയിൽ അസംഖ്യമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാകമ്പിവർത്തമാനങ്ങളും ഹേഡാപ്പീസ്സിൽ അറിവു കൊടുക്കുകയും വേണം. കമ്പിമാർഗ്ഗമല്ല ഈ അറിവുകൊടുക്കുന്നത്. കമ്പി എഴുതി എടുത്തിട്ടുള്ള കടലാസ്സ് ഒരു പൊള്ളക്കുഴലിലിട്ടാൽ വായുഭഗവാൻ ഞൊടിയിടകൊണ്ട് അതിനെ ഹേഡാപ്പീസ്സിൽ എത്തിച്ചുകൊടുക്കും. അതിന്റെ ചുമതലക്കാരൻ വായുവാണ്. എല്ലാ ആപ്പീസ്സുകളും ഇങ്ങിനെയുള്ള ക

മ്പികളെക്കൊണ്ടു സംബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിൽ നൂറ് നാഴികനീളം ഇത്തരം കുഴലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. ദൂരം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള വിദ്യയാണിത്. കാര്യനടപ്പിലുള്ള സൌകര്യം കാണുമ്പോൾ എല്ലാ ബ്രാഞ്ചാപ്പീസ്സുകളും ഹേഡാപ്പീസ്സിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന് തോന്നും. വസ്തുത അവ ആ ആപ്പീസ്സിലുള്ള ഓരോ മുറികളാണെങ്കിൽകൂടി ഇത്ര എളുപ്പമുണ്ടാകുന്നതല്ലാ. 'ടൈംസ്സ്' എന്ന പ്രസിദ്ധവർത്തമാനപത്രത്തിന്റെ ആപ്പീസ്സിലേക്കു പാർളിമെണ്ടിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ അയക്കുന്നതിന്നും ഈ വിദ്യതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രസംഗം കുറിച്ചെടുത്തകടലാസ്സു ചുരുട്ടികെട്ടി കുഴലിൽ ഇടും. അല്ലാതെ ഓട്ടക്കാരും മററും ആവശ്യമില്ല. ഇങ്ങിനെ കാലവിളംബങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നു. സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ചയാൾ പുറത്തുവരുന്നതിന്നു മുമ്പു സഭയിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം അച്ചടിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുവാൻ പത്രങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതും ഈ വഴിക്കാണ്. ക്ലബ്ബുകളിലും നാടകശാലകളിലും കമ്പികൾ എഴുതി എടുക്കുന്നതിന്നും യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നിനു പിമ്പു മറെറാന്നായി ഇടതിർവരുന്ന വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം മുറക്കു കടലാസ്സിൽ പകർത്തി പുറത്തേക്കു തള്ളുവാനായി ഒരു യന്ത്രം ഉണ്ട്. ഇതിന്ന് അഹോരാത്രം അനദ്ധ്യായംകൂടാത്ത ജോലിയാണ്. എന്നാൽ അനദ്ധ്യായം തീരെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അസമയങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നരണ്ടു നിമിഷനേരത്തെ സ്വാസ്ഥ്യത ഇവക്കും കിട്ടാറില്ലെന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടു കമ്പിവർത്തമാനം കുറിച്ചെടുപ്പാനുള്ള സമയവും വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ലണ്ടനിൽ സമയംകൂടാതെ വേല എടുക്കാമെന്നുള്ളതിലേക്കു പോസ്റ്റാപ്പീസ്സ് ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. മദ്രാസ്സിയിലുള്ള എല്ലാതപാലാപ്പീസ്സുകളിലും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തെ പണി അവിടെ ഒരു ആപ്പീസ്സിൽ രണ്ടുമണിക്കൂറിടകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. തപാലിൽ കാലത്തു കത്തുകൾ ലക്ഷത്തിൽപുറം കാണും. വൈകുന്നേരത്തെ ഇതു ൰൨ ലക്ഷമാകുന്നു. ഉച്ചക്കു നാലുലക്ഷത്തിനാല്പതിനായിരം. ൩ ലക്ഷം അർദ്ധരാത്രിയിലും. ൧൰ം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കാലത്തെ പണിക്കായി ഏർപ്പെ

ട്ടത്തിട്ടുണ്ട്. സന്ധ്യക്കുള്ള ഇക ൨൫൦൦ ആകുന്നു. ഉച്ചക്കു ൫൦൦ പേരും, അർദ്ധരാത്രിയിൽ ൩൦൦ പേരും ജോലിനോക്കുന്നു. ഇവർ കത്തുകൾ എല്ലാം ആപ്പീസ്സുമുറക്കു എന്നാം തിരിച്ചു മുദ്രകുത്തി സഞ്ചിയിലാക്കി മുദ്രവച്ചു മെയിൽ വണ്ടിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയം രണ്ടുമണിക്കൂറു മാത്രം. ലണ്ടനിൽ സാധിക്കാത്ത കാര്യമില്ല. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ ൭൦൦. ഭൂമിയിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ലക്ഷോപിലക്ഷം എഴുത്തുകളും കയററി ഒരു സ്റ്റേഷനിൽകൂടി പോകുന്ന വണ്ടികളുടെ ഇക ൫൩൨൨. മദ്രാസ്സിൽ മൂന്നു റെയിൽവെ സ്റ്റേഷനും ദിവസത്തിൽ മൂന്നുനേരം ചിലവുള്ള തപാലാപ്പീസ്സുകളും കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാത്വികനായ (?) മലയാളി ഈ വക കോലാഹലങ്ങളെല്ലാം കണ്ടു മൈകകളുയർത്തി അത്യത്ഭുതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുപോലും കിട്ടാതെ കിടന്നു കുഴങ്ങുമ്പോൾ പുറപ്പെടുന്നത്—അനിർവ്വചനീയം, ദുർഗ്രാഹ്യം, ദുരൂഹം.

ലണ്ടൻ വിദ്യാർത്ഥി, ബി. എ.

ഓരന്തിരവന്റെ ആവലാതി

(പച്ചമലയാളം)

പാരെല്ലാംപുകൾപൂണ്ടിട്ടുന്നതറവാടാണെന്റവീടെന്നത-
ല്ലാരെല്ലാംമുറപോലെകാരണവരെക്കൂപ്പുന്നതാണങ്ങിനെ
പേരെല്ലാംവലുതാണനന്തിരവരാംഞങ്ങൾക്കുസാപ്പാട്ടിനും
നേരെല്ലാംപറയുന്നതാകിലിവിടെക്കിട്ടുന്നതില്ലൊട്ടുമേ. ൧

മുററംമുത്തുപഴുത്തനെല്ലുതിർവിളങ്ങീടുന്നപാടങ്ങളും
ചുററംതെങ്ങുകവുങ്ങുമാവിവകളാൽമിന്നുന്നതോട്ടങ്ങളും
ഏററംചന്തമൊട്ടുംപടന്നുമുളകുംധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും
പററന്നില്ലിതുകൊണ്ടുമൂപ്പിനുകടംകൊള്ളേണ്ടതേട്ടായിപോൽ ൨

പാട്ടംകൊണ്ടുകുറച്ചിലേതുമിയലാതെല്ലാക്കുമൂന്നാംകുടി-
പ്പാട്ടംകൊണ്ടുമുറക്കുമേഞ്ഞിലവിനുംമുട്ടില്ലതെല്ലെങ്കിലും
നേട്ടംവേണ്ടതുബാക്കിയുള്ളമുതലാൽനേടാംകടംകൊള്ളുവാൻ
വട്ടംകൂട്ടിവരുന്നുവീട്ടുമുടിയുംമട്ടാണിതെന്നോതിടാം. ൩

മൂപ്പക്കിങ്ങിനെവീട്ടുകാർചിലരിരിപ്പുണ്ടെന്നുമെല്ലാക്കുമി-
ങ്ങൊപ്പംനാൾകഴിയേണ്ടതാണിവിടെവെച്ചെന്നുംകുറച്ചെങ്കിലും
ഉൾപ്പൂവികലൊരോൎമ്മയില്ലമുഴുവൻമക്കൾക്കൊരുക്കേണമെ-
ന്നെപ്പോഴുംകരുതുന്നതെങ്ങിനിമേൽചെയ്യേണ്ടതെന്താണിതിൽ ൪

ആരാണാദ്യകടന്നുചെന്നിതുപറഞ്ഞീടാൻപറഞ്ഞാലുടൻ
നേരാക്കാൻനിരൂപിക്കുമോനെടിയരിച്ചോറുചുരുക്കീട്ടുമോ
നേരാക്കില്ലതെളിഞ്ഞിടില്ലമറിയാമെന്നോതുന്നതെന്നോതിടും
നേരാരാണറിയുന്നവൻവഴിപിഴച്ചിട്ടാണ് മറ്റേക്കയ്യും ൫

പത്തായപ്പുരപുത്തനായ്പണിയണംകുമ്മായമിട്ടീടണം
പത്താളൊന്നുചമക്കണംപുതിയതായ്ത്തൊഴുത്തൊന്നുതീർത്തീടണം
മെത്തക്കപ്പുപുതുക്കിടാതെകഴിയില്ലെന്നൊക്കെയോരോന്നുതാ
നോൎത്തമ്മായിപറഞ്ഞുമൂപ്പരെമയക്കുന്നുകണ്ണാക്കന്നിയേ ൬

കാപ്പില്ലാതെനടപ്പതില്ലപിരുതെവിളക്കത്തിനൊന്നാണിനി-
ത്തീർപ്പിച്ചുകണമെട്ടുപത്തുപവനുണ്ടായെങ്കിലൊപ്പിച്ചിടാം
അപ്പക്കുട്ടനുവെള്ളിയുലപഴകിപ്പോയെന്നുപൊന്നാലിനി-
ത്തീർപ്പിച്ചീടണമെന്നുരച്ചുവാൾമൂടിക്കുന്നുകണ്ണാക്കന്നിയേ ൭

തേയ്ക്കാനുംതെളിവോട്ടുടുക്കുവതിനുംസാപ്പാട്ടിനുംവേണ്ടതൊ-
ക്കൊക്കെത്താഴ്ചവരാതെകണ്ടുവകെടുക്കട്ടേവഴക്കില്ലതിൽ
താൎക്കാലുംതറവാട്ടുപെട്ടിയുമവൾക്കെന്തിന്നുനല്ലെന്നുപി-
ച്ചക്കായ്ഞങ്ങൾനടന്നിടേണ്ടനിലയാമിത്താതിൽവൈകാതിനി ൮

തേക്കിൻകാടുമുറിച്ചുവിറ്റൊരിരുപത്തയ്യായിരംരൂപയും
മേല്പുറങ്ങൾകൊടുത്തതുത്തവകയുംമററുള്ളനേട്ടങ്ങളും
നില്ലാതൊക്കെയുമപ്പൊഴപ്പൊഴുടനേനാണിക്കത്രക്കാരൊട്ടുയാം-
ബ്ലെക്കാൻമുപ്പതുറച്ചുഞങ്ങൾതടയാൻപോയെങ്കിലുംപൊക്കമാൻ

ഈവീട്ടിൽപ്പലനാളടിച്ചുതള്ളിയയ്യൂൎണ്ണാരുപെണ്ണാണവൾ
ക്കീവണ്ണംനിലമാറിവീട്ടിനുടമക്കാരത്തിയായ്പ്പുനരപ്പോയ്
താവുംമാലൊടുഞങ്ങളുള്ളിമുതൽമൂടിഞ്ഞീടുന്നതുംകണ്ടുക-
ണ്ടീവണ്ണംവലയുന്നതോൎത്തവൾതെളിഞ്ഞീടുന്നുകടന്നിയേ. ൨൦

വീട്ടിൽക്കുട്ടികൾതാലികെട്ടുകഴിയാതുണ്ടെത്രയോതെല്ലുമാം-
ത്തട്ടിൽക്കാരണവൎക്കതിന്റെനിനവില്ലെന്നല്ലതന്മക്കളെ
നാട്ടിൽക്കേട്ടവർവാഴ്ത്തിടുന്നപടിയാക്കെട്ടിച്ചുതാൻതോന്നിയാം
മട്ടിൽക്കാട്ടിവരുന്നമൂത്തകഴുതൎക്കൊക്കൊളിയാമവൻ ൨൧

ഓണത്തിന്നൊരുമുണ്ടുനല്ലവസിന്നുംകാശില്ലപോൽവീട്ടിലെ-
ന്നാണെങ്ങോരതുള്ളന്നതെന്തുപറയാംമൂപ്പൎക്കുമൂപ്പില്ലയോ
കാണംവിററുമൊരേടവുംപിഴവരാതോണംകഴിക്കേണമെ-
ന്നാണല്ലോമൊഴിയുള്ളതായതുപഴംചൊല്ലായ് നമുക്കൊക്കെയും ൨൨

പാടത്തിങ്ങിനെമാടുമേച്ചുപകലെല്ലൊക്കെക്കഴിച്ചന്തിയാം-
ല്പീടെത്തുന്നകിടാങ്ങളെക്കശപിശച്ചൊല്ലീട്ടുതല്ലുന്നതും
കേടെത്താതെചിരിച്ചുതന്റെമക്കളെക്കൊണ്ടാടിമേവുന്നതും
നാടൊക്കെപ്പറയുന്നതൊന്നുപറഞ്ഞിടേണ്ടതില്ലെന്നുമേ. ൨൩

പൊയ്യല്ലപ്പൂൎവ്വമെത്തിടാതെമഴവീണന്നാൾതംപിടിച്ചിന്നിലം
വയ്യല്ലേൽപ്പറവാൻനടക്കുവതിനുംകൊള്ളാത്തൊരീമട്ടിലായ്
ഉയ്യേലുംമിഴിയൊത്തുകാണവരങ്ങോട്ടിട്ടുമേടക്കുമേ-
ലിയ്യുള്ളോരെനിനച്ചിടാതെമരുവീടുന്നതുതെല്ലിങ്ങിനെ ൨൪

മാരോരോന്നുണ്ടായും പറഞ്ഞിവിടെയുള്ളോരെപ്പഴിച്ചോറവും
ന്നോരോളുന്നവരെന്നുവെച്ചുതെളിയുംപിച്ചാണ്ടിയാംപട്ടരും
ആരോടീയഴലോതിടേണ്ടതവർകൂടിട്ടുചെയ്യിച്ചിട-
ന്നോരോരോകടുകളോർത്തുകത്തലിരെരിഞ്ഞീടുന്നുമാൽത്തീയിനാൽ ൧൩

ഏട്ടുംരണ്ടുമറിഞ്ഞിടാത്തവർകളൻപിച്ചാണ്ടിയേന്നാണിയോ
വട്ടത്തിൽത്തിരിയുന്നകാരണവരേചോവാതിരിക്കുംവരേ
ഒട്ടുംനന്മവരില്ലവീട്ടിനവരെക്കൊല്ലാൻപുറപ്പെട്ടുഞാൻ
പെട്ടാലുംശരിവീട്ടുകാർപൊറുതികെട്ടീടാതിരുന്നീടുമേ ൧൪

ത്തുക്കിക്കൊന്നിടുമെന്നുഞാൻകുലയിലേപ്പെട്ടെങ്കിൽഞാൻചാകി
ന്നോക്കില്ലിത്തറവാട്ടുകാരെയിനിവന്നിടുന്നൊരാരുപ്പുരം [ലോ
മുക്കറ്റംനിലവിട്ടുകള്ളുകുടിയാൽവല്ലാതിളക്കംകല-
ന്നോരക്കത്താൽശ്ശരിയായ് നടക്കുവതിനായാവില്ലപോലൂഴിയിൽ ൧൫

എല്ലാർക്കുംപൊതുവായിടുന്നമുതലങ്ങാക്കാനുമേകീട്ടുടൻ
വല്ലാതങ്ങുതെളിയുന്നകാരണവരെച്ചിക്കെന്നുനീക്കീടുവാൻ
എല്ലാരുംപറയുന്നുകോടതികളിൽക്കേറേണമെന്നായതി
ന്നില്ലാകാശൊരാരുമെപ്പൈസ്സയുംചിലവഴിക്കാതൊന്നുമായീടുമോ ൧൬

തുടരും

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ.

വിക്രമോർവ്വശീയസാരം

ദേവി, തന്റെ ഭർത്താവായ രാജാവിന്ന് ആദിത്യഭഗവാനെ കണ്ടു തൊഴുവാൻ പോയിവന്നതിന്റെ ശേഷം എന്തോ ഒരു വിചാരമുണ്ടെന്നും, ഇഷ്ടനായ മാണവകബ്രാഹ്മണനോട് അതിനെ പറയാതിരിക്കയില്ലെന്നും ഊഹിക്കയും, ആ ബ്രാഹ്മണനേക്കൊണ്ടു പറയിച്ചു രാജാവിന്റെ വിചാരകാരണമെല്ലാം അറിവാൻ നിപു

ണികയെന്ന ചേടിയെ അയക്കയും കാൎയ്യമെല്ലാം ഫലിക്കയും ചെ
യ്കയാൽ ദേവിയുടെ ഊഹശക്തിഗുണവും ആളുംതരവുമറിക എന്ന
ഗുണവും തോന്നുന്നു. താൻ എന്തിനെ അറിവാനായിട്ടാകുന്നുവോ
ഉത്സാഹിച്ചു പുറപ്പെട്ടത് ആ കാൎയ്യമെല്ലാം തെക്കൻകാററുകൊണ്ടു
പറന്നുവന്നു തന്റെ ചിലമ്പിന്മേൽ പററിയ ഭൂൎജ്ജപത്രംകൊണ്ടു
ദേവിക്കു വേഗത്തിലെളുപ്പമായി അറിവാൻ ദൈവഗത്യാ സംഗതി
യാകയാൽ ദൈവാനുകൂല്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. 'ഈ പത്രമല്ലാ
ഞാനിവിടെ അന്വേഷിച്ചത്; വേറെയൊന്നാണെ'ന്നു രാജാവു പ
റഞ്ഞതിന്ന്, ദേവി, 'തന്റെ അനുരാഗം മറയ്ക്കുവാനല്ലേ ഇത്, അല്ലേ?'
എന്നു മേപ്പടി പറഞ്ഞതും മററുംകൊണ്ടു വാക്ചാതുൎയ്യം സൂചിക്കു
ന്നു. 'എന്നാൽ ദാക്ഷിണ്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പശ്ചാത്താപത്തെ
യാണിനിക്കു പേടി' എന്ന ദേവിയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു ദാക്ഷിണ്യം
സൂചിക്കുന്നു. ദേവി പോയതിന്റെശേഷം ലക്ഷണയാത്രാപ്രസംഗം
വരെ രാജാവും വിദൂഷകനും തമ്മിൽ ചെയ്യു സല്ലാപംകൊണ്ടു ഭ
ൎത്തൃബഹുമതാതപഗുണം തോന്നുന്നു. മൂന്നാമങ്കത്തിൽ രാജാവിനെ
ദേവി തന്റെ അപ്രിയത്തെ സഹിച്ചുകൊണ്ടും ഭൎത്തൃശരീരസുഖ
ത്തിന്നായി ഉൎവ്വശിക്കു കൊടുത്തുവെന്നു പറകയാൽ ധൈൎയ്യവും ദാ
ക്ഷിണ്യപൂൎത്തിയും ഭൎത്തൃസ്നേഹവും തോന്നുന്നു. രോഹിണിയോടുകൂ
ടിയ ചന്ദ്രൻ ദേവിയോടുകൂടിയ രാജാവിനെപ്പോലെ ശോഭാവിശേ
ഷത്തോടു ചേൎന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നിപുണിക പറകയാൽ സൌന്ദ
ൎയ്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ദേവീശബ്ദാൎഹയാണിവൾ എന്നുൎവ്വശി പ
റകയാൽ സാമുദ്രികശാസ്ത്രപ്രകാരം അംഗോപാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം
സാൎവ്വഭൌമപട്ടമഹിഷീശുഭലക്ഷണങ്ങൾ തോന്നുന്നു. 'സുപാ
ണി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൌകുമാൎയ്യം സൂചിക്കുന്നു. വ്രതാന്ന
സ്നാനാദികൊണ്ടു ധൎമ്മശ്രദ്ധാഗുണം തോന്നുന്നു. 'മഹാപ്രഭാവേ'
എന്നുതുടങ്ങി 'ഭവിക്കും' എന്നുവരെയുള്ള ചിത്രലേഖാവാക്കുകൊണ്ട്
ദേവിയുടെ പാതിവ്രത്യവും അതുകൊണ്ടും മററുമുണ്ടായ മഹാപ്രഭാ
വവും തോന്നുന്നു. 'ആൎയ്യപുത്ര! നിയമം ഞാനിതുവരെ തെററി
ച്ചിട്ടില്ല' എന്ന ദേവിയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു തപശ്ശക്തി തോന്നുന്നു.

ഊഹിപ്പാൻവയ്യു,മാല്യംതരവുമറികയും,
    ഭാഗ്യവും,ചൊൽമിടുക്കും,
സ്നേഹംഭർത്താവിലേററംപെടുകയു,മഴകും,
    മാർദ്ദവംപൂണ്ടമെയ്യും,
ദേഹംസാമുദ്രികാലക്ഷണശുഭമയമാ
    ണെന്നതുംനല്ലുറപ്പും,
മാഹാത്മ്യംപോന്നദാക്ഷിണ്യവു,മമിതതപ
    സ്സന്തതിയും,വ്യക്തമായി ൫
അത്യന്തധൎമ്മരുചിയും,തികവുള്ളപാതി-
വ്രത്യാഖ്യമുഖ്യഗുണവും,പുനരിഗ്ഗുണത്താൽ
എത്തുംപ്രഭാവഗുണപുഷ്ടിയു,മിങ്ങുദേവി-
ക്കിത്ഥംതെളിഞ്ഞുവിലസുന്നുഗുണങ്ങൾഭംഗ്യാ ൬.

ദേവിക്കിങ്ങിനെയുള്ള പതിന്നാലു ഗുണങ്ങളിൽവെച്ച് ദാക്ഷിണ്യഗുണത്തിന്നു ശക്തികൂടുമെന്ന് ഈ കഥകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ.

ഇനി നായകന്റെ സഖിയായ വിദൂഷകനുള്ള ഗുണങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നു. വിദൂഷകന്റെ പ്രായേണ എല്ലാവിചാരങ്ങളും, വാക്കുകളും, പ്രവൃത്തികളും, ഹാസ്യകരങ്ങളാകയാൽ അതിസ്പഷ്ടമായ നൎമ്മസാമൎത്ഥ്യമെന്ന ഗുണത്തിന്നുള്ള ഉദാഹരണത്തെ പ്രത്യേകമായി കാണിക്കുന്നില്ല. ഒരുത്തനെ ഹിംസിക്കുകയെന്ന വലുതായ ദോഷത്തെ ഈ ദോഷനാശത്തിന്നുതന്നെ വേണ്ടി ഗുണമാക്കിക്കല്പിച്ചു സ്വീകരിച്ചു കുലകുററക്കാരെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതു നാട്ടിലെല്ലാം നടപ്പാകയാൽ ചിലപ്പോൾ ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായിത്തീരുമെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. അതുപോലെ പ്രകൃതത്തിൽ ഇഹലോകസകല പുരുഷാൎത്ഥസാധകമായ രാജസേവാഗുണത്തിന്റെ മുഖ്യമൂലമായ വിദൂഷകന്റെ നൎമ്മസാമൎത്ഥ്യത്തിന്നുള്ള കാരണങ്ങളായ അംഗവൈരൂപ്യാദി ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായി തീരുന്നു. 'ഭക്ഷണത്തിന്നുള്ള കാശുകിട്ടിയാൽ നാവൊതുക്കിപ്പിടിപ്പാൻ ഞെരുക്കംതന്നെ' എന്നതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണത്തിലത്യാൎത്തി എന്ന ഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

ഈ ഗുണം ഇനിയും പലവാക്യങ്ങളിലും വിചാരങ്ങളിലും സ്പഷ്ടമാണ്. 'രാജാവിന്റെ രഹസ്യകാൎയ്യം കിട്ടിയതും വെച്ചുകൊണ്ടു നാവൊതുക്കാൻ ഞെരുക്കം' എന്നതുകൊണ്ടു അനവഹിത്ഥാ (ആകാരാദി ഗുപ്തിശക്ത്യഭാവം) എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'എന്നാൽ പുല്ലിന്റെ തലക്കലുള്ള മഞ്ഞിൻതുള്ളിപോലെ ആ വിദ്വാന്റെ മനസ്സിലുള്ള രാജരഹസ്യകാൎയ്യം വളരെ നേരം നില്ക്കില്ല' എന്നു നിപുണിക പറഞ്ഞതിന്റെ അൎത്ഥം, ഏററവും ബലംകുറഞ്ഞ പുല്ലിൻതലക്കലുള്ള വെള്ളത്തുള്ളി കാററുകൊണ്ടു തെറിച്ചുപോകയോ ചൂടുണ്ടാകയാൽ വേഗത്തിൽ വററിപ്പോകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ധൈൎയ്യശക്തി കുറഞ്ഞ വിദൂഷകന്റെ മനസ്സിലുള്ള രാജരഹസ്യം അന്യപ്രശ്നാദികൊണ്ടു പുറത്തുപോകയോ തീരെ മറന്നുപോകയോ ചെയ്യുമെന്നാകയാൽ അസ്ഖലിതമെന്ന ഗുണമധികം തോന്നുന്നു. 'ആ! ഇതാ അയാളൊരു ചിത്രത്തിലെ കുരങ്ങനെപ്പോലെ' എന്ന നിപുണികയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു വിദൂഷകനു വാനരച്ഛായയാണെന്നു വരികയാൽ അംഗവൈരൂപ്യഗുണം തോന്നുന്നു. 'അല്ലാ!' എന്നുമുതൽ 'ഉണൎത്തിച്ചോളൂ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ആളുംതരവുമറികയില്ലെന്ന ഗുണംതോന്നുന്നു. 'ആപാവമായ കാശിരാജപുത്രിക്കു വലിയ ഉപദ്രവംതന്നെയായിത്തീൎന്നുവല്ലോ' എന്ന വിചാരത്താൽ സജ്ജനപക്ഷം സ്പഷ്ടം. പിന്നെ വിദൂഷകൻ തനിക്കു പററിയ വിസ്മൃതത്തെ രാജാവിനെ ധരിപ്പിക്കാതെയും, അസത്യമാവാതെയും രാജാവിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറകയാൽ നൎമ്മവൈദഗ്ദ്ധ്യവും, സത്യനിഷ്ഠയും തോന്നുന്നു. 'എന്നാലവൾ ദുൎല്ലഭയല്ലെന്നാണ് ഞാനൂഹിക്കുന്നത്' എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ഊഹശക്തി വെളിവാകുന്നു. പക്ഷാന്തരത്തിൽ ഇത്ര അധികം സൌന്ദൎയ്യാദിദുൎല്ലഭഗുണങ്ങളുള്ള ആകൃതി കണ്ടാൽ ഉൎവ്വശിക്കനുരാഗമുണ്ടാകാതെയിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടുൎവ്വശീസംഗമസുഖം സാധിപ്പാൻ സംഗതിവരും, എന്നിങ്ങിനെ ഈ കാൎയ്യം ഊഹിപ്പാനൊരു വഴി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും 'ആവലാതി പറഞ്ഞുമതി, താമസംകൂടാതെ കാമദേവൻ ഇഷ്ടസിദ്ധിവരുത്തി അങ്ങുന്നു സഹാ

യിയായിത്തന്നെ തീരും' എന്നും, 'എന്നാൽ തത്രഭവതി ഉൎവ്വശി ഇവിടത്തെ ആവലാധികേട്ടിട്ടു രാഗസൂചകമായ എഴുത്തയച്ചതായിരിക്കും' എന്നും മററും വിദൂഷകൻ യാതൊരു വഴിയുംകൂടാതെ ഓരോ കാൎയ്യം ഊഹിക്കയും കരുട്ടുഭാഗ്യത്താൽ ആ ഊഹം ചിലപ്പോൾ ഒക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഈ ഊഹവും ഒത്തതു വിടുവിഡ്ഢിയായ ഇയ്യാളുടെ കരുട്ടുഭാഗ്യംകൊണ്ടാണെന്നേ വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളു. അല്ലാതെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടാണെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. 'തത്രഭവതി ഉൎവ്വശിയുടെ സൌന്ദൎയ്യംകൊണ്ട് ഞാനും തളൎന്നുപോകുമെന്നുണ്ടോ' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ടു വിഡ്ഢിത്തവും ആത്മപ്രശംസയും 'അയ്യോ! അയ്യോ! എന്താണിതു? പാമ്പിന്റെ ഉറപോലെ നേരിട്ടുവരുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ട് അതിഭീരുത്വവും സൂചിക്കുന്നു. 'അല്ലാ ഇതുഉൎവ്വശിയല്ലേ?' എന്ന വിചാരത്താലല്പത്വം തോന്നുന്നു. 'മഹാരാജാവിന്റെ ഇഷ്ടനായ ബ്രാഹ്മണനെ വന്ദിക്കാതെ എന്തിരിപ്പാണിത്?' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ട് ആത്മപ്രശംസയിൽ നിൎല്ലജ്ജത്വം—ഈ ഗുണം ഇനിയും പ്രത്യക്ഷമായി കാണും. 'എന്നാൽ ഭജ്ജ്' എന്നുമുതൽ 'തികയുന്നു' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു വിഡ്ഢിത്വംകൊണ്ടുള്ള അന്ധാളിത്തം, 'തോഴരേ കണ്ടുബാധിച്ച പിശാച് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നില്ല' എന്ന വാക്യംകൊണ്ടു ഭീരുവിന്റെപോലെ പക്ഷംമാററം. ഇങ്ങിനെയും മററും പല ദിക്കുകളിലും പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന വിഡ്ഢിത്വം മുതലായ ബഹുഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു, കാൎയ്യാലോചനാദികളാലധികസമയവും ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന രാജാക്കന്മാരെ വിനോദിപ്പിച്ചു സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള ഇത്തരം വിദൂഷകനൎമ്മസചിവന്മാർ നാടകോപയോഗികളാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറവാനില്ലല്ലൊ.

പൃഥ്വീഭൃത്സേവ്യ,നൎമ്മത്തിനുപടുത,സദാ
ഭോജനാത്യാൎത്തിയന്ധാ-
ളിത്തം,വൈരൂപ്യമുള്ളാകൃതി,ബഹുഗുണസ-
ത്വം,വിശേഷിച്ചുസത്യം,

ചിത്രതരസൽപക്ഷപാതം, പലതരമുള്ളവാം
　　മേനി, നല്ലുജ്ജ്വലാംഗം,
നിത്യാവിഷ്കൃതത്വ,മുള്ളത്താവുമറികയി-
　　ല്ലാ-, ദീർഘസ്വഭാവം, ൭
നാമട്ടുപേരന്നവിദ്ഗ്ദ്ധകന്ത-
ന്നിമ്മട്ടിലാകുന്നഗുണങ്ങളൊന്നിൽ
ചെമ്മേമഹീനായകസേവനല്ലും
നമ്മത്തിൽവയ്ക്കുവാണധികംപ്രധാനം ൮

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

പാക്കനാര

59. പാക്കുവേരത്തിവരന്നുപറയിയെ-
ന്നോക്കുമറേഴലിയന്നുകൊണ്ടുടൻ
പാക്കനാരവിടെനിന്നുപോന്നുതാൻ
പാക്കുവേറിയവീട്ടിലെത്തിനാൻ

60. ഇന്നെന്തിവന്നുമഴലൊന്നുളവായ്പോലെ
തോന്നുന്നതിനുടയമട്ടിതുകണ്ടിടുമ്പോൾ
ചൊന്നാലുമെന്നുപറയുന്നപറച്ചിയോടു
ചൊന്നാൻപതുക്കെനെടുവീർപ്പിട്ടുപാക്കനാരും

61. ഞാനാളെക്കൊല്ലിയെക്കണ്ടിതുമലയതിൽവെ-
　　ച്ചുത്തമാറിത്തമാണെൻ
മാനേല്യാകുന്നിയാളെഴ്വുമവിടെമാൽ
　　വാച്ചുതാൻവെച്ചുപോന്നു
ഊണിന്നൊപോങ്ങിപ്പോട്ടേമഴമലയിലിനി-
　　ച്ചെന്നുനോക്കുന്നനേരം
കാണുന്നില്ലെങ്കിൽനാളെച്ചിലവിനുവകയു-
　　ണ്ടാകയാനെന്തുകഷ്ടം

62. മാററിത്തമേറുന്നൊരുനാളിതിനു
കൊററിനുകിട്ടാഞ്ഞതുമുനല്ലതായി
പററില്ലർചാററിന്നിനിയാരുമൂട്ടം
പോററില്ലെഴുന്നൂകഴലൊത്തിരിക്കാം

63 എന്നുപറഞ്ഞന്നഴലാൎന്നുകണ്ണു
മൂന്നുള്ളവൻതന്നുടെകാല്പുരണ്ടും
തന്നുള്ളിലാക്കിത്തെളിവോടുവന്നു
ചേൎന്നെല്ലാരുമുള്ളത്തൊടുവാണുവീട്ടിൽ

64. വമ്പേറിടുന്നോരവനുള്ളപാമ്പുതൊട്ടു
നമ്പൂരിതന്നുടെയൊരില്ലമതുണ്ടതിങ്കൽ
പെണ്ണൊന്നതലുണ്ടൊരുവൾവേളികഴിഞ്ഞിടാത്ത-
ത്തന്നെപ്പൊളിട്ടുമൊഴിയിൽനനാകട്ടുംവളൎന്നു

65. മററുള്ളവൎക്കുടയമാല്യകംകണ്ടുവെന്നാൽ
തെററന്നുകത്തുളിരവൾക്കുതളൎന്നിടുന്നു
കൊററന്നുവേണ്ടുകൾ്വുള്ളുനൽകമാമാൻ
മാററുന്നതിന്നുമടിയില്ലതിനായവൾക്കു

66. ചെയ്യുന്നിതെന്നുമവൾനല്ലതുചൊല്ലുഴാമാൻ
കയ്യന്നൊഴാകഴലുള്ളിൽനിനച്ചിടുന്നു
മെയ്യിന്നൊഴന്നൊരഴകൊക്കെയൊരുമ്പൊരുത്തൻ
വയ്യിന്നുനല്ലതലയായിരമുള്ളവനും

67. ഉണ്ടായെന്നുതുടുക്കുതെളിന്നൊടുമാടിപ്പുംചൊടിപ്പുംചൊടിപ്പും
കൊണ്ടല്ലുറെക്കടുകൂന്നാഴകമൊരുമിടുക്കാംമൂടിപ്പുംമൂടിപ്പും
കണ്ടാലുവൾക്കൊമ്പിടിപ്പുന്നഴലുകിടപിടിപ്പുംപിടിപ്പുംപിടിപ്പും
കൊണ്ടാടേണ്ടുന്നടപ്പുംമൂടിയഴിയുമിടപ്പൊന്നടിപ്പുന്നടിപ്പും

68. വളയും പൂരികരെററടിയും
വളയും കാപ്പും കലാന്കഴ്ലിണയും
നിലയും നന്നരയാലി-
ന്നിലയും വാഴ്ത്തുന്നവയറിനുള്ളഴകും

69. മുലയും കാണുമവക്കകം
മുലയും വണ്ണാവളൎന്നുകാണുമ്പാടം
മലയും വാഴ്ത്തുംതൊററിടു
മലയും പൂരികത്തിനുള്ളകളികണ്ടാൽ

70. പൊട്ടും കരാളവനമ-
പ്പൊട്ടും തൊട്ടുള്ളനെററിയതുകണ്ടാൽ
മട്ടും മട്ടും മൊഴിയുടെ
മട്ടും മററുള്ളവൎക്കുകിട്ടിടുമോ

71. നെഞ്ചെരിയും പടിപൊഴിയും
പുഞ്ചിരിയും പല്ലുമൊഴിലുള്ളലിയും
തേഞ്ചൊരിയും മൊഴിയാൽകിളി
തഞ്ചിരിയും നടവതില്ലതെല്ലിളിയും

72. കരിയും കരളെളാടുകറാം
കരിയും ക്രൂപ്പുന്നകുന്തൽകണ്ടെന്നാൽ
കരയും വണ്ടുകളുരയും
കരയുമുള്ളൊരാടചേൎന്നുകരാകവരും

73. വണ്ണൻവാഴ്കളുടയും
വിണ്ണുനെള്ളുടയതുമ്പിയതിനുടയും
വന്നണയും വിരുതുടയും
വണ്ണമെഴും വണ്ണമുള്ളൊരിതളുടയും

74. പിടയുംപേടിച്ചന്ന-
പ്പിടയുമവൾക്കുള്ളനല്ലനടയോർത്താൽ
പിടിയാനകൾനടയുംവില-
പിടിയാതായ്തീൎന്നുപോകുമവളുകണ്ടാൽ

75. മുട്ടമ്പാമിനുസമതിൻ
മട്ടെമ്പോടൊക്കിലതിന്നൊരെതിരുണ്ടോ
മൊട്ടമ്പൻതൻചെപ്പതു
മുട്ടെമ്പോഴതിന്നൊടൊട്ടുശരിയാകാം

76. അഴലണയാതഴകണയും
കഴലണിയാതെയുമഴകെഴുന്തിന്ന
കഴലിണയുംകെട്ടഴിയും
കഴലണിയുംപൂവ്വണ്ടിനൊപ്പോലെ

77. ഈവണ്ണമവന്നൊരന്നമതിങ്ങും
വാർവിണ്ണവൾപെണ്ണവൾപാക്കന്നൊരെ
ആവന്നമട്ടങ്ങിന്നെകണ്ടുടൻമാൽ
കൈവന്നൊരുള്ളാടവനോട്ടുരച്ചു

73. എന്താണിങ്ങിന്നെപാക്കനൊകെക്കാരഴലുണ്ടായിടുവാൻനെല്ലുക-
ത്തെന്തില്ലാത്തതുവീട്ടിലിന്നുപൂകകാണുന്നിലവെള്ളില്ലയോ
എന്തെന്നാകിലുമോളുകൈന്നൊടെരിന്നാൽകീടാംകുറച്ചാലുമീ-
യേറ്റുംമാലിടനേരമുണ്ണുവതിനിങ്ങുള്ളോരുചാരംതരാം

79. എന്നാളുംപെൺകിടാവിന്നുടയകനിവുതൊ
ട്ടുള്ളോരാനന്ദമെല്ലാം
നന്നായിക്കണ്ടുതട്ടുംതെളിവൊടുമുടനേ
പാക്കനൊരുപറഞ്ഞാൻ

ഇന്നാളെക്കാല്ലിയെക്കണ്ടെഴുമഴലതിനാ
ലുണ്ണുവാൻവയ്യചോറി-
ങ്ങെന്നാലും തമ്പുരാട്ടിയ്ക്കുടയകനിവുക
ണ്ടിട്ടുമാലൊട്ടുവിട്ടു

80. അതുകേട്ടുപറഞ്ഞുപെങ്കിടാവി-
ന്നതുപോർത്തുതരമല്ലചോറതെന്നാൽ
ഇതുകേട്ടിട്ടുകൊട്ടപാൽകുടിച്ചും-
മതിനൊട്ടാമടികാട്ടിടാല്ലെടോനീ

81. ഏതെന്നാലുമായവളിലുള്ളൊരുനന്മകണ്ടി-
ട്ടന്നേരമുടൻതളിർതെളിഞ്ഞൊരുപാക്കനാരും
ചൊന്നാൻകുടിപ്പനതുനാൻകുകതമ്പുരാട്ടി
നന്നാകിനാളിതടിയന്നഴലൊക്കെനീക്കി

82. എന്നേറ്റാതികലെമൊന്നൊട്ടുത്തമനതൻവെടിച്ചകത്തെത്തുവൻ
നന്നായിട്ടുച്ചകലേയ്ക്കുമാറിയതുകണ്ടേന്തൻമൊഴിത്തെല്ലുപാടം
നിന്നിടാതെതിരിച്ചുകാച്ചിയനാംപാലൊട്ടേടുത്തഞ്ചലം
തന്നിൽകൊണ്ടൊഴിച്ചുനിന്നിതുകരംതന്നാരാകുലത്തങ്ങിനെ

83. നോക്കിനിന്നുമൊരുനല്ലരികുഴലിയാം...രുമൊരുഭക്ഷ്യമാ-
റക്കലത്തിലവളാക്കിവെച്ചൊരതുബാക്കിയെന്നിയെമുഴക്കനെ
പാക്കനാർകവിഠംനിറച്ചുമപ്പടിയിറക്കിമിങ്ങിനൊമുറച്ചുകം- [മേ
ത്താക്കമപ്പൊഴുതുപാക്കുവേക്കുപതിവില്ലവിണ്ടാരകാതിവാച്ചു

84. പാലൊഴിയിങ്ങിനെകുടിച്ചൊരുപാക്കനാർക്കു
മാലൊക്കെമാറിമടവാർമുടിമുത്തുതാൻ
മേലേക്കുമേലെവളരുംതെളിവാൻവേണ്ട
പോലക്കരികുഴലിയോട്ടുപറഞ്ഞുപിന്നെ

കണ്ടത്ത നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.
(തുടരും)

യവം

'ഓഷധീനാമഹം യവഃ'

'ധാന്യങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻ യവമാകുന്നു' എന്നിങ്ങിനെ ഭഗവാൻ ഏകാദശത്തിൽ വിഭൂതിഅദ്ധ്യായത്തിൽ ഉദ്ധവക്കുപദേശിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ സകല ധാന്യങ്ങളിലും വെച്ചു പ്രാധാന്യം യവത്തിന്നാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇതിലേക്കു തെളിവുകൾ ഇനിയും ധാരാളമുണ്ട്. വേദത്തിൽ ഈ ധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി പറയുന്നുണ്ട്. പിന്നെ, ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ ശ്രാദ്ധാദികർമ്മങ്ങൾക്കും, ചില യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾക്കും യവം അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പദാർത്ഥമാകുന്നു. അങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും മലയാളികൾക്ക് ഈ ധാന്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടു. ഇതിന്നു തക്കതായിട്ടുള്ള കാരണവുമുണ്ട്. യവം മലയാളത്തിലും സമീപമുള്ള മിക്ക പരദേശരാജ്യങ്ങളിലും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ധാന്യമല്ല. ഈവക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത് ഒരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെട്ടുവരുന്നതുമില്ല. പിന്നെ, മേൽപറഞ്ഞ ചില ക്രിയകൾക്കാവശ്യമായി അങ്ങാടിയിൽ ചെന്നന്വേഷിക്കുമ്പോൾ പീടികക്കാർ അങ്ങാടിമരുന്നുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുറച്ചുമാത്രം വിൽക്കുവാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതിൽനിന്നു രണ്ടോനാലോ മണി വാങ്ങിച്ചു ക്രിയയും നടത്തും. അപ്പോൾ പിന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതിനെപ്പററി ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. എന്നാൽ ഈ അറിവില്ലായ്മ മലയാളികളിൽ അടച്ചു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും യവധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മലയാളവൈദ്യന്മാർക്ക് ഇതിന്റെ വ്യുല്പത്തി കുറച്ചൊന്നുണ്ടാവാനിടയുണ്ട്. എന്നാലും അതിന്റെ കൃഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പററിയും മററും അവൎക്ക് അറിവുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു.

അതിനാൽ കൃഷിസംബന്ധമായി മലയാളത്തിലേക്ക് അപൂൎവ്വമായിട്ടുള്ള പദാൎത്ഥങ്ങളിൽ ഈ മാസത്തെ രഞ്ജിനിക്കുള്ള വിഷയം യവം എന്ന ധാന്യമാകട്ടെ.

യവം അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ബാർളി എന്നു പറയുന്ന പദാൎത്ഥം ഭൂഗോളത്തിൽ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനമാകുന്നു. ഇതു മഹാ പുരാതനമായിട്ടുള്ള ഒരു കൃഷിയുമാകുന്നു. യവധാന്യം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഗോതമ്പിനെപ്പോലെ തന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ ഒരു വിത്ത് കയ്യിലെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, കപ്പിക്കുരുവിന്നുള്ളതുപോലെ, ഉടനീളം മഹാലംബമായിട്ടൊരു തോട് കാണാവുന്നതാണ്. അതു രേഖാമാത്രമേയുള്ളു. കാഴ്ച്ചക്കു യവത്തിന്നു ഗോതമ്പിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യത്യാസമാണ് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഉമിക്കും മറ്റും ഗോതമ്പിന്റെ ഉമിയുടെ ഛായതന്നെയാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ (വിന്ധ്യനഗത്തിന്നപ്പുറമുള്ള) ഉത്തരദേശങ്ങളിലാണ് യവം ധാരാളമായി കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ബെങ്കാളം സംസ്ഥാനത്ത് ഈ കൃഷി ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ബൎമ്മയിൽ അപൂൎവ്വമായിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു പഴനിമലയിലും നിലഗിരിമലയിലും യവകൃഷി സാമാന്യമുണ്ട് എന്നുതന്നെ പറയണം. ബൊമ്പായസംസ്ഥാനത്ത് ഗുജരാത്ത് എന്ന ജില്ലയിലാണ്. എന്നാൽ ഈ കൃഷി ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കാശി, പ്രയാഗ, ആഗ്ര, രജപുട്ട് രാജ്യം, അയോദ്ധ്യ, എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലാസകലം നോക്കുന്നതായാൽ ഏഴുപതുലക്ഷം ഏക്കർഭൂമിയിൽ യവം കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്. (Dic. of Econ. Products of India)

ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ യവം സാധാരണമായി കന്നി, തുലാം എന്നീ മാസങ്ങളിൽ വിതച്ച് മീനം, മേടം ഈ മാസങ്ങളിൽ കൊയ്യുന്നു. യവം, ഗോതമ്പ് മുതിര മുതലായ അന്യധാന്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ആ ദിക്കുകളിൽ സാധാരണ വിതക്കുന്നത്. കൂട്ടുവിതക്കു നെല്ലും ചിലജാതി പയറുംകൂടി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. യവം തന്നെ വിതക്കുന്നതിനേക്കാൾ അന്യധാന്യങ്ങളും കൂട്ടിവിതച്ചാലാ

ണ് അധികം വിളയുക എന്നാണ് അവിടങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ പക്ഷം.

വിതക്കുന്നതിനുമുമ്പു കണ്ടം നാലോ അഞ്ചോ (ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിലധികമൊ) പ്രാവശ്യം ഉഴുതു തയ്യാറാക്കണം. പുഴവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തമമായി. എങ്കിലും നെൽകൃഷിക്കുവേണ്ടതുപോലെ ഈ കൃഷിക്കു വെള്ളം അത്ര ധാരാളമാവശ്യമില്ല. വിതച്ചതിൻെറശേഷം ഇടമഴ പെയ്യുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പിന്നെ വെള്ളം തിരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. അതില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇടക്കു കുറേശ്ശ വെള്ളം തിരിച്ചു വിടേണ്ടിവരും. വളവും വളരെ ചേക്കേണമെന്നില്ല. പിന്നെ കൊയ്ത്തുവരെ വിശേഷിച്ചൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു പറ വിത്തുപാടു സ്ഥലത്തു യവം എകദേശം അരപ്പറയോളം മാത്രമേ വിതപ്പാൻ പാടുള്ളു. കൊയ്ത്താറായാൽ നെല്ലു കൊയ്യുന്നതുപോലെത്തന്നെ വയ്ക്കോലോടുകൂടി കൊയ്യെടുത്തു കറ്റയാക്കി കൃഷിസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ മെതി ആരംഭിക്കുന്നുള്ളു. മെതിച്ചു നെല്ലു നല്ലവണ്ണം ഉണക്കിയതിൻെറശേഷം ചാരംകൂട്ടി ചേരികി പത്തായത്തിലിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നു. യവം ഉറക്കുത്തുവാനെളുപ്പമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉപായമെടുക്കുന്നത്. വയ്ക്കോൽ കന്നുകാലികൾക്കു തീറ്റക്കും ഉപകരിക്കുന്നു.

യവം, കാശി, അയോദ്ധ്യ, പഞ്ചാബ് എന്നീരാജ്യങ്ങളിലെ മിക്കജനങ്ങളുടേയും (പ്രത്യേകിച്ച് ദരിദ്രന്മാരുടെ) ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. യവം കുത്തി ഉമികളഞ്ഞു തിരുകല്ലിലിട്ടുപൊടിച്ച് ആ പൊടികൊണ്ടു 'ചപ്പട്ടി' എന്നൊരു പലഹാരമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പലഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനു യവപ്പൊടിയോടുകൂടി ഗോതമ്പുപൊടിയൊ മുതിരപ്പൊടിയൊകൂടി ചിലപ്പോൾ ചേക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, യവപ്പൊടികുറുക്കി ഉപ്പും മുളകും മറവുംചേത്ത് ഒരുമാതിരി പാകംചെയ്തും കഴിക്കുന്നു.

യവധാന്യം ക്ഷണത്തിൽ ദീപനംവരുന്ന ഒരു സാധനമാക

ന്നു. അതിന്നു മററുള്ള ധാന്യങ്ങളെക്കാൾ വിരേചനശക്തി വിശേഷിച്ചുമുണ്ട്. അതിനാൽ നമ്മുടെ വൈദ്യന്മാരും ഇംഗ്ലീഷു ഡാക്ടർമാരും അതിനെ വൈദ്യവിഷയമായി ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വയററിൽ വേദനയുള്ള ഉദരരോഗികൾക്കും മററും യവപ്പൊടിയിട്ടു കാച്ചിവെച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഷാപ്പുകളിൽ കുപ്പിയിലാക്കി വില്പാൻവരുന്ന 'മാൽട്ട് എക്സ്ട്രാക്റ്റ്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുമരുന്ന് യവത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്ന സത്താകുന്നു. ആ മരുന്ന് ദീപനത്തിന്നും ശോധനക്കും വളരെ നല്ലതാകയാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള ആസ്പത്രിക്കാരിമാർ വളരെ രോഗികൾക്ക് അതു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. പാട്നാരാജ്യത്ത് യവത്തിന്റെ ഇല (ഓല) ചുട്ട ഭസ്മംകൊണ്ടു തണുപ്പുള്ള ഒരുജാതി സർബ്ബത്തുണ്ടാക്കാറുണ്ടത്രെ. പഞ്ചാബ് രാജ്യത്തു തദ്ദേശിയന്മാർ അതിന്റെ തണ്ടുചുട്ട ഭസ്മം അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിന്നു കൊടുത്തുവരാറുണ്ടുപോൽ. മലയാളവൈദ്യന്മാരും ഇതിനെ പലവിധത്തിലുമുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ദീപനക്ഷയം, ശോധനക്കുറവ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കാണ് അത് അധികം പ്രയോഗിക്കുക. അഗസ്ത്യരസായനമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പിന്നെയും അനേകം വിധത്തിൽ അതുപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ വൈദ്യന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ ലേഖകനോളം യവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി നിശ്ചയമുണ്ടായിട്ടു വളരെപേർ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ എഴുത്തുകാരൻ അർശോരോഗത്താൽ പീഡിതനായിരുന്നകാലത്ത് (ഏകദേശം എട്ടുകൊല്ലം മുമ്പ്) മഹാഗംഭീരനായിരിക്കുന്ന ഒരു വൈദ്യന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു കൊല്ലത്തോളം യവം ചോറാക്കി ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനിടക്ക് അതിന്റെ സ്വഭാവം മിക്കതും ധരിപ്പാനുമിടയായി. യവം കുത്തി അരിയാക്കുവാൻ മഹാ പ്രയാസമാകുന്നു. അരി അടുപ്പത്തിട്ടാൽ അതു വേവുന്നതിന്ന് സാധാരണ അരിക്കുവേണ്ടതിൽ മൂന്നിരട്ടി സമയവും വേണം. എത്രതന്നെ വെള്ളംവെച്ചിട്ടാണെങ്കിലും ചോറു കഞ്ഞിതട്ടാതെ വാർത്തെടുപ്പാൻ മഹാ ഞെരുക്കം. യവം അത്ര പശയുള്ള ഒരു ധാന്യമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നേരെയാ

യാലും ചോറാക്കി ഭക്ഷിപ്പാൻ രുചിയും കുറയും. പിന്നെ അതു കൊണ്ടു (പറാഠിയപ്പം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന)! ഗോതമ്പുറൊട്ടിപോലെ ഉണ്ടാക്കിനോക്കി. അതും അത്ര നേരെയായില്ല. വേറെ വിധത്തിലും പലഹാരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി നോക്കിയെങ്കിലും അവയും രുചികരമായി തോന്നിയില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള ശീലം പോരാഞ്ഞിട്ടുതന്നെയായിരിക്കാം. എങ്കിലും പലഹാരമായിട്ടല്ലാതെ ചോറാക്കി ഉപയോഗിപ്പാൻ അതു കൊള്ളുകയില്ല എന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാററിലും വൈഷമ്യം യവത്തെ സൂക്ഷിപ്പാനാകുന്നു. ഈ ലേഖകൻ യവം കാശിയിൽനിന്നാണ് വരുത്തിയത്. ഒരുതവണ പത്തു പറ ഒന്നിച്ചു വരുത്തി. തീവണ്ടിച്ചാർജ്ജുംകൂടെ ഒരു പറക്കു ഒന്നിച്ചിലധികം രൂപവീതമേ വിലയായുള്ളു. ഇവിടെ വന്നിട്ടു പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും കുത്തു പിടിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നെ കുറേശ്ശ വെയിലും മണ്ണും ധാരാളം കൊള്ളുന്ന സ്ഥലത്തിട്ടപ്പോൾ കുറെ ഭേദമുണ്ടായി. നെല്ലുപുഴുങ്ങി ഉണക്കിയപ്പോഴാണ് ഉള്ളതിൽ ഭേദം. യവം ഭക്ഷിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ രോഗത്തിനു വളരെ ശാന്തിവന്നുവെങ്കിലും അകത്തേക്കു കടത്തിവിടുവാനുള്ള ദുഃഖം നിമിത്തം ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു നിർത്തി പിന്നെ അതിൻെറ ഏകദേശം ഇല്യഫലത്തോടുകൂടിയ ഗോതമ്പു ശീലിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

യവധാന്യത്തിൽനിന്നു പലവിധ മദ്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുന്നു. നീലഗിരിയിൽ യവത്തിൽ നിന്നു ബിയർ എന്നൊരു മദ്യവിശേഷമെടുക്കുന്നുണ്ട്. അതിപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ പലദിക്കിലും വരുത്തി വില്ക്കുന്നതുമുണ്ട്.

ജാതിനിർണ്ണയം

ഭാർഗ്ഗവാന്തികമാസാദ്യ കേരളാവാസമർത്ഥയൻ
മഹാബ്രാഹ്മണരജ്ഞശൂദ്രൈര്വൈശ്യാന്യവിപ്രാംശ്ച പ്രതിഷ്ഠിതാഃ (൩൬)

നൈതേ ത്യാജ്യാ ഭവന്തോപി നത്യാജ്യാഃ കഥമുച്യതാം
ത്വം വിഷ്ണ്വവതാരോ ഹി സ്വയമേവ മഹാമുനിഃ (37)
ത്വയാ പ്രാക്കേരളം സൃഷ്ടമസ്മഭ്യം പ്രതിപാദിതം
നൈവ തദാനീം സമ്പന്നം തസ്മാദസ്മാഭിരുജ്ഝിതം (38)
ഇദാനീം സൎവ്വസമ്പന്നം തസ്മാദ്വയമിഹാഗതാഃ
ത്വന്മതം ഹി കരിഷ്യാമോ നൈവ ത്യാജ്യാ വയം ത്വയാ (39)

അതിന്റെശേഷം അവർ ഭാൎഗ്ഗവന്റെ സമീപത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ട് 'ഞങ്ങളെ കേരളത്തിങ്കൽ വസിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാം' എന്നു യാചിച്ചപ്പോൾ ഭാൎഗ്ഗവൻ 'അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണർ! നിങ്ങളുടെ വാക്യ ഹേതുവായിട്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ അന്യവിപ്രന്മാരെക്കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. ഇവരെ ത്യജിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങളേയും ത്യജിക്കുവാൻ പാടില്ല. എങ്കിൽ ഞാൻ എങ്ങിനെ ചെയ്യേണമെന്നു പറഞ്ഞാലും'. 'അല്ലയൊ ഭാൎഗ്ഗവൻ! അങ്ങുന്ന് സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരഭൂതനായിരിക്കുന്ന മുനിശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. ഭവാനാൽ പൂൎവ്വം കേരളം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, ഞങ്ങൾക്കായിക്കൊണ്ടു ദാനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തൽസമയം കേരളം ഇതുപോലെ സമൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. അതുഹേതുവായിട്ട് ഞങ്ങളാൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇപ്പോൾ കേരളം സ്വൎഗ്ഗതുല്യമായി. അതുനിമിത്തം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആഗതന്മാരായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഭവാൻ ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്.'

ഇതി തൈഃ പ്രാൎത്ഥിതോ രാമോ പ്യൎദ്ധേരിതധൎമ്മകാൻ
കൎണ്ണാടേ തൗളവേ പ്യേതാൻ ദ്വാത്രിംശൽഗ്രാമഭേദതഃ (40)
ശൈവവൈഷ്ണവതന്ത്രോക്തധൎമ്മാനുഷ്ഠാനതല്പരാൻ
ബ്രാഹ്മണാംശ്ചാപ്യാൻ ക്ഷേത്രഭോഗച്ഛന്നമമൌ ന്യവേദയൽ (41)

ഇപ്രകാരം അവർ ഭാൎഗ്ഗവനോടു യാചിച്ചപ്പോൾ രാമൻ ഉത്തരകേരളത്തിങ്കൽ കൎണ്ണാടദേശത്തും തുളുദേശത്തുംകൂടി ൩൨ ഗ്രാമമാക്കി കല്പിച്ച് പകുതിഭാഗം മലയാളാചാരവും, പകുതിഭാഗം പരദേശാചാരവും ഇങ്ങിനെ ഭിന്നഭിന്നാചാരങ്ങളോടുകൂടിയ

വരായും, ശൈവമതത്തേയും വൈഷ്ണവമതത്തേയും അനുസരിച്ചവ
രായും, 'ഹൈബ്രാഹ്മണൻ' എന്നുള്ള പേരോടുകൂടിയും, ഇരിക്കുന്ന ഇ
വരെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പൂജാദികൎമ്മക്കായിക്കൊണ്ടു കല്പിക്കുകയും
ചെയ്തു.

ത എവ ദക്ഷിണേപ്യസ്മിൻ ദ്വാത്രിംശൽഗ്രാമമണ്ഡിതേ
കേരളേ ക്ഷേത്രപൂജാൎത്ഥം പ്രായേണാനീതാ ദ്വിജാതിഭിഃ (42)

൩൨ ഗ്രാമമുള്ള ഈ ദക്ഷിണകേരളത്തിലും ക്ഷേത്രപൂജാ
ദികൎമ്മക്കായിക്കൊണ്ട് ഏതദ്ദേശീയരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർ അ
വരെത്തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഹൈബ്രാഹ്മണാൎദ്ധനാമാനോ ഭിന്നാഭിന്നാചികൎമ്മകാഃ
സാങ്കേതികദ്വിജാഃ പ്രോക്താഃ ഷോഢാ തേ ദേശഭേദതഃ (43)

'ഹൈബ്രാഹ്മണൻ' എന്നുള്ളതിന്റെ അൎദ്ധഭാഗം നാമമുള്ള
വരായും* ഭിന്നമായും അഭിന്നമായും ഉള്ള രണ്ട് ആചാരങ്ങളോടുകൂ
ടിയവരായും ഇരിക്കുന്നവർ സാങ്കേതികദ്വിജന്മാരാണെന്നു പറയ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ദേശഭേദംഹേതുവായിട്ട് ൬ ഇനക്കാരാ
യി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീവല്ലഭാഖ്യദേശസ്ഥാ ശ്രീമൂഷണ്യധിവാസിതാഃ
പാരസ്ഥാ അപ്യപാരസ്ഥാഃ കുന്നാടാസ്തൌളവാഭിധാഃ (44)

തിരുവല്ലദേശികർ, തൃപ്പൂണിത്തുറദേശികർ, അക്കരദേശി
കർ, ഇക്കരദേശികർ, കുന്നാടന്മാർ, തൌളവന്മാർ, ആറ് ഇന
ക്കാർ ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

ശ്രീവല്ലഭാഖ്യദേശസ്ഥാഃ പൂൎവ്വം കോലമഹീഭുജാ
ആനീതാ ഭേദിതാചാരാഃ കോലരാജ്യേ പ്രതിഷ്ഠിതാഃ (45)

ഇതിൽ തിരുവല്ലാദേശികർ, പണ്ടു കോലത്തുനാട്ടുരാജാവി
നാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ഭേദപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആചാരങ്ങ

---

* ഹൈബ്രാഹ്മണരു എന്നു പരശുരാമൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അൎദ്ധഭാഗമായ 'എ ബ്രു' എന്നു രണ്ട അക്ഷരങ്ങൾ അവരുടെ നാമമാക്കി കല്പിച്ചു അതിനെ ഉച്ചരിച്ചു പോന്നതിൽ ഉണ്ടായ ലോപം നിമിത്തം ഈ ഇനക്കാൎക്ക 'എമ്പ്രാൻ' എന്നുള്ള നാമം സിദ്ധിച്ചതായിരിക്കാം.

ളോടുകൂടിയവരായും, കോലാസ്വരൂപത്തിങ്കൽ (കോലത്തുനാട്ടുരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ) താമസിച്ചുവരുന്നവരായും, ഭവിക്കുന്നു.

ശ്രീഭൂഷണ്യാഖ്യദേശസ്ഥാ മാടഭൂപാലമൌലിനാ
ആനീതാഃ പൌഷ്ടികാചാരാഃ ശ്രീഭൂഷണ്യധിവാസിതാഃ　(46)

തൃപ്പൂണിത്തുറദേശികന്മാർ, തൃപ്പൂണിത്തുറ രാജാവിനാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ആചാരപുഷ്ടിവരുത്തപ്പെട്ടവരായും, തൃപ്പൂണിത്തുറെ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അധിവസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും ഭവിക്കുന്നു.

പാരസ്ഥാ അപ്യപാരസ്ഥാഃ കലശശബ്ദാഭൂതാ
കേരളക്ഷോണിമദ്ധ്യസ്ഥനദ്യാ ഉഭയകൂലതഃ　(47)
ഭിന്നാഭിന്നസമാചാരാസ്സ്വസങ്കേതം പ്രതിഷ്ഠിതാഃ
കൎണ്ണാടാസ്തൌളവാശ്ചൈവ ദേശകാലാനുസാരതഃ　(48)
അനാഹൂതാ സ്വയംപ്രാപ്താ യാതായാതാ വസന്തി ച
ഇതി സംക്ഷേപതഃ പ്രോക്തം സ്വസങ്കേതദ്വിജലക്ഷണം　(49)

മലയാളഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിങ്കലുള്ള നദിയുടെ (ചന്ദ്രഗിരി കണ്ണിരോട്ടുപുഴ) രണ്ടു കരകളിലും സങ്കേതത്തോടുകൂടെവണ്ണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നു. അക്കരെദേശികളും, ഇക്കരെദേശികളും, തിരുവനന്തപുരത്തുരാജാവിനാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ആചാരപുഷ്ടി വരുത്തപ്പെട്ടവരായും, തിരുവനന്തപുരത്തുരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അധിവസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും, ഭവിക്കുന്നു. കൎണ്ണാടന്മാരും, തൌളവന്മാരും, ആരും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാതെ താന്താൻ വന്നവരാകുന്നു. ഇവർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോയും വന്നും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം എന്നാൽ സാങ്കേതികദ്വിജന്മാരുടെ ലക്ഷണം സംക്ഷേപേണ പറയപ്പെട്ടു.

(തുടരും)

പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത് ഭാരവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

ഒരു ലേഖകന്റെ

അരങ്ങേററം

ശ്രേഷ്ഠരാനല്ലകവിതാനടികൾക്കരങ്ങത്ത-
മാടിടുവാൻകവികളൊരുക്കിവെച്ചരംഗ-
ക്കുന്നതാംരസികരഞ്ജിനിയായരംഗ-
മീതേറിയൻവിലസീടുന്നതിനാലതെന്നാ-
ലൊട്ടേറിടുംരസികരഞ്ജിനിനിൻഗുണങ്ങളെ
യൊട്ടേറെമീക്ഷിതിയിലുള്ളകവീന്ദ്രവർഗ്ഗ-
മൊട്ടുഗ്രഹിച്ചിടുകകൊണ്ടുനമുക്കുനിന്നി-
ലുല്ലാസവും ഭ്രമവുമുണ്ടുമനസ്സിലേററം
ദയയുകൊണ്ടിവൾമേലിലുള്ളകാലം
ശ്രുതികൊണ്ടിടിനാനിൻപ്രകീർത്തിവാഴ്ത്താൻ
കൊതിപൂണ്ടൊരഞ്ഞാനുമിന്നുനിന്നിൽ
പതിയുന്നതുണ്ടുകവീന്ദ്രസാരവാണി

അല്ലയോ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്യപ്രിയ പത്രാധിപരെ! വലു തെ യോഗ്യതയുള്ള ഓരോ കവിതാനടികളുടെ പുറപ്പാടിന്റെ ഘോഷങ്ങളെക്കണ്ടു ബാലയായ എന്റെ കവിതാനടിയും ക്ഷമയില്ലാതെ ചാടിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിയോഗ്യതയും, പ്രാസഭംഗിയാകുന്ന സൌന്ദൎയ്യവും ചമൽക്കാരമാകുന്ന രസികത്വവും, അൎത്ഥപുഷ്ടിയാകുന്ന യൌവനവും, സുവൃത്തമാകുന്ന ആടയും, കണ്ണാനന്ദപ്രദമാകുന്ന സൌശീല്യവും ഉള്ള ശബ്ദാലംകൃതകളായ കവിതാനടികളുടെ കൂട്ടത്തിലേയ്ക്കാണ് അത്യുത്തമപ്പുറപ്പാട്. കൂട്ടത്തിൽ കൂടാറായില്ല; വാട്ടെ; കയിലും; എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുതോക്കിട്ടു കൂട്ടമാൻ ഭാവകാരനില്ല. തെളിച്ചവഴിക്കു നടന്നില്ലെങ്കിൽ നടന്നവഴിക്കു തെളിയ്ക്കുക എന്നാണല്ലോ. അതിനാൽ ഇവൾ ബാലയായതുകൊണ്ട് ഒരു സമയം ക്ഷമയില്ലാതെ വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചാലും, അവരെല്ലാം നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിലിരിക്കുന്നവ

റാകകൊണ്ട് തമ്മിൽത്തല്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമല്ലോ. വിശേഷിച്ച് കവിതാരാന്റെ വേഷംകെട്ടിക്കൊണ്ടു വെളിയിൽപ്പുറപ്പെട്ടാൽ എന്തോ എന്തോ എന്നുള്ള പരിഭ്രമംകൊണ്ട് അണിയറയിലിരുന്നു ബുദ്ധിമുട്ടി കാലംകഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴം കെട്ടിയവേഷത്തിന്റെഗുണദോഷവിചാരമുള്ളതിട്ടുകം നടത്തെ പരിഭ്രമത്തിനു ശത്രുവായിപ്പരിണമിക്കയാൽ, വരുന്നതുവരട്ടേ എന്നുംവെച്ച് കവിജനവദനവിനിസ്സൃതകളായിരിക്കുന്ന കവിതാനടികളുടെ രംഗസ്ഥലമായ രസികരഞ്ജിനീവനിതാനാടകത്തിന്റെ സദസ്സിൽ തിരനീക്കി പ്രവേശിപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ഒരു സാഹസകർമ്മിയുടെ തിരപ്പുറപ്പാടിന്റെ ഘോഷമാണിത്. നിങ്ങളുടെ സമയം വളരെ വിലപിടിച്ചതാണെങ്കിലും കാൽക്ഷണമെങ്കിലും ഈ ഘോഷത്തിൽ ശ്രദ്ധവെച്ച് ആ രസികരഞ്ജിനീരംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഈ നടിയേക്കൂടി കയറ്റിത്തീർത്തു വേണ്ടതുപോലെ രംഗപ്രവേശനംചെയ്യിച്ച് അയപ്പാൻ അപേക്ഷ. രഞ്ജിനിയുടെ ലേഖകന്മാരിൽ ഒരുവനായിട്ട് എന്നേക്കൂടി വിചാരിച്ച് രഞ്ജിനിയുടെ ഒരുപ്രതി ഇനിക്കും അയച്ചുതരുന്നതു വളരെ സന്തോഷമാണ്. ഈ ലേഖനം രഞ്ജിനിക്കു സ്വീകാര്യയോഗ്യമല്ലാത്തപക്ഷം മടക്കി അയച്ചുതരുവാൻ അരയണയുടെ ഒരു സ്റ്റാമ്പും ഇതോടുകൂടി അയച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഇങ്ങിനെ ഒരു ലേഖകന്റെ അരങ്ങേററം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിനു രഞ്ജിനിയിൽ സ്ഥലം അനുവദിച്ചത്, ഗദ്യപദ്യങ്ങളുടെ ഭംഗി കണ്ടിട്ടല്ലെന്നു വായനക്കാൎക്കറിയാമല്ലോ. രണ്ടുവാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതീരാവുന്ന കാൎയ്യം ഒരസ്വാദ്യതയുംകൂടാതെ ഇത്രയൊക്കെ വളച്ചുകെട്ടി വലിച്ചുനീട്ടി എഴുതിക്കൂട്ടുന്ന ബാലകവികളുടെ ഭവിഷ്യത്തോൎത്തിട്ടുള്ള വ്യസനംകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഇതിലെ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗകോലാഹലംകണ്ടു 'വാചകത്തിനു നല്ല ഗൌരവമുണ്ട്' എന്നുവെച്ചു രസിക്കുന്ന ചില വകക്കാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെങ്കിലും രസിച്ചുകൊള്ളട്ടേ.

ഈ ലേഖനം അയച്ചുതന്ന ലേഖകന്റെ പേർ ഞങ്ങളിപ്പോൾ പുറത്താക്കുന്നില്ല.

ര. ര. പ.

അമർഷം

അമർത്താനൊന്നുചെയ്യാലുമമർന്നീടാതെവൈരിയെ
അമർത്താൻതുനിയുംഭാവമമർഷമിതിനിശ്ചയം 1

കത്തിക്കൊള്ളുന്നപന്തത്തിന്നടയതലകീ
ഴാമ്പടിക്കൊള്ളിടിച്ചും-
ഉത്ഭൂതജ്വാലമാലാവലിയതുപൊഴിയും
കാണിയുംതാണിടാതെ
ചിത്താമർഷാസഹിഷ്ണുക്കളൊത്താവിധമുടനെ
ത്തന്നെത്തന്നെപ്പിടിക്കും
ഹസ്തത്തെച്ചുരുട്ടിപ്പ്രാന്തിബലമൊട്ടു
മേൽപ്പോട്ടുപൊങ്ങുന്നവല്ലോ 2

പാരമെന്തിച്ചുകത്തുന്നൊരുമഹാനലമഹോ
കൊള്ളിനാനായില്ലകൾ-
ന്നോരോന്നപാരിച്ചശക്ത്യാപരിചിനൊടെരിയു
ന്നില്ലയെന്നല്ലവന്നും
പാരംനീളാപെരുത്തുള്ളുടൽകിമപിചുരു
ട്ടിക്കിടക്കുന്നസർപ്പം
സൈപാരകേടങ്ങുചേർത്താൽകൊടിയപടമെടു
ക്കാതപൊക്കുന്നതാണോ? 3

കീഴ്പ്പോട്ടാക്കണ്ണമിപ്പോളിതിനെന്നിയതമെ
ന്നുള്ളിലോക്കുന്നമട്ടിൽ
കെൽപ്പോടെപന്തടിക്കുന്നിതുപലജനവും
പന്തിടക്കൊക്കമാരിൽ
ക്ഷിപ്രംതാടിക്കുതട്ടീടണമിവരുടെയെ-
ന്നോർത്തുചാട്ടംപ്രകാരം
മേൽപ്പോട്ടേക്കെത്തുമപൊങ്ങുന്നിതുപുതുമയെഴും
കന്ദുകം കാൺകമർഷം 4

ചേർത്തിച്ചാല്യാമുളകരംകൊവിതതനികരം
ക്കൂടിമെല്ലെന്നമർത്താൻ
പാദത്താലേ ചവിട്ടീടിനപൊടിയുമുടൻ
പൊങ്ങിമൂർദ്ധാവിലേവം
സാദംവിട്ടോരമർഷംഗുണമിഹഭുവനെ
പാംസുവൃക്ഷാദികൾക്കും
വാദംവിട്ടുണ്ടു ശുദ്ധാശയവസമമിതുണ്ടതെ
ല്ലൊന്നുമില്ലാത്തമർത്ത്യൻ 5

ഖ്യാതപ്രാപൂർണവിഘ്നാദികൾവരികിലൊരു
ങ്ങീടുവൊരാററമെന്യേ
ശ്രാന്താശൌരിയേകാൾപടുതഗജവനെ
കാട്ടിലുൾപ്പുക്കവേഗം
നേരാത്തീടാതിവണ്ണംഗുണമണയുകിലും
സാമർത്ഥ്യംസാദ്ധ്യമുണ്ടോ
സാരത്വാപൂർണമർഷംഗുണഗണാശിഖിതൻ
കാററുപോലുററമിത്രം 6

ചിത്തംകെട്ടാതെവിഘ്നൌഘവിധമുള്ളവാ
യ്പ്പുന്നതൊക്കെയെന്നി
ട്ടത്ത്യന്തംചേർത്തതിൽപലതരമറിവിൻ
പാടവംപാരമാർത്ത്യാ
ഹസ്ത്യാപാരംവിരച്ചിട്ടൊരുവനെഴുതുവാൻ
വേഗമില്ലാഞ്ഞൊരക്ഷരം
വ്യർത്ഥംതോററാൻപരീക്ഷകളിലഗുണഫല
പ്രാപ്തിവേഗത്തിനല്ലേ 7

കോട്ടംതട്ടിച്ചുശാരൻതൻഗുരുവടവുപിടിച്ചു
ണമാടാൻമിടുക്കൻ
കോട്ടംവിട്ടോരനാസ്ഥതിരിയൊരുകറിത-
ന്നായുധംകയ്യിലേന്തി

കാട്ടിൽക്കൂടിഗർജ്ജനംചെയ്യുന്നൊരു പുലിയായ്
നോക്കട്ടെന്നൊന്നപ്പോഴവൻ
ഞെട്ടിപ്പെട്ടെന്നുവീണാൻ ഭയമിതുവരുമോ
ശ്രീമാനീഘോരവനേ. ൪

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

ശരീരം

ഇദം ശരീരം കൌന്തേയ ക്ഷേത്രമിത്യഭിധീയതേ
ഏതദ്യോ വേത്തി തം പ്രാഹുഃ ക്ഷേത്രജ്ഞ ഇതി തദ്വിദഃ
(ഭ. ഗീ. അ. ൧൩. ശ്ലോ. ൧)

അല്ലയോ അർജ്ജുന! ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ആർ അറിയുന്നുവോ അവനെ ക്ഷേത്രജ്ഞനെന്ന് അവയെ (ക്ഷേത്രക്ഷേത്രജ്ഞന്മാരെ) അറിഞ്ഞവർ പറയുന്നു. ക്ഷേത്ര ശബ്ദത്തിനു വിളഭൂമി എന്നർത്ഥമുണ്ട്; അതിനാൽ, സകല കർമ്മങ്ങളുടേയും ഫലങ്ങളാകുന്ന സുഖദുഃഖാദികളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാകയാൽ ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, സംസാരാത്മകമായിരിക്കുന്ന അനർത്ഥത്തിൽനിന്നു ശമാദിയുക്തനായ പുരുഷനെ രക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മേൽകാണിച്ച ക്ഷേത്രപദത്തിന്റെ നിഷ്പത്ത്യർത്ഥംകൊണ്ടു സകല പുരുഷാർത്ഥസിദ്ധികളും വിളവെല്ലാംതന്നെ ഈ ശരീരമാകുന്നതുവഴിക്കു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രത്തെ ആപാദചൂഡം ആർ തന്റെ ജ്ഞാനത്തിനു വിഷയമാക്കുന്നുവോ അവനാകുന്നു ക്ഷേത്രജ്ഞൻ. ബുദ്ധിമുതൽ സ്ഥൂലദേഹംവരെയുള്ള സകല ദൃശ്യപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ് താൻ എന്നറിയുന്ന ആത്മാ എന്നർത്ഥം. ബ്രഹ്മാമുതൽ തൃണംവരെയുള്ള സകലശരീരങ്ങളിലും പ്രത്യഗാത്മാവായി ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആത്മാ ഏകനാകുന്നു. അറിവില്ലായ്മ ഹേതുവായിട്ട് ഘടാകാശംപോലെ ദേഹംപ്രതി ആത്മാ വേറെ വേറെയായി തോ

ന്നപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും പരമാൎത്ഥത്തിൽ ആത്മാ ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. അദ്ദേഹം പരിപൂൎണ്ണനാകുന്നു; ആകാശംപോലെ ആകാരരഹിതനാകുന്നു. അദ്ദേഹം നിൎവ്വികാരൻ, നിരഞ്ജനൻ, കൂടസ്ഥൻ, ചിദ്രൂപൻ. ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണയിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാ നിൎവ്വിശേഷമായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മംതന്നെയാകുന്നു. ഇതിന്നു പ്രമാണമായിട്ട് ഈ ആത്മാ ബ്രഹ്മമാകുന്നു; ഞാൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു; അതുതന്നെയാണ് നീ; എന്നിങ്ങിനെ അനേകം ശ്രുതിവാക്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന നിൎവ്വിശേഷബ്രഹ്മംതന്നെയാണ് അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുമടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചമാസകലത്തിന്നും അന്തൎയ്യാമിയായി ക്ഷേത്രജ്ഞനായിരിക്കുന്നത്. നിൎഗ്ഗുണബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപാവസ്ഥയാകുന്നു — ഉപാധിയോടുകൂടിയവൻ എന്നപോലെയുള്ള ഈ അവസ്ഥയാകുന്നു — ഈശ്വരൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തത്വം. അപ്പോൾ, എവിടെവിടെ ചൈതന്യം കാണപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം ഈശ്വരസ്ഫൂൎത്തിയുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈശ്വരൻ മൃഗരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; പക്ഷിരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; വൃക്ഷരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഫലരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; പുഷ്പരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഭയങ്കരമായ ഇടി, മിന്നൽ, കൊടുങ്കാററ്, സമുദ്രത്തിൽ കോളിളക്കം, ഭൂകമ്പം എന്നിവയിലും ആ ഏകശക്തിതന്നെയാണ് തത്തദ്രൂപമായി പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നത്. പുല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ നാം അതിഭംഗിയുള്ള ഒരു പുഷ്പത്തെ കാണുമ്പോൾ അതിനെ ചവിട്ടാതെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുമാറുന്നു; ഈശ്വരന്റെ പുഷ്പരൂപേണയുള്ള സ്ഫൂൎത്തിയെ കണ്ടിട്ടു നമുക്ക് സന്തോഷവും ആനന്ദവുമുണ്ടാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ തരുലതാദികളിലും പക്ഷിമൃഗാദികളിലും മററുമുള്ള ഈശ്വരസ്ഫൂൎത്തിയെകണ്ടിട്ടു നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടും വാത്സല്യത്തോടുംകൂടി വയെ പോററിവളൎത്തുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ്രകൃതിയിൽ നമുക്കുചുററും വിവിധങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഈശ്വരതത്വത്തെ കണ്ടിട്ട് നാം ആശ്ചൎയ്യപ്പെടുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നു; പൂജിക്കുന്നു; നമസ്കരിക്കുന്നു; സ്നേഹിക്കുന്നു; വാത്സല്യിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യരൂപേണയാണ് ഈശ്വരൻ ഉള്ളതിൽ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ദേവൻ എന്നപോലെ ഈശ്വരൻ നമ്മളിൽ പ്രത്യഗാത്മാവായി, സാക്ഷിയായി, ക്ഷേത്രജ്ഞനായി സദാപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അനുസന്ധാനംകൊണ്ടു ഈശ്വരഭാവത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ മനുഷ്യനല്ലാതെ വേറെ ഒരു പ്രാണിക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ഈശ്വരസ്ഫൂർത്തി മനുഷ്യനിൽ എല്ലാററിലുമധികമുണ്ട് എന്നതിനു അതുതന്നെ ഒരു കാരണമാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യശരീരത്തോടുകൂടിയ നാം നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. ജഗദാത്മാവായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ പരമേശ്വരൻ ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണ അധിവസിക്കുന്നതും, നമ്മുടെ സകല പുരുഷാർത്ഥസിദ്ധിക്കുമാശ്രയമായിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ക്ഷേത്രത്തെ, ഈ ശരീരത്തെ, നാം ലവലേശം ഗണ്യമാക്കി വിചാരിക്കുന്നില്ല. വിഷയികളായിട്ടുള്ളവർ അതിയായ വിഷയസേവകൊണ്ട് ഈ ദേഹത്തെ ക്രമേണ നശിപ്പിക്കുന്നു; വേറെചില മതഭ്രാന്തന്മാരും മൂഢവിശ്വാസികളുമായവർ ഈശ്വരപ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ട് എന്നന്ധാളിച്ച് വ്രതാദികളെക്കൊണ്ട് ദേഹത്തെ അതിയായി ക്ലേശിപ്പിച്ച് ശോഷിപ്പിക്കുന്നു. 'ജന്തൂനാം നരജന്മദുർല്ലഭം' എന്നിങ്ങിനെ ആചാര്യസ്വാമികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇത്രയും ദുർല്ലഭമായിട്ടു സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം മഹാപരിശുദ്ധമായതുമായ ഈ ദേഹത്തെ നാം സാത്വികമായും മിതമായുമുള്ള ആഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പോററിരക്ഷിച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ? നമ്മളിൽ ഈശ്വരൻ അധിവസിക്കുന്നുവെന്നു നാമറിയുമ്പോഴും ഈ ദേഹത്തെ, അതിയായ വിഷയസേവകളെക്കൊണ്ടു ഓജസ്സിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കാതെ അത്യാദരവോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടി ആരോഗ്യാവസ്ഥയിൽവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമല്ലയോ?

കെ. ഏ.ം.

അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽനായര.

മക്കളേ! നമ്മുടെ നിൎഭാഗ്യത്തിന്റെ ശക്തി എന്നല്ലാതെ എന്തുപറയാം. നമ്മുടെ തറവാട്ടിൽ അധികം ആളുകളൊന്നും മുമ്പും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നും ആ മഹാപാപികൾക്കു നമ്മോടു ബഹു വൈരമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരോടാരോടും ഒന്നും പററിയില്ല. അത്രയ്ക്കു യോഗ്യന്മാരായിരുന്നു നമ്മുടെ വലിയമ്മാമന്മാരെല്ലാം. ആ മഹാപാപികളുടെ കൈകൊണ്ടു മരിച്ച നിന്റെ ഈ അമ്മാമനും അവരിൽനിന്ന് ഒട്ടും കുറഞ്ഞതാളല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ പ്രസവിക്കുന്ന ദിവസം വലിയ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. അവർ നൊമ്മുടെ വക ഒരു കളം കയ്യേറി. എനിക്കു പ്രസവവേദന കലശലായിരുന്നു, അപ്പോഴാണ് വിവരം അറിഞ്ഞത്. ഉടപ്പിറന്നവളുടെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ എങ്ങിനെയാണ് ഇവിടെനിന്നുപോക എന്നു പറഞ്ഞ് കുറച്ചു താമസിച്ചുവെങ്കിലും, ഒടുവിൽ ഇവിടെ രണ്ടു ഭടന്മാരേ കാവലുനിൎത്തി ബാക്കിയുള്ളവരോടുകൂടിപോയി. അന്ന് അവററിനെ ഒക്കെ തോല്പിച്ചു കാലുപിടിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പലകുറിയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും ഇങ്ങിനെവന്നു. നൊമ്മുടെ തലയിലെഴുത്തിന്റെ വൈഭവംതന്നെ. അവരെ വളരെ പ്രാവശ്യം തോല്പിച്ച അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലചെയ്തു. എന്നാൽ പൂവ്വൻപഴംപോലെയിരിക്കുന്ന ആ കുട്ടിയെക്കൂടി കൊന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്. അവൻ ഈ ദുഷ്ടന്മാൎക്കു യാതൊരുപദ്രവവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. നോക്കിനി ആണായ ഒരു കുട്ടിയുടെ മുഖംപോലും നൊമ്മുടെ എന്നുവെച്ചു കാണാനില്ലല്ലോ. അയ്യോ! എന്റെ കുട്ടി, നിയ്യെന്തിനു കരയുന്നു. ഈശ്വരൻ വെച്ചതുപോലെ എല്ലാം വരും. കഷ്ടമേ! നമ്മൾക്കിങ്ങിനെ പറങ്കിമാങ്ങ മാത്രം തിന്നു കിടക്കാറായല്ലോ. ഈശ്വരാ! ഇങ്ങിനെ ഇനിയും എത്രകാലം കഴിയേണ്ടിവരും. നിന്റെ ഉടപ്പിറന്നവൻ ഇപ്പോളുണ്ടെങ്കിൽ അവനു പതിനാറു വയസ്സായേനേ. ഒന്നിന്നു *

നും ഗതിയില്ലെങ്കിലും അവന്റെ മുഖം കണ്ടുകൊണ്ടു കിടക്കാമായി
രുന്നല്ലോ. യോഗ്യമില്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനും തരമാവില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നിന
ക്കിപ്പോഴും പതിനാറുവയസ്സായില്ലേ നല്ല ഒരു സംബന്ധക്കാരൻ
വന്നുചേർന്നെങ്കിൽ നമ്മളിങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടേണമോ? അതൊക്കെ
എന്തിനു പറയുന്നു. അന്നു വ്യസനം സഹിക്കവയ്യാതെ അങ്ങിനെ
യൊക്കെ തലയിട്ടു തച്ചുനോക്കീട്ടും പ്രാണൻപോയില്ലല്ലോ. ഈശ്വ
രാ! ആരുമില്ലാത്ത ഈ പെണ്ണുങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുത്തു
ന്ന ആ മഹാപാപികൾക്ക് അതിന്റെ ഫലമനുഭവിപ്പിയ്ക്കണേ'

ഇപ്രകാരം ഓരോന്നു വിലപിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ മകളൊന്നി
ച്ചുകിടക്കുന്ന 'കല്ലേക്കാട്ടു' കല്യാണിനേത്യാര്, എത്രയോ വലിയ
പദവിയിൽ കഴിഞ്ഞ ആ കാലത്തെയും, ഒരുനേരം കഞ്ഞിയ്ക്കുകൂടി
വകയില്ലാത്ത ഈ കാലത്തെയുംകൂടി വിചാരിച്ചപ്പോൾ ദുഃഖം സ
ഹിയ്ക്കവയ്യാതെ കുറെനേരം വല്ലാതെ കരഞ്ഞുപോയി.

നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യശക്തികൾ അസ്തമിതമാ
യും, ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യഭരണം അവ്യവസ്ഥിതമായും, ഇരിക്കുന്ന കാല
ത്തു 'കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ' എന്ന മട്ടിലായിത്തീർന്നു. ത
ങ്ങൾക്ക് അഹിതമായി എന്തെങ്കിലും പറകയോ, പ്രവൃത്തിക്ക
യോ, ചെയ്താൽ ആയാളെ കൊലചെയ്യാൻകൂടി ആർക്കും മടിയില്ലാതാ
യി; അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ചോദിപ്പാനാരുമില്ലാതെയുമായി. മിക്ക
ജനങ്ങളും ആയുധാഭ്യാസപരിശീലനതല്പരന്മാരും യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യ
മുള്ളവരുമായിത്തീർന്നു.

ആ കാലത്തു കല്ലേക്കാട്ട് എന്നും, കാമഞ്ചേരി എന്നും, പ്ര
സിദ്ധമായ രണ്ടു നാടുവാഴിത്തറവാട്ടുകളുണ്ടായിരുന്നു. സ്വത്തു
കൊണ്ടും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾകൊണ്ടും, കല്ലേക്കാട്ടുകാർക്കായിരുന്നു അ
ധികപ്രാബല്യം. എന്നാൽ, ആളുകളുടെ സംഖ്യ അധികം മ
റ്റവർക്കായിരുന്നു. ആയുധാഭ്യാസംകൊണ്ടു വിശ്വവിശ്രുതനായ
കല്ലേക്കാട്ടു കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽ നായര് ഒരുദിവസം തന്റെ മരുമക
നൊന്നിച്ച് എവിടെയ്ക്കോ പോയിരുന്നു; മടങ്ങുമ്പോൾ രാത്രിയായി.
പണ്ടേക്കുപണ്ടേ വൈരികളായ കാമഞ്ചേരി വീട്ടുകാരിൽ കയ്യൂക്കു

കൊണ്ടു പ്രധാനിയായ കണാരൻ നമ്പ്യാർ പത്തുപന്ത്രണ്ടു ഭടന്മാരോടുകൂടി വഴിയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തടുത്തു. ഭയം എന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരത്തിനു ജനിച്ചതുമുതൽ ഇതുവരെ തന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കാത്ത മൂപ്പിൽനായർ യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ ഉടനെ തന്റെ വാളൂരിപ്പിടിച്ചു. താൻ നിസ്സഹായനാണെന്നും മറ്റും ഓർക്കാതെ അദ്ദേഹം ഭാഗിനേയനെ പിന്നിൽ നിർത്തി ധൈര്യത്തോടുകൂടി നമ്പ്യാരോടും ഭടന്മാരോടും ഒരുപോലെ നിന്നു പൊരുതി; വിക്രമരാശിയായ നായർ ഭടന്മാരിൽ രണ്ടുമൂന്നു പേരെ വെട്ടിവീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. കുറെനേരം അല്പംപോലും പരാജയം തട്ടാതെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്തുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ശത്രുക്കളുടെ കടുതായ ചതിപ്രയോഗത്താൽ നമ്മുടെ നായരവർകൾ പ്രാണവേദനയോടുകൂടി നിലത്തു പതിച്ചു. ഇതുകണ്ടു പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയനായ ആ ബാലൻ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ അവിടെ നിന്ന് ഓടി. പിന്നാലെ മൂന്നുനാലു ഭടന്മാരും പാഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ആ കുട്ടിയെ കിട്ടിയോ, കൊന്നോ, എന്നൊന്നും ആർക്കും അറിവാൻ ഇടയായില്ല. എന്തെന്നാൽ, കുട്ടിയെ പിന്തുടൎന്ന ഭടന്മാർ മടങ്ങിവന്നില്ല. എന്നാൽ, കരുമല്ലന്മാരായ മൂന്നോ നാലോ ഭടന്മാർ ഒരു കുട്ടിയെ നിഗ്രഹിക്കേണമെന്നുള്ള അത്യുൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പിന്നാലെ ഓടിയാൽ അവരുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറിട്ടുണ്ടാകമെന്നല്ലെ വിചാരിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടു ബാലൻ ഇവരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു എന്നുതന്നെ ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുക. ഭടന്മാർ മടങ്ങിവരാത്തതിന്റെയും മറ്റും വാസ്തവം എങ്ങിനെയാണെന്നു വഴിയെ അറിയാവുന്നതാണ്.

ഈ സംഭവം നടന്നിട്ട് ഇപ്പോഴും കൊല്ലം നാലു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും തറവാട്ടിന്റെ മാനത്തെയും മറ്റും രക്ഷിച്ചുപോന്നു ഉടപ്പിറന്നവന്റെയും ഭാവിശ്രേയസ്സിന്നുകാരണമായ പുത്രന്റെയും മരണം, ഇപ്പോളനുഭവിച്ചുപോരുന്ന ദാരിദ്ര്യം, തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന അപമാനം, ഇവയെല്ലാംകൂടി വിചാരിച്ചപ്പോൾ കല്യാണിനേത്യാര് ഇന്നും കരഞ്ഞുപോയി എന്നേയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം ഒരു

വ്യസനം സംഭവിക്കുന്നതായാൽ അതു സാധാരണമാകും. മരണപ ര്യന്തം മനോവേദനയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നല്ലയൊ പറ യേണമോ?.

കണാരൻനമ്പ്യാരും ശേഷിച്ചഭടന്മാരുംകൂടി കഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽ നായരെയും മരുമകനേയുംകൊന്ന വിവരം നാടെല്ലാം പരസ്യമാക്കി. ഈ നമ്പ്യാർ പടയിൽ പരിചയവും കൈമിടുക്കും ധാരാളം ഉള്ള ആളാണെങ്കിലും, ഡാംഭികത്വം, ക്രൌര്യം, ചാപല്യം, എന്നിവ യുടെ ഒരു സങ്കേതസ്ഥലിയുമാണ്. നമ്പ്യാരുടെ കാരണവന്മാരും, അനന്തിരവന്മാരും അഭ്യാസികൾതന്നെയാണെങ്കിലും അവക്കും കണാരൻനമ്പ്യാർ എന്നുകേട്ടാൽ ബഹുപേടിയാണ്. ഇതുകൊ ണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസന, തറവാട്ടിലും നാട്ടിലും ഒരുപോലെ നടക്കുന്നു. ക്രൂരനായ ആ നമ്പ്യാർ കല്ലേക്കാട്ടുകാരുടെ സ്വത്തുക്ക ളും അവകാശങ്ങളും പിടിച്ചടക്കി. അതോടുകൂടി അവരുടെ ഭൃത്യ ജനങ്ങളെയെല്ലാം കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ജനങ്ങളെ ല്ലാം കണാരൻ നമ്പ്യാരെപ്പററി 'പ്രസിദ്ധനായ കല്ലേക്കാട്ടു കഞ്ഞു ണ്ണിമൂപ്പിൽനായരെ യുദ്ധത്തിൽ നിഗ്രഹിച്ച വീരപുരുഷൻ' എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ജനങ്ങളെല്ലാം ശ്ലാഘിക്കുന്നതു കേട്ടു നമ്മുടെ നമ്പ്യാർ പന്തിയല്ലാതെ ഒന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു വിഷയമായ ക ണാരൻ നമ്പ്യാരിൽ, ഒരു വലിയ തറവാടായ 'മാവിൻ തോട്ട ത്തിൽ' മാധവിക്കുട്ടി എന്ന യുവതീരത്നത്തിന് അനുരാഗം ദിനം പ്രതി വദ്ധിച്ചുവരുന്നു. സ്ത്രീകളായാൽ ഭത്തൃസുഖമാണ് വേണ്ട ത്. അതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇരുന്നിട്ടു ഫലമില്ല. ആരെങ്കിലും ഒരുവൻ ഭത്താവായാൽ മതിയോ? എന്നിട്ടെന്താണ് ഫലം. അവ നവന്റെ മനസ്സിനു പിടിച്ച ആളായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭത്താവ് അദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. എന്തുപൌരുഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിലിരിക്കുന്നത്. വരുന്നവരും പോകുന്നവരും എല്ലാം അ ദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ആകൃതിയിലും വളരെ വിശേഷമുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി. ആരാലും ജയിക്കപ്പെട്ടവാൻ ക

ഴിയാത്ത ആ പ്രസിദ്ധനായ കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽനായരെ നിഗ്രഹി
ച്ച അദ്ദേഹം എത്ര ശൂരനാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കേണ്ടേ പുരുഷ
ന്മാർ. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന് എന്നേക്കാൾ ഗുണ
മേറിയ വേറെയൊരു സ്ത്രീയിലാണ് അനുരാഗം എന്നുവെച്ചാൽ
എന്റെ ഈ ഉറപ്പ് എന്തിനുകൊള്ളാം. അദ്ദേഹത്തിന് ഇവി
ടെ സംബന്ധം തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നൊരു മോഹമുണ്ടെന്നു
കൂടി യാതൊരു വിധത്തിലും ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെ അമ്മ
യോടോ മറ്റോ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വിചാരിക്കവയ്യ. ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഞാനറിയേണ്ടതായിരുന്നു. ആ അവസ്ഥ
ക്ക് ഇപ്പോഴും ഒന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകവയ്യ. ഈശ്വരൻ എന്റെ മ
നോരാജ്യംപോലെ സാധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക വേറെ ഭർത്താ
വില്ല നിശ്ചയം' എന്നൊക്കെയായിരിക്കുന്നു മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ
വിചാരം.

എന്നാൽ, ആ സ്ത്രീക്ക തന്റെ ആഗ്രഹം വിഫലമായെങ്കി
ലോ എന്നിങ്ങിനെ വിചാരിച്ച് അധികം ദിവസം മനസ്സിനെ പു
ണ്ണാക്കേണ്ടിവന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, വളരെ താമസിയാതെ ന
മ്പ്യാരുടെ സംബന്ധത്തിനുള്ള ആലോചന അവിടെ എത്തി. ത
ന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ഒരാൾ ഈ കാൎയ്യം ആലോചിപ്പാൻ പോയ
തിനുശേഷം നമ്പ്യാർ വെറുതെ ഇരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോ മ
നോരാജ്യം തുടങ്ങി. പോയ ആൾ എങ്ങിനെ വരുമോ ആവോ.
കാൎയ്യം നേടാതെ വന്നാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യഹീനൻതന്നെ. ആ സ്ത്രീ
യുടെ സൌന്ദൎയ്യത്തിനും പ്രകൃതിക്കും അത്ഭുതപ്പെടത്തക്ക ഗുണമു
ണ്ടെന്നാണെല്ലാ ഓരോരുത്തർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആ
തരുണീരത്നത്തിന്റെ സൌന്ദൎയ്യവിലാസചേഷ്ടിതങ്ങളെ സദാപി
കണ്ടാനന്ദിപ്പതിനുള്ള ഭാഗ്യം അന്യപുരുഷനായി വന്നാൽ എ
ന്റെ ഈ ജന്മത്തിന് എന്തൊരു കൃതാൎത്ഥതയാണുള്ളത്. ആ സു
ന്ദരി എന്നെ കേട്ടറിവുണ്ടെങ്കിലാവട്ടെ ഇല്ലെങ്കിലാവട്ടെ മറ്റൊരാ
ളിൽ അനുരക്തയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ. ഞാനെന്തിനിത്ര പരിഭ്രമി
ക്കുന്നു. പോയ ആൾ വന്നാൽ വിവരമെല്ലാമറിയാമല്ലോ. ഒരു

വേളു, എന്റെ ഈ ആലോചനയിൽ ആ തറവാട്ടുകാർ അനുവദി
ച്ചില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ, ആ സ്ത്രീകൂടെതന്നെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നുവരട്ടെ, അഥ
വാ ഭർത്തൃസ്ഥാനത്തേക്കു മറ്റൊരു പുരുഷൻ വന്നുകൊള്ളട്ടെ, എ
ന്നാലെന്താണ്. ആ സ്ത്രീയെ ഞാൻ കയ്യിലാക്കാതെ വിടുമോ. എ
ന്നോടെതിരു നേരിട്ടുനില്പാൻ ഇന്നു ഭൂമിയിലാരുണ്ടെന്ന് ഒന്നുകാണ
ട്ടെ' ഇപ്രകാരം ആദിയിൽ മന്ദമായും, ഒടുവിൽ ഗംഭീരമായും ഓ
രോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കണ്ണാരൻ നമ്പ്യാരാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആൾ ആദിയിൽ
അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ അടുത്താണ് ആലോചന നടത്തിയ
ത്. അവൎക്കാൎക്കും യാതൊരു വിരോധമില്ലെന്നും, അകത്തുപോയി
ആലോചിക്കണമെന്നും, പറകയാൽ, തന്റെ തലയിലുണ്ടായിരുന്ന
വലിയ ഒരു ഭാരത്തിൽ പകുതിയും പോയിഎന്നു വിചാരിച്ച് കുറെ
ഒന്നാശ്വസിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ആയാളുടെ അകത്തേക്കുള്ള പു
റപ്പാടുണ്ടായത്. എന്നാൽ അകായിൽ എത്തിയതുമുതൽ ആ ദൂതൻ
മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ കാണ്മാൻ അത്യുൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി നാലു
പാടും നോക്കിത്തുടങ്ങി. ഈ വിഷയത്തിൽ ആയാൾക്ക് അധികകഷ്ട
പ്പാടുകൂടാതെ സാധിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ
പെറ്റമ്മയായ ഇട്ടുകുട്ടിയമ്മ ആയാളെ തന്റെ മകളുടെ അറയി
ലേക്കുതന്നെയാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. താരുണ്യത്തിന്റെ ത
ളിച്ചയാൽ പ്രത്യംഗം പരിപൂർണ്ണമായ മിന്നിക്കളിക്കുന്ന ഓരോ
വിലാസങ്ങളും, പൂർണ്ണചന്ദ്രനെ കൂടി നാണിപ്പിക്കുന്ന ആ അഴകേ
റുന്ന വദനവും, കാർമേഘങ്ങളുടെ ഗർവ്വത്തെ തിരസ്കരിക്കുന്നതിൽ
സമർത്ഥമായ ആ വനിതാരത്നത്തിന്റെ ചികുരഭാരവും കൂടി കണ്ട
പ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ യാതൊന്നും പറയുന്നതിനും പ്രവൃത്തിക്കുന്ന
തിനും ശക്തനല്ലാതെ അല്പനേരം ഇടിവെട്ടിയ മരംപോലെ, ആ
സുന്ദരിയിൽതന്നെ കണ്ണുകളുറപ്പിച്ചു നിന്നുപോയി. കണക്കപ്പ
ന്മാളായ നമ്പ്യാരുടെ അപ്രകാരമുള്ള ബലത്തേയും വിക്രമത്തേ
യും വിചാരിക്കാതെ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ താൻതന്നെ കയ്യിലാക്കി
നടന്നാലോ എന്ന് ആ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ പലപ്രാവശ്യവും

തോന്നുകയുമുണ്ടായി. ഒടുവിൽ അയാൾ ഇത്തുകുട്ടിയമ്മയാൽ സൽക്കരിക്കപ്പെട്ട പുല്ലുപായിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ വാഗ്ധാടിയാൽ മാധവികുട്ടിയമ്മയേയും മററും ഒന്നു പകിട്ടേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആയാൾ കാലിന്മേൽക്കാലും കയററിയിരുന്നു ഫലിതങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വെച്ചു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വിവാഹാർത്ഥനായ ആയാൾക്ക് ആദിയിൽ മാധവികുട്ടിയമ്മയുടെ ചരിത്രത്തെ അറിവാനാണ് കൌതുകമുണ്ടായത്. അതിനുവേണ്ടി 'മകൾക്കിപ്പോൾ എത്ര വയസ്സായി?' എന്ന് ഇത്തുകുട്ടിയമ്മയോടായി ചോദിച്ചു.

ഇത്തുകുട്ടിയമ്മ— വയസ്സിപ്പോൾ പതിനെട്ടായി.

ദൂതൻ— ഓ ഹോ. എന്നാൽ സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കുവാൻ വൈകി. പെൺകുട്ടികൾക്ക് സംബന്ധം തുടങ്ങിക്കുവാൻ ഇത്ര അധികം കാലം താമസിക്കരുത്. അവർ വല്ല തുമ്പില്ലാത്തരത്തിലും ചെന്നുചാടുവാൻ എളുപ്പമുണ്ട് എന്നുപറഞ്ഞ് മാധവികുട്ടിയമ്മയുടെ മുഖത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുഞ്ചിരിയാൽ ധവളിതമായ ഒരു കടാക്ഷത്തെ വിട്ടു. അതിനുശേഷം, 'ഇതേവരെ ആരും സംബന്ധമാലോചിച്ചിട്ടില്ലേ' എന്നു ചോദിച്ചു.

മാധവികുട്ടിയമ്മ ലജ്ജയുടെ ആവിർഭാവം ഹേതുവാൽ ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോയി.

ഇത്തുകുട്ടിയമ്മ— ഒന്നുരണ്ടു പേരെല്ലാം ചോദിച്ചു. പക്ഷേ, അവൾക്കു പിടിക്കാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ, വേണ്ടെന്നുപറകയാൽ തുടങ്ങിക്കുവാൻ തരമായില്ല.

മാധവികുട്ടിയമ്മയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യം ആയാൾക്കു നൈരാശ്യത്തിനു ഹേതുവായെങ്കിലും, ആ തലക്കുപിടിച്ച ലഹരിയൊന്നിറങ്ങിത്താൻ വന്നകാര്യം പറവാൻ തുടങ്ങി.

ദൂതൻ— എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു സംബന്ധം ആലോചിപ്പാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അതും പിടിക്കാതെ വരുമോ? എന്നാൽ ഞാൻ തോററു.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— എല്ലാം അങ്ങിനെ വേണമെന്നില്ലല്ലോ! ആരെ കേൾക്കട്ടെ.

ദൂതൻ— നിങ്ങളെല്ലാവരും അറിവാൻ ഇടയുണ്ട്. നാമെല്ലാം പ്രസിദ്ധനായ കാമഞ്ചേരി കണാരൻനമ്പ്യാർ, അറിയില്ലേ?

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ധാരാളം കേട്ടറിയും. വളരെ കേമനാണ് അല്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ ഭൂമിയിലാരെയും ഇനിപിടിക്കുവാൻ തരമില്ല.

ദൂതൻ— യോഗ്യതയുടെ കാര്യമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഞാൻ നടന്നേടത്തിലെങ്ങും ഇത്ര കേമനായ ഒരാളെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആട്ടെ, പിടിക്കുമോ എന്നൊന്നറിയണ്ടേ? ഇങ്ങോട്ടൊന്നുവിളിച്ചു ചോദിക്കുവിൻ.

'മാധവിക്കുട്ടി മാധവിക്കുട്ടി' എന്ന് അവിടെ ഇരുന്നു മൂന്നു നാലുപ്രാവശ്യം വിളിച്ചുവെങ്കിലും ആ സ്ത്രീ വരാഞ്ഞതിനാൽ 'അവൾ ഒരു നാണക്കുണുങ്ങിയാണ്. വിളിച്ചാൽ വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഞാൻ പോയി ചോദിച്ചുവരാം' എന്നു പറഞ്ഞ് ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ അവിടെനിന്നുപോയി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു വന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— അവൾക്ക് വളരെ സമ്മതമാണ്. അവൾ ഇദ്ദേഹത്തെമാത്രം കാത്തിട്ടാണിരിക്കുന്നതുതന്നെ, അതുകൊണ്ടിനിദിവസം നിശ്ചയിച്ചാൽമതി.

ദൂതൻ— എല്ലാം ഇവിടെനിന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചാൽമതി. അവിടെ ഇന്നേക്കിലിന്നു ഹാജരാണ്.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ഓ. കാരണവന്മാരോടും മറ്റും ആലോചിച്ചോ.

ദൂതൻ— അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടുപോന്നത്. അവർക്കെല്ലാം വളരെ സന്തോഷമാണ്. എത്രയോ കേമനായ ഒരാൾ ഒരു തറവാട്ടിൽ സംബന്ധം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആരാണ് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുക.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ—എന്നാലിനി കുളിയും ഊണും കഴിയട്ടെ; ദിവസം നിശ്ചയിക്കുക പോകുവാൻ കാലത്തുമതിയല്ലോ.

ഇന്ദുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള സൽക്കാരവാചകത്തെ കേട്ട് ആ മനുഷ്യൻ ഒരു കൃതാൎത്ഥതയോടുകൂടി കുളിപ്പ്വാൻപോയി. തന്റെ മകൾക്കു എത്രയും അനുരൂപനും, വളരെ പ്രസിദ്ധനും, നാട്ടിൽ പ്രമാണിയും ആയ ഒരു യോഗ്യപുരുഷനെ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്ത ദേഹത്തെ എങ്ങിനെയെല്ലാം സ്നേഹിപ്പ്വാനും, ബഹുമാനിപ്പ്വാനും, സൽക്കരിപ്പ്വാനും ചെയ്യേണമോ, ഇന്ദുക്കുട്ടിയമ്മ അപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്തു എന്ന് ഇവിടെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സന്തോഷാതിരേകത്തെ എങ്ങിനെയാണ് വൎണ്ണിപ്പ്വുക. 'ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ എത്രയും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്ന ദേഹത്തെത്തന്നെ അനായാസേന തന്നെസംബന്ധിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ഒരുപോലെ സമ്മതത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി കിട്ടിയിരിപ്പ്വുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവതിയാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം ആൎക്കെങ്കിലും കിട്ടുവുന്നതാണൊ? ദൈവങ്ങളുടെ ഈ ആലോചന മോഹിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമല്ലേണാ എന്നുകൂടി സംശയംതോന്നുന്നുണ്ട്. ഈശ്വരൻ അനുകൂലനായാൽ വരാൻ വയ്യാത്ത എന്തൊരുകാൎയ്യമെങ്കിലുമുണ്ടോ. എന്നാൽ, ഒരു വേനൽക്ക് ഒരു മഴ എന്നു പറയുമ്പോലെ, അത്യന്ത സന്തോഷഹേതുകമായ ഈ കാൎയ്യം എന്തോ ഒരാപത്തിനുള്ള മാൎഗ്ഗമാണെന്നു തോന്നും.' ഇപ്രകാരമെല്ലാം വിചാരിച്ചാണ് മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ ഇരിപ്പ്വുന്നത്. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ദൂതനായ ആ മനുഷ്യൻ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരുടെയും മററും ബോധ്യപ്രകാരം സംബന്ധത്തിന് അധികം അകലെയല്ലാത്ത ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ച് അന്നുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഈ വൎത്തമാനമറിഞ്ഞതിന്നശേഷം നമ്പ്യാൎക്ക് ഈ വിധത്തിൽ തന്നെ കുറച്ചുദിവസംകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടത് എങ്ങിനെയാണെന്നു നിശ്ചയമില്ലാതായി. ആ കാമുകൻ കണ്ടവരോടെല്ലാം സരസമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. കല്ല്യാട്ടുവീട്ടിലുള്ള ആ സ്ത്രീകളും പോലും വേണ്ടതില്ല, ഇപ്പോഴും ചെന്ന് നമ്പ്യാരവർകളോടു സംബന്ധകാൎയ്യത്തെപ്പററി രസമായിപറയുന്നതായാൽ പൂൎവ്വവൈരത്തെ

മറന്ന് അവരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി കൊണ്ടാടാതിരിക്കയില്ല. അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ മനസ്സിന്ന് അത്രയും ആൎദ്രതവന്നിട്ടുണ്ട്. കണാരൻ
നമ്പ്യാൎക്കു സൂൎയ്യാസ്തമനം വലിയ ഉത്സവമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു.
അദ്ദേഹം ദിനംപ്രതി നാല്, മൂന്ന്, രണ്ട്, എന്നിങ്ങിനെ ചോട്ടി
ലേക്കു് എണ്ണി തന്റെ സംബന്ധദിവസത്തെ അടുപ്പിക്കുന്നു. ഇട
ക്കിടക്കു് താൻചിട്ടിരുന്ന ഭൃത്യനെകണ്ട്, മാവിൻ തോട്ടത്തിൽ തറവാ
ട്ടുകാൎയ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയാണെന്നും, തന്റെ ഭാൎയ്യയാ
കാൻ പോകുന്ന മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ സൌന്ദൎയ്യത്തിന്ന് എത്ര
കണ്ട വിശേഷമുണ്ടെന്നും, അവിടെച്ചെന്ന് ആദിയിൽ ഈ കാ
ൎയ്യം എങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതെന്നും, ആ തരുണീരത്നം
എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞുവെന്നും, മററുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾതന്നെ
എത്രകണ്ട; പ്രശംസിച്ചിട്ടായിരുന്നുഎന്നും, മററും ചോദിച്ച നേരം
കളകയും സാധാരണയായിരിക്കുന്നു. കണാരൻനമ്പ്യാൎക്കു പ്രഭാത
മായാൽ സന്ധ്യയാകാനും സന്ധ്യയായാൽ പ്രഭാതമാകാനും ബഹു
തിടുക്കമായിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള പല തൊഴില
കളെക്കൊണ്ടും ഒടുവിൽ സംബന്ധം നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച ആ പുണ്യദി
വസം പ്രഭാതമായി. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ വിവാഹദിവസമായ
ഇന്ന് ഈ സമയത്തു കിടന്നുറങ്ങുന്നതു യുക്തമല്ല എഴുന്നേല്ക്കിൻ എ
ഴുന്നേല്ക്കിൻ' എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭടന്മാരോടുംമററും പറയുക
യോ എന്നു തോന്നുമാറ് പക്ഷികൾ ശബ്ദിച്ചുതുടങ്ങി. ഇന്നു പ
കൽസമയത്തെ കോലാഹലങ്ങളൊന്നും കണ്ടുരസിപ്പാൻ തരമില്ലെ
ല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് വ്യസനിച്ചോ എന്നു തോന്നുമാറ് നക്ഷത്ര
ങ്ങളെല്ലാം മന്ദപ്രഭങ്ങളായി. തന്റെ വംശത്തിലുള്ള കളങ്കം മൂ
ലം നമ്പ്യാരുടെ വിവാഹയാത്രയിൽ കാന്തി മങ്ങിപ്പോയാൽ താൻ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപത്തിന്ന് ഇരയാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട് അതി
നെ കഴുകിക്കളവാനോ എന്നുതോന്നുമാറ് ചന്ദ്രൻ പശ്ചിമസമുദ്ര
ത്തിൽ ചെന്നുചാടി. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ഇന്നത്തെ പരിഭ്ര
മം കാണുവാനുള്ള ഉത്സാഹംകൊണ്ടോ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം ആ
ദിത്യൻ കിഴക്കുവന്ന് ഉദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്ത് നമ്മു

ടെ നമ്പ്യാർ ബദ്ധപ്പെട്ടെഴുന്നേററു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അന്നത്തെ
നില എന്താണെന്നൊന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. താംബൂലാദിദ്ര
വ്യത്തെ കൊണ്ടുവരുവാനായി ചിലരെ എഴുന്നിപ്പിച്ചയച്ചു. ചായം കയ
ററിയ പുതിയ മേനാവു തന്നെ ശട്ടംകെട്ടുവാൻ വേറെചിലരോടു ക
ല്പിച്ചു. ദീപട്ടിമുതലായവ തെയ്യാറാക്കുവാൻ മററുചിലരെ നിയോ
ഗിച്ചു. 'വഴി ഇവിടെനിന്നു പതിനാറുനാഴികയുണ്ട്. നേരത്തെ അ
വിടെ എത്തണം; അതിനു തക്കവണ്ണം പുറപ്പെടണം; എല്ലാവരും
എല്ലാം ശരിയാക്കി നേരത്തെ ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ' എന്ന് സകല
രോടും ആജ്ഞാപിക്കയുംചെയ്തു. നേരം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു; വെയിലി
ൻെറചൂടു കുറെ ഒന്നാറി. കണാരൻനമ്പ്യാർ 'ക്ഷൌരംകഴിച്ചു തൈ
ലാഭ്യംഗവുംചെയ്തു മൈരേയമായുള്ള മദ്യവുംസേവിച്ചു' മേനാവിൽ
കയറി പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി വിവാഹത്തിനു യാത്രയാവുകയും
ചെയ്തു.

മാവിൻതോട്ടത്തിലെ കഥ വായനക്കാൎക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാ
ണല്ലോ. അവിടെ ചിലരെല്ലാംകൂടി പൊടിപൂരമായ സദ്യയ്ക്കു ശ്ര
മിക്കുന്നു, മററു ചിലർ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിട്ടുള്ളവരെ യഥായോഗ്യം
സൽകരിച്ചിരുത്തുന്നു. വേറെചിലർ കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ശൌ
ൎയ്യാദിഗുണങ്ങളെവെച്ചു വാഴ്ത്തുന്നു. പിന്നെ, ചില മുത്തശ്ശിമാർ
മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ ആഭരണങ്ങളണിയിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം
മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ മുമ്പിലും സമവയസ്യകളായ ചിലതരുണികൾ
പുറകിലുമായി ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുവാൻ പോകുന്നതിനുവേണ്ടി തള
ത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ കോണിപ്പടിയിൽ ചവുട്ടി. ഹാ!
കഷ്ടം! ഇനിയത്തെ കഥ എങ്ങിനെ പറയുന്നു. സന്തോഷാതി
രേകം ഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിന്നും ശരീരത്തിന്നും ഉണ്ടായ ചലനം
നിമിത്തമോ, ആ കോണിപ്പടിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ഇളക്കം നിമിത്ത
മോ, ഈ സംബന്ധംമൂലമുള്ള സന്തോഷം അനുഭവിക്കേണ്ടുന്നവരു
ടെ നിൎഭാഗ്യത്താലോ, ഭവിതവ്യതയുടെ അനിവാൎയ്യതയാലോ, എ
ന്തോ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ അവിടെനിന്നു താഴത്തേക്കു വീണു. ഉട

ന്നാ പിന്നാലെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാംകൂടി 'അയ്യോ' എന്നു നില
ളിവിച്ചു താഴത്തിറങ്ങി. ഇതുകേട്ട് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം
കൂടി ഓടിവന്നു. ഇട്ടുകുട്ടിയമ്മയും ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നിലവിളി
ച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ എത്തി. ചിലരെല്ലാംകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോ
ക്കിയതിൽ ആ സ്ത്രീക്കു തരക്കേടില്ലെന്നറിഞ്ഞു. എന്തായാലും അ
വിടെനിന്ന് എടുത്തു ധാരാളം വായുസഞ്ചാരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു
കൊണ്ടുപോയിക്കിടത്തി. പിന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായ കോലാഹ
ലം യാതൊരാളുടേയും വാക്കുകൾക്കു വിഷയമല്ലായിരുന്നു. ഇട്ടു
കുട്ടിയമ്മ പുത്രിയുടെ അരികിൽതന്നെ വീണ് ഓരോന്നു പുലമ്പി
കരയുവാൻ തുടങ്ങി. 'അയ്യോ! എന്റെ കുട്ടിക്കു സംബന്ധവും ഒ
ന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലല്ലോ. കണ്ണുമിഴിച്ചു കാച്ചുകഞ്ഞി കുടിച്ച്
'അമ്മേ!' എന്നൊന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ.
അയ്യോ!, ഈശ്വരാ! എന്റെ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിനെല്ലാം കുഴച്ചിൽ
ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ദൈവത്തിനു ഞങ്ങളുടെപേരിൽ ഇ
ത്ര കരുണയില്ലാതായോ!. അവർക്കിരുമനസ്സിനു വളരെ പിടി
ച്ചു ഒരു സംബന്ധമായിരുന്നല്ലോ. ഇവരു രണ്ടുപേരുംകൂടി ചേർന്ന്
ഒരു ദിവസമെങ്കിലും കണ്ടാനന്ദിപ്പാൻ സംഗതിയായില്ലല്ലോ. അ
പ്പോഴേക്കും ഇങ്ങിനെയല്ലേ വന്നത്. ഇന്ന് അമ്പലത്തിൽ വിള
ക്കും, മാലയും, പായസവും മററും വഴിപാടുകഴിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എ
ന്നിട്ടും ഇങ്ങിനെ വരുവാനെന്താണ് കാരണം. എന്റെ കുട്ടിയു
ടെ മോഹാലസ്യം തീർന്നാൽ നാളെത്തന്നെ അമ്പലത്തിൽ ഒരു ചി
റവിളക്കു കഴിക്കാം. ഭഗവതി! രക്ഷിക്കണേ. അരനാഴികക്ക
ള്ളിൽ എന്റെ കുട്ടിക്കു ബോധമുണ്ടാക്കിത്തരണേ. ഞാനെന്റെ
മകളുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള മുഖം കണ്ടുകൊണ്ടെങ്ങിനെ ജീവിച്ചിരിക്കു
ന്നു. വൈദ്യന്മാരെ! നിങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി എന്റെ കുട്ടിയുടേ
ബോധക്കേടു വേഗത്തിൽ മാററിത്തരണേ.' ഇങ്ങിനെയെല്ലാം
പറഞ്ഞു മാറത്തടിച്ചു നിലവിളിക്കുന്ന ഇട്ടുകുട്ടിയമ്മയെ വാത്സ
ല്യത്തോടുകൂടി പിടിച്ചുംകൊണ്ട് ചില മുത്തശ്ശിമാർ, ധാരയായൊഴുകുന്ന
അശ്രുക്കളോടുകൂടി, വീണുകിടക്കുന്ന ആ യുവതിയുടെ അടുത്തുചെ

ന്ന് ഓരോ അംഗങ്ങളെ തൊട്ടുതലോടി ഗൽഗദാക്ഷരങ്ങളായി 'മാ
ധവിക്കുട്ടി മാധവിക്കുട്ടി' എന്നിങ്ങിനെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ ആ
സുന്ദരിയുടെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ചലനമോ കണ്ണുകൾക്കു മിഴി
വോ ഉണ്ടായില്ല. 'ഈ ദാരുണം കാണുവാൻ ഇന്ന് ഈയാളുകളെ
കൂടി ഇവിടെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുവല്ലോ ഈശ്വരൻ' എന്നൊ
ക്കെപ്പറഞ്ഞ് അവശ കരെ ലഹളകൂട്ടി. മറ്റുള്ളവർ ഇനി എന്താ
ണ് വേണ്ടത് എന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചുവശരായി.

ഈ ലഹളയിലാണ് നമ്മുടെ കണാരൻനമ്പ്യാരുടെയും പരി
വാരങ്ങളുടെയും ആഗമനമുണ്ടായത്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നമ്പ്യാരു
ടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും എന്നു വായനക്കാർ ഊഹിക്കയല്ലാ
തെ, പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ എന്നാലസാദ്ധ്യമാണ്. അദ്ദേഹം അവി
ടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുമുതൽ പ്രിയതമാസമാഗമനസൌഖ്യമാകുന്ന
ഒന്നിൽതന്നെ മനസ്സിനെ സ്ഥിരമായി ഉറപ്പിച്ചു പരമാനന്ദത്തിൽ
ലയിച്ച് പുറമേയുള്ള വസ്തുക്കളെ അറിയാതായിരിക്കുന്നു. ഈ നില
യിൽതന്നെ ഇവിടെഎത്തി, അപ്രകാരം ദൃഢപ്രേമത്തിനു പാത്രീ
ഭവിച്ചിട്ടുള്ള ആ തന്വംഗിയുടെ പരമഗതിക്കുള്ളതായ ആ വസ്തു
വെ കണ്ടപ്പോൾ നമ്പ്യാരുടെ പ്രാണനാഡികൾ കിടന്നിളകിത്തുട
ങ്ങിയതിൽ എന്താണത്ഭുതമുള്ളത്.

പരമയോഗ്യനായ നമ്മുടെ നമ്പ്യാർക്കു നേരിട്ട അസഹനീയമാ
യ ഈ വ്യസനം എന്തായിരിക്കും. മുജ്ജന്മാർജ്ജിതമായ മഹാപാ
പമായിരിക്കുമോ, അതോ, മന്യസ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കല്ലു
കൊട്ട് കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽ നായരേയും, മരുമകനേയും, കൊല ചെയ്തു
അവിടെയുള്ള സ്ത്രീകളെ ദാരിദ്ര്യവ്യസനങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുത്തി
യതിനാൽ സർവ്വസാക്ഷിയായ ദൈവം തന്റെ ശക്തിയെ കാണി
ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൊടുത്ത ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുമോ. അഥവാ,
'പ്രായേണ സാമഗ്ര്യവിധൌ ഗുണാനാം പരാങ്മുഖീ വിശ്വസൃജഃ
പ്രവൃത്തിഃ' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിന്റെ മഹിമയായിരിക്കും. എന്താ
യാലും അദ്ദേഹം വലിയ ഇച്ഛാഭംഗത്തിൽ പെട്ടുവെന്നു പറയണ
മെന്നില്ലല്ലോ.

മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്ക് കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധം വീണു. അപ്പോൾ, മുമ്പത്തെ കിടപ്പായിരുന്നു ഇതിലും ഭേദമായിരുന്നത് എന്ന് ജനങ്ങൾക്കു തോന്നിപ്പോയി. അതികഠിനമായ വേദനയാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ദേഹത്തിലെങ്ങും തൊട്ടുകൂട. വെള്ളം കുടിക്കുമ്പോൾകൂടി നെഞ്ഞിലുള്ള വേദന സഹിക്കവയ്യ. അവയവങ്ങൾക്കൊന്നിനും ഒട്ടും ശക്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ സഹിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലായ്കയാൽ സൌന്ദര്യസാരസംപൂർണ്ണമായ ആ വധൂരത്നത്തിന്റെ മുഖം അശ്രുക്കളാൽ വ്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു.

മേൽവിവരിച്ച വിധമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ കണ്ടുകയാൽ വൈദ്യന്മാർക്കുതന്നെ മടുപ്പുണ്ടായെങ്കിലും കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ചിലവിന്മേൽതന്നെ ചികിത്സ തുടങ്ങി. ഇത്തുകുട്ടിയമ്മ തന്റെ അറിവിൽ പെട്ടേടത്തോളം ഉള്ള അമ്പലങ്ങളിലെല്ലാം നേർന്ന വഴിപാടിനാൽ ഉണ്ടായ ഈശ്വരന്മാരുടെ പ്രസാദവും, വൈദ്യന്മാർക്കു നമ്പ്യാരിലുള്ള ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളാൽ ചികിത്സയിൽ ഒട്ടും വീഴ്ചവരാത്ത നിഷ്കർഷയും, അവരുടെ ചികിത്സാവിഷയത്തിലുള്ള സാമർത്ഥ്യവുംകൂടി ഒത്തുവന്നതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഉപദ്രവങ്ങൾ രണ്ടു മൂന്നു മാസംകൊണ്ടു ക്രമേണ ഭേദപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഒരു കുര (ചുമ) ഇട[illegible]നിന്നതിനാൽ അത് ഒടുവിൽ ക്ഷയകാസമെന്നു വൈദ്യന്മാർ തീർച്ചയാക്കുകയും അതിനുവേണ്ട ചികിത്സകൾ ശീലിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

(തുടരും)

കുററിപ്പുറത്ത് കിട്ടുണ്ണിനായർ.

പലവക

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവകുറുപ്പ്.

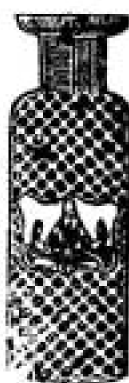
കൊട്ടും ചാടിട്ടും ധൂപദീപാദികളും ആഭാസനിവേദ്യങ്ങളും കൂടാതെ മായാരൂപിയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കി അഭീഷ്ടം സാധിക്കുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെയാണ് വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഡിടക്റ്റീവ് എന്ന കഥാപുസ്തകത്തിലെ സാരോപദേശവും ഇതുതന്നെയാണ്. ദുരുപദേശം വാങ്ങി ശക്തിപൂജകൊണ്ടു ലക്ഷ്മീദേവിയെ സ്വാധീനമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനും, കസ്തൂരികെട്ടു കണ്ടവനെ പിടിച്ചിടിച്ചു കളവു തെളിയിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നവനും, തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കട്ടവനും കെട്ടവനും ഇക്കാലത്തു പൂജ്യന്മാരാണ്. എന്നാൽ ചിലരുടെ സന്ധിബന്ധങ്ങൾ വേർപെടുത്തി എന്നും, കെട്ടിപ്പുകച്ചുവെന്നും, മലിനദ്രവ്യങ്ങളെ നിവേദിപ്പിച്ചുവെന്നും, പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടും ചിലക്കു ദുസ്സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സാഹസകൃത്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവൻ അവസാനം നിരപരാധിയാണെന്നു വന്നാലത്തെ കഥ വിചാരിക്കൽപോലും വയ്യ. അതുകൊണ്ടു ദേഹശക്തിയെക്കാളധികം മനശ്ശക്തിയെയാണ് കളവുകാൎയ്യത്തിനും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ള പരിഷ്കൃത രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ കഥാരൂപേണ പൊതുജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് എം. കേശവകുറുപ്പ് അവർകളുടെ 'മാധവകുറുപ്പ്' എന്ന പ്രകൃത പുസ്തകം.

പുസ്തകം കൌതുകമുള്ളതാണ്. കഥക്ക് ഒരുവിധം ചമൽക്കാരവും ഉണ്ട്. ഇതിൽ കളവുചെയ്ത പുള്ളിക്ക് അധികം സാമൎത്ഥ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കുറുപ്പിനു കട്ടവനെ കണ്ടുപിടിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ കളവു മുതലിന്റെ വൈഷമ്യം കുറച്ചു മാത്രമല്ല. ഫററവു മാറവുള്ള സ്വപ്നംകൊണ്ടാണ് പതക്കത്തിന്റെ കൂട്. നോവലുകളിൽ അതിശയോക്തി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ചമൽക്കാരത്തിനു കുറവാണെന്ന് ഗ്രന്ഥകൎത്താവു ധരിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ൧൦,൦൦൦ ഉറുപ്പികയുടെ ഒററ നോട്ടു ബാങ്കുകാരൻ പ

ണായകന്മാരെൻറ വശം കൊടുത്തു വൎത്തമാനം ഗവൎമ്മേണ്ട് അറി ഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അറിഞ്ഞതാൽ കള്ളനോട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ കുററത്തിന്നു ചാൎജ്ജനിശ്ചയം. അസംഭാവ്യാവസ്ഥകളെ കഴിയുന്നതും ചുരുക്കേണ്ടതാണ്. മരുമകൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ പററിയുള്ള അമ്മാമൻെറ വൎണ്ണന അപ്രകൃതവും ലോകരീതിക്കു ചേരാത്തതുമാണ്. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും തരക്കേടില്ലെന്നാണ് ഈ കഥയുടെ ആദ്യവസാനംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ 'ഞാൻ' ഈ സ്ത്രീയെ വീട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ മുഖം സാമാന്യത്തിലധികം വെളുത്തിരുന്നു. അവളുടെ അധരവും അവ്വണ്ണമായിരുന്നു' എന്നു വൎണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിരൂപത്തിന്നുള്ള കാരണം ഞാൻ എന്നാളുടെ കണ്ണിൻെറ സൂക്ഷ്മക്കുറവോ ആ സ്ത്രീക്കു പൊടുന്നനവെ പിടിപെട്ട പാണ്ഡുരോഗമൊ ആയിരിക്കാം. അല്ലാതെ അധരത്തിന്നു ധാവള്യം സൌന്ദൎയ്യമായി ആരും വിചാരിക്കാറില്ല. മുദ്രദോഷങ്ങളെക്കൊണ്ടോ, ചുണ്ടു കഫരോഗാലല്ലാതെ വെളുക്കുവാനിടയില്ല. ഇതുപോലെ ചില സ്ഖലിതങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ചില അപൂൎവ്വപദപ്രയോഗങ്ങളും കാണുമാറുണ്ട്. 'സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികണ്ണോടി,' 'ദുഃഖാസ്പദനായി സുഖിക്കുക,' 'കുട്ടപ്പകൎക്കൻ' ഈ വക പ്രയോഗങ്ങൾക്കാണ് മഹാന്മാർ പുനരുക്തിദോഷം കല്പിക്കുന്നത്. ഇതിനും പുറമെ 'കിണ്ടിയിടുക' 'എറിട്ടുനോക്കുക'. ഈ പദങ്ങളുടെ അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാനായി ഞങ്ങളെ നിഘണ്ടുവും കൂടി സഹായിക്കുന്നില്ല. ഈ കഥയുടെ പാത്രങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിൽ ധാരാളം പരിചയിച്ചവരാണെന്ന് അവരുടെ സംസാരംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കാം. അച്ഛൻ മകനോടും മരുമകൾ അമ്മാമനോടും സാധാരണ വീട്ടിൽ വെച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോഴും സംസ്കൃതവാക്യങ്ങൾ ഇടക്കു പുറപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് അത്ര ആവശ്യമുള്ളതായി ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സാരസ്യത്തിന്നു കുറവാണെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചില ന്യൂനതകൾ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു താമസിയാതെ ഇതിൻെറ അവശേഷവുംകൂടി കാണ്മാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിലും രസത്തോടുകൂടി അതു വായിക്കുവാൻ സംഗതിയാകേണമെന്നുള്ള മോഹം കൊണ്ടാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയുന്നു.

൧. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സദാ ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്‌നാറ്റം, അജീൎണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ എല്ലാ ഗുരുദ്രവ്യത്തെയും ജീൎണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേൎക്കപ്പെടുന്നു. ചുമ, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧ക്കു വില ണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അയക്കുമ്പോൾ ൧ക്കു തപാൽകൂലി ൩ ണ.

൨. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും തീൎക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩ ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൩. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിൎപ്പനി, ഒറ്റപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൪. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുസമായും ഇടതൂൎന്നും നല്ല പുഷ്ടിയും നീളമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും തീൎക്കും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൫. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പാറകിരപ്പെട്ടു, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഭക്ഷണമില്ലായ്ക, പുളിച്ചു തികട്ടുക, നെഞ്ചു കരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുനോവു, [illegible], അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്താപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നിനു അണ വൃ. തപാൽകൂലി അണ ൫ വേറെ.

൧൧. കർണ്ണബിന്ദു.

ചീഴൊലു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കർണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. [illegible]. വില കുപ്പി ഒന്നിനു വൃ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ അണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്താപദ്രവങ്ങൾ, ഛർദ്ദി, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ അണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ അണ. വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ചുവപ്പു, നീരൊഴുക്കു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീളകെട്ടു, തലവേദന, പൂവു, കാഴ്ചക്കുറവു, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പൂരികം ഇവയുടെ വകയായി കണ്ണിൽ ഉണ്ടാകുന്നതായ രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു വൃ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ അണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതാശനി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വൃ അണ. തപാൽ ചിലവു ൫ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൫ അണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തീട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ടു. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിന്നു ൪൮ രൂ. വില. ൧ ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിൽ കുറഞ്ഞുള്ള യാതൊരു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടു കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പാറകിളപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ കൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨. കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧-ക്ക ൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨. കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ. സിലോൺ ൭ ക ൪ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കഴലു പിത്തപ്പുണ്ണ് മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൮ ണ. മൂന്ന കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശബ്ദാവയവങ്ങൾക്കു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൬ കുപ്പിവരെ ൬ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഇത് പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞ, ശുദ്ധതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൨ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അജീൎണ്ണം, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയും അന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൬ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൮. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൧ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൧ ണ.

൧൯. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, തരണം, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിന്നും ചൊറിച്ചിലും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമേ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൧ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൩ ക. മേത്തരം കുങ്കുമകേസരം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കർപ്പൂരം തോല ൧-ക്ക വില ൮ ക. മേത്തരം [illegible] അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊളുന്ത, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ്, ഹിന, കസ്തൂരി, അത്തർ മുതലായവകളും എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തൂക്കത്തിന്ന ക. ൧-ല്ല തപാൽകൂലി പുറമേ.

				ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം ഉറുപ്പികത്തൂക്കം			൧-ക്ക	൩	൦	൦
ടി	കുങ്കുമം	ടി	൧-ക്ക	൧	൮	൦
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ സ്പഷ്ടമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

വ്യവഹാരചിന്താമണി

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ മാസവും ൧൦-ാം നു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂറ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ-എപ്പോഴും മുങ്കൂർ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക	൪-൦-൦	വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു	൪-൬-൦
ആറു മാസത്തേക്ക	൨-൦-൦	ആറുമാസത്തേക്ക	൨-൬-൦

വിധികൾ

മദിരാശി
കൽക്കത്താ
അലഹബാദ
ബൊമ്പായ
കൊച്ചി
തിരുവിതാംകൂർ

ഹൈക്കോൎട്ട ലെഖനം
ഒന്നാന്തരം കടലാസ്സു
മനോഹരം അച്ചടി
[illegible] ഉപായാപദേശം
യോഗ്യന്മാരായ ലേഖകന്മാർ
വിശേഷപത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ

[illegible]

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി. നിയമകാൎയ്യത്തിൽ ഇതാദ്യത്തേതാണ്.

മ. മനോരമാ. മേനോന്റെ പുതിയ സ്വന്തകാൎയ്യങ്ങളെപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്ന ചിലവില്ല.

[illegible]. സകല വക്കീൽമാൎക്കും ഉപകാരമാണ.

കേരളപത്രിക. കക്ഷികൾക്ക അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോരായ്മ തീൎക്കാൻ 'ചിന്താമണി' ഏകമാൎഗ്ഗം.

കൊച്ചിവിധികൾ ൧൦൭൦ നവംബ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൯൦-ാം നവംബ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തരമാക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ പോസ്റ്റുകാൎഡ അയച്ചാൽ മതി. ഞങ്ങൾ സൌജന്യമായി നിങ്ങൾക്ക ഒരു പ്രതി അയച്ചുതരാം. ലോകവ്യുല്പത്തിയുണ്ടാവാൻ ക്രമമായി 'ചിന്താമണി' പാരായണം ചെയ്യുന്നതു കഴിച്ചു അന്യമാൎഗ്ഗം ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ടു, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേൎന്നുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ൧൨ പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ മാസം തോറും ൩൨ ഭാഗങ്ങളിൽകൂടി ൫ കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ൪ ഉറുപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി, തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കാണെങ്കിൽ മൂന്നര ഉറുപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്നു ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാനുണ്ട. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

ജ്യോത്സ്നികവിഷവൈദ്യം ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാമ്പു കടിച്ചു ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കെ ഓടേണ്ടിവരികയില്ല. വില ൧൨ അണ.

സമ്പൂൎണ്ണമാലിക മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സമ്പ്രദായങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമെയുള്ളു. വില ൮ അണ.

ജാനകീപരിണയം. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിതു. മനോഹരമായതുതന്നെ. വായിപ്പാൻ ബഹുരസമുണ്ട. വില ൧ ക. മാത്രം

ആട്ടലക്ഷണദീപിക ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഉപദേശിച്ചുതരുവാൻ പറവാനിടവരികയില്ല. വില ൪ അണ.

ശുകസന്ദേശം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില ൨ അണ.

ചക്കീചങ്കരനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ അണ.

ഇവകൾക്കു തപാൽകൂലി പുറമെ. ഉറുപ്പിക അടയാളം വെച്ചവ ഒഴികെ ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സു എല്ലാം ഒന്നാംതരം ബഹുവിശേഷം. നമ്മെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കുഞ്ഞൻനമ്പ്യാര്,
കവനോദയം മാനേജർ,
നാദാപുരം.

നോട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ ! **വില വളരെ സഹായം !!**

കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഡർബ്ബാർ പടം വലിയ സൈസ്സ വില ക. ൧. ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ എഴുതി അയക്കണം.

ബൊമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്നു നേരിട്ടു വരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും മറ്റും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊകപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നതാണ.

പലതരത്തിലുള്ള ഫ്ലാനൽ ഷീലകൾ, ടവ്വലുകൾ, മെക്കളുണ്ടികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലാങ്കറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സഞ്ചികൾ, മല്ല, ജഗന്നാഥൻ മുതലായ മുണ്ടിച്ചരക്കുകൾ, എനാമൽപാത്രങ്ങൾ, പല തരത്തിലുള്ള ട്രങ്കുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗ്ലോബ്ബുകൾ, ഛവിപത്ത്രങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാരികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരി സാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻസ്ഫുഡ, കൊക്കൊ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായ മറ്റും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവൎക്കു സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ,
ജനറൽ മർച്ചൻ്റ്,
ചിറ്റൂര്.

സംഗതിവിവരം.

---

1. മല്ലയുദ്ധം 173
2. വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ഒരെഴുത്ത — കെ. എം. ... 180
3. അനന്തിരവന്റെ ആവലാതി — പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. 190
4. വിക്രമോർവ്വശീയസാരം — കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ ... ...
5. പാക്കനാര — കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.
6. പച്ചമലയാളം — ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ. എം. എ., ബി. എൽ., എം. ആർ. എ. എസ്സ്. ...
7. കേശവർണ്ണന (ദേവീസ്തോത്രം) — കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ 211
8. ജാതിനിർണ്ണയം — പാട്ടൂര് വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട് 215
9. അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽനായര് — കാറിപ്പുറത്ത് കിട്ടുണ്ണിമേനോൻ 218
10. പലവക 227

ലക്ഷ്മീഭായി

൧൦൮൨

പുസ്തകം ൩.　　വൃശ്ചികമാസം　　ലക്കം ൪.

മംഗളം.

ഹേമന്തത്തിലിതന്നു തന്നുടെ തടിച്ചുള്ളമ്മമാരും കൂട്ടരും
പെണ്മാൻകണ്ണികളും വെറും പുരുഷരും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കും വിധൌ
നന്മാചൊല്ലിയ ടൂമയാത്തുതൊട്ടു ലക്ഷ്മീബായ്‌ക്കു മാഹാത്മ്യമേ
തന്മനോജ്ഞപടിച്ചു... കൂട്ടികളെപ്പന്നു ഞാൻ

മല്ലയുദ്ധം

മലയാളത്തിൽ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭടസ്ഥാനം കുലപരമ്പരയാ വഹിച്ചുവന്നിരുന്ന നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ പഴയമാതിരി ആയുധാഭ്യാസവും ശരീരാഭ്യാസവും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്നത് ഇന്ത്യ മുഴുവൻ ഇളക്കിമറിച്ചിട്ടുള്ള മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണകാലത്താം നശിച്ചുപോയി എന്നില്ല, എന്നുമാത്രമല്ല, മറിച്ചു മഹമ്മദീയരുടെ രാജ്യാക്രമണങ്ങളെ തടുക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് ഇരുകക്ഷികൾക്കും ഈ വിദ്യക്ക് അഭിവൃദ്ധി വരുവാനേ ഇടവന്നിട്ടുള്ളൂ.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തോക്കുമുതലായ യന്ത്രങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യ

ത്താൽ ആഗ്നേയാസ്ത്രകൃത്യംപോലും നിർവ്വഹിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യപ
രിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉദയത്തോടുകൂടിയാണ് നമ്മുടെ പഴയ ആയുധാ
ഭ്യാസരീതിയും, അതിനെ പിന്തുടൎന്നു നിന്നിരുന്ന ശരീരായാസ
സമ്പ്രദായവും അന്ധകാരത്തിൽ പെട്ടത്. അതോടുകൂടിത്തന്നെ
ശരീരശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചില ജ്ഞാനരഹസ്യങ്ങളും മറ
ഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. ദേശന്തോറും കളരിപ്പണിക്കന്മാരും കുറുപ്പ
ന്മാരും നടത്തിപ്പോന്നിരുന്ന കച്ചകെട്ടും, ഉഴിച്ചിലും, മല്പിടുത്തവും,
തല്ലും അടവും, തല്ലും തടവും, കയ്യും കണക്കും, മറവും കേവലം ക
ഥാശേഷമായിപ്പോയി. എന്നുമാത്രമല്ല, ആവക പ്രയോഗരീതി
കൾ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അപൂൎവമായി ചിലരുടെ ഗ്ര
ന്ഥപ്പെട്ടികളിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലും പുഴുക്കൾക്കാഹാരമായിത്തീ
ൎന്നിരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ വിനോദങ്ങളായ കാണത്തല്ലുമുത
ലായ ചില പരീക്ഷകളിൽപോലും പരസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചിരു
ന്ന ഈ വിദ്യ 'കൊല്ലുമ വാല്മിൾപ്പാടം' എന്നായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി
ക്കു ഗ്രന്ഥവിനാശത്തെപ്പററി വ്യസനിപ്പാനില്ല. എങ്കിലും ആവ
ക പ്രയോഗങ്ങളിൽ മല്ലയുദ്ധത്തിന്റെ കൈകളെപ്പററി ചിലരെ
ഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പഴയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പുഴുസ്സദ്യയുടെ ബാക്കിയാ
യി കുറെയൊക്കെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടീട്ടുള്ളത് ഒളിച്ചുവെക്കാതെ പ്രസിദ്ധ
പ്പെടുത്തുവാനാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ മല്ലയുദ്ധപ്രാന്തന്മാരായ മൂഢമുട്ടാളന്മാർ പുസ്തക
ത്തിൽ കണ്ടതുമാത്രംകൊണ്ടു വിദഗ്ദ്ധരായി എന്നു മാറിദ്ധരിച്ചു ഗു
രൂപദേശവും പരിചയവും കൂടാതെ വല്ല സാഹസവും പ്രവൃത്തി
ച്ചാൽ വരാവുന്ന ഭവിഷ്യത്ത് അത്യാപൽക്കരമാണെന്നുള്ളത് അ
വർ പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയേണ്ടതായ ഞ
ങ്ങളുടെ ഭാരത്തെ തീൎത്തുകൊണ്ടു പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തെ ആരംഭിക്കുന്നു.

ഒരു ശരീരത്തിന്മേൽ തൊണ്ണൂററാറു മൎമ്മമുണ്ട്. അതിൽ കു
ലാഭ്യാസമായുള്ള വൎമ്മം അകത്തു നാലു്. തൊണ്ടക്കുഴൽ മുഴക്കു
മീതെ 'നക്ഷത്രംനോക്കി' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടി
ച്ചു കൈ തട്ടുന്നു വലത്തെ കൈ മററാന്റെ പുറത്തുമാറി എടുത്തു

കൈകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ അവിടെ വീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊ
വ്വിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു പിൻകഴിക നടുവേ 'നാക്കകെടിപ്പൻ' എന്ന
വർമ്മത്തു വെട്ടി തല നേരെ നിറുത്തുക. തൊണ്ണക്കു താഴെ കുഴിനടു
വേ 'ചുമ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടത്ത്
വലത്തെകൈ മാററാന്റെ വലത്തഴിച്ച് മാററാന്റെ വലത്തെ
കൈകൊണ്ടു വെട്ടിച്ച് പെരുവിരൽകൊണ്ട് ഊന്നിയാൽ അവി
ടെ വീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു പിങ്കഴിക്ക് ആറു
വിരൽ താഴെ വെട്ടി ചുമ നിറുത്തുക. മുലക്കണ്ണിന്നു നടുവേ 'കുശ
കപ്പൂട്ട്' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടത്തു
വലത്തെകൈ മാററാന്റെ വലത്തഴിച്ചു മാററാന്റെ പുറത്തുമാ
റി വലത്തെ കൈമുട്ടുകൊണ്ടിടിച്ചാൽ വീണു ബോധംകെടും. എ
ന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു കക്ഷങ്ങൾ രണ്ടിന്നും നടുവേ
ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിക്കാം. വയറിന്നു നടുവേ 'തെള്ളക്കുഴി'
എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടത്തു വലത്തെ
കൈ മാററാന്റെ വലത്തഴിച്ച് എടത്തെകൈകൊണ്ടിടിച്ചാൽ
ബോധംകെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു തണ്ടെ
ല്ലിന്നു നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. പൊക്കിളിന്നു നാ
ലുവിരൽ മീതെ തള്ളക്കുഴിക്ക് ആറുവിരൽ താഴെ 'ജലവർമ്മം' എ
ന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടത്തു വലത്തെകൈ
കൊണ്ട് അവിടെ വെട്ടിയാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. ജലംഒഴിയും.
എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു കാലിളക്ക രണ്ടിന്നും ആറു
വിരൽ മീതെ തണ്ടെല്ലിന്നുനടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം.
ചോരനീരു നിന്നില്ലായെന്നുവരികിൽ വൃത്തിതറക്കുനടുവേ ഊന്നി
നിറുത്തുക. പൊക്കിളിന്നു മൂവിരൽതാഴെ 'മലവർമ്മം' എന്നൊരു
വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടത്തു വലത്തെകൈകൊണ്ടു
തട്ടത്ത് മാററാന്റെ അകത്തഴിച്ചു പുറത്തുമാറി എടത്തെകൈകൊ
ണ്ട് അവിടെ വെട്ടിയാൽ മലമൊഴിഞ്ഞു വീണു ബോധംകെടും. എ
ന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു കാലിളക്ക രണ്ടിന്നും നടുവേ
ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. ജലപാണ്ടം, മലപാണ്ടം, എന്നു

ഒരു വമ്മത്തിന്നു താഴെ വാരിക്കകത്ത് 'ഉരുമണി' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടുന്നു വലത്തുകാൽകൊണ്ടു തൊഴിച്ചാൽ മണിരണ്ടും ഉരുണ്ടുകയറിയാൽ അച്ചൊവ്വിൽ മൂലത്തിന്നു മീതെ വാരിക്കുതാഴെ കാലിന്റെ പെരുവിരൽകൊണ്ടു ഊന്നി മണി നിൎത്തുക. അല്ലെങ്കിൽ മണി ഉരുണ്ടുകയറി വലുതായി പൊക്കിളിന്നു മീതെ കയറും നിശ്ചയം. അതിന്നകത്തു തിരുമ്മി വാരിക്കകത്താക്കി ലിംഗത്തിന്നുമീതെ പെരുവിരൽകൊണ്ടൂന്നി മണി നിൎത്തുക.

മുലക്കു മൂവിരൽമീതെ മുലക്കു മൂവിരൽതാഴെ 'രക്തത്തുംബി' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ച കൈ തട്ടുന്നു വലത്തു കൈകൊണ്ടടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു തണ്ടെല്ലിന്നുനടുവേ വാമനോക്കി വെലി ഉരുളിന്നും ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. നെഞ്ഞെല്ലിന്നു ഉരുവിരൽ താഴെ 'രോഹിത'മെന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടുന്നു വലത്തുകൈകൊണ്ടിടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു [illegible]ക്കി കൈയിലുക്കു രണ്ടിന്നും മീതെ ഇളക്കിന്നുചൊ[illegible] വമ്മത്തിടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. ചെവിക്കു നാൽവിരൽ താഴെ 'കിറികോട്ടൻ' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടുന്നു വലത്തകൈകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ കിറി വലിഞ്ഞുകയറും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു ചെവിക്കു നാൽ വിരൽക്കു വെട്ടി ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. കിറിചൊവ്വെവരുത്തുക. ചെവിക്ക് ഒരു വിരൽതാഴെ താടിക്കരികെ 'മുട്ടനാക്കി' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈതട്ടുന്നു വലത്തുകൈകൊണ്ട് വെട്ടിവീണാൽ എഴുന്നീറ്റിരുന്നു മുട്ടനാക്കും എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു ചെവിക്ക് ഒരുവിരൽതാഴെ വെട്ടി മുട്ടനാക്കു നീക്കുക. താടെ രണ്ടിന്നും നടുവെ 'നാക്കുതരിപ്പൻ' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടുന്നു വലത്തുകൈകൊണ്ടു മുഖമടച്ചുപിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടൂന്നിയാൽ നാക്കുതരിച്ചു പറവാൻ വയ്യാതെ

ഇരിക്കും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു പിൻകഴക്ക്
ഇരുവിരൽമീതെ വെട്ടി നാക്കെതിരിപ്പ നിൎത്തുക. ചെവിക്ക് ഇരു
വിരൽമുന്നിൽ കണ്ണിന്നിരുവിരൽ പുറകെ 'കിരിശ്രുമ' എന്നൊരു
വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടുത്തു വലത്തെക്കൈകൊണ്ട്
ഇടിക്കും. എടത്തെക്കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചാലും കണ്ണറിയാതെ ഇരി
ക്കും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു ചെവിക്കിരുവിരൽ
മുന്നിൽ കണ്ണിന്നിരുവിരൽ പുറകേ ഇതുപോലെ ഇടിച്ച തലതരി
പ്പ നിൎത്തുക. തോള് രണ്ടിന്നകത്തു പൂണെല്ലിന്നു രണ്ടുവിരൽ മീ
തെ 'കഴുത്തുകോച്ചി' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ച
കൈ തട്ടുത്തു വലത്തെക്കൈകൊണ്ടു കഴുത്തടച്ചുപിടിച്ചു പെരുവി
രൽകൊണ്ടൂന്നുക. കഴുത്തു ചായും. എന്നാൽ അതിന്നിരുവിരൽ
മീതെ ഇതുപോലെ പിടിച്ചു തല നേരെനിൎത്തുക. കക്ഷക്കുഴിക്കു ന
ടുവേ 'ഫണം' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈ തട്ടു
ത്തു വലത്തെക്കൈമുട്ടുകൊണ്ട് ഇടിച്ചാലും വലത്തുകൈകൊണ്ടു കു
ത്തിയാലും മതി. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു കക്ഷ
ക്കുഴിക്കു നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. ബോധം വീണി
ല്ലെങ്കിൽ കയ്യുടെ പത്തികൊണ്ട് അടച്ചുവെട്ടി ബോധം വീഴിപ്പി
ക്കാം. രക്തം ഛൎദ്ദിച്ചുവെങ്കിൽ തൊണ്ണക്കുഴൽ രണ്ടുവിരൽ താഴെ
വെട്ടി രക്തം നിൎത്തുക. കക്ഷക്കുഴിക്കു താഴെ മുലക്കു ചൊവ്വിൽ
'ശ്വാസംഅടപ്പൻ' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചകൈത
ട്ടുത്തു വലത്തുകൈകൊണ്ട് അടച്ചു പിടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടു വീഴും.
അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു കക്ഷക്കുഴിക്കു നാൽവിരൽ താഴെ മുല
ക്കു ചൊവ്വിൽ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. മുലക്ക് അറുവി
രൽ താഴെ വാരിവയറിന്നരികെ 'തിരിപ്പൻ' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്.
അവിടെ അടിച്ച കൈ തട്ടത്ത് എടത്തുകൈകൊണ്ട് ഇടിച്ചിട്ടും
വെട്ടിയും ബോധംകെട്ടാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങെപ്പുറത്തു മുലക്ക്
ആറുവിരൽ താഴെ ഇടിച്ചു ബോധംവീഴിപ്പിക്കാം. കക്ഷക്കുഴിക്കു
താഴെ ഇണിക്കുത്തിന്നു പരിവാരിവളവിന്നകത്തു 'കൊണ്ടകൊ
ല്ലി' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ച കൈതട്ടുത്തു വല

ത്തേ കൈകൊണ്ടു വെട്ടി ഓടിയാൽ കൂടെച്ചെന്നു പിടിച്ചു വീഴും. കഷ്ഠിലക്കിന്നകത്ത് 'ഓട്ടഞരമ്പ്' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ വെട്ടി ഓടുന്നതു നിൎത്തുക. കാലു വലിക്കയും നടപ്പാൻ മേലാതെ വരികയും ചെയ്കിൽ അൎദ്ധപ്പുറത്തിടിച്ചു നടത്തുക. മുട്ടിന്നു മീതെ കാലിലുക്കിന്നു താഴെ മുലമൂക്കു 'നടതരിപ്പൻ' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു വലത്തേ കൈകൊണ്ടു മറ്റാന്റെ വലത്തുഴിച്ച് ഇടത്തെക്കൈകൊണ്ടടിച്ചു നടതരിപ്പു നിൎത്തുക. പൊക്കിളിന്ന് അരവിരൽ താഴെ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. കണ്ണിന്റെ പുരികം രണ്ടിന്നും നടുവേ 'നെലഎത്' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു വലത്തേ കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് ഇടിച്ചാൽ ബോധം കെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചോട്ടിൽ അൎദ്ധപ്പുറത്തു പിൻകഴുത്തു നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം പിടിപ്പിക്കാം. കൺപുരികം രണ്ടിന്നും താഴെ മൂക്കിന്മേൽ 'മൂക്കടപ്പൻ' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു വലത്തേ കൈകൊണ്ടു മാറ്റാന്റെ വലത്തുഴിച്ചു പുറത്തുമാറി എടത്തുകൈകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ വീണ്ടു ബോധംകെടും. എന്നാൽ ആ മൂക്കു കൂൎമ്മത്തിന്നു താഴെ അതിന്മണ്ണും വെട്ടി ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. മുമ്പിൽ ചൊല്ലിയ വൎമ്മത്തിന്നകത്തു കൺപുരികത്തിന്നു താഴെ മൂക്കിന്നു നേരെ 'കണ്ണൊന്നി' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു മൂക്കടച്ചുപിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടൂന്നിയാൽ കണ്ണറിയാതെ ഇരിക്കും. കണ്ണടച്ചു വരികയാൽ കണ്ണു തിരുമ്മി ഊന്നി മിഴി നിൎത്തുക. കവിൾകത്തിന്നു നടുവേ 'വാത്തറപ്പൻ' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു മുഖമടച്ചു പിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടൂന്നുക. വളഞ്ഞാൽ മൂക്കുച്ചുതിന്നുതാഴെ തടക്കളുടെ രണ്ടുകക്കത്തിന്നകത്തു കാലിളകിന്നറികെ 'ഒട്ടവലി' എന്നൊരു വൎമ്മമുണ്ട്. അതിന്നു രണ്ടുപുറത്താം വൎമ്മമുണ്ട്. അതിൽ നടുവേ ഉള്ള വൎമ്മത്തു പിടിച്ചെങ്കിൽ കണ്ടുവലിക്കും. അതിന്നു രണ്ടുപുറത്തു പിടിച്ചെങ്കിൽ കാലിന്റെ പെരുവിരൽ വലിക്കും. കാലുവലിഞ്ഞു മടങ്ങിയിരിക്കും മുമ്പിൽ

കാലിന്റെ പെരുവിരലിന്മേൽ പിടിച്ചുവലിയും. കണ്ണുട്ടിന്മീതെ എളുകളി നടുവിൽ ദേശമ്മത്തു വെട്ടി നില്ക്കുക. മുന്നാടികക്കകത്ത് ഒട്ടേറെ വലിപ്പും. മെലിയും. കണ്ണുമുട്ടിന്നുമീതെ കണ്ണകഴിക്കുതാഴെ 'കണ്ണുതളപ്പൻ' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. തോളു രണ്ടിന്നു താഴെ മുലക്കുമീതെ 'നെഞ്ചുവലിപ്പൻ' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അതിന്നകത്തു 'കക്ഷത്തിപ്പുകരി' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അതു മൂന്നുവമ്മത്ത് അടിച്ചു കണ്ണുതട്ടത്തു പിടിച്ചാൽ ആകത്തെ എരി എരിൽ ചുമക്കും. പൂണ്ടൽ ഭാഷയിൽ എങ്കിൽ അങ്ങിനെ ഇരിക്കും. കണ്ണ് അങ്ങേപ്പുറത്തു കണ്ണിളകിന്നകത്തു തണ്ടലിന്നരികേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴ[illegible]ിക്കാം. കാലിളകിന്നു താഴെ കാലുമുട്ടിന്നു മീതെ ഇടക്കു നടുവേ 'ഇരിപ്പൻ' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ ഇടിച്ചു കൈ തട്ടത്തു പുറത്തുമറി എടത്തെ കൈകൊണ്ടിടിച്ചാൽ ഇരിക്കും. എന്നാൽ അരച്ചുവട്ടിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തിടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. പിടിച്ചെനിപ്പാൻ തോളുളാതതിന്നു താഴെ 'കാതന്ന' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു പുറത്തു വെട്ടിയാൽ ഞരമ്പു വിടും. മണിക്കെട്ടിന്നുമീതെ കൈമുട്ടിന്നു താഴെ 'നാടിപതതി' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈ തട്ടത്ത് അവിടെ വെട്ടിയാൽ ഞരമ്പു തളരും. എന്നാൽ അരച്ചുവട്ടിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു വെട്ടി നില്ക്കുക. കൈമുട്ടിന്നകത്തു കണ്ണാക്കുഴിത്തിന്നു താഴെ 'കൈതളപ്പൻ' എന്നൊരു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈ തട്ടത്ത് എടത്തുകൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു വലത്തുകൈകൊണ്ട് ഊന്നുക. കൈ തളന്ന് ആയുധംപോയിവില്ലും. എന്നാൽ അരച്ചുവട്ടിൽ അങ്ങേപ്പുറത്തു കൈമടക്കിന്നകത്തു കടിയിൽ എന്ന മമ്മത്തിൽ ഊന്നി കൈകടപ്പു നില്ക്കുക. കൈപത്തിക്കുറിന്നു പുറത്തു ചൂണ്ടാണിയോടടുത്തു 'വിലമ്പുന്നി' എന്ന രണ്ടു വമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതട്ടത്തു പത്തിക്കു പിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടൂന്നുക. എന്നാൽ കൈതളരും. എന്നാൽ അരച്ചുവട്ടിൽ അങ്ങേപ്പുറത്ത് ഉള്ളകൈക്കു നടുവേ ഊന്നി തളപ്പു നില്ക്കുക. തലകുഴിത്തിന്നു നടുവേ 'വായുച്ചിന്നി' എന്നൊരു വമ്മ

ണ്ട്. അവിടെ തടിച്ചു കൈതട്ടുവാൻ കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ ശ്വാ
സം അടങ്ങും വായു തെരുതെരെ ഒഴിയും. പിങ്ഗള വാട്ടുവേ രണ്ടു
പുറത്തും സ്തനരോഗമെന്ന അതാമ്പിന്മേൽ വെട്ടിനിറുത്തുക. കാലി
നും കൈകളും ഒരുപോലെ വരും. ഗുരുസ്ഥാനമായവർ ഗ്രഹിച്ചു
കൊൾക. നോക്കി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. പിഴയില്ല. റിപുക്കളോ
ടു ചൊല്ലാവൂ. ശ്രീഗുരുഭ്യോനമഃ

ശുഭമസ്തു.

വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ

ഒരെഴുത്ത്

വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ പതിനൊന്നു സംവത്സരംമുമ്പു ജ
പ്പാൻ രാജ്യത്തേക്കു പോയപ്പോൾ അവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യ
യിലേക്കു തന്റെ ഒരു സ്നേഹിതന്ന് (ഇംഗ്ലീഷിൽ) ഒരെഴുത്തയക്കുക
യുണ്ടായി. ആ എഴുത്ത് ഇന്ത്യക്കാരെ ആസകലം സംബന്ധിക്കു
ന്നതും അവൎക്കു രസകരമായി ഭവിക്കുന്നതുമാണെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തി
ന്മേൽ 'ബ്രഹ്മവാദിൻ' എന്ന മാസിക അതിനെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തി
ട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മലയാളിവായനക്കാൎക്കുംകൂടി വായിച്ചുരസിക്കുന്ന
തിനുവേണ്ടി ഞാനതിനെ ഭാഷാന്തരംചെയ്തു താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

ജപ്പാൻ, യൊകൊഹാമ
൧൮൯൩. ജൂലൈ ൧൦ാംനു.

അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം അതാതുദിക്കുകളിൽ
എത്തീട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾക്കു വിചാരിച്ചപോലെ എഴുതി അയപ്പാൻ
തരമാകാത്തതിനാൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരുവൻ വലിയതായ ഒരു
വഴിയാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അവനു നിത്യം കലശലായ ജോലിയുണ്ടാ
കുന്നതാണ്. എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും. ഒട്ടേറെ പദാൎത്ഥങ്ങളെ സ
മ്പാദിക്കുക, അവയെ സൂക്ഷിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാലക്കേ

പം അശേഷം പരിചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിപ്പോൾ എനിക്ക മഹാ ഭാരമായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു.

ബൊമ്പ വിട്ടിട്ട് ഒരാഴ്ചക്കകത്ത് ഞങ്ങൾ കൊളമ്പിലെത്തി. ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ തുറമുഖത്തു കിടന്നു. ആ ലാക്കിൽ ഞങ്ങൾ കരക്കിറങ്ങി പട്ടണമെല്ലാം കണ്ടു. ഞങ്ങൾ പലതെരുവുകളിൽകൂടി സവാരിചെയ്യുകയുണ്ടായി. അവിടെ ഒന്നു കാണേണ്ടതായിട്ടുള്ളത് ശ്രീബുദ്ധഭഗവാന്റെ ഒരു ക്ഷേത്രമാണ്. അതിനകത്ത് ഭഗവാൻ ബുദ്ധമഹൎഷി കിടന്നുകൊണ്ടു നിൎവ്വാണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതായിട്ടു വലിയതായ ഒരു ബിംബമുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ബുദ്ധസന്യാസികളോടു സംസാരിപ്പാൻ ഞാനുത്സാഹിച്ചു. പക്ഷെ അവൎക്കു സിംഹളഭാഷയല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിനാൽ ആ ശ്രമം നിഷ്ഫലമെന്നു കരുതി ഉപേക്ഷിച്ചു. കൊളമ്പിൽനിന്നു ൮൦ മൈൽസ് ദൂരെ കാണ്ടി എന്നൊരു നഗരമുണ്ട്. സിലോണിൽ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പ്രധാനസ്ഥാനം അവിടെയാകുന്നു. പക്ഷെ എനിക്കവിടെ പോകുന്നതിന്നു സമയമുണ്ടായില്ല. ഈ രാജ്യത്തുള്ള ബുദ്ധമതത്തെ അനുവൎത്തിക്കുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങൾ മത്സ്യമാംസങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നു. സന്യാസികൾ മാത്രമെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാതെയുള്ളു. ചിങ്ങളന്മാര് (സിംഹളന്മാര്) കണ്ടാൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെയാകുന്നു. അവൎക്കു സ്വഭാഷയല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും സംസാരിപ്പാൻ വശമില്ല. അവരുടെ ഉച്ചാരണംകൊണ്ടു ചിങ്ങളഭാഷ തമിഴ്ഭാഷയോട് അടുത്തതാകുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നു.

അവിടന്നു കപ്പൽ കയറി പിന്നെ ചെന്നെത്തിയത് പിനാങ് എന്നൊരു രാജ്യത്താണ്. പിനാങ് എന്നത് മലയരാജ്യത്തുള്ള (Malaya Peninsula) ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാകുന്നു. പട്ടണം വളരെ വൃത്തിയായിരിക്കുന്നതാണ്. മലയന്മാർ എല്ലാവരും മഹമ്മദീയരാകുന്നു. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ അവർ വലിയ കടൽക്കള്ളന്മാരായിരുന്നു. കച്ചവടകപ്പൽക്കാൎക്ക് അവരെ വളരെ ഭയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭയങ്കരങ്ങളായ വലിയതോക്കുകളോടുകൂടിയ പ

ക്കപ്പലുകളുള്ള ഈ കിഴക്കുകരകൂടി മറ്റുരാജ്യക്കാരുടെ വേറെ
വല്ല ജോലിയും നോക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് അവൎക്കു തോന്നി
ത്തുടങ്ങി.

പിനാങ്ങ് വിട്ടാൽ സിംഗപ്പൂർ എന്ന രാജ്യമായി. കപ്പൽ
യാത്ര ചെയ്യുന്നവൎക്കു സുമാത്ര എന്ന ദ്വീപിലെ അത്യുന്നതങ്ങളാ
യ പൎവതശിഖരങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ കപ്പിത്താൻ ഞങ്ങൾക്കു കാണി
ച്ചുതന്നു. പണ്ടു കടൽകള്ളന്മാരുടെ വാസസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്ന
പഴയ സ്ഥലങ്ങളും കപ്പിത്താൻ കാണിച്ചുതരികയുണ്ടായി. സിംഗ
പ്പൂർ എന്ന നഗരം സ്റ്റ്രേറ്റ് സെറ്റിൽമെൻറ്സ് എന്ന രാജ്യത്തെ
ത്ത ആസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇവിടെ വിശേഷമായി ഒരുതരം പഴമുണ്ടാ
കുന്നുണ്ട്. കടപ്ലാവും ധാരാളം കാണ്മാനുണ്ട്. മങ്കൊസ്റ്റീൻ എ
ന്നാണുജാതി പഴം അനവധിയുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷെ മാവു വളരെ
അപൂൎവം. ശീതോഷ്ണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മദ്രാസും,
സിംഗപ്പൂരും ഒരുപോലെയാണ്; എങ്കിലും ഉത്തരദേശീയന്മാർ മദ്രാ
സിനെപ്പോലെ കരുതിവരുന്നില്ല. കള്ളക്കടി ഇവിടെ ധാരാളമാകു
ന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇതുപോലുള്ള എല്ലാനഗരങ്ങളിലും ഉത്തരദേശീ
യന്മാരായ കപ്പക്കാർ വന്നാൽ അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ ജോലി കു
ടി നടപ്പാക്കുകയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇനിയൊരിക്കൽ വിസ്ത
രിച്ചുകൊള്ളാം. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രകൃതത്തിലേക്കുതന്നെ വരട്ടെ. സിംഗ
പ്പൂർ വിട്ടാൽ ഹോങ്കോങ്ങ് എന്ന രാജ്യമായി. സിംഗപ്പൂര
മുതൽക്കുതന്നെ ചീനരാജ്യമായിയെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങും. എന്തെ
ന്നാൽ ചീനന്മാർ സിംഗപ്പൂരിൽതന്നെ ധാരാളമുണ്ട്. സകലവ്യാ
പാരങ്ങളിലും ചീനന്മാരാണ് പ്രധാനമായി കാണുന്നത്. ഹോ
ങ്ങ്കോങ്ങ് എന്ന രാജ്യത്തെത്തിയപ്പോഴെ സാക്ഷാൽ ചീനരാജ്യ
മായുള്ളു. കപ്പൽ തുറമുഖത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും തദ്ദേശീയന്മാർ അ
നവധി വഞ്ചികളുംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ കരക്കിറക്കുന്നതിനു കപ്പലി
ൻറെ നാലുപുറവും ഹാജരായി. ഈ തോണികൾക്കു ഒരു വിശേഷ
മുണ്ട്. ഇവയ്ക്കു രണ്ടു ചുക്കാനുണ്ട്. തോണിക്കാരൻ കുഡുംബസ
ഹിതം അതിൽതന്നെയാണ് സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നത്. സ്ഥ

ധാരണയായി അമരം പിടിക്കുന്നതു വഞ്ചിക്കാരന്റെ ഭാൎയ്യയായിരിക്കും. അവളും ഒരു ചുക്കാൻ കൈകൊണ്ടും മറ്റേതു കാലുകൊണ്ടും പിടിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ സ്ത്രീകൾ അമരം പിടിക്കുന്ന സമയത്ത് അവർ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളെ ഒരു ജാതി സഞ്ചിയിലാക്കി പുറത്തുകെട്ടിയിടുന്നു. അമ്മ അമരം പിടിക്കുകയും, സാമാനം ചോഷിക്കുകയും, വഞ്ചികളെ തള്ളിനീക്കുകയും, ഒരു വഞ്ചിയിൽനിന്നു മറ്റൊരുവഞ്ചിയിലേക്കു ചാടിക്കയറുകയും മററും ചെയ്യുമ്പോഴും അവളുടെ പുറത്തു സഞ്ചിയിൽ കിടക്കുന്ന ചീനൻ യാതൊരു പരിഭ്രമവും കൂടാതെ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്നതു കാണാൻ നല്ല നേരമ്പോക്കുണ്ട്. അനാവധി വഞ്ചികളും, അനാവധി തീബോട്ടുകളും, അങ്ങോട്ടുപോകുന്നു, ഇങ്ങോട്ടുവരുന്നു. ബഹളമയം. ഈ സമയത്തു സഞ്ചിയിൽ അതി ഗൌരവത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചീനന്റെ തലയും പോക്കുവാലുപോലെയുള്ള കുടുമയും എല്ലാം ചമ്മന്തിയാവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. എന്നാൽ അയാൾക്ക് അതെല്ലാം നിസ്സാരം. അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടിയ ഈ പ്രകാരമുള്ള കാലക്ഷേപം സഞ്ചിയിലിരിക്കുന്ന ചീനന് അത്ര മനോഹരമായി തോന്നുന്നില്ല. കലശലായ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ അമ്മ ഇടക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ അപ്പത്തിന്റെ സ്വാദുവിശേഷത്തെ കണ്ടിട്ടും രസനേന്ദ്രിയംകൊണ്ടനുഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദംകൊണ്ട് അവൻ മഹാ തൃപ്തനായി ഭവിക്കുന്നു.

ഹോങ്കോങ്ങ് വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പട്ടണമാകുന്നു. പൎവ്വതങ്ങളുടെ താഴ്വരകളിലാണ് ആ പട്ടണം പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആ പൎവ്വതങ്ങളുടെ ശിഖരങ്ങൾ തണുപ്പുള്ള പ്രദേശങ്ങളാകയാൽ ധനവാന്മാരായിട്ടുള്ളവർ അവിടെ ഭവനങ്ങൾ കെട്ടിത്താമസിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. പട്ടണത്തിൽനിന്നു മുകളിലേക്കു ഒരു ട്രാം വണ്ടി ഓടിക്കുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവിടെ മൂന്നുദിവസം താമസിച്ചു. പിന്നെ അവിടെനിന്നു കാന്റൺ എന്ന നഗരത്തിലേക്കുപോയി. കാന്റൺ അവിടന്നു പുഴവഴിക്കു [illegible] മൈൽ ദൂരമാകുന്നു. യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള നദി അതി[illegible] തീക്കപ്പലുകൾക്കു ധാരാളം സഞ്ചരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആഴവും വിസ്താരവുമുള്ളതാകുന്നു. ഹോ

ങ്കോങ്ങ് എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദിവസം അസ്തമിച്ചു ഞങ്ങൾ കപ്പൽകയറി പിറേറന്നാൾ കാലത്തു കാൻടണിൽ എത്തി. അവിടെ എന്തൊരു കോലാഹലമാകുന്നു! എത്ര തോണികളാണ്, എത്ര പത്തേമാരികളാണ്, എത്ര കപ്പലുകളാണ്! സാമാനങ്ങളേയും ആളുകളേയും ദൂരം അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു മാത്രമല്ല ഇവിടെ വഞ്ചികളും ബോട്ടുകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു്. അസംഖ്യം ജനങ്ങൾക്കു സ്ഥിരവാസം തന്നെ ബോട്ടിലാകുന്നു. എന്നാൽ അവയെ കേവലം ബോട്ടുകൾ എന്നോ വഞ്ചികൾ എന്നോ പറവാൻ പാടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അവ, രണ്ടും മൂന്നും നിലയിൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നാലുപുറത്തും വ്രാന്തയോടുകൂടിയതുമായ വലിയ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളാകുന്നു. അവ വളരെ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നതുമാണ്. പക്ഷെ എല്ലാം വെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കുകയാകുന്നു.

ചീനരാജാവ് ഇതരദേശിയന്മാൎക്കു താമസിപ്പാനായി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒരു പ്രദേശം നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവിടെയാണ് ചെന്നിറങ്ങിയത്. നദിയുടെ വക്കത്തുമായിട്ടാണ് അതിവിസ്താരമായിരിക്കുന്ന ആ നഗരത്തിന്റെ കിടപ്പ്. അവിടത്തെ ജനബാഹുല്യം ഇത്രയെന്നു വൎണ്ണിപ്പാൻ പ്രയാസം. സമുദ്രത്തിലുള്ള തിരമാലകൾ മീതെമീതെ വന്ന് അതിഗംഭീരശബ്ദത്തോടുകൂടി കരയിലലച്ചുകയും പിന്നെ കീഴ്പോട്ടിറങ്ങുകയും, പിന്നേയും കേറി അലച്ചുകയും, ചെയ്യുന്നത് എപ്രകാരമൊ ഏകദേശം അതുപോലെയാണ് അവിടത്തെ തിരക്ക് എന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഇത്ര വൃത്തിയില്ലാത്ത പട്ടണം ഞാൻ വേറെ എങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിലുള്ള നഗരങ്ങളെപ്പോലെ ഓട്ടറിൽകൂടി ദുൎഗ്ഗന്ധപദാൎത്ഥങ്ങൾ സദാ ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പൎയ്യം. തദ്ദേശിയന്മാരുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നു വരുന്ന നാററം സഹിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ചീനൻ കുളിക്കുകയില്ല എന്ന വ്രതത്തെ നല്ലവണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവിടത്തെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളും കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. താഴത്തു കച്ചവടം ചെയ്യു

കയും മുകളിലെ നിലയിൽ കുഡുംബക്കാർ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെരുവുകൾക്കു വിസ്താരം വളരെ കുറവാകുന്നു. എല്ലാ തെരുവുകളിലും പത്തടിവെക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഒരു കശാപ്പുകട കാണാം. പൂച്ചയുടേയും പട്ടിയുടേയും മാംസം വില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ധാരാളം കാണാം. ചീനക്കാരിൽ ദരിദ്രന്മാരായിട്ടുള്ളവർ മാത്രമേ പട്ടിയുടേയും പൂച്ചയുടേയും മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. ചീനരാജ്യത്തുകാരെ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളെ ഒരിക്കലും പുറത്തു കാണുന്നതല്ല. ആ കാര്യത്തിൽ ഇവരും ഉത്തരദേശീയന്മാരായ ഹിന്ദുസ്ത്രീകളെപ്പോലെയാകുന്നു. കൂലിവേല ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ പുറത്തു കാണുകയുള്ളൂ. ഇവരിൽതന്നെ ചിലരുടെ കാലടി നമ്മളുടെ കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ അടിയോളമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ അവർക്കു നടപ്പാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കാലടി സ്ത്രീകളുടെ സൌന്ദര്യത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണത്രെ. ആ നഗരത്തിലുള്ള ചീനക്കാരുടെ പല ക്ഷേത്രങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. ചീനരാജ്യത്ത് ഒന്നാമതായി ബുദ്ധമതത്തിൽ ചേർന്ന ചക്രവർത്തിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ൫൦൦ ശിഷ്യന്മാരുടേയും ഓർമ്മക്കായി പണി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ക്ഷേത്രമാണ് അവയിൽ എറ്റവും വലിയത്. അതിനകത്തുള്ള പ്രധാനബിംബം ബുദ്ധന്റേതന്നെ. അതിന്റെ താഴെയായി ആ ചക്രവർത്തിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ൫൦൦ ശിഷ്യന്മാരുടേയും രൂപങ്ങളും മരംകൊണ്ട് അതിഭംഗിയായി കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കാൻടണിൽനിന്നു പിന്നേയും ഹോങ്ങ്കോങ്ങിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു. അവിടെനിന്നു ജപ്പാനിലേക്കുപോയി. അവിടെ നാഗസാകി എന്ന തുറമുഖത്താണ് ആദ്യം ചെന്നെത്തിയത്. ഞങ്ങൾ ഉടനെ കരക്കിറങ്ങി രണ്ടു മൂന്നു മണിക്കൂറു നേരം ആ പട്ടണത്തിലെ തെരുവുകളിൽകൂടി സഞ്ചാരി ചെയ്തു. എന്തൊരു വ്യത്യാസമാണ്! ജപ്പാൻകാരോളം ശുചിയുള്ള ജനങ്ങൾ ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വമാകുന്നു. അവിടെ എല്ലാം വളരെ ശുചിയായിരിക്കുന്നു. വളരെ വൃത്തിയായിരിക്കുന്നു. തെരുവുകളെല്ലാം ഇരുവശവും കെട്ടിച്ചും എല്ലാം ചൊവ്വായുമിരിക്കുന്നു. വളരെ ഭംഗിയിൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവരുടെ

ചെറിയ ചെറിയ വീടുകളും, ജപ്പാനിലെ മിക്ക പട്ടണങ്ങളുടേയും പിൻഭാഗത്തായി കാണപ്പെടുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പൎവതങ്ങളും, പൊക്കം കുറഞ്ഞു വെളുത്തു നല്ല ഉടുപ്പുകളോടുകൂടിയ ജപ്പാൻകാരൻ, അവന്റെ ഗതിവിശേഷം, ആംഗ്യങ്ങളും, സ്വഭാവവിശേഷം, ഇവയെല്ലാം വളരെ ഭംഗിയാകുന്നു. ജപ്പാൻ രാജ്യമാസകലം തന്നെ അതിഭംഗിയുള്ള ഒരു രാജ്യമാകുന്നു. എല്ലാ വീടുകളിലും ഓരോ തോട്ടമുണ്ടാകും. പുൽക്കെട്ടുകളും, വിശേഷമായ ചെടികളും, കൃത്രിമമായ നദികളും, പാലങ്ങളും, എന്നിവയെക്കൊണ്ട് അതിനെ വളരെ മനോഹരമാക്കിത്തീൎക്കുന്നു.

നാഗസാക്കിയിൽനിന്നു കോബി എന്ന പട്ടണത്തേക്കു പോയി. ജപ്പാൻരാജ്യം നല്ലവണ്ണം കാണുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവിടെനിന്നു പിന്നെ കരക്കാണ് യാത്രയെല്ലാമുണ്ടായത്. കോബിൽനിന്നു യൊക്കഹാമയിൽ എത്തി. ജപ്പാൻ രാജ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിലായി ഞാൻ ഗംഭീരങ്ങളായിട്ടു മൂന്നു നഗരങ്ങളും കണ്ടു. ൧. കൈത്തൊഴിലുവേലകളും സമൃദ്ധിയായിട്ടുള്ള ഒസക എന്ന നഗരം, ൨. ജപ്പാനിലെ പഴയ തലസ്ഥാനമായ കിയോട്ടോ എന്ന നഗരം. ൩. ഇപ്പോഴത്തെ തലസ്ഥാനമായ ടോകിയോ എന്ന നഗരം. ടോകിയോ കൽക്കട്ട നഗരത്തിനേക്കാൾ ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ളതാകുന്നു. അവിടത്തെ ജനസംഖ്യയും ഇരട്ടിയുണ്ട്. പാസ്സുകൂടാതെ യാത്രചെയ്യുന്നതിന്ന് ഉൾരാജ്യങ്ങളിൽ ഇതരദേശിയന്മാരെ അനുവദിക്കുന്നതല്ല.

കാലത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതികളും ജനസമുദായത്തിൽ വരുത്തേണ്ട കാൎയ്യത്തിൽ ജപ്പാൻകാർ വളരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവർ അവരുടെ പട്ടാളങ്ങളെ പുതിയസമ്പ്രദായത്തെ അനുസരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശേഷമായ ഒരു ജാതി വലിയതോക്ക് അവരുടെ സേനാനായകന്മാരിൽ ഒരാൾ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇപ്പോഴും പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള വലിയതോക്കുകളിൽ ഒന്നിന്റേയും താഴെ പോകുന്നതല്ല. അവർ തങ്ങളുടെ കപ്പൽസൈന്യത്തെയും പുതിയ രീതിയിൽ

ക്രമേണ വൎദ്ധിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്*. ജപ്പാൻകാരനായ ഒരു ഇഞ്ചിനീ
രിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത്തിങ്കൽ ഒരു മൈൽ ദൂരം തുരന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഇ
രവു ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. അവിടെ തീപ്പെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതി
നുള്ള യന്ത്രശാല കാണേണ്ടതാണ്. അവൎക്കാവശ്യമുള്ള സകല
പദാൎത്ഥങ്ങളും അവർതന്നെ ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ സി
ദ്ധാന്തം. ജപ്പാനിൽനിന്നു ചീനരാജ്യത്തേക്കു ഗതാഗതം ചെയ്യുന്ന
ജപ്പാൻ കപ്പലുകൾ അനവധിയുണ്ട്. യോക്കഹാമ (ജപ്പാൻ
തുറമുഖം) യിൽനിന്നു ബൊമ്പായിലേക്കു പതിവായി ഓടിക്കുന്നതി
നു കപ്പലുകൾ അധികം താമസിയാതെ തയ്യാറാകുന്നതാണ്. ഞാ
നവിടെ അനവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾ കണ്ടു. എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും സം
സ്കൃതത്തിൽ ചില മന്ത്രങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതും കാണുകയുണ്ടാ
യി. ക്ഷേത്രത്തിൽ പെരുമാറുന്ന സന്ന്യാസിമാരിൽ അപൂൎവ്വം ചില
ൎക്കുമാത്രം സംസ്കൃതഭാഷ അറിയാം. എങ്കിലും അവരെല്ലാവരും ബു
ദ്ധിശാലികളാണെന്നുള്ളതിനു വാദമില്ല. അവരുടെ ഇടയിലുംകൂ
ടി പുതിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജപ്പാൻകാരെപ്പററിയു
ള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം മുഴുവനും ഒരു ചെറിയ എഴുത്തിൽ കാ
ണിക്കുവാനസാദ്ധ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ നമ്മു
ടെ ചെറുപ്പക്കാരായ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും വൎഷന്തോറും ചീനരാജ്യ
വും ജപ്പാൻ രാജ്യവും കാണേണ്ടതാണ് എന്നാണ് ഞാൻ ഉപദേ
ശിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചു ജപ്പാൻരാജ്യം. ജപ്പാൻകാൎക്കു ഇന്ത്യാരാ
ജ്യത്തെ വളരെ ബഹുമാനമാകുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടമായും നല്ലതായുമു
ള്ള സകലവും ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണുത്ഭവിക്കുന്നത് എന്നാണ് അ
വർ ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നിങ്ങളോ—നിങ്ങളു
ടെ കഥ എന്താകുന്നു? ജീവകാലം മുഴുവനും ധാടിവാക്കുകൾ മാ

* സ്വാമികൾ പതിനൊന്നു കൊല്ലം മുമ്പാണ് ഇതെഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോ
ൾ അവിടത്തെ കപ്പൽ സൈന്യത്തിന് മിക്ക യൂറോപ്യസൈന്യങ്ങളോടും എതി
ൎത്തു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാമൎത്ഥ്യം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നത് അനുഭവസിദ്ധമാ
യിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

ത്രാം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂഢന്മാരാകുന്നു. വൃഥാ കണ്ഠക്ഷോഭം ചെയ്യുന്നകൂട്ടരാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എപ്രകാരമാണ് എന്ന് ഇനിയും സംശയമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവരെ (ജപ്പാൻകാരെ) ഒന്നു വന്നു കാണുക. അതിന്റെ ശേഷം സലജ്ജം തലയും താഴ്ത്തിപ്പോയ്ക്കൊൾക. നിങ്ങളെപ്പോലെ ബലഹീനന്മാരും ക്ഷീണബുദ്ധികളുമായി ലോകത്തിൽ ഇനി ഒരു വകക്കാരുണ്ടോ? ഇതരദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചാൽ ജാതി പോകുമത്രെ!! കപ്പൽ യാത്ര ചെയ്താൽ ഭ്രഷ്ടനാകുമത്രെ!!! ആയിരം സംവത്സരമായിട്ട പരമ്പരയായി സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു കെട്ടിപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന മൂഢവിശ്വാസത്തെ നിങ്ങൾ തലയിൽ ഏററിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലെ? ആയിരം സംവത്സരമായിട്ട് ഇതു ഭക്ഷിക്കാമോ, അതു ഭക്ഷിക്കാമോ, ഇതു തൊടാമോ, അതു തൊടാമോ, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നിസ്സാരവിഷയങ്ങളെപ്പററി ഗൌരവമായി വാദിച്ചു പ്രയത്നം നിഷ്ഫലമാക്കിക്കളകയല്ല നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്? മഹാമൂഢന്മാരായ വൈദികന്മാരുടെ ഗോഷ്ഠികളെക്കണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്നവരല്ലേ നിങ്ങൾ? അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആ മൂഢന്മാരുടെ ആജ്ഞക്ക് അധീനന്മാരല്ലെ നിങ്ങൾ. അതു ഇ കാലത്തു സാമുദായികമായിട്ടു മഹാകഠിനങ്ങളായ ഓരോ നിയമങ്ങളെ ഏൎപ്പെടുത്തുകയും കീഴ്പോട്ടു കീഴ്പോട്ടുള്ള ജാതിക്കാരെ നിൎദ്ദയമാംവണ്ണം ഇടിക്കുകയും ചെയ്കയാൽ ദയ എന്ന ഉൽകൃഷ്ടഗുണം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തീരെ ശൂന്യമായി വെച്ചിട്ടില്ലെ? നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്താകുന്നുവെന്നോ? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു? പുസ്തകങ്ങളും കക്ഷത്തിൽവെച്ച് കാററുകൊള്ളുവാനെന്ന നാട്യത്തിൽ കടൽക്കരയിൽ തെളിഞ്ഞു നടക്കുന്ന മഹാമൂഢന്മാരാകുന്നു നിങ്ങൾ. പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ തലകടഞ്ഞുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഓരോ കൃതികളുടെ ഓരോ വാക്ക് അൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ ഉരുവിട്ടു പഠിച്ച് ദഹിക്കാതെ അവയെ അങ്ങിനെതന്നെ ഛൎദ്ദിക്കും. അതിന്റെശേഷം പത്തോ മുപ്പതോ രൂപ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ഗുമസ്തൻപണി കിട്ടുന്നതിനു അതി കഠിനമായി പ്രയത്നം ചെയ്യും; അതല്ലെങ്കിൽ പിന്നത്തെ ശ്രമം മഹാ കപടനായ ഒരു വക്കീല

യിത്തീരുന്നതിനാകുന്നു. ഇതാണ് ഇന്ത്യയിലുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ പാശ്ചാത്യോന്മാദം. നിങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളും, പരീക്ഷജയിച്ചുകിട്ടീട്ടുള്ള കോട്ടുകളും സർട്ടിഫിക്കെറ്റുകളും മറ്റും കെട്ടിത്താഴ്ത്തുവാൻ സമുദ്രത്തിൽ വെള്ളം മതിയാകില്ലെന്നുണ്ടോ?

അതിനാൽ പുരുഷന്മാരാകുവാൻ ശ്രമിക്കുക — ആദ്യംതന്നെ മഹാ മൂഢന്മാരായിരിക്കുന്ന വൈദികന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരേയും തള്ളിക്കളയുക. എന്തെന്നാൽ തലച്ചോറില്ലാത്ത മൃഗപ്രായന്മാരായ ഇവർ ഒരിക്കലും നേരെയാവുകയില്ല. അവരുടെ അന്തഃകരണത്തിൽ ശൂന്യമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമില്ല. ശൂന്യമെങ്ങിനെയാണ് പരിഷ്കരിക്കുന്നത്? ശൂന്യത്തിന്നു വലുതാവാൻ വയ്യുമോ? അനവധി നൂററാണ്ടുകളായി സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂഢവിശ്വാസവും, ജനോപദ്രവവും കൂടി ചേർന്നിട്ടുള്ള മേഘത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചവരാകുന്നു അവർ— ആദ്യംതന്നെ അവരുടെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുക. നിങ്ങൾ വരുവിൻ; പുരുഷന്മാരാകുവിൻ; ഇടുക്കമായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അളകളിൽനിന്നു പുറത്തു വെളിച്ചത്തേക്കു വരിക; നാലുപുറവും നോക്കുക; മറെറാ രാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾ എങ്ങിനെയെല്ലാം ജാതി അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ണുമിഴിച്ചുനോക്കുക. നിങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? ഉവ്വ് എങ്കിൽ വരിക നമുക്ക് ഇപ്പോഴത്തേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടവും നല്ലതായുമുള്ള കാര്യങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നായി പ്രയത്നംചെയ്യുക. വരിക പിന്നോക്കം നോക്കരുത്; മുമ്പോക്കം തന്നെ നടന്നാലും.

ഇന്ത്യയ്ക്കു നന്നാവണമെങ്കിൽ ആദ്യം തന്നെ ചെറുപ്പക്കാരായ ആയിരം പുരുഷന്മാരെ ബലി ചെയ്യണം— യൌവനയുക്തന്മാരായ മനുഷ്യരാണ്, മൃഗങ്ങളല്ല; അതോർമ്മവെക്കണം. ഈശ്വരാനുഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്യഭാരത്തിൻറ കീഴിൽ വസിപ്പാൻ സംഗതിവന്നത്. അന്ധപരമ്പരയാ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന മൌഢ്യത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതിന്നായിട്ട് ഈശ്വരൻ നമുക്കു തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു ഈ രാജ്യഭാരം. ഇതിൻറഫലം മ

ദ്രാസിയിലുള്ളവൎക്കാണ് മുമ്പിൽ സിദ്ധിച്ചത്. അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യ ഹിതന്മാരും ഉദാരശീലന്മാരുമായ അനവധി മഹാന്മാർ ദരിദ്രന്മാരോടു വളരെ അനുകമ്പ കാണിക്കുന്നു. അവൎക്ക് അന്നവസ്ത്രാദികളെക്കൊടുത്ത് അവരുടെ ദാരിദ്ര്യദുഃഖത്തിനു നിവൃത്തി വരുത്തുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു അറിവു വൎദ്ധിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മുത്തച്ഛന്മാരുടെ ദ്രോഹംനിമിത്തം മൃഗപ്രായന്മാരായവരെ മനുഷ്യരാക്കിത്തീൎക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആ മഹാന്മാർ സ്വാൎത്ഥമായി യാതൊരു ലാഭത്തെയുമിച്ഛിക്കാതെ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അതിയായി യത്നം ചെയ്യുന്നു.

കെ. എം.

അനന്തരവന്റെ ആവലാതി

ഢീക്കോട്ടുംവടിവീശിവീശിയഴകോടെത്തുന്നലാത്തീടുവാൻ
വക്കീൽനമ്മുടെശാമുമേനവനിതാഞാൻകണ്ടുമാലോതി—ാം
ളുൾക്കൊള്ളുംകനിവോടുവല്ലവഴിയുംകാണാതിരിക്കില്ലപാം-
ന്മാരാക്കെപ്പേർപുകഴുന്നകേമനിവനെന്നോൎത്തിതെല്ലാവരും. ൧൯

'അല്ലാർപാരികനമ്മൾതമ്മിലൊരുരണ്ടാണ്ടായികണ്ടിട്ടതാൻ
വല്ലാതിങ്ങിനെമാലിയന്നപടിയാൎത്തുട്ടുന്നതെന്തോൎക്കുകിൽ
എല്ലാരുംതറവാട്ടിലമ്പോടുകലമ്പീടാതിരിക്കുന്നുവോ?
ചൊല്ലാളുന്നൊരുമൂപ്പർനല്ലനിവോടുംപോറുന്നുവോനിങ്ങളെ' ൨൦

ഒട്ടുംഞങ്ങൾപൊറുക്കുന്നപാടുകളറിഞ്ഞീടാതെതാനാളെന്നൊരീ
മട്ടിൽതട്ടിവിടുന്നതെന്തകമറിഞ്ഞീടാനൊരുത്തൎക്കിയാ
വീട്ടിൽക്കാരണവാന്നുതിന്നുമേൽകിട്ടില്ലൊരാണ്ടാവുകിൽ
പിട്ടല്ലാതുള്ളതൊരുകുന്നിൽമൂടിക്കിടന്നൊട്ടേറെവിടാകവേ. ൨൧

'ആർക്കാണീത്തറവാട്ടിലുള്ളതെല്ലാമറിവാ'? കടക്കാരൊക്കെമാ-
വൎത്തമാറേറതേ ചട്ടയായിരുവ്യാനാണിക്കുമൊണ്ണൊക്കയും
'നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാലെന്തു?' തുണയില്ലാതാം പണം നല്ലിയല-
ലിക്കാണെന്നാത്തറവാട്ടിലെത്രവിരുതന്മാരുണ്ടുനോക്കുവാൻ?' ൨൨

ഇല്ലില്ലാപണമെന്തുചെയ്യുന്നു? കടംകൊണ്ടീടുവിൻ നിങ്ങളും'
തെല്ലില്ലാ പണിപ്പെട്ടുകിട്ടുവതിന്നീത്തെണ്ടികൾ' ഞാൻതന്നീടാം
അല്ലെങ്കിൽത്തരുവിച്ചിടാം പലിശയൊട്ടേറെക്കൊടുക്കേണമെ
ന്നല്ലാതില്ലൊരു കറ്റവും' 'ശരിയുറപ്പുണ്ടാകിലുണ്ടാം പണം' ൨൩

നേരമ്പോക്കല്ലെന്നുവോ കണിശമായ് ചൊല്ലുന്നുവോ? ശിവ ശിവ! ഞാ
നേരമ്പോക്കു പറഞ്ഞിടുന്നൊരുവനോ? നിങ്ങൾക്കു മേമ്പൊടിയൊ? [ൻ
'നേരാകട്ടെ, ഇതിന്നുമുക്കുതെളിവുണ്ടെന്നാൽ പണം വീശിയാ-
ലാരാണീയുലകത്തിൽ വേണ്ടതു പറഞ്ഞീടാതെ ഞായിന്നവൻ? ൨൪

കക്കില്ലേ കളവായതൊന്നുമറിയാ പണം കൂട്ടിൽ കേറിട്ടവൻ
നില്ക്കില്ലേ തലചുറ്റി വീണവശനായ് വില്ലേ കണക്കെന്നിയേ
വെക്കില്ലേ വടിമണ്ടയിൽ കഴുതയെച്ചെമ്മൺ ചുമപ്പിക്കമാ-
റാക്കില്ലേ തടവില്ല തെല്ലുമിതിൽ ഞാനേറ്റിട്ടിറങ്ങീടുകിൽ' ൨൫

എപ്പോളെന്തു നിരണമെന്തു ചിലവുണ്ടെന്നുള്ളതെല്ലാമുറ-
ച്ചിപ്പോൾത്തന്നെയൊരക്കിൽ ഞങ്ങളതിനായ് ശട്ടങ്ങൾകൂട്ടാമുടൻ
ഇപ്പോൾത്തുപ്പയൊരായിരം മതിയതുണ്ടാക്കാം മടിക്കാതെ ഞ-
ങ്ങളെപ്പോളാണു നിരണ്ടതെന്നുവഴിയേ തീർച്ചപ്പെടുത്താമെടോ' ൨൬

എന്നാലങ്ങിനെയാട്ടെ നാളെ യവിടെപ്പോരാം' 'എനിക്കുള്ളത-
ങ്ങൊന്നായിട്ടൊടുവിൽത്തെളിഞ്ഞുതരണമെന്നോതിടുമേ വെട്ടുകാർ
തന്നാലും ശരി തന്നിടാഞ്ഞാലുമിതിൽ കില്ലില്ല പാവങ്ങൾമേൽ
നന്നായാൽ മതിയെന്നുറച്ചിതിലിറങ്ങുന്നു മടങ്ങാതെ ഞാൻ ൨൭

അത്താഴത്തിന്നുനേരമായിനിന്നടക്കേട്ടു വെള്ളക്കരന്മോടാവ- [ല്യാ°]
ന്നൊത്താഞ്ഞാൻശേരിതോല്പ്പേനാകണ്ണേയുമെന്നോർക്കണ്ടതെല്ലകി
ഉഠാത്താരിൽക്കനിവോട്ടുനി ബല്ലിതിനീവന്നു പുറപ്പെട്ടതൊ
ന്നൊത്താടല്ലീടയില്ല ചെനാതെഴുവിൻകന്നിൻകിടാവിൻെറകാൽ

നോക്കാമീവഴിതോറവർപോയിട്ടുകില്ലാരേ ചതംവരാനില്ലിതിൽ
തെല്ലാഞ്ഞാൽകടമൊക്കെവീട്ടിവളരെക്കേമമായ്പ്പാഞ്ഞിടാം
മുക്കാലുംതറവാട്ടുകാരിതിനൊരുങ്ങീടുംമടിക്കാതെക-
ണ്ടൊക്കാണാക്കഴ്വേറിമൂപ്പരെനിനച്ചോർക്കാമ്പിലന്നോക്കുകിൽ വൻ

മൂപ്പർക്കുംമൂറിനല്ലിമൂപ്പതടെയാപ്പെ വന്നോളുപാതിട്ടുമ
മൂപ്പർക്കാകിടികൊണ്ടുകണ്ണിനെ ഇട്ടത്താഠാക്കാം പിടിക്കില്ലിലും
ഇപ്പോഠമററിവിടത്തിലുള്ളവനിതിൽ ചൂതുംപെരുത്തോരുമാ-
മൊപ്പംതെങ്ങാഠകേ റവന്യൂ കൊണ്ടുവള്ളാക്കുഞ്ഞിച്ചിട്ടുന്നില്ലയോ നം

കൂറില്ലാതെതാരമൂപ്പർമററിട്ടുകിലേവേണ്ടോളമുണ്ടീടുവാൻ
ചോറില്ലാതെവരില്ലകണ്ടവർചിരിച്ചീടുന്നമട്ടിങ്ങിനെ
നാറില്ലാതറവാട്ടുപേർമുതൽമുടിഞ്ഞീടില്ലതെല്ലാംകടാ
ചേരില്ലാചിടയിൽപ്പെരുംപുഴയണിഞ്ഞുള്ളോൻതുണച്ചീടണം നമഃ

ചെമ്മേരാവലപെരറൊട്ടുത്തമകളേത്രക്കാലിണക്കൊയ്യാഴ്-
ന്നൊരമൽതെല്ലുകനിഞ്ഞുവീട്ടുമുടിയാതാക്കാൻതുണക്കേണമേ
അമ്മേനിൻെറകിടാങ്ങളാകുമിവരെപ്പോവമ്പനെച്ചൊന്നവൻ
തൻമേനിക്കതിരിട്ടുപകിയൊതന്നീഞ്ഞുപോട്ടുകാത്തിടണം നമഃ

പി. ജി. രാമയ്യൻ. ബി. എ.

(തുടരും)

വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം.

ഇനി ഉൎവ്വശിയുടെ പ്രധാനസഖിയായ ചിത്രലേഖയുടെ ഗുണങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നു. ചിത്രലേഖക്ക്, ഉത്തമസഖീത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഉൎവ്വശിയിലുള്ള അതിദൃഢസ്നേഹം പ്രായേണ എല്ലാ വാക്കുകൾകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടും സ്പഷ്ടമാകുന്നതിനാൽ പ്രത്യേകമായി ഉദാഹരിക്കുന്നില്ല. 'എന്താണ് നോക്കുന്നത്', 'എ! എന്ത്',(പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി) 'ഇനിക്കുവയ്യ', 'നല്ലവണ്ണം പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ', 'വിട്ടുവിപ്പാൻ വയ്യെന്നാണിനിക്കു തോന്നുന്നത്' എന്നും മററുമുള്ള ചിത്രലേഖയുടെ വാക്കുകൊണ്ട് ആകാരേംഗിതജ്ഞതയും. 'ആര് ആരെയാണപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നു താമസിയാതെ അറിയാറാകും', 'തോഴരോടുകൂടിച്ചെന്നു നിന്നോടു ഞാനാണിങ്ങിനെ പറയേണ്ടത' എന്നും മററുമുള്ള വാക്കുകൾകൊണ്ടു വാക്സാമൎത്ഥ്യം സൂചിക്കുന്നു. 'അഭയോതന്നു രാജാവിന്നറിയാം', 'ഇവളും ഉപവാസംകൊണ്ടു ചടച്ച് ഒരു വ്രതമുള്ളതുപോലെയിരിക്കുന്നു. വളരെ നേരം ഇവിടെ നില്ക്കില്ല നിശ്ചയം', 'നിനക്കു ഭൎത്തൃസമാഗമം വിഘ്നംകൂടാതെ ഭവിക്കും' എന്നും മററുമുള്ള വാക്കുകൊണ്ട് ഊഹസാമൎത്ഥ്യം തോന്നുന്നു. ഉൎവ്വശി രാജാവിന്റെ കണ്ണുപൊത്തിയപ്പോൾ ചിത്രലേഖ കൈകൊണ്ട് ആംഗ്യംകാട്ടി ഇന്നാളെന്നു മിണ്ടരുതെന്നു വിദൂഷകന്നറിവുകൊടുത്തതുകൊണ്ടു വിദൂഷകന്റെ തൊരസത്തസ്വഭാവവും അങ്ങുന്നു ദാസനാകയാൽ അവൾക്കു സ്വൎഗ്ഗസുഖമെന്നുതന്നെയല്ലാ അന്യസൎവ്വസുഖവും നിസ്സാരമാണെന്നൎത്ഥമായി രാജാവിനോട് 'അനുഗ്രഹമായി ഇനിക്ക്' എന്നു ചിത്രലേഖ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സകല ദിവ്യഗുണപ്രഭാവവും ചിത്രലേഖക്കറിയാമെന്നു സൂചിക്കുന്നതിനാൽ ആളന്തരവുമറിക എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'ഇരുട്ടേ ഇവളെക്കൊണ്ട്' എന്നു മുതൽ 'പെട്ടിരിക്കുന്നത്' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ഉചിതനൎമ്മപ്രയോഗസാമൎത്ഥ്യം തോന്നുന്നു. 'അല്ലാ, ഇതുൎവ്വശിയല്ലേ? തത്രഭവതിയുടെ ഇഷ്ടതോഴി

യായിരിക്കണം' എന്നുള്ള വിദൂഷകന്റെ വിചാരംകൊണ്ടു ചിത്രലേഖക്ക് ഉൎവശീസദൃശസൌന്ദൎയ്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'തോഴി! അവർ തമ്മിൽ ചേരുവാൻ വല്ല ഉപായവുമുണ്ടോ?' എന്ന സഹജന്യ ചോദിക്കയും 'ശ്രീപാൎവതിയുടെ ചരണാരാഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായ സംഗമനീയമെന്ന മണികൂടാതെ എന്താണവൎക്കു സംഗമോപായ'മെന്നു ചിത്രലേഖ മറുവടി പറകയും ചെയ്യുന്നുകൊണ്ട് സാധാരണ ദിവ്യസ്ത്രീകളെക്കാൾതന്നെയും ജ്ഞാനശക്തി ചിത്രലേഖക്കു കൂടുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ശക്തിപ്പെട്ടീടുമേറ്റമതസഖിതയു,മധികം
ഭംഗിയായിട്ടുതപ്പാ-
നൊക്കുംസാമൎത്ഥ്യവും,കാൎയ്യമൊരുതരമൂ-
ഹിച്ചുട്ടപ്പാൻമിടുക്കും,
യുക്ത്യാകണ്ടേററമാളുംതരവുമറികയും,
ദേഹസൌന്ദൎയ്യവും,നൽ-
തകംപോലുള്ളനൎമ്മങ്ങളിൽനിപുണതയും,
ദിവ്യവിജ്ഞാനവൎന്നവും,
ചിത്രലേഖക്കിതിന്മട്ടി-
ലൊത്തീടുംസൽഗുണങ്ങളിൽ
ചിത്രമായസഖിതപാതാ
നെത്രയുംപ്രബലംദൃഢം

ഇനി ദേവിയുടെ ചേടിയായ നിപുണികയുടെ ഗുണങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നു. നിപുണിക തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള വിചാരങ്ങളെ ഒട്ടും പുറത്താക്കാതെ വിദൂഷകനെക്കൊണ്ട് ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം പറയിച്ചു എന്ന കഥകൊണ്ട് നിപുണികയുടെ നൈപുണ്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദേവി ഇങ്ങിനെയുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ നിപുണികയെ അയച്ചതുകൊണ്ട് ദേവീവിശ്വാസം തോന്നുന്നു.

ഏവംഗൂഢകാൎയ്യം
കൈവരുവാനുള്ളകൎമ്മനൈപുണ്യം,

ദേവീവിശ്വാസം,പുന-
രാവോളംനിപുണികക്കുരണ്ടുഗുണം

ഉൎവ്വശിയെ കേശി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയപ്പോഠം ഒരു രക്ഷിതാവിനേയും കാണ്മാനില്ലെങ്കിലും ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങളുള്ളവൻ രക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു കരഞ്ഞതുകൊണ്ടും മററം അവസാനംവരെ നില്ക്കുന്ന സഖീസ്നേഹവും ഉത്സാഹവും തോന്നുന്നതുകൂടാതെ രംഭ, സഹജന്യ, മേനക, ഇവക്കു മറെറന്തു ഗുണവും പറയത്തക്കതായിട്ടില്ല.

സ്നേഹംസഖികളിൽ,കാൎയ്യോ-
ത്സാഹമററംവരെസ്ഥിരം
സഹജന്യാദിമൂവ്വൎക്കു-
മിഹരണ്ടിവിധംഗുണം

ഇന്ദ്രന്റെ കല്പനകൊണ്ട് അസുരന്മാരെ ജയിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടതിനാൽ ചിത്രരഥൻ പരാക്രമശാലിയും, രാജാവിന്റെ വിക്രമത്തേയും അഗവിനേയും ഉചിതമായി ശ്ലാഘിച്ചതിനാൽ ഗുണജ്ഞനും, വാഗ്മിയും ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഗുണജ്ഞഭാവം, വാഗ്മിത്വം,
രണത്തിലതിവിക്രമം,
ഗുണംചിത്രരഥന്നേവ-
മിണങ്ങിടുന്നുമൂന്നിഹ

രാജാവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു ദേവിയുടെ വാക്കുപറക' എന്ന പ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ ഏണിറവനെട്ടാൻ ശേഷിയുള്ളവൎക്കൊക്കെ പ്രയാസമില്ലല്ലോ. പ്രകൃതനാടകത്തിലെ ഹരിക്കാരന്ന് ഈ പ്രവൃത്തിയും അതിവാൎദ്ധക്യത്താൽ ഞെരുക്കമായിരിക്കുന്നുവെന്നുവരികയാൽ അതിക്ഷീണവും, അതുകൊണ്ടു വളരെ സ്ത്രീകഠം പെരുമാറുന്ന അന്തഃപുരത്തിലേക്കു യോഗ്യതയും സൂചിക്കുന്നു.

പുരസ്ത്രീകളെഴുന്നന്തഃ-
പുരവാസോചിതത്വവും

ജരയാൽക്ഷീണവുമൊരു
ഹരിക്കാരെന്നഹോഗുണം

ആയുസ്സ് അമ്മതന്നെ എന്നു വിചാരിക്കുന്ന താപസി, തന്റെ പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ തപസ്സിന്നു പോകയാൽ കുട്ടികളെ വളൎത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ സമൎത്ഥയാണെന്നും തപസ്സിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവളാണെന്നും സൂചിക്കുന്നു.

ശൈശവംബാലകരക്ഷാ
ചാതുൎയ്യമൊരുപടുതാപവും,
പാരംതപോനിഷ്ഠയും,ര-
ണ്ടാമോമൽതാപസീഗുണം

'അങ്ങിനെതന്നെ. ഇവിടത്തെ ഛായയുണ്ട്' എന്ന് വിദൂഷകന്റെ വാക്കുകൊണ്ടും, 'അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ അറിയുന്നുണ്ട്, ഈ രാജൎഷിയുടെയും ആയുസ്സിന്റെയും ഔരസമായ സംബന്ധം' എന്ന താപസിയുടെ വിചാരംകൊണ്ടും, രാജകുമാരന്ന് സൌന്ദൎയ്യംമുതലായ ആകൃതിഗുണങ്ങളും തോന്നുന്നു. 'പിന്നെ വിദ്യാഭ്യാസവും കഴിപ്പിച്ചിട്ട് ധനുൎവ്വേദവും അഭ്യസിപ്പിച്ചു' എന്ന താപസിയുടെ വാക്കുകൊണ്ട് ആയുസ്സിന്നു സകല വിദ്യാസാമൎത്ഥ്യവും വിശേഷിച്ച് ധനുൎവ്വേദനൈപുണ്യവും സൂചിക്കുന്നു. 'ലാതവ്യ! എന്റെ വാക്കായി മന്ത്രിമാരോടു കുമാരന്റെ രാജ്യാഭിഷേകോത്സവത്തിന്നു വേണ്ട വട്ടങ്ങളൊക്കെ തയ്യാറാക്കുവാൻ പറയൂ' എന്നും മറ്റുമായ രാജാവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടും ഇന്ദ്രൻ സംഭരിച്ച സാമാനങ്ങൾകൊണ്ട് നാരദമഹൎഷി ആയുസ്സിന്റെ അഭിഷേകം നടത്തിച്ചതിനാലും 'തവ ആയുസ്സിൻയൌവരാജ്യനവശ്രീയോൎമ്മതന്നുമേ ദേവേന്ദ്രൻ യുവരാജാവാക്കേവിചാരിച്ചോരു കുമാരനെ' എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തതിനാലും, ആയുസ്സിന്നു രാജ്യപരിപാലനസാമൎത്ഥ്യം സൂചിക്കുന്നു. 'അച്ഛ! വലിയ കാളയെടുത്തിരുന്ന ഭാരമെടുപ്പാൻ വത്സനെ വെക്കുന്നതു ശരിയല്ലാ' എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ആയുസ്സിന്റെ വിനയം സൂചിക്കുന്നു.

ആയുസ്സിന്നിഹവിദ്യയും,വിനയവും,
സൌഭാഗ്യാദികളുംവിധം

ന്യായത്തിൽക്ഷിതിമണ്ഡലംമുഴുവനും
കാക്കാൻമിടുക്കരും,പാരം,
കായത്തിൻഗുണവും,സ്വപോചിതധനു
ർവ്വേദത്തിൽനൈപുണ്യവും,
മായംവിട്ടഗുണങ്ങളുള്ളിവവിള
ങ്ങിടുന്നോർകളെന്നിയേ

നാരദനാർ പ്രഭകൊണ്ട് എല്ലാവരുടേയും കണ്ണുകൾ മഞ്ഞളിച്ചുപോയെന്നു പറകയാൽ നാരദന് അത്യുല്കടതേജസ്സുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രീനാരദമഹർഷിയെക്കണ്ടിട്ട് 'പാരിൽചരിക്കുന്നൊരു കല്പകമെന്നപോലെ' എന്നു രാജാവു പറകയാൽ നാരദന് സ്വാഭീഷ്ടപ്രദാനശക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. 'ദമ്പതികൾ പിരിയാതെ ഇരിക്കട്ടെ' എന്ന അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും 'അങ്ങകിലുള്ളവൻ' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടും, നാരദന്റെ വാങ്മാധുര്യം തോന്നുന്നു. 'ഇങ്ങിനെ ഭവാനനുഗ്രഹിച്ച ഇവൻ എങ്ങിനെ അയോഗ്യനായി ഭവിക്കും?' എന്നു രാജാവു നാരദനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അത്ഥത്തെ ബലാൽക്കാരേണ ആകർഷിപ്പാൻമാത്രം ശക്തിയുള്ള വാക്പ്രഭാവം തോന്നുന്നു.

വാക്കിൻമധുരത,ചൊല്ലു
ന്നൊരുകയ്യെമൊക്കാൻപ്രഭാവം,മതിഭേദം,
ചികഞ്ഞഖിലവൃത്തമറികാൻ
ശക്തി,സ്വാമിഹിതാലോചഗുണങ്ങൾ

ഭരതമഹർഷിയുടെ ശിഷ്യന്മാരായ പേലവന്റെയും ഗാലവന്റെയും, രാജാവിന്റെയും ദേവിയുടേയും, പേരു പറയാത്ത പരിജനങ്ങളുടേയും, കഞ്ചുകിയുടേയും, കിരാതിയുടേയും, യവനികയുടേയും, ഗുണങ്ങൾ പറയത്തക്കവയല്ലായ്കയാൽ ഈ ഗുണവിവരണത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

പാക്കനാര

---

85. നന്നൊട്ടുനന്മകളിതെന്നുടെതമ്പുരാട്ടി
തോന്നട്ടെയിങ്ങിനെനിനക്കിനിമേലിലെല്ലാം
ഇന്നാട്ടുകാരിലിതിനോടെതിരായനന്മ
ചേർന്നിട്ടൊരാളെയടിയന്നറിവില്ലയല്ലോ.

86. പറവപ്പെട്ടവരിൽപെരുത്തുകനിവുണ്ടാവേണമെന്നുള്ളന-
ല്ലാവെയ്യൊട്ടുവിടാതെപാൽമൊഴിപിടിച്ചാലുംമടിച്ചീടൊലാ
നീയാസ്ഥിട്ടുരചെയ്യയാണിതിവനെന്നോർക്കേണമോലൊട്ടുമി-
പ്പൂവിൽപെട്ടഴലാത്തവർക്കുതുണചെയ്തിട്ടെന്തുകിട്ടുന്നതും.

87. മെയ്യിന്നുനന്നഴകതെങ്കിലുമുള്ളിന്നുനന്മ
ചെയ്യുന്നതിന്നുമതിലേറിയനന്മവേണം
പൊയ്യിന്നുഞാൻപറകയല്ലഴകുള്ളനിന്റെ
കയ്യിന്നിനന്മയിതുപോലെഴുത്താംപിടിയ്ക്കും.

88. മയ്ക്കണ്ണിനീകണ്ടവർനെയ്യുമകംകുളുത്തു
മുക്കണ്ണനേയുമൊരുപോലെവണങ്ങിടേണം
നീക്കുന്നുനീരണിയുവോൻകണവന്റെപാകം
നോക്കുന്നകാർകുഴലിമാർക്കഴലൊക്കതന്നിൽ.

89. ചാകുന്നനാൾവരെയുമിങ്ങുതനിയ്ക്കുമേലേ
യാകുന്നകൂട്ടരിൽവണക്കമിയന്നചാലേ
വാഴ്കെന്നുമുറ്റമതുകാട്ടിടുവോരെവിട്ടു
പോകുന്നനന്മയകലെക്കരിക്കുന്നതാലേ.

90. ഒട്ടുംപിണക്കമതുതേകണവൻമുറയ്ക്കു
വെട്ടുള്ളമറവുമടവാരിലൊരുത്തരോടും
പിട്ടല്ലനല്ലൊരുമയുള്ളൊരുതോഴിതന്റെ
മട്ടുണ്ടുവേണ്ടതവരോടലമ്പവയ്ക്കേ!

91. ഏറക്കയെത്തുപതിവുള്ളൊരുതെറ്റുവിട്ടു
മാറിക്കരിങ്കുഴലിനീതരവുമ്പോഴുംതാൻ
ചിറിക്കറെച്ചമഴലക്കണ്ണെവന്നുതട്ടാം
മാറോക്കുന്നിയ്ക്കുചെവതെന്നൊഴിചെയ്യുടല്ലേ.

92. വേണ്ടുന്നനാനമുതൽമെയ്ക്കുഴകന്നിതെല്ലാ
മുണ്ടെന്നുകണ്ടുനിലവിട്ടുതുള്ളിണ്ണിടല്ലേ
ഉണ്ടിന്നുവേണ്ടമുതലിങ്ങൊരുവന്നുപിച്ച
തെണ്ടുന്നുനാളെയവനിങ്ങിനെകാണമതില്ലേ.

93. നന്നായകായനിറയുന്നമരങ്ങളുംനീർ
ചേർന്നോരുകാർമുകിലുമെങ്ങിനെതാന്നിടുന്നു
ഇന്നക്കണെക്കുമുതലെത്രവളർന്നിതെന്നാൽ
താന്നീടുമത്രതെളിവാർന്നറിവേറിടുന്നോൻ.

94. കാറോടിടുംകുഴലിനീകണവൻറവേല
ക്കാരോടിടഞ്ഞിടയിടസ്സുകലമ്പിടല്ലേ
ക്രൂരോട്ടുകാക്കുകവരെക്കനിവാണനല്ല
താരോട്ടുമെന്നതകതാരിലറിഞ്ഞിടേണം.

95. പാരായിടുന്നൊരുപകിട്ടിതിനൊക്കനെല്ല
വേരായിടുന്നവിതതെറിയ്തന്നുതാൻതാൻ
നേരായതെന്നുമറയോതുമരചാസ്സുകൊണ്ടു
നേരായനല്ലവഴിനോക്കിനടക്കേണമീ.

96. ഏതെങ്കിലുംവലിയൊരല്ലലിയന്നകത്താർ
വെന്തെങ്കിലന്നിവനെയോക്കുകനിയുമെന്നാൽ
വെന്തിങ്കൾചൂടുമവനാണഴലാറ്റുവൻതാൻ
ചന്തമലർന്നടവാർമുടിചേർന്നമുത്തേ.

97. എന്നോതിനിന്നളവുകെട്ടിയവറ്റകളിതേക
കന്നൊട്ടുപാലവനാപിന്നെയുമണ്ണുനൽകി
വന്നീടുമുറ്റത്തെളിവൊടെയവറ്റപായികട്ടി
ന്നന്നുമുറ്റത്തെളിലൊത്തിളു പാകനൊതം.

98. മിന്നുന്നമിന്നലൊളിമെയ്യുമായവറ്റക
പിന്നെപ്പറഞ്ഞപടിനാലുകളൊത്തൊതത്തൻ
നന്നായനാമതിൽനല്ലൊരുതാലികെട്ടി
മുന്നേതില്പതെളിവവറ്റകളൂകൊണ്ടുകിട്ടി.

99. ഉള്ളൊത്തൊരകണെവരനൊത്തവനല്ലനല്ലോ
രില്ലത്തുപാക്ഷ്വതിനായവറ്റപായിപിന്നെ
വല്ലാമത്തുത്രകലത്തമലരമ്പനനും
വില്ലിൽതൊട്ടുള്ളുണയായിനടന്നമുമ്പിൽ.

100. പെങ്കമഴകൾകൊണ്ടുചേറ്റിട്ടനാമകൊണ്ടും
വിരവൊട്ടമുതൽവേണ്ടുംവട്ടമുണ്ടാകകൊണ്ടും
ഇരിവരുമഴൽകൊണ്ടുള്ളാടിവാടാതകണ്ടു
ള്ളരിയൊരുതെളിവാണ്ടുംകൊണ്ടുതാൻവാണകണ്ടോർ

101. തരംമ്പനതെളിവോവാ
മാറമ്പൊട്ടുണ്ടുപേരുമൊരുമിച്ച്
താരമ്പകളെനടിയ—
താരമ്പാരാപുകഴ്ത്തിയൊപ്പിപ്പാൻ,

[ളള

102. തൊണ്ടിതൻപെഴമൊട്ടുചേർപവിഴങ്ങൾമിന്നലിനകൈകൾ
കൊണ്ടുകെട്ടിവരിയുന്നനേരമുള്ളവയിവനതെളിവേറവും
ണ്ടുമലയമണിതകനിറമാണ്ടല്ലചെടികോറ്റമയി[യേ
കൊണ്ടുകൊണ്ടുതെളിവാണ്ടുമിന്നലൊട്ടുചേർന്നിനതമെയന്നി

103. അമ്പിളിക്കുളിർവിരിഞ്ഞതണ്ടലർപ്പൊയ്കയിലിപ്പരിഷ [illegible]
ഇമ്പമോടലകൊണ്ടവാറ്റയൊടൊത്തുകൂടിയഴലെന്നിയേ [ൻ
മുമ്പിലൊരാളെയൊഴിയാതിരുന്നവലിദയാരനാണമളുമൊട്ടതാ
പിമ്പിലാരിമറവൊരെൺനീരിലിവിലയേററമിന്നൽവിളയാടിതേ

104. പാരിടത്തിലേക്കേറിടുന്നതളിരിൽചുവപ്പതെളിവാന്നനൽ
കൂരിരുട്ടിനൊടൊത്തമ്പിളിയതിന്നലോകമെഴുമണഞ്ഞുടൻ
കൂറൊടൊത്തുകളിയാടിനാരുമലായവദികളിലമ്പതായ്
[illegible] പറയാവതല്ലേ.

105. ചടഞ്ഞുകന്നുകളുലഞ്ഞുകെട്ടനേറ്റഞ്ഞുകൂരിരു-
ളടിഞ്ഞിരാ-
[illegible] കളണഞ്ഞിടുമലർകപാഴിഞ്ഞുകാർമണ-
മണിഞ്ഞുടൻ
പരന്നൊന്നിലൊവിളങ്ങുമുത്തുകൾതെളിഞ്ഞുതിങ്കളിൽ
നിറഞ്ഞതേ
തെളിഞ്ഞുതൊണ്ടിയാംമുറിഞ്ഞുചോപ്പുകറഞ്ഞമട്ടുമ
മറിഞ്ഞപോൽ.

106. തിങ്കളിൻറനടുവിലുള്ളകരിമ്പിങ്കളിച്ചകുമതികലു-
ളങ്കലഞ്ഞുകളിയിലുള്ളവിതളുകളഞ്ഞുനിലവഴയിതേ
പൊങ്കടങ്ങൾപൊതുകുമ്പരവിലൊരുപകൊടങ്ങുമരുവീകയിൽ
പൊങ്കിടാങ്ങളുടെയൊച്ചപോലെയുതകുമുകടങ്ങിമലരമ്പനും.

107. വയ്മ്പേറിടുന്നവിതൻമലരമ്പനുള്ള
വയ്മ്പാരിൽമെയ്യുളതളൻകതാർതെളിഞ്ഞ
അയ്മ്പേരുമായവർകഴിച്ചുകറച്ചുനാളാ
നമ്പൂരിതന്നെയരുപാമ്പുകടിച്ചുപിന്നെ

108. വല്ലത്തപ്പന്റെവെണ്ണീർവിരവിനൊടുകല
ക്കിക്കുടിപ്പിച്ചപാമ്പു
മ്മേക്കാട്ടില്ലത്തുനമ്പൂതിരിമുതൽവളരെ
പ്പേരെയുംകാട്ടിദ്ദനാക്കി
ഒക്കില്ലാപാമ്പുവല്ലാത്തതിതിതിന്നുമരു
ന്നില്ലെന്നാക്കേണ്ടതാമെ
നമ്മകൈക്കൊള്ളുംമാലൊടെല്ലാവരുമപ്പൊഴുതിൽ
പശ്ചാത്താപമുള്ളാഴിച്ചു

109. പട്ടടക്കൂട്ടിച്ചുടുവാൻ
പെട്ടിട്ടുമഴപോട്ടുവെച്ചിട്ടുടലൊന്ന്
കേട്ടുടനേകയിൽമൊഴിയാൾ
കാട്ടിട്ടുമഴലിന്റമട്ടുപറയാമോ

110. തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞും തെളിവകതളിരിൽ
തെല്ലുമില്ലാതൊഴിഞ്ഞും
തിങ്ങീടുംമാലെരിഞ്ഞും തെരുതെരെയളവി-
ല്ലാതെകണ്ണീർചൊരിഞ്ഞും
വീങ്ങിക്കണ്ണൂട്ടങ്ങളും ചോടിയിണനെടുവീ-
ർപ്പാലെവാടിക്കരിഞ്ഞും
പൊങ്ങീടുംമാൽപൊറാഞ്ഞപ്പൊടിയിലവളുരു
ണ്ടിട്ടുചാവാൻതുനിഞ്ഞാൾ

111. മാലേറിമാറിടമടിച്ചുപൊളിച്ചുകള്ളി
രംലേകളിച്ചുമുറയിട്ടിടുമയ്യവാൾക്ക്-
പാലേകിയന്നുകനിവാലൊന്നുപാകനാരു
ചാലേപറഞ്ഞമൊഴിയൊക്കെയുമോർമ്മവന്നു

112. ആരേവമല്ലലിലുമാറവമിന്നിണ്ണുപാക
നാരേകനിഞ്ഞിവളൊടഞ്ചുപറഞ്ഞതെല്ലാം

നേരെങ്കിലിപ്പൊഴുതുകാട്ടുവതിന്നൊന്നായ്
നേരേവരേണമുടനെന്നവളോതിപിന്നെ

113. കത്തീടുമുള്ളൊടുടനിങ്ങിനെതന്നെമിന്ന-
ലൊത്തീടുമായവളാനിനച്ചതറിഞ്ഞനേരം
എത്തീടിനാനവിടെയന്പൊടുപാക്കനാരു
മുററത്തേതുമല്ലലതുവെക്കമവൾക്കനേകാൻ

114. ഓടിക്കിതച്ചുടലതൊട്ടുവിയൎത്തുനന്നെ
വാടിത്തളൎന്നകനിവേറിയപാക്കനാരും
തേടിക്കനക്കമഴലോടുതിരക്കിനുള്ളിൽ
കൂടിക്കടന്നരിയപട്ടടയോടടുത്തു

115. തീണ്ടീടൊലാപറയപോടപുലൎത്തുതല്ലു
കൊണ്ടീടുമെന്നുപലരുംപറയുമ്പൊഴൊന്നും
മിണ്ടീലപട്ടടയൊടേററമടുത്തുകണ്ടു
കൊണ്ടക്കിടക്കുമുടൽതൊട്ടുപറഞ്ഞുപിന്നെ

116. മുറിക്കഴുത്തനൊരുതന്നിരിക്കമണ്ടുമുപ്പതും
മുററുതീൎന്നുപോയിതെന്നിരിക്കിലുംതെളിഞ്ഞിനി
തിരക്കിനാൽചൊന്നാരിത്തിരിച്ചുമാടൽതേടിടാ-
തിരിക്കകൊണ്ടുനൂവന്നൊരവസ്ഥയാലണിഞ്ഞുനീ.

117. മുമ്പത്തെക്കോടിചെറ്റുതോൎത്തുകവിളിൽ
ചേൎന്നീടുമന്നാൎന്നതൻ
വൎമ്പാൎത്തുംതെളിവേററമൂററന്നളിരിലം-
ന്നാപ്പാക്കനാരിങ്ങിനെ
തനെപാൎത്തോതിടുമപ്പൊഴേമിഴിമിഴി-
ച്ചുംകൊണ്ടുനമ്പൂരിയും
കാമ്പിൽതിങ്ങിനഉൾീടുംതെളിവിയ-
ന്നിട്ടന്നെഴുന്നേററപോൽ

118. താനെന്നൊരെല്ലപാലേകിയതകമതിലോ-
ത്തിന്നിതപ്പാക്കനൊർചെ-
യ്യാനെന്നൊന്നിനെന്നാകഴുമൊതതെളിവാൽ
കണ്ണുനീരുംപൊഴിച്ച്
മാമനെന്നമ്മർതാവമുണ്ടാകിഴികളുടയയോര-
പ്പെങ്കിടാവുംവണങ്ങി
ടാനെന്നപ്പാക്കനൊർതന്നടയാകിലണ-
ഞ്ഞിടിനാളുടലെന്ന്യ

119. ചൊന്നാളപ്പാക്കനൊരെതൊഴുതവള്ളിഇന-
ന്നുതാൻതന്നപാലൊൽ
കന്നാളുംപൊന്നിനാൽകൈവരവതിനല്ലത-
ല്ലാത്തതായെന്നകിട്ടി
നിന്നാളുംവമ്പുമമ്പുംകലതമൊതവനി-
ല്ലെന്നിതിന്നൊന്നുചൊല്ലാ-
നൊന്നാലാകന്നതിങ്ങുള്ളഇമുഴുവനമേ-
കിടില്ലപോയല്ലോ

120. ഈവണ്ണമോളുമവൾതന്നടമട്ടുകണ്ടും
പ്പൂവിന്നുടൻതെളിവുകൂടിയവൻപറഞ്ഞാൻ
കൈവന്നുനിന്നുടയനാമകളാലിതെന്നാ-
ലാവുന്നതല്ലിതിനിമെന്റൊരാടിതുമിപ്പോതൽ

121. ചാകുന്നനാൾവരെയുമിങ്ങിനെനാമതിങ്ങി
വാഴ്കെന്നമുഗ്ദ്ധതെളിവിനിസ്സുഖമുകൊണ്ടുകിട്ടാ
പോകുന്നുഞാനമിനിമേലിൽനിനക്കമൊറ്റു-
ണ്ടാകുന്നതല്ലവളതാതെളിയുംകരങ്ങളിൽ

122. എന്നീവണ്ണംകനിഞ്ഞുംതെളിവുവളരമ-
പ്പാക്കനൊർതാൻപറഞ്ഞു
നിന്നീടാതെതിരിഞ്ഞുനലമൊടുമവിടം
വിട്ടവൻവിടണഞ്ഞു

ചെന്നൊരാക്കോമക്കപ്പിറന്നു പിതക്കൊട്ടവളരും
　　മാലാതിതല്ലാതൊഴിഞ്ഞു
കണ്ണാൽക്കണ്ടാറ്റംതെളിഞ്ഞു കണവന്റെ മെയ്യാംതൻ
　　നാമനാനായറിഞ്ഞു

123. നല്ലമലയാളിതിലെ-
നല്ലറിവോലും പരത്തിയതിനാലേ
ചൊല്ലറിപ്പറയരണി
കല്ലാരയാരുപാക്കനാർനാടകളെട്ടു.

124. കാക്കഴലിക്കൈകൊത്താരാന്ത്ര-
കല്ലേലകനിതെന്നെന്നയുരകത്തേക്ക
കല്ലുംകനിവോടുപാരിതു
കാമമാന്ത്രക്കൺക്കടല്ലലാകരള്ളു.

സമാപ്തം.

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

പച്ചമലയാളം

കേരളത്തിലെ പുരാതന ഭാഷാഗാനങ്ങളിൽ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളുടെ പ്രയോഗം അധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തമിഴ്, തെലുങ്ക് മുതലായ ഇതരദ്രാവിഡഭാഷകളിലെ പ്രാചീനസാഹിത്യത്തിനും സംസ്കൃതത്തോടുള്ള സംബന്ധം ഏറ്റവും കുറവാകുന്നു. മണിപ്രവാളകവിതയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പണ്ഡിതന്മാർക്കു ഗീർവാണഭാഷാപദങ്ങളിൽ അഭിരുചി അധികമാവുകയും, ക്രമേണ അതിനുമുമ്പു ഭാഷാകൃതികളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാതെയിരുന്ന അനേകം സംസ്കൃതവാക്കുകൾ ആദ്യം തത്ഭവങ്ങളായും പിന്നീടു തത്സമങ്ങളായും, സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുനത്തിൽ നമ്പൂരിയുടേയും കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടേയും കവിതകളിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കുറവാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. കേരളീയ കഥാ

പടാവൃതകടിതടശോഭിതനായ വാമാംഗേശ്വ് എന്ന് ആരണ്യകാണ്ഡത്തിൽ പണിക്കർ ഹനൂമാനെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗവും മററും സംസ്കൃതപദങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ കവികൾ പല സംസ്കൃതപദങ്ങളേയും തത്ഭവരൂപത്തിൽ മാത്രം സ്വീകരിക്കയും, ഭാഷാപദങ്ങളെ നിസ്സാരങ്ങളെന്നു വിചാരിക്കാതെ അവയ്ക്കും ഒരു മാന്യസ്ഥാനം തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തച്ഛന്റെ കാലമായപ്പോഴേയ്ക്കു ഈ പദങ്ങളിൽ പലതും നഷ്ടപ്രായങ്ങളായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ സംസ്കൃതഭാഷയോട് ആ മഹാകവിയ്ക്ക് എത്ര തന്നെ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിലുള്ള അപ്രസിദ്ധപദങ്ങളെ മലയാളത്തിലേക്കു കടത്തി വിടേണമെന്നോ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളെ നിരങ്കുശമായി ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിക്കണമെന്നോ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചില്ല. ഭാരതം സംഭവപർവ്വത്തിലേയും ഭാഗവതം ദശമസ്കന്ധത്തിലേയും മണിപ്രവാളത്തിൽ അച്യുതമേനോൻ അവർകൾക്കു കൂടിയും കുററം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമായി തന്നെയിരിക്കും.

എന്നാൽ ദ്രാവിഡരീതിയിൽ നിർമ്മിതങ്ങളായ ഭാഷാഗാനങ്ങളിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രവേശത്തിന് അതിരിട്ട കവികൾ തന്നെ സംസ്കൃതരീതിക്കുള്ള പദ്യകൃതികളിൽ അങ്ങിനെ ഒരു സീമ അനാവശ്യമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. ഭാഷാനൈഷധചമ്പു, ചന്ദ്രോത്സവം, ഉത്തരരാമായണചമ്പു, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

'കോശാവദാതചമരവ്യജനാവധൂത
കേശാഞ്ചലാംകമനി! കാണപാംഗമെന്നും
ആശീവിഷോപമഭുജാപരിഘോമഹാത്മാ
കംശീശനോഷകമലായുധമുല്യധർമ്മാ' എന്നും
'ഉത്ഥാനത്ത്യന്നിയോഗാത്തദനുഗുണവതാ
മഗ്രഗണ്യം കുമാരം
മുഗ്ധാധർമ്മാവോപ്തജഗതിവിതതെയശം
ന്ത്രുശ്രേണിർമ്മകമേലാന്ധം

സ്പൃഷ്ട്വാശീലമപിഗാന്ധാരിയുമഥശതകം
പുത്രകാണാംപ്രപേദേ
ഭദ്ര്യാവാർയാഗ്രഹേന്ദ്രാപിയദ്ദത്തനായാ
പിന്നാലേർഭകന്മാരെ."

എന്നും മറവുമുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെ ഭാഷാ ശ്ലോകങ്ങളെന്നു പറയുന്നതു ഒന്നു ആലോചിച്ചിട്ടു വേണ്ടതാണ്. അന്യസംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സ്വച്ഛമായും അനേകം ശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷാസമ്പർക്കം അശേഷം കൂടാതെ ഇവയിൽ എടുത്തു എഴുതി ചേർക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നുണ്ട്. ഇതരകൃതികൾ തമിഴിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ആട്ടക്കഥകളിൽ ശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷാസംബന്ധം കൂടാതെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു കവിയുടെ പാണ്ഡിത്യത്തിനും നമ്മുടെ ഗൌരവത്തിനും പോരെന്നുള്ള ഒരു വിചാരം ഏകദേശം ഇക്കാലത്തിൽതന്നെ ആരംഭിച്ചു. വീരരസം ശരിയാകണമെങ്കിൽ ഭാഷാശ്ലോകംകൊണ്ടു മതിയാവുകയില്ലെന്നു ചിലർപ്പറ്റം പറയാമെങ്കിലും അന്യരസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സംസ്കൃതപദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭാഷാകൃതികളിൽ എന്തുപയോഗമാണെന്നുള്ളതു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധന്മാരായ ഭാഷാനാട്യപ്രബന്ധകർത്താക്കന്മാർ—അതായത്, കോട്ടയത്തു രാജാവ്, അശ്വതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ്, ഇരയിമ്മൻതമ്പി—ഇവർ മൂന്നുപേരും അവരുടെ ശബ്ദാർത്ഥവൈചിത്ര്യങ്ങളെ മിക്കവാറും സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളിലാണ വരുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലൊ. ഉണ്ണായിവാരിയരുടെ മട്ടും ഒരറിയലിന്റേതാണ്. അവിടെ എല്ലാർക്കും ചേരും, 'അവനൊ ചൊന്നായൊ ബന്ധുമവനൊ ചൊന്നായൊ ഹീത!' എന്നു കാണേണ്ടതുകൂടിയും, 'ദമനശമനവനമെന്നു' എന്നു കാരണം കൂടാതെയും, സംസ്കൃതമലയാളപദങ്ങളേയും, പ്രസിദ്ധാപൂർവ്വപദങ്ങളേയും, തേനും നെയ്യുംപോലെ, ചേർത്ത് ഒരു വിശേഷമണിപ്രവാളരീതി ഗാനയോഗത്തിൽ കൂടിയും വരുത്തുവാൻ ഈ ഒരു കവിക്കേ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു.

ഈ രീതിക്കു വിരോധമായി കവികുലസാർവ്വഭൗമനായ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ ഒരാൾക്കു മാത്രമേ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതി

ന്നു താല്പൎയ്യം തോന്നിയുള്ളു. അദ്ദേഹം ഭാഷാഗാനങ്ങളാണ് പ്രധാനമായെഴുതിട്ടുള്ളത്. അവയിൽ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗം കുറെക്കാവുന്നതാണെന്നു ചമ്പുകൎത്താക്കന്മാർ കൂടി സമ്മതിച്ചിരുന്നതിനാൽ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിരുചിക്ക് [illegible] അനുകൂലങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. 'കനലിൽ ചുട്ടെടുത്തൊരു കനകച്ചങ്ങല പോലെ' എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള കൃഷ്ണലീലയിലെ രാത്രി വൎണ്ണനയിലും 'വെയിലുതട്ടിപ്പൊരിഞ്ഞിടും കോലരക്കുപോലെ മെലിഞ്ഞുള്ളൊരു തോലു ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞിട്ടും ഭാവമേതും പകൎന്നില്ല' എന്നും മററുമുള്ള ത്രിപുരദഹനത്തിലെ തപോവൎണ്ണനത്തിലും നമ്പ്യാർ എത്ര സംസ്കൃത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു? അവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു വല്ല ന്യൂനതയുമുണ്ടോ? ശിവ! ശിവ! കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെപ്പോലെ, അത്ര രസങ്ങളേയും, ഭാവങ്ങളേയും വൎണ്ണിച്ചു ഫലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ പത്തു പേർ തികച്ചില്ലാ എന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതൊക്കെയും അദ്ദേഹം ഏകദേശം പച്ചമലയാളമെന്നു തന്നെ പറയാവുന്ന ഒരു വക മണിപ്രവാളരീതികൊണ്ടല്ലയോ കഴിച്ചിട്ടുള്ളത്? "കവിയിലാണ് ശക്തി, കരുവിലല്ല" എന്ന് ആംഗലഗദ്യകൎത്താക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ കാർലൈൽ പറയുന്നത് എത്ര വാസ്തവമായിരിക്കുന്നു.

കാൎയ്യം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരെ അനുകരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരകാലത്തിൽ വളരെ പേർ ഉണ്ടായില്ല. കഥകളിപ്പാട്ടുകൾ എഴുതുവാനുള്ള ഭ്രമംകൊണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ മറെറാന്നിലും മനസ്സു തന്നെ വെച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇവകൾ എഴുതിയാൽ അതു നമ്പ്യാരുടെ ഭാഷയിൽ തന്നെ വേണ്ടതാണെന്നു കേരളീയ കവികൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കിളിമാനൂർ വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ സന്താനഗോപാലത്തിൽനിന്നു നമുക്ക് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

"കരടകളാഗരുശ്യാമളബഹളതമഃ
കാളകൂടംകരാളൈഗ്രഃ

പ്രാലേയാംശൌനിപീയരസിനിഹിത
പദേനീലകണ്ഠോപ ' മനെ
കൽഹാരോദ്യന്മധൂളീപരിമളപവനാ
ഘ്രാളിതോപാന്തഭൂമൌ
ഭീമരാമാസമേതസ്സ്വരതജടിലമ
ന്മഥോദ്ധരേശഃ"

എന്നും മററും രാവണവിജയത്തിൽ പൊടിപൊടിക്കുന്ന കവിക്ക് "പെണ്ണുള്ള പാട്ടന്റെ തേട്ടമില്ലാഞ്ഞാൽ" എന്നും "വിരലും നന്നു നന്നെന്നു പിരളാതെ മനക്കാമ്പെ!" എന്നും മററും എഴുതുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ആർ വിചാരിക്കും?

പുതിയമണിപ്രവാളരീതി പൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂരിയുടേയും, വെണ്മണി അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും ചെറുശ്ലോകങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചതാകുന്നു.

തൊരിതനാരീകടാക്ഷാഞ്ചലചടുലചകോ
രാത! രാജാനനാനാം
നിരിത്താള്യാണ! വൈരിജനാനികരതമോ
മണ്ഡലീചണ്ഡഭാനോ!"

എന്നു പൂന്തോട്ടം മററും ചെറുശ്ലോകങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ പൂന്തോട്ടവും പച്ചമലയാളത്തിൽ

കൂടില്ലാതെതാനുമുണ്ടുകൊണ്ടുകുടിയുംകൂടി
ട്ടവൻകറയും
മൂഹികൊണ്ടവാറപ്പൂറത്തുറതകി
പ്രാണിക്കിതച്ചുങ്ങനെ
നാടൻകച്ചയുടുത്തനിമുഴുവൻ
ചോരപുരണ്ടിട്ടപ്പോഴി.
സൂതത്തിനവതന്നിൻവരവുകണ്ടേ
റെക്കൊതിക്കുന്നുഞാൻ"

എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങളും എഴുതിത്തുടങ്ങിയപ്പോഴും മലയാളത്തിൽ കാവ്യരചനയുടെ മട്ടൊന്നു മാറി എന്നു തന്നെ പറ

യാം. അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും മകൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും ഒററശ്ലോകങ്ങളും കവിതകളുംകൂടി ഈ രീതിയെ സ്വീകരിച്ചു. 'നവീനസമ്പ്രദായം' എന്നുവച്ചാൽ എന്താണെന്നു സകലകവികളും ഇപ്പോഠം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആംഗലേയഭാഷാപ്രചാരവും, അതിൽനിന്നു ജനങ്ങഠംക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവും അധികമാകുന്നതോടുകൂടി ഈ രീതിയുടെ രസികത്വം മുമ്പത്തേക്കാഠം അധികം അവൎക്കു ബോധപ്പെടുന്നുമുണ്ട്.

എന്നാൽ പച്ചമലയാളത്തിൽ, അതായത് സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ സംബന്ധം അശേഷം കൂടാതെ, ഒരു കാവ്യം ഭാഷയിൽ എഴുതുവാൻ ആദ്യമായി ആലോചിച്ചതു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ അവർകളാകുന്നു. അവിടുന്നു മുമ്പു 'വിദ്യാവിനോദിനി' പത്രാധിപരായിരുന്ന സഹൃദയാഗ്രേസരനായ അച്യുതമേനോൻ അവർകളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം 'നല്ലഭാഷ' എന്നൊരുഗ്രന്ഥം എഴുതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് ആ മാസിക പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. അതിനു മുമ്പു പൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂരി, പെരുനെല്ലി കൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ, മുതലായ ചിലരുടെ ഒററ ശ്ലോകങ്ങഠം മാത്രമെ പച്ചഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തമ്പുരാൻ അവർകളുടെ കാവ്യം സാമാന്യംപോലെ നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവിടുന്നു കുറെക്കൂടി മനസ്സിരുത്തിയാൽ അത് അതിലധികം നന്നാകുമായിരുന്നു എന്നാണ് ഞങ്ങൾ പലരും വിചാരിച്ചത്. വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ചില പച്ചമലയാള ശ്ലോകങ്ങഠം ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോനവർകഠം, അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതികളുടെ മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ എടുത്തു ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. അവയും വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട് എന്നു പറവാൻ പാടില്ല. ഉദയനാട്ട് നാരായണൻ നമ്പ്യാർ അവർകഠം ഉദയാലങ്കാരത്തിൽ പച്ചഭാഷയ്ക്കു ഉദാഹരണശ്ലോകങ്ങഠം എഴുതിട്ടുള്ളതു നന്നായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ 'മനസ്സ്', 'സമ്മതം' എന്നീ വാക്കുകഠം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടാതെ കഴിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ. അവർകഠം 'കുമരപ്പൻ' എന്ന മലയാളകാവ്യം

ദ്ധതി രസികരഞ്ജിനിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതുവരെ സംസ്കൃതത്തെ തൊടുവിക്കാതെ ഇത്രയൊക്കെ ഭാഷയിൽ കഴിക്കാമെന്ന ആരുംതന്നെ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുപറഞ്ഞാൽ അത് അശേഷം അവിശ്വാസയോഗ്യമാകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഉള്ളൂർ. എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യൻ, എം. എ., ബി. എൽ.,
എം. ആർ. എ. എസ്സ്.

കേശവർണ്ണന

(ദേവീസ്തോത്രം)

പന്തിമന്ദപവനചലിതമതിവിമലജലത്തിലു-
ലഞ്ഞുകിടന്നൽകെ
പത്മത്തിൽപത്മമെന്നിപ്പരിമളമിളകും
പാദസമ്മാനതതിൽ
ചന്ദ്രാവിട്ടുല്ലസിക്കുംഭഗവതിയുടെമഹാ-
നന്ദസാന്ദ്രസ്വരൂപം
ചന്തമേറ്റൽചിത്തചന്ദ്രതവിലസണമനിശം
പാവനാനന്ദമേകിടട്ടെ

ധന്യത്വംപൂണ്ടപാദാംഗലിയമതാവിലക്കന്നവനോ-
ന്നുന്നനാഥാവത്താനവികെൻ
കന്യ്രാമണിക്കമലച്ചിലംഗവതിതലയിൽ
കാലുന്നുചായുന്നുനിത്യം
എന്തോചാന്നിൻകചാകഞ്ചകൊട്ടകളെ-
ന്നോർത്തുമഞ്ഞളിപ്പാനായ്
വന്നാൽൻപകലെതിന്നുന്നിനുതിഗമിനിമണി-
ത്തകണ്ഠാനിൻകിരീടം

ബന്ധതാപാസ്പദലോകത്തിന്നതിദൃഢമായ്
ചേർത്തിട്ടുള്ളോരിരുട്ടിൻ
ബന്ധുതപൂണ്ടതെന്നോ പരമമരി-
ചക്രമേ! വക്രമെന്നോ
സിന്ധുശ്രീപുത്രി! ചിന്തിച്ചഖിലഖലഹരൻ
തൽപ്രിയൻചിൽപുമാൻതാൻ
ബന്ധിക്കുംബന്ധുരംനിൻതിരുവടിയുടെവാർ
കുന്തളംതാൻതൊഴുന്നേൻ

എന്നെക്കെട്ടിട്ടുവാഴാനതിനുപകരമാ-
യമ്മയെപ്പാരിലെന്നും
നമ്മാരെക്കൂട്ടീട്ടുവൻതാൻകഠിനമിഹവരി-
ഞ്ഞിട്ടുപെട്ടെന്നകന്നേ
എന്നാലെൻകാഴ്ചയ്ക്കിനച്ചിട്ടുകിൽനിലങ്ങളും
കൊണ്ടുകാർകൊണ്ടൽവന്നെൻ
തന്നെക്കെട്ടുന്നനിൻപൂങ്കുഴലിനുസമമാ
ണ്ടെങ്കിലേവംപ്രഭാവം

മല്ലപ്രദ്വേഷിദേവൻതവതിരുമുടിയിൽ
ദേവിമിന്നുന്നകമ്രം
മെല്ലെക്കണ്ടിട്ടുചേർത്തോരഴകിലൊരു മയിൽ
പീലിതൻമൌലിതന്നിൽ
ഉല്ലപ്പുനാട്യമോടപ്പൊഴുതുചിരികളം
കാട്ടുന്നനിൻപൂങ്കുഴൽക്കെ-
ട്ടുല്ലാസത്തോടുചെയ്യിടണമധികമിനി-
ക്കിഷ്ടമാനന്ദദാനം

താരിൻമാതേ! തരത്തിൽതവതലമുടി-
തൻചമയ്യമുണ്ടായമൂലം

പാരിൽധാന്യങ്ങളാർത്തിങ്ങുംപടിതഴകാറുപൊഴി-
        ച്ചുന്നൊരംഭോദമാലപോ
ദാരിദ്ര്യമകറ്റീടുന്നിതുഗുണമഹിമാവി
        വിധംദേവിനാനാഴ്
ചേരുംനിൻകേശഭാരാഭമകളുടെ
        മൂന്നാദ്രദാരിദ്ര്യദോഷം   5

നിൻകേശജിതനാണെന്നാഴ്കൊട്ടഹരി-
        ലാളിച്ചിടുന്നതുണ്ടുനിത്യം
വൻകാറങ്ങാശ്രയിക്കുന്നിതുമധുമഥനൻ
        തമ്പുരാൻതൻപദത്തെ
പങ്കേരുഹാക്ഷനിൻപൂങ്കുഴലതിരജലംകൊണ്ടു
        കാർകൊണ്ടൽതന്നിൽ
പങ്കംചേർക്കുന്നതേലത്തിനുതവകചമേടുമിതും
        സാദൃശ്യമുണ്ടോ?   6

ധന്യേ! രത്നാകരത്തിൻപ്രണയിനി! നദികാളിന്ദി
        കാളുന്നഭിത്യം
മിന്നീടുംപത്മരാഗപ്പൊടിനിറനിരയാ-
        ല്യെച്ചിതാകുല്യേയായി
എന്നാവാസംഭാരമതെജനമാനസിജനി
        റ്റിച്ചിട്ടുന്നുണ്ടോനിൻ
കന്നൽകാർകുന്തളത്തിന്നടിപെട്ടുമഴക്കേ-
        ണ്ണുന്നസീമന്തരേഖാ   7

ശ്രീമത്സൂക്ഷ്മാംശുകത്തിൽഭയമൊടനുദിനം
        ഗാഢാശ്ലേഷത്തിൽപ്പെടുന്നും
ശ്യാമാഭാഗ്രപ്രജ്വലത്തെലവതിപാത്തനെൽ
        ക്ലേശമേ! ക്ലേശമാക്കി

പൂമെത്തസ്വീകരിച്ചപ്പുളകമുകുളമാർന്ന
സാന്ദ്രസിന്ദൂരമേറും
സീമന്തവ്യാപ്തമാകുമനവധിരവികാന്തിയും
ദേവി! സേവിച്ചിടുന്നു 8

കന്നൽക്കാർകാന്തിമേഘാവലി തന്നരികി-
ലൂട്ടുമ്പോൾ കൂട്ടിനായി
ളന്യൂനശ്രീവിലാസമെന്തതാട്ടവിലസിടുമി-
സ്സൗന്ദര്യം വെല്ലുവോളം
ധന്യന്മാർ കണ്ടുകൊണ്ടീടേണമിതവന്നാൽ
കേശമേഘച്ഛായാപോലം
തിണ്ണം വീണ്ടും മനോജ്ഞമാമൊളികളിൽ നാ-
ന്ദിച്ചുവന്ദിച്ചിടുന്നു 9

കെട്ടില്ലാത്തുള്ളഗോപ്രദ്യോതകത്ഥപതിമാ-
റായിരുന്നിട്ടുപിന്നെ
ച്ചുറ്റിടുന്നാക്കിപതിസ്വകളിവ
മെന്നൽകാന്തനായി
കൊട്ടുംവിട്ടുത്തുപായ്ചൊടിവിയപതിയെ-
പ്പൂട്ടിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതൊട്ടി
ളുട്ടുംപോലെവളർന്നങ്ങിനെയവളുക
ശ്രേണികാണുന്നഭാഗ്യം 10

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ

ജാതിനിൎണ്ണയം

വേദപാഠസ്ഥാനനിവൃത്തിസ്ത്രയാണാം പരികൎമ്മച
ചതുഃസ്ഥാനാനി സങ്കേത ഭിന്നസ്ഥാനാനി കേരളേ (50)

വേദാദ്ധ്യയനം, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽശാന്തി, സംസ്കാരാദി ക്ഷണനം, ഉത്സവം കലശം മുതലായവകളിലെ തന്ത്രിപരികൎമ്മം, ഈ നാലുകൂട്ടം സങ്കേതഭിന്നന്മാരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

ശൈവാംശ്ച വൈഷ്ണവക്ഷേത്രേ ശൈവക്ഷേത്രേ ച വൈഷ്ണവാൻ
ശാന്ത്യൎത്ഥം ഹി നിയുഞ്ജാനോ നരഃ പതനമൃച്ഛതി (51)

"ശൈവവൈഷ്ണവതന്ത്രോക്ത ധൎമ്മാനുഷ്ഠാന തല്പരാൻ" എന്നുകൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞ സങ്കേതഭിന്നന്മാരിൽ ശൈവമതക്കാരും വൈഷ്ണവമതക്കാരും ഇങ്ങിനെ രണ്ട് ഉപവിഭാഗമുണ്ടെന്നു വന്നിട്ടുണ്ടല്ലൊ. അവരിൽ ശൈവമതക്കാരെ വിഷ്ണുക്ഷേത്രങ്ങളിലും വൈഷ്ണവമതക്കാരെ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളിലും ശാന്തിക്കായിക്കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും നിയമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ പതിതനായി ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

ദക്ഷിണേ കേരളേ യദ്യത്തസ്ഥാനചതുഷ്ടയേ
ദാക്ഷിണാത്യാനസാദ്ധ്യാന്മത്വാ സ്ഥാനം സങ്കേതിനാം ന്യധാത് (52)

ദക്ഷിണകേരളത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ നാലുസ്ഥാനങ്ങളെ നടത്തുന്നതിന്നു ദാക്ഷിണാത്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ട് അസാദ്ധ്യമാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് അവരാൽ ഈ നാലു സ്ഥാനങ്ങളും സങ്കേതഭിന്നന്മാൎക്കായിക്കൊണ്ട് ദാനംചെയ്യപ്പെട്ടു.

പ്രോക്തവാൻ കേരളേ സൎവ്വം സംക്ഷിപ്യ സൎവ്വസൌഖ്യദം
വിധയോജ്യൈവ സൎവ്വാണി ദേശേക്ഷേമമധ്യഗാഃ (53)

ഉഷിത്വാ പരദേശേഷു കേരളാചാരവൎജ്ജിതാഃ
ജനസംഘാതവൈപ്ലവ്യ കേരളീയ ബ്രാഹ്മണാസ്സന്തതം (54)

യജ്ഞോപവീതരൂപേണ ശ്രൌതസ്മാൎത്താഖിലേശ്വരം
സേവന്താം മഹാവിഷ്ണും പ്രസാദ്യാന്തിമ സൂക്ഷ്മം (55)

മഹാക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠാപ്യ കൃതകൃത്യ ഇവ സ്വയം
ചതുഷ്ഷഷ്ടിതമാൻ ഗ്രാമാൻ ദ്വിജാനാമത്ര ഭാർഗ്ഗവഃ (56)
സാക്ഷാച്ഛിവപുരക്ഷേത്രം ശ്രീമൂലസ്ഥാനമാഗതഃ
തത്ര സർവ്വസ്സമാസീന ഇത്യുവാച സഭാസദഃ (57)

പരശുരാമൻ മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ കേരളത്തെ സാദ്ഗുണ്യമാക്കിച്ചെയ്തിട്ട് വളരെക്കാലം അവിടത്തന്നെ ഇരുന്നതിന്റെശേഷം മലയാളികളുടെ യോഗക്ഷേമത്തിങ്കൽ അത്യാസക്തിയോടുകൂടിയവനായിട്ട് കേരളാചാരത്തെ ദ്വേഷിക്കുന്നവരായ പരദേശികൾ അവിടെനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു കടന്നുവരിപ്പാനും, മലയാളത്തിൽ താൻ പുതുതായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആചാരങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മതേജസ്സിനെ എന്നേക്കും നിലനിർത്തുന്നതിനും, വേണ്ടി മഹാവിഷ്ണുവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരഭൂതനായും ശ്രൗതസ്മാർത്തകർമ്മങ്ങളുടെ സാക്ഷിഭൂതനായും യജ്ഞസ്വരൂപിയായും ഇരിക്കുന്ന വരാഹമൂർത്തിയെക്കൊണ്ടു വന്നു കേരളത്തിൽ പന്നിയൂർ ഗ്രാമത്തിങ്കൽ *മഹത്തായ ക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ച് അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിപ്പിച്ചിട്ട്, താൻ കൃതാർത്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ അറുപത്തിനാലു ഗ്രാമവാസികളായ എല്ലാബ്രാഹ്മണരോടും കൂടി സാക്ഷാൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ ക്ഷേത്രത്തിങ്കൽ ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ട്, അവിടെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ഇരുന്ന്, ആ സഭയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം സഭാവാസികളോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

തപഃസാരം ഗമിഷ്യാമി സാദ്ഗുണ്യേത്ര കേരളേ
മത്പ്രതിഷ്ഠിതധർമ്മാചാരാദീനാമവിരോധിഭിഃ (58)
മന്വാദിപ്രോക്തൈശ്ച സേതിഹാസപുരാണകൈഃ
അംഗൈരുപാംഗൈരന്യൈശ്ച മീമാംസാദിഭിശ്ച ഭൂസുരാഃ (59)
വേദാന്തമഖിലം ജ്ഞാത്വാ നിഷ്കാമത്യാഗപൂർവ്വകം
നിത്യനൈമിത്തികപ്രായശ്ചിത്തോപാസനകർമ്മണാം (60)

---

* പന്നിയൂർഗ്രാമവും വരാഹമൂർത്തിക്ഷേത്രവും ബ്രിട്ടീഷ്മലബാർ പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ കുറ്റിപ്പുറത്ത് റെയിൽവെസ്റ്റേഷന്റെ തെക്കുകിഴക്കു ഭാഗമായി ഉദ്ദേശം നാലു മൈൽ ദൂരത്തായി കാണപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

ശ്രൌതസ്മാൎത്തമതസ്ഥാനാ മന്യേഷാമപി കൎമ്മണാം
ഫലാദി സന്ധിരഹിതൈരീശാൎപ്പണഭാവിതൈഃ (61)
അനുഷ്ഠാനൈസ്സമുദ്ദിഷ്ട സമ്പന്നാ നിൎമ്മലാശയാഃ
ദീൎഘായുഷോ നിരാബാധാഃ പുത്രപൌത്രാദി ബന്ധുഭിഃ (62)
അകുതോഭയമാതൃപ്തേൎഭുഞ്ജാനാ ഭോഗമുത്തമം
ഗുരുഗൃഹേ ബ്രഹ്മചാരീ കൃതവേദാദി പാഠതഃ (63)
ഗൃഹേ ഗൃഹസ്ഥാചരിതഗൃഹവൈതാനികാദിഭിഃ
ക്ഷേത്രേഷു സ്നാതകാരണ്യേ തപഃ കൃച്ഛ്രാദി കൎമ്മഭിഃ (64)
മഠേ പരമഹംസാരണ്യാന്ത്യാശ്രമ വിധാനകൈഃ
സൎവ്വത്ര ശൂദ്രാ ചരിത ബാഹ്യശുശ്രൂഷണൈരപി (65)
സുപ്രസന്നേശ്വര പ്രോദ്യൽ സ്വധൎമ്മഫലസമ്പദഃ
ഭവന്തോത്രൈവ വസതാമാകല്പാന്തം യഥാ സുഖം (66)
അഹന്തപാപതപസ്യസ്ഥാലിസ്സംസ്ഥിതസ്സൽക്ഷണാൽ സ്വയം
ആഗത്യാപദമുന്മൂല്യ സ്ഥാപയിഷ്യാമി പൂൎവ്വവൽ (67)

അല്ലയോ ബ്രാഹ്മണന്മാരെ! ഇനി ഞാൻ തപസ്സിനായിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. നിങ്ങൾ സ്വൎഗ്ഗതുല്യമായിരിക്കുന്ന ഈ കേരളത്തിങ്കൽ എന്നാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ധൎമ്മാചാരങ്ങൾക്കു വിപരീതങ്ങളല്ലാത്ത മന്വാദിസ്മൃതികളും, വേദാംഗങ്ങളും, ഉപാംഗങ്ങളും, മററു മീമാംസാമുതലായവകളും ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചു വേദാൎത്ഥം മുഴുവനും അറിഞ്ഞ് നിഷിദ്ധകൎമ്മങ്ങളെ ത്യജിച്ചുംകൊണ്ടു പരിപാപമയോടുകൂടാതെയും, എല്ലാം ഈശ്വരാൎപ്പണമായി സങ്കല്പിച്ചും, നിത്യം നൈമിത്തികം, പ്രായശ്ചിത്തം, ഉപാസനാ ഇങ്ങിനെ നാലുവിധമായ കൎമ്മങ്ങളുടേയും ശ്രൌതസ്മാൎത്തമതാനുസാരേണ ഉള്ള അന്യകൎമ്മങ്ങളുടേയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സൎവ്വസമ്പൽസമൃദ്ധിയോടുകൂടിയവരായും, യാതൊരു ബാധയും കൂടാതെയും, പുത്രപൌത്രാദിബന്ധുക്കളോടുകൂടിയവരായും, ആരിൽനിന്നും ഭയപ്പെടാതെ തൃപ്തിവരുന്നതുവരെ ഉത്തമസുഖങ്ങളെ അനുഭവിച്ചും, ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, സന്യാസി ഇങ്ങിനെ നാലു് ആശ്രമികളുള്ളതിൽ ബ്രഹ്മചാരി ഗുരുവിന്റെ സ

ന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു വേദപാഠംചെയ്തും, ഗൃഹസ്ഥൻ ഗൃഹത്തിങ്കൽ ഇരുന്ന് തദാശ്രമാധീനങ്ങളായ അഗ്നിഹോത്രം, ഔപാസനം, പഞ്ചയജ്ഞം മുതലായവകളെച്ചെയ്തും, വിവാഹംകൂടാതെയുള്ള വാനപ്രസ്ഥൻ സ്വാധീനത്തുള്ള ഇടങ്ങളിലോ പുണ്യകാനനങ്ങളിലോ ക്ഷേത്രങ്ങളിലോ ഇരുന്നു തപസ്സ്, ചാന്ദ്രായണം, കൃച്ഛ്രം മുതലായവകളെ അനുഷ്ഠിച്ചും, ബഹൂദകൻ, കുടീചകൻ, ഹംസൻ, പരമഹംസൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്യാസിമാർ മഠങ്ങളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അന്ത്യാശ്രമകർമ്മങ്ങളെ വഴിപോലെ നടത്തിയും, മേൽപറഞ്ഞ നാലു ആശ്രമികളും പുറമുള്ള ശൂദ്രർ ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷകളെ വേണ്ടുംവണ്ണം സ്വീകരിച്ചും, ഈശ്വരനെ വഴിപോലെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് ആ പ്രസാദത്തിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ധർമ്മഫലസമ്പത്തുകളോടുകൂടിയവരായിട്ട് പരമസുഖത്തോടുകൂടി പ്രളയകാലംവരെ ഇവിടത്തന്നെ വസിച്ചാലും. നിങ്ങൾക്കു വല്ല ആപത്തും വരുമ്പോൾ എന്നെ സ്മരിച്ചാൽ തൽക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ വന്നു ആപത്തുകളെ പരിഹരിച്ചു പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ തന്നെ സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളാം.

പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

ഒപ്പുണ്ണി

മൂപ്പിൽനായര.

ഇനി കല്ലൂക്കാട്ടുകാരുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നന്വേഷിക്കുക. രണ്ടു ബ്രഹ്മാസ്ത്രങ്ങൾ കൂടി ചേർന്നാൽ ലോകം നശിക്കും എന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ പുരാണകർത്താക്കന്മാർ ഉൽഘോഷിക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യവും മഹാവ്യാധിയും ബ്രഹ്മാസ്ത്രത്തെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള രണ്ടവസ്ഥകളാണെന്നതിലേയ്ക്കാക്ഷേപമുണ്ടോ. ഇതു രണ്ടും കൂടി ഒരു തറവാട്ടിൽ തന്നെ വന്നുചേർന്നാൽ ആ തറവാട്ടിൻ്റെ സ്ഥിതി പിന്നെ എന്തായിരിക്കും എന്ന് ഇനി പറയേണ്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ കല്ലൂക്കാട്ടു തറവാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ അപ്രകാരം ശക്തിയുള്ള ദാരി

ദ്ര്യവും, മഹാവ്യാധിയും, ഒരുപോലെ കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നു. കല്യാണിനേശ്യാര് എല്ലായ്പോഴും പുത്രിയുടെ അരികിൽ തന്നെ 'കണ്ണുനീരും കയ്യുമായി' ഇരുന്നു കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു. മകളെ താങ്ങി എഴുനേല്പിക്കുന്നതിനുപോലും ആ സ്ത്രീക്കു ശക്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. 'ഒരു വൈദ്യനെ കൊണ്ടുവന്നു കാട്ടി വേണ്ടപോലെ ചികിത്സിപ്പാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും വേണ്ടപ്പോൾ നാഴി കഞ്ഞികൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു. അതിനുംകൂടി നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഉടപ്പിറന്നവരോടും പുത്രന്മാരോടും മരണംകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖം അനുഭവിച്ചതു പോരെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കും ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നതിനെ ഈശ്വരൻ ഈ വിധമാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെയെങ്കിലും കണ്ട് എന്റെ കണ്ണുമറവാൻ തരമാകാതിരിക്കുമോ ഈശ്വരാ! ഞാനെന്തു മഹാപാപം ചെയ്തു. ഈശ്വരന് ഇത്ര കണ്ണു കണ്ടുകൂടയോ?' എന്നിങ്ങിനെ വിലപിക്കുമ്പോൾ അയൽവക്കത്തുള്ളവർ ഓരോന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും അവരവരാൽ കഴിയുന്നതു സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, ഇതെല്ലാം അവരുടെ മനസ്സമാധാനത്തിനും ലൌകികത്തിനും ഉതകുന്നതല്ലാതെ, കല്യാണിനേശ്യാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വിഫലമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നതെയുള്ളു. കാണികൾക്കെല്ലാം കല്യാണിനേശ്യാരോ മകളോ ആദിയിൽ കഴിയുക എന്ന സംശയം ധാരാളം ജനിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര പരുങ്ങലിലായിരിക്കുന്നു അവരുടെ സ്ഥിതി. 'ഈ കാമഞ്ചേരിവീട്ടുകാർ എത്ര ദുഷ്ടന്മാരാണ്. ഈ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് ഒരു നേരം കഞ്ഞിക്കുള്ള വകയെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ ഇവരുടെ മുതൽ മുഴുവൻ അടക്കിയിരിക്കുന്നില്ലേ.' എന്നു ചിലരും, 'കാര്യം ശരിയാണെങ്കിലും ഒന്നും മിണ്ടേണ്ട. ഇതൊക്കെയും വല്ലവരും കേട്ട് അവിടെച്ചെന്നു കൊളുത്തിക്കൊടുത്താൽ നമ്പ്യാർ ഇപ്പോൾ ഓടിവരും. പിന്നെ നമ്മൾക്കും ഗതി ഇതുതന്നെ' എന്നു വേറെ ചിലരും, പതുക്കെ പറയുന്നു. എന്തായാലും ഇപ്പോൾ കല്യാണിനേശ്യാരുടെ ആകപ്പാടെയുള്ള സ്ഥിതി ഒന്നു വിചാരിച്ചു നോക്കിയാൽ എത്ര കഠിന ഹൃദയനും കണ്ണിൽ നിന്നു വെള്ളം പൊട്ടാതിരിക്കില്ല.

മാവിൻതോട്ടത്തിൽ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ രോഗം രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടു തീരെ ഭേദപ്പെട്ടു. ശചീപുഷ്പിയുമമ്മാവും മുൻസ്ഥിതിയിൽ തന്നെയെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ നമ്പ്യാരുടെ സംബന്ധം നിശ്ചയിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ രോഗംമാത്രമല്ല നമ്പ്യാരുടെ മൂന്നാമതെ സംബന്ധം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ മനസ്വിനിയുടെ സൌന്ദൎയ്യാദിഗുണങ്ങളാൽ ശ്രമം മുമ്പും ഇപ്പോഴും അവിടെത്തന്നെയാണ് നില്ക്കുന്നത്. ഇനി മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ യാതൊരാപത്തും വരാതിരിപ്പാൻ ഇത്തുകുട്ടിയമ്മ, താൻ പ്രാൎത്ഥിച്ചുകിടപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനുപുറമെ പല വഴിപാടുകളും കഴിച്ചു. കണാരൻ നമ്പ്യാർ നിശ്ചയിച്ച ദിവസം പരിവാരസമേതനായി വിവാഹത്തിനു യാത്രയായി. കണാരൻ നമ്പ്യാൎക്ക് വല്ല ആപത്തും പറ്റുന്നതായാൽ അതിനു സാക്ഷിയാകാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു സൂൎയ്യൻ മേഘപടലങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ ദുൎവ്വാൎദ്ധകത്തിന്റെ ചീററമോ എന്നു തോന്നുമാറ് കൊടുങ്കാററ് പാതി കഠിനമായി അടിച്ചുതുടങ്ങി. ആകപ്പാടെ കണാരൻ വല്ലാത്തതായ ഒരു കാഴ്ച, അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രജഃകണങ്ങൾ എല്ലാടത്തും പാന്ഥജനങ്ങളുടെ നയനങ്ങളെ ആച്ഛാദനം ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിലാണ് നമ്പ്യാരവർകളുടെ യാത്രയുണ്ടായത്. ഒട്ടുപകുതി വഴിയിലെത്തിയപ്പോൾ കണ്ടാലതിസുഭഗനായ ഒരു യുവാവു വഴിയെ ഒരു ഭൃത്യനുമായി വരുന്നതു കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രമണീയമായ ആ ആകൃതി കാണികൾക്കു കൌതുകത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. തലമുടി വളൎത്തി കഴുത്തിനു ശരിയായി ഭംഗിയിൽ വെട്ടിനിൎത്തിയിരിക്കുന്നു. മുഖത്തിന്റെ കാന്തി ഇന്ന പ്രകാരമെന്നു വൎണ്ണിക്കുക അശക്യമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മദ്ധ്യത്തിന്റെ കൃശത, വക്ഷഃപ്രദേശത്തിന്റെ വിസ്താരം, അംഗങ്ങളുടെ ദാൎഢ്യം ഇവയെല്ലാംകൂടി കാണുന്നതായാൽ ആളൊരു ചില്ലറക്കാരനല്ലെന്നും, എന്തോ കുറച്ചൊരു വിശേഷമുണ്ടെന്നും, കാഴ്ചയിൽ എ

ല്ലാവരും ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. മുഖത്ത് സൌമ്യതയുള്ള രസം ഗാംഭീര്യമാണ്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ഏതോ സംഗതിവശാൽ കുറഞ്ഞൊരു വ്യസനമുണ്ടായതിൽ ഇപ്പോഴും കോപവും സ്ഫുരിക്കുന്നുണ്ട്. വാളും പരിചയും രണ്ടുപേരുടെ കയ്യിലുമുണ്ട്. ഇവർ വഴിയിൽനിന്നു അല്പവും തെറ്റാതെ നേരിട്ടു വരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ, കണാരൻ നമ്പ്യാരെ കഴിച്ചു ഭൂമിയിൽ ആരെയും പേടിയില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യൻ 'വഴിമാറെടാ- ഏമാൻ വരുന്നതു കണ്ടില്ലേ?' എന്നു പറഞ്ഞു.

യുവാവ്—ഏതെജമാനനെടാ?

ഭൃത്യൻ—കാമശ്ശേരി കണാരൻ നമ്പ്യാരെജമാൻ, നിശ്ചയില്ലേടാ.

യുവാവ്—ഇവിടെ ഏതെജമാനനാണ്, ആവശ്യമുള്ളവർ വഴി മാറി പൊയ്ക്കൊള്ളണം.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ 'എടാ അവിടെ ആ അധികപ്രസംഗിയെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു തള്ളി നീക്ക്' എന്നിങ്ങിനെ കണാരൻ നമ്പ്യാർ മേനാവിൽ ഇരുന്നിട്ടുതന്നെ കല്പിച്ചു. മല്ലനായ ഭൃത്യൻ ക്രോധത്തോടുകൂടി ആ യുവാവിനെ തള്ളിനോക്കിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹം നിന്നിരുന്ന ദിക്കിൽനിന്ന് ലേശംപോലും ഇളകിയില്ല. ഇതു കണ്ട് എല്ലാവരും അസൂയയോടും അത്ഭുതത്തോടുംകൂടി നില്ക്കുമ്പോൾ ആ യുവാവ്, തന്റെ കയ്യിലുള്ള പൊൻ പിടിയോടുകൂടിയ വാളിന്റെ മൂർച്ചയെ ഒന്നു പരീക്ഷിപ്പാനോ എന്നു തോന്നുമാറ് ആ മല്ലന്റെ കണ്ഠത്തിൽ ഒന്നു മയക്കി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ മററുള്ള ഭടന്മാർ ആ യുവാവിനോടു അടുത്തു. എന്നാൽ അവരിൽ രണ്ടുമൂന്നുപേരെ മുമ്പവന്റെ മട്ടിൽത്തന്നെ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ, കഠിനക്രോധത്തോടുകൂടി കണാരൻ നമ്പ്യാർ തന്റെ വാളും കയ്യിലെടുത്തു മേനാവിൽനിന്നു ചാടി താഴത്തിറങ്ങി ആ യുവാവിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഒന്നു വെട്ടി. അദ്ദേഹം അതിനെ നിഷ്പ്രയാസമായി പരിചകൊണ്ടു തടുത്തു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ നമ്പ്യാർക്കു കോപം സഹിക്കവയ്യാതെയായി. 'എടാ, കള്ളക്കൂട്ടു കുഞ്ഞുണ്ണിമൂപ്പിൽനായരെ പോരിൽ കൊലചെയ്ത കാമശ്ശേരി ക

ഞാനെന്നെ തിരിച്ചറിയില്ലായിരിക്കാം, ഇന്നു കണ്ടോ. നിന്റെ തലയി
ല്പ്പാടം താഴെ വീഴും, തടവെന്നിക്കൊന്നു കാണണമെല്ലോ' എന്നു പ
റഞ്ഞ് ഒന്നു വെട്ടി. ആ യുവകേസരി അതിനെയും തടുത്തു. അ
തിനു ശേഷം നമ്പ്യാർ ഏറെ കരുതി പോരു തുടങ്ങി. പിന്നത്തെ
കഥയെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ നമ്പ്യാരും യുവാവുംകൂടി
കൎണ്ണാൎജ്ജുനന്മാരുടെ മാതിരി തമ്മിൽ പിണങ്ങിയും, വീരവാദം പ
റഞ്ഞും, കടകം മാറിയും എന്നിങ്ങിനെ ഓരോന്നു കാച്ചിയും, അ
നിതരസാധാരണമായ സാമൎത്ഥ്യത്തോടുകൂടി കുറേനേരം പോർ
ചെയ്യുന്നിനു. നമ്പ്യാർ പഠിച്ച വിദ്യയൊക്കെ നോക്കിട്ടും ആ യു
വകേസരിയോട് ഒന്നും പറവന്നില്ല. ഒടുവിൽ അധികനേരം ഇ
ങ്ങിനെ നില്ക്കുവാനിടകൊടുക്കാതെ, സൎപ്പശിരഃപോലെ മിന്നിക്ക
ളിക്കുന്ന ആ യുവാവിന്റെ വാൾ, വിവാഹത്തിന്നായി പുറപ്പെട്ടി
രിക്കുന്ന കുഞ്ഞാരൻ നമ്പ്യാരെ മനുഷ്യൎക്ക് അപ്രാപ്യകളായിരിക്കു
ന്ന ദേവസുന്ദരികളോടു ചേൎത്തു. നായകനായ നമ്പ്യാർ വീണതു
കണ്ടു ഭടന്മാരെല്ലാം ഭയചകിതന്മാരായി. തന്റെ കൃത്യമൊന്നി
ച്ച് ആ യുവാവ് അവിടെനിന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

മേൽപറഞ്ഞ ഭടന്മാർ കുമരഞ്ചേരിയിലും, മാവിൻതോട്ടത്തി
ലും ഈ സംഗതി ഉടനെ അറിവുകൊടുത്തു. വൎത്തമാനം അറിഞ്ഞ
ഉടൻ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ മോഹിച്ചുവീണു. എന്തുകഷ്ടം! തമ്മിൽ ആ
നുരൂപ്യവും അനുരാഗവും ഉള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർതന്നെ വളരെ ദുല്ല
ഭം. അഥവാ ആയ്‌വന്നതിലൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈശ്വരൻ അവരെ
ദുഃഖത്തിന്നു പാത്രമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കാണു
മ്പോഴല്ലേ ഈശ്വരൻ എന്നൊന്നില്ല എന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ
പ്രപഞ്ചപരിപാലനം ഉത്തമരീതിയിലല്ലെന്നും, പറയേണ്ടത്.
ആദിയിൽ കുഞ്ഞാരൻനമ്പ്യാർ അത്യന്തം ഔത്സുക്യത്തോടുകൂടി വി
വാഹത്തിന്നു ചെന്ന ദിവസം പ്രണയിനിയായ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കു
നേരിട്ട അത്യാപത്തിൽ അപാരമായ വ്യസനത്തോടും, ഇച്ഛാഭംഗ
ത്തോടുംകൂടി മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു കുറച്ചൊരു
ശമമെങ്കിലും വഴിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ ആപത്തിൽനിന്നു ക്രമേണ

മോചനം സിദ്ധിച്ചതുമുതൽ തണ്ടുപേരും മൂന്നിലത്തേതിലും അധികാ
രാംഗത്തോടും, എത്രയും ദരിദ്രനായ ഒരുവന്ന് ഓൎക്കാതെയിരിക്കു
മ്പോൾ ഒരു നിധികിട്ടിയാലുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തോടുംകൂടി, തങ്ങ
ളുടെ വിവാഹത്തെ തന്നെ എല്ലായ്പോഴും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചും,
അതിന്നായി ഉടൻ സംഗതി വരുത്തുവാൻ ഈശ്വരനെ പ്രാൎത്ഥി
ച്ചും, കഴിച്ചുകൂട്ടി. പൂൎണ്ണസുഖം കിട്ടിയേപ്പാൾ കാലവിളംബം സ
ഹിക്കാതെ ബന്ധുജനങ്ങളും തങ്ങളും ഒരുപോലെ ഉത്സാഹിച്ച് ആ
മംഗളകൎമ്മം നടത്തുവാൻ ഒരൊറ്റ ഒരുദിവസം നിശ്ചയിച്ചു.
ആ ദിവസം ഇതാ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്ക് ഇനി എന്നത്തെ കാലത്തും
ഈ ആശയ്ക്കു വഴികൊടുക്കാതെ ഈശ്വരൻ കണാരൻ നമ്പ്യാരെ മ
റച്ചുവെച്ചു. കഷ്ടം! കഷ്ടം! ആ സുന്ദരിക്ക് ഇനി ഈ ജന്മത്തിൽ
എന്തൊരു സുഖമാണുള്ളത്. അന്യപുരുഷനെ സ്പൎശിക്കപോലും
മോഹമില്ലെന്നുറപ്പായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ തരുണീരത്ന
ത്തിന്റെ സൌന്ദൎയ്യം 'കാനനചന്ദ്രികാ' സമാനമായിത്തീൎന്നുവെ
ന്നു പറയേണ്ടതുള്ളൂ. അല്പനേരംകൊണ്ടു മഹാപാപശക്തിയാൽ
മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കു വൈധവ്യം വീണു. അതിസുന്ദരിയായ ഒരു തരു
ണീരത്നത്തിന്ന് ഉത്തമനും, യുവാവും, പ്രസിദ്ധനുമായ ഒരു പുരുഷ
ശ്രേഷ്ഠൻ, സങ്കല്പരതിക്കല്ലാതെ, സാക്ഷാൽ സംഗമസല്ലാപങ്ങൾ
ക്ക് ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ഇടവരാതെ പരലോകപ്രാപ്തനായാൽ ആ
യുവതിക്ക് എന്തെല്ലാം വികാരങ്ങളുണ്ടാകുന്നുവോ അവയെല്ലാം ന
മ്മുടെ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കും ഉണ്ടായി എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ, ശ
രിയായി വൎണ്ണിക്കുക എന്ന അസാദ്ധ്യമായ ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാ
നിറങ്ങുന്നില്ല.

കാരക്കോരിയിൽ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻ അവിടെയുള്ള
വരെല്ലാം വളരെ ദേഷ്യത്തോടുകൂടി തങ്ങളുടെ തറവാട്ടിന്റെ എണി
യായ കണാരൻനമ്പ്യാരെ കൊലചെയ്തവനെ ഇപ്പോൾ കൊന്നുകള
യാം എന്നുള്ള ഉറപ്പോടുകൂടി ആ യുവാവിനെ തിരക്കി പുറപ്പെട്ടു.
അധികം ആയാസപ്പെടാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. ക
ടന്മാരിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യനായും മറ്റുള്ളവരെല്ലാം

കൂടി ആ വീരപുരുഷനോടും വളൎന്നു. പിന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായ
പോര് വളരെ അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കതായിരുന്നു. ആ യുവാവിന്റെ
തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞുമുള്ള വാൾവീശലിൽ ആക്കും അടുക്കുവാൻ
ധൈൎയ്യം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രകാരമുള്ള പരാക്രമം
കാണുകയാൽ ശത്രുക്കൾക്ക്, അദ്ദേഹം പുരാതനന്മാരായ വല്ല വി
ല്ലാളികളുടേയും അവതാരമോ എന്നു തോന്നിപ്പോയി. ഒടുവിൽ
തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടുകൂടി ആ യുവാവു ചില വെട്ടും മുറികളും ഏററു
വൈരികളുടെ ഭടന്മാരിൽ പലരേയും കൊന്നപ്പോൾ പ്രതിയോഗി
കൾ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ആശ്രിതവാത്സല്യമുള്ള അദ്ദേഹം അവ
ൎക്കെല്ലാം അഭയവും കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

കാപ്പുക്കാട്ട് കല്യാണി നേത്യാർ ഇപ്പോൾ, മകളുടെ ദീനത്തി
ന്നു ശമനം വരുത്തിയ ഒരു സന്യാസിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔ
ഷധത്തെയും സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും, പുത്രിയുടെ ആ ചടച്ച ദേഹത്തെ
മുഴുവനായി തലോടിക്കൊണ്ടും, പണ്ടുകഴിഞ്ഞ മാതിരി സുഖാനുഭവങ്ങ
ളേയും ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകളേയും ഈശ്വരമായാവി
ലാസത്തെയും പററി ഓരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, മകളൊന്നിച്ചു
കിടക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പുറത്തുനിന്ന് 'അമ്മേ അ
മ്മേ' എന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. നേരം അസമയമായിരുന്നതിനാ
ലും, ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചു തന്നെ ആരും വിളിപ്പാനില്ലല്ലോ എ
ന്നുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്താലും, കുറെ പേടിയോടുകൂടി ഇതു കേട്ടപ
രിഭ്രമിച്ചു കിടക്കുന്ന മകളെ മുറുകെ അമൎത്തു കിടന്നു. അകത്തു
നിന്ന് പ്രതിശബ്ദം കേൾക്കായ്കയാൽ ആ മാതിരി പിന്നെയും വി
ളിച്ച് 'വാതിൽ തുറക്കു' എന്നു പറയുന്നതുകേട്ടു. സ്വരത്തിനുകൂടി
പരിചയമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒന്നുകൂടി മടിച്ചുവെങ്കിലും 'വരുന്നതു
വരട്ടെ' എന്നുവെച്ച് 'ആരാണത്?' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഇതു ഞാ
ൻ തന്നെയമ്മേ, അപ്പുണ്ണി' എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഉദ്വേഗത്തോടുകൂ
ടി, ഇതു വിശ്വസിയ്ക്കുവയ്യല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് അവിടെ തന്നെ
കിടന്നു. 'ഇത് അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽ നായരെജമാൻ തന്നെയാണ്
വാതിൽ തുറക്കിൻ' എന്നു വേറെ ഒരൊച്ച കേട്ടപ്പോൾ 'എന്തെങ്കി

ലുമാവട്ടെ' എന്നു വെച്ചു തിട്ടുതിക്കത്തിച്ചു് തട്ടൊത്തുമുള്ള ഒരു കോ
ലുവിളക്കിൽ എണ്ണക്കിടയിൽ ഇട്ടുവെച്ചിട്ടിയ കത്തിരി കത്തിച്ചു
വെച്ചു കല്യാണിക്കുട്ട്യാറ് അരികിൽ ഇരുന്നു.

പ്രായം ശരിയായിരിക്കുന്നു. മുഖത്തിന്നും വളരെ സാമ്യമു
ണ്ട്. എങ്കിലും പ്രകൃതത്തിന്നു വളരെ മാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. അ
ത പ്രായത്തിനെ അനുസരിച്ചു വന്നതായിരിക്കും. എന്നാലും ക
ലമെചാവ്യവർ തന്നെ പാസ്യമാകിയ സംഗതി കുറിച്ചുവിചാരിച്ചു്
ഈ നില്ക്കുന്ന കോമളനായ വിടപുരുഷനെ എന്റെ പുത്രനാണെ
ന്നാലെന്തെയാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു്' എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ചു് ആ
പുരുഷന്റെ പാദാദികേശപരിശോധന ചെയ്തുതുടങ്ങി. എന്നാ
റു, ഈ പരിശോധനയിൽ ചില ഭാഗം വന്നപ്പോൾ പ്രത്യേക ല
ക്ഷണങ്ങളുള്ളതു പോലെ ആ സ്ത്രീ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു്
അവസാനിച്ചതോടുകൂടി 'അയ്യോ' എന്നുപറഞ്ഞു് ആ സ്ത്രീ വീഴുമാ
ൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ കല്യാണിക്കുട്ട്യമ്മയുടെ മകനായ അപ്പുണ്ണി മൂ
പ്പിൽനായര് തന്റെ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും താങ്ങി മടി
യിൽ തലവെച്ചു കിടത്തി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ എഴു
ന്നേറ്റ് ഒരു വിലാപം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം 'ശിവ്വോ എന്റെ കു
ട്ടി നീ ഇതുവരെ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലോ. ഇ
വിടെ എന്തെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. കാര്യസ്ഥരാക്കൾ നമ്മുടെ വക മു
തലുകളെല്ലാം പിടിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു.

മൂപ്പർ— ഇനി അവരുടെ മുതലൊക്കെ വേഗം പിടിച്ചടക്കാം.

കല്യാണിക്കുട്ട്യാറ്— അയ്യോ! അതിനൊന്നിന്നും പോകരുതേ. ഞ
ങ്ങൾക്കിവനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതി.

മൂപ്പർ— അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ വലിയ ഒരു യുദ്ധം കഴി
ഞ്ഞിട്ടാണ് വരുന്നത്. അവരൊക്കെ തെരവു കല്പിടിച്ചു.

കല്യാണിക്കുട്ട്യാറ്— ചതിച്ചല്ലോ. അവരിനി എപ്പോഴാണാവോ എ
ന്നു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിന്റെ അമ്മാമനൊക്കെ ആ ദുഷ്ടൻ
വന്നാൽ പിന്നെ സുഖമെല്ലാമെങ്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടോ. ഈ
ശിവ! എനിക്കു ഇനിയും ദുഃഖമനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമോ?

അപ്പുണ്ണിമൂപ്പിൽനായർ— അമ്മ പേടിക്കേണ്ട. ആ മഹാപാപിയെ കൊല്ലുകതന്നെ ചെയ്തു. മററവരെക്കൊണ്ട് 'കേളുക്കുട്ടിക്ക്' യാതൊരുപദ്രവവും ചെയ്യില്ല' എന്നു സത്യവും ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി അവരൊന്നിനും വരില്ല.

കല്യാണി— അയ്യോ! എനിക്കൊന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാ. ദൈവമേ രക്ഷിക്കേണമേ. അപ്പുണ്ണി! നിയ്യിത്രകാലം എവിടെയായിരുന്നു.

അപ്പുണ്ണി— ഞാൻ ഇതുവരെ ഒരു ഗുരുക്കളുടെ അരികത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് എന്നെ രക്ഷിച്ചതും ഇന്ന് ഇവററിനോടെതിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യാറാക്കിയതും ഇതിനെല്ലാം കാരണമാക്കിയതും.

കല്യാണി— അദ്ദേഹത്തിനെ എവിടെനിന്നാണ് കണ്ടുകിട്ടിയത്?

അപ്പുണ്ണി— അമ്മാമൻ വീണുടൻ ഞാൻ അവിടെനിന്ന് ഓടി-കുറെവഴി പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു കാല്ക്കൽചെന്നു വീണു. അദ്ദേഹം എങ്ങോട്ടോപോയി മടങ്ങുകയായിരുന്നു.

കല്യാണി— ഇവരേതാണ്.

ഭൃത്യൻ— ഞാൻ ഈ എജമാനനെ കൊല്ലാൻ ഓടിയവരിൽ ഒരുവനാണ്. വേറെ മൂന്നുപേരുമുണ്ടായിരുന്നു. നല്ല ആളുകളോടു വല്ലതും പറവരോ. അവരെയെല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥൻ കൊന്നപ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുപിടിച്ചു- അപ്പോൾ എന്നേയും അദ്ദേഹം രക്ഷിച്ചു. ഇവിടുത്തേയ്ക്ക് എന്റെമേൽ മുഷിച്ചിൽ തോന്നരുതേ.

കല്യാണി— നീ അന്ന് ചോറിന്റെ കൂറുകാണിച്ചു അത്രതന്നെ- അതിനു വല്ലതും തോന്നാനുണ്ടോ.

അപ്പുണ്ണി— ഇവനെക്കൊണ്ട് പിന്നെ എനിക്ക് വളരെ ഉപകാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഭൃത്യൻ— ഈ എജമാനന് എവിടെപ്പോയാലും ഇനി ദോഷംവരില്ല- ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ ഒരു ശത്രുവിനെ ജയിച്ചിട്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടുപോന്നത്. പോരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം 'നീ എല്ലാദിക്കിലും ജയിക്കട്ടെ' എന്നുപറഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ വാളും പരിചയും ഇദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തത്.

കല്യാണി— ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിച്ചാൽ ഒക്കെ നേരെയാവും.

ഇപ്രകാരം ഓരോ സംഭാഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറേറദിവസം കാമഞ്ചേരിക്കാർ കുല്ലക്കാട്ടുവക എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും അവകാശങ്ങളും ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തതിന്നു പുറമെ പല കാഴ്ചകളും അപ്പുണ്ണിമൂപ്പിൽനായരുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു തൊഴുതു. ഇപ്രകാരം പല ജനങ്ങളുടേയും ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രമായിത്തീർന്ന ഉത്തമയുവാവായ ആ അപ്പുണ്ണിമൂപ്പിൽനായർ കാരണവന്മാരുടെ ചട്ടപ്രകാരം തറവാടിനെ മാന്യനിലയിൽ സംരക്ഷിച്ച് ഉത്തരോത്തരം സൽകീർത്തി സമ്പാദിച്ച് ഒരുത്തമരീതിയിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്തു. *

കുററിപ്പുറത്ത് കിട്ടുണ്ണിനായർ

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന

അമൃതവല്ലി.

ഈയിടെ ചില നാടകസംഘക്കാർ ഇളകിപ്പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ സരസമധുരങ്ങളായ സംഗീതതാളമേളങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ രംഗപ്രദർശനങ്ങളെക്കൊണ്ടും സഭാവാസികളുടെ ചിത്തവും വിത്തവും അറിയാതെ ആകർഷിക്കുവാൻ തക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരാകുന്നു. എന്നാൽ അഭിനയശാസ്ത്രത്താൽ അവൎക്കു വലിയ സാമൎത്ഥ്യമെന്നതുണ്ടാവാനിടവന്നിരിക്കില്ല. അ

---

* കഴിഞ്ഞ മകരത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു സമ്മാനത്തെപ്പററി പരസ്യം ചെയ്തതിനെ അനുസരിച്ചു പലരും അനേകം സ്വയംകൃത ചെറുകഥകളെ അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളവയിൽ എല്ലാററിലുംവെച്ചു നല്ലതാകുന്നു ഇക്കഥ. പക്ഷെ ചില ന്യൂനതകൾ നിമിത്തം ഇതു സമ്മാനാർഹമായി വിധിച്ചില്ല. കഴിഞ്ഞ എടവത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ 'സമ്മാനം' എന്ന ലേഖനത്തെ ഒന്നുകൂടി നോക്കിയാൽ കാരണം സ്പഷ്ടമാകുന്നതാകുന്നു.

ര. ര. പത്രാധിപർ.

കിനായിക്കവാനുള്ള കഥകളുടെ ബന്ധനങ്ങളും പ്രായേണ ഒന്നു ന
ന്നായിരിക്കയില്ല. എങ്കിലും പാട്ടും കൊട്ടും വേഷവും തെരുക്കൂത്തിലക
ളുംമററ സഭ്യന്മാരുടെ മനസ്സിനെ ഹരിക്കത്തക്ക നിലയിലാകയാൽ ഈ
കൊട്ടും ആളുകളുടെ കണ്ണുപിടിക്കയില്ലായിരിക്കാം. ഇങ്ങിനെയു
ള്ള നാടകയോഗക്കാൎക്ക് അഭിനയിപ്പാൻ ധാരാളം ഉപയോഗപ്പെ
ടുത്താവുന്നതാണ് 'ശാകുന്തളപ്പല്ലി' എന്ന കഥ. ഇതിലെ വാചകരീതി
യും സംഭാഷണസമ്പ്രദായവും ലോകരീതിക്കിണങ്ങിയതല്ലെങ്കിലും
ഈവക നാടകക്കാൎക്കു യോജിക്കുന്ന മട്ടിലാണ്. ഉദാഹരണത്തി
ന്നുവേണ്ടി ശകുന്തളാദുഷ്യന്തസംഭാഷണത്തിൽനിന്നു രണ്ടു സം
ബോധനമാത്രം എടുത്തുകാണിക്കാം. 'രാജ്യഭാരവാഹനശാലിനേ'
സകലജനായിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രനോടു ഉപമിപ്പാനെന്നപോലെ നി
ടിലപ്രദേശത്തിങ്കൽ വിളങ്ങുന്ന തിലകമാകുന്ന കളങ്കത്തോടുകൂടി
യ പൂൎണ്ണചന്ദ്രവദനേ!' 'ഉള്ളതൊക്കെത്തന്നെ ഉരുട്ടിപ്പോരെങ്കിൽ വായ
നക്കാർതന്നെ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിച്ചുകൊൾവിൻ. ഗ്രന്ഥക
ൎത്താവായ കെ. വി. ഹരിഹരയ്യർ മുഖവുരയിൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം
മലയാളഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥദൗൎല്ലഭ്യം തീൎക്കുവാനുദ്യമിച്ചിരിക്കുന്ന
സ്ഥിതിക്കു മേലും പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്ന് ഉത്സാഹഭംഗം വരു
ത്തുവാൻ ഇടയാക്കുന്നതു മഹാത്മാക്കളുടെ ധൎമ്മമല്ലായ്കയാൽ' ഞങ്ങൾ
പാട്ടുകെട്ടുകളെപ്പോലെ ബദ്ധേ രേഖ് എന്ന ദോഷങ്ങളെ
യും ക്ഷമിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാകാം.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ

മലയാളഭാഷയിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം നിൎമ്മിക്കുന്നതായാൽ ഇപ്പോ
ഴത്തെ സ്ഥിതിക്കു സൎവ്വസമ്മതമാകുന്നതു വളരെ അസാദ്ധ്യംതന്നെ.
പ്രത്യേകിച്ചു ഗദ്യകാവ്യമായാൽ സംശയമില്ല. ചിലൎക്ക് ശുദ്ധന
ന്നും ശുദ്ധമലയാളവാക്യങ്ങളെത്തന്നെ ഉപയോഗിച്ചാലേ ബോധിക്കു
ള്ളു. മററുചിലർ സംസ്കൃതപദങ്ങളിടക്കിടെക്കു പ്രയോഗിച്ചില്ലെ
ങ്കിൽ ശോഭയും മതിയാകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. വേറെ ചില
ൎക്കു രസിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ നീട്ടി വലിച്ചുവിട്ട വാചകങ്ങളായിരിക്കു

ന്നു. മററുചില വകകൾ ചെറിയ ചെറിയ വാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ല്ലാതെ തൃപ്തിപ്പെടില്ല. ചില സഹൃദയന്മാർമാത്രം ഈ വകയ്ക്കു വി
ഷയഭേദമാണ് അടിസ്ഥാനമെന്നു മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അ
ങ്ങിനെയായാലെ ആഹ്ലാദമുണ്ടാകുള്ളൂ. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ
തങ്ങൾക്കു ബഹുമാനമുള്ള യോഗ്യരുടെ വാചകരീതിയെ അനുസ
രിക്കുന്നതു സാധാരണയാണല്ലോ. സർവ്വസമ്മതന്മാരായ മഹാപണ്ഡി
തന്മാർ വിഷയഭേദത്തെയോ സ്വരുചിയെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി വ
ല്ലപ്പോഴും 'സംസ്കൃതപദപ്രയോഗബഹുല'മായി വല്ലതും എഴുതീട്ടു
ണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതിനെത്തന്നെ അനുകരിച്ച് അനുഗാ
മികളായ ചില 'മുറിക്കവികൾ' ആ രീതിപിടിച്ച് ഗീർവ്വാണഭാഷാപ
ദങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതും പറക്കിയെടുത്ത് അർത്ഥംപോലും നോക്കാ
തെ കുത്തിനിറച്ചുവിടുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോൾ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല.
ഈ ഒരു മായാബാധ നമ്മുടെ 'ചെട്ടമ്പിത്തലവ'നും ചിലേടത്തു പ
റ്റിപ്പോയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ആശ്രിതനായ കൊച്ചുണ്ണിഎന്ന
വിശ്വസ്തൻ മാത്രം വളരെക്കാലം പിരിഞ്ഞിരുന്നതിന്റെശേഷം ക
ണ്ടെത്തിതന്റെ കാല്ക്കൽ വന്നു നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ 'റാബിൻഹുഡ്'
എന്ന ചട്ടമ്പിത്തലവൻ പോരാളിയായ അവനെ നോക്കി 'പ്രത്യാ
ഖ്യാനം' ചെയ്യുന്നതിനു' ശക്തനായില്ല എന്നും മററും പ്രയോഗി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. 'പ്രത്യാഖ്യാനം' നിരാകരണമെന്നാണ് സാധാരണയായി
അർത്ഥമുള്ളത്. ഇവിടെ അതു യോജിക്കുമൊ എന്നു സംശയമാണ്.
കൊച്ചുണ്ണി എന്നുള്ള പേരു കല്പിച്ചതും ശേഷം പേരുകളെ പേരിന്നു
ഭാഷിപ്പിച്ചതല്ല. ഇങ്ങിനെ ചില വീഴ്ചകൾ അപൂർവ്വമായിച്ചില സ്ഥല
ങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കാം. അതു നിസ്സാരമെന്നു വെയ്ക്കാനേ ഉള്ളൂ. ആക
പ്പാടെ റാബിൻഹുഡിന്റെ ജീവചരിത്രം മലയാളഭാഷയിൽകൊ
ണ്ടുവന്നതിൽ, കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ ബി. എ. അവർകളെ ഞ
ങ്ങൾ സർവ്വാത്മനാ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പിന്നിൽക്കൂടെയും കേരളഭാഷാ
പോഷണത്തിൽ മുന്നിൽക്കൂടെയും കൂടിയവർ വളരെച്ചുരുക്കം പേ
രേ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും അതിലൊന്നിട്ടു കാണുന്ന ഈ കൂട്ടർ എല്ലാം
പറഞ്ഞ പേരെടുക്കുന്നവരാണെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വള
രെ കൃതാർത്ഥതയും കൃതജ്ഞതയുമുണ്ട്.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൭൮

പുസ്തകം ൨. മകരമാസം ലക്കം ൬.

മംഗളം

നോക്കുമ്പോൾ പശ്വാ, പക്ഷി, തൊട്ടുവളരെ ജന്മം കഴിഞ്ഞിട്ടിതാ
നേരിട്ടിപ്പോൾ നരജന്മമായി, ഭഗവത്സേവയ്ക്കു നാം പാത്രമായ്,
ചാകുന്നന്നറിവില്ല നിശ്ചയ,മിനിസ്സംസാരബന്ധംവരാ-
താക്കാനോർക്കുക ചിത്തപത്മമനിശം മങ്ങാതെ മല്ലോകരേ!

നടുവത്ത് അച്ഛൻനമ്പൂരി.

ജ്ഞാനം

മനുഷ്യജന്മത്തെ കുറിച്ച് എത്രയോ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർ മാനുഷവർഗ്ഗത്തിൽ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ 'ജീവൻ' എന്താണ്, അതിന്റെ ഗതി എങ്ങോട്ട്, ഈ ജന്മത്തിന്നു മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടോ, ഇതൊക്കെയാണ് എല്ലാമതത്ത[illegible]ച്ചു വെച്ചു ആലോചനാശക്തി ഉള്ളവർ തങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങൾക്കെല്ലാം പിടിമാകുന്ന സംഗതി. തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിക്കും, വാസനയ്ക്കും, പ്രാപ്തിക്കും എത്തുന്നവിധം ഓരോരുത്തരും ഈ സംഗതിക്കു ഒരു [illegible] സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി വെക്കുന്നു. ഒരുവൻ, ഛേ! ഇതെല്ലാം [illegible]ത്താണ്, ആരോ നമ്മെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വേഷം കെട്ടിയാടിക്കുന്നു, നാ

ളത്തിന്നു ചവിട്ടാതിരിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നില്ല്", എന്നു വിശ്വസിച്ച് അമ്മനെയോ, പ്രേതത്താനെയോ, അഥവാ കാളിയെയോ, ശാസ്താവിനെയോ, ശിവനെയോ, മററുവല്ല ശക്തിയെയോ പേരു പറഞ്ഞുവിളിച്ച് സമസ്തകാൎയ്യവും അവരെ ഏല്പിച്ചും, ഭാഗ്യം വരുമ്പോൾ അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കൊടയോ, വഴിപാടോ, മററൊ കഴിച്ചും, ദുഃഖംവരുമ്പോൾ ഓരോതരത്തിൽ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തും, ജീവിതനാടകത്തെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. മറെറാരുത്തൻ കോടതികളിൽ കേറിച്ചെല്ലുന്ന കക്ഷിക്കാരനെപ്പോലെ, തന്റെ ആത്മസുഖത്തെ നേടുന്നതിന്നു, ഈശ്വരന്റെ സന്നിധാനത്തിൽചെന്നു തനിക്കുവേണ്ടി വക്കാലത്തുപിടിച്ചു വാദംനടത്തുന്നതിന്നു ചില വക്കീലന്മാരുടെ സഹായത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ദീൎഘദൎശികൾ, മതസ്ഥാപകന്മാർ, രക്ഷാധികാരികൾ, ഉപദേവതകൾ, ഇവരുടെ സഹായത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾ, ഇവരെ ഒരുതരം ഉയൎന്ന ദിവ്യവക്കീലന്മാരെപ്പോലെ ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇനി വേറെ ഒരുതരം ആളുകൾ ഉണ്ട്. അവൎക്കു ഒരിക്കലും സംശയംതീരുകയില്ല. അവൎക്കു ദൈവവിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നൊ ഇല്ലെന്നൊ, അവൎക്കും വേറെയാൎക്കും തീൎമാനിക്കാൻ വിഷമം. ഈ കൂട്ടരിൽ ഒരാളാണ് മരണസമയം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ‘ദൈവം എന്നൊന്നു ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒ! ദൈവമേ! ആത്മാവെന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണെ!.’

കാട്ടാളർ മൃഗവൃക്ഷാദികളേയും, അപരിഷ്കൃതജനങ്ങൾ പ്രകൃതിനക്ഷത്രങ്ങളേയും, ചാവുകളേയും, മററുള്ളവർ ദേവതകളേയും, അപൂൎവ്വം [illegible] ർ സച്ചിദാനന്ദത്തെയും, അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ [illegible] നുകപ്പുറടെ നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നുതന്നെ. ദേഹത്തിൽ ക[illegible] പര പക്ഷി കൂട്ടിൽ എന്നപോലെ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന ജീവൻ [illegible] ന്താണെന്നു ആൎക്കും നിശ്ചയമില്ല. ഓരോരുത്തരും അതിന്റെ സ[illegible]ഭാവത്തെയും ഗതിയേയുംപററി ഓരോവിധം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, ഓരോ വിശ്വാസങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ട്, അവയ്ക്കൊപ്പിച്ച് അവരുടെ ഐഹികവൃത്തിയെ പരിപാലിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ജന

ണ്ടാക്കു തിട്ടമായി അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പററി അവർ കൂട്ടിച്ചേൎത്തു വെയ്ക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെയാണ് 'അജ്ഞാനം' എന്നു മനുഷ്യർ ഗണിച്ചുവരുന്നത്. ഈ അജ്ഞാനസമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രായേണ ദർശനങ്ങളും മതങ്ങളും ആയി പരിണമിക്കുന്നു. ശാശ്വതമായ സത്യത്തെയും, സനാതനധൎമ്മത്തെയും, ആരാഞ്ഞറിയുന്നതിന്ന് ബുദ്ധിവികാസം വൎദ്ധിക്കുന്തോറും വിചാരശീലന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നു.

സത്യം ഇന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷമേ വിശ്വാസത്തെ കൈക്കൊള്ളുക വേണ്ടു. ഈ സമാധാനവചനം എത്ര ആശ്വാസകരം! സത്യത്തിന്റെ ആരായലും സാക്ഷീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

മൂന്നുനാലുമതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ ഇൻഡ്യാദേശത്തിൽ, കഴിഞ്ഞ പത്തിരുപതു സംവത്സരമായി ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഹിന്ദുക്കൾക്കും, ഹിന്ദുസ്നേഹികളായ ചില പാശ്ചാത്യന്മാൎക്കും, ആലോചനയ്ക്കും ബഹുമാനത്തിനും വിഷയമായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്, ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനാൽ പുനൎജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, വിവേകാനന്ദബ്രഹ്മാനന്ദാദിസ്വാമികളുടെ പ്രസംഗങ്ങളാൽ പ്രചാരം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, ആയ പഴയതരമായ വേദാന്തം ആകുന്നു. പഞ്ഞി, ചക്കരി, കൊപ്ര മുതലായ സാധനങ്ങൾ, ശീമയ്ക്കുപോയി, രൂപഭേദത്തോടുകൂടി തിരിച്ചു നമ്മുടെ രാജ്യത്തേക്കു വരുമ്പോൾ അവയ്ക്കു മേന്മയും മിനുസവും, ജാത്യവും, വിലയും, വൎദ്ധിക്കുന്നില്ലേ. മുററത്തെ മുല്ലക്കു മണമില്ല. മുല്ലയുടെ സത്ത് അത്തറായി സ്ഫടികക്കുപ്പികളിൽ അടച്ചു തോൽകെട്ടി 'പരന്ത്രു' പിടിച്ചുവരുമ്പോൾ അതിന്നു ആൎക്കാണ് വേണ്ടാത്തത്? ഈ ആധുനികപ്രമാണം അനുസരിച്ചു വേദാന്തവും വിദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞ ചില സൎട്ടിഫിക്കേററുകളും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ആയി നമ്മുടെ ദേശത്തു വീണ്ടും വന്നുചേൎന്നപ്പോൾ അതിന്നും ഒരു ഗൌരവം ഉണ്ടായി. ഭാരതരാജ്യത്തിന്റെ സുകൃതം തന്നെ. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭാഗ്യം.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ പണ്ഡി

ത്തർ മാക്സ്മുള്ളർ വേദാന്തദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'വളരെ പുരാതനകാലം മുതല്ക്കു, വേദാന്തതത്വങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യാഖ്യാനംകൊണ്ടും, വ്യാഖ്യാനാഭാസംകൊണ്ടും അതിന്റെ ചില വിധികൾ, യൂറോപ്യന്മാൎക്കു അരുചികരമായി വന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, ശുദ്ധവേദാന്തത്തിൽ സത്യവും സാരവും ഉണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല. വേദാന്തത്തെപ്പററി ഒരു അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നുമുമ്പെ അതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരുമ്പെടുന്നതു സാഹസംതന്നെ. പ്ലേറേറാ, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ, സ്പിനോസാ, കാൻറ്, മുതലായ തത്വപ്രദർശകന്മാരുടെ കൃതികളെ നാം പഠിക്കുന്നത് അവയിൽ സത്യമെല്ലാം ഉരച്ചു മിനുക്കി വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതി അല്ല, സത്യത്തെ അറിയുന്നതിന്നു നമ്മെ അവ സഹായിക്കുമെന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ്.'

ഈ ലോകത്തിൽ നേരിടുന്ന ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം കണ്ടെന്ന കഷ്ടതയിൽനിന്നു ഒഴിയാനും സുഖത്തെ സമ്പാദിക്കാനും നാം എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. ദുർദ്ദശയെ അകററി വെല്ലാൻ മാൎഗ്ഗമെന്തെന്ന് നാം അന്വേഷിച്ചുവരുന്നു. ഒരു ഉത്തമമാൎഗ്ഗത്തെ വേദാന്തം നമുക്കു കാണിച്ചു തരുന്നു. അതെന്തെന്നു സ്വല്പനേരം ചിന്തിക്കുതന്നെ. ലോകത്തിൽ നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും തോന്നിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്കു യഥാർത്ഥതയില്ല. ഒക്കെ മനസ്സിന്റെ വട്ടം കറക്കലാണ് എന്നു മഹാകവി ഷേക്സ്പീയറും, 'മനസ്സുസ്വസ്ഥാനത്തിരുന്നാൽ സ്വൎഗ്ഗം നരകമാകും നരകം സ്വൎഗ്ഗമാകും' എന്നു ആദ്യനായ വാല്മീകിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മനസ്സ് എന്താണ്? നാശമില്ലാത്ത വസ്തുവാണ് ഈ മനസ്സ്. അതിനെ അറിയുക. സ്വതേ ശുദ്ധവും പൂൎണ്ണവും ആയിട്ടുള്ള ഈ മനസ്സു എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞവൎക്കു സുഖവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നു. ശമദമാദി ആനന്ദങ്ങളെ നല്കാൻ വേറെ ഒന്നിനും കഴിയുന്നില്ല.

മാനസികസംസ്കാരണം ചെയ്തു് അനല്പമായ ആനന്ദത്തെ സ്വന്തമാക്കുന്നതിന്നുള്ള ഉപായങ്ങൾ വേദാന്തദർശനത്തിൽ പ്രതി

പാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യഥാൎത്ഥജ്ഞാനം ഉണ്ടാകണമെന്നു സൎവ്വാത്മനാ ഇച്ഛിക്കുന്നവൎക്കു വേദാന്താഭ്യാസം ഒരു പെരുവഴിയായി ഭവിക്കുന്നു. ആത്മപരിഷ്കരണത്തിന്ന് ഉതകുന്ന വിദ്യയത്രെ സൎവ്വശ്രേഷ്ഠമായ വിദ്യ.

അമേരിക്കയിൽ ന്യൂയാൎക്ക് നഗരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വേദാന്തസംഘത്തിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വേദാന്തത്തെപ്പററി ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗം കാണ്മാനുണ്ട്. "യേശുക്രിസ്തുവും, മററവതാരമൂൎത്തികളും അരുളിയിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു വിസ്തരിക്കയും, അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെ ജ്ഞാനദീപത്താൽ അകററുകയും, സൎവ്വമതങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മവിധികളെ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു വേദാന്തം. ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ വേദാന്തം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ആത്മാവിന്നു ജാതിവ്യത്യാസമൊ, മതവ്യത്യാസമൊ, ലിംഗവ്യത്യാസമൊ ഇല്ല. വേദാന്തം പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാപകനെയൊ, ഗ്രന്ഥത്തെയൊ, ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ഭൂലോകത്തുള്ള സകലവേദപുസ്തകങ്ങളിലെയും, സാരതത്വങ്ങളെ അതു സ്വീകരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീകങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നവയായ എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളും വേദാന്തതത്വങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു; ആത്മികമായും മാനസികമായും ഉള്ള അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു അത് എല്ലാവൎക്കും വഴികാണിക്കുന്നു."

മതസംഘങ്ങളെ ഏൎപ്പെടുത്തുവാനൊ ഇതരന്മാരെ ഈ വേദത്തിൽ ചേൎക്കുവാനൊ വേദാന്തം യത്നിക്കുന്നില്ല. തത്വന്യായവിധികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, മനുഷ്യജീവിതത്തെ നയിക്കുന്ന ആത്മികശാസ്ത്രവിധികളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും ഈ വിധികൾ നവീനശാസ്ത്രത്തിന്റെ ദൎശനങ്ങൾക്കു വിപരീതങ്ങളല്ലായെന്നു തെളിയിക്കാനും മഹാത്മാക്കളായ മതസ്ഥാപകന്മാരുടെ സത്യവേദത്തെ സൎവ്വത്ര പ്രചാരം ചെയ്യിപ്പിക്കാനും ആത്മികമായും സന്മാൎഗ്ഗികമായും മാനസികമായും ശാരീരികമായും മനുഷ്യൎക്കുണ്ടാവുന്ന ആവശ്യങ്ങളെ വേദാന്തവിധിപ്രകാരം നിറവേററുന്നതിന്നു അവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കാനും ആണ് വേദാന്തമതം സൎവ്വഥാ ശ്രമി

ക്കുന്നത്.' വേദാന്തമതപ്രകാരം സത്യവേദത്തിന്റെ ഏകനിഷ്ഠ വിശ്വാസിയായ മനുഷ്യനു സ്വഭാവനൈർമ്മല്യം ഉണ്ടാകുന്നതിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. രാമകൃഷ്ണഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനും, വിവേകാനന്ദസ്വാമിയുടെ സഹചാരനും ആയ സ്വാമി അഭേദാനന്ദൻ മതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇപ്രകാരമാണെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യസ്വരൂപത്തെ വികസിപ്പിക്കുക, ആത്മീകഘട്ടത്തിൽ ഉപജീവനം ചെയ്യുന്നതിന്നു മനുഷ്യനെ ശക്തനാക്കുക, ഇതത്രെ ഉത്തമമതത്തിന്റെ ഉത്തമോദ്ദേശ്യം. ശാശ്വതമായ സത്യത്തെ അറിയുക, നിത്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ദിവ്യത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുക, ഇതത്രെ മതാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉത്തമഫലം'.

മേല്പറഞ്ഞ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന യത്നം പലവിധമായിട്ട് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിരാഗിയോ സന്ന്യാസിയോ ആയാൽ മാത്രമെ ഈ സൽഗതി ലഭിക്കൂ എന്നു ശഠിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ ഇരുന്നും ഈ ഉത്തമപദവിയെ അടയുന്നതിന്നു ആർക്കും സാധിക്കാത്തതല്ല. മതവിശ്വാസം നാലു വിധത്തിൽ മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുന്നതാണു, അവ ഭക്തി, കർമ്മ, രാജ, ജ്ഞാനയോഗങ്ങളും എന്നിവയാകുന്നു. നാലു വഴികളുടേയും അവസാനം ആത്മബോധംതന്നെ. വേദാന്തവിധികളെ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപനിഷത്തുകൾ ആകുന്നു.

വലിയപട്ടണങ്ങളിൽ ശ്വാസം വിടാൻപോലും നേരമില്ലാതെ അലഞ്ഞു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്കു സ്വല്പം വേദാന്തജ്ഞാനം എത്ര ഉപകാരമായിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ആത്മബോധം സർവ്വപ്രവൃത്തികളും വേണ്ടപോലെ ചെയ്യുന്നതിന്നു മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു.

ലോകോപദേഷ്ടാക്കൾ സർവ്വകാലങ്ങളിലും സർവ്വദേശങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മതസംബന്ധമായ തത്വം ഒന്നുതന്നെയെന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നു. 'ഞാനും എന്റെ അച്ഛനും ഒന്നുതന്നെ' എന്നു യേശുക്രിസ്തുവും ഈശ്വരധ്യാനത്തിൽ സദാ ലയിച്ചു ശാന്തിയെ പ്രാപിച്ചവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ദിവ്യ

ൾനാം ഉണ്ടാവൂ' എന്നു ശ്രീരാമകൃഷ്ണഗുരുവും 'തന്നെത്താൻ അറിയു
ന്നു, ആത്മനാത്മാനമാപശ്യ' എന്നു മറിച്ചും തിരിച്ചും എല്ലാമത
ങ്ങളും വിളിച്ചു പറയുന്നു. സ്വാത്മജ്ഞാനം സ്വാത്മശക്തി സ്വാ
ത്മസംയമനം ഇവ ഉത്തമശക്തി മനുഷ്യനിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ആ
ത്മാവിനെ അറിഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിനെ അറിയാം. വിഷയപ്രേ
രകങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ മിഥ്യകളെന്നും ശാശ്വതമായുള്ള മാത്രമേ അ
റിയത്തക്കതെന്നും ഐഹികാസക്തി സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായ സത്യഗ്രഹ
ണത്തിനു വിരോധിയെന്നും ഒരുത്തൻ അറിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ അവ
നു ദിവ്യതേജസ്സ് ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ദിവ്യസമ്പത്ത് ആരാലും അ
പ്രാപ്യമല്ല.

തെളിവ് ഇല്ലാതെ വിശ്വാസത്തെമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടു
ത്തി സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു മതത്തിനും സാർവ്വത്രികമായ പ്രബലതയു
ണ്ടാകയില്ല. വേദാന്തമതാനുയായികൾ, യാവരോടും പറയുന്നത
എന്ത്? 'നിങ്ങൾ,ശോധിക്കുവിൻ, അഭ്യസിക്കിൻ, നിങ്ങൾക്കുതന്നെ
സത്യം ക്രമേണ ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കുവിൻ'
എന്നത്രെ.

വേദാന്താഭ്യാസത്തിൽ ഒരു രഹസ്യവും ഇല്ല. ഇന്നാൾക്കുമാ
ത്രമേ ഈ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധം ഒട്ടും
തന്നെയില്ല. സകല മതങ്ങളുടെ പരമവിധി മുക്തിയായിരിക്കുന്നു.
മുക്തിയെന്നത് ഐഹികദുഃഖവിമോചനംതന്നേ. ലോകം ദുഃഖ
മയം, സ്വർഗ്ഗം സുഖകരം എന്നാണ് സർവ്വമതങ്ങളും സിദ്ധാന്തിക്കു
ന്നത്. സാധാരണ വിധിപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗം എന്നത് എന്താണ്?
ജീവൻ ജഡത്തെ ത്യജിച്ചതിന്റെശേഷം ചെന്നുചേരുന്ന ഒരു സ്ഥ
ലം. അവിടെ ദയയും സ്നേഹവും സുഖവും നിത്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കു
ന്നു. ദേവന്മാർ അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു
നിത്യാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നു. നല്ല കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവരും അ
വിടെ പ്രവേശിച്ച് ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യത്തെ അണയുന്നു, ഇപ്രകാ
രമാണ് സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പററി സാധാരണ മതങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നത്.

ജീവൻ ചെന്നു ചേരുന്നതിനു വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളും സ്വ

ർഗ്ഗം കഴിച്ചു, ഉണ്ടെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാപികൾ നരക
ത്തിലേക്കു പോകുന്നു. നന്മ അധികവും തിന്മ കുറച്ചും ചെയ്തിട്ടു
ള്ളവർ ഒരുമാതിരി സത്രമായ ത്രിശങ്കുസ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കു
ന്നു. ഈ വിധികൾ സർവ്വസമ്മതമാകാൻ പ്രയാസംതന്നെ. വേ
റെ ഒരുകൂട്ടം ആളുകൾക്കു ഒന്നിലും വിശ്വാസം ഇല്ല. 'ഈ ജന്മംത
ന്നെ എല്ലാം. വേറെ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു ആരറിഞ്ഞു? ഈ ഉള്ള
തുതന്നെ വിഷമം' എന്നു അവർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇത്രത്തോളം
വിഷമിക്കുന്നവർ, കയ്യിൽ വന്നതിനെ ഉപേക്ഷയോ, അല്ലെങ്കിൽ
അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുകയോ ചെയ്യാത്തതെന്താണെന്ന് ആർക്കും
തോന്നിപ്പോകുന്നു. വൈദാന്തികമായ നിശ്ചിതസ്ഥാനം സർവ്വജ്ഞ
നാൽപ്രാപ്യമായതല്ല; അതു ശാസ്ത്രത്തിനും അനുഭവത്തിനും വിരുദ്ധ
മായതല്ല. ചെയ്യുന്ന വേലയ്ക്കുള്ള കൂലി വേദാന്തം ആർക്കും കൊടുക്കു
ന്നുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗം എന്നത് സുഖമെന്നല്ലേ പറയുന്നത്? ശരി! ഈ
സ്വർഗ്ഗം ഈ ലോകത്തിൽ ഈ ജന്മത്തിൽതന്നെ ഉണ്ടാകാൻ പാടി
ല്ലാത്തതല്ല. മരണത്തിന്നപ്പുറമേ സ്വർഗ്ഗസുഖം ആർക്കും ഉളവാകൂവെ
ന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. വേദാന്തവിധികൾക്കു ശരിയായി നടക്കുന്നവ
ൎക്കു മരണം ദുഃഖകരമായ ഒരു സംഭവമെന്നോ, ആനന്ദം തദനന്തരം
ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാഗ്യസിദ്ധിയെന്നോ, വിചാരം ഇല്ല. മരണത്തെ
പ്പറ്റിയുള്ള ഭയത്തിനെ നീക്കുന്ന സകല പ്രമാണങ്ങളും സർവ്വഹ
ങ്ങളാണെന്നു ആരുംതന്നെ സമ്മതിക്കയില്ല.

മനുഷ്യരുടെ ഇഹലോകവാസം സാർവ്വത്രികമായി എതുവിധം
കാണപ്പെടുന്നു? എല്ലാം ശരി, പണംതന്നെ കാര്യം, പണം ഉണ്ടെ
ങ്കിൽ എന്തും ഉണ്ടാകും. എങ്ങിനെയും പണം സമ്പാദിക്കണം.
പണംതന്നെ ഈശ്വരൻ, എന്നു പറയാത്തവർ വളരെ വളരെ ചു
രുക്കം. 'ഒരുത്തന്ന് ഈ ഭൂലോകമാസകലം ലഭിച്ചു എന്നിരിക്ക
ട്ടെ. അതിനാലുള്ള കൃതാർത്ഥതയെന്തു? അവന്റെ ആത്മാവു നശി
ച്ചുപോയെങ്കിൽ പ്രാഭവംകൊണ്ടു സാദ്ധ്യമെന്തു?' എന്ന് ഈശ
നായ ക്രിസ്തു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണമല്ല മനുഷ്യനു മോക്ഷത്തെ
നല്കുന്നത ഗുണമാണ്, എന്നറിയുന്നവർ അത്രെ വേദജ്ഞന്മാർ.

വൈഷയികസുഖത്യാഗംതന്നെ സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായ യോഗമെന്ന് അനുഭവത്തിൽ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നവർ ദൈവജ്ഞന്മാരാണെന്നു വേദാന്തം തെളിയിക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യംതന്നെ പുരുഷലക്ഷണത്തെ പ്രസ്പഷ്ടീകൃതമാക്കുന്നത്. ആത്മീകബോധധനം ഉള്ളവനു അചേതന ലൌകികദ്രവ്യത്തിൽ ആസക്തി ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു സംഗതി ധരിക്കണം. ദാരിദ്ര്യം (ലൌകികമായത്) ഗർഹണീയമായതല്ല. ധനഗ്രഹണയത്നം സ്തുത്യർഹമല്ല. ആവശ്യത്തിനും ധൂർത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. 'ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഒരു ശോചനീയമായ ന്യൂനത ദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി പഠിച്ചവർക്കുള്ള സർവ്വസാധാരണമായ ഭയം ആകുന്നു' എന്ന് അമേരിക്കയിലെ മുഖ്യകലാശാലയിലെ പണ്ഡിതനായ വില്ല്യം ജെയിംസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരുടെയും ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭൂതമാകേണ്ടതുതന്നെ.

അടുത്തു കിടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ അറിയാത്തവരാണ് മനുഷ്യർ. സച്ചിദാനന്ദത്തെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയാത്തവർ ആരും ഇല്ല. വഴി കണ്ടവർ കുറയും. മരണാനന്തരമുള്ള അവസ്ഥയെ അറിയാത്തവർ വൃഥാ ജീവിക്കുന്നു' എന്ന തത്വത്തെ അടിക്കടി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ദർശനമാണ് വേദാന്തം.

കെ. പരമുപിള്ള, എം. എ.

ഇക്കാണുന്ന ചരാചരം മുഴുവനും കല്പാന്തകാലങ്ങളിൽ
തിരികെത്തൻജഠരത്തിലാക്കിയവനാം ചൈതന്യജഗന്നാഥനെ
ഉൾക്കാമ്പിങ്കൽ നിനച്ചുകൊള്ളുക സദാ സംസാരബന്ധം വിടാ-
നിക്കാലത്തിതുപോലെ നല്ലൊരു മരുന്നില്ലെന്റെ മാലോകരേ!

നടുവത്ത് അച്ഛൻനമ്പൂരി.

ചമ്പത്തിൽ

ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ

(1032 മീനം 5-ാം നു- ജനിച്ചു; 1080 വൃശ്ചികം 14-ാം നു- മരിച്ചു)

'അർത്ഥത്തിനു ഭേദംവരാതെയും കവിതാരീതി കുറയാതെയും ഭാഷയെന്ന പേരിൽ മുഴുവനും സംസ്കൃതപദങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാതെയും ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഷപ്പെടുത്തുക ശക്യമാണെന്നു നമുക്ക് ഇതിനു മുമ്പിൽ വിചാരിപ്പാനിടവന്നിട്ടില്ല' എന്ന ഒരു പ്രശംസ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പക്കൽനിന്ന് അപഹരിച്ചു, ജാനകീപരിണയം ഭാഷാനാടകത്തിന്റെയും, ആസ്വാദ്യതകൊണ്ട് എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾക്ക് ഒട്ടും താണതില്ലാത്ത ശ്രീഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ടിന്റെയും, ഭാഷാന്തരീകരണവിഷയത്തിൽ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ സാമർത്ഥ്യവും മലയാളഭാഷയുടെ ശക്തിയും ഒരുപോലെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചുനില്ക്കുന്ന ഉത്തരരാമചരിതം ഭാഷാനാടകത്തിന്റെയും കർത്താവായ, ആ മഹാന്റെ വിയോഗം കേരളഭാഷയുടെ ഒരു വലിയ ദുർദ്ദശാപരിണാമമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നു പറയട്ടെ. ഈ സംഭവം ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ആർ വിചാരിച്ചു. മലയാളഭാഷക്ക് ഇതുനിമിത്തം നേരിട്ട നഷ്ടത്തിന് ഒരു പരിമാണം നിശ്ചയിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ? മലയാളഭാഷക്ക് അപ്രതിവിധേയമായ ഒരു നഷ്ടം സംഭവിച്ചു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നു പറവാനുണ്ടു.

ഈ അവസരത്തിലെഴുതുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകമായിട്ടു നിരൂപണം ചെയ്വാനുള്ളതു കേരളഭാഷാപോഷകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏതൊരു സ്ഥാനത്തിന്നാണ് മന്നാടിയാർ അർഹത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന സംഗതിയാകുന്നു. മന്നാടിയാൎക്കു കേരളഭാഷാപോഷകസദസ്സിൽ ഒരു സ്ഥാനംകൊടുക്കുന്നതിന്ന് ആർക്കും വിരോധമില്ലെങ്കിലും ആ സദസ്സിലെ കവിമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനം കൊ

ട്ടുകുന്ന കാര്യത്തിൽ ചിലർ അവിചാരപൂർവ്വമായി വിരോധാഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ ലേഖകന് അറിവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ന്യായം എന്തെന്നാൽ: ഒരാൾക്ക് ഒരു കവിസ്ഥാനം കൊടുക്കേണമെങ്കിൽ ആയാൾ തന്റെ കല്പനാശക്തി ഉപയോഗിച്ച് എന്തെങ്കിലും കവിതയുണ്ടാക്കിയിരിക്കണം, അതല്ലാതെ ഒരു ഭാഷയിൽ മററുള്ളവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കൃതികളെ മറെറാരു ഭാഷയിൽ തർജ്ജമമാത്രം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു തർജ്ജമക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്യകൃത്ത് എന്നല്ലാതെ കവിശബ്ദത്തിന്ന് അർഹനായിവരുന്നതല്ലെന്നാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം ചിലരുടെ കാര്യത്തിൽ ശരിയായും മററുചിലരുടെ കാര്യത്തിൽ തെററായും വരും എന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം. കവിഹൃദയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ തർജ്ജമചെയ്യുന്ന ചില പദ്യകൃത്തുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാകുന്നു. ഈ വകക്കാരുടെ വകയായും അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കവിഹൃദയം വിടാതെയും ഭാവപുഷ്ടി കുറയാതെയും മൂലത്തിന്റെ ജീവൻ കളയാതെയും ഒരാൾ ഒരു കവിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തെ തർജ്ജമചെയ്തു തന്റെ സഹൃദയത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആയാൾക്കു സജ്ജാതീയത്വവും കല്പിക്കാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ലേഖനദൈർഘ്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട് ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമേ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നുള്ളു. ഉത്തരരാമചരിതത്തിലെ ഈ മൂലശ്ലോകവും തർജ്ജമയും വായിച്ചുനോക്കുക:—

മൂലം.

ഹേലോല്ലോലക്ഷുഭിതകരണോജ്ജൃംഭണസ്തംഭനാർത്ഥം
യോയോ യത്നഃപ്രതിജനിമയാ ധീയതേ തന്തമന്തഃ
ഭിത്വാഭിത്വാ പ്രസരതിബലാൽ കോഽപി ചേതോവികാര
സ്തോയസ്യേവ പ്രതിഹതരയസ്സൈകതം സേതുമോഘഃ"

തൎജ്ജമ

തള്ളിത്തിങ്ങിക്കലങ്ങിപ്പെരുകമഴലിനെ
ത്തെല്ലൊതുക്കുന്നതിന്നായ്
ഉള്ളത്തിൽ തൽക്ഷണം ഞാൻ പലവിധ
മിഹചെയ്യുന്നയത്നത്തെയെല്ലാം
വെള്ളത്തിൻ വേഗമേറും ഗതിമണലണയെ-
ത്തട്ടിനീക്കുന്നപോലെ
തള്ളിത്തള്ളിപ്പരക്കുന്നിതു ബത വലുതായുള്ള
ചേതോവികാരം.

ഈവിധം ഭവഭൂതിയെ തൎജ്ജമചെയ്തു മന്നാടിയാർ ഭാഷാപോഷകസദസ്സിലെ കവിമണ്ഡലത്തിൽതന്നെ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ കവിതയുടെ അനന്യസാധാരണമായ ആസ്വാദ്യതനിമിത്തം ആ മണ്ഡലത്തിലെ അത്യുന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നിനെത്തന്നെ സൎവ്വദാ കയ്യിലാക്കി എന്നുകൂടി പറയുന്നതിന്ന് എന്താണ് സംശയിക്കാനുള്ളത്. ഈ കവി തന്റെ പ്രഥമകൃതിയായ ജാനകീപരിണയംകൊണ്ടുതന്നെ ഈ സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട്, തന്റെ ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യവും ഉത്തരരാമചരിതവുംകൊണ്ട് അതിനെ താൻ ദൃഢീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വിശേഷിച്ച്, സമാനകൃതികളായി ജാനകീപരിണയവും ഉത്തരരാമചരിതവും രണ്ടുള്ളതിൽ ഉത്തരരാമചരിതം തൎജ്ജമ മറേറതിനേക്കാൾ എത്രയോ അധികം മേലെകൂടി നില്ക്കുന്നതാണെന്നു സൎവ്വസമ്മതമായിരിക്കെ ഈ കവിയുടെ പേർ അധികവും ജാനകീപരിണയത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരേണമെങ്കിൽ ജാനകീപരിണയം നിമിത്തം മന്നാടിയാർ എന്തോ അത്ഭുതപൂൎവ്വമായ ഒരു സാമൎത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്തി മലയാളഭാഷക്ക് മറെറാരാലും ചെയ്വാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്തൊരു ഗുണം ചെയ്തിരിക്കേണം എന്നതു തീൎച്ചതന്നെ. ഈ അത്ഭുതപൂൎവ്വമായ സാമൎത്ഥ്യത്തെത്തന്നെയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ

ഇടക്കത്തിൽ ചേൎത്ത സട്ടിഫിക്കേററിലെ വാചകംകൊണ്ട് നമ്മുടെ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും.

ഓരോസന്ദൎഭങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചില്ലറ ശ്ലോകങ്ങളായി മന്നാടിയാരുടെ ചില കല്പിതകൃതികൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. ആവകയായി ഉള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ മന്നാടിയാരുടെ കവിതാശക്തി ധാരാളം കാണിക്കുന്നവകളും ആകുന്നു. നമ്മുടെ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഒരിക്കൽ സമൎപ്പിച്ച ചില മംഗളശ്ലോകങ്ങളിൽ ഒന്ന് താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

'ധീരശ്രീനൃപതേ! ഭവാന്റെ ഗുണമാലംബിച്ചുകൊണ്ടെപ്പൊഴും
പാരിൽ തിങ്ങിവിളങ്ങിടും വിമലമാം സൽകീൎത്തിനാരത്തിനെ
ഊരുന്നൂ ചിലർ കൈകളൊക്കെയതിനായാൎക്കും ലഭിക്കില്ലതിൻ
സാരം ഞാൻ പറയാം ഗുണത്തിനു വിഭോ! തുമ്പില്ലവൎക്കും തഥാ'

ഈ ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കിയ കവിക്ക് കവിതാശക്തിയില്ലെന്ന് എങ്ങിനെ പറയുന്നു. ഈ കവി ഒരു കല്പിതഗ്രന്ഥം നിൎമ്മിക്കാഞ്ഞതു മലയാളഭാഷയുടെ ഗ്രഹപ്പിഴയെന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറവാനില്ല.

എന്തെങ്കിലും ഒരു കല്പിതഗ്രന്ഥം നിൎമ്മിക്കേണമെന്ന് ഈ വിദ്വാനോടു പല അവസരങ്ങളിലും ഈ ലേഖകൻ താല്പൎയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെയും അതിനു സമാധാനമായി പറയാറുള്ളത് എന്തെന്നാൽ:— 'കാളിദാസൻ ഭവഭൂതി മുതലായവരുടെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ട് എങ്ങിനെയാണ് ഒരു കല്പിതഗ്രന്ഥം നിൎമ്മിക്കുന്നത്' എന്നാണ്. 'കാളിദാസൻ ഭവഭൂതി ഇവരെപ്പോലെ കൃതികൾ നിൎമ്മിപ്പാൻ കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്വന്തമായി വല്ലതും പ്രവൃത്തിക്കയുള്ളു എന്ന് എല്ലാ കവികളും വിചാരിച്ചാൽ നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും' എന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ ചെയ്ത ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി പറഞ്ഞതു:— സംസ്കൃതഭാഷയിൽ ഉൽകൃഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ ഉണ്ടല്ലോ, അവയെല്ലാം കഴിയുന്നേടത്തോളം മലയാളികൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷമല്ലേ വേണമെങ്കിൽ അന്നേയും സ്വന്തമായി വല്ലതും പ്രവൃത്തിപ്പാനു

സാധിക്കേണ്ടത്" എന്നാണ്. "എന്നാൽ ഉത്തരരാമചരിതത്തിന്നു ശേഷം ഒന്നും തർജ്ജമചെയ്തില്ലല്ലോ" എന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ ആക്ഷേപിക്കയുണ്ടായി. അപ്പോൾ പറഞ്ഞ സമാധാനം:— ഒരു ഗ്രന്ഥം തർജ്ജമചെയ്വാൻ പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പ് അതിന്റെ കിട്ടാവുന്നേടത്തോളമുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളോടുകൂടി അത് നാലു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും പഠിക്കണം; പിന്നെ അത് നാലു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും വായിച്ച് നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ച് കവിഹൃദയം കഴിയുന്നേടത്തോളം മനസ്സിലാക്കണം; എന്നതിന്റെ ശേഷം വേണം തർജ്ജമചെയ്വാൻ പുറപ്പെടാൻ" എന്നാണ്. ഇത്രയും മനസ്സിരുത്തി പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടാണ് നമ്മുടെ കവി ഒരു ഗ്രന്ഥം തർജ്ജമചെയ്വാൻ പുറപ്പെടുന്നത് എന്നായ് ഉത്തരരാമചരിതത്തെപ്പറ്റി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഈ ലേഖകനോടായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കവി തന്റെ തർജ്ജമയിൽ ഓരോരോ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നും ചില വാക്കുകൾ ശ്ലോകങ്ങളുടെ ഓരോരോ ദിക്കിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നും ഇന്നിന്ന ന്യായങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു വിശേഷിപ്പാൻ സംശയിയായിട്ടുണ്ട്. കവിതയുണ്ടാകുന്ന വിഷയത്തിൽ, താൻതന്നെ ആലോചിച്ച് ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതും നന്നായി തർജ്ജമചെയ്യണമെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ളതും ആയ ഈ വക നിബന്ധനകളൊന്നും കൂടാതെ നിർമ്മിതങ്ങളായ അധികം കൃതികൾ ഈ കവിയുടെ വകയായി ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തത്. ഇമ്മാതിരി ക്ലേശിച്ച് പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതു കവിതാവിഷയത്തിലെന്നപോലെ മന്നാടിയാർ ഏർപ്പെടുന്നതോ ഏല്ക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഉള്ളതാണെന്നു അദ്ദേഹമായിട്ടു പരിചയമുള്ള എല്ലാ ആളുകൾക്കും അറിവാൻ ഇടയുണ്ടായിരിക്കണം. തന്റെ കുലാചാരത്തിന്നു മരണംവരെ താൻ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ഉദ്യോഗം ഒരു വക്കീലുദ്യോഗമായിരിക്കയും അതിൽ ധാരാളം മതിയായ കേസ്സുകളും സമ്പാദ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഈ കവി നമ്മുടെ ഭാഷക്ക് മൂന്ന് ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളെ ദാനം ചെയ്തത് ഓർക്കുമ്പോൾ മൂന്നിലധികം കിട്ടിയില്ലല്ലോ എന്നു വ്യസനി

ക്കാതെ ഉള്ളത് നല്ലതായി കിട്ടിയല്ലൊ എന്നു വിചാരിച്ച് സന്തോഷിപ്പാനും മതിയായ കാരണമുണ്ട്.

ഇനി മന്നാടിയാരുടെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പററിക്കൂടി ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ച് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം. മന്നാടിയാർ 1032-ാമാണ്ട് മീനമാസം 5-ാം-നു- കൊച്ചിശ്ശീമ കിഴക്കൻചിററൂരിൽ ഒരു വലിയ ജന്മിയും ഒരു നാട്ടുവാഴിയും ആയ ചമ്പത്തിൽ വീട്ടിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു രോഗപീഡിതനായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് തന്റെ ഭവനത്തിലെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചുവന്നിരുന്ന ആളും 'ചെമ്പത്തിലെ 'അപ്പുഎഴുത്തച്ഛൻ' എന്ന് ഇപ്പോഴും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധിയുള്ള ആളും ഒരു ഗുരുത്വമുള്ള ജ്യോത്സ്യനും വിചാരം ഹാലാസ്യമാഹാത്മ്യത്തിൽ

'കരുണാബ്ധിയാം ഗുരുനാഥന്റെ ദിവ്യ-
ചരണാംബുജദ്വയം ശരണം സദാ മമ
സ്മരണം യസ്യ ശാസ്ത്രവാരാന്നിധികളെ
തരണം ചെയ്യുന്നതിനു തരണിയായിട്ടുവരും
വരണം ചെയ്യാൻ തന്നേ സ്വയമേ കവിതയാം
തരുണീയതിനും ഹേ തരണം ഗുരുകൃപാം'

എന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളും ആയ ചിററൂർ *കോന്തത്ത രാമൻനായരുടെ കീഴിലാണ് മന്നാടിയാർ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. 'ആ മണ്ടാ പിടിച്ചു രോഗിയായിട്ടിരിക്കുന്നവൻ ഇപ്പോൾ കണ്ടാൽ സാരമില്ല; അവനാണ് പഠിപ്പുകൊണ്ടു യോഗ്യതയും പേരും സമ്പാദിക്കുന്നവൻ' എന്നു നമ്മുടെ കവിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അപ്പുഎഴുത്തച്ഛൻ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ചമ്പത്തിലുള്ളവർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ കാലത്ത് അപ്പുഎഴുത്തച്ഛന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ വക്കീൽപരീക്ഷ പഠിച്ചു ജയിച്ചു. അതിനുശേഷം കുറെക്കാലം മൂവ്വാററുപുഴ വക്കീലായിരുന്നു. പിന്നീട് കൊച്ചിവക്കീൽപരീക്ഷയിലും ജയിച്ച് അപ്പീൽകോർട്ട് വക്കീലിന്റെ സന്നതും വാങ്ങി തൃശ്ശിവപേരൂർ സ്ഥി

രമായി താമസിച്ച് വക്കീൽപ്രവൃത്തി നോക്കിവരികയും ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് കരിക്കൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ 1063-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന 'കേരളനന്ദിനി' എന്ന പത്രത്തിന്റെ പ്രഥമപത്രാധിപസ്ഥാനം രണ്ടോ മൂന്നോ മാസത്തോളം വഹിച്ചു പ്രവൃത്തി നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജാനകീപരിണയവും ററപൊസ്യമാഹാത്മ്യവും ഉത്തരരാമചരിതവും ഈ കാലത്തിനുശേഷമുള്ള കൃതികളാകുന്നു. 'പുഷ്പഗിരീശസ്തോത്രം' എന്ന് ശ്രീരാമപരമായി തത്വജ്ഞാനദർശിനിയായ ഒരു ആശ്വാസശതകം സംസ്കൃതത്തിലുണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു പുസ്തകം കൂടി മന്നാടിയാരുടെ വകയായിട്ടുണ്ട്.

മരിക്കുന്നതിനു രണ്ടുമൂന്നുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതുടങ്ങി പ്രമേഹസംബന്ധമായ ഉപദ്രവങ്ങളും കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ടി. രോഗം അധികമായി തൃശ്ശിവപേരൂർവെച്ച് 1080 വൃശ്ചികം 14-ാം നു- പരലോകം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ കേരളഭാഷാബന്ധുക്കളായവൎക്കും അവരിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മന്നാടിയാരായിട്ടുള്ള അടുത്തുപരിചയംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും സ്വഭാവഗുണവും അറിവാൻ ഇടയുണ്ടായിട്ടുള്ള അസ്മദാദികൾക്കും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യസനത്തിന്ന് താഴെ പറയുന്ന ഭഗവദ്വാക്യത്തിലെ സമാധാനമല്ലാതെ മറെറാന്നും ഇല്ല—

ജാതസ്യ ഹി ധ്രുവോ മൃത്യുഃ
ധ്രുവം ജന്മമൃതസ്യ ച
തസ്മാദപരിഹാൎയ്യേൎത്ഥേ
നത്വം ശോചിതുമൎഹസി.

(ഭഗവൽഗീത)

സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ

ആത്മദമനം

മനുഷ്യവൎഗ്ഗത്തിൽ ലൌകികന്മാരായിട്ടുള്ളവൎക്കു പരോപദ്രവം ചെയ്യാതെകണ്ടും പരന്മാരിൽനിന്ന് ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കാതെകണ്ടും ഏകദേശമെങ്കിലും പരസമ്മതന്മാരായും ലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടണമെങ്കിൽ മൂന്നു പ്രധാനഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആയവ പ്രാധാന്യക്രമേണ ആത്മദമനം, ആത്മാവബോധം, ആത്മബഹുമതി എന്നിവയാകുന്നു. ഇവിടെ ആത്മബഹുമതി എന്നതിന്നു ദുരഭിമാനമെന്നോ അനാവശ്യമായ 'താൻ പ്രമാണിത്വ'മെന്നോ അൎത്ഥം ധരിച്ചുപോകരുത്. യാതൊരവസ്ഥാന്തരങ്ങളിലും തന്റെ വിചാരം, വാക്ക്, പ്രവൃത്തി ഇവകളെ നീചമാൎഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ശക്തി തന്നിൽതന്നെയുണ്ടെന്നു വിശ്വാസംമൂലം അവനവനെക്കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന ബഹുമാനമെന്നാണ് മേൽപറഞ്ഞ പദത്തിന്റെ താല്പൎയ്യം. ഈ ആത്മബഹുമതിതന്നെയാണ് ഉൽകൃഷ്ടപദവിയിലേക്കു മാൎഗ്ഗദൎശിയായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മൂലവും. ആത്മാവബോധമെന്നതെന്തെന്നാൽ, സ്വസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മതത്വജ്ഞാനമാകുന്നു. അതായത് അവനവനുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെ അവനവനുതന്നെ വഴിപോലെ അറിയാറാവുക. ആത്മദമനമെന്നതു കാമക്രോധലോഭമോഹാദികളിൽനിന്ന് അനായാസേന മനസ്സിനെ പിൻവലിക്കുവാനുള്ള ശക്തി. ഈ ഗുണത്രയത്തിൽ സൎവ്വോൽക്കൎഷേണ വൎത്തിക്കുന്ന ആത്മദമനമെന്ന ഗുണത്തെയാണ് പ്രകൃതമായിട്ടു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

മദോന്മത്തനായിരിക്കുന്ന ഗജത്തിന്ന് അങ്കുശമെന്നപോലെയും, ഒതുക്കവും വണക്കവുമില്ലാത്ത കുതിരക്കു കടിഞ്ഞാണെന്നപോലെയും, കോളിളകപ്പെട്ടുഴലുന്ന തോണിക്ക് ഒരിക്കലും തെററാത്ത അമരംപോലെയും രാഗദ്വേഷാദിചിത്തവൃത്തികൾക്കു പരാധീനന്മാരായ മനുഷ്യൎക്ക് ആത്മദമനം കേവലമൊരു ഗുണമെന്നു മാത്രം പ

റഞ്ഞാൽ പോരാ; അതിൻെറ അഭാവം ഏററവും ആപൽക്കരമെ
ന്നുതന്നെ പറയണം. മദംകൊണ്ടു ഗർവിഷ്ഠനായ കൊലക്കൊമ്പനെ
ഒതുക്കിനിർത്തുവാൻ ആയുധമില്ലെന്നുവന്നാൽ അന്യന്മാൎക്കുണ്ടാകു
ന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കു കയ്യും കണക്കുമില്ലാത്തതാണ്. ഏററവും
ചൊടിയോടുകൂടി യഥേഷ്ടം പാഞ്ഞുനടക്കുന്ന കുതിര ഉപകരിക്ക
ത്തക്കതാകേണമെങ്കിൽ അതിനെ വേണ്ടവഴിക്കു കൊണ്ടുനടത്താ
റാവണം. ആയതിന്നു കടിഞ്ഞാണിൻെറ സഹായംകൂടാതെ സാ
ധിക്കുന്നതുമല്ല. അനേകം ദുർഘടങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദുസ്തരമായ മഹാ
ൎണ്ണവത്തിൽകൂടി തോണിയെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തേക്കു വഴി തിരിക്കണ
മെങ്കിൽ അമരത്തിൻെറ ബലംകൊണ്ടല്ലാതെ മറെറാന്നുകൊണ്ടും
ഫലിക്കുന്നതല്ല. അപ്രകാരംതന്നെ അവനവൻെറ മനോവൃത്തിക
ളെ വഴിക്കുവഴി നിയമനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് സാമാന്യേന മൂന്നു
വിധത്തിലുള്ള പ്രയോജനമുണ്ട്. അപായകതകൊണ്ട് അന്യന്നു ശ
ല്യമായിത്തീരായ്ക; തൻെറ ജീവകലശം പരോപകാരത്തിന്നായി
ഭവിക്കുക; അസത്തുക്കൾ ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷ
പ്പെടുക. ഇപ്രകാരം ഗുണോൽകൃഷ്ടമായ ആത്മദമനത്തിൻെറ ഫ
ലമാകുന്നു ശാന്തന്മാൎക്കും അശാന്തന്മാൎക്കും ഒരുപോലെ ഭൂഷണമായ
ക്ഷമാബലം.

അഭ്യാസംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലാതെ ക്ഷമാഗുണം ക്ഷണ
സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. അല്പമാകട്ടെ അനല്പമാകട്ടെ സകലസംഗ
തികളിലും ഒരുപോലെ ക്ഷമ ശീലിച്ചുവരികിലേ ഈ ഗുണം സ്വഭാവ
ത്തോടുകൂടി ഇണങ്ങുകയുള്ളൂ. അറിഞ്ഞിട്ടും അറിയാതെകണ്ടും നി
ത്യവും ക്ഷമ ശീലിക്കുന്നവരാണ് മിക്ക ജനങ്ങളും. യുക്തിയും മന
സ്സാക്ഷിയും ഒരുവിധം ചെയ്യേണമെന്നു നമ്മളോടുപദേശിക്കു
മ്പോൾ മറെറാരു വിധത്തിലായ്ക്കാൻ മോഹം നമ്മളെ പ്രേരിപ്പി
ക്കുന്നത്. ദിനസരി ജോലികൾ നിൎവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടമില്ലാതി
രുന്നാലും പലവിധത്തിലുള്ള നിബന്ധനകളെക്കൊണ്ടു സ്വേച്ഛ
പോലെ നടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അതാതു ജോലികളെ നി
ൎവ്വഹിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. നട്ടുച്ചവെയിലത്തു ചുട്ടുപഴുത്തുകിടക്കുന്ന പാ

ങ്ങളിന്നിന്ന് കിളക്കുവാൻ യാതൊരുവനും ആഗ്രഹമുണ്ടാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈവക ബന്ധങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതും സഹനശക്തി ശീലിക്കുന്നതിൽ ഒരു വകഭേദമാണ്. അനേകം സംഗതികളിൽ എതിർക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ട് അടങ്ങേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. അതും ക്ഷമാബലത്തിന്റെ വൈഭവംതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അടക്കവും ഒതുക്കവും അറിഞ്ഞു ശീലിച്ചെങ്കിലേ ആയവകൾ സ്ഥൈര്യവും ഗാംഭീര്യവും മതിയാവുകയുള്ളൂ. അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ അറിവുള്ളവർക്കു സാധിക്കയുള്ളൂ. ഇതുതന്നെയാണ് വിദ്വാന്മാരുടെ ക്ഷമക്കും മൂഢന്മാരുടെ ക്ഷമക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ആത്മദമനത്തിന്റെ ഉപാംഗങ്ങളായ വിനയവും വിവേകവും മൂഢന്മാർക്ക് ചില സമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും ആയവ അവരിൽ സ്ഥിരമായിട്ടു പ്രകാശിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളല്ല. വിദ്വാന്മാർക്കാകട്ടെ വേണമെങ്കിൽ ആയവകളെ ഹാനിവരാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മല്ലപാണികളാണെന്നു പൂർണ്ണബോധമുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ശകാരവാക്കുകൾ കേട്ടു പരിഭവിച്ച് മാനനാശത്തിനു കോടതികയറുന്നതും മലകളിളകിലും മഹാജനങ്ങൾക്കിളക്കം തട്ടാത്തതും ഈ വിവേകത്തിന്റെ പ്രകാരഭേദംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അതുഹേതുവായിട്ടു സകലഗുണങ്ങളുടേയും മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ആത്മദമനത്തെ സകലജനങ്ങളും സമാസമയത്തും യഥാശക്തി ലാളിച്ചു പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്ന് യുക്തിയും അനുഭവവും ഒരുപോലെ നമ്മെ ശാസിക്കുന്നതാണ്.

ആർ. വി.

കോമുമേനോൻ

(പച്ചമലയാളം)

'ചൊല്ലാതെകണ്ടുകഴിയില്ല വിടില്ല ഞങ്ങ-
ളല്ലാതെ മററാരുവരില്ലതുടങ്ങിയല്ലൊ'
എല്ലാരുമിങ്ങിനെ തിരക്കുകിൽ വല്ലതും ഞാൻ
ചൊല്ലാമറിഞ്ഞപടി കാതു ഇടച്ചു കേൾപ്പിൻ. ൧

ഉണ്ടായിരുന്നു മലയന്തൊടിയെന്ന വീട്ടിൽ-
ക്കൊണ്ടാടിനാനകളിണങ്ങിയ കോമുമേനോൻ
കണ്ടാൽക്കുലുക്കമെലമ്പനുമുള്ളിലേററ-
മുണ്ടാമുടല്ലവനെഴുന്നാൾകത്രാകമം ൨

ഇല്ലെന്നൊരിക്കലുമൊരാളൊടുമൊന്നിനും താൻ
ചൊല്ലുന്നതല്ലതുവുമല്ല പണം നിനച്ചാൽ
പുല്ലെന്നുറച്ചു പുലിയതുപോലെടുത്തു
ചൊല്ലുന്നവക്കു മടിവിട്ടു കൊടുത്തുവന്നു ൩

പൊന്നുള്ളതിങ്ങിനെ പെട്ടകളിലൊട്ടുക്കമെന്നു-
മെന്നുള്ള മൂകതയിലേതുമിയന്നിടാതെ
തന്നുള്ളലിഞ്ഞു മുതലതലിയന്നിരന്നു-
വന്നുള്ളവക്കു വഴിപോലെ കൊടുത്തു മേനോൻ ൪

താരൊത്തമേനികളവന്നടിമപ്പെടാനാ-
ത്താരൊത്തിടും കൊതിമുഴുത്തു കഴിച്ചു നാട്ടിൽ
നേരൊത്തമേനവനെയൊന്നരികത്തുകണ്ടു-
നേരത്തു കണ്ണിണ കുളുർത്തിതവക്കു പാരം. ൫

മേനോനെനിക്കു മുറിനല്ലണമെന്നു പേട-
മാനോടിടഞ്ഞമിഴിമാർ മലമങ്കയാളെ
തന്നോർത്തു നാപ്പകൽ വണങ്ങിയ മട്ടകാരൻ
ഞാനോക്കിലായിടുകയില്ല നിനച്ചുകൊൾവിൻ ൬

എന്നാലിളംമെയ്യിതുകൊണ്ടു കുറച്ചുനാളിൽ
തന്നാനതെകണ്ടു പലനാളവനും കഴിച്ചു
നന്നായുറപ്പുകലരുന്ന വരാടെടുത്തു
നിന്നാൽ മലർണ്ണകലന്നവനും മടങ്ങും   ൭

'കൂറില്ല മേനവനു തെല്ലുമകക്കതന്നിൽ
മാറില്ല മട്ടു മലരമ്പനു കെൽപുമില്ല
ചേരില്ല നമ്മളൊടിവൻ കല്ലർമേനിമാരെ-
യോരില്ല നമ്മുടയ നന്മകളും പറകില്ല   ൮

'ഈ മേനവന്റെ നിനവൊക്കെ മറന്നു മേലാൽ
നാമെത്തുമാടലിയലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാം'
പൂമേനിമാർ കരളിലിങ്ങിനെയോർത്തുറച്ചും
പൂമേനി വാടി മലരാൽ മലർ വാട്ടമാർന്നു.   ൯

നല്ലാരിലുള്ളലിയാത്തവനല്ല മേനോൻ
കല്ലാണവന്റെ മനമെന്നു നിനച്ചിടേണ്ട
ഇല്ലാത്തതിങ്ങിനെ കൊതിക്കുകിലെന്തു ചെയ്യു-
മെല്ലാർക്കുമിമ്പമുളവാക്കുവതാർക്കു വയ്യും.   ൰

നാണം വെടിഞ്ഞു വങ്കളത്തരമൊടൊത്തു നാട്ടിൽ-
ക്കാണുന്ന തേന്മൊഴികളെക്കളവാൽ ലഭിക്കാൻ
ത്തുന്നങ്ങളേക്കരുതൊരിക്കലുമെന്നിവണ്ണ-
മാണങ്ങു മേനവനുറച്ചതു നാരിമാരോടേ.   ൰൧

അഞ്ചാറു നാഴികയകന്നൊരു കാവിൽ വേല-
യഞ്ചാതെ കാണ്മതിനു തോഴരൊടൊത്തു മേനോൻ
നെഞ്ചാളിടുന്ന കൊതിയോടൊരു നാളു നടന്നു
പാഞ്ചൊടിയെങ്ങുമവിടെപ്പല കാഴ്ച കണ്ടു   ൰൨

മേന്മേൽ തിരക്കിയവിടെപ്പലമർത്തിയാഴി-
യിന്മേൽ തിരക്കിയുയരും തിരയെന്നപോലെ
താന്മേ തെഴുന്ന കഴലൊന്നു വണങ്ങിനിന്നാ-
രമ്മേനവൻ മുഴുവനും പിഴയാതെ കണ്ടു.   ൰൩

വാള്ളും തിരകളിൽ വെയിലേറ്റു നടന്നമെയ്യി-
ലൊക്കം വിയർപ്പു പൊടിയെന്നിവയൊക്കെ നീക്കാൻ
തക്കം നിനച്ചു തനിയേ ചളിയററവെള്ളം
നില്ക്കും കുളം തിരയുവാൻ നടകൊണ്ടു മേനോൻ ൧൪

നീരാഴ്വും മലർമണം കലരുന്ന കാററും
ധാരാളമുള്ള ചെറുപൊയ്കയണഞ്ഞതിങ്കൽ
നീരാടുവാൻ ഇനിയവേ മലരമ്പെടുത്തു.
നേരായ്ത്തൊടുത്തു തരമോർത്തു കരിമ്പുവില്ലൻ ൧൫

നീണ്ടും ചുരുണ്ടുമഴകാർന്നിരുണ്ടു തോററ
മണ്ടും കരിങ്കുഴലഴിച്ചതിലെണ്ണ തേച്ചാൻ
വീണ്ടും പുതുത്തളിർ തൊഴുന്നൊരു കയ്യതി-
ക്കൊണ്ടുള്ള പെൺകൊടിയെ മേനവനൊന്നു കണ്ടു ൧൬

അരക്കൊപ്പമാമുടിയുമമ്മുടിചെന്നടിക്ക-
ക്കൊല്ലുമാമലർതൊഴും പടിയുള്ള മെയ്യും
മെയ്ക്കൊത്തിലലരമ്പനു തോഴരായി
നില്ക്കുന്നൊരച്ചു തരമെന്നവനൊന്നു പൊങ്ങി ൧൭

കാറിന്നിടക്കു മിഴിചിന്നിടുമററ മിന്നൽ
ച്ചേലൊന്നമട്ടു കുഴലിൽക്കുളിർമേനി തൻ കൈ
പാരം നിറഞ്ഞഴകൊടൊട്ടു നടന്നു കണ്ടു
പ്പോരെന്നു കണ്ണിണയെ മേനവനങ്ങയച്ചു. ൧൮

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ജീവികളുടെ ശ്രവണശക്തി

സൃഷ്ടിയിലുള്ള അധികജീവികൾക്കും ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളുണ്ട്. അവയുടെ സ്ഥാനവും, ആകൃതിയും, വലിപ്പവും പലജന്തുക്കളിലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണ് കാണുന്നത്. വസ്തുക്കളുടെ അണുക്കൾ അതിവേഗത്തിൽ ഇളകുമ്പോൾ ശബ്ദമുണ്ടാവുകയും അതു

വായുവിൽത്തട്ടി വായുമാർഗ്ഗേണ ചെവികളിൽ ചെന്നുചേരുമ്പോഴാ
ണ് നാം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശബ്ദമുണ്ടാവുന്നത് എങ്ങിനെയാ
ണെന്നും അതു നാം കേൾക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നും മററും
ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ വിസ്തരിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ചില ജന്തുക്കൾക്കു പുറഞ്ചെവി ഉള്ളതായും ചിലതിന്ന് ഇ
ല്ലാതെയും കാണുമാറുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെയും ആനയുടെയും കുരങ്ങ
ന്റെയും പുറഞ്ചെവികൾ ചെവികളുടെ പിൻഭാഗത്തേക്കു ചാ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ [illegible] മുതലായ ജന്തുക്ക
ളുടെ പുറഞ്ചെവികളുടെ [illegible] തള്ളി[illegible]
ണ്. ചെവികൾ മുൻഭാഗത്തേക്കു തള്ളിനില്ക്കുന്നതിനാൽ ആ ജ
ന്തുക്കൾക്കു പുരോഭാഗത്തുനിന്നു വരുന്ന ശബ്ദവും പിന്നിൽനിന്നു വ
രുന്ന ശബ്ദത്തെക്കാൾ എളുപ്പത്തിലും സ്പഷ്ടമായും കേൾക്കുവാൻ
കഴിയും. ആനകൾ ചെവി വട്ടംപിടിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശവും
ഇതുതന്നെയാണ്. ചെവി വട്ടംപിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മുമ്പിൽ
നിന്നു വരുന്ന ശബ്ദത്തെ തടയുവാനും എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാനും
സാധിക്കുന്നു. വാവലുകളുടെ പുറഞ്ചെവികൾക്ക് അസാധാരണ
യായ വലിപ്പമുണ്ട്. ചില വാവലുകളുടെ പുറഞ്ചെവികൾ ഉട
ലിനോളം നീളമുള്ളതായിക്കാണാറുണ്ട്.

പ്രാണികളുടെ ചെവികൾ തലയിലും വയററിലും കയ്യിന്മേ
ലും ഇങ്ങിനെ പല അംഗങ്ങളിലുമായി ഭേദപ്പെട്ടുകാണുന്നു. പച്ച
പ്പുഴുവിന്റെ (പച്ചക്കുതിര) ചെവികൾ വയററത്താണത്രെ. വണ്ടു
കളുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾ അവയുടെ കയ്യുകളാകുന്ന കൊമ്പുകളി
ന്മേലാണ്. ഏതുഭാഗത്തുനിന്നെങ്കിലും ശബ്ദം കേട്ടാൽ വണ്ടുകൾ
ആ ഭാഗത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു കയ്യുകൾ നീട്ടി കിടക്കുന്നതു കാണാം.
പച്ചപ്പുഴു, ചീട് മുതലായ പ്രാണികൾ കർണ്ണകഠോരമായ ശബ്ദ
ങ്ങൾ സന്ധ്യാസമയത്തും രാത്രിയിലും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു പലരും
കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ഗാനം ഇണയെ ആകർഷിക്കുവാൻവേ
ണ്ടി ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രാണികൾ ശബ്ദിക്കുന്നതു മനഃപൂർവ്വമാ
യും കാര്യസാദ്ധ്യം ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നുള്ളതിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പ

റയാം. ഒരു ആൺവണ്ടിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു വീതിയുള്ള ഒരു പെട്ടിയുടെ ഒരററത്തും അതിൻെറ ഇണയെക്കൊണ്ടുവന്നു പലകയുടെ മററെ അററത്തും ഇട്ടു. കുറച്ചുനേരത്തെക്കു രണ്ടുപേരും നിശ്ശബ്ദമായി കിടന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെൺവണ്ട് മുരണ്ടുതുടങ്ങി. ആൺവണ്ട് ഈ ശബ്ദം കേട്ട് കണ്ണുകൾ നീർത്തി തപ്പിത്തപ്പി ഇണയുടെ അടുത്തു ചെന്നുചേർന്നു. രണ്ടുപേരും അടുത്തുകൂടിയപ്പോൾ പെൺ [illegible] പിന്നീട് ആൺവണ്ടിനെ എടുത്ത് [illegible] മുറിച്ചുകളഞ്ഞ് പണ്ടത്തെപ്പോലെ [illegible] പലകയുടെ അററത്ത് ഇട്ടു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പെൺവണ്ട് രണ്ടാമതും സംഗീതം ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ കണ്ണുകൾ മുറിഞ്ഞുപോയ ആൺവണ്ടിനു ചെവികളും വേറിട്ടുകൊണ്ടു ശബ്ദം കേൾപ്പാനൊ പത്നീസംയോഗത്തിന്നൊ സംഗതി വന്നില്ല.

വികാരഭേദങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രാണികളുടെ ശബ്ദങ്ങൾക്കും വ്യത്യാസം കാണാറുണ്ട്. കുപിതനായ ഒരു തേനീച്ചയുടെയൊ വണ്ടിൻെറയൊ വേട്ടാളൻെറയൊ ഝംകാരം പ്രണയവിവശനായിരിക്കുമ്പോഴും പണി എടുക്കുമ്പോഴും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മൂളിച്ചപോലെയല്ലെന്നു മനസ്സിരുത്തിയാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ഭയാവഹമായ ദീനസ്വരവും പ്രയാസംകൂടാതെ തിരിച്ചറിയാം. കൊതുവിന്നു രോമങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊമ്പുകൾ ഉണ്ട്. ഓരോ ഘനത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ ഇവയിൽ ഓരോ രോമങ്ങൾ ഇളകുന്നതാണത്രെ. ശബ്ദങ്ങളുടെ ഘനവ്യത്യാസം അണുക്കളുടെ ചലനവേഗത്തിൻെറ വ്യത്യാസംകൊണ്ട് ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ഈച്ചകൾക്കും എറുമ്പുകൾക്കും ചെവികളുണ്ടോ എന്ന് ഇതുവരെയും സൂക്ഷ്മമായി അറിവായിട്ടില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവയുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മനുഷ്യരുടെ ചെവികളെപ്പോലെ ശ്രവണശക്തിയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്തെന്നാൽ, ഈ പ്രാണികൾക്കു വീണയുടെയൊ തംബുരുവിൻെറയൊ ശബ്ദങ്ങൾ കൂടി കേൾപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പരസ്പരം ഗ്രഹിക്കാ

വുന്നവിധത്തിൽ എറുമ്പുകൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിപ്പാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ട്. എന്തായാലും അവയുടെ ശബ്ദങ്ങളൊന്നും നമുക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. തേനീച്ചയുടെ ശബ്ദത്തിന് ഈച്ചയുടെ മൂളലിനേക്കാൾ ഘനമുണ്ട്.

എട്ടുകാലികൾക്കു വളരെ താണസ്വരങ്ങളും കൂടി കേൾപ്പാൻ കഴിയും. ഉഗ്രരവങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ അവ വലയിൽനിന്നു കീഴ്പോട്ട് പേടിച്ചു ചാടുകയും ദീനസ്വരങ്ങൾ കേട്ടാൽ (വലയിൽ വല്ല പ്രാണിയും വീണിരി　　ചാരിച്ച്) കാലുകളും
പ്പോൾ കണ്ണുകളും ഉയർ　　നല്ലുകയും ചെയ്യും.

തേളിനു മനുഷ്യരുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിനു ഗോചരമല്ലാത്ത ശബ്ദം കൂടി കേൾപ്പാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. തേളിന്റെ ചെവി മാറത്താണെന്നും കൊമ്പിന്മേലാണെന്നും അഭിപ്രായഭേദമുണ്ട്.

മത്സ്യങ്ങൾക്കും ഇഴജാതികൾക്കും മററു ജന്തുക്കളെപ്പോലെതന്നെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അവയ്ക്കു് എന്തെല്ലാം സ്വരങ്ങൾ കേൾക്കാമെന്നു നിശ്ചയമില്ല. പാമ്പ് ചക്ഷുശ്രവസ്സാണല്ലോ. കുറവന്മാർ (പാമ്പാടികൾ) പാമ്പുകളെ കുഴലൂതി സാധാരണ പിടിക്കാറുണ്ട്. കുഴലിന്റെ ശബ്ദം പാമ്പിനു കർണ്ണാനന്ദകരമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ അതു കേൾക്കുമ്പോൾ പാമ്പുകൾ മററു സകലഅവസ്ഥകളും മറന്നു നിശ്ചേഷ്ടരായി പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചുകിടക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ലയിച്ചുകിടക്കുമ്പോഴാണ് കുറവന്മാർ അവയെ പിടിക്കുന്നത്. വീണയുടെയോ ഫിഡിലിന്റെയോ ശബ്ദത്തിൽ പാമ്പിന്ന് ഇത്ര രസമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല.

കന്നുകാലികൾക്കും മററും ഗാനരസം അനുഭവിപ്പാൻ കഴിയും. വനാന്തരങ്ങളിൽവെച്ചു ഗാനം കേട്ട്, പശു, മാൻ മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഗായകന്റെ ചുററും വളഞ്ഞു എന്നും മററും കുട്ടിക്കാലത്തു നമുക്കു കഥ പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുള്ളതു ശരിയായിരിപ്പാൻ വിരോധമില്ല. മേണ്ടാ ചൊങ്കി ലയംകലന്ന് മുരളീനാദം മുഴ കേട്ടു പൈ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് നൽകിയിരിപ്പതും സംഗതിയുണ്ട്. കാട്ടുമൃഗങ്ങളുമായി

ഹിന്ദുക്കളെപ്പറ്റി പല നായാട്ടുകാരും ശബ്ദംകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാവാതെ ഗാനത്തിന്റെ മിടുക്കുകൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മരുഭൂമികളിൽ കൂടി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ച ഒട്ടകങ്ങൾക്കു കൂടി പുറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ പാട്ടുകൊണ്ട് ആശ്വാസവും ഉത്സാഹവും ജനിക്കുന്നുണ്ടത്രെ.

പക്ഷികളുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയം വളരെ സൂക്ഷ്മതയുള്ളതാകുന്നു. പക്ഷികൾക്കു പരസ്പരം സംഭാഷണം ചെയ്വാൻ മാത്രമല്ല, അന്യജീവികളുടെ ശബ്ദംപോലെ [illegible] ...ാധിക്കുന്നതാണ്. ...ിന്നു പ്രസിദ്ധിയുള്ള [illegible] രാജ്യത്ത് അധികമിള്ള അങ്ങിനെപ്പക്ഷികളെ പുറമെ ഇരുത്തി പാട്ടു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നതും ആ ചെറിയ പക്ഷികൾ കുറച്ചു കുറച്ചായി പാഠം പഠിക്കുന്നതും, ആവർത്തിച്ചു് അഭ്യസിക്കുന്നതും ഓർമ്മവെക്കുന്നതും സാധാരണയാണത്രെ. തത്തകൾ പലരുടെയും സംസാരം കേട്ടു പഠിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ നിത്യപരിചയങ്ങളിലൊന്നാണല്ലോ. ഹിന്തുസ്ഥാനിയിലുള്ള ചെറിയ പാട്ടുകൾ അതിവിശേഷമായി പറയുന്ന തത്തകൾ വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ പലേടങ്ങളിലുമുണ്ട്.

സാധാരണയായി സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരെക്കാൾ ശ്രവണശക്തി കൂടിയിരിക്കും. മനുഷ്യരെക്കാൾ ചെവിക്കു സൂക്ഷ്മതയുള്ള അനവധി ജന്തുക്കളുണ്ട്. പൂച്ചകൾ തമ്മിൽ കളിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷംകൊണ്ട് ഉച്ചരിക്കുന്ന ചില ശബ്ദങ്ങൾ യന്ത്രസഹായത്താലല്ലാതെ നമുക്കു കേൾപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇതിന്റെ കാരണം ശബ്ദത്തിനു കാരണങ്ങളായിട്ടുള്ള അണുക്കളുടെ ഇളക്കം നമ്മുടെ ചെവികൾക്ക് ഗ്രഹിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അതിസാവധാനത്തിലോ അതിവേഗത്തിലോ ഉണ്ടാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ബഹുജനങ്ങൾ കൂടിനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് അത്യുച്ചത്തിൽ ശബ്ദം പൊങ്ങുന്നതായ ഒരു കാഹളം വിളിച്ചാൽ ശബ്ദം അധികമധികം ഉച്ചത്തിലാവുന്തോറും അതു കേൾക്കാവുന്നവരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരും. അത്യുച്ചത്തിൽ ഊതിയാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ആർക്കുംതന്നെ അതിന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പാൻ സാധിക്കാതെയും

വരും. നമുക്കു് അനുഭവിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത മനോഹരഗാനംകൊണ്ടു ഭൂമി മുഴുവനും മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അതൊന്നും നമുടെ വെറും ചെവികൾകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ കേൾപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും കാലക്രമംകൊണ്ടു യന്ത്രസഹായത്താലൊ മററൊ ശ്രവിപ്പാൻ സാധിച്ചേക്കാം. ശാസ്ത്രീയമായ അറിവു വദ്ധിക്കുന്തോറും സൃഷ്ടിയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ ഓരോന്നായി നമുക്കു മനസ്സിലാവുന്നതോടുകൂടി സൃഷ്ടിയുടെ യോഗ്യതയെപ്പററി നമുക്കുള്ള വിസ്മയവും ഉപര്യുപരി വദ്ധിച്ചു വരുന്നതാകുന്നു.

എ. ശങ്കരപ്പുതുവാൾ, ബി. എ., ബി. എൽ.

സാരോപദേശദശകം

1. പക്ഷീച്ചു, പൂച്ച, പുലി, വണ്ടെലി, ഞണ്ടു, പച്ച-
   പ്പുല്ലുമതൊട്ടു, പലമാതിരിയായ ജന്മം
   പലതുകഴിഞ്ഞു പുനരിപ്പുരുഷാകൃതിയാം
   കല്ലിൽ കിടച്ചവർ കളഞ്ഞു കളിച്ചിടൊല്ലേ.

2. ഇന്നുണ്ടു ജോലി, ഭഗവൽസ്തുതി, നാളെയാവാ-
   മെന്നോർത്തു പോകരുതു മനുഷ്യനായ്പിറന്നാൽ
   എന്നോ നമുക്കു മരണം, മൃതിപെട്ടുപോയാൽ
   പ്പിന്നെപ്പിറക്കുവതുമെന്തൊരു ജന്തുവായി?

3. മോഹാംഗനാദി വിഷയാംബുധിയിൽ പതിച്ചു
   കാമാദി വൈരിവശരായുഴലിച്ചിടാതെ
   നാമീ പ്രപഞ്ചപരമാർത്ഥമറിഞ്ഞു ചുമ്മാ-
   നാമം ജപിച്ചിലിനിമേൽ ജനിയാതിരിക്കാം.

4. ലോകങ്ങളുള്ള കർമ്മചയനാഥാവഴി, ചിത്രഗുപ്തൻ
പേർക്കുന്ന ബുക്കിലൊരു നാമപദം പതിഞ്ഞാൽ
പാരായി നമ്മുടെ പുനരപ്പുരുഷന്റെ നേരെ
നോക്കുന്നതിനു യമനില്ലവകാശലേശം.

5. കാലാരിതൻ കഥ മറന്നു കളത്രപുത്ര-
ജാലം, പുലർത്തുവതിനായ്പ്പണി ചെയ്തിരുന്നാൽ
കാലൻ കയർത്തു കയറിട്ടു വലിച്ചിഴച്ചും
ാ കടന്നു തടവാനൊരു ബന്ധുവാരോ?

6. ദായാദിപുത്രഗുരുഭൃത്യധനാഭിമാന-
ജായാദിയിൽ കൊതിവളർക്കുമൊരീ പ്രപഞ്ചം
മായാവിലാസമയമെന്നു മനസ്സിനായി-
ട്ടോപ്പായതൽക്കഴിഞ്ഞു പുനരായവ പുല്ലുപോലാം.

7. തീയ്യാളിടുന്നതു തനിക്കൊരു തീററയെന്നോർ-
ത്തിയ്യാന്നതിൽ ശലഭം പതിച്ചു പെടുന്നപോലെ
ഇങ്ങുള്ള നാം വിഷയമാംകടലിൽ പതിച്ചി-
ട്ടേറ്റം കിടന്നു കഷ്ടണിച്ചു നശിച്ചിടുന്നു.

8. സ്വാരം തിരക്കുകിലൊരോ ബാഹ്യ ഉച്ചൂതിസ്സ്വം-
സ്വരം, സ്വതന്ത്രമൊരു ശുദ്ധബോധതരംഗമല്ലോ
ചാരേ ധരിച്ചു തിരുമേനിയിൽ നാം മനസ്സു-
ഞ്ചാരം ഇടങ്ങിലതു പെട്ടുപോയിതു കാണാം.

9. മുട്ടാതെകണ്ടു ശിവപാദസ്മരണം, മനസ്സു-
മുട്ടാതെകണ്ടു കഴിയുന്നൊരു മർത്ത്യജന്മം
പൊട്ടിച്ചിടാതെയുമൊരു തേങ്ങ, കരിംകുരങ്ങിൻ-
കുട്ടിക്കു കിട്ടിയതുപോലെ കഴിഞ്ഞിടുന്നു.

10. സൂരിവൃന്ദത്തോടിടപെട്ടിതരാന്തബോധം
ദ്ദോഷകളഞ്ഞു, ദുരഹംകൃതിയുള്ളതെല്ലാം
തീരെത്ത്യജിച്ചു, തിരുനാമപദം ജപിച്ചാൽ
തീരും നമുക്കു ജനനീജഠരപ്രവേശം

എസ്സ്. നാരായണൻ നമ്പൂരി.

ലാറിപ്പോട്ട്

പരശുരാമന്റെ കൂടെ വന്നവരാണല്ലോ, നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ. അവരിൽ വെച്ചു കാരണവരായിരുന്നു മലനാട്ട് കാരണവര്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തറവാട്ടിൽ പരമ്പരയായി പച്ചമലയാളാചാരങ്ങളെയാണ് അനുഷ്ഠിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ളത്. പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരങ്ങളോ, പരദേശാചാരങ്ങളോ ഈ തറവാട്ടിന്റെ പടിക്കൽ വരെയെങ്കിലും വന്നിട്ടില്ല. ഈ തറവാട്ടിൽ ജനിച്ചു വളൎന്ന കാ ളാണ് നമ്മുടെ ജഡ്ജി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് 'ശ്രീഗോപാലകൃഷ്ണനാരായണരാമശങ്കരൻ' എന്നാണ്. ഇദ്ദേഹം ചിട്ട് നടപ്പിനെ വിട്ട് ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ തിരുവനന്തപുരം കോളജിൽ ചേൎന്ന്, ബി. എ. പരീക്ഷയിൽ വളരെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ കൈക്കൊണ്ടു ജയിച്ചു. അതിൽപിന്നെ, യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക, ജാപ്പാൻ മുതലായ ദിക്കുകളിൽ അഞ്ചാറു കൊല്ലത്തോളം സഞ്ചരിക്കുകയും അവിടങ്ങളിൽ ഉള്ള വിവിധജനസമുദായങ്ങളെയും അവയുടെ മതങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും നല്ലവണ്ണം പഠിക്കുകയും അവയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പററി സഗൌരവമായി ആലോചിക്കുകയും അവയെപ്പററി തന്റെ സ്വന്തമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ വൎത്തമാനക്കടലാസ്സുകളിൽ അടിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ മലയാളാചാരസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങൾ തീൎച്ചപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, ബ്രിട്ടീഷ് ഈ മൂന്നു ഗവൎമ്മെണ്ടുകളുംകൂടി ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരു കമ്മീഷണർ ആയി നിയമിക്കുകയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ

അധികാരങ്ങൾക്ക് ഗോകർണ്ണംമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെ വിസ്താരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. കോടതി തിരുനാവായിൽ ആണ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിധികൾ മുതലായതു നടത്തുന്നത് അതാതു ജില്ലയിലെ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടാണ്. വിധി കഴിഞ്ഞാൽ ജഡ്ജിമെണ്ടു ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിക്കയച്ചു കൊടുക്കും. ഇതാണ് നിയമം.

കേസ്സ്. ൧.

ഹാജർ.

മ. രാ. രാ. ശ്രീ ഗോപാലകൃഷ്ണനാരായണൻ ശങ്കരശങ്കരൻ അവർകൾ എം. എ. (കൽക്കത്ത), എൽ. എൽ. ഡി. (ലണ്ടൻ), പി.എച്ച്.ഡി. (ഫിലഡെൽഫിയ) മുതലായ ലിപിമാലകളെല്ലാം,

മലനാട്ടു കാരണവപ്പാട്.

അംശൽ പാറവ്— പുളിഞ്ചോട്ടിൽ കേളുനായര്. അന്യായം.

വക്കീൽ— പോങ്ങുമ്മേനോൻ. (ഫ. വെ. ഭ. ഞ. ത. ഠ.)

ശേഖരമേനോൻ.. പ്രതി.

വക്കീൽ— ശളുവളയ്യൻ. (ക. പ. ട. ത. പ.)

പ്രതി നായരല്ലെന്നും പേര് മാററി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെന്നും കന്ന നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നതിനെന്നുവെന്നും തലമുട്ടയടിച്ചു, കാതു കുത്താതെയും, മുഖക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചും, കൈമുറിക്കുപ്പായം ഇട്ടും, അമ്പലത്തിൽ കേറിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ആകുന്നു ഈ കേസ്സ്.

താൻ നായരാണെന്നും, പേര് മാററി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനിയല്ലെന്നും, തല മുട്ടയടിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോഴത്തെ ഫാഷൻ അനുസരിച്ചാണെന്നും, കാതു ചെറുപ്പത്തിൽ കുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, പിന്നെ അടഞ്ഞതാണെന്നും, മുഖക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചതു മീശയുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടാണെന്നും, ബനിയൻ പരിഷ്കാരത്തെ അനുസരിച്ചിട്ടാണെന്നും ആണ് പ്രതിയുടെ വാദം.

പ്രതിയോടു ചില പ്രധാന ചോദ്യങ്ങൾ കോടതിതന്നെ ചോദിച്ചതിൽനിന്നു അയാളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതികൾ വെളിപ്പെട്ടു. ചെറുപ്പ

ത്തിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിന്റെ പടിക്കൽകൂടി കടന്നു പോയിട്ടു ണ്ടെന്നല്ലാതെ ആംഗ്ലേയഭാഷ പഠിക്കുകയോ ഉയർന്നതരം പരീക്ഷകൾ ജയിക്കുകയോ നമ്മുടെ പ്രതി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുറെക്കാലം ഒരു വക്കീൽ ഗുമസ്ഥനായി കോഴിക്കോട്ട് താമസിച്ച കാലത്താണ് കുടുമ മുറിച്ചത് എന്നും, മുഖക്ഷൌരം മീശമുളക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ തുടങ്ങീട്ടുണ്ടെന്നും മററും വിസ്താരത്താൽ വിശദപ്പെട്ടു. പ്രതി പറഞ്ഞതെല്ലാം വാസ്തവമാണെന്നു തെളികയും വക്കീലന്മാർ രണ്ടു പേരും വളരെ കണ്ഠക്ഷോഭം ചെയ്കയും ചെയ്തുവെങ്കിലും പ്രതി തീരുമാനം നിർദ്ദോഷിയല്ല എന്നാണ് കോടതി തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. എന്നുതന്നെയല്ല ജഡ്ജിമെണ്ടിൽ കുടുമമുറിക്കൽ മുഖക്ഷൌരംചെയ്യിക്കൽ ഇത്യാദി നമ്മുടെ യുവാക്കളിൽ കണ്ടുവരുന്ന വ്യാപാരങ്ങളെപ്പററി കുറെച്ചൊന്നു വിസ്തരിച്ചിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു.

'ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ നമ്മുടെ ചില ആധുനിക ബി. എ. ക്കാരിലും വിദ്യാർത്ഥികളിലും നാം പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. സൂക്ഷ്മത്തോളം വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ശിഖാച്ഛേദമോ മുഖമുണ്ഡനമോ ഒരു കുററമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. പക്ഷെ, കാലദേശാവസ്ഥകളെ അനുവർത്തിക്കണമെന്നുള്ള ശാസ്ത്രവിധിയെ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, സ്വകീയമായ ജാതിധർമ്മത്തെയും ജാത്യാചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് ശ്ലാഘനീയമാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധ്യം [illegible] പ്രബലമായി കണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ ബോധ്യപ്രകാരം നടക്കാൻ അവർ സദാ ജാഗരൂകന്മാരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ജാത്യാചാരങ്ങൾ കേവലം നിരർത്ഥങ്ങൾ എന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. മലയാളികളുടെ പൂർവ്വശിഖ കണ്ടു ഭ്രമിച്ച് മുൻകുടുമവെച്ച് ഒരു യൂറോപ്യൻ നടന്നാൽ അയാൾ യൂറോപ്യന്മാരുടെയും മലയാളികളുടെയും ഉപഹാസത്തിന് ഏകവേദിയായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ളത് ദൃഢമാണല്ലോ. ഇപ്രകാരംതന്നെയാണ് യൂറോപ്യരീതികളെ ആശ്രയിക്കുന്ന നമ്മുടെയും സ്ഥിതി. ഹിന്ദുക്കൾ ഹൈന്ദവാചാരങ്ങളെ വിട്ട് യൂറോപ്യസമ്പ്രദായങ്ങളെ അവലംബിക്കുന്നത് കേവലം ഗോഷ്ഠിയാണെന്നു പല മാന്യന്മാരുടെ

യൂറോപ്യന്മാരും ഈ കോടതിമുമ്പാകെ മൊഴികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വക കാരണങ്ങളാൽ ഈ കേസ്സിന്നു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഹിന്ദുക്കൾ ചെയ്യുന്നതു വിഹിതമല്ല. ആയതുകൊണ്ട് തക്കതായ കാരണംകൂടാതെ കുടുമമുറിച്ചുകളകയും മററും ചെയ്യുന്നത് സാമുദായികനിയമപ്രകാരം ദോഷസമ്പാദമായ ഒരുതരം കുററം എന്നാണ് കാണുന്നത്. എന്നാൽ പണ്ഡിതന്മാരിലും മഹത്തുക്കളിലും ചിലർ ഈ കുററം ചെയ്യുന്നതു മിക്കവാറും തക്ക കാരണത്താലാണെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട് ആയവർ ശിക്ഷാർഹന്മാരാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. പ്രസ്തുത കേസ്സിലെ പ്ര[illegible] പണ്ഡിതനാണെന്നോ മഹാനാണെന്നോ തെളിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കീഴ്ക്കോടതി ഇവനേയും ഇവന്റെ തരത്തിൽ ഇവനെപ്പോലെ വേഷംകെട്ടി നടക്കുന്നവരേയും ചില വിദ്യാർത്ഥികളേയും ക്രമപ്രകാരം ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈവകക്കാർ സാധാരണയായി ചെറുപ്പക്കാരാണെന്നറിയുന്നതുകൊണ്ട് ഇവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതും വിഹിതമല്ല. ആദ്യം ഒരു താക്കീതുചെയ്തു വിടുന്നതാണ് ഉത്തമപക്ഷം എങ്കിലും ശിഖാശുശ്രൂഷകൾ ഉണ്ടായി ഇവർ പൂർവസ്ഥിതിപ്പോലെയാവേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായതുകൊണ്ട്, ഇവരെയെല്ലാവരേയും വാറണ്ടയച്ചുവരുത്തി കോർട്ടുചിലവിന്മേൽ ക്ഷൌരം ചെയ്യിക്കുകയും, കുടുമവെയ്പിക്കുകയും, കുടുക്കനിടീക്കയും, മററും ചെയ്തതും മേലിൽ ഈവക യാതൊരാചാരങ്ങളും ഇടങ്ങുകയില്ലെന്ന് ഇവരെക്കൊണ്ടു സത്യംചെയ്യിക്കേണ്ടതും വഴിപ്പെടാത്തവരുടെ തലയിലും മുഖത്തിലും പുരികത്തിന്മേലും രോമസംഹാരിത്തൈലം തേപ്പിച്ച് രോമനാശംവരുത്തി വിട്ടയക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

എന്ന ശ്രീഗോപാലകൃഷ്ണനാരായണശങ്കരശങ്കരൻ. (ഒപ്പു)

പി. ജി., ബി. എ.

പൂവഴക്ക

(നക്ഷത്രമാല)

താമരയും പനിനീർപ്പൂവും തമ്മിലൈശ്വര്യാർത്ഥകമാ
യുണ്ടായുള്ളൊരു സംവാദമൊരമൊന്നുരച്ചീടാം.

ശ്രീ വിളങ്ങിടുന്നൊരഴകെത്രയുമമലൈശ്വര്യ-
മീ വൻഗുണങ്ങളാം വിലസുന്നതു കൊണ്ടു നിത്യം
പൂവിന്റെ വംശമതിലധിരാജനായ്
മേവുന്നു, ഞാനതിനു സംശയമില്ല തെല്ലും. 1

എന്നോടു തുല്യമഴകില്ല സഖേ! നിനക്കി-
ങ്ങെന്നല്ല, പാരിൽ നറുജാതിവലിപ്പവും തേ;
ചിന്തുന്ന ഗർവമൊടിവണ്ണമഹോ! തെളിഞ്ഞാൽ
മന്നിലുള്ള ജനമൊക്കെ ഹസിക്കുമല്ലോ. 2

ശ്രീകാളിദാസമുഖരാം കവികൾക്കു പണ്ടേ-
യേകാന്തവത്സലത കലർന്നു വസിക്കുമീ ഞാൻ
മഴ്കാതെയിക്കുസുമരാജ്യമതിന്റെ നല്ലൊ-
രേകാധിപത്യമൊടു വാഴ്‌വതു യുക്തമല്ലോ. 3

ഷേക്സ്പീയരാദികവിമൗലികൾ പണ്ടുപാരം
വാഴ്ത്തുന്നൊരെന്നുടയ വൻഗുണമെത്രയത്രേ
നീക്കം വെടിഞ്ഞധികമായ് സ്തുതിചെയ്തതൊന്നു
കേൾക്കുന്നതിന്നിഹ നിനക്കിടയായതില്ലേ? 4

ഇക്കണ്ട ലോകമഖിലം ബത! സൃഷ്ടിചെയ്തു
ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന വിധിയെന്നുടെ പുത്രനല്ലോ;
ഇക്കാര്യമൊന്നു നിരൂപിക്കുകിലെൻമഹത്വ-
മെക്കാലവും കുറയുകില്ലതിനില്ല വാദം. 5.

സൃഷ്ടിപ്പതിന്നു വിധിതന്നെ, രജോഗുണത്താൽ
സൃഷ്ടിച്ചു വിഷ്ണുവിതിലെന്തു ഭവാനു ബന്ധം?
പാടവമെന്തിനിതല്ലന്നു? നിനക്കു രാജ്യം
കിട്ടേണ്ടതിന്നു വഴിയില്ല വിവാദമില്ല. 6

കഷ്ടം ഭവാന്റെ മൊഴി, യെങ്കിലുമൊന്നു ചൊല്ലാം
പുഷ്പപ്രഭാവമെഴുമെന്നുടെ കാന്തി കണ്ടാൽ
ശിഷ്ടൎക്കു നല്ല ബഹുമാനവുമുള്ളിലേറും
തുഷ്ടിപ്രസാദവുമുദാരമുദിക്കുമല്ലൊ. 7

പൂവിന്നു വേണ്ട ഗുണമത്ര മനോഹരത്വം
തവ്വുന്ന നല്ലമണമെന്നതു സിദ്ധമത്രെ
ആ വൻഗുണം കരുതിടുമ്പൊഴുതെന്നൊടൊപ്പ-
മവ്വുന്നതെങ്ങനെ ഭവാനയി സാധുബുദ്ധേ! 8

കൊള്ളാമെടോ തവ മണം തവ പാൎപ്പിടത്തി-
ന്നുള്ളിൽ കടന്നിടണമെങ്കിലഹോ ജനങ്ങൾ
മുള്ളേറ്റു കൊള്ളണമതോൎക്കുകിൽ വേണ്ടയെന്നു
തള്ളിടുമാരുമയി തേ മണമൊക്കെ നൂനം. 9

വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ വളരുന്നതിനാൽ നിനക്കു
മുള്ളുള്ള വാൎത്തയറിയുന്നവരില്ലയെന്നോ?
മുള്ളുള്ള നിന്നരികിലെത്തിടുവാൻ തുനിഞ്ഞാൽ
വെള്ളത്തിൽ വീണു മൃതിയും നിയതം ഭവിക്കും. 10

ധാരാളമുള്ള മമ ശുദ്ധി നിനച്ചു ഭക്ത-
ന്മാരായിടുന്ന ജനമന്വഹമത്ര മോദാൽ
പേരാൎന്നൊരെന്നെ നലമേറിന മാലയാക്കി-
പ്പാരാളുമീശചരണം ചാൎത്തിവരുന്നതില്ലേ? 11

തള്ളിച്ചയുള്ളവരെയാശു വരിഞ്ഞു കെട്ടി-
ക്കൊള്ളിച്ചിടുന്നൊരു ചിത്രം, വലിയോൎക്കു മുൻപിൽ
ഉള്ളതിലോൎക്കുക മഹാജനമെന്ന മൌലി-
കളളിൽ തരത്തിലണിയുന്നിതമന്ദമോദം. 12

വണ്ടാറണികുഴലിമാരുടെ ചാരുനേത്രം
കൊണ്ടാടിടേണ്ട വദനം, പദമെന്നിവണ്ടാ
കണ്ടാൽ മനോഹരതരം കരമെന്നിവറ്റു-
ക്കുണ്ടൊരിനാണു സദൃശത്വമതോൎമ്മയില്ലേ? 13

(തുടരും)

കെ. സി. കേശവപിള്ള

ഭക്തിയോഗം

ഒരു തൎജ്ജമയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൎയ്യാലോചിക്കു മ്പോഴും മൂലഗ്രന്ഥവിഷയത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കേണ്ട ആവശ്യ മില്ലെന്നു ചിലരുടെ വാദമുണ്ട്. മൂലത്തിൽ എന്തുതന്നെ പറ ഞ്ഞിരുന്നാലും, അതു ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുമ്പോഴും ആ ഭാഷക്കുള്ള വേഷപ്പകൎച്ചയോടുകൂടി മൂലത്തിലുള്ളതെല്ലാം തൎജ്ജമയിൽ വരുത്തീട്ടു ണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ട ഭാരം മാത്രമേ പരിശോധകന്നു ള്ളുവെന്നാണ് ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതു ഞങ്ങളുടെ ശരിവെക്കു ന്നില്ല. ശൃംഗാരമഞ്ജരി അമ്മായിശ്ലോകമായിട്ടു വേഷംമാറുകയോ, ലണ്ടൻ രാജധാനിയിലെ രഹസ്യങ്ങളും' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് നോ വൽ പിറന്നപടി മലയാളത്തിൽ ചാടിവീഴുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അ ത്, കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നവൻ പരിഭാഷകന്മാരെപ്പോലെ വിഷയസക്തന്മാ രും, ഇതുപോലെ വൈരാഗ്യമനോഭാവികളായവരും അല്ലാതെ, മ റ്റാരെങ്കിലുമുണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങളും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കുമാരിമാ

ന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു പ്രാൎത്ഥനായുമുണ്ട്. ഇനി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നൊരു പക്ഷമാണുള്ളത്. അതിലും അധികം സത്യാംശങ്ങളുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം. എന്നാൽ ദിവ്യപുരുഷനായ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി പ്രതിഫലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ടു, സ്വാമികളുടെ ഏതൊരു പുസ്തകവും ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതു ഉപകാരപ്രദമാകാതിരിക്കയില്ല. അതിലും വിശേഷിച്ചു, കെ. എ., എന്ന ഗൂഢനാമധേയനായ പരിഭാഷകൻ ആദ്യം കൈവച്ച കൎമ്മയോഗവും പ്രകൃതമായ ഭക്തിയോഗവും തൎജ്ജമ ചെയ്തു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രാജയോഗവും സ്വാമികളുടെ അപാരമായ ബുദ്ധി കടഞ്ഞെടുത്തു രത്നങ്ങളെന്നുതന്നെ പറയണം.

തൎജ്ജമയുടെ വിശേഷംകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാനഭിജ്ഞന്മാരായ കേരളീയൎക്കുകൂടി കൎമ്മയോഗം മുഖേന വിവേകാനന്ദസ്വാമികളിൽ ബഹുമാനം ജനിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം ഭക്തിയോഗംതൎജ്ജമയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിസ്താരമായ ജീവചരിത്രം പടത്തോടുകൂടി പരിഭാഷകൻ ചേൎത്തിട്ടുള്ളതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. 'മഹാഭക്തനും, ജ്ഞാനിയും, ജീവന്മുക്തനുമായ ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ നരേന്ദ്രനാഥന് (വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ സന്യസിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള പേര്) ആത്മജ്ഞാനത്തെ ഉപദേശിച്ചു. അപ്രകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശക്തിയാണ് പിന്നീടു ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കയും എല്ലാവരിലും ഔത്സുക്യത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത്'' എന്നു ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ കാണുമ്പോൾ ആ മഹാവിശിഷ്ടനായ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചും ചിലതൊക്കെ അറിവാൻ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായപോലെ വായനക്കാൎക്കും മോഹം ജനിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഭക്തിയോഗപരിശോധനയുടെ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറിച്ചു വിസ്തരിക്കുന്നത് അപ്രകൃതവും അന്യപത്രക്കാർ ചിലർ ആയതിനുദ്യമിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങളിനി മേലിൽ അതിനു ശ്രമിക്കുന്നത് അനാവശ്യവും

ആകയാൽ സമാധിയിൽ ഇരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പടംമാത്രം ചേൎത്തു ഞങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നു.

കെ. എം. എന്ന മഹാത്മാവിന് തത്വങ്ങളിലുള്ള നൈപുണ്യം കൎമ്മയോഗതത്വംകൊണ്ടുതന്നെ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഭക്തിയോഗതത്വമിതിനെ ഒന്നുകൂടി ദൃഢീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യാസസൂത്രം ശങ്കരാചാൎയ്യഭാഷ്യം മുതലായ അദ്വൈതമതസ്ഥാപകഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, മദ്ധ്വാചാൎയ്യഭാഷ്യം, രാമാനുജാചാൎയ്യഭാഷ്യം, മുതലായ ദ്വൈതമതസ്ഥാപകഗ്രന്ഥങ്ങളെയും വഴിപോലെ പഠിച്ച്, കേരളഭാഷാഭിജ്ഞനായ ഒരു മഹാൻ സ്വതന്ത്രമായിട്ടു നിൎമ്മിച്ചതാണോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ ഈ തത്വങ്ങൾക്ക് തന്മയത്വം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറവാൻ ഞങ്ങൾ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗ്രന്ഥനിൎമ്മാണംകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനമെന്തെന്നാൽ പരോപകാരംതന്നെ. വായനക്കാരിൽ ഇതെങ്ങിനെ ഉപകരിക്കുന്നുവെന്നും, എത്രത്തോളം ഉപകരിക്കുമെന്നും, പൎയ്യാലോചിക്കുന്നതായാൽ അതും സ്പഷ്ടമാവുന്നതാണ്. ആദ്യംതന്നെ വേദാന്താൎത്ഥം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരെ നോക്കുക. ദേഹാദി സകലപ്രപഞ്ചങ്ങളും നശിച്ചു സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മരൂപമായി ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാകുന്നു വിദേഹമുക്തി. 'നാഭുക്തം ക്ഷീയതേ കൎമ്മ കല്പകോടിശതൈരപി' എന്നുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ വചനസിദ്ധമായ പ്രാരബ്ധകൎമ്മക്ഷയത്തിന്നായി ദേഹാദിപ്രപഞ്ചത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, മിഥ്യാവാസനകൾ നശിക്കയാൽ സൎവ്വജനങ്ങളിലും സമത്വത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നൊരവസ്ഥയാകുന്നു ജീവന്മുക്തി. ഇപ്രകാരം സ്വതന്ത്രകാമ്യമായ രണ്ടുതരം മുക്തികൾക്കും അടുത്ത പ്രധാനകാരണങ്ങൾ ശ്രവണം, മനനം, നിദിദ്ധ്യാസനം, സമാധി ഇവകളാകുന്നു. ശാസ്ത്രതാല്പൎയ്യനിശ്ചയസമ്പാദനമാകുന്നു ശ്രവണം. ശാസ്ത്രാൎത്ഥം സത്യമെന്ന നിശ്ചയസമ്പാദനമായ യുക്തിവിചാരമാണ് മനനം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശ്രവണമനനങ്ങളെ പിന്നെയും പിന്നെയും ആവൎത്തിച്ചെങ്കിലേ, താല്പൎയ്യനിശ്ചയമെന്ന ശ്രവണഫലത്തെയും, അസംഭാവനാനിവൃത്തി എന്ന മനനഫലത്തെയും, സമ്പാദി

പ്പാൻ കഴിയുള്ളൂ. ഫലസിദ്ധിപൎയ്യന്തം ശ്രവണാദികളെ ആവൎത്തി
ക്കേണമെന്നു ഭഗവാൻ ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികൾ 'ആവൃത്തിര
സകൃദുപദേശാൽ' എന്നുള്ള അധികരണത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കു
ന്നു. അതുകൊണ്ടു് വേദാന്താൎത്ഥം ഗ്രഹിച്ചവരും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ
ആസ്വദിക്കാതിരിക്കയില്ല. വേദാന്തതത്വം ഗ്രഹിക്കാത്തവരും ജി
ജ്ഞാസുക്കളുമായിട്ടുള്ളവരുടെ കാൎയ്യം പ്രത്യേകിച്ചാലോചിക്കേണ്ടു
ന്നില്ല. ലൌകികഗ്രന്ഥങ്ങളെമാത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ വേദാന്തതത്വ
ങ്ങൾ അറിവാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തവൎക്കും ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങ
ളെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ഘോഷിക്കുന്നതു കേട്ടു് ഏതാണ്ടെങ്കിലും അ
തിൽ പ്രവൃത്തിയുണ്ടായാൽ ഗ്രന്ഥാന്തരാവലോകനംകൊണ്ടു് സമ
ഗ്രഹണശക്തി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കൂട്ടർ യുക്തിയുക്തവും സരസ
വുമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വായിച്ചു രസിക്കാതിരിക്കയില്ല. അതിദു
ൎഘടങ്ങളായ കഷ്ടാവസ്ഥകളിൽ അകപ്പെട്ടുപോയി സമാധാനത്തിന്നാ
യി വേദാന്തതത്വവിചാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നതു
ള്ള പതിവാണു്. അവൎക്കും അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഇ
പ്രകാരമുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു് കാലക്രമേണ സ
ൽഗതി ഉണ്ടായേക്കാം.

അപൂൎവ്വമായ വിഷയത്തെപ്പററി ഒരു പുതിയഗ്രന്ഥം നിൎമ്മി
ച്ചുവെങ്കിൽ അതിന്നു ഉല്പത്തികാലത്തുതന്നെ പൂൎണ്ണപ്രചാരമുണ്ടാ
യില്ലെങ്കിലും, കാലക്രമേണ പ്രചാരം വൎദ്ധിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു അറിവി
നെ കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു നമ്മുടെ പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാരുടെ പ്രയത്നം
തന്നെ പ്രധാനോദാഹരണമാണല്ലോ. ശ്രൌതമതാചാരത്തിന്നുവേ
ണ്ടി വേദപ്രാമാണ്യവും ആസ്തിക്യവും സാധിച്ച ഉദയനാചാൎയ്യർ ഹ
ൎഷമിശ്രൻ മുതലായവരുടെയും വേദപ്രാമാണ്യത്തെ സാധിച്ചു കൎമ്മാ
നുഷ്ഠാനത്തെ നടപ്പാക്കിയ ഭട്ടപാദാചാൎയ്യൻ, മണ്ഡനമിശ്രൻ
മുതലായവരുടെയും അദ്വൈതമതസ്ഥാപകനായ ആചാൎയ്യസ്വാ
മികളുടെയും മററും മതങ്ങൾക്കു കാലക്രമേണ പ്രചാരം വൎദ്ധിച്ചു
തന്നെയാണല്ലോ കാണുന്നതു്. ഈ സംഗതി നാടകാദിലൌകി
കഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാൎയ്യത്തിൽ മലയാളികൾക്കു പൊതുവിൽ അനു

ഭാവ്യമാണല്ലോ. ഗ്രന്ഥത്തിനു അസാമാന്യഗുണമുണ്ടെങ്കിൽ തൽക്കാലംതന്നെ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ പ്രയോജനം ഗ്രന്ഥകൎത്താവിൻെറ ഗ്രന്ഥനിൎമ്മാണത്തിങ്കലുള്ള ഉദ്ദേശത്തെയോ, വായനക്കാരുടെ വായിക്കുവാനാരംഭിക്കുമ്പോഴുള്ള ഉദ്ദേശത്തെയോ, ആശ്രയിച്ചല്ല നില്ക്കുന്നത്. മഹാഫലമുള്ളതായ കാൎയ്യത്തിൽ നിസ്സാരഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണെങ്കിലും ആരെങ്കിലും പ്രവൎത്തിച്ചാൽ അവന്നു മഹാഫലമാണ് സിദ്ധിക്കുക എന്നു ശ്രീമൽഭാഷ്യത്തിൽ സമന്വയാദ്ധ്യായത്തിൽ ആചാൎയ്യസ്വാമികൾ ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മോക്ഷം പരമപുരുഷാൎത്ഥമാകകൊണ്ടും, ഭക്തിയോഗം വഴി മോക്ഷം സുഖസാദ്ധ്യമാകകൊണ്ടും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ഫലം മഹാഫലമാണെന്നു വിശദമാകുന്നു.

ശാസ്ത്രസാങ്കേതികങ്ങളായ മലയാളപദങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാൽ അവിടെ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗം ഒരു ദോഷമായിട്ടു വിചാരിച്ചുകൂട. എന്നാൽ കൎത്തൃകൎമ്മക്രിയകളെ തെററായുപയോഗിക്കുകയും വേണ്ടദിക്കിൽ ചിലേടത്ത് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ന്യൂനതതന്നെ. ഗ്രന്ഥനിൎമ്മാണത്തിങ്കൽ സാമാന്യമായിട്ടു വാക്യദോഷം മുതലായ ദോഷങ്ങൾ വരാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. വിശേഷിച്ചു വിഷയത്തിന്ന് കാഠിന്യവും കൂടിയുള്ളപ്പോൾ വാക്യശുദ്ധിക്ക് പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തണം.

അവ്യക്തത, പുനരുക്തം, ക്രമവ്യത്യാസം, ഉപപാദിക്കായ്ക മുതലായി വാക്യദോഷങ്ങൾ പല പ്രകാരത്തിലുമുണ്ട്. പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിൽ ചില ദോഷങ്ങൾ ചിലേടത്ത പററിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

ഗുരുവിൻെറയും ശിഷ്യൻെറയും യോഗ്യതകൾ' എന്ന ലേഖത്തിൽ, ഗുരുവിന്ന് അകല്മഷമെന്ന യോഗ്യത രണ്ടാമത്തെ യോഗ്യതയാണെന്നുപപാദിക്കുന്ന പ്രകരണത്തിൽ മനശ്ശുദ്ധിയില്ലാതെ ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരം സാധിക്കയില്ല. ആ സാക്ഷാൽക്കാരമില്ലാത്തവൻ ഉപദേഷ്ടാവായി ഭവിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗുരുവിനു മനശ്ശുദ്ധി

ണ്ടായിരിക്കണം, എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 'മ
ന്ത്രദൃശി' എന്നുവെച്ചാൽ എന്ത്, ഈശ്വരസാക്ഷാൽകാരമെ
ന്നാൽ എന്ത്, മന്ത്രദൃക്കു ഈശ്വരസാക്ഷാൽകാരത്തെക്കുറിച്ചു
എങ്ങിനെയാണ് ഉപദേശം, സാക്ഷാത്തായിട്ടോ പരമ്പരയായി
ട്ടോ, എന്നുള്ള കഥകളെപ്പററി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.
പിന്നെ ശിഷ്യന്നു ഗുരുവിങ്കൽ ഭക്തി, വിശ്വാസം, വണക്കം ഈ
വക ഗുണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കേണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ആ
ത്മജ്ഞാനമുണ്ടാവില്ല എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെയും ആളുക
ളുടെ സ്വഭാവാദികളെപ്പററി ഒന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല.

'ലൌകികസ്നേഹവിഷയമായ ഉദാഹരണങ്ങളെ' പറയുന്ന
ഘട്ടത്തിൽ 'സഖ്യം' എന്നുള്ള സ്നേഹത്തെ വിവരിച്ച 'ലോകവത്തു
ലീലാകൈവല്യം' എന്നുള്ള അധികരണസിദ്ധാന്തത്തെ വ്യക്തമാ
ക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ അധികരണത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഓരോ സാധ
നങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ കേവലം ക്രീഡക്കായി നിത്യതൃപ്ത
നായ ഈശ്വരൻ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് സി
ദ്ധാന്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ചില യുക്തിഭംഗങ്ങൾ തോന്നു
ന്നുണ്ട്. സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകൾ മുതലായ വസ്തുക്കളിൽ ആഗ്ര
ഹമുണ്ട്; അനുഭവിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല; അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോ
ൾ ആ ഇഷ്ടത്തെ സാധിപ്പാൻ വേണ്ടി ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അതു
പോലെ ഈശ്വരന്നു എന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹമുണ്ട്, അതിൽ തൃപ്തി
വന്നിട്ടില്ലതാനും; എന്നു വന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടസിദ്ധിക്കായി ശ്ര
മിച്ചുവെന്നുവരാം. ഈശ്വരൻ നിത്യതൃപ്തനാകയാൽ ക്രീഡയി
ലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറവാൻ പ്രയാസപ്പെടും. അപ്പോൾ
അതിന്നായി സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നതു ശരിയായിത്തോന്നുന്നില്ല. '...ത
ൽഭോഗായേശ്വരാജ്ഞയാ വിയൽപവനതേജോംബുഭുവോ ഭൂതാ
നി ജജ്ഞിരെ' എന്ന പഞ്ചദശിയിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ജീവന്റെ
പ്രാരബ്ധകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലാനുഭവത്തിന്നായി ഈശ്വരൻ പ്രപഞ്ച
ത്തെസൃഷ്ടിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളില്ലാഞ്ഞാൽ സുഖദുഃഖാദിരൂപഫ
ലാനുഭവം സിദ്ധിപ്പാൻ ജീവന്നു തരമാവുകയില്ല, എന്ന യുക്തിയും

യുക്തമായിരിക്കുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ ജീവനെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ശേഷമെ ജീവനു പ്രാരബ്ധകർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ തരമുള്ളു. അതിന്റെ ശേഷമല്ലാതെ കർമ്മാനുഭവത്തിനു പ്രസക്തിയുമില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ആദ്യസൃഷ്ടിക്കു യാതൊരുദ്ദേശവും പ്രയോജനമുണ്ടാകുവാൻ തരമില്ലല്ലൊ. ശ്രുതിയിൽ പറയപ്പെട്ട ഫലംതന്നെയാണ് ക്രിയമാണം, സുഖദുഃഖാനുഭവരൂപമായ ഭോഗവും എങ്കിലും ഈ യുക്തിഭംഗം ആ ശ്രുതിക്കും ബാധിക്കുന്നതാണ്.

സർവ്വകലാശാലാ

പ്രമേയങ്ങൾ.

ഈ വിഷയപ്രസ്താവം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി അതിന്നൊരു പൂർവ്വപീഠികയുടെ ആവശ്യം മനസ്സിൽ സ്ഫുരിക്കയാൽ ആയത് ആദ്യം കഴിച്ചശേഷം വിഷയപ്രവേശം ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഈ വിഷയത്തിലെ തത്വങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറയുമ്പോൾ ചില മഹാന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം കാലവൈപരീത്യത്താൽ സംശയമായി ഭവിച്ചേക്കുമോ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വല്ലവർക്കും എന്റെ മേലെ വിദ്വേഷം തോന്നിയാലുംകൂടി ഞാൻ ഈവക ചെയ്യുന്നതു ആക്ഷേപണത്തിന്നായിട്ടല്ലാതെ ദോഷാരോപണത്തിന്നായിട്ടല്ലെന്നുള്ള സമാധാനത്തിന്മേൽ ഇതിനെ എന്റെ ഒരു കർമ്മാചാരമായി വിചാരിച്ചു ക്ഷമചെയ്യുന്നതിന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞാൻ ചെയ്യുന്നതിനു പ്രതിവിധി ആ മഹാന്മാർക്കു സുകരമായിചെയ്യാമല്ലൊ. എങ്ങിനെയെന്നാൽ—ഞാനും ചില ഉപന്യാസങ്ങളും ഗദ്യപദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുള്ളതും, അവയിൽ 'പ്രബോധചന്ദ്രോദയം' എന്ന മലയാളനാടകഗ്രന്ഥം 1904-ലെ എം. ഏ. പരീക്ഷാപ്രമേയങ്ങളിൽ ഒന്നായിട്ടുള്ളതുമാകയാൽ ആവകയിലും വല്ലതും തർക്കിപ്പാനുണ്ടെങ്കിൽ ആയതും കഴിച്ചാൽ പിന്നെ ക

ണ്ടുവഴിക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന ശരിയായ ഒരു
പ്രതിവിധി മലയാളഭാഷാഭിവൃദ്ധിക്കും വ്യവസ്ഥക്കും ഹേതുവായി
ത്തീരുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇത്രയും ആക്ഷേപസമാധാന
ങ്ങളോടുകൂടി ഈവക തുടങ്ങുന്നത് എന്തിനെന്നു ചിലർ ചോദി
ക്കുമായിരിക്കാം. ഒരു മഹാപാഠശാലയിലെ പ്രധാനമലയാളപ
ണ്ഡിതരായ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക്
ഈവക തത്വപ്രകടനത്താൽ വല്ല നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമൊ എ
ന്ന എന്റെ ആശംസയാകുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെ പ്രേ
രിപ്പിക്കുന്നത്. കമ്പർ, ഔവ്വയാർ, മുതലായ തമിഴ്കവികളും
മററും വസിച്ചിരുന്ന ഈ തമിഴ്നാട്ടിൽ ചിലർ മലയാളഭാഷയെ
വളരെ പുച്ഛിച്ചുവരുന്നതു സാധാരണയായിരിക്കെ അതിന്നനുരൂപ
മായി ചില മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ സർവ്വകലാശാലാപ്രമേയങ്ങളായി
വെച്ചു കാണുന്നതിൽ മലയാളഭാഷക്കു വ്യവസ്ഥയില്ലെന്നു തോന്ന
ത്തക്ക പല അംശങ്ങളും കാണാനുള്ളതു വലിയ മനസ്താപത്തിന്നു
ഹേതുവായി തീരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ. മലയാളഭാഷ എ
ന്നത് പ്രത്യേകം ഒരു ഭാഷയായി എടുപ്പാൻതന്നെ യോഗ്യതയില്ലാ
ത്തതാണെന്നും തമിഴും സംസ്കൃതവും പരിചയമുള്ള ഒരാൾക്കു മ
ലയാള അക്ഷരമാലമാത്രം പഠിച്ചാൽ അതുകൊണ്ട് ഒരു മഹാപാഠ
ശാലയിലെ പ്രധാനമലയാളപണ്ഡിതരായിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാ
ണെന്നും മററുമാകുന്നു ഈ തമിഴ്നാട്ടിലുള്ള ചിലരുടെ അഭിപ്രായം.
ഇതിനെ അനുസരിച്ച് ഇയ്യിടെ ഉണ്ടായ ഇവിടത്തെ ഒരു തമിഴ്പ്ര
സംഗത്തിൽ ഒരു വിദ്വാൻ മലയാളഭാഷക്കു വ്യവസ്ഥിതമായ വ്യാ
കരണംതന്നെയില്ലെന്നും മററും പ്രസ്താവിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു
ണ്ടായ മനസ്താപം പറയാവുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കത്ത
ക്ക സ്ഥിതികൾ മലയാളഭാഷക്ക് ഇല്ലാതായി വരേണമെങ്കിൽ
വളരെ ആളുകൾ [illegible] പഠിപ്പാനിടവരുന്നവയായ
സർവ്വകലാശാലാപ്രമേയഗ്രന്ഥങ്ങൾ എങ്കിലും ഭാഷാവൈശിഷ്ട്യം
കാണിക്കുന്നവയായിരിക്കേണ്ടതു മുഖ്യ ആവശ്യമാകുന്നു. എ
ന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, 'മഹാജനോ യേന ഗതസ്സപന്ഥാഃ' എന്ന

പോലെ ലോകം ഗതാനുഗതികൻ'മാണല്ലൊ. അങ്ങിനെയുള്ള ലോകൎക്കു ഭാഷാമാതൃകങ്ങളായിരിക്കേണ്ടുന്ന പരീക്ഷാപ്രമേയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതു ഭാഷാഘാതകങ്ങളായിരുന്നാൽ കഷ്ടമല്ലെ? എന്നുമാത്രമല്ല, ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ തമിഴ്നാട്ടുകാൎക്കും മററും മലയാളഭാഷക്കു ന്യൂനത കല്പിപ്പാൻ അവകാശവും കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ശുദ്ധമലയാളം, തമിഴ്നാട്ടുകാൎക്കു പന്തീരാണ്ടു പഠിച്ചാലും വരുന്നതല്ല. ആ ഭാഷയിലെ ചില പ്രത്യേക അക്ഷരോച്ചാരണങ്ങളും മററുചില വിശേഷരീതികളും ഒരു തമിഴ വിദ്വാന് എത്രകൊല്ലം പഠിച്ചാലും ഒരു കേരളീയവിദ്വാനെപ്പോലെ ഉച്ചരിപ്പാനും മററും ശക്യമാകുന്നതല്ല. ഏതാദൃശിയായ കേരളഭാഷയിൽ ചില അവ്യവസ്ഥിതാംശങ്ങൾ അന്ധപരമ്പരയായി കണ്ടുവരുന്നവയെ മാത്രം വ്യവസ്ഥിതങ്ങളാക്കി പരിഷ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മലയാളം അതിരമണീയമായിരിക്കുന്നുള്ളുമാണ്. എന്നാൽ ഈ പരിഷ്കരണം സൎവ്വകലാശാലാഗ്രന്ഥങ്ങൾമൂലം വരുത്താവുന്നതല്ലാതെ വേറെ വഴികളെത്ര സുകരമാകുന്നതല്ല. ആ വിധം ചെയ്വാൻ കുറെക്കാലം മുമ്പെ മലയാളഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥദൌൎല്ലഭ്യം എന്നൊരു വൈഷമ്യമുണ്ടായിരുന്നതും ഇയ്യിടെ നീങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. തമിഴ്, സംസ്കൃതം, മുതലായ ചില ഭാഷകളിൽ പണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലെയുള്ളവ നിൎമ്മിക്കത്തക്ക മഹാന്മാർ ഈയിടെ ഉണ്ടായിക്കാണാറില്ല. മലയാളത്തിലാകട്ടെ നേരെമറിച്ചും കാണുന്നു. പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാൾ അൎവ്വാചീനങ്ങളും, അൎവ്വാചീനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് നവീനങ്ങളും എത്രയോ വിശിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ആ വിധമിരിക്കെ ചൎവ്വിതചൎവ്വണന്യായമായും മററും ചില പ്രാചീനാൎവ്വാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇടച്ച്യയായും, നവീനങ്ങളിൽ ഭാഷാഘാതുകങ്ങളായി കാണുന്ന ചിലതിനേയും, പ്രമേയങ്ങളായി വെച്ചു കാണുന്നതിൻെറ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയുടെ ഗ്രഹപ്പിഴതന്നെയെന്നല്ലാതെ പറയാവതെന്ത്? പ്രമേയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭാഷാവൈചിത്ര്യം, വിഷയശ്രൈഷ്ഠ്യം, മുതലായ ഗുണാംശങ്ങൾ മുഖ്യാവശ്യം തന്നെ. അതിൽവെച്ചു വിഷയവിശേഷത്തെ

ക്കാറ് ഭാഷാവിശേഷമത്യാവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രമേയങ്ങളും വെച്ചു വരുന്ന രീതിയ്ക്കാണെപ്പോഴും വിഷയം മുഖ്യതരമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നപ്രകാരം തോന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗ്രന്ഥനാമം വേദാന്തസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതിനെ എം. എ. പരീക്ഷയ്ക്കുമാത്രം വെക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും വെച്ചു കാണുന്നില്ല. പ്രത്യുത ഇംഗ്ലീഷിൽ ഫിലാസഫി, ബി. എ. പരീക്ഷക്കു ഒരു ഐച്ഛികവിഷയമായിത്തന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ലാ ഈയാണ്ടത്തെ എഫ്. എ. ടെക്സ്റ്റായി വെച്ചിരിക്കുന്ന 'പ്രബന്ധചതുഷ്ടയം' എന്ന ഗ്രന്ഥനാമം വേദാന്തസംബന്ധമായി കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഗ്രന്ഥവിഷയം വേദാന്തകഥതന്നെയായിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല ഇതുവരെ സാധാരണ എം. എ. ക്കു വെച്ചിരുന്ന ഭാഗവതം ഇപ്പോളും വേറെ പരീക്ഷക്കും വെച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഭേദഗതി ഗുണകരംതന്നെ. ഭാഗവതത്തിൽ വേദാന്തസംബന്ധമായ ചില അംശങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുഴുവൻ ആ വിധമല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ ചില ഗ്രന്ഥനാമങ്ങളും വേദാന്തസൂചകമായിരുന്നാലും വിഷയം സുഖഗ്രാഹ്യമായിരുന്നാൽ വെക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലല്ലോ. ആകപ്പാടെ പൊതുവിൽ പ്രമേയഗ്രന്ഥവിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽതന്നെ 'സങ്കല്പത്തിൽ പുണ്യകാലം കഴിക' എന്ന കൂട്ടത്തിലായോ എന്നു ശങ്കിച്ചിവിടെ വിരമിക്കുന്നു. ഇനി കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെ, അതായത്, ഓരോ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവം വഴിയെ തുടങ്ങാം.

കവീശ എം. നാണുവയ്യശാസ്ത്രി.

ഭ്രൂവർണ്ണന

(ദേവീസ്തോത്രം)

ചൊല്ലേറും നിൻമിഴികളുളക കരുണയാൽ
 തന്നെയാണാക്രമാപം
ത്തില്ലെന്നാൽ പിന്നെയെന്താ കരുണ കലുഷമി-
 ല്ലാത്തതാംപെരുത്തു നാസ്ഥി
എല്ലാമേവം വിചാരിച്ചടിയനിലതിയാ-
 ളുപേ ചൂണ്ടകല്ലോ
മെല്ലെ ത്തുകണ്ണൻപതിച്ചിടുക പരമഴകി-
 ന്നായി നന്നായിദാനീം

തൃക്കണ്ണിൽതിങ്ങിവിങ്ങിട്ടൊഴുകിനകരുണാ-
 സിന്ധു തൻ ബന്ധുഭൂമി
വക്രത്തായുല്ലസിച്ചങ്ങിനെ സുലളിതമാ-
 യിട്ടൂരാടിയാടി
കെതന്മാരൊക്കെ വേണ്ടുന്നൊരു ഫലമഖിലം
 വാരിവർഷിച്ചു ഭാഗ്യം
നിൽക്കും നിൻ ഭ്രൂലതാസേവനമിവൻ രമേ!
 നൽകണം നാളിൽ നാളിൽ

വന്ദ്യശ്രീ ലക്ഷ്മി! ശാൎങ്ഗം വിജയമജഗവം
 ഗാണ്ഡീവം കാളപൃഷ്ഠം
നന്നായ് ചാപങ്ങളേവം ത്രിജഗതി പലതു-
 ണ്ടൊക്കെ നന്നാകിലേറാം
എന്നാലസ്സമ്പത്തു നൽകാനിവകൾ പടകളിൽ
 ക്രൂരകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും
അസ്സാ സമ്പത്തുനൽകുന്നിതു ദയയൊടുനിൻ
 ചില്ലിവില്ലല്ലയെന്യേ

ചെന്താരിതന്നുടിയോളെ! തവ നയനയുഗം-
ത്തിൽപ്പരം തിങ്ങിവിങ്ങി-
ത്തുന്തംകൂട്ടാതെ വൎദ്ധിച്ചൊരു ഗുരുകരുണാ-
കരരത്നാകരത്തിൽ
ചന്തംചിന്തീടുമാറങ്ങിളകിന തിരയാ-
കുന്ന നിൻ ചില്ലിരണ്ടും
സന്താപം തീൎത്തിടേണം പുനരമരീ-
സത്തമേ! സതതം മേ

സാരം കാണാൻതിട്ടക്കളെല്ലാരു സകലമഹാ-
ലോകർ സേവിക്കുമമ്മേ!
പാരംഭംഗ്യാ വളഞ്ഞങ്ങിനെ വിലസിന നിൻ
ഭ്രൂക്കളെപ്പാൎക്കുമപ്പോൾ
ഘോരാപത്തായമത്തദ്വിപവരനെയൊട്ട
ക്കീടുവാനൎദ്ധചന്ദ്രാ-
കാരത്തിൽ തീൎത്ത നൽത്തോട്ടികളിവയുഗമെ-
ന്നോവനം ദേവി! ഞാനും

അല്ലൽപ്പെട്ടാൎത്തിതേടുന്നിതു സകലജഗ-
ത്തിങ്കലുംസൎവ്വലോകം
വല്ലാത്തേതാനസ്സതിൻകാരണമഹമതു
തിക്കുന്നതുണ്ടെന്നുറച്ച്
നില്ലാതെകണ്ടു പാപങ്ങളുടെ ഗളമറു-
ത്തിട്ടുവാനായിളക്കും
ശല്യംപോലുല്ലസിക്കുന്നിതു തവ കമലേ!
ചൊല്ലേഴും ചില്ലിരണ്ടും

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

ഒരു യോഗവിചാരം

ഒരുവൻ മഹാക്ലേശം ചെയ്തു സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട അർത്ഥത്തെ സജ്ജനങ്ങളെ ബഹുമാനപുരസ്സരം കൊണ്ടാടുകയും യഥാവസരം സദുപദേശമായി മററുള്ളവരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ക്ലേശിച്ചവൻ അറിയുമ്പോഴ് ഉണ്ടാകുന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യംപോലെ ലോകത്തിൽ മററൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ഇത് എത്രത്തോളം സാധുവാണെന്ന വഴിയെ അറിയാവുന്നതാണ്. വ്യാപാരികളുടെ ലേലസ്ഥലത്തേയ്ക്ക് ഒരു തുറമുഖത്ത് [illegible]ഭ്രാന്തന്മാരായ അനവധി ചെറുപ്പക്കാർ ആദായവിലയ്ക്കു സാമാനം ലേലംകൊള്ളുവാൻ മോഹിച്ചു വന്നുകൂടിയിരുന്നു. സമയം സമീപിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവർ പലവിഷയങ്ങളെയും പററി തൊട്ടുതൊടാതെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും ചെയ്തു കണ്ടെഴുത്തും നികുതിയും എന്ന വിഷയത്തിലെത്തി. രാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ആക്ഷേപിക്കത്തക്കതാണെന്നും, ഇതു കാലക്കേടുകൊണ്ടുണ്ടായതാണെന്നും ചിലവു നിക്കിയാൽ ഈ സംഖ്യ കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, സയുക്തികമെന്ന നിലയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിടയ്ക്കു ഒരു വയോധികനായ വഴിപോക്കൻ വരുന്നതു കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അറിവാനായി നിശ്ചയിച്ചു. രാജാവിന്റെ ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്ന ശ്രമം ചെയ്യുന്നതിനു വഴി തിരിച്ചു കൊടുപ്പാനായി വൃദ്ധനെ യോഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. വൃദ്ധൻ കുറച്ചാലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം പണ്ഡിതരുടെ വാക്കു പാമരന്മാരോടു പറഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഫലം പാമരവാക്കു പണ്ഡിതന്മാരോടു പറഞ്ഞാലുണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. കൂട്ടർ തെളിഞ്ഞു വൃദ്ധന്റെ ചുററും കൂടിയതു കണ്ടു വയോധികൻ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി.

നികുതി കടുപ്പംതന്നെ. അതു രാജാവിനുമാത്രം കൊടുത്താൽ പോരാ. ഇനിയും പല നികുതികളും നമുക്കു കൊടുപ്പാനുണ്ട്. ആ സംഖ്യ ഒരിക്കലും കുറക്കുകയോ കാലതാമസം വരുത്തു

കയോ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല. ആവക നികുതികൾ നമ്മളിൽ ചിലർ വളരെ വേദനപ്പെട്ടിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ തീർത്തുവരുന്നത്. ഒര ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരട്ടി നികുതി മടിയുടെ ചുമതലയിൽ കൊടുക്കണം. ആ ചുമതലക്കെട്ടിപ്പടിയിൽ അനാരോഗ്യം, ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ വരുത്തുന്നതു കൂ ന്നിട്ടിയാണ്. കൊള്ളക്കാരുടെ അടിമകളേ, ഒന്നുകൂടി എറ ട്ടിപ്പിട്ടുണ്ട്. വസ്തു വിറ്റുകൊടുത്താൽ രാജഭോഗം കൊടുക്കാതെ കഴികയില്ല. ഭവനങ്ങൾക്കു വിലപറയുന്നതിനിരിപ്പാൻ നമുക്കു ധൈര്യമില്ല. അവരുടെ കയ്യെഴുത്ത് ഭിന്നപ്രതി ഉണ്ടായി രുന്നു ഉറക്കുന്നു. എന്തായാലും തന്നെത്താൻ സഹായിക്കുന്ന വർക്കു ദൈവസഹായം ഉണ്ടാകും എന്നുള്ള വൃത്താന്തത്തെ വിശ്വ സിക്കുകതന്നെ.

ദൈന്യരക്ഷണത്തിന്നുവേണ്ടി പതിനൊന്നു കരംപിരിക്കുന്നതു കഠിനമാണെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നു. മടി അപഹരിക്കുന്ന തുക എത്രയാണെന്നു നാം ഓർക്കുന്നില്ല. മാന്ദ്യം അനാരോഗ്യത്തെ അനു ച്ചു വസ്തുക്കളെന്നു പന്തത്തെ മഹാതമ്മയെ നമ്മുടെ ആയുസ്സി ന്റെ അംശങ്ങളെയാണ് എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം. 'തേ ഷിൽക്കേടിലും വേഗം തുരുമ്പുകേടിന്' എന്നുള്ളത് ആലോചിക്കാ തിരിക്കരുത്. ജീവനിൽ കൊതിയുള്ളവൻ വൃഥാ കാലം കളയരുത്. 'കാലമാകുന്ന ദ്രവ്യംതന്നെയല്ലേ' എന്നുള്ളത് സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല. ഉറക്കവും ഒരുമിച്ചുകൂടി കുറെ അധികംഭാഗം ആയുസ്സു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഉറങ്ങി കാലംകഴിക്കുന്നവർ ഓർമ്മിക്കേണം. 'ശീഘ്രനിദ്രാസ്ഥാനം ശ്മശാനം' എന്നും 'ഉറങ്ങുന്ന കുറുക്കനു കോഴിയില്ല' എന്നും ഉള്ള പഴമൊഴി പാഠങ്ങളെ.

'കാലത്തിന്നു കാര്യവസ്തു വിശേഷമുണ്ടെങ്കിൽ വ്യയകാല ദ്രവ്യം വിലവറില്ലാത്ത ദ്രവ്യമാണ്. 'മറിഞ്ഞകാലം തിരിഞ്ഞു വരാ' എന്നു വേദവാക്യംതന്നെ. അതുകൊണ്ട് നാം ഉണർന്നു പ്ര വൃത്തിക്കണം. പ്രവൃത്തി ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യവുമായിരിക്കണം. 'പ്രഭാ തജാഗരണം പ്രയത്നസ്വീകരണം' എന്ന ആപ്തവാക്യം മറക്കത്ത ക്കതല്ല. ആദായം ഉണ്ടാവാനുള്ള അത്യാശ അല്പകാലവിളംബിനം

സഹിക്കുന്നില്ല. ആയുസ്സിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമേ ഈ മേലം ഉള്ളൂ. അതിന്നു ചമഞ്ഞിരുന്നു കഴിക്കുന്ന ബാക്കികാലം വല്ല ആദായവും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്നു നാം ആലോചിക്കുന്നില്ല. ഒരു വസ്തുവിൽ തന്നെ അധിക ഭോഗതാല്പര്യം ജനിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് അളവായ വിലക്കു സമ്പാദനമാം കിട്ടുന്ന കാര്യവും സംശയമാണ്. മേലത്തിന്നു നാം നിശ്ചയിച്ച സമയം കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും നിരാശ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ നിശ്ചയിച്ച പ്രവൃത്തി തക്ക സമയത്തു ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ ദുഃഖക്കേട്. നാം ചെയ്യേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളിൽ വല്ലതും ആ സമയത്തുതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്നില്ല. വരുവാനുള്ള കാലം കണ്ടെന്നാരിന്ന് ആരും ആശിക്കരുത്. കിട്ടുന്നസമയം വേണ്ടതുപോലെ കഴിക്കുകയാണ് പുരുഷധർമ്മം. 'അത്ഭുതാവഹമായ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്നിടകൊടുക്കുകയല്ല. ഉത്സാഹേന നേടിയെടുപ്പാൻ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നാണ് വൃദ്ധവചനം. ഈ വള്ളുവനാട് പട്ട് ഉടുപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു ശക്തിയുണ്ട്. നാളെ ഒരു പ്രവൃത്തിച്ചാൽ കഴിയുന്ന കുറ്റ തടയുവാൻ അശക്തനാകരുത്. ആ പന്തുകളിയാൽ ആദായം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ ഒരുവരിലും ദ്വേഷിക്കേണ്ട. നിലമില്ലാത്തവരായി നിങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ട്. അതിന്ന് കാലിക്കൂട്ടം ഉണ്ട്. ആ ഭൂമി തരിശിട്ടിരുന്നാൽ അന്യാധീനമാകും. നിങ്ങൾക്ക് വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ നിങ്ങൾതന്നെയാണ്. ആകയില കാലിക്കൂട്ടില്ലാത്ത കൃഷിയാണ്. ആ വയലിൽ ഇറങ്ങി വഴിപിടിച്ചു വേലചെയ്യാൽ ആദായം തനിക്കു അയൽവാസികൾക്കും അനുഭവിക്കാം. ഒരു ജന്മം കൊണ്ടുപോയി തന്നെ കഴിക്കാം. ആ ദായാംശത്തിലുള്ളത് തങ്ങളുടെ പട്ടിണി വരുന്നതല്ല. ധനികന്മാരായ ഭൂവാടകക്കാരേ! മേലത്തിന്റെ കാലതാമസം കാരണമായി നിങ്ങൾക്ക് അന്തരപ്പട്ടിണികൂടി പറയേണ്ടി എന്ന് ഇനിയും സംശയമുണ്ട്. ആയാസത്തിലുള്ളത് അന്തഃഛിദ്രത്തിന് വഴിയില്ല. ക്ഷുത്പ്പിപാസ അവനെ ബാധിക്കുന്നതുമല്ല. പൂർവ്വസമ്പത്തു കൈമുതലും തക്കസമയത്ത് ഉപകരിച്ചില്ലെന്നുവരാം. ' ഇതുവരെയുള്ളതിലും എന്ന് എന്റെ പുത്രിയുടെ പഠ

ഞ്ഞിഗ്രഹണമഹോത്സവത്തിന്നു നിങ്ങളെ ക്ഷണിപ്പാനായിട്ടു ഞാൻ നാടുവിട്ടിട്ടു നാലു ദിവസമായി'.

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ അതിവേഗത്തോടുകൂടി കുതിരകളെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടു ചില അശ്വപാലന്മാർ ആ ലഹളയിലേക്കു കടന്നു വന്നു. അവർ വൃദ്ധന്റെ അടുത്തു ചെന്നു വാളൂരിപ്പിടിച്ചു് ആചാരം ചെയ്തു. 'മഹാരാജാവേ! കപ്പൽ തടഞ്ഞു നിർത്തിട്ടുണ്ട്' എന്നറിയിച്ചു. യുവാക്കന്മാർ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കിത്തുടങ്ങി. യോഗത്തിൽനിന്നു ഉയർന്നുപോകുന്നവരെ ആജ്ഞാകാരികളായ സൈന്യങ്ങൾ തടഞ്ഞു നിർത്തി ഓരോരുത്തരുടെ ഊരും പേരും ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. കടൽക്കള്ളന്മാരോടുള്ള ഐക്യം അപകടമാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ധിക്കാരികളായ യുവാക്കളുടെ ശിരസ്സുകൾ രാജപാദങ്ങളിൽ താണുതുടങ്ങി. രാജാവിന്റെ ശാസനംകൊണ്ടു യോഗം സമാധാനമായി പിരിഞ്ഞു. കടൽക്കള്ളന്മാരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായ ആ സമുദ്രപ്രദേശത്തോടുകൂടെ യുവാക്കന്മാർക്കു പ്രത്യേകമായി ഒരു നിയമവിധിയെയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കൃഷ്ണപുരത്തുരാജ്ഞി.

ധനഞ്ജയവിജയം

കുമാരൻ—എന്താണിത്ര വലിയ ഒരു സാഹസം?

നായകൻ—ഇവിടെ നോക്കൂ. (വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു)

37\. ദിനകരകരകാന്തിയെന്തിനും കവ-
ജനാവലീവദിമല പ്രസക്തികണ്ടി
അനലനിശമശേഷമേറ്റപേർപൊ—
ങ്ങിനമരിമണിതുവംശദേശികൻ മേ

കുമാരൻ—ഇദ്ദേഹം ഒരു മഹാനുഭാവൻതന്നെ.

നായകൻ—ഇവിടെ നോക്കൂ.

38. പേർത്തുംബലാൽതടമുരസിപ്പതവാം കടുത്ത
ചാർത്തും പടിഞ്ഞുടയവൻ പൃഥുവഗ്രരൂപൻ
മൂർത്തായുധാഗമനിലസ്ഥിരികോടിക്കസഹ്യൻ
പാർത്തലുമിഗ്ഗുരുസുതൻ മമ തോഴനല്ലോ

കുമാരൻ—ഇനിയും പറഞ്ഞതത്ര

നായകൻ—

39. തങ്കൊടിവടിവൊത്തു കലശത്തിങ്കൽ ശസ്ത്രാഗമം വഹിച്ചുമഹാൻ
പൊങ്കിന്നിക്കൊടിമരത്തിൽ തങ്കിട്ടുമിദ്രോഹമെന്റെയാചാര്യൻ

കുമാരൻ—ദുര്യോധനന്റെ അടുക്കൽ സമരാർത്ഥി എന്നപോലെ നി-
ല്ക്കുന്ന ഇദ്ദേഹം ആരാണ്?

നായകൻ—(അമർഷത്തോടുകൂടി)

40. അക്കൌരവേന്ദ്രനുടെ ദുർന്നയമൂലമാം ക-
ർണ്ണകനല്ലവൻ, പരശുരാമനഗ്രവശിഷ്യൻ,
ശക്രൻ തെളിഞ്ഞരിയശക്തി കൊടുത്തു മതി-
ർല്ലോകമൊത്തഗർവ്വിഷ്ഠമ സൂതജനിന്നിവൻതാൻ

കുമാരൻ—(പരിഹാസത്തോടുകൂടി) ഇവന്റെ യോഗ്യത ഘോഷയാ-
ത്രയിലറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ കൊടി ഏതാണ്?

നായകൻ—(വണങ്ങിക്കൊണ്ട്)

41. അന്യാംഗനാവിമുഖമാനസനെ തെളിഞ്ഞകീർത്തി
ചൊന്നാശ്രുചന്ദനമയെന്നനാളിച്ചിരിപ്പാൻ
ഭണ്ഡാരദേവ പരശുരാമനെ വെന്നിരിക്കു-
മെന്നാമഹാനിതു പൂകുന്ന പിതാമഹൻ മേ

സൂത! കുതിരകളെ വേഗം ഓടിക്കൂ.

(അണിയറയിൽ)

42. ഈമാനത്തിത നിന്റെ പോരു കാണ്മാനെത്തി ധനഞ്ജയ!
വൈമാനികന്മാർ, കണ്ണുകൾ നിമേഷത്തോടുകൂടുക

(പിന്നെ വിദ്യാധരനോടുകൂടിയ ഇന്ദ്രനും പ്രതിഹാരിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്രൻ—(ആക്ഷേപത്തോടുകൂടി)

43\. വാരണേന്ദ്രപണിപലരോടു
വക്കാണം വന്നനേകരാജവരരോടും
ഉഗ്രമാം മർക്കടശരമൊടും-
ഇക്കാൽ പലർ വരികിലെന്തുഭയം പിന്നെ
(പിന്നെയും ആത്മഗതത്തോടുകൂടെ)

44\. ക്രൂരതരമിത്രസുത [illegible]
ശാത്രവന്മാരുള്ളപലർ പോരിനൊരുങ്ങിനില്ക്കെ
[illegible]
[illegible]

കുമാരൻ—(മുമ്പിൽ നോക്കീട്ട്) ദുര്യോധനൻ തന്നെ വരുന്നു.

നായകൻ—എന്നാൽ ഒരുപായം സംഭവിച്ചു.

(പിന്നെ രംഗത്തിൽ കയറി ദുര്യോധനൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ദുര്യോധനൻ—(നായകനെ നോക്കീട്ട് അമർഷത്തോടുകൂടി)

45\. കാട്ടാന [illegible] ചിരിച്ചുനീ
പേടിവിട്ടെത്തി [illegible] ദുർബ്ബുദ്ധേ?

നായകൻ—(പരിഹാസത്തോടുകൂടെ)

43\. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ദുര്യോധനൻ—പരിഹാസം മതി. യുദ്ധത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം
നമുക്കു കല്യാണയുദ്ധം തുടങ്ങുക.

നായകൻ—(ഹസിച്ചുകൊണ്ട്)

47\. കരതിലക! [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ദുര്യോധനൻ—(അമർഷത്തോടുകൂടി)

48. മത്തകരിദന്തബല കൈ ചേർത്തധികകാലമായുധംവിട്ട്
പാർത്ഥവാൻ പോയ്ചേരുക നർത്തനനിലമേറുവിതാനാണല്ലോ

കുമാരൻ— (ഉൽകണ്ഠയോടുകൂടി) ആര്യ! അധികകാലം ആയുധം വിട്ടു എന്നു അങ്ങ പറയുന്നതു യുക്തംതന്നെയാണ്.

49. ഇന്ദ്രാത്മജകരങ്ങളിലേചാപംകെട്ടിയിട്ട
നിന്നിൽക്കനിഞ്ഞുനിജപൂർവ്വവാക്കിനാലെ
അന്നർജ്ജുനൻപണിതൊട്ടുവ്യൂഹങ്ങളെങ്ങി
ഛിന്നമാക്കിനാനവൊന്നറിവില്ലയല്ലോ

വിദ്യാധരൻ— ഈ വത്സൻ പ്രൗഢൻതന്നെ.

ഇന്ദ്രൻ— ഇദ്ദേഹം രാജപുത്രനാണല്ലോ.

ദുര്യോധനൻ— സൂത! ബ്രാഹ്മണർക്കു വേണ്ടതായ വാക്കലഹം കൊണ്ടു മതി. ഈ നില നിൽപ്പില്ലാത്തതാണ്. തേരോടിപ്പാൻ നല്ല സ്ഥലത്തു പോക.

നായകൻ— കുരുപതിയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ. (എന്നുരണ്ടാളുംപോയി.)

വിദ്യാധരൻ— (നായകന്റെ രഥത്തെ കാണിച്ച്)

50. പൊന്നമ്പരത്തേർകതിരുകളിലമ്പ
റിന്നു പൊങ്ങും പൊടിയാം പതാക
ഇന്ദ്രാരിവർഗ്ഗങ്ങളെയകറ്റിത്തന
ന്നാമ ച്ചാടിത്തിപ്പകരമണഞ്ഞിതാണോ

ഇന്ദ്രൻ— ഭദ്ര! അങ്ങ് മഹാകവിതന്നെ.

വിദ്യാ— ദേവ! അർജ്ജുനൻ അടുത്തപ്പോഴേക്കും കുരുക്കളുടെ ഇടയിൽ കോലാഹലം തുടങ്ങി.

* * * * *

പ്രതിഹാരി— കോലാഹലമാകുന്നു ശബ്ദവുമുണ്ട്. നേരിട്ടു ചെല്ലുന്ന അങ്ങയുടെ പുത്രനോടു കുരുസൈന്യം എതിർക്കുന്നു, ദേവ! നോക്കു, ചെവിവരെ വലിച്ചു അർജ്ജുനന്റെ വില്ലിൽനിന്നു വരുന്ന ശരങ്ങളാൽ കുരുസൈന്യത്തിൽ ചിലരുടെ ശരീരം കീറിയും, ചിലരുടെ വില്ലു മുറിഞ്ഞും, ചിലരുടെ തലയറ്റും, ചിലരുടെ കണ്ണു പോയും, ചിലരുടെ കയ്യൊടിഞ്ഞും, ചിലരുടെ മാറു പിളർന്നും, ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു.

ഇന്ദ്രൻ—(സന്തോഷത്തോടുകൂടി) ഈ വത്സൻ സമൎത്ഥൻതന്നെ
വിദ്യാ—ദേവ! നോക്കു, നോക്കു.

52. കാളാംഭോദാംബുപെയ്യുംകരികടമുകിലോടാ
　　വില്ലുവൃത്താംശുവില്ലും
　തേനാക്കും കൂരണാത്തിട്ടു വെൺകടകളശനിയെ-
　　പ്പോലെന്നാരപാളാലാം,
　ഉരക്കളഭൃംഗങ്ങളോമട്ടിച്ചിതറിയ കനൽമി-
　　ന്നാമിന്നലെങ്ങതൊന്നും,
　പാർക്കുമ്പോൾ പോർക്കളത്തിൻപടയി-
　　തിഹതമസ്യാഖ്യമാമ്സാരമെല്ലാ
　അത്രയല്ലാ

53. നിമ്പുത്രനെയ്യുമിടിയൊത്തശരങ്ങളെന്റെകെത-
　തമ്പുത്തനാംമലർതെഴുതേനാകടസ്സൽ
　വമ്പുററവൻ, മണീർളെയമൊന്നാന്ന്
　വീമ്പുംവെടിഞ്ഞകരിയേപ്പടിയൊത്തതിരിപ്പതാം

ഇന്ദ്രൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടെ)

54. കലീകയാളിയിങ്ങലെ കാല രിപ്യൻ ഹരിപ്രിയൻ
　ലീലയാകുഞ്ഞെന്നെ സന്ധ്യാവന്ദനാപുരയമോ നമോസ്തു തിൽ?

പ്രതിഹാരി— ദേവൻ നോക്കു.

55. ദന്തിസ്കബാണനിരകോരിമൂറിഞ്ഞകുന്നം
　ഗ്രന്ഥ സ്കന്ധസ്സിരകളിൽപ്പെരുവായവെച്ച്
　പന്തിസ്കചോരവിരലിട്ടിട്ടുളിപ്പിശാചു
　മേന്തിക്കഴുത്തുവരെയിന്നുകുടിച്ചിടുന്നു

വിദ്യാധരൻ— ദേവ! നോക്കൂ

56. ആനക്കാരെവലച്ചുയന്നാതമയിൽപ്പീലിക്കൊടിശ്രേണിചേ-
　ന്നാനക്കൂട്ടമിതാ ഭയപ്പെടുശരംകൊണ്ടിന്നുമണ്ടുന്നതു
　പിന്നെക്രോധമൊടങ്ങേറിഞ്ഞതോന്നമഹാവജ്രം തറച്ചുന്തി-
　പ്പുതാകുന്നകരംപണ്ടുതണിയതിനോടൊക്കുന്നിതിങ്ങുള്ളവ.

ഇന്ദ്രൻ— (ഹർഷത്തോടുകൂടി നോക്കുന്നു)

പ്രതി— ദേവ! നോക്കു. ഇടവിടാതെ എയ്യുന്ന ബാണഗണങ്ങളാൽ മുറിഞ്ഞുവീഴുന്ന ആനകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും ചോരകുടിച്ചു വയറുനിറഞ്ഞ യാതുധാനയോഗിനികൾ സാധുവാദം ചെയ്ത് അങ്ങയുടെ പുത്രന്റെ ജയത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രൻ— എന്നാൽ ജയം തന്നെ. അവർ സത്യശീലകളാണ്.

വിദ്യാ— (ആലോചിച്ചിട്ട്) ദേവ! യുദ്ധം കേമമായിരിക്കുന്നു. നോക്കു, നോക്കു,

57. പട്ടടകരതടങ്ങളെത്താങ്ങിപ്പോരാടിനിറച്ചും
ചുട്ടുകടന്നിണമാനത്തുവിയിട്ടൊരുമേന്തി
പെട്ടെന്നുരസമാളുംയോഗിനികൂട്ടമേ പെരും
കിട്ടുമിതകരമേറ്റം പാർത്ഥനാശിസ്സുനൽകി
അത്രയല്ല

58. പൊട്ടുംമട്ടുധരാകടിച്ചു, കടിലഭ്രൂചാപം, ഘലമ്മാംബുവാൽ
പൊട്ടുമാങ്ങാശരീരകാട്ടി,മപ്പയ്യരോഷാത്കലങ്ങിട്ടിതാ
ചുട്ടുള്ളഞ്ഞനബാണമേറവേല്പവിട്ടേറെത്തെറിച്ചുള്ളവും
വിട്ടുഴിപ്പുതയാളിമാർനിറഞ്ഞെല്ലാനമേമണ്ഡലേ
(പിന്നെയും അത്ഭുതത്തോടുകൂടി നോക്കിട്ട്) നോക്കു, നോക്കു,

59. മണ്ഡിച്ചുരാളിയേട്ടംകനിതാമങ്ങളിന്നു
കണ്ണിൽകരാളിനായമാത്തൊത്തേചൊല്ലുകാട്ടി
വിണ്ണിൽസുരവണികൾപുഷ്പത്തോടുസ്തുതമാടി
വണ്ണിച്ചുമാരനിജയോഗ്യതകാട്ടിടുന്നു

ഇന്ദ്രൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടെ) ഏതാണ് ഞാൻ നോക്കേണ്ടത്? എന്റെ മനസ്സു കിടന്നാടുന്നു.

60. മയാകലന്നകുതൂഹസന്നയിൽനിസ്സഹായ
നായങ്ങനെത്തടലിട്ടുമമപുത്രനോയോ?
ഈയങ്ങനാരികളിൽവീരനിനിസ്സിനിങ്ങു
നായസ്സുരാംഗനകൾചേർന്നിരിക്കിന്നേയോ?

കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ ബി. എ.

പലവക

'ശാരദ' എന്നപേരായ മാസികയെ കുറിച്ചു വിവരമൊന്നും ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ രേഖപ്പെടുത്തീട്ടില്ലല്ലോ. ഇതു് സ്ത്രീകളുടെ പരിഷ്കാരവർദ്ധനയിലുള്ള താല്പര്യംകൊണ്ടാണെന്നു ആശങ്കയുണ്ടായില്ലെന്നു വിശേഷിക്കുന്നു. മൂന്നു സ്ത്രീകൾകൂടി നടത്തിപ്പോരുന്ന ഈ മാസിക ഒരുമാതിരി നന്നായിവരുന്നുണ്ടു്. ഇനിയും കാലക്രമംകൊണ്ടു സ്ത്രീകളുടെ ലേഖനങ്ങൾമാത്രമായി കാണുവാനും മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിവരുവാനും ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

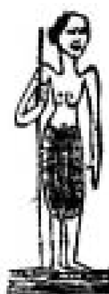
'ഭഗവൽഗീത' വ്യാഖ്യാനസഹിതം ഒന്നാം നമ്പർ സ്വീകരിച്ചു. കർമ്മയോഗവും ജ്ഞാനയോഗവും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു ഭാഷപ്പെടുത്തിയതു്, ബ്രഹ്മാനന്ദസ്വാമി ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നവർ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നു. കെ. പി. എന്ന വിദ്വാൻ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥമായ ഒരു മാസികയായി ഇങ്ങനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ മാസികയെപ്പററി ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒന്നും വിസ്തരിച്ചു പറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു് പുസ്തകം മുഴുവനായതിനുശേഷം മുറയ്ക്കൊരഭിപ്രായം പറയുന്നതായിരിക്കും ഉചിതമെന്നു വിചാരിച്ചാണു് ഞങ്ങൾ മിണ്ടാത്തതു്.

ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് എം. ഏ. ക്ലാസ്സിലേക്കുണ്ടാക്കിയ 'വൃത്തമഞ്ജരി' എന്ന ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രപുസ്തകവും കിട്ടി. അതിനെപ്പററി അഭിപ്രായം വഴിയെ.

കുട്ടികൾക്കെളുപ്പത്തിലക്ഷണങ്ങൾ മുഴുവനും
 നാലുപങ്കിട്ടതിങ്കൽ
ക്ലേശിക്കേണ്ടാത്ത പാഠങ്ങൾക്കൊരു വിവരണമായ്
 സൽപുരാണേതിഹാസം
ധാടിക്കായ്‌ശ്ലോകമാക്കിത്തരുമിതുമെഴുതി
 ക്കൂട്ടിവിട്ടോരുമുത്തൻ
താടിക്കാരൻ നമ്മാവിന്നടയതികൾ കി
 പ്പിന്നിതുമൈക്കൊള്ളുന്നോർ

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines.

മരുന്നു സേവിപ്പതിനു മുമ്പു.

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസി
ദ്ധങ്ങളും പ്രധാനവും ഫലവത്തുക്കളും
ആയ ആയുർവ്വേദൌഷധാലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി.

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശ
പ്പില്ലായ്മ, ദേഹം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ
നീററൽ, നീരൊഴിവു, മധുമേഹം, ... (മൂത്ര
ചൂടു) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ
ക്ഷണനേരം പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നു സേവിച്ചതിന്റെ ശേഷം.

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വില ഉറുപ്പിക ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൩ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രാധികമായും ... പോകുക, മേഹം, പുകച്ചൽ, ... മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവൃത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനെയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി ൧ക്കു വില ഉറുപ്പിക ൧. മൂന്നു കുപ്പികളൊന്നിച്ചു ... തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനാസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ ദേഹം കൈ കാൽ മുതലായ അവയവങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വീക്കം, ശുക്കവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ... ന്ന ശൂല, ഇടുപ്പുവേദന, പക്ഷവാതം, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികളും ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില ഉറുപ്പിക ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൩.

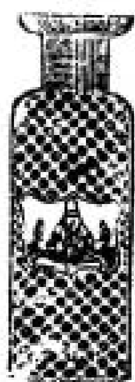
൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, ചൊറിക്കടി, ചൊരിതണം, ... എന്നീ പേരുകളുള്ള ... ശ്ചിത്തിന സിദ്ധൌഷധം. ... പലതും മാറും. മേൽ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൬. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സന്തോഷം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിശേഷപ്പെട്ട സാധനം. ദന്തരോഗം, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ എളുപ്പത്തിൽ ജീർണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ പനി അശേഷമില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തിൽനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിശേഷപ്പെട്ട സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചാതി, കങ്കോലം, ജാതി മുതലായ രോഗങ്ങൾക്ക് വയസ്സിനു ൧ മുതൽ ൨ വരെ ഗുളികകൾ വെള്ളത്തിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്ക് വില ണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൦ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧-ക്ക് തപാൽകൂലി ൩ ണ.

൭. ദന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാവിധ ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൨ ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൮. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിർപ്പനി, ഒറ്റപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, - അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്ന. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൯. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുമിനുപ്പുള്ളവയും പുഷ്ടിയായും നീണ്ടതായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കുളിർമ്മയുണ്ടാകും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. നല്ല ഉറക്കം കിട്ടും. താരൻ പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൰. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൩. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചു തികട്ടുക, നെഞ്ചു കരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുവേദന, വായനാറ്റം, അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തരോഗങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു ഒരണ ൪. തപാൽകൂലി ഒരണ ൧ വേറെ.

൧൪. കർണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കാളു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പ്, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കർണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧ക്കു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

൧൫. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

മലം ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൧ ണ. വേറെ.

൧൬. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ചുവപ്പ്, നീരടപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ്, പീളകെട്ടു, വെള്ളെഴുത്തു, പൂവു, തൊലിപ്പു, ചൊറിച്ചിൽ, ഉമ, വൃണം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഉണ്ടാവുന്നവയുമായ രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

൧൭. സ്ഖലിതരക്ഷിണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൧ ണ വേറെ.

൧൮. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരത്തിൽനിന്നും വരുത്തീട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട്. തൂക്കത്തിനു പ്രത്യേക വില. ഈ തൂക്കത്തിലുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമേ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെൻകര ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൩. തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്ത ഒരുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസമുണ്ടാകും. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്ക ൧൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ടി ൬ ണ.

൧൪. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഇത കരപ്പൻ, ചിരങ്ങ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൮ ണ. മൂന്ന കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

൧൫. കണ്ണോൎശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ണിന്റെ തെളിഞ്ഞ ദൃഷ്ടിയെ നന്നാക്കുന്നതിന്ന അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച വക്കീലന്മാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, അദ്ധ്യാപകന്മാരാകുന്ന അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നവരായ മറ്റുള്ളവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൧൬. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഇത പൊടി തേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞ, ശുദ്ധതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനാൽ പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, ഛൎദ്ദി, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇളവാട്ടം, ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മുതിൎന്നവൎക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

. പി. സുബ്ബറായി, പുറക്കിഴക്കെ കോട്ട ജില്ല

൨൩. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ശ്ലീഹ; കഴച്ച ഇളകലിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ്, [illegible] അജീർണ്ണവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഒരു കുപ്പിയുടെ ൫ ണ.

൨൪. [illegible]പരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കപ്പൻ, ചുമ, ചൊറി, [illegible], [illegible], പുഴുക്കടി, [illegible], മറുവട മുതലായ കുട്ടിയും പെണ്ണിനും ഉള്ള എല്ലാം [illegible]രോഗങ്ങൾക്കു ഏററവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു രോഗത്തിന്റെ പ്രകാരം മാത്രമേ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൫ ക. രണ്ടാംതരം കസ്തൂരി തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. ഒന്നാംതരം പച്ചക്കർപ്പൂരം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. ഒന്നാം തരം ഓടൽ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, അരയ്ക്കു, മരിക്കൊഴുന്ത്, ജാതിക്ക, ജാതിപ്പത്രി, ഗ്രാമ്പു, ഏലം, [illegible] അത്തർ മുതലായവയെല്ലാം എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. കൂടുതൽ തോല ഇരുപതിന്ന ക. ൧-ക്കു. [illegible].

				ക.	ണ.	പ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തുപ്പത്തഞ്ചരം			൧-ക്കു	൫	൦	൦
ടി	രണ്ടാംതരം	ടി	൧-ക്കു	൧	൮	൦
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായൻ, പറക്കിപ്പൊട്ട, ശർക്കര താലൂക്ക് ജില്ല.

വ്യവഹാരചിന്താമണി

എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ മാസവും ൧൦-ാം നു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കുളത്ത കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂറ ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ-എപ്പോഴും മുമ്പു.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക	൪-൦-൦	വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക	൪-൨-൦
ആറു മാസത്തേക്ക	൨-൦-൦	ആറുമാസത്തേക്ക	൨-൨-൦

വിധികൾ		
	മദിരാശി	[illegible] ലേഖനം
	കൽക്കത്താ	ഒന്നാന്തരം കടലാസ്സു
	അലഹബാദ	മേത്തരം അച്ചടി
	ബോംബെ	യോഗ്യന്മാരുടെ [illegible]
	കൊച്ചി	യോഗ്യവക്കീലന്മാർ
	തിരുവിതാംകൂർ	വിശേഷപത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി. നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.

മ. മനോരമ. മേനോന്റെ പുതിയ സ്വതന്ത്രകാര്യപ്പോലെ വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്ന ചിലവില്ല.

മനോരമ. സകല മുതൽക്കാർക്കും വാങ്ങേണ്ടതാണ.

കേരളപത്രിക. കക്ഷികൾക്ക അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോരായ്ക്കു ചിന്താമണി പരിഹാരം.

കൊച്ചിവിധികൾ ൧-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൯-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അറിയിക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ പോസ്റ്റുകാർഡ അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സൌജന്യമായി നിങ്ങൾക്ക ഒരു പ്രതി അയച്ചുതരും. ലോകവ്യവഹാരത്തിലുള്ളവൻ മുമ്മയായി 'ചിന്താമണി' പാരായണം ചെയ്യുന്നത കഴിച്ച അന്യമാർഗ്ഗം ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ടു, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേൎത്തുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ൬ പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ [illegible] ഭാഗങ്ങൾ കൂടി ൭ കൃതികളിൽ [illegible] ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ൪ ഉറുപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാൎത്ഥികൾ [illegible] മൂന്നര ഉറുപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്നു ഒരു പുതിയ നിയമം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്ക്കുന്നുണ്ട്. ചില തിരഞ്ഞെടുത്ത വിവരം താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

[illegible] ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാഠ[illegible] ആവശ്യം [illegible] ഉണ്ടാവുകയില്ല. വില ൧൨ അണ.

സമ്പ്രദായദീപിക മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രം മതിയല്ലൊ. വില ൩ അണ.

[illegible] കോട്ടയത്തിൽ [illegible] ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിതു. [illegible] വായിപ്പാൻ ബഹുരസമുണ്ട്. വില ൧ ക. എട്ടണ

* ഹസ്തലക്ഷണദീപിക ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കൈരേഖകളിലെ ഫലങ്ങളറിയുന്നതിന് പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവരികയില്ല. വില ൪ അണ.

* കുചേലവൃത്തം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ. വില ൨ അണ.

* ചക്കീചങ്കരം നാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ അണ.

ഇവകൾക്കെല്ലാം തപാൽകൂലി പുറമെ. * ഈ അടയാളം വെച്ചവ [illegible] എല്ലാം അച്ചടി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. [illegible] എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കണ്ണൻനമ്പ്യാര്,
കവനോദയം മാനേജർ,
[illegible]പുരം.

നോട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ !   വില വളരെ സഹായം !!

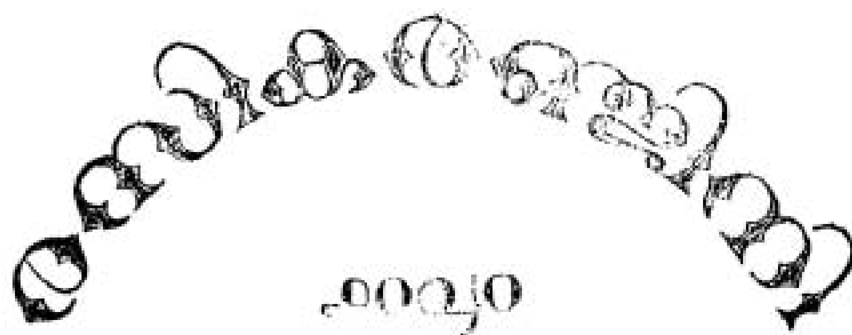
കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഡൽഹിഡർബാർ പടം വലിയ കൈസൈസ്സ വില ക. ൧. ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ എഴുതി അയക്കണം.

ബൊമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന കമ്പനികളിൽനിന്ന നേരിട്ട വരുത്തുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും മറ്റും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊകപ്പടിയായും ചില്ലറയായും വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നതാണ.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലകൾ, ടവ്വലുകൾ, മെത്തത്തുണികൾ, വളരെ ഉറപ്പുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ഉറുമാലുകൾ, തൊപ്പികൾ, സഞ്ചികൾ, മല്ല, ജമന്താഫൻ മുതലായ തുണിത്തരങ്ങൾ, ഇനാമൽപാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ഗ്ലാസ്സുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗ്ലോബുകൾ, ഛവിവർണ്ണപ്പടങ്ങൾ, കസേരകൾ, ഇരുമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരുമ്പു അലമാരികൾ, ഇരുമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരി സാധനങ്ങൾ, മണ്ണുചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെഷിൻ സ്സൂഡ, കൊക്കൊ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായ മറ്റും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവൎക്കു സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ,
ജനറൽ മർച്ചന്റ്,
ചിറവൂര.

പുസ്തകം ൩.　　　　കുംഭമാസം　　　　ലക്കം ൬.

മംഗളം.

...ത്താനാഢ്യ നിളാഭൃപുത്രിയുടെ നടുവിൽ-
ൽ ഗ്രാമേ ...
...ത്താടോപത്തോടെ ... ല്ലസമായ്-
ങ്ങെന്നെക്കൊണ്ടൂട
ശാസ്ത്രാഭ്യാസത്തിന്നെല്ലു... ചെയ്യുന്നവരായ്
ച്ചുംഭവൽഗുണ്ണ വാഴും
ശാസ്ത്രദേവ! കൈതൊഴുന്നേനടിയനയി തിരുനാ-
വായയോഗാധിരാജ!

തിരുനാവായയോഗം.

ഒരു കാലത്തും നശിക്കുവാൻ വയ്യാത്തവിധം പരിപുഷ്ടിയോടുകൂടിയിരുന്ന തൃക്കണാമതിലകയോഗം ഇരിങ്ങാലക്കുടക്കാരുടെനേരെ ഊരാളന്മാർ ചെയ്ത അക്രമംനിമിത്തം ആ മഹാക്ഷേത്രത്തോടുകൂടി നശിച്ചതിന്റെശേഷം മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ പൊതുവിലുള്ള വേദവേദാംഗാദ്യഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഇല്ലാതായിത്തീരാം. തൃക്കണാമതി

ലകംപോലെ തൃശ്ശിവപേരൂർ മതിലകവും പ്രസിദ്ധമാകണമെന്നു വെച്ചു് കൊല്ലാട്ടിൽ "കാരണത്തിപ്പാട്" എന്ന മഹാപുരുഷൻ വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രം പുഷ്ടിവരുത്തി; അങ്ങുമിങ്ങും ശിഥിലമായിക്കിടന്നിരുന്ന കേരളബ്രാഹ്മണവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും മറവും ഒരു പ്രധാനയോഗസ്ഥാനമുണ്ടാക്കിയാൽ പരദേശത്തെപ്പോലെ ഐകമത്യം വരുത്തേണമെന്നുള്ള വിചാരം തന്നാൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി. 'ശൃംഗേരി', എന്ന കുന്നിന്റെ മുകളിൽ വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രവും അതാതിന്റെ കൂട്ടാവസ്ഥയായ പടിഞ്ഞാറെച്ചിറവക്കത്തു സ്ഥിതിചെയ്യിപ്പിടിച്ചു മൂന്നു സന്ന്യാസിമഠങ്ങളും ഉള്ള സ്ഥലമാകയാൽ പൊതുവിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണയോഗസ്ഥാനവും കൂടി അവിടെ ഉണ്ടായാൽ ഇതിലധികം പുഷ്ടിവരുത്തേണ്ടതു മറ്റൊന്നില്ലെന്നു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. വടക്കെച്ചിറവക്കത്തു ഒരു പ്രത്യേക [illegible] ക്ഷേത്രത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ യോഗത്തിന്നു ഒരു സ്ഥാനം കല്പിച്ചു് അതു [illegible] അവൻ തന്നെയാണ് [illegible] ക്ഷേത്രത്തിലെ [illegible] വന്നതു [illegible] പരടെ നിത്യവൃത്തിക്കായി [illegible] ച്ചു. മലയാളബ്രാഹ്മണർ മൂന്നു വേദക്കാർക്കും ഇവിടെ [illegible] പ്രവേശം ഇല്ലാത്തതായിരുന്നു. എങ്കിലും യോഗത്തിൽ [illegible] ഒന്നായി വരുന്നതു് എല്ലാ വേദക്കാരെന്നാണോ അതു വേദങ്ങൾക്കു പരസ്പരം സൗകര്യവും തന്മൂലം സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഋഗ്വേദിയായ ചൊവ്വരത്തുക്കാരൻ ചോമാതിരിമഠത്തിലെ [illegible] യോഗത്തിൽ വാദ്ധ്യനായിരുന്നു് വേണമെന്നും [illegible] നടപ്പിച്ചു യോഗക്കാരുടെ യോഗക്ഷേമം അന്വേഷിച്ചു വന്നിരുന്നു.

വടക്കുംനാഥനിൽ സ്വാമിയാർ തന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന ഒരു ഇളയതുമ്പ്രാന്തിരിക്കു സന്ന്യാസം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ മഠത്തിൽ ആ എമ്പ്രാന്തിരിസ്വാമിയാരുമാത്രമായി ശേഷിച്ചു. എമ്പ്രാന്മാർക്കു സന്ന്യാസം വാങ്ങുന്നതിന്നു നമ്പൂരിമാർക്കുള്ള വൈമനസ്യവും ഇതിന്നു കാരണമായിരിക്കാം. എന്തെങ്കിലും ആ സ്വാമിയാർക്കു പിന്മാകനി (ശിഷ്യൻ) ആരും ഉണ്ടായില്ല. ഇതിന്നു മറ്റൊരു കാരണവുംകൂടിയുണ്ടു്. എമ്പ്രാന്തിരിസ്വാമിയാർ പെരു

നാടപ്പു' വൈദികന്റെ ഇല്ലത്തു ഒരു ദിവസം ഭിക്ഷക്കു എഴുന്നള്ളി. അന്നു അവിടെ ഒരു ശ്രാദ്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രാദ്ധത്തിനു കാലുകഴുകിക്കുമ്പോഴും സ്വാമിയാരെയും കാലുകഴുകിച്ചു ഒന്നിച്ചുതന്നെ ഭിക്ഷയുമറേറ്റു വേണം എന്നാണല്ലൊ നിയമം. ഈ സ്വാമിയാർ എന്തുതന്നെ ആകയാൽ ഒന്നിച്ചു കാലുകഴുകിപ്പാൻ പാടുണ്ടോ എന്നു വൈദികൻനമ്പൂരിക്കു സംശയമായി. അവസാനം ഭിക്ഷ ഒരുമിച്ചുണ്ടായില്ല. അതിൽ സ്വാമിയാർ കോപിച്ചു 'ഈ ഇല്ലത്തു സന്തതിയില്ലാതെയായ്പോകട്ടെ' എന്നു ശപിച്ചു. ആചാരലംഘനം എന്ന അധർമ്മത്തെ ഭയപ്പെട്ടു പൂർവാചാരപ്രകാരം തന്റെ ചെയ്യു കർമ്മത്തിൽ തെററു കല്പിച്ചു തന്നെ ശപിച്ചതുകൊണ്ടു നമ്പൂരിക്കും കോപമുണ്ടായി. അതിതപസ്വിയായ നമ്പൂരി 'അങ്ങേക്കും സന്തതി (ശിഷ്യൻ) ഇല്ലാതെയായ്പോകട്ടെ' എന്നു പ്രതിശാപം കൊടുത്തു. ശാപം ഇരുവർക്കും നല്ലവണ്ണം ഫലിച്ചു. വൈദികൻനമ്പൂരി ഒരുകൊണ്ട പുത്രനെ സമ്പാദിച്ചുവെങ്കിലും ഇന്നും ആ ഇല്ലത്തു സന്തതികൾ ഒന്നു കൂടുതലുടെ കൂടിയേ കഴിയു എന്നായിരിക്കുന്നു. ഇള നാട്ടിൽ ചെന്നു എന്തെങ്കിലും ഒരു എമ്പ്രാന്നു സന്യാസം കൊടുക്കേണമെന്നുകരുതി സ്വാമിയാർ വടക്കോട്ടെഴുന്നള്ളി. അവിടെ ചെന്നപ്പോഴും വേറെ ഒരു ദുർഘടംകൂടി പറ്റുകയാണുണ്ടായത്. അവിടുത്തെ അമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവു പോയിട്ടു കൊല്ലമായി ഏകപുത്രവിയോഗംകൊണ്ടു സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൃദ്ധയായ അമ്മ അപേക്ഷിച്ചതിനെ സാധിപ്പിക്കേണമെന്നു സ്വാമിയാരെക്കൊണ്ടു സാളഗ്രാമംതൊട്ടു സത്യംചെയ്യിപ്പിച്ചു. 'എന്നെപ്പോലെ ഇനി മറെറാരുസ്ത്രീക്കു പുത്രവിയോഗദുഃഖം അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തരുത്, ഇവിടെനിന്നു ആരേയും സന്യസിപ്പിക്കരുത്' എന്നായിരുന്നു മാതാവിന്റെ അപേക്ഷ. സ്വാമിയാർ തിരികെ ഉളിയപ്പോത്രക്ക് എഴുന്നള്ളി. വടക്കേമഠംവക സകലപണ്ടങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ഭക്തപ്രിയത്തുയോഗത്തിലേക്കായി ഉദകംചെയ്തുവെച്ചു ബാല്യനായ ചാങ്ങലിയോടു നമ്പൂരിയെ എടുപ്പിച്ചു യോഗിശ്രേഷ്ഠനായ സ്വാമിയാർ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഭക്തപ്രി

യജുർവ്വേദയോഗം എന്നുള്ള പേരു മറഞ്ഞ് തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗമെന്ന പേരോടുകൂടി ക്രമേണ പ്രസിദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുകയും മലയാളബ്രാഹ്മണർക്ക് ആ യോഗം ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

'ഒട്ടി' ഗൃഹത്തിൽ 'പുത്തില്ലം' എന്നുപേരായ ഒരു ഉണ്ണിനമ്പൂരിയെ 'പൊറകൊടിഞ്ഞം' എന്ന മറ്റൊരു ഉണ്ണിനമ്പൂരി എന്തോ ഒരു കലഹത്തിൽ പ്രഹരിച്ചു. അടികൊണ്ട നമ്പൂരി യോഗത്തിൽ ചെന്ന് വാദ്ധ്യാനോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. ആ നമ്പൂരിയുടെ യോഗക്കാരായ മററുചിലർ ബ്രാഹ്മണനെ അടിച്ചതിനു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിക്കണമെന്ന് വ്യവഹരിച്ചുനോക്കി. പക്ഷെ വാദ്ധ്യാൻ ഇതു കുട്ടികളുടെ തമ്മിത്തല്ലിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കണക്കാക്കിയതേയുള്ളു. അന്നുതന്നെ ഈ പുത്തില്ലത്ത് നമ്പൂരിയും വേറെ നാലു ആളുംകൂടി ലഹളകൂടി പടിഞ്ഞാറെച്ചിറ നീന്തി അക്കര കടന്നുവത്രെ. ഉണ്ണിനമ്പൂരിമാരുടെ കലശൽ നിറുത്തുവാൻവേണ്ടി പലനിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നു ചിറനീന്തിക്കടന്നാൽ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിയമം. അതുപ്രകാരം ഈ അഞ്ചുപേരും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നായി. 'എന്നെ അടിച്ചവനെക്കൊണ്ടു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചതുമില്ല, താനും തന്റെ കൂട്ടരും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്കയുംവേണം' എന്നു വന്നപ്പോൾ പുത്തില്ലത്തു നമ്പൂരി വലിയ കുണ്ഠിതത്തിലായി. അവർ പരസ്പരം ആലോചിച്ചിട്ട് ഈ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭേദം മര്യാദയില്ലാത്ത യോഗത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് എന്നു തീർച്ചയാക്കി വിവരം വാദ്ധ്യാനോട് നേരിട്ടു പറഞ്ഞു. അവർ യോഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങുകയുംചെയ്തു. 'പുത്തില്ലപ്പക്ഷ'ക്കാർ എന്നാണ് മററുള്ളവർ ഇവരെ പിന്നീട് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. വാശിയും, ഐകമത്യവും, ഉത്സാഹവും ഉള്ള ഈ യോഗ്യർ അന്നുതന്നെ മുളകുന്നത്തുകാവിൽ ചെന്നിട്ടാണ് ഉണ്ടത്. ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഊരാളന്മാരായിരുന്ന നമ്പിടിമാരോടു നമ്പൂരിമാർ നടന്ന വിവരമൊക്കെ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങളിവിടെ ഒരു വേദവേദാംഗപാഠത്തിന്റെ വട്ടം ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ. ചിലവിനുവേണ്ടതൊക്കെ ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ

നിന്നതരാം' എന്നു ഊരാളന്മാർ പറഞ്ഞതു കേട്ട് ആ ന
മ്പൂരിമാർ മുളകുന്നത്തുകാവിൽ [illegible]
ഗം അവിടെ ആരംഭിച്ചു. പൂന്തിട്ടുള്ള നാലു [illegible] വാദ്ധ്യാന്മാരു
ത്തിയുള്ള ഇല്ലങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. അവരും അവരുടെ ശിഷ്യവർഗ്ഗ
ങ്ങളും മററുള്ള അമ്പില്ലക്കാരുടെ ശിഷ്യസന്തതികളും ക്രമേണ ഈ
യോഗത്തിൽ ചേർന്നുതുടങ്ങി. അധികം കാലതാമസംകൂടാതെ ഈ
യോഗവും തടിച്ചുവശായി. വെട്ടത്തുനാട്, അച്ചിപ്പ്രാ മുതലായ
ആറു ദേശങ്ങളിൽ ഈ യോഗത്തിൽ ചേർന്നവരെയുള്ള എന്നാ രി
ക്കയായി. അതുകൊണ്ടും ഷഡ്ഢന്മാർ എന്നുള്ള പേർ യഥാർത്ഥമായ്പ്പെട്ടു.
പിന്നെ ഷഡംഗവേദാദ്ധ്യയനംകൊണ്ടും അവർ ഷഡ്ഢമാവും സ
ഫലമാക്കിവന്നിരുന്നു. അതിഥികളാകകൊണ്ടും, യോഗത്തിൽ നി
ല്ക്കുന്നവരാകകൊണ്ടും, തൃശ്ശിവപേരൂർയോഗക്കാരെ ഇവർ യോ
ഗ്യരെന്നു വിളിച്ചും ആദരിച്ചും വന്നു. അതുപോലെ അവർ ഇവ
രെയും യോഗ്യരെന്നു പറഞ്ഞു മാനിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഈ ഇരു
യോഗക്കാരും തമ്മിൽ അന്യോന്യം വേദാദിവിദ്യാപരീക്ഷകളും ന
ടത്തിത്തുടങ്ങി. എതിർകക്ഷിക്കാരുംകൂടി സമ്മതിക്കുന്ന വിദ്യാപരി
ജ്ഞാനത്തിനു പ്രശസ്തി അധികം ഉണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ. എ
ന്നാൽ മുളകുന്നത്തുകാവിൽയോഗക്കാർ വേദാദിവിദ്യാപരീക്ഷക
ളിൽ സമക്ഷത്ത് മററവരെക്കാൾ താണുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനു
വടക്കുന്നാഥന്റെ കോപം കാരണമാണെന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെയായിരു
ന്നിട്ടും ഈ യോഗക്കാർ മതിലകത്തുപോയി സേവിക്കേണ്ടതില്ലെ
ന്നുള്ള വിചാരം ചില പ്രമാണികളെ ബാധിച്ചു. യോഗം ഭരിച്ചി
രുന്ന നമ്പിടിമാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇടിച്ചുതള്ളിത്തുടങ്ങി. അവി
ടം വിട്ടു മറെറാരു മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നുകൂടുകയാണ് ഉത്തമ
മെന്നു യോഗക്കാരിലുള്ള പ്രമാണികൾ ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടു
ത്തി. അന്ന് ഈ യോഗത്തിൽ വാദ്ധ്യാനായിരുന്നത് [illegible]
ഷന്റെ വാരത്തിലുള്ള അച്ചിപ്പുറ [illegible] നമ്പൂരിയായിരുന്നു.
അദ്ദേഹവും മററുള്ള ചില പ്രമാണന്മാരുംകൂടി കോഴിക്കോട്ടു
ചെന്നു സാമൂതിരിപ്പാട്ടു മഹാരാജാവിനോടു ഈ വിവരം അറി

യിച്ചു. ഈ കാൎയ്യത്തിനും യോഗത്തിന്റെ മററു പല ഗുണങ്ങൾ
ക്കും കൊണ്ടുപിടിച്ചു ശ്രമിച്ചിരുന്നതു് പാണമ്പറമ്പത്തു ഭട്ടതിരിപ്പാ
ടായിരുന്നു. ആ ഇല്ലക്കാൎക്കു് ഇന്നും ഈ യോഗത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാ
നമുണ്ടു്. സാമൂതിരിപ്പാടു് അവരെ യഥേഷ്ടം ആദരിച്ചു. എന്നുത
ന്നെയല്ല, യോഗത്തിനെ തന്റേതായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.
ആ കാലത്തു തിരുനാവായ പാവട്ടിന്നമ്പൂരിയുടെ വാദ്ധ്യായപ്രവൃ
ത്തിയിൽ ഒരു ചെറിയ വേദാദ്ധ്യയനശാലയും അതിനുതക്ക സ്വ
ത്തും ഉണ്ടായിരുന്നതു് അനാഥമട്ടിൽ കിടന്നിരുന്നു. കേരളത്തിൽ
മഹാപ്രധാനമായ ഭാരതപ്പുഴവക്കത്തു മാമാങ്കമഹോത്സവം നടന്നു
വരുന്ന ആ പുണ്യസ്ഥലത്താണു് ഈ യോഗം സ്ഥാപിച്ചതു്. പ
ഴയവക സ്വത്തിന്റെ ആദായം ഈ യോഗത്തിനു രണ്ടുമാസ
ത്തെ സാപ്പാടിനു മാത്രമെ മതിയായിരുന്നുള്ളു. ശേഷം പത്തുമാ
സത്തേക്കുള്ള സകലചിലവും സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വക വഴിപാടാ
യി കഴിപ്പാൻ വസ്തു നീക്കിവെച്ചു. തൃശ്ശിവപേരൂർയോഗം കൊച്ചിരാ
ജാവിന്റെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ ചൊവ്വരക്കൂറായിട്ടാണല്ലോ നടന്നുവ
രുന്നതു്. ഈ തിരുനാവായയോഗം സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അദ്ധ്യക്ഷ
തയിൽ പന്നിയൂർക്കൂറായിട്ടു നടക്കുവാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. മുൻപ്ര
കാരം ഈ യോഗങ്ങൾ തമ്മിൽ അന്യോന്യം പരീക്ഷയും മററും ന
ടന്നുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു രണ്ടു യോഗക്കാരുടെയിടയിലും വളരെ ഗു
ണം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരുനാവായയോഗക്കാർ ശാസ്ത്രപാണ്ഡി
ത്യത്തിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർയോഗക്കാരെക്കാൾ അധികം പ്രസി
ദ്ധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽതന്നെ വെട്ടത്തുനാട്ടുകാൎക്കു
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരു മെച്ചമുണ്ടെന്നാണു് പറയേ
ണ്ടതു — ഈ ശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥകാരന്മാരും വെട്ടത്തുനാട്ടു
കാരുമായ തലക്കുളത്തൂർഭട്ടതിരി, കാക്കശ്ശേരിഭട്ടതിരി, മുന്നൂലത്തു സോ
മയാജി എന്നറിയേണ്ട [illegible] ലീലാവതീ[illegible]കളായ പയ്യൂർ ഭട്ട
തിരിമാർ, ദൃഗ്ദീപികാകാരനായ കണ്ണാകറാറിപ്പള്ളിപ്പുറത്തു നമ്പൂ
രി, ഗുരുമതപ്രവൃത്തകനായ കത്തുള്ളിനമ്പൂരി, തന്ത്രസമുച്ചയഗ്രന്ഥ
കൎത്താവായ ചെറിഞ്ഞിരിചേന്നാസ്സു് നാരായണൻ നമ്പൂരിപ്പാടു്, പ്ര

സിദ്ധകവിയും പ്രക്രിയാസർവസ്വകർത്താവുമായ മേല്പുത്തൂർനാരായണ ഭട്ടതിരി, ഇവരും മററുപല പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്ന തിരുനാവായ്‌യോഗത്തിനു ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ മററുകൂടി നില്ക്കാതെ വരുന്നതാണോ? ഇങ്ങിനെയുള്ള യോഗ്യരോടു കിടപിടിപ്പാൻ തക്കവരായി സപ്തസ്വാദ്ധ്യന്മാർ, പാഴൂര് ഗൃഹക്കാർ, ചെറുമണികളും, കക്കാട്ടുഗൃഹക്കാർ, വിലപമങ്ങലം ഇടങ്ങിയ വെള്ളാങ്ങല്ലൂർഗൃഹക്കാർ, തരണനെല്ലൂർ ഗൃഹക്കാർ, മുതലായി തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാരിൽ മഹാപണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്നത്തെ മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തെപ്പററി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഈവണ്ണമുള്ള വിദ്യാഭിവൃദ്ധിക്കു കോഴിക്കോട്ടു തളിയിലേതാനം ഒരു പരീക്ഷാസ്ഥാനമായിരുന്നു.

൯൩൫-മാണ്ടിലെ കലാപകാലത്തു ഈ നിലെക്കൊരു മററം സംഭവിച്ചു. ആ പടയോട്ടക്കാലത്ത് ഔദാര്യധനനായ തിരുവിതാംകൂർ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടുയോഗക്കാരെയും യഥായോഗ്യം രക്ഷിക്കുകയും ഇരുയോഗക്കാർക്കും മററുചില വിദ്യാവകയും കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവായിട്ടുതന്നെ ഈ യോഗങ്ങളെ മുറജപത്തിനു [illegible] ക്ഷണിച്ചുവരുത്താറുണ്ട്. വളരെ കാലമായിട്ടു ഋഗ്വേദികളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, യജുർവ്വേദികൾക്കും സാമവേദികൾക്കും ഈ യോഗങ്ങളിൽ 'ഒഴിച്ചിലുണ്ടോ' എന്നുതന്നെ സംശയമായിരുന്നു. ആ വക വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കി വേദാധികാരികളായ സകലകേരളബ്രാഹ്മണർക്കും ഈ യോഗങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും ഒന്നിൽ പ്രവേശം തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഇരുയോഗങ്ങൾക്കുംകൂടി പൊതുവിൽ ഉള്ളതായ തൃക്കണാമതിലകംയോഗമെന്ന പഴയപേരിന്ന് ഒരു ജീർണ്ണോദ്ധാരണം ചെയ്തുവിധംകൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിൽ താനും ഒരു അംഗസ്ഥാമായ നിലക്ക് കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന തന്റെ സ്ഥാനമെയുള്ളുന്ന് യഥാർത്ഥതവരുത്തിയ മഹാരാജാവ് അവിടുന്നാണ്. [illegible] വസ്ഥമായും കലാപകാലത്തു കേരളമൊട്ടുക്ക് താൻ രക്ഷ

സ്ഥലക്കാ രാമവൎമ്മമഹാരാജാവിന്റെ മേൽപറഞ്ഞ ഔദാൎയ്യം തന്റെ മഹത്തായ കലാധൎമ്മനിഷ്ഠയുടേയും ഔദാൎയ്യത്തിന്റെയും ഒരു അംശമെന്നു മാത്രമേ പറവാനുള്ളു. എന്നാൽ ആ മഹാശയന്മാരെയെ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ തന്നെയുടെ വാദ്ധ്യാരും ഇരവിപേരൂർ വാദ്ധ്യാനും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടില്ല് എന്നതല്ലിച്ചെല്ലത്തക്കവണ്ണം തിരുനാവായ യോഗത്തിനെപ്പററി കുറച്ചധികം പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഊഹിപ്പാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്.

ഇന്നും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരെഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നേടത്ത് ഈ യോഗങ്ങൾ രണ്ടും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരിക്കേണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. യോഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഓരോന്നിനെത്തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവൎക്കേ അവിടെ മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുക പതിവുള്ളു. അതിൻപ്രകാരം രണ്ടു വാദ്ധ്യാന്മാരും അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രതിനിധിവാദ്ധ്യാന്മാരും എപ്പോഴും ഒപ്പമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഇന്നും ഈ യോഗക്കാരുടെ ശാസ്ത്രാഭ്യാസിക്കു നിലനില്പും വേദാദ്ധ്യയനത്തിന്നും മററും പലവിധങ്ങളിൽ കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. പരസ്പരം തിരക്കലേറിവരത്തക്കവണ്ണം ഇരുകക്ഷിക്കാൎക്കും ജയാപജയങ്ങൾ മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ശ്രീകൃഷ്ണനും വടക്കുന്നാഥനും പരദേവതയായിട്ടുള്ള ഇരവിപേരൂർ യോഗക്കാരോട് കിടപിടിച്ചുകൊണ്ട്, തിരുനാവായ വിഷ്ണുവും, ചമ്രവട്ടത്ത അയ്യപ്പനും പരദേവതയായ തിരുനാവായ യോഗവും പ്രശസ്തസ്ഥിതിയിൽ നിലനിന്നു പോരുന്നു.

ത്യാഗരാജൻ

തഞ്ചാവൂരിന്നു സമീപം കാവേരീനദീതീരത്തുള്ള തിരുവിയർപ്പുകിൽ തിരുവാടി എന്ന സ്ഥലം ഏതാ സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പു ന്നിന്ത്യയിലെ പ്രധാനനഗരികളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. സംഗീതവിദ്യാലയങ്ങളും വേദാദ്ധ്യയനശാലകളും അവിടെ അനേകം

ച്ചുള്ള ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, പലദേശങ്ങളിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥികളും അവിടെപ്പോയി താമസിച്ചിരുന്നു. തഞ്ചാവൂർ രാജാക്കന്മാർ വിശ്രമത്തിന്നായി കൂടക്കൂടെ എഴുന്നള്ളിത്താമസിക്കാറുള്ളതും ഇവിടെത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ സംഗീതരസികന്മാരായവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ സ്ഥലത്തിന്ന് ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രാധാന്യമുള്ളത് സംഗീതംതന്നെ മൂർത്തിമത്തായി അവതരിച്ചതാണെന്നു പറയുന്ന ത്യാഗരാജൻ എന്ന മഹാപുരുഷന്റെ വാസസ്ഥലമായിരുന്നു എന്നുള്ള ഏകസംഗതിമാത്രമാണ്. ഇദ്ദേഹം മരിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ നൂറു കൊല്ലത്തിൽ അധികമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പററി വിശേഷിച്ചൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെന്നുള്ള സംഗതി ചരിത്രമെഴുതുന്നതിന്നു ഹിന്തുക്കൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധ എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു.

ഇദ്ദേഹം ൯൪൩-ാമാണ്ടിൽ തിരുവാളൂരുള്ള ഒരു ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു. തിരുവാളൂർക്ഷേത്രം ദക്ഷിണാഇന്ത്യയിലെ മുഖ്യശൈവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ദേവന്റെ പേരനുസരിച്ചു കുട്ടിക്ക് ത്യാഗരാജൻ എന്നു പേരിട്ടു.

ത്യാഗരാജന്ന് ഒരു വയസ്സാകുന്നതിന്നുമുമ്പ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛനായ രാമബ്രഹ്മം തന്റെ കുടുംബത്തോടുകൂടി തിരുവയ്യാറിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. രാമബ്രഹ്മന്ന് മൂന്നു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒടുക്കത്തെ മകനായിരുന്നു ത്യാഗരാജൻ. ആദ്യത്തെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ബുദ്ധിഹീനന്മാരും ദുർവൃത്തന്മാരും ആയിരുന്നു. അവർ അച്ഛനെ പലപ്രകാരത്തിലും ദ്രോഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കാലത്തെല്ലാം ത്യാഗരാജന്റെ സാന്ത്വനവചനങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്ന് ആശ്വാസകരങ്ങളായിരുന്നത്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ത്യാഗരാജൻ വലിയ ഈശ്വരഭക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാകൃതികളും ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായിരിക്കുന്നതിന്നു കാരണം ഇതുതന്നെയാകുന്നു. ത്യാഗരാജന്നു മുപ്പതു വയസ്സായപ്പോൾ രാമബ്രഹ്മം പരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. മരണസമയത്തു ത്യാഗരാജനെ അരികെ വിളിച്ചിരുത്തി തന്റെ സംഗീതഗ്ര

പദ്യം ഈശ്വരവിഷയമായി പ്രയോഗിക്കാൻ സംഗതിവരട്ടെ' എ-
ന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹംചെയ്തതിനു ശേഷമാണ് രാമബ്ര-
ഹ്മം ഇഹലോകത്തെ വെടിഞ്ഞതു്. ഈ അനുഗ്രഹം എത്രത്തോ-
ളം ഫലവത്തായി എന്നു നമുക്ക് ഇപ്പോൾ അറിയാറാവും.

കവിത, സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്ത് ഈ മൂന്നു കൂട്ടത്തിലും നൈ-
പുണ്യം നേടുന്നതു വാസനകൂടാതെ കേവലം അഭ്യാസബലംകൊ-
ണ്ടു മാത്രം സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.
എന്നാൽ ഒരുവന്റെ വാസനാശക്തി പുറത്തേക്കു പ്രകാശിപ്പാൻ
തക്കതായ അവസരങ്ങളില്ലാതെപോയാൽ കാലക്രമംകൊണ്ട് കെ-
ട്ടുപോകുമെന്നുള്ളതും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ത്യാഗരാജനു സംഗീതവിഷ-
യത്തിൽ ഇത്ര ഖ്യാതിസമ്പാദിക്കുന്നതിനു കാരണമായി ഒരു കഥ
പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം പതിന്നാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു
ദിവസം പതിവുപോലെ അച്ഛന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വേദോച്ചാരണം
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അങ്ങേ ഭാഗത്ത് ആരോ അതിഭംഗി-
യായി വീണവായിക്കുന്നതു കേട്ടു. അവിടെ പ്രസിദ്ധവീണവായ-
നക്കാരനായ ശ്രുതിവെങ്കിട്ടരാമയ്യനാൽ നടത്തപ്പെട്ട ഒരു സംഗീ-
തവിദ്യാശാലയുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹം തന്റെ
ശിഷ്യരെ വീണവായന അഭ്യസിപ്പിക്കയായിരുന്നു. ത്യാഗരാജന്റെ
മനസ്സു മുഴുവനും ആ വീണവായനയിൽതന്നെ പതിഞ്ഞു. വായന ക-
ഴിയുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ അതു ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടുംകൊണ്ടി-
രുന്നു. സംഗീതവിദ്യ അഭ്യസിക്കേണമെന്നുള്ള മോഹം അപ്പോഴാ-
ണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായതു്. ക്രമേണ അതിലേക്കുള്ള മോഹം വ-
ർദ്ധിക്കയും ചെയ്തു. ഭാഗവതർ പതിവായി ശിഷ്യർക്കു ചൊല്ലിക്കൊ-
ടുക്കാറുള്ള ഒരു പാട്ട് ഒരു ദിവസം ത്യാഗരാജൻ തന്നെത്താൻ ചൊ-
ല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. മറഞ്ഞുനിന്നു കേട്ടിരുന്ന, വെങ്കിട്ട-
രാമയ്യൻ കുട്ടിയുടെ വാസനാശക്തിയെ ഓർത്ത് വളരെ സന്തോഷി-
ച്ച് രാമബ്രഹ്മത്തോട് ത്യാഗരാജനെ തന്റെ ശിഷ്യനാക്കുവാൻ അനു-
വദിക്കുമെങ്കിൽ അതിലധികം വലുതായ ഉപകാരം അദ്ദേഹം
ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. രാമബ്രഹ്മം അപ്രകാരംതന്നെ അ-

യോപദേശവും ചെയ്തു. എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു, മൂന്നു മാസത്തിന്നകം ത്യാഗരാജൻ രാഗങ്ങളുടെ ലക്ഷണത്തിന്നു ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ളതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ത്യാഗരാജൻ ഇത്ര വലിയ ഒരു ഉത്തമ സംഗീതവിദ്വാനായിരുന്നതിന്നു കാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്ന രണ്ടു കഥകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു് അനാവശ്യമായിരിക്കയില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തെലുങ്കു് ബ്രാഹ്മണൻ തിരുവടിയിൽ വന്നു് ഇദ്ദേഹത്തിന്നു് ഒരു മന്ത്രം ഉപദേശിച്ചു. ഈ മന്ത്രം ദിവസത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷം ഉരുവിതം ഏഴു കൊല്ലം മുട്ടാതെ ജപിക്കണമെന്നും അതിന്റെ ശേഷം സാക്ഷാൽ സരസ്വതി പ്രത്യക്ഷമായി അദ്ദേഹത്തിന്നു വേണ്ട വരങ്ങൾ തരുന്നതാണെന്നും ആ ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞുംവെച്ചുപോയി. ഈ കഥയുടെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി വാദമുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും, ത്യാഗരാജന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ പൂർത്തിയായിട്ടും അദ്ദേഹം ൧൮-മത്തെ വയസ്സുവരെ യാതൊരു കൃതികളും ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി വാസ്തവമാണെന്നു തോന്നുന്നു. തന്റെ ബുദ്ധിവൈശിഷ്ട്യത്തെയും വാസനാവൈഭവത്തെയും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു് സാക്ഷാൽ നാരദമഹർഷി 'സ്വരാർണ്ണവം' എന്ന ഒരു സംഗീതഗ്രന്ഥം ത്യാഗരാജന്നു സമ്മാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കൃതിയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ എങ്ങും ഉള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. ഒരു കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നും വിവരമില്ല.

ത്യാഗരാജൻ ൧൮-ാമത്തെ വയസ്സിലാണു് വിവാഹം ചെയ്തതു്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് അഞ്ചാറുകൊല്ലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പു മാതാപിതാക്കന്മാർ പരലോകപ്രാപ്തരായി. ഇതിന്നിടക്കു് അച്ഛനെ പല പ്രകാരത്തിലും പീഡിപ്പിച്ചിരുന്ന ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനും രണ്ടു മൂന്നു പുത്രന്മാരും തങ്ങൾക്കുള്ള സ്വത്തു ഭാഗിച്ചുകിട്ടേണ്ടതിലേക്കു് ത്യാഗരാജനെ നിർബ്ബന്ധിപ്പാൻ തുടങ്ങി. പൈതൃകമായ സ്വത്തുക്കളെല്ലാം തൃണസമമായി ഗണിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ 'ഭക്തൻ' തനിക്കു് ശ്രീരാമ

ന്റെ പട്ടാഭിഷേകത്തെ കുറിക്കുന്നതായ ഒരു വിഗ്രഹമല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് മറ്റെല്ലാസ്വത്തുക്കളും അവൎക്കായി കൊടുത്തു. ബുദ്ധികൊണ്ടോ അറിവുകൊണ്ടോ ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോഴും ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും, സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യം ഇത്രത്തോളമുള്ളവർ വളരെ അപൂൎവ്വമാണെന്നുള്ളതിലേക്കു വല്ല സംശയവും ഉണ്ടോ?

൨൮-ാം വയസ്സുമുതൽ മരണംവരെയും അദ്ദേഹം കീൎത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ൩൦-ാമത്തെ വയസ്സോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീൎത്തി എല്ലാദിക്കിലും പരന്നു. ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നും അനവധിജനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തെ കാണ്മാൻ വന്നുതുടങ്ങി. കാശിയിൽനിന്നും ഒരു വൃദ്ധനായ ബ്രാഹ്മണൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ട് ഒരിക്കൽ കേട്ട് മരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള താല്പൎയ്യത്തോടുകൂടി കാൽനടയായിവന്നു തന്റെ ആഗ്രഹനിവൃത്തിവരുത്തിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രഭുക്കന്മാരും ധനികന്മാരുമായ അനവധി പേര ഇദ്ദേഹത്തിന്ന് വേണ്ടു ധനസഹായംചെയ്വാൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഉപജീവനത്തിനു വേണ്ടതിലധികമായി ഒരു കൈപോലും ത്യാഗരാജൻ ആരുടെ പക്കൽനിന്നും വാങ്ങിച്ചിരുന്നില്ല. തഞ്ചാ ' രാജാവായ 'ശരഭോജി' തന്നെപ്പറ്റി സ്തുതിയായി ഒരു കീൎത്തനം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അനവധി ദ്രവ്യം കൊടുക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു ത്യാഗരാജൻ ഉണ്ടാക്കിയ പാട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽവെച്ച് ഏററവും വിശേഷമായതായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു.

കല്യാണിരാഗം—ചാപ്പുതാളം

പല്ലവി

ഇതിസാലാസുഖമാ- രാമുനിസ
ന്നിധിസാലാസുഖമാ

അനുപല്ലവി

നിജമുകബാൽക്കമീമനസാ— (ഇതി)

ചരണങ്ങൾ

൧. ദധിനവനീതക്ഷീര മുലുരുചൊ
ദാശരഥിധ്യാനഭജനസുധാരസമുരുചൊ— (ഇതി)

൨. ദമശമമനഗംഗാസ്നാനമുസുഖമാ
കർദ്ദമദുർവിഷയകൂപസ്നാനമുസുഖമാ— (ഇതി)

൩. മമതബന്ധനയുതനരസ്തുതിസുഖമാ
സുമതിത്യാഗരാജനുതികീർത്തനസുഖമാ— (ഇതി)

ഇതിന്റെ താല്പര്യം അഹംഭാവിയും ഗർവ്വിയും ദുർവൃത്തനും ആയ ഒരു രാജാവിനെക്കുറിച്ചു സ്തുതിയായി ഒരു പാട്ട് തന്റെ ഒരുകാലത്തും ഉണ്ടാക്കയില്ലെന്നും മറ്റുമാണ്. രാജാവിനുണ്ടായ കോപം ഇത്രയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വേറൊരിക്കൽ ത്യാഗരാജൻ ശിഷ്യരോടുകൂടി നദീതീരത്തു പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശരഭോജിരാജാവ് ആരുംകാണാതെ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ മറവിൽ പതുങ്ങി നില്ക്കയായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ നിഴൽ കണ്ടുടനെ പാട്ടു നിർത്തി ശിഷ്യരോടുംകൂടി അവിടുന്നെഴുനീറ്റുപോയി.

അറുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം തീർത്ഥയാത്രക്കൊരുങ്ങി ചിതംബരം, കാഞ്ചീപുരം, തിരുപ്പതി, കാളഹസ്തി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു. മദ്രാസ്സിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനശിഷ്യനായ മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതർ അദ്ദേഹമായി ഇടഞ്ഞു. ത്യാഗരാജകീർത്തനങ്ങളൊന്നും ചൊല്ലിപ്പോകരുതെന്നു തന്റെ ശിഷ്യരെക്കൊണ്ട് ദീക്ഷിതർ സത്യംചെയ്യിച്ചു. ൧൦൨൨-ാമാണ്ടിൽ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി. അവിടെവെച്ചു സന്യസിച്ചു. അക്കൊല്ലം തന്നെ സ്വഗൃഹത്തിൽവെച്ചു മരിക്കയും ചെയ്തു.

ത്യാഗരാജന്റെ യോഗ്യത നിർണ്ണയിക്കേണമെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പു ഗാനയോഗ്യങ്ങളായ യാതൊരു കൃതികളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി ഓർക്കേണ്ടതാണ്. തെലുങ്കുഭാഷ സംഗീതത്തിനു എത്രത്തോളം യോജിച്ചതാണെന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തനങ്ങളാണ് ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷമാക്കിയത്. ഈ കൊല്ലത്തിനിടെക്ക്

ഇത്തരം ചെറിയ കൃതികളും ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കൃതികൾ ഇപ്പോൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഇവയിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഇവിടങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധങ്ങളാകുന്നുള്ളൂ. ബാക്കി എല്ലാം ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ കൈവശമുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നു. ത്യാഗരാജന്ന് ഇരുപത്തു ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പ്രധാനശിഷ്യർ മുൻപറഞ്ഞ മൂന്നു സമ്പ്രദായികളാകുന്നു. ത്യാഗരാജകൃതികൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടങ്ങളിൽ അധികം പ്രചാരം ശിഷ്യന്മാരുടെ കൃതികൾക്കാണ്. ത്യാഗരാജൻ തന്റെ ഇരുപത്തു ശിഷ്യന്മാരെ പത്തുപേരുകളായി തിരിച്ച്, ഓരോ കൂട്ടരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കീർത്തനങ്ങളാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

മനോഹരങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ മധുരശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടു അനുരൂപമായ രീതിയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ്, ഒരു കൃതി ഗാനയോഗ്യമായി തീരുന്നത് എന്നാണ് വിദ്വാന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഇങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ ത്യാഗരാജകീർത്തനങ്ങൾ പ്രചാരമുണ്ടായിട്ടുള്ളതിലേക്ക് യാതൊരു അത്ഭുതവും ഇല്ല. ത്യാഗരാജകീർത്തനങ്ങൾക്കു വേറെ ഒരു വിശേഷം കൂടിയുണ്ട്. എന്നാൽ അർത്ഥങ്ങൾ വളരെ ആയാസപ്പെട്ടു തീർത്തിട്ടുള്ള കൃതികൾക്കുപോലും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. വിചാരിച്ച് ഒരാൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതല്ലാതെ, മനസ്സിലുള്ള ഭാവനകൾ ഒഴുക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ മനോവികാരങ്ങൾ കവിതാരൂപേണ പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു ഒരു പ്രത്യേകതരം ചാതുര്യം ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ത്യാഗരാജനെ ഈ വകയിൽ പറഞ്ഞവരുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത്. കൃതികൾ ഉണ്ടാക്കി യശസ്സു സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലേശംപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുഖ്യമായി അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു ഭഗവത്ഭക്തനായിട്ടാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഭഗവന്നാമങ്ങളെ ഭക്തിപുരസ്സരം പാരായണം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്റെ കൃതികൾ ഉപകരിക്കണമെന്നുമാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്നു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ത്യാഗരാജന്റെ കൃതികൾ അധികവും ശ്രീരാമനെ കുറിച്ചു

ണ്. ഉപദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഉച്ചരിച്ചിരുന്ന മന്ത്രം രാമനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം ഇതിന്നു കാരണം എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ സരസ്വതി, വിഷ്ണു, ബ്രഹ്മാവ് മുതലായവരെക്കുറിച്ചും ഗാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ലെന്നില്ല. എല്ലാ പ്രധാനരാഗങ്ങളിൽ എന്നുമാത്രമല്ല, ചില അപൂർവരാഗങ്ങളിലും ഇദ്ദേഹം കീർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. ഹംസധ്വനിയിൽ ത്യാഗരാജകൃതിയില്ലെന്ന് ഇതിന്നുമുമ്പ ഒരു ലേഖകൻ പ്രസ്താവിച്ചതു ശരിയല്ല. ഹംസധ്വനിയിൽ 'ശ്രീരഘുകുല' എന്ന ത്യാഗരാജകൃതി വളരെ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. എല്ലാ കൃതികളിലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്രയുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ത്യാഗരാജനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ചുരുക്കമായ വിവരണം ഇതാകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ പലേടത്തും സംഗീതവിദ്യാശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നുള്ള ചില മഹാന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാനും സർവാത്മനാ യോജിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു തൽക്കാലം ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

വി. കെ. രാമൻമേനോൻ, ബി. എ.

എന്റെ ആദ്യത്തെ മരണം

അതെ, എന്റെ ആദ്യത്തെ മരണം. ഇനി വരാൻപോകുന്നതല്ല. ഞാൻ ഉന്മത്തനല്ല, ചെകുത്താനല്ല, ഭീരുവുംകൂടിയല്ല. തോന്നലല്ലേ നമ്മുടെ എല്ലാ അറിവുകൾക്കും ആസ്പദം? 'ഒരിക്കൽ ഞാൻ മരിച്ചുവെന്ന്' എനിക്കു തോന്നി. അതു യഥാർത്ഥമാണ്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്പം വിസ്തരിക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഇയ്യിടയിൽ ഇവിടെ അരികത്ത് ഒരു വലിയ സദ്യയുണ്ടായി. [illegible] എന്ന വ്യക്തിയെയും [illegible] (അതേപോലെ [illegible]

ച്ചുവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മാത്രം) ഉള്ള എനിക്കും ക്ഷണം ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. ഞാനുണ്ണുവാനിരുന്ന പന്തിയിൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരനായി
ഒരു പെരുംവയറൻകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങളും തമ്മിൽ മത്സ
രിച്ചു. സപ്പാട്ടിലെങ്കിലും മററവരുളോടു തോല്ക്കയില്ലെന്നു ഞാനും
ഉറച്ചു. ഒടുവിൽ ദാഹവും സംഭ്രമവും ഈ ലേഖനത്തിനു വിഷ
യീഭവിച്ചിട്ടുള്ള മരണവും ആകുന്നു എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം. മ
റെറയാളുടെ അനുഭവം എന്താണാവോ. അയാളെ ഞാൻ അ
തിൽപിന്നെ കണ്ടില്ല. സാമാന്യം കഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. അത്ര
മാത്രം അകത്തേക്കു കടത്തിവിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സംഭ്രമത്തോടുകൂടി ഒരു പുല്പപായിന്മേൽ കിടന്ന് ഉരുണ്ടുരു
ണ്ടാണ് ഞാൻ മരിച്ചത്. അല്ല, മരിച്ചു എന്ന് എനിക്കു തോന്നി
യത്. 'മോഹിക്കുന്ന മനസ്സിൽ കല്ലുമഴ!......മൂടലും ചോറിട്ട
ന്നു' എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്. കുറെനേരം ഇങ്ങിനെ
പാരവശ്യത്തോടുകൂടി കിടന്നതിനുശേഷം ഞാൻ മരിക്കാൻ പോകു
യാണെന്നുള്ള ധാരണ എനിക്കുണ്ടായി. മരണാനന്തരം എന്താ
ണ് എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം വളരെ കാലമാ
യി എന്റെ മനസ്സിൽ വേരുപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭീരു
ക്കൾക്കു മരണത്തിൽ സാധാരണ തോന്നുന്ന ഭയം യാതൊന്നും എ
നിക്കു തോന്നിയില്ല; എങ്കിലും പലകാര്യങ്ങളും ശട്ടമാക്കി വച്ചിട്ടി
ല്ലായിരുന്ന എനിക്കു തല്ക്കാലം മരിക്കാൻ അത്ര സമ്മതമുണ്ടായിരു
ന്നില്ല. എങ്കിലും 'ദൈവഗതിക്കഥവാ ഭുവനേസ്സിൻ ദൈവ കവാ
ടനിരോധമൊരേടം' എന്നും മററുമുള്ള പ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം ഓ
ർത്തു യാത്രപുറപ്പെട്ടു.

മരിച്ച ഉടനെതന്നെ ഒരു തീവണ്ടിയുടെ മൂന്നാംക്ലാസ്സ് മുറിയി
ലാണ് ഞാൻ ചെന്നുചേർന്നത്. പുല്പപായിൽനിന്നു തീവണ്ടിയു
ടെ മുറിയിലേക്ക് എങ്ങിനെ പോയിയെന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട.
ആ മുറിയിൽ ആളുകൾ തിങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പോട്ടൂത്ത
ർ, മണ്ടൂരിയ ഈ ദിക്കുകളിൽനിന്നു വരുന്നവരായിരുന്നു അവരിൽ
ഭൂരിപക്ഷം. സഹോദരന്മാരെക്കാൾ സ്നേഹമായിട്ടാണ് ആ മുറിയി

ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജപ്പാൻകാരും റഷ്യന്മാരും. പെരുമാറിയിരുന്നത്.
വണ്ടിയുടെ വേഗം അത്യന്തമായിരുന്നതുകൊണ്ട് കടന്നുപോന്ന
ദിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം അറിവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. വ
ണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കു പരസ്പരം കാണുന്നതിനും സം
സാരിക്കുന്നതിനും യാതൊരു വിഘ്നവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാത്ത
തുകൊണ്ട് വണ്ടിയല്ല മുമ്പോട്ട് ഓടിയിരുന്നത് എന്നും, ഭൂമിയാണ്
പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞിരുന്നത് എന്നും ഞാൻ അനുമാനിച്ചു. ഒരു
സ്ഥലത്തുനിന്ന മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു വണ്ടി ഓടിയതല്ല; ഭൂ
മി ഓടിയതല്ല; കണ്ണടെക്കെക്കെ ശേഷിതന്നെ. ഇത്രവളരെ വേഗത്തിൽ
പോകുന്ന ഒരു വണ്ടിയെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒ
രു മിനിട്ടിൽ അരലക്ഷത്തിഎണ്ണൂറ്റെഴുപതിനായിരത്തിനാലു
റിൽ ചില്വാനം നാഴികവീതം ഓടുമത്രെ ഈ വണ്ടി. വിചാ
രിച്ചതിൽ അതിൽ വെള്ളം കാണാൻ ഭാരമെ അല്ലാതെ അധികം
കിറയുകയും തോന്നിയില്ല. ഒടുക്കൽ ഒരു പാലത്തിന്മേൽകൂടി
പോയപ്പോൾ എൻെറ നാഡി ഒന്നു കത്തി. തൽക്ഷണം മരപ്പട്ടണ
ത്തെ ഓർത്തു. പരമാർത്ഥ മരണം ഓട്ടത്തോടുകൂടി തോന്നിപ്പോ
യി. ഇതാണത്രെ പുരാണങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള നരകപാലം.
എൻെറ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റഷ്യന് അതു അത്ര വിശ്വാ
സമായില്ല. അയാൾ വേദവ്യാസനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലെന്നു പറ
ഞ്ഞപ്പോൾ എൻെറ ഇടത്തുപുറത്തിരുന്നിരുന്ന ഒരു വയോധിക
നായ മുതലിയാർ അയാളുടെ ഭാണ്ഡത്തിൽനിന്ന ഒരു പഴയതമിഴു
ഗ്രന്ഥം എടുത്ത് 'ഇതെപ്പാരുംകൾ അയ്യാ!' എന്നു പറഞ്ഞ് വേദ
വ്യാസൻ എന്ന് അതിൽ ഒരേടിന്മേൽ എഴുതിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനെ
അയാൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ റഷ്യൻ തലകുലുക്കി.
ഇടയ്ക്കു സ്റ്റേഷൻ ഒന്നും ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. വണ്ടിയെങ്ങും നി
ന്നില്ല. നമ്മുടെ സാമാനവണ്ടി (Goods train) ഇതിനോടൊപ്പമാണെ
ങ്കിൽ എത്രനന്നായിരിക്കുമെന്ന് ,എനിക്കു തോന്നി. ഞങ്ങളുടെ
വണ്ടിയിലെ ഗാഡ് വണ്ടിയുടെ പാർശ്വങ്ങളിലുള്ള ഇടനാഴികളിൽ
കൂടി ഇടയ്ക്കിടെ കടന്നുപോകയും വരികയും ഞങ്ങളുടെ വേഗ

ക്ഷേത്രത്തെപ്പററി അന്വേഷിക്കുകയും മററും ചെയ്യുമ്പോൾ അയാൾ ഒരു ചട്ടക്കാരനാണെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ മറന്നു. എങ്കിലും, മുട്ടത്തിലുള്ള ഒരു റഷ്യന്റെ വായിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു വലിയ ചുരുട്ട വാങ്ങി വലിച്ചപ്പോൾ എന്റെ മറവി തീർന്നു.

ഒടുവിൽ വണ്ടി കോടെസ്സുചെന്നപ്പോൾ ചൂളവിളിച്ചു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിന്നു. ഒവൃസ്സനി വല്ല പാലത്തിന്റെ ചുവട്ടിലും വീണു മരിക്കേണ്ടല്ലൊ എന്നു എനിക്കു തോന്നിപ്പോയി. അപ്പോൾതന്നെ മരിച്ചിരിക്കയാണെന്നുള്ള ഓർമ്മ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. കൃത്യാവശംഗതന്മാരായ സേവകജനങ്ങളെല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈശോപാൻമാത്രം അവിടെ ഇല്ലെന്നാണ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. അതു് അദ്ദേഹത്തിനു കൊണ്ടുവില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഈശോപാൻ പെയ്യപ്പിയന്നും ഒരു പ്രധാനചാതുര്യവാനാണെന്നും മററും പാതിരിമാർ പ്രസംഗിക്കുന്ന വിഷയത്തിലെല്ലാം ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചിട്ടും 'യച്ചാപി സർവ്വഭൂതാനാം ബീജം തദഹമർജ്ജുന', 'യോ മാം പശ്യതി സർവ്വത്ര സർവ്വം ച മയി പശ്യതി' ഇത്യാദി ഗീതാശ്ലോകങ്ങളെ മുട്ടാൻ ഖണ്ഡിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും ഈശോപാൻ എന്നൊരാളെ അവിടെ കിഴ്ക്കടെ കേട്ടിട്ടുകൂടിയില്ലെന്നും 'ഈശോപർദാസ്', 'ഈശ്വരദേവൻ', 'ഈശ്വരൻപോററി', 'ഈശ്വരപിള്ള' എന്നിങ്ങിനെ ചിലർ അവിടെ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വേറെ ഈശോപനൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ജഗദീശ്വരനെന്നൊരാൾ അവിടെ അടുത്ത ഉണ്ടാകിട്ടില്ലെന്നും സർവ്വേശ്വരൻ എന്നൊരാൾ ഉണ്ടെന്നും മാത്രമാണ് അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സർവ്വേശ്വരൻ എന്നാൾ അവിടത്തെ സർവ്വസ്വപ്രഭുവായിരുന്നുവെന്നു കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്തായാലും നിരീശ്വരമതക്കാർക്കു സ്ഥിരമായി താമസിപ്പാൻ അതൊരു നല്ലദിക്കാണെന്നു എനിക്കു തോന്നി.

പിന്നീട ഞാൻ പോയതു റിമാണ്ടിലേക്കാണ്. ജാമ്യംനില്പാൻ എനിക്കു അറിയുന്നവരായി ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ

വാദ്ധ്യരെ പണ്ട് എവിടെയോ വെച്ചു കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ വളരെ നേരം തോന്നി. ഒടുവിൽ തിരുവിതാംകൂർ പൊല്ലീസ് സൈന്യത്തിലെ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടരായിരുന്ന അയാൾ എന്ന എനിക്ക് ഓൎമ്മ ഉണ്ടായി. വലിയ ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു പൊല്ലീസ് ഡിവിഷ്യനിലെ ഇൻസ്പെക്ടരായിരുന്ന ആൾക്ക് ഇവിടെ എത്തിയാൽ ഒരു വാൎഡ്ഡർപണിയേ കിട്ടുകയുള്ളു. പക്ഷെ അതിനുമേൽ ശിപായിമാരെ. ഇങ്ങളെ എനിക്കു ബാല്യത്തിൽ കണ്ടു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അല്പം സൌഹാൎദ്ദം പ്രദൎശിപ്പിക്കേണ്ടതു മൎയ്യാദയായിരിക്കുമെന്നു കരുതി ഞാൻ അയാൾക്കു വലിപ്പമൊരു സലാം കൊടുത്തു. അയാൾ സലാം തിരിച്ചുതരുമെന്നോ പിന്നത്തെ രാത്രിയിൽ എന്റെ കൈപിടിച്ചു കുലുക്കുമെന്നോ മറ്റും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന എന്റെ പുറത്ത് അയാൾ ഒരു താഡനമാണ് തന്നത്. എനിക്കു കാരണം മനസ്സിലായില്ല. സലാംചെയ്യുന്നതു ഇവിടെ ഒരു വിരുദ്ധ പാപമായിട്ടാണത്രെ വിചാരിച്ചുപോരുന്നത്. ഒന്നാമതായി അനവധി പട്ടണിക്കാരും ഡോക്ടർമാരും ശിക്ഷകളിൽനിന്നും മറ്റും പ്രാരംഭവാദവും ധാരാളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് എന്നോടു ഒരു സംസ്കാരമുള്ള ഒരു റിമാണ്ടുപുള്ളി പറഞ്ഞു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തമ്മിൽ സലാം വെയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് മുഴുവൻ കൊള്ളാൻ പോകുന്ന തല്ലിനു ഒരു കണക്കുവെച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. റിമാണ്ടിലിരുന്ന കാലത്തു സുഖഭക്ഷണം ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവൎക്കും കിട്ടിയിരുന്നു. വാൎഡ്ഡന്മാരിൽ ചിലർ വെച്ചുകൊടുത്തും ഞങ്ങളെ പിഴിപ്പിച്ചും വാൎഡ്ഡന്മാർ പോലും വളരെ പണം സമ്പാദിക്കും. പക്ഷെ അവർ ആ വകയിൽപ്പെട്ടവരല്ലായിരുന്നു.

റിമാണ്ടിൽനിന്നുള്ള പോക്ക് കോടതിയിലേക്കായിരുന്നു. റിമാണ്ടുപുള്ളികളെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിനു വണ്ടികൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. പോകുന്നവഴിക്കു വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പലതും നടക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻ കണ്ടു. മരം അനവധി. കല്ല് അസംഖ്യം. കൂലിവേലക്കാർ ലക്ഷോപലക്ഷം. അന്വേഷിച്ചതിൽ ഭൂമിയിൽ എവിടെയും ഐശ്വൎയ്യവും നടക്കുന്നതുനിമിത്തം കേസ്സുകൾ വളരെ അധികമാ

ണെന്നും, പുള്ളിക്കാരെ പാർപ്പിക്കാൻ സ്ഥലം ചുരുക്കമാണെന്നും, അതിനെ പരിഹരിപ്പാൻവേണ്ടി പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ഞാൻ കേട്ടു. അവിടെ ഒരു കാരാഗൃഹം കീഴ്ക്കോ ററാ എടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയത് വിരുന്നു പാർക്കുന്നവരുടെ ഭക്തികൊണ്ടായിരിക്കാം. ബില്ലുകളിൽ എത്ര സാംഖ്യ കൂട്ടിയാലും എത്ര കാശ്മീരമായി ചെക്ക്മെഷർചെയ്താലും (സുപ്രവൈസർമുതലായവർ താളവെട്ടുന്നതല്ലേ) ദോഷം വരികയില്ലെന്നു കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ച ശീലമുണ്ടായിരുന്ന എനിക്കു തോന്നി. പ്രഹേളയംകൊണ്ടു പുറത്തൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ഒടുവിൽ കോടതിയിൽ എത്തി. എന്നെയും മറ്റുചിലരെയും കൂടി ഒരു കൂട്ടിലാണ് ഇരുത്തിയിരുന്നത്. അവിടെനിന്നു നോക്കിയാൽ കോടതിമുഴുവൻ കാണാമായിരുന്നു. കക്ഷികളേയും സാക്ഷികളേയും മറ്റും കയറ്റിനിർത്തി വിസ്തരിക്കാനുള്ള കൂട് വേറെയായിരുന്നു. അതിൻെറ സമീപത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ആൾ ആരാണെന്നന്വേഷിച്ചതിൽ തീർത്ഥശാസ്ത്രിയാണെന്നും പണ്ട് ആനയുടെ വയറ്റിൽ ഉരുട്ടുപണിയായിരുന്ന സ്വാമിയുടെ അമ്മാഞ്ചിയാണെന്നും ടതാന്നറിഞ്ഞു. വക്കീലന്മാരും അവരുടെ ഗുമസ്തന്മാരും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പീസ്സു കിട്ടുന്നവർ അവിടെയും ചുരുക്കമെന്നാണ് കേട്ടത്. അടുത്തജന്മത്തിലോ, അതിൻെറ ശേഷമോ, ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തന്നുതീർത്തുകൊള്ളാമെന്നു ശീട്ടെഴുതി വാങ്ങി ശരീരം കൊടുക്കുകയാണത്രെ ഇവരുടെ ഇടയിലുള്ള നടവടി. തോല്ക്കുന്ന ഭാഗം വക്കീലിനു കൊടുക്കുന്ന പീസ്സുകൾ എല്ലാം ഈവക ശീട്ടുകൾ പിടിച്ചാണ് കണക്കിൽ കക്ഷികൾ ചിലവെഴുതേണ്ടത് എന്ന് ഒരു കണക്കുസംബന്ധമായ യുക്തി എനിക്ക് അപ്പോൾ തോന്നി.

ഉടനെ ഒരു ഘണഘണഘോഷത്തിന് എൻെറ കണ്ണുംപുടങ്ങൾ വിധേയങ്ങളായി. കോടതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ വളരെപ്പേരും ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും. ജഡ്ജിയുടെ പുറപ്പാടാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ വണ്ടിക്കു കെട്ടിയിരുന്ന മാറിന്മാരു

ടെ പീനങ്ങളായും വസ്ത്രങ്ങളായും ഉള്ള സ്കന്ധങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന വിശേഷവിധികളായ ഫലങ്ങാവലികളുടെ ആലാപമായിരുന്നു ആകെട്ടത്. ഇദ്ദേഹമാണ് യമധർമ്മരാജാവ് എങ്കിൽ മിസ്റ്റർ കാലൻ. സായ്പ് ആയതുകൊണ്ടാണ് 'മിസ്റ്റർ' എന്നു പറഞ്ഞത്. 'കേട്ടാന്തകാലൻമാർക്കടെപവനമല്ലാതൊപൂർണ്ണാവതാരകാരകാന്മാരായി ക്രൂരദംഷ്ട്രാദികളാലും ഖരനാദമുഖങ്ങളാലും മറ്റും ബീഭത്സനായി തമിഴനാട്ടുകാരുടെ ഭസ്മക്കുറിമേൽ (ശംഖതിലകമേൽ) വരാറുള്ള കാട്ടാണ്ടിയായ കാലൻ എവിടെ? ഇദ്ദേഹം എവിടെ? ഇദ്ദേഹം നല്ല യൂറോപ്യൻ. 'വെല്ലുവെല്ലു' എന്ന് ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്. ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ സർവ്വീസിലുള്ള ഒരു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനെപ്പോലെയിരിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന തമിഴ്നാട്ടുകാർക്ക് മാഞ്ഞുമ്പോകയൊന്നു തുലിയാൻ മതിയെന്നു അവരെ വിസ്മരിക്കുന്നതും ശിക്ഷിക്കുന്നതും കണ്ടു നാഗരികന്മാർ [illegible] അവിടെ തലകാണിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

ജഡ്ജി ആസനാധിരൂഢനായതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇരുന്നു. ഉടനെതന്നെ ഹാജർശിപായി ബെഞ്ചിക്കാരെ വിളിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ സ്വരവും യതിഭംഗങ്ങളും നമ്മുടെ കോടതികളിലും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. പടുകിഴവനായ ഇയ്യാൾ തലചിറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഹാജർ വിളിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ആർക്കും ചിരിവരും. അത്—ജികരെ—ഹാ—ജരുണ്ടോ—ഭികരെ—ഹാ—ജരുണ്ടോ—ഹാജരുണ്ടോ എന്നിങ്ങിനെ ക്രമേണ വാക്കുകളെയർത്തലോട്ടുകൂടിയാണ് അയാൾ അയാളുടെ ക്രിയ നടത്തിയത്. കോടതിയെ അലക്ഷ്യമാക്കാതെ ഒരു ചുമയുടെ ഉള്ളിൽകൂടിയാണ് ഞാൻ ചിരിച്ചത്. പിന്നെ ഒരു വിളികൂടി വിളിച്ചുവെങ്കിൽ 'ഉണ്ടോ' എന്നു മാത്രമായിപ്പോകുമായിരുന്നു. ബെഞ്ചിക്കാർ വളരെ പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആട്ടും അവർ എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടംപോലെ കോടതിയിൽ കടന്നുവന്നു തിരക്കുകൂട്ടി. അപ്പോൾ ജഡ്ജി സായ്പ് ചോദ്യപ്പെട്ട് ശിപായിയോട് 'ഡാംഫൂൾ' എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലും, ബെഞ്ചിക്കാരെ 'വേക

തിരിവില്ലാത്ത ഇരപ്പാളികളെ' എന്നു മലയാളത്തിലും പച്ചയായി വിളിച്ചു. പിന്നീട് അവരോട് ഓരോരുത്തരായി വരുവാൻ കല്പിച്ചു. കാട്ടറിന്റെ അവസാനമായതുകൊണ്ടായിരിക്കണം സാക്ഷിവർക്കും ഹർജ്ജിക്കും ഒന്നും വാങ്ങാതെ അവയെ കൊണ്ടുവന്നവരുടെ മേരെ ദേഷ്യപ്പെട്ട് അവരിൽ ഓരോരുത്തനും അവസ്ഥാനുസരണം പിടിപ്പുള്ള ശകാരം കൊടുത്തുവിട്ടത്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽവെച്ചാണെന്നു തോന്നുന്നു എന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ജനാലയുടെ സമീപത്തു നിന്ന് ഒരു വൃദ്ധകാകൻ കൃന്തുരത്തുരമായി കാ, കാ, രവത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നെ യമലോകത്തിൽനിന്നു തിരിയെ പുല്ലുപായിലേക്കുതന്നെകൊണ്ടുപോന്നത്. യമലോകത്തിലെ ഫക്കീരെ എനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കുട്ടവമ്പിലപ്പോലെയാണ് തോന്നിയത്.

നേരച്ചു ചാക്കെല്ലുലന്റെ രോമം പാകെ
ചിരച്ചു വട്ടീടണം...?

എന്നു പണ്ടു പഞ്ചതന്ത്രക്കാരൻ പറഞ്ഞത് ഒട്ടും സാഹസമല്ല.

പുത്തേഴത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.

ക്രോമ്പേനാൻ

(തുടർച്ച)

ശാഖനിരാകളെർ തേറിട്ടുള നല്ല
പൊന്മേനിയുള്ളവർ തെഴുന്നൊരു പൊങ്കിടാവിൽ
ഭക്തിമനാവന്നകുളങ്ങനെ പൊരുകുമാമ്പു
ചേഷമ നിറഞ്ഞു നിലവിട്ടു വളൎന്നവനു.

ഫൻ

ഉൾത്താരിലങ്ങു തളിർമെയ്യും കുളുർമേനിയാളെ-
യോൎത്തൊട്ടേറെറവുമിയന്നു വലഞ്ഞു മേനോൻ
പൊൽത്താരിനുള്ളിലിളകുന്നൊരു തേൻ കഴിക്കാ-
നോൎത്താടലാൎന്നു വലയുന്നൊരു വണ്ടുപോലെ. ൧൦

പെട്ടെന്നു മാന്മിഴി തിരിഞ്ഞുളവായവൾക്കു
മട്ടെന്നുമേറി, തലതാണവൾ നാണമാൎന്നു
പൊട്ടുന്ന രത്നമിതു കണ്ടിതവൾക്കുമുള്ളം
പൊട്ടുന്നു രണ്ടു കണ്ണായമലാംബരന്റെ. ൧൧

കണ്ടാൾക്കുമുള്ളിളകി, മേനികളുങ്ങമിങ്ങു
കണ്ടാടലൊട്ടകലുവാൻ കൊതിവന്നു വീണ്ടു
കണ്ടാലും മറ്റൊരു തിയിലും വലുതായൊരാന-
മുണ്ടായി, കണ്ണിണകളും മുട്ടിയകന്നു വീണ്ടും. ൧൨

ശാന്തകമൊക്കുമുടലാളുടനെ കുളിക്കാ-
നോൎത്തുകളുടക്കുവിട്ടുകൊടിഞ്ഞി
ഞാത്തുപ്പിലായവൾ ഒട്ടെന്നൊരു നീരിലിറ്റു-
മെത്തുന്ന പാടിയവനൊന്നുടകം കുളുൎന്നു. ൧൩

ആരാവിലായവൾ മണ്ണൂഴിയെന്നു നാട്ടിൽ
പേരാൎന്ന വീട്ടിലമരുന്നൊരു മങ്കയെന്നും
ധാരാളമുണ്ടു മുതൽ കാരണവത്തി താൻ താൻ
നേരായ് നടക്കുമവളെന്നുമറിഞ്ഞു മേനോൻ. ൧൪

മെത്തുന്ന മോടിക്കൊട്ടു രാവിലെഴുന്നെഴുന്നാ-
ളുള്ളതൊന്നു കാരണതിനാവൻ പുറമേ വരവെ
കുന്നൊന്നൊരല്ലൊട്ടു കഴിച്ചു തലക്കണത്തി.
കുന്നുന്നവന്നു നിനവെപ്പൊഴുതൊന്നുതന്നെ. ൧൫

പിറെറന്നാരാവിലെ യുറക്കമിളച്ച കണ്ണിൽ
പാറുന്ന മഞ്ഞളൊട്ടു തോഴരെ വിട്ടുവിട്ടിൽ
മററെറന്നു മേനവനാണെന്നു, വിടാതെ കൂടെ-
ത്തെറെറന്നിയെ പൂമലർക്കണ്ണായും തുടർന്നു, ൨൬

അപ്പെൺകൊടികളുടയ നന്മകളോർത്തു രാവിൽ
കെല്പെന്നിയേ മിഴികളും പോളകളും തൊട്ടിടാതെ
ഉൾപ്പൂപ്പറിട്ടന്നൊരശ്ലോകവെളുത്തു ചെയ്യാൽ
കസ്തൂരവമെന്നു പുലരുംവരെയോർത്തു പാർത്തു. ൨൭

ചൊല്ലുന്നു ചുണ്ടു വരളും തൊട്ടുവീട്ടുറക്ക-
മില്ലാതെ ഭാരിയെങ്ങു കിട്ടി പൂക്കണ്ണാന്തി
വല്ലാതെ വാട്ടമുടലൊന്നിവ കോമുമേനോം-
ഹാല്ല്യം ഭവിച്ചതു ഭവാനിനോട്ടും കഴിത്താൽ. ൨൮

ചങ്ങാതിമാരൊക്കെനിച്ചു ചിരിച്ചു തെല്ലും
ഞങ്ങളുടൻ വെടി തകർപ്പുതു കോമുമേനോൻ
ഞങ്ങാൾ ചോദിച്ചു പുറത്തു വരാതെയെന്നു
ചങ്ങാതിമാർ പഠിത്തമാർത്തു കലച്ചിരുന്നു. ൨൯

ഉണ്ണില്ല, രാവിലൊരുന്നാളമുറക്കമില്ല,
കണ്ണില്ല ദാനകമിണാങ്ങിയ തോഴരേയും
കണ്ണില്ല മേനവനൊരയാട്ടപുറത്തിരിക്കെ-
ന്നാണില്ലൂരലംകമറിവിങ്ങിനെയായി മേനോൻ. ൩൦

ഈ മട്ട തെല്ലനാകമാടി വലഞ്ഞു പണ്ടു-
ള്ളമട്ട മറിവരുവാൻ വഴിയെന്തു പാർത്താൽ
നാമൊട്ടുനേരത്തറിയേണം മടിയാതെകണ്ടെ-
ന്നീമട്ട ചങ്കരളിൽ മനസ്സിൽ നിരുവാളു. ൩൧

ആ രാമനായരുടെ നാമ പറഞ്ഞു തീർക്കെ-
ന്നാരാലുമായിട്ടകയില്ലുളറില്ല പാർത്താൽ
ഗോരായി മേനവനൊടിത്ര കൊഴുത്ത തോഴ-
ന്മാരാരുമില്ലടപ്പുണ്ടുയിലൊന്നുതന്നെ ൩൨

വണ്ടാറണിക്കുഴലിയാളെ യകക്കരുന്നിൽ
കൊണ്ടാടി മാറു നിനവാരൊരു ശൌര്യമിന്മേൽ
മിണ്ടാതെ താടിയതിൽ വെച്ചൊരു കയ്യുമൊട്ടും
കൊണ്ടാണിരുന്നതു മേലെറിയ കോമുമേനോൻ ൩൩

തന്നോടു ഞാനറിയുമു തെല്ലുമറിഞ്ഞിടാതെ
യെന്തോ മലച്ചുപടി മേനവനങ്ങിരിക്കെ
'എന്താണിരുന്നു വിഷമങ്ങളൊന്നു ചൊന്നമട്ടി-
ലെന്താണിതെ'ന്നരുളിയമ്പൊടു രാമനായർ ൩൪

'അല്ലാ, വരൂ, വരിക നാട്ടിലിയായി കണ്ടി-
ട്ടില്ലാ പെരുത്തുനാളായൊരുവാക്കു ചൊല്ലാൻ
വല്ലായ്മ നിങ്ങളൊരുനാളിവിടെ വരുന്ന ചൊല്ലാ-
നില്ലാ കരുത്തു കരളിൽ വെച്ചിരുന്നതെ'. ൩൫

'ഊ നാണമെന്തിനിഹ ഞാനോ പറഞ്ഞുവെന്നാ-
ലീനാമതിന്നു പടി വല്ല [illegible] കണ്ടാം
താനായ് നിനച്ച [illegible] തല്ലിടേണ്ടാ
തെന്നായവല്ലുമില [illegible] ത്തൊ'. ൩൬

'ഓമൽക്കരം പറയുമെ നമുക്കു തോഴ-
ന്മാരാരാരിലേറെ [illegible] യിലിന്നുമില്ല
നേരോടതിന്നു കേളറിപ്പുത്തമാർ പെരി-
ട്ടുമോട്ടു ഞാൻ പറയുമതായ വിട്ടു, കേൾക്കുക'. ൩൭

‘തങ്ങുന്ന മാലകളിണങ്ങിയ തോഴരൊത്തു
പങ്ങുന്നതാകിൽ വളരെയുപകാരമല്ലോ
എൻ കുട്ടി ചൊല്ലുക മലർക്കണ പൂണ്ടവന്റെ
കണ്ണെങ്കെട്ടിതെന്നു പറയാൻ വഴിയുണ്ടതാമോ?’ ൩൮

‘നേരാണ്, പൂങ്കണകളേററവുമേററു വാണു-
ന്നോരംഗലാഗ്ര കരാംവാടി വരണ്ടിടുന്നു
ആരാവുതെന്റിളവരസ്സുമുറക്കണമെന്നും
ചോരാതെ വാട്ടമുടലാം തളരുന്നു പാരം ൩൯

‘അങ്ങാവുതെന്നൊട്ടൊരു മണല്ലൂഴി വിട്ടിലുള്ളം-
തിങ്ങൊന്നൊടൊത്തമഥവാൻ തരമായിടാഞ്ഞതാൽ
നില്ലാതെതൊന്നായിതവിട്ടിട്ടുവിലപ്പുതത്തൽ
തീർക്കാനിനിക്കു മുണൊരുപായമിങ്കൽ നിങ്ങൾതന്നെ?’ ൪൦

‘ഞാനതല്ലിടങ്ങു പിടയാതിരു മാതാവോടൊക്കം-
നാമതെത്തിപ്പോളു വഴികണ്ടു പിടിച്ചിടാം ഞാൻ
താമരാക്ഷൻ തെഴ്യ നാ മൊഴിയാളൊന്നു ചൊൽവതൊന്നു തെററർ
പാരിട്ടിട്ടുമറ പരിചെയ്യുവതില്ലമാതേ’. ൪൧

ഇത്ഥം പരസ്പരം നടക്കൊണ്ടിരുന്ന വാര
ത്തുകൾ നാണിയൊട്ടു ചൊന്നറിയിച്ചിതെല്ലാം
തോഴിമാരവർ പല നാടകങ്ങളുള്ളത്ത കൃതി-
യതുള്ള കുറവെന്നിലൊന്നുമുണ്ടു പാരം. ൪൨

പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം

'വികാരഹേതൗ സതി വിക്രിയന്തേ യേഷാം ന ചേതാംസി ത ഏവ ധീരാഃ' എന്നു കാളിദാസൻ പറഞ്ഞതിനെ ഈ പ്രസംഗത്തിൽ ഓൎത്താൽ നന്നായിരിക്കും. പതിമൂന്ന്, തന്റെ രക്ഷിതാവായ സ്വാമിക്കു ഭക്തികൊണ്ടു പ്രസാദവും അഭക്തികൊണ്ടു കോപവും ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും സ്വാമികൾക്കു ഇഹപരലോകങ്ങളിൽ സൌജന്യം വരുത്തുവാൻ അവകാശമുള്ളതുകൊണ്ടും എല്ലാവരും സ്വാമിഭക്തന്മാരായിത്തന്നെ ഇരിക്കേണം. പതിനാല്, പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കാൎയ്യത്തിന്നുവേണ്ടി സ്വത്തുക്കളും പ്രാണനും ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മടിയില്ലാത്ത ഭക്തന്മാരെ ധിക്കരിക്കുന്ന പ്രഭുക്കന്മാൎക്കു വലുതായ ലക്ഷ്മീനാശവും അനൎത്ഥവും സംഭവിപ്പാനെളുപ്പമുള്ളതാകയാൽ പ്രഭുക്കന്മാരെല്ലാം ഭക്തപ്രിയന്മാരായിത്തന്നെയിരിക്കേണം. പതിനഞ്ച്, സൂക്ഷ്മത്തിൽ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒരു വസ്തുവും നിഷ്ഫലമായിട്ടില്ല. മലിനമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ദേഹപ്രാണോപദ്രവങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും, സൎവ്വജനങ്ങളും വൎജ്ജിക്കുന്ന ചളിയും, മുള്ളും, സവിഷദ്രവ്യങ്ങളും, മറവും വളത്തിന്നും വേലിക്കും മരുന്നിന്നും നാം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാ കൎമ്മങ്ങളുടേയും എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടേയും സ്വഭാവം സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒരു പുരുഷനും ഏതെങ്കിലും ഒരു കൎമ്മത്തിൽ യോഗ്യനാവാതിരിക്കയില്ല. അതു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ പ്രയാസമെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. അതിനാൽ ആജ്ഞാപിക്കുന്നവരെല്ലാം കൎമ്മസിദ്ധിക്കുവേണ്ടി അതാതു കൎമ്മങ്ങളുടെയും, പുരുഷന്മാരുടെയും സ്വഭാവം അറിഞ്ഞിരിക്കേണം. 'ജഗത്യേവമനൌഷധം ന കിഞ്ചിദ്വിദ്യതേ ദ്രവ്യം' എന്ന വാഗ്ഭടാചാൎയ്യരുടേയും, 'അമന്ത്രമക്ഷരം നാസ്തി നാസ്തി മൂലമനൌഷധം അയോഗ്യഃ പുരുഷോ നാസ്തി യോജകസ്തത്ര ദുൎല്ലഭഃ' എന്ന ശുക്രമഹൎഷിയുടേയും, വാക്കുകളെ ഓൎത്താൽ നന്നായിരിക്കും. സത്യമായ ഈശ്വരപ്രതാപത്തിന്റെ മൂലം സൎവ്വലോകോല്കൎഷവും ഫലം

സൎവ്വസുഖവുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. അതിനാൽ ജനങ്ങൾ
ഈശ്വരഭജനത്തെ യഥാസ്ഥാനത്തിലാക്കാൻ പ്രയത്നംചെയ്യണം.
സകലജനങ്ങളും ലോകൎക്ക് ആപൽസന്ദൎഭത്തിലും ഗുണങ്ങളെ ഉണ്ടാ
ക്കുകയും ദോഷങ്ങളെ വരാതിരിപ്പാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യുകയും തീരെ ദു
ഷ്ടന്മാരായ സ്ത്രീകളെ ഹനിക്കാതിരിക്കയും വേണം. ഈ ഫല
ങ്ങൾക്ക്, അച്ഛൻ കല്പിച്ചതായ സത്യവാക്കിനെ ലംഘനയതിൽനിന്നു രക്ഷി
ച്ച സാവിത്രിയുടെ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും, അന്യാശ്രിതയായ അംബയെ
സ്വീകരിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അതിപരാക്രമശാലിയും ജ്ഞാനത
പോവൃദ്ധനും തന്റെ ആചാൎയ്യനുമായ ഗാംഗേയൻ ശ്രീപരശുരാമനെ
ജയിച്ചതും യുദ്ധംചെയ്തു വീരന്മാരുടെ ചരിത്രത്തെയും

ദൈവസ്സന്ന വേണ്ടി വിധിഗ്രഹിതേന
വിട്ടപരം ദയമ്മയിപ്പി ജ്വലിന്ന
വിഷപ്രതിഷേധനം തന്നെ പൂൎവ്വേണ
ദേവിവിരഹമാകില കുറയിക്കാളും.

എന്ന വരാഹമിഹിരവാക്യത്തെയും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. പതി
നാറ്, ദൈവമെന്നൊരു വസ്തുവുണ്ടെന്നു നാം വിശ്വസിപ്പാ
നുള്ള കാരണത്തെയും മറ്റും ഒരുവിധം പുതുകി കഥാസാരവിവര
ണഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഇവിടെ ദൈവാനുകൂല്യമെന്ന ഗ്ര
ന്ഥത്തിന്റെ ഫലമായ ദൈവവിശ്വാസത്തെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടു
ന്ന സമ്പ്രദായം കാണിക്കുന്നു. ഒരു വകതിരിവില്ലാതെ വൎദ്ധിച്ച
ദൈവവിശ്വാസംകൊണ്ടു ദൈവമെന്നതന്നെ നമുക്കു ശുഭാശുഭഫ
ലം തരുന്നു. പുരുഷപ്രയത്നമെല്ലാം നിഷ്ഫലമാണെന്നുറച്ച് ഉട
നെ പലപ്രവൃത്തികളിലും വിദ്യാഭ്യാസം, കൃഷി, കച്ചവടം തുടങ്ങിയ ക
ൎമ്മങ്ങളെ ഒക്കെയും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. ഫലപ്രാപ്തിയെപ്പറ്റിയും മറ്റു
ണ്ടാകുന്നതാൽ 'ഇപ്പോ ന്യായമായി പ്രവൎത്തിക്കണം' എന്നു പലൎക്കും
പരിശ്രമിക്കുന്ന ബുദ്ധിയെ തടുക്കയാകുന്നു ദൈവവിശ്വാ
സം ... കൃത്യകൎമ്മം. ഫലസിദ്ധിക്കു പുരുഷപ്രയത്നം മാത്രം
പോരാ ... കാരണമാണ്. അതിനാൽ ഞാനിപ്പോൾ അ
ന്യായമായി ചെയ്യുന്ന അപവാദാദിദോഷങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടാകയും

ഫലം സിദ്ധിക്കാതെ അവസാനിച്ചെന്നും ചെയ്യു എന്നു വരാം. അതു
കൊണ്ടു ഞാനൊരിക്കലും അന്യായമായി പ്രവൎത്തിക്കയില്ല എന്ന
ബുദ്ധിയെയാണ് ദൈവവിശ്വാസംകൊണ്ടു നമുക്കുണ്ടാക്കേണ്ടത്.
ഇതിനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാകുന്നു ഭൎത്തൃഹരി 'ഏതുവന്നാലും പോ
യാലും വേണ്ടില്ല ധീരന്മാർ ന്യായമാൎഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നിളകില്ലെന്ന
ൎത്ഥമായ

'നിന്ദന്തു നീതിനിപുണാ യദി വാ സ്തുവന്തു
ലക്ഷ്മീസ്സമാവിശതു ഗച്ഛതു വാ യഥേഷ്ടം
അദ്യൈവ വാ മരണമസ്തു യുഗാന്തരേ വാ
ന്യായ്യാൽ പഥഃ പ്രവിചലന്തി പദം ന ധീരാഃ

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ശേഷംതന്നെ ദൈവപ്രകരണത്തെ ആരംഭി
ച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ദൈവാനുകൂല്യമെന്ന വലുതായ ഗുണത്തെ
സമ്പാദിപ്പാൻവേണ്ടി എല്ലാവരും ദുഷ്പ്രവൃത്തിയേയും ദുഷ്പ്രവൃത്തി
യേയും തീരെ ത്യജിച്ച് സൽപ്രവൃത്തിയെ ചെയ്യേണമെന്നാകുന്നു
എല്ലാംകൊണ്ടും വന്നുകൂടിയത്. പതിനേഴ്, ലോകത്തിലൊക്കെ സ
ന്തതിയില്ലെങ്കിലും സന്തതിക്കു ഗുണങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും ലോകം
മുഴുവനും നശിച്ചുകൂട്ടത്തിലായിത്തീരുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അ
തിനാൽ സജ്ജനങ്ങളും നല്ല സന്തതിയെ സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിക്കേ
ണം. പതിനെട്ട്, ന്യായമായ പരോപകാരിക്കു എല്ലാകാലം തന്നെ
കൃതകൃത്യതാസുഖവും പരലോകസുഖസാധകമായ വലിയ പുണ്യ
വുമുണ്ടാകുന്നതിനു പുറമേ ഇഹലോകത്തിൽ സജ്ജനങ്ങളും പുരൂ
രവസ്സുരാജാവിന് ഇന്ദ്രാദികൾ എന്നപോലെ ബന്ധുക്കളായിത്തീ
രും. അതുകൊണ്ട് ആവുന്നേടത്തോളം ന്യായമായി പരോപകാരം
ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

വൃത്തമഞ്ജരി

അസ്ഥിവാരം കൂടാതെ വീടു കെട്ടുന്നതുപോലെയാണ് വ്യാകരണം കൂടാതെ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ കേരളത്തിൽ കവികളെല്ലാം ഇതിന്റെ അപേക്ഷകൂടാതെതന്നെ [illegible]ശില്പികളായി പണിപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ചെയ്യുവാനാണാവോ [illegible] വികല്പപ്രയോഗവൈചിത്ര്യം [illegible] കാലാന്തരത്തിൽ അറിവായി. ഇങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ ഭാഷാവ്യാകരണമില്ലാത്തതിനുള്ള കുറ്റം ഒഴിവാക്കുവാൻ [illegible] വല്ലവരും ആരംഭിച്ചുതുടങ്ങി. ശബ്ദപ്രയോഗങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന മലയാളവ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളും പലതുണ്ടെങ്കിലും കേരളപാണിനീയത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് ഭാഷാവ്യാകരണം ശാസ്ത്രരീതിയിലായത്. അതുപോലെതന്നെ അലങ്കാരങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി കുറഞ്ഞുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് 'ഭാഷാഭൂഷണം' മാത്രമാണ് കേരളസാഹിത്യത്തിന് ഒരു ഭൂഷണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മഹാപണ്ഡിതൻ വൃത്തശാസ്ത്രത്തിൽ കൈവെയ്ക്കുവാൻ ഭാവമുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു സമാധാനമായി. വൃത്തമഞ്ജരി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ആഗ്രഹത്തിനൊത്ത തൃപ്തിയുണ്ടായി എന്നല്ല, വിചാരിച്ചതിലധികം സന്തോഷമാണുണ്ടായത്.

ഇതിൽ കേരളപാണിനീയത്തിലെപ്പോലെ ശ്രവണമാത്രത്തിൽ ദുർഗ്രഹങ്ങളെന്നു തോന്നുന്ന സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടല്ല ലക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഭാഷാഭൂഷണത്തിലേക്കാളും ലളിതങ്ങളായ കാരികാശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ്. ഉദാഹരണശ്ലോകങ്ങളും ഭാഷാഭൂഷണത്തിലെപ്പോലെ സരസമധുരങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനത്തിലെ വാചകരീതി [illegible]ഇരിക്കുന്നു. പാണിനീയത്തിലെ വാചകത്തിന്റെ കാഠിന്യവും ഭൂഷണത്തിലെ വാചകത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവും, മഞ്ജരിയിലെ വാചകത്തിന്റെ മാർദ്ദവവും വായിച്ചുനോക്കുന്നവർക്കറിയാമെന്നു മാത്രമേ ഞങ്ങളിപ്പോൾ പറയുന്നുള്ളു. രാജരാജ

വൎമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഗദ്യങ്ങൾക്കു പദ്യങ്ങളെപ്പോലെ രസികത്വമില്ലെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മഞ്ജരികണ്ടാൽ തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.

ഈ മഞ്ജരി, പരിഭാഷാപ്രകരണം, സമവൃത്തപ്രകരണം എന്നു തുടങ്ങി ഒമ്പതു പ്രകരണങ്ങളായി ചേർത്തിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പരിഭാഷാപ്രകരണത്തിൽ വൃത്തമെന്നാലിന്നതെന്നും ഛന്ദസ്സെന്നാലിന്നതെന്നും ഉക്ത, അത്യുക്ത, മുതലായ ഛന്ദസ്സുകളുടെ പേരുകളും, അക്ഷരങ്ങൾ, മാത്രകൾ, ഗുരുലഘുക്കൾ, ഗണങ്ങൾ, ഇവയുടെ സ്വരൂപങ്ങളും കാണിച്ചിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിട്ടു ഭാഷയിൽ ചില ഗുരുലഘുനിയമങ്ങളുള്ളത് എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ചില്ലുകളും (അതായതു്: ൺ, ൾ, ർ, ൻ, ൽ.) കൂട്ടക്ഷരങ്ങളും പരമായി നില്ക്കുന്ന ഹ്രസ്വത്തിനു ഗുരുത്വം മേൽപറഞ്ഞവയ്ക്കു തീവ്രയത്നോച്ചാരണമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നാകുന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഉറപ്പില്ലാതെ ശിഥിലമായി ഉച്ചരിക്കുന്ന ദിക്കുകളിൽ ഹ്രസ്വം ലഘുവായിത്തന്നെയിരിക്കും എന്നു താല്പര്യം. ഈ വിഷയത്തിൽ ചില്ലുകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം തീവ്രയത്നോച്ചാരണത്തിനു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളതു കേരളപാണിനീയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടാണ്. ആ വ്യവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങൾക്കു് അഭിപ്രായഭേദമുണ്ട്. 'മടുമലർ, ശരമാകിയ മാരനോ' എന്നു ദ്രുതവിളംബിതവൃത്തത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ 'ലർ, രേ' എന്ന ദിക്കിൽ തീവ്രയത്നോച്ചാരണം ഉണ്ടാകാതെ കഴിയില്ല. ചില്ലു ശിഥിലമെന്നു വിചാരിപ്പാനേ വയ്യ, എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഭാഷാഭൂഷണത്തിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി യോജിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'കണ്ടു പ്രഭാതം' എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ 'പ്ര' എന്നതിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന 'ടു'കാരത്തിനു ഗുരുത്വം കൊടുക്കണമെന്നു കണ്ടോ? പലരും നൊന്നു പറയുന്ന ചില ഭാഷാജ്ഞന്മാർ. അവരുടെ ആ വൈരസ്യം ഭാഷാസ്വരൂപജ്ഞാനം പോരാഞ്ഞിട്ടുതന്നെയാകുന്നു എന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്. സകലപ്രാകൃതഭാഷകളിലും ചിലപ്പോ

ൾ സംസ്കൃതത്തിൽതന്നെയും ഈ ശിഥിലപ്രയത്നോച്ചാരണംകൊണ്ടു ലഘുലവം കിട്ടുന്നതു ഭാഷാസ്വഭാവമാണെന്നു മനസ്സുവെച്ചുനോക്കിയാൽ നിഷ്പക്ഷപാതികൾക്കറിയാവുന്നതാണ്.

നൃപതി-ജയികം- യശസ്വീ-
ഭാസ്വര-തരമന്യ-രാഘവൻ-സതതം
മലമന്യ-പ്രിന്നമൂറ-
കെട്ടുഗണത്തിനുമത്രദൃഷ്ടാന്തം.

ഇങ്ങിനെ ഭംഗിയിൽ ഒരു പദ്യംകൊണ്ട് ഗണങ്ങളുടെ പേരും സ്വരൂപവും കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. ഗുരുലഘുക്കളെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള ചിഹ്നങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്.

'പാദത്തിൽ ഗണാക്ഷരാദിയ നിയമങ്ങൾക്കു ഭേദമേ
വരുന്ന മറ്റു വൃത്തങ്ങളെല്ലാം ഗാഥയിലുൾപ്പെടും.'

ഈ ഗാഥാവൃത്തം മലയാളഭാഷയിൽ അപൂർവ്വമാണെങ്കിലും വേദപുരാണങ്ങളിൽ സാധാരണയാണ്. സംസ്കൃതത്തിനും മലയാളത്തിനും സാമാന്യമായ വൃത്തങ്ങളെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകരണങ്ങളിൽക്കൂടി ഭാസമാകുംവണ്ണം സഞ്ചരിച്ചു മലയാളവൃത്തപ്രകരണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ വൃത്തശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻെറ അറിവും പ്രയത്നവും ഹൃദ്യതയും പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നത്.

'പ്രായേണ ഭാഷാവൃത്തങ്ങൾ തമിഴിൻെറ വഴിക്കുതാൻ
അതിനാൽ ഗാനരീതിക്കു ചേരുമീശീലിയാണിഹ
ഗുരുക്കൾക്കു കണക്കില്ല നില്ലാ വർണ്ണക്രമവും
വ്യവസ്ഥയെല്ലാം ശിഥിലം പ്രമാണം ഗാനരീതിതാൻ
മാത്രക്കു നിയമം കാണും ഗാനം താളത്തിനൊക്കുകിൽ
ഇപ്പക്ഷിൽവർണ്ണസംഖ്യക്കു നിയമം മിക്ക ദിക്കിലും
ഗുരുവാക്കാമിച്ഛപോലെ പാടിനീട്ടി ലഘുക്കളെ
അതുപോലിഹ ദീർഘത്തെ കുറക്കുന്നതപൂർവമാം'

ഇങ്ങിനെ പരിഭാഷയോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന പ്രകരണത്തിൽ മലയാളഭാഷാവൃത്തങ്ങൾക്കൊക്കെ ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രം കല്പിക്കുന്നതിലാണ്

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പൂൎവ്വവൃത്തശാസ്ത്രകാരന്മാരെ അതിശയിച്ചു നില്ക്കുന്നത്. മലയാളവൃത്തങ്ങളെല്ലാം സകലവും തേടി കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനെല്ലാം ലക്ഷണസമന്വയം ചെയ്തിട്ടുള്ളതോൎക്കുമ്പോൾ മലയാളികൾക്ക് അവിടത്തോടുള്ള കടപ്പാട് ഇത്രമാത്രമെന്നു നിൎണ്ണയിച്ചുകൂടാ.

വൃത്തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യലക്ഷണങ്ങൾ കനിച്ചുചേൎത്ത് ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ 'അതിരുചിര' വൃത്തത്തിന്റെ ഉദാഹരണം:

'സരസ്വതി നുതിരുചിരാംഗി ഭാസുരേ
സുരാസുരപ്രവരകിരീടകോടിയിൽ
'ഉരുമ്മിടുന്തവ' കഴൽ രണ്ടുമാദരാൽ
'സ്മരിച്ചുതാനിഹ' ദിവസേന കൈകൊണ്ടുതൊഴാം.'

എന്നോ മററു വേണ്ടതായിരിക്കെ ഉദാഹരണം:

ഉരസുന്ന നിന്റെ കഴൽ രണ്ടുമാദരാൽ
ശിരസാ നമിച്ചു ദിവസേന കൈതൊഴാം.

എന്നു മംഗലഭാഷിണിയിൽ ആയിപ്പോയിട്ടുള്ള ലേഖകപ്രമാദം വരുംപതിപ്പിൽ തീൎത്തുകാണുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

പൂവഴക്ക

നൽപ്പാരു ഗന്ധ ഫലങ്ങളിലാവഹിച്ചൊട്ടു
ഉല്പത്തിയുണ്ടു മമ നീയതു കേട്ടതില്ലേ?
ചൊല്ലേറിടുന്ന വദനത്തിനു താഴെ ഞാനോ
ചെല്ലുന്നതില്ല സമതയ്ക്കതു നിന്ദ്യമല്ലോ.　　14

അൻപാർന്നൊരരികൾ വിലസീടുകിലെന്തു നിന്റെ
വൻപാകവേ തല്ലതമാക്കു നശിച്ചിടും നീ,
ഇമ്പം കലൎന്നു വിലസീടുമസാരനോ ഞാനോ
കുമ്പിന്റെ വിണ്ടുമലപോൽ പലനാൾ വസിക്കും.　　15

ശീലം സദാ ചാപലമായ ജനങ്ങൾക്കുളവാ-
കാലം വസിക്കുകിലുമായതു നിസ്സാരമത്രേ;
ശീലത്തിൽ നിശ്ചലതയുള്ളവരല്പമാത്രം
കാലം വസിക്കിലുമതാണഭിനന്ദനീയം. 16

പാലാഴിതന്നിലമരും ജഗദീശനേറ്റം
ലീലാരസാൽ കരുതിയന്നയമന്ദശോഭം
ചേലാൎന്ന പാണിയതിൽ വച്ചുലൎമ്മമന്നിച്ചേൎന്ന-
ശ്രീ ലാളനോ കളികിയായ് മരുവുന്നുവല്ലോ. 17

കൈക്കൊണ്ടിടുന്ന ഭവദീയ ഗുണങ്ങളെല്ലാം,
നിൻകേളിയൊക്കെ വഴിപോലറിയുന്ന ഞങ്ങൾ;
പാൎക്കു ജനിച്ചതിന്നുമിതാമഹോ! നിനക്കു
പൎക്കുന്ന ഭാഗ്യ ഭവാമിങ്ങളല്ലന്നതില്ലേ? 18

ഉണ്ടായിട്ടുന്ന വലുതായ ഗുണങ്ങളെന്നാ-
ലുണ്ടായ ദിക്കു തിരയുന്നതയുക്തമത്രെ;
ഉണ്ടായി ധീവരഭോഗിയിലൊന്നുമല്ലേ-
ണ്ടാകുമോ മറ പകുത്ത മുനിക്കു ദോഷം? 19

എന്നാകിലും നിയതകാരണധൎമ്മമോൎത്താൽ
നന്നായി നില്ലുമിഹ കാൎയ്യമതിങ്കൽ ഞാനാം;
മന്നിൽ ജലാശയസമുത്ഭവനാം നിനക്കു
ചിന്നുന്ന നീചഗതിയെങ്ങിനെ വിട്ടുമാറും? 20

ലോകാവലിക്കൊരു വിളക്കിനു തുല്യമായി-
ട്ടാകാശദേശമതിൽ വാണരുളുന്ന സൂൎയ്യൻ
ഏകാന്തമും പ്രണയമാൎന്നൊരു ബന്ധുവായി-
ട്ടാകുന്നു സാരോരുഹാളിക്കു കാന്തൻ നിത്യം. 21

ചെന്താർശരാരിഭഗവാനെൻറ ശിരസ്സിലേറി,
ച്ചന്താം കലർന്ന മതവും ശശി മെറ്റരമേറ്റ
ന്നന്തികത്തണഞ്ഞു സുരാംഗനാകരധൃതത്താൽ
സന്താപമങ്ങകലിടുന്നതുമോർക്കണം നീ. 22

ഭൂഷായിതേക്ഷണി, യവന്നുദയം വരുമ്പോൾ
ദോഷാഗമം കരുതി ഞാനിഹ കണ്ണടയ്ക്കും
ദോഷാകരൻ ജളനകത്തു കളങ്കമുള്ളോൻ
തോഷാലുദിപ്പതു ജഗത്തിനു ദോഷമല്ലേ. 23

ഞാൻ മോദമേറ്റമതുളുന്ന മദീയമായോ-
രാമോദമുള്ള ഹിമവാരിയണിഞ്ഞു മെയ്യിൽ
കൂമ്പം നിജം സഫലമെന്നു തെളിഞ്ഞു ലോക-
മെന്നുമം നിരന്തരസുഖം കലരുന്നുവല്ലോ. 24

ഇല്ലാതെയാകിലിഹ ചൂടു, തണുപ്പു മോഹം
തെല്ലാകിലും സപദി ചേർത്തു മനസ്സിൽ മോദം
വല്ലാതെ നൽകിടുമൊരപ്പനിനീരതിങ്ക-
ലുല്ലാസമുള്ളവരഹോ! ബഹുയോഗ്യരത്രേ. 25

നല്ലർത്ഥമുള്ളൊരു പദത്തെ യെടുത്ത കവികൾ
പൊല്ലാതൊരർത്ഥമുളവാക്കി ഹസിപ്പതെല്ലാം
കല്യത്വമുല്ലസിതമാം പൊരുളൂറ്റുകണ്ടാൽ
തുല്യത്വമില്ല ദ്രവമൊന്നൊടു തേ ഗുണാംശമിൽ. 26

ശ്രീവാസുദേവനുടെ നാഭിയിലുത്ഭവിച്ചോ-
രീ വാരിജത്തിനു ദ്രവം സുമരാജഭാവം;
നീ വാശിയെന്തിനു പിടിച്ചുഴലുന്നിവണ്ണം?
ദേവാംശസംഭവതയാണിഹ രാജചിഹ്നം. 27

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

സൃഷ്ടിവിശേഷങ്ങൾ

(മാംസഭോജികളായ ചെടികൾ)

ജീവികളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപജീവനം പലജാതി ജംഗമങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ലാതെ കേവലം സ്ഥാവരങ്ങളിൽപ്പെട്ട വൃക്ഷലതാദികൾക്കുമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടങ്ങളിൽ ആരുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു? ലോകതത്വാന്വേഷികൾ ഇങ്ങിനെ ചില സസ്യവിശേഷങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയുകമാത്രമല്ല, അവയുടെ ആകൃതിയേയും പ്രകൃതിയേയും പററിയുള്ള പൂർണ്ണവിവരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു് എങ്ങിനെ സമ്മതിക്കാതിരിക്കും?

ഡൺസ്റ്റൻ (Dunstan) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിക്കരാഗ്വാ എന്ന തടാകത്തിന്റെ തീരത്തു ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നിരുന്ന നായ വേദനപ്പെട്ടു് നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ, അതു് ഒരു ചെടിയുടെ ഇടയിൽ കുടുങ്ങി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിന്റെ തണ്ടുകളെക്കൊണ്ടു നായയെ കെട്ടിവരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ചോരയും പൊടിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നായയെ തൽക്ഷണം വേർപെടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അതിന്റെ കഥ അപ്പോൾതന്നെ കലാശിച്ചിരുന്നേനെ. ഈ ചെടി വടക്കെ അമേരിക്കാരാജ്യത്തുണ്ടു്. വലിപ്പം അധികമില്ല. കവിച്ചു് ആറടി പൊക്കമുണ്ടാവാം. ഫോനാവിൻതണ്ടുകൾപോലെ കിഴങ്ങിൽനിന്നു പൊട്ടിപുറപ്പെടുന്ന ഏഴെട്ടു തണ്ടുകൾ മാത്രമാണു് അതിന്റെ ശാഖോപശാഖകൾ. ഇല നാസ്തി. കറുത്ത രോമങ്ങളെക്കൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്ന മാർദ്ദവമുള്ള ആ തണ്ടുകൾ എളുപ്പത്തിൽ വളയും. ക്ഷണത്തിൽ ഒടികയുമില്ല. ഭക്ഷിക്കാവുന്ന വല്ല ജന്തുക്കളേയും അടുത്തു കിട്ടിയാൽ തണ്ടുകൾ പിടികൂടുകയായി. അതോടുകൂടി രോമങ്ങൾ ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് രക്തപാനവും തുടങ്ങും. ചെടിയുടെ ആകപ്പാടെയുള്ള സമ്പ്രദായം 'ചൊറിഞ്ഞനം' (കണ്ണിവെപ്പാണു്) എന്നാണു ജ

ലജ്ജാലുവിനെപ്പോലെ ആകകൊണ്ട് അതിന് അദ്ദേഹം 'കേരളൊ
റിഞ്ഞനം' എന്നാണ് പേർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ ക്രൌര്യാ
തിരേകമായ ചേഷ്ടിതങ്ങളെ ആലോചിച്ച് അത്ഭുതഭയാക്രാന്തനാ
യി നിന്നുപോയി എന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ ഒരു മാസികയിൽ പ്രലം
ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇനി മറെറാരു ചെടിയെപ്പററി പറയാം. മദ്ധ്യ ആഫ്രിക്ക, ആസ്ത്രേലിയാ ഈ രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇവയെ ധാരാളമായി കാണുന്നത്. സൌരഭ്യമേറിയ ഇവയുടെ പുഷ്പങ്ങൾ അടുത്തുചെല്ലുന്ന പ്രാണികളെ ആകർഷിക്കുന്നു. മധുപാനം ഉദ്ദേശിച്ച് പുഷ്പമുഖത്തിൽ ചെന്നുകൂടുന്ന പ്രാണികൾ അന്തർഭാഗത്തിലുള്ള മധുവിനെ സ്പർശിപ്പാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ട്, ഉള്ളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുന്നതോടുകൂടി ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള രണ്ടുകൂർത്ത മുള്ളുകൾ അവയുടെ മേൽ കുത്തിക്കേറുന്നു. ഉടനെതന്നെ പുഷ്പവും കൂടുന്നു. അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടുക എന്ന കാര്യം പ്രാണികൾക്ക് അസാദ്ധ്യം. മധുപാനത്തിൽ അത്യന്തം ആസക്തന്മാരായി ഭവിക്കുന്നവരുടെ ദുർവ്യവസ്ഥയെ ഇപ്രകാരം കരുണാനിധിയായ ജഗദീശ്വരൻ നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തിത്തരികയാണോ എന്നുതോന്നും. എങ്കിലും ചില പ്രാണികൾക്ക് ഈ കഥ നിശ്ചയമുള്ളതിനാൽ അവ ഈ പുഷ്പങ്ങളുടെ സമീപം സഞ്ചരിക്കാറില്ലത്രെ.

'സുമിത്ര' എന്ന ദ്വീപിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ലില്ലി (Lily) എന്ന പുഷ്പത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഒരുതരം ചെടിയുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ചെടിയുടെ തണ്ടിന് ആറടിയും, ഇലകൾ പത്തുപന്ത്രണ്ടടിയും നീളമുണ്ട്. ഒരു ചെടി ഏകദേശം അറുപതടി ചുററളവുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ പടർന്നുകിടക്കും. ഇതിൽ തട്ടി വരുന്നവായു വിഷകരമാണ്. സൂര്യാസ്തമനസമയത്തും സൂര്യോദയത്തിന് ഒരു മണിക്കൂറു മുമ്പും ആണ് ആ വായു അത്ര കഠിനമായി പുറത്തേക്കു വീശുന്നത്. ഈ ചെടികൂട്ടത്ത് രാത്രിസമയങ്ങളിൽ നായ്ക്കളെയോ, കന്നുകാലികളെയോ കെട്ടിനിർത്തിയാൽ നേരം പുലരുന്നതിനുമുമ്പ് അവ ചത്തുപോകുന്നു. ഇതു തീരെ അസംഭാവ്യമാണെന്നു

വിചാരിപ്പാൻ നമുക്ക് അവകാശമില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ ചെടിയുടെ അനുഭവം നമുക്കില്ലെങ്കിലും ഇതുപോലെ വിഷവായുവിനെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതായ "ഉപാസ്" മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളെ കണ്ടും, അവയുടെ ഉപദ്രവശക്തിയെ അനുഭവിച്ചും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പിന്നെ പാമ്പുകൾക്ക് അത്യന്തം ശത്രുവായി തീർന്നിട്ടുള്ള "അങ്ങേലി" എന്ന വൃക്ഷത്തെ പററിയും ചിലർ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ ചുവട്ടിൽകൂടി ഇഴഞ്ഞുപോകുന്ന പാമ്പുകൾക്കു ജീവനാശം വരുന്നത് ആ വൃക്ഷത്തിൽ കൂട്ടിവരുന്ന വായു പാമ്പിനു വിഷകരമായി തീരുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ. എന്നാൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ ചെടി വിഷവായുജനകമെന്നു മാത്രമല്ല ഹിംസാകരവും കൂടിയാണ്. ചിലർ ഈ ചെടിയെ പരിപൂർണ്ണ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയതുകൊണ്ട് ദീനത്തിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നു എന്നും, കോളാമ്പിയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഈ പുഷ്പത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തിങ്കൽ ചെറുതരം പക്ഷികൾ, നരിച്ചീറുകൾ മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ ശരീരം ചത്തുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നും മററും. ബെക്കാർ (Ψ. Becar) എന്ന ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും പറയുന്നുണ്ട്.

ബിലാത്തിയിലെ ചതുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിൽ സൺഡ്യൂ (Sundew) എന്ന വേറെ ഒരു തരം ചെടിയുണ്ട്. അതിന്റെ ഹിംസാസാമർത്ഥ്യവും വേറെ പ്രകാരത്തിലാണ്. രോമാകൃതിയിൽ തൂങ്ങികിടക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ നാരുകളോടുകൂടിയതാണ് അതിന്റെ ഇലകൾ. നാരുകളിൽനിന്ന് എല്ലായ്പോഴും ഗന്ധമുള്ള ഒരു വെള്ളം പൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. ഗന്ധംകൊണ്ടു ഭ്രമിച്ചു വല്ല പ്രാണികളും അതിന്റെ അരികെ വന്നാൽ ഉടനെ ആ നാരുകൾ അവയെ വരിഞ്ഞുകെട്ടുകയും, അവയുടെ സാരാംശമെല്ലാം ഗ്രസിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉപേക്ഷിച്ചു യഥാസ്ഥിതിയിൽതന്നെ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പ്രാണി ഇത്തരം ചെടിയുടെ സമീപം ചെല്ലുന്നതും, ചെടി ആ പ്രാണിയെ ഹിംസിക്കുന്നതും, അതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്നതും എല്ലാം സൂക്ഷിച്ചു ഛായ എടുത്തിട്ടുള്ളതല്ലോ. കഷ്ടമത്രെ! ഒന്നാമത്തെ ഛായയിൽ പ്രാണി ചെടിയുടെ ഇലയിന്മേൽ സ്ഥിതി

ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിൽ രോമങ്ങൾ എണീററു പ്രാണിയെ പിടിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിൽ പ്രാണിയെ വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നത്തേതിൽ പ്രാണിയുടെ തൊണ്ടുമാത്രമായി ശോഷിച്ച മൃതശരീരം രോമങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു കാററുകൊണ്ടു പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഛായകളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രാണിയെ ഹിംസിച്ച് അതിന്റെ സാരാംശമെല്ലാം ഗ്രസിക്കുന്നതിനു ചെടിക്കു മൂന്നു ദിവസം വേണമെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം രോമങ്ങൾ യഥാസ്ഥിതിയിൽ നില്ക്കുന്നു. അപ്പോൾ പ്രാണിയുടെ ദേഹാവശിഷ്ടം കാററത്തു പറന്നുപോകുന്നു. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയും രോമങ്ങളിൽനിന്നു വെള്ളം സ്രവിച്ചുതുടങ്ങും. എന്നാൽ രണ്ടാമതും കണിവെക്കുകയായി. ഈ പ്രകാരം സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും ഹിംസയ്ക്കു ഒരുമ്പെടുന്നുള്ള കാഴ്ച്ച, ദുഷ്ടജനങ്ങളുടെയും, മൃഗങ്ങളുടെയും ഹിംസകൊണ്ട് അത്യന്തം പീഡിതന്മാരായിരിക്കുന്ന സാധുജനങ്ങളുടെ മനസ്സിന് എത്രത്തോളം അസ്വാസ്ഥ്യം വരുത്തുമെന്നു പറവാനുണ്ടോ? എന്നാൽ അവ ശാപങ്ങളാണെല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു കുറച്ചൊന്നു സമാധാനപ്പെടാം. സൃഷ്ടിയിൽ എന്തെല്ലാം വിശേഷങ്ങളുണ്ടെന്ന് ആർക്കുതന്നെ നിർണ്ണയിക്കാം?

എസ്സ്. വി.

തിരുമിഴി

(ദേവീസ്തോത്രം)

പരമ്യ ഗിരിൻ ചാരുശോഭാഞ്ചിതമിഴിയിണ തൻ
ഛായയുണ്ടായ മൂലം
പത്മം കണ്ണാടിവെച്ചൂന്നഖിലഖലകുലം
ധ്വംസനൻ കംസവൈരി
പത്മത്തിങ്കൽത്തന്നെ വാഴുന്നിതു പകലിരവും
നന്മയിൽ ബ്രഹ്മദേവൻ

പരമകരുണ്യേന്ദുവരക്കിപ്പരിചിലൊട്ടു കിട-
ന്നുന്നുണ്ടിന്ന മൽഗൻ ൫

ശൂന്യം മറവുള്ള ദിക്കെക്കെയുമിതി മതിനാം-
കീട്ടമറവല്ലസികം
ധാന്യക്കൂട്ടം, ധനൌഘം, കനകമണി, ഗജ-
ശതങ്ങളും, തുരംഗാലയങ്ങളും,
മന്ത്രീന്ദ്രർ, സേവകന്മാർ പലതുമരികിലെ-
ന്നൊക്കെയുണ്ടായ്പ്പുതന്നിൻ
മൻനേർകണ്ണാൾപ്പുന്നരം പതിയുകിലവന-
ന്തേവമംഗഭോധികന്ത്യ! ൬

മിന്നും നല്ലോരു സമ്പത്തുകൾ, കനകമണി
ക്ഷോണി ചക്രാദിയെല്ലാം
നിന്നുള്ളിൽ ദേവിവിശപാലമഹിഷി! കിട-
പ്പുള്ളതിന്നന്തമെന്തോ?
ഈനം നീ പണ്ടു പണ്ടേന്നുവിധമവയെ-
ക്കൈവരിവാരിച്ചൊരിഞ്ഞി-
ട്ടെന്നല്ലോ, ഭക്തലോകങ്ങളിൽ നയനയുഗാ-
ക്കൊണ്ടു തണ്ടാരിൽ മാതേ! ൭

സമ്പത്തില്ലാത്തു നാകത്തിഹ ചിലർ കരയു-
ന്നുണ്ടു കാരുണ്യശക്ത്യാ
സമ്പത്തുണ്ടാം ചിലർക്കില്ലാതവനതിനാൽ
കാഴ്ചമൈതാങ്ങുനാശമാൽ
സമ്പത്തതായുള്ള സമ്പത്തുകൾ മുഴുവനുമൻ-
പാരെയോരന്നപാകയ്യംശേഷം
നിന്നും പൂർണ്ണല്ലസികം തവ മിഴി മമ സ-
മ്പത്തു നൽകാതതെന്തേ? ൮

നിൻ കണ്ണിൻ കാന്തിയൊട്ടൊട്ടുകൾ മിഴികളു-
ണ്ടെന്നാ മേദ്യ നിരിതം

വക്കാട്ടിൽ പൂക്കൾ പാർക്കും മുനികളിഹ വള-
ർത്തുന്ന തന്മാൻകുലത്തെ
ത്തക്കത്തിങ്കൽ ധരിക്കുന്നീല്ല ഇന്ദിനാകരൻ
മന്നിടന്ന ജന്തുനാമേവം
തിങ്കൾക്കീർപ്പൂ ധരിച്ചീടുന്നില്ല പരമൊരുമകൻ
തശ്ശലൈകശ്ശിലൊന്നും ൯

മല്ലാരാതിപ്രിയഗ്രേ! നാവരമ്പാവിലായൽ
സിന്ധു തന്നുള്ളിൽ മുങ്ങി
കല്യാണശ്രീവിലാസത്തൊടു ബഹു കളിയാ-
ടുന്ന നിൻ കണ്ണു രണ്ടും
ഉല്ലാസാൽ കണ്ടതിൻ കാന്തിയിലതികുതുകം
പൂണ്ടു മത്സ്യങ്ങളെല്ലാ-
മെല്ലാമുള്ളാഴം സമുദ്രാദികളുടെ നടുവിൽ-
ത്താണുതാൻ വാണിടുന്നു ൰

ചാരത്തായിട്ടു ചില്ലീമധുപയുഗമിണ-
ങ്ങുന്ന നിന്നീക്ഷണത്തിൻ
ചാരുത്വം കണ്ടതിങ്കൽ പൊരുതിനാ കൊതിയാൽ
ദേവി രാജീവജാലം
നേരായ്ശ്രീസമം മേളാ ഭ്രമരനിരകളു-
മൊത്തൊണ്ടു വന്നീടുവാനായ്
ദൂരേക്കായിട്ടുയർത്തീല്ല പരിമളമതാ-
ദൂതനെ പ്രീതിയോടെ

പൂമകളേ! നിൻ മിഴിത്തെല്ലിവിടെയവിടെയോ-
ട്ടൊന്നു ചേരുന്ന സർവ്വ-
ശ്രീമത്തീടാതെ കണ്ടിട്ടവിടെയവിടെ വ-
ന്നുല്ലസിക്കുന്നതെല്ലാം
കാമൻ നിൻ നന്ദനൻ കണ്ടഹോ തവ നയനം
പോലെയുള്ളൊരു മത്സ്യം

പ്രേമത്താൽ കേളുവിൽച്ചേർത്തിളു സകലജയ-
ശ്രീയുടൻ കണ്ണിലാവാൻ ൮

ദേവൻ ശ്രീവാസുദേവൻ തിരുവടി നിജമാം
മാറ്റിടത്തിങ്കലെന്നും
മേവും നിൻ ചാരുമത്സ്യോപമനയനയുഗം
കണ്ടതേറ്റോ പണ്ടൊരുന്നാൾ
ആർത്തിവാളും കൌതുകം പൂണ്ടുഴറിലൊരു മഹാ
മീനമായിച്ചമഞ്ഞോ-
നേരാം സൌഭാഗ്യലക്ഷ്മീ വിലസിതമധിക
ശ്ലിഷ്ടമായേതിനല്ലേ? ൯

പാരാവാരാത്മജേ! നിൻ തിരുമിഴിയിണതൻ-
ന്നാനമേറെറത്രെപ്പരം
പാരാതെത്തോട്ടുദ്യോതാ കുവലയനികരം
കണ്ടുകൊണ്ടാടിരയാറാം
തീരാതുള്ളുള്ളൊരു കാമമെന്നോർട്ടു കുവലയനി
കാന്തനായാൻ കലേശൻ
താരാജാലത്തിയാമാ സരസ കണവനാം-
ണെങ്കിലും ശങ്കയെന്ന്യേ ൧൦

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ

ജാതിനിർണ്ണയം

കൃതകൃത്യം സ്വമാത്മാനം മത്വാ ചിരഗതേ സതി
തത്സാന്നിധ്യേ ശീഘ്രം തന്മേശ്വരമഹാസകാലതഃ, ൮൫
പൂർവ്വീഭൂതേന സാക്ഷാൽ ശ്രീവിദേശേശേന യഥാ വിധി
കൃതേന ബ്രഹ്മോപദേശേനൈവ ബ്രഹ്മസായുജ്യമാപ്തവാൻ. ൮൬
അതിന്റെശേഷം പിതാവു പുത്രോല്പത്തിനിമിത്തം തന്റെ

ആത്മാവിന്റെ കൃതാൎത്ഥതയോടുകൂടി വിചാരിച്ച് അല്പകാലം ഇരുന്നതിന്നശേഷം പ്രായാധിക്യത്താൽ ക്ഷീണശരീരനായി മരണത്തോട് ആസന്നനായപ്പോൾ പുത്രനായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ത്രൈലോക്യനാഥൻ പിതൃസന്നിധിയിൽ ഉത്തമ ബ്രഹ്മോപദേശമൊഴികളെ ചെയ്യുകയും അതുനിമിത്തം പിതാവ് ബ്രഹ്മസായൂജ്യത്തെ (മോക്ഷത്തെ) പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്തു.

ബന്ധുഭിഃ പ്രേക്ഷ്യമാണസ്സന്നുപനീതോ മഹാമതിഃ
സാംഗോപാംഗം സ മീമാംസം സേതിഹാസപുരാണകം.　87

സാഗമം സരഹസ്യഞ്ച സശിരസ്കം ഗുരോൎമ്മുഖാൽ
ചതുൎണ്ണാമപി വേദാനാമൎത്ഥജ്ഞാനസമന്വിതം.　88

സ്വാദ്ധ്യായം കൃതവാംസ്തേന സൎവ്വജ്ഞോഭൂൽ സ ശങ്കരഃ
ബ്രഹ്മചൎയ്യാൽ പ്രവ്രജിതുമഭ്യൎത്ഥ്യ മാതൃസമ്മതിം.　89

അലബ്ധ്വാംബാ നദീമദ്ധ്യേ ഗ്രാഹഗ്രസ്ത ഇവ സ്വയം
മാതുൎയ്യാതങ്കവിതം ദൃഷ്ട്വാ ഖിന്നയാമംഗീകൃതം സ്വം.　90

സ്വവാക്യവൈചിത്ര്യലബ്ധോപാത്തസന്യാസനിൎമ്മതിഃ പുനഃ
ഗ്രാഹമുക്ത ഇവോത്തീൎയ്യ നിൎഗ്ഗമ്യാജ്ഞാനനികൃതാൽ　91

സകടേ ന്യസ്തമാതൃഭാരം പ്രാപ്യ ബ്രഹ്മോപദേശതഃ
പരം കൈവല്യസംസിദ്ധിമൌൎദ്ധ്വദൈഹികകൎമ്മ ച　92

സന്ത്യക്തസൎവ്വകൎമ്മാപി കരിഷ്യേ സ്മൃതിനിത്യപി
ആശ്വാസ്യ മാതരം ഭൂയോ മാതുലേ സന്നിധായ ച.　93

കാശ്യാം പരമഹംസസ്യ ഗോവിന്ദസ്വാമിസന്നിധൌ
സംപ്രാപ്യ കൃതസന്യാസസ്സൽപ്രാപ്യജ്ഞാനയോഗതഃ.　94

ജീവന്മുക്തപദം പ്രാപ്യ ലോകാനുഗ്രഹകാമ്യയാ
ബദൎയ്യാശ്രമമാതിഷ്ഠൽ സംസാരധ്വാന്തമോചകം.　95

അദ്വൈതാനന്ദവേദോപേതശ്രുതിയുക്ത്യാശ്രുതസ്വയം
ശ്രീമൽഭാഷ്യം സഹസ്രാംശും പ്രത്യക്ഷം സമുദഞ്ചയൽ　96

തേനാ ദൂരീകൃതാശേഷതമോമാലസ്വദിഗന്തരം
ത്രൈലോക്യം സൎവ്വമുജ്ജീവ്യ ബ്രഹ്മാനന്ദരസാത്മകം.　97

കൎവ്വൻ വ്യാസസംഗമാദ്വൈതഭാ സ്ഥാണാം പുഷ്പവൃഷ്ടിഭിഃ
ഭൂശം പ്രസന്നചിത്തൈൎഗ്ഗതമോ മാത്രാ ച സംസ്തുതഃ. ൯൮

പിതാവു ബ്രഹ്മസായൂജ്യം പ്രാപിച്ചതിൻെറശേഷം പുത്രനെ മാതാവും മററു ബന്ധുക്കളും കൂടി രക്ഷിച്ചുപോന്നു സപ്തമവയസ്സിങ്കലുപനയനം കഴിപ്പിക്കുകയും പുത്രൻ വേദാംഗങ്ങൾ, ഉപാംഗങ്ങൾ, മീമാംസാ, ഇതിഹാസപുരാണം ഇവകളോടും അൎത്ഥങ്ങളോടും കൂടി രഹസ്യങ്ങളായും ഗുഹ്യമസ്സാമപൎവ്വണത്രപങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന നാലുവേദങ്ങളേയും ആദ്യാ മുതൽ അവസാനം വരെ ഗുരുമുഖത്തിങ്കൽനിന്ന് അല്പകാലംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുകയും അതുനിമിത്തം ലോകപ്രസിദ്ധനായ ആ ശങ്കരൻ (ശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികൾ) സൎവ്വജ്ഞനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മചാൎയ്യാശ്രമത്തിങ്കൽനിന്നു സന്യാസാശ്രമത്തെ സ്വീകരിപ്പാനായിക്കൊണ്ട് ഉദ്യമിച്ചതിൽ തൻെറ പിതൃകൎമ്മങ്ങൾക്കു ലോപവും, കുലനാശവും വരു'മെന്നുള്ള സങ്കടത്താൽ മാതാവ് അതിനെ അനുവദിച്ചില്ല. 'എന്നാൽ ഇനി മാതാവിൻെറ സമ്മതം വാങ്ങുന്നതിന്ന് ഒരു ഉപായമുണ്ടാക്കണ'മെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം നദിയിൽ (കാലടിപ്പുഴയിൽ) സ്നാനത്തിന്നായിക്കൊണ്ട് ഇറങ്ങുകയും മുങ്ങാങ്കുളിയിട്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ ചെന്നുപൊങ്ങുകയും ചെയ്തുശേഷം 'അമ്മേ! എന്നെ മുതല പിടിച്ചു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മരിച്ചുപോകും! ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വെച്ച് സന്യാസം കഴിച്ചുവെങ്കിൽ തൽകാലം മരണത്തിങ്കൽനിന്നു നിവൃത്തിക്കാമായിരുന്നു' എന്നും മററും മാതാവിനെ വിളിച്ച് വ്യാജമായും വിചിത്രതരമായും ഉള്ള വാക്കുകളെ പറഞ്ഞതിൽ മാതാവ് ഏത്രയും ഖേദത്തോടുകൂടി, മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സന്യസിക്കുന്നതുതന്നെയാണ് നല്ലതെ'ന്നുറച്ച് ആപന്നിവൃത്തിക്കായി സന്യസിച്ചു കൊള്ളുന്നതിന്ന് അനുവാദം കൊടുക്കുകയും സ്വാമികൾ ഉടനെ അവിടെവച്ച് സന്യാസം കഴിക്കുകയും നക്രത്തിൻെറ വായിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നീന്തിവന്ന് ഉടൻ ഇക്കരെപററുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ദേശസഞ്ചാരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു യാത്രപുറപ്പെട്ടു. അതസമ

യും മാതാവു സഖേദം നിർബ്ബന്ധിക്കനിമിത്തം മാതാവിനു വാർദ്ധക്യവശാൽ വല്ല സങ്കടവും നേരിടുന്നപക്ഷം തൽക്ഷണത്തിങ്കൽ എന്നെ സ്മരിച്ചാൽ ഉടനെ ഞാൻ വന്നു ബ്രഹ്മോപദേശം ചെയ്തു് ബ്രഹ്മസായുജ്യത്തെ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും ഞാൻ സർവ്വകർമ്മങ്ങളേയും ത്യജിച്ച ഒരു സന്ന്യാസിയാണെങ്കിലും മാതാവിന്റെ പ്രേതസംസ്കാരാദി സകലകർമ്മങ്ങളേയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും ശപഥം ചെയ്തു് ആശ്വസിപ്പിച്ചു് മാതാവിനെ മാതൃഗൃഹത്തിങ്കൽ* കൊണ്ടുചെന്നു് ചാർച്ചക്കാരെ ഭരമേല്പിച്ചു് അവിടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടു് ഉടനെ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു്, കാശിയിങ്കൽ ചെന്നു് തത്ര സ്ഥനായും പരമഹംസനായും, ശ്രേഷ്ഠനായും, ഇരിക്കുന്ന ഗോവിന്ദസ്വാമി എന്ന യോഗീശ്വരന്റെ അടുക്കൽനിന്നും ക്രമപ്രകാരം സന്ന്യാസം വാങ്ങിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിങ്കൽനിന്നു സിദ്ധമായ ബ്രഹ്മധ്യാനപരിപാകംകൊണ്ടു് ജീവന്മുക്തന്റെ സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ലോകോപകാരത്തിനുവേണ്ടി സംസാരധ്വാന്തനാശകമായിരിക്കുന്ന വേദശാസ്ത്രമതത്തിങ്കൽ ചെന്നിരുന്നുകൊണ്ടു് അങ്കലുള്ള അദ്വിതീയബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിങ്കൽനിന്നു ലബ്ധങ്ങളായും വേദപ്രതിപാദ്യങ്ങളായും ഉള്ള യുക്തികളാകുന്ന രശ്മികളെക്കൊണ്ടു് പ്രകാശമാനനായിരിക്കുന്ന ശ്രീമൽഭാഷ്യസഹസ്രാംശുവിനെ പ്രത്യക്ഷമാകുംവണ്ണം ഉദിപ്പിച്ചു (വേദാന്തത്തിന്നു് അദ്വൈതമതാനുസാരേണ ഒരു ഭാഷ്യം നിർമ്മിച്ചു). ആ സഹസ്രാംശു തമോഗുണരൂപങ്ങളായിരിക്കുന്ന സകല അന്ധകാരങ്ങളേയും നശിപ്പിച്ചു് എട്ടുദിക്കുകളും ശോഭായമാനമാക്കിച്ചെയ്തിട്ടു് ത്രൈലോക്യവാസികളായ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും ബ്രഹ്മാനന്ദരസാസ്വാദനത്തിങ്കൽ സമർത്ഥന്മാരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു (മേല്പറഞ്ഞ ഭാഷ്യം സകലജനങ്ങൾക്കും ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിങ്കലേക്കുള്ള ഒരു മഹാമാർഗ്ഗമായി പരി

---

* ആചാര്യസ്വാമികളുടെ മാതൃഗൃഹം കൊച്ചീശ്ശീമ കണയന്നൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ വെളിയനാട്ടു മുറിയിൽ മേല്പ്പാഴൂർ നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലമാണെന്നു പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെന്നതിലേക്കു് പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടു്.

ണനമിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു). അനന്തരം വേദവ്യാസമഹൎഷി ആചാൎയ്യസ്വാമികളുടെ അടുക്കൽ വരികയും ഗംഭീരാൎത്ഥങ്ങളായ ചില വിഷയങ്ങളെപ്പററി പൂൎവ്വപക്ഷസമാധാനരൂപേണ പരസ്പരം ചില സംവാദങ്ങൾ ചെയ്കയും മഹൎഷി തന്മതത്തെ അത്യന്തം അനുകരിയ്ക്കുകയും ദേവകൾ ഈ അമാനുഷനായ ആചാൎയ്യസ്വാമികളുടെ പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്കയും അദ്ദേഹം ഏററവും പ്രസന്നചിത്തനായി ഭവിയ്ക്കുകയും തത്സമയം മാതാവിനാൽ സ്മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പാഴൂർ വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

പക്ഷിആസ്പത്രി

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽനിന്ന എടുത്തത്)

ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ ചേൻ ഗ്രോർവുഡ്" എന്ന പ്രദേശത്തു പോയാൽ നമുക്കു ലോകത്തിൽ മറെറവിടെ പോയാലും കാണ്മാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു പുതിയ കാഴ്ചകാണാം. ഇത് ഒരു പക്ഷിആസ്പത്രിയാണ്. ലോകത്തിൽ ദീനക്കാരായ മനുഷ്യരെ കിടത്തി ചികിത്സിപ്പാൻ ആസ്പത്രികൾ അവശ്യം വേണ്ടതായ എത്ര ദേശങ്ങളിലാണ് മരുന്നുകൾ മരുന്നും കൊടുക്കുന്ന ഡിസ്പെൻസറികൾപോലും ഇല്ലാത്തത്? ഈ സ്ഥിതിക്കു ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ പക്ഷികൾക്കുള്ള ഒരു ആസ്പത്രിയുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ആ പട്ടണത്തിന്റെ അപാരമായ ഐശ്വൎയ്യത്തെയും മഹിമയെയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാകുന്നു.

പ്രസ്തുത ആസ്പത്രിയുടെ സംസ്ഥാപകനും ഉടമസ്ഥനും അധിപനും ഡാക്ടർ, ഡബ്ളിയു. വെയിൽ,(Dr. W. Vale) എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനാകുന്നു. ആസ്പത്രിയിൽ പ്രാവുകൾ, കിളികൾ, കോഴികൾ, താറാവുകൾ, മൈനാപ്പക്ഷികൾ, മയിലുകൾ മുതലായി ദീനംപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന അസംഖ്യം പക്ഷികൾ പലവിധം ചികി

ത്സയിൽ പെട്ട് ഓരോ മുറികളിലും കൂട്ടുകളിലും കിടക്കുന്നതും ചില പക്ഷികൾ രോഗം മാറിയതിന്നുശേഷം പൂൎവ്വസ്ഥിതിയിലായി ആസ്പത്രിയിൽനിന്നു പിരിച്ചയക്കപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പായുള്ള കാലത്തു തോട്ടത്തിൽ അവിടവിടെ ഉലാത്തിസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പക്ഷിഡാക്ടർ പക്ഷിരോഗികളുടെ ശരീരസ്ഥിതികൾ കൂടക്കൂടെ പരിശോധിക്കുന്നതും, അതിസ്നേഹത്തോടെ തന്റെ രോഗികളെ എടുത്തു മടിയിൽ വെച്ചു കൊക്കുകൾ പൊളിച്ച് അതതിന്നുള്ള മരുന്നുകൾ കൊടുക്കുന്നതും ആസ്പത്രിയിലെ ഉപവൈദ്യന്മാരും ശമ്പളക്കാരും രോഗികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, മരുന്നുകൾ മുതലായതു വിധിക്കു തക്കവണ്ണം പാകംചെയ്തു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നതും മററും കൌതുകകരമായ കാഴ്ചകളാണ്. ഈ ആസ്പത്രിയുടെ ഉത്ഭവം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ഡാക്ടർ വെയിൽ ആദ്യം മനുഷ്യചികിത്സകൻതന്നെയായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് അയാൾ കോഴികളെ വളൎത്തിയിരുന്നതിനാൽ കോഴികൾക്കു സാധാരണയായി ഉണ്ടാകുന്ന ചില രോഗങ്ങളെ (തന്റെ കോഴികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നവയെ) പരിശോധിച്ചു തന്റെ മനോധൎമ്മപ്രകാരം ചില പുതിയ ഔഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി പ്രയോഗിച്ചു രോഗങ്ങൾ മാററുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തന്റെ സ്വന്തം സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരുവന്റെ ചില കോഴികളുടെ രോഗങ്ങൾ തന്റെ ഔഷധങ്ങൾ കൊടുത്തു മാററി. കാലക്രമേണ ഈ ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ കേട്ടുകേൾപ്പിച്ച് പക്ഷികളെ വളൎത്തുന്ന അനേകം ആളുകൾക്കു മനസ്സിലായി. സമീപത്തുള്ളവർ തങ്ങളുടെ പക്ഷികളെ (ഡാക്ടരുടെ അടുക്കൽ) കൊണ്ടുപോയി കാണിച്ച് ഈ ഔഷധങ്ങൾ മേടിക്കുകയും ദൂരത്തുള്ളവർ എഴുത്തുമൂലമായി പക്ഷികളുടെ ദീനസ്വഭാവം ഡാക്ടൎക്കു എഴുതിയറിയിച്ചു മരുന്നുകളും ഉപദേശങ്ങളും തപാൽവഴി വരുത്തുകയും ചെയ്വാൻ ഇടങ്ങി. കണ്ണുദീനം, കൊക്കുദീനം, ചിറകുദീനം, കാൽദീനം, പൂടകൊഴിച്ചൽ, അതിസാരം, പനി, വസൂരി മുതലായ ദീനങ്ങൾ ഉള്ള അനേകപക്ഷികളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ വേണ്ടപോലെ ചികിത്സി

ച്ചു ഷോവരത്തി അയച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാ'മെന്നുള്ള അപേക്ഷയോ
ടുകൂടി പക്ഷികളെ ഡാക്ടൎക്കു അയച്ചുകൊടുക്കയും ഡാക്ടർ അ
പ്രകാരം പക്ഷികളെ ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തി അയക്കുകയും
അതിനുള്ള ചിലവുകൾ ബില്ലയച്ചു് വസൂലാക്കുകയും ചെയ്തുവന്നി
രുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, നമ്മുടെ ഡാക്ടർ പക്ഷിഡാക്
ടർ എന്ന പേർ സമ്പാദിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യവൈദ്യം തീ
രെ നിൎത്തി പക്ഷിവൈദ്യം മാത്രം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ടിവ
രികയും ചെയ്തു. ഏറെക്കാലം താമസിക്കാതെ ഒരു പ്രത്യേകആ
സ്പത്രിയും അതോടു ചേൎന്ന ഔഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു യന്ത്ര
ശാലയും ഏൎപ്പെടുത്താതെയിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെയും വന്നു.
ആസ്പത്രിയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗക്കാർതന്നെ എപ്പോഴും ധാരാളമു
ണ്ടു്. ദിവസവും ആസ്പത്രിയിൽ ഡാക്ടരെ കാണിച്ചു മരുന്നുകൾ
മേടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കുന്ന രോഗക്കാർ അതിൽ എ
ത്രയോ ഇരട്ടിയുണ്ടു്. അതിലും എത്രയോ ഇരട്ടിയാണ് ഡാക്ടർ
കാണാതെ ഡാക്ടരുടെ ചികിത്സയിലിരിക്കുന്ന ദൂരദേശത്തുള്ള രോ
ഗികൾ. മരിക്കാറായനിലയിൽ ആസ്പത്രിയിലെത്തി ആരോഗ്യഗാ
ത്രങ്ങളുമായി തിരികെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടുള്ള പ
ക്ഷികൾ അനേകായിരം കാണുമത്രെ. പക്ഷിഡാക്ടരുടെ ദിവസേ
നയുള്ള തപാൽ നമുക്കു് അത്യാശ്ചൎയ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഡാക്ടരുടെ
തപാൽ അമേരിക്ക, കനഡ, ആഫ്രിക്ക, ആസ്ത്രേലിയ, ജപ്പാൻ മു
തലായി ലോകത്തിൽ നാനാദിക്കുകളിൽനിന്നും ഉണ്ടു. ഈ വക
ദിക്കുകളിൽനിന്നു വരുന്ന എഴുത്തുകൾക്കു മറുപടി അയക്കുന്ന ഭാ
രം ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലും ദൂരദിക്കുകളിലേക്കു മരുന്നുകൾ കെ
ട്ടി അയക്കുന്ന ജോലി ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിലും എല്ലാദിവസവും പിടിപ്പ
തു വേലയുണ്ടു്. ഗുളികകൾ, ലേഹ്യങ്ങൾ, പൊടികൾ, ലേപന
ങ്ങൾ മുതലായി അനേകവിധം ഔഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തന്റെ
യന്ത്രശാലയിൽ സാമാന്യം എല്ലാദിവസങ്ങളിലും യന്ത്രങ്ങൾ പ്ര
വൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമത്രെ. യന്ത്രശാലയിൽ മേലന്വേഷണത്തി
നു ഒരു പ്രത്യേക അസിസ്റ്റാണ്ടും ഉണ്ടു്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ ക

ഴിഞ്ഞ ബൂവർയുദ്ധം നടന്നിരുന്ന കാലത്തു നമ്മുടെ പക്ഷിവധക്കാർ വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി ഒരു സ്നേഹിതനോടു 'കഷ്ടം! ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ കലാപം നിമിത്തം എന്റെ മരുന്നുകടം സമയത്തിന്നു തന്നെ എത്ര സാധുപ്പക്ഷികളാണു് തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലും ട്രാൻസ്വാളിലും മരിച്ചുപോകാനിടയുള്ളതു്' എന്നു പറഞ്ഞുവത്രെ. ഇപ്പോഴും റഷ്യയും ജപ്പാനും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിൽ മഞ്ചൂരിയായിലെ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ പരസ്പരം വെടിവെച്ചും, പട്ടിണികിടന്നും, മരിച്ചും രോഗാക്രാന്തന്മാരായും കൂട്ടംകൂട്ടമായി മരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചല്ല, ഈ യുദ്ധം നിമിത്തം ജപ്പാൻ, ചൈന, റഷ്യ ഈ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു തന്റെ അയക്കുന്ന മരുന്നുകടം തക്കസമയത്തിനു കിട്ടാതെ മരിച്ചുപോകാവുന്ന സാധുപ്പക്ഷികളെക്കുറിച്ചായിരിക്കും നമ്മുടെ പക്ഷിവധക്കാർക്കു അധികം വിചാരം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അധികം തെറ്റിപ്പോകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

ചണ്ഡാളൻ

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം

ചക്രവർത്തി തന്റെ കുടിലിൽകയറിയ മുതൽക്കു പറയന്റെ കുടുംബം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ സൌജന്യമായ പണംകൊണ്ടു് അവൻ കന്നുകാലികളെവാങ്ങി കാട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന പുല്ലുകൊണ്ടു അവയെ തീററി രക്ഷിച്ചു. അവയെ ആദായത്തിൽവിററ് ഒരോ ചെറുതോപ്പുകളെ അവൻ കൈവശം വരുത്തിച്ചു. കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ സ്വാശ്രയത്തോടുകൂടിയ പ്രയത്നത്താൽ പറയൻ ഒരു ധനികനായിത്തീർന്നു. മാറിച എന്നു പേരായ അവന്റെ പുത്രി യൌവനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു. നാട്ടുകാരെല്ലാം അവളുടെ സൌന്ദര്യാതിശയത്തെക്കുറിച്ചു വളരെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞു എങ്കിലും അവളുടെ ജാതിഹീനതനിമിത്തം ആരുംതന്നെ അവളെ വിവാഹംചെയ്വാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ യുവതിയു

കൌമാരാവസ്ഥയിൽതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഹിന്തുസ്ത്രീകൾക്കു കൌമാരാവസ്ഥപോലെ അത്ര വലുതായ ദുഃഖം വേറെ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല. അവളുടെ ജനനീജനകന്മാർ ഒരിക്കലും നീചന്മാരായിരുന്നു. അവരിൽ ആരും എങ്കിലും വിവാഹംചെയ്യാൻ അവൾക്കു ഒട്ടുംതന്നെ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരാളെ വിവാഹംകഴിക്കേണമെന്നായിരുന്നു യാഹിലായുടെ മുഖ്യമായ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ ഈ ആഗ്രഹം എത്ര അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു എന്ന് യാഹിലക്കുതന്നെ അറിവുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു തന്റെ നിർഭാഗ്യസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അവൾ വളരെ വ്യസനിച്ചു.

മകളുടെ വ്യസനംകണ്ട്, അച്ഛനും നന്നെ വ്യസനിച്ചു. എന്നാൽ ആ ദുഃഖശാന്തിക്കുള്ള ഉപായം ആയാൾ കണ്ടില്ല. മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന തുലാസ്സിൽ സുഖദുഃഖങ്ങളോടുകൂടിയതും സമഗ്രമാകാവല്ലതും ഉൽഗ്രാഹിയല്ലാത്തതും ആണെന്നു പറയാൻ ഗ്രഹിച്ചു. സമാനപദസ്ഥന്മാരേക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥിതിയിലാക്കിയ തന്റെ ധനം, ക്രമേണ പുഷ്പിച്ചു പരിപാകങ്ങളായ ഫലങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്ന തന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ ബീജത്തെയും അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ആപൽകാലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, സമ്പത്സമൃദ്ധിയുള്ളകാലത്തും ഒരുവൻ തന്റെ ചിത്തശാന്തി നശിച്ച്, അതിദുഃഖിതനായേക്കാം എന്നു പറയുന്നത് അനുഭവസിദ്ധമായി. അവൻ ഒരു ധനികനായിരുന്നി എങ്കിലും ആ ധനംതന്നെ അവനെ സമാനപദസ്ഥന്മാരേക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ ആക്കുകയും തന്നിമിത്തം അവൻ അവരിൽനിന്നു ഒരു വിവിക്തവാസിയായി തീരുകയും ചെയ്തു. ദൈവസൃഷ്ടികളെല്ലാം പൈതൃകമായി സിദ്ധിച്ചതായ പരസ്പരാനുരാഗബന്ധത്തോടുകൂടിയ ഗൃഹവാസസമാഗമമാകുന്ന ആ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കാൻ അവന്റെ പുത്രിക്കു ആയാളുടെ ധനംതന്നെ പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. പ്രശാന്തമായും ശുദ്ധമായുമുള്ള തന്റെ മനസ്സിനു തീരെ വിരോധമായ വിവാഹംകൂടാതെ സകലഹിന്തുക്കൾക്കും മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു ഹേതുവായ സ്വപ്രതിഷ്ഠക്ക് അവൾക്കു വേറെ മാർഗ്ഗം ഇല്ലായിരുന്നു.

കോമളഗാത്രിയായ യഹിലയുടെ പ്രേമം ലഭിക്കാൻവേണ്ടി അനേകം പറയയുവാക്കൾ വ്യർത്ഥമായി കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കേവലം ബുദ്ധിശൂന്യന്മാരും മൃഗപ്രായന്മാരും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ദൂഷണാവഹങ്ങളായ നടവടികളോടുകൂടിയവരും ആയ പറയയുവാക്കളുടെ പ്രാർത്ഥനയെ സ്വീകരിപ്പാൻ യഹിലക്കു ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മന്ദാരവല്ലീമലരോ ഭക്ഷിക്കുന്നു, ധാന്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കൊത്തുന്ന കാക്കകിളികളോ? യഹിലയുടെ ഈ ഭാവം കേവലം അനുചിതമായിരുന്നു എന്നു പറവാനും പാടില്ല. ഇവരുടെ ശോചനീയാവസ്ഥയെപ്പററി അവൾക്ക് അവരുടെ മേൽ അനുകമ്പ തോന്നിയെങ്കിലും അവരുടെമേൽ അവൾക്കു പ്രേമമുണ്ടായില്ല. സമ്പൽസമൃദ്ധികൊണ്ട് അവൾ അവരെക്കാൾ എത്രയോ മീതെയായിരുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്ന ഉച്ഛിഷ്ടം ഭക്ഷിക്കുകയും കാടരെപ്പോലെ കാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവരും ഹിംസ, പ്രാണിദ്രോഹം മുതലായ നിഷ്ഠുരകൃത്യങ്ങളിൽ തല്പരന്മാരും ആയ അവരോടുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിന് അവൾക്ക് ലേശം മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല.

യഹിലയെ വേളികഴിക്കുന്നവനു വളരെ സ്ത്രീധനം കൊടുപ്പാൻ അവളുടെ അച്ഛൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു എങ്കിലും കാണികൾക്കു വിസ്മയത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും ധാതാവിന്റെ സൃഷ്ടിവിധാനവൈചിത്ര്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയും അതിമനോജ്ഞയുമായ ഈ സ്ത്രീരത്നത്തെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്വാൻ അവരുടെ സജാതീയരൊഴിച്ച് വേറെ ആരും തന്നെ ഒരുങ്ങിയില്ല. അനുപമിതമായ സൌന്ദര്യമായ യഹില ഭഗ്നാശയായിട്ട് കേളിയും കന്യകയായിത്തന്നെ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഗൗതമൻ എന്ന ഒരു പറയയുവാവ് യഹിലയുടെ കാമുകന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു. യഹിലയുടെ പ്രേമം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി ഗൗതമൻ ഗാഢപ്രയത്നം ചെയ്തുനോക്കി. എന്നാൽ അവളുടെ സാചീകൃതമായ നേത്രവും സങ്കുചിതമായ അധരവും അവന്റെ നേരെയുള്ള വിരക്തിയെ സ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചു. അവൻ കാഴ്ചയിൽ സുമുഖനും തന്റെ ജാതിയിലുള്ള മിക്കവരെക്കാളും എത്രയോ സ്വ

ഭാവശുദ്ധിയും ചിത്തസമുന്നതിയും ഉള്ളവൻ ആയിരുന്നിട്ടും യാഹി ലക്ക് അവനിൽ പ്രേമം ജനിച്ചില്ല. 'ഭിന്നരുചിർഹിലോകഃ' എന്നു പറവാൻ കാരണമുള്ളു. യാഹിലക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കളവാൻകൂടി ഗൌതമൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു. അവൾക്കു തന്റെ നേരെയുള്ള വിമുഖതയെ നിരാകരിക്കാൻ ഗൌതമൻ സൎവ്വാത്മനാ പ്രയത്നിച്ചു. അവൾ എപ്പോഴെങ്കിലും വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങിയാൽ തന്റെ പ്രണയസൂചകമായ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപഹാരത്തോടുകൂടി ഗൌതമൻ അവൾ പോകുന്നവഴിയിൽ നില്ക്കും. എന്നാൽ യാഹില ഗൌതമനാൽ അൎപ്പിതമായ ഉപഹാരത്തെ ഒരിക്കലും സ്വീകരിച്ചതുമില്ല.

ഒരു ദിവസം ഗൌതമൻ ചോദിച്ചു: യാഹിലെ! നിങ്ങൾ എന്താണ് എന്നെ അനാദരിക്കുന്നത്? യാഹില ഉത്തരംപറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും അനാദരിക്കുന്നില്ല. ഒരാളെ സ്നേഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അയാളെ അനാദരിക്കുക എന്നൎത്ഥമാണോ? അന്തരംഗാദികളായ മനോവികാരങ്ങൾ നമ്മുടെ വശവൎത്തികളല്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ.

“എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു എന്താണ് വിരോധം? വിവാഹം ചെയ്യാതെ ജന്മം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ പറയണെ വിവാഹം ചെയ്യില്ലെന്നു വാശിപിടിച്ചിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എവിടുന്നാണ് ഒരു ഭൎത്താവ് ഉണ്ടാകുന്നത്?”

“വിവാഹംചെയ്യണമെന്നു എനിക്ക് ആഗ്രഹമുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ എനിക്കു പ്രേമഭാജനമായ ഒരു ഭൎത്താവിനെ കണ്ടുകിട്ടാത്തപക്ഷം ഞാൻ വിവാഹംചെയ്യുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ ഒരാളെ കിട്ടാഞ്ഞപക്ഷം നിത്യമായ കൌമാരാവസ്ഥയിലിരുന്നുംകൊണ്ടു കാലംകഴിച്ചുകൊള്ളും. എന്റെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തതായ ഒരുവന്റെ ഭാൎയ്യയായിരിപ്പാൻ എനിക്കു ലേശംതന്നെ താല്പൎയ്യമില്ല.”

കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, ബി. എ.

ധനഞ്ജയവിജയം

വിദ്യൂ— അതങ്ങിനെതന്നെ. (മേല്പോട്ടു നോക്കീട്ട്) ദേവ! നോക്കൂ, നോക്കൂ,

61. അംഗാരജ്വാലയേറിട്ടുപരശരമേറി-
ച്ചെത്തിയശ്വത്ഥയന്തർ-
ത്സ്വാംഗാന്തങ്ങൾഭ്രമിപ്പിച്ചുമെന്തണ്ണാന്തരം
വ്യാകുലത്വം വളർത്തി
ഗംഗാപുത്രൻപ്രയോഗിച്ചോരമഹിതമൂർധാ-
ശാസ്ത്രംസംലോകനാശം
തുംഗാപത്രത്തിലെത്തിനോത്തിട്ടുമടവിലിതാ-
കത്തിലെയത്തിവിയത്തിൽ

പ്രതിഹാരി— ദേവ! ഈ ഭയാനകമായ അഗ്നി നമ്മുടെ അടുത്തേക്കു കടന്നെത്തി.

വിദ്യൂ— മറ്റേ! പേടിക്കേണ്ടാ. ഇതു കിരീടിയ്ക്കുള്ള സാമർഥ്യമാണ്? നോക്കൂ, നോക്കൂ,

62. നീലച്ചുള്ളങ്ങളാർത്താലെതിരിട്ടുമിരുളും-
ലാബലംകൂടിവിദ്യു-
ന്മാലച്ചുള്ളോരുകൊണ്ടങ്ങെന്നടനെവെള്ളം-
പ്പിച്ചുദിഗന്തരമാം
സ്ഥൂലാംഭോവർഷത്തോടെയത്തുകളെമിമി-
ണ്ടാസ്ത്രവർഷിച്ചധാരാ-
ജാലത്തൽവാരുണാസ്ത്രപ്രസൃതജലനികരം
തീയശേഷംകെടുത്തി

ഇന്ദ്രൻ— ഈ വത്സൻ മഹാനുഭാവൻതന്നെ.

പ്രതിഹാരി— ദേവ! കർണ്ണനിതാ നാഗാസ്ത്രമയച്ചു. ഇതിന്റെ ജിഹ്വാ-യുഗളങ്ങളാൽ ഭയങ്കരമായ മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വിഷധൂമരേഖ തട്ടിയ പടത്തിന്മേലുള്ള രത്നങ്ങളാൽ മഴവില്ലിന്റെ

ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കിയവയും, പൃഥ്വീവലയം ആസകലം പരവശമാക്കിത്തീർത്തവയും, നോട്ടംകൊണ്ടുതന്നെ കരിച്ചതായ വലിയ വൃക്ഷങ്ങളോടുകൂടിയവയും ആയ സർപ്പങ്ങൾ നിറയുന്നു.

വിദ്യാ—63. നീണ്ടും സജ്ജനസഖ്യമട്ടു ചലചി-
ത്തംപോലഥാവളഞ്ഞുമിയും,
വേണ്ടും സ്വസ്തികമാർന്നു യോഗികൾകണ-
ക്കിന്നാഭോഗ കേറിയും,
വീണ്ടും രത്നാകരമൊക്കൊണ്ടുറ്റുപമ-
ട്ടാഴ്ന്നേറെ ഗിരിയാഴ്ന്നാഗിമ-
ട്ടുണ്ടും, കല്ലുരശാരോത്ഥിതാഹികളഹോ
തിങ്ങുന്നിതെങ്ങും പരം

ഇന്ദ്രൻ— ഖാണ്ഡവദാഹത്തിൽ വൈരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവർ കടിയ്ക്കുമോ?

വിദ്യാ—വിഷാദം വേണ്ട. അർജ്ജുനൻ ഗരുഡാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. നോക്കു, നോക്കൂ,

64. പക്ഷാവിശിപ്പുരക്ഷംകൊട്ടുപവനനുടൻ
പർവ്വതൌഘം പറിച്ചും
സാക്ഷാൽസൂര്യന്നൊടൊത്തുംവലിയൊരഹികളെ
മക്കൈയത്തിയക്കൈക്കുഴച്ചും
ത്ര്യക്ഷൻപോലൂന്നരികസ്ഥാരമണമഥനമോ-
ർത്ഥത്രയ്യാമൊത്തരായും
പക്ഷത്തിൽകൂട്ടുമേ പക്ഷികളിതുതടവാം
ദ്രോണനാംസാരഥിസ്ഥം

ഇന്ദ്രൻ—(സന്തോഷിച്ച്) പിന്നെ, പിന്നെ.

പ്രതിഹാരി—ഇതാ ദുര്യോധനൻ മുള്ളുപറഞ്ഞിട്ടു ദ്രോണർ തങ്ങടെ പുത്രന്റെ നേരെ വാരുണാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു.

65. ചോറ്റപ്പാൽചിന്നുരമൊക്കതലച്ചലനപാടവും
കൊണ്ടിട്ടുംകൊമ്പുളിലാ.

വജ്രാൽപൊക്കന്നൊരുമ്പിൻപരെപവനനന്തു-
ക്കന്നനക്ഷത്രവർഗ്ഗം
അപ്പൊരാവെച്ചിട്ടമ്പോളിളകിയകുലശൈല-
ങ്ങളിത്യാദിയായോരം-
കെല്പ്പായ്ദ്യോവിൽപരന്നുഗജവദനാശരരാൽ-
ഭൂതമത്തെവ്യൂഹം

ഇന്ദ്രൻ—പിന്നെ, പിന്നെ.

വിദ്യാധരൻ—പാർത്ഥൻ സിംഹാസ്ത്രം അയച്ചു. നോക്കൂ, നോക്കൂ.

66. കുണ്ഡാദംഷ്ട്രാദ്യുതിനാശസിതചന്ദ്രസ്സടാളീമമായി-
ദ്ദ്യോവാന്തംവ്യാപരിച്ചു, ഗുഹമുഴക്കിമഹാനാദമോടും
വജ്രാഭസിംഹപ്പടനഖമുഖംകൊണ്ടുകീറിക്കടിച്ചും
തൽക്കാലംദൈത്യോപരമിതിഭയാൽപോയിതെങ്ങോഗജങ്ങൾ

ഇന്ദ്രൻ—ഇനി ജയത്തിന്ന കുറച്ചുവേണ്ട.

വിദ്യാ—ദേവ! അങ്ങിനെയല്ലാ ജയം മുഴുവനുമായി.

67. ഒന്നായ്ത്തീർസ്തൂപധാരാപടമോടുഗ്രരവാം
ദ്രോണകുംഭസ്ഥനം-
കൊന്നാ, കർണ്ണനൂധാരാപൊടിച്ചു, കൃപരെ-
ദ്ദുശ്ശാസനെക്കുട്ടത്തി, ശരവാൽ
നന്നായ്ദ്രോണജവിൽമുറിച്ചു, ഇകഴ്-
ച്ചുരുള്ളവരെയോടിച്ചിട്ട
മന്നൻപന്നഗകേതുപേടിയൊടുമെ-
ടീട്ടംവൾഗിള്ളുഞ്ഞൂനാൻ

പ്രതിഹാരി—ദുര്യോധനന്നു വലിയ ആപത്തായി.

വിദ്യാധരൻ—ഇല്ല.

68. ശരണാഗതസുരവരസുതനുടെ
കണ്ണായനൊലെപോലോട്ടമവനിലെത്തുന്നാളും
മണിമകുടമതിഫണിച്ചിട്ട്
ഫണികേതനനാട്ടുയർത്തിടകാഹാഗതി
(അണിയറയിൽ)

ഛേ! ഛേ! കൎണ്ണന്റെ ചങ്ങാതിയായ ദുൎയ്യോധന!'

69. രാജ്ഞോചിതമവമതിയാൽത്തവകർണ്ണേലടിപ്പാ-
നാജ്ഞാതശ്രീമനസ്സിനെസത്യമതില്ലയെങ്കിൽ
നിങ്ങളാങ്ങൾപാണ്ഡവർക്കുമുള്ളപ്പൊടിച്ചുറപ്പാൽ
ഞൊടിയിടെനിന്നെയരുതതിട്ടുമറയിതന്നു.

കെ. നാരായണമേനോൻ, ബി. ഏ.

പലവക

ഭാഷാപോഷിണി സഭയുടെ ഒന്നാമിടയായി ഗ്രന്ഥം ചെയ്ത വൃത്താന്തം 'ഭാരതവിലാസം' അച്ചുകൂടത്തിന്റെ പ്രാരംഭദിവസം ഇരുവശപത്രത്ത് വെച്ചുകൂടിയ കവിസമാജത്തിൽ ഭാരതിവല്ലഭന്മാരിട്ടുള്ള പദ്യങ്ങളാണ് 'ഭാരതവിലാസം മണിപ്രവാളശതകം' എന്ന ചെറിയ പുസ്തകം. ഇതിൽ രസികരഞ്ജിനി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത് കേവലം ഒരു കാവ്യാഭിനന്ദനയുടെ നിലയിലല്ല. പ്രസ്തുത അച്ചുകൂടം കേരള കവികളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായിട്ട് വിചാരിക്കുവാൻ അവകാശമുള്ളതുകൊണ്ട് ഭാരതവിലാസത്തിന്റെ മംഗളാശംസയിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നത് കേരളഭാഷയുടെ ക്ഷേമത്തെ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നതിനോടു തുല്യമെന്ന വിചാരംകൊണ്ടു മാത്രമാകുന്നു.

* *
*

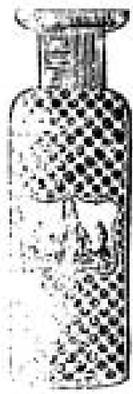
'ശാരദ' എന്ന മാസികയുടെ ഒന്നാംലക്കം കൈപ്പറ്റി. സഹജീവി മേല്ക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി ചിരകാലം വൎത്തിക്കുവാൻ പ്രാൎത്ഥിക്കുന്നു.

* *
*

'വ്യാകരണമിത്രം' ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനോട് സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു. അഭിപ്രായം അടുത്തതിൽ.

൫. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സന്തോഷം ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന വിശേഷമായ സാധനം. ദന്തരോഗം, വായ്നാറ്റം, അജീൎണ്ണം, പിത്തവായു ഇവ ശമിപ്പിക്കും.

ചൂടുവെള്ളം താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുദ്രവ്യത്തെയും ജീൎണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി തട്ടുകയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു മഹിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തിൽനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചകൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ, ശ്വാസംമുട്ടൽ, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറ്റിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്ക വില ണ ൯. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അയക്കുന്ന കൂലി ൧-ക്ക തപാൽകൂലി ൩ ണ.

൬. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതു. എല്ലാവിധ ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൨- ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൭. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിൎപ്പനി, മുപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവക്കു നന്നു. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുസവും നല്ല പുഷ്ടിയും തൈലകാന്തിയും കറുപ്പും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെറുപ്പിലേ നരയെ തടുക്കും. നരയെ പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം പോവിടേണ്ട ഭാഗങ്ങളാകെ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറകിരപ്പട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചു തികട്ടുക, നെഞ്ചുകരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുവേദന, വായനാറ്റം, അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു അണ ൪. തപാൽകൂലി അണ ൩ വേറെ.

൨൧. കർണ്ണബിന്ദു.

ചീഴൊലിപ്പ്, ചെവികുത്ത്, ചെവിയടപ്പ്, ഇരപ്പിൽ മുതലായ കർണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧ക്കു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

൨൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, ഛർദ്ദി, മലപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൮ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ ണ. വേറെ.

൨൩. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവ്, കൺകുത്ത്, ചുവപ്പ്, നീരൊലിപ്പ്, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ്, പീളകെട്ടു, കരുവാളിപ്പ്, പൂവ്, ചൊറിച്ചിൽ, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പടലം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

൨൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ ണ വേറെ.

൨൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നും വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട്. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിനു ൪൪ ക വില. ഒരു ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിൽ കുറഞ്ഞ ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി കഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണാം. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്ക ൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുരുങ്ങുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ. സിലോൺ ടി ൯ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കരപ്പൻ പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും ഒരു കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൪ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിയിച്ചു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശ്വാസാവയവങ്ങളെക്കൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൪ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്വൎണ്ണചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനെക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എപ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൪ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അജീൎണ്ണം, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇഴച്ചിൽ, ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൫. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, അന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൧ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ കൂലിവരെ ൫ ണ.

൨൬. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പൊളുൻ, പൂട, പുഴുക്കടി, താരണം, വട്ടച്ചൊറി മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏററവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രമെ പ്രയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൧ ണ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൩ ക. ഒന്നാംതരം കുങ്കുമകേസരം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. ഒന്നാംതരം പച്ചക്കർപ്പൂരം, തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. ഒന്നാംതരം ഗുലാബ് അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊളുന്ത്, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ്, ഹിനാ, മദിഖുഷ്, അത്തർ മുതലായവകളും എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. മുക്കാലിന്ന ക. ൧-വും തപാൽകൂലിപുറമെ.

				ക.	ണ.	പൈ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം പലത്തിനു			൧-ക്ക	൩	൦	൦
ടി	കുങ്കുമം	ടി	൧-ക്ക	൧	൪	൪
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൨	൪

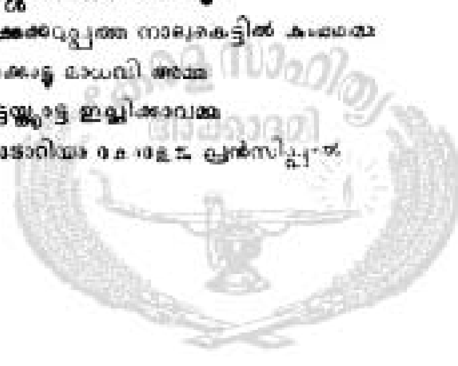
മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

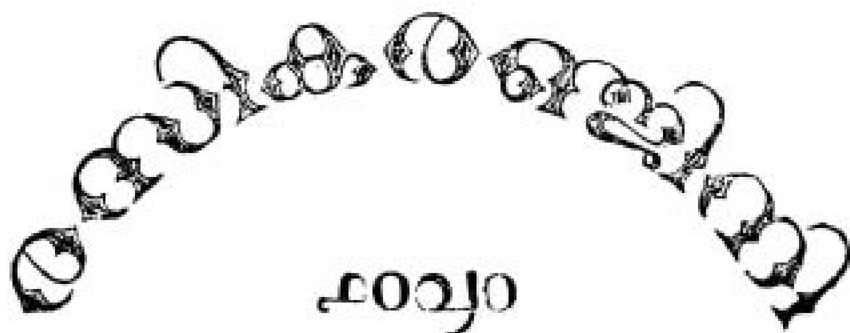
പി. സുബ്ബറായി, പാറകിട്ടപ്പട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരു വിവരം.

ബുധനാഴ്ചപ്പെട്ടു	തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ (ബാക്കി ഉൾപ്പെടെ)		൯	൦	൦
൧, ൯൭. ൯൮.	ടി. വി. ആദിനാരായണയ്യർ, ബി. എ.	അവർകൾ	൰	൦	൦
"	സി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ	"	൰	൪	൦
"	ടി. എ. മഹാദേവയ്യർ	"	൰	൦	൦
"	കരിങ്ങാംകുട്ടിൽ എം. ഡാക്ടീസ്സ മാപ്പിള	"	൨	൪	൦
"	കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	"	൫	൮	൦
"	മഞ്ചേരിവിൽ കോരപ്പൻ നായർ	"	൰	൦	൦
"	അമ്പാട്ട കൃഷ്ണമേനോൻ (കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ)	"	൰	൮	൦
	കെ. യു. കുരിയൻ	"	൫	൦	൦
"	പണിക്കവീട്ടിൽ ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.	"	൰	൦	൦
"	പി. കെ. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ	"	൫	൮	൦
"	പാറയ്ക്കൽ ദാമോദരമേനോൻ ബി. എ.	"	൰	൦	൦
"	കാട്ടൂർ കുഞ്ഞിപിഷാരടി	"	൰	൦	൦
"	കുന്നൂര് നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	"	൰	൦	൦
"	പി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ, (പോട്ടൂർ), ബി. എ.	"	൰	൦	൦
"	സി. മത്തായി ബി. എ.	"	൰	൦	൦
"	കോഴിക്കോട്ട അച്യുതമേനോൻ	"	൰	൦	൦
"	പി. എ. സ്റ്റീഫൻ ബി. എ.	"	൰	൦	൦
"	യു. ഗോവിന്ദൻ നായർ	"	൫	൮	൦
"	ഉണ്ണിരാമമേനോന്മാർ (ബാക്കി)	"	൰	൦	൬
"	അയ്യമ്പുഴ രാമുണ്ണിമേനോൻ	"	൰	൦	൦
"	സി. കേളപ്പൻകിടാവ് (ബാക്കി ഉൾപ്പെടെ)	"	൰	൦	൦
"	എം. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള (കുടിശ്ശിക)	"	൫	൫	൦
"	കെ. ഗോപാല മേനോൻ "	"	൰	൦	൦
"	എ. വി. രാമുണ്ണിവൈദ്യർ "	"	൰	൦	൦
"	പി. ചാത്തു "	"	൰	൦	൦
"	ടി. എം. അപ്പുനെടുങ്ങാടി ബി. എ. ബി. എൽ.	"	൫		൦
"	പി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	"	൫	൪	൦
"	ഇ. രാമവാരിയർ ഡാക്ടർ	"	൰	൦	൦
"	കക്കാട്ട പുതുമഠത്തിൽ ശങ്കരൻവൈദ്യർ (കുടിശ്ശിക)	"	൪	൦	൦

മ. രാ. രാ.	പാറെക്കാട്ടു ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ. അവർകൾ	൫	൦	൦
"	പാട്ടത്തിൽ നാരായണമേനോൻ എം. ഏ. ബി. എൽ. "	൫	൦	൦
"	പള്ളിയറനികേച്ചൻ കുട്ടം (ബാക്കി) "	൫	൦	൦
സാമൂതിരിപ്പാട്	തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൰	൦	൦
ഏഴിക്കാർമ്പ്രത്ത് കന്യൂരാൻ	"	൫	൦	൦
വി. കെ. കണ്ണോത്തുൻ അച്യുതൻ	"	൫	൦	൦
കെ. സി. വീരരായൻ രാജാ	"	൫	൦	൦
മ. രാ. രാ.	കറുപ്പത്ത ഗോപാലമേനോൻ (കടിശ്ശിക) അവർകൾ	൫	൦	൦
"	വി. കെ. ശങ്കരമേനോൻ ബി. ഏ. "	൫	൦	൦
"	പൊറ്റയിൽ നാരായണമേനോൻ "	൫	൦	൦
ബ്രഹ്മശ്രീ	തളിയിൽ നമ്പൂതിരിപ്പാട് "	൫	൦	൦
"	ചെങ്ങഴിനല്ലൂർ നമ്പൂതിരി "	൰	൦	൦
"	കല്ലിങ്ങേരി മാധവൻ നമ്പൂതിരി "	൫	൦	൦
ശ്രീമതി	കരക്കാട്ടുപ്പുറത്ത നാലുകെട്ടിൽ കുഞ്ഞമ്മ "	൫	൦	൦
"	മുണ്ടപ്പലത്തു മാധവി അമ്മ "	൫		൦
"	തോട്ടപ്പുറത്ത് ഇട്ടിക്കാവമ്മ "	൩	൦	൦
മ. രാ. രാ.	വിക്ടോറിയാ കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ "	൪	൫	൦

പുസ്തകം ൩. മിഥുനമാസം ലക്കം ൮.

മംഗളം

ദേഹത്തിൽപ്പെട്ടുമറഞ്ഞിന്ദ്രിയഗണം ഞാനെന്നുമനസ്സെന്നുമി
വ്യൂഹത്തിന്നകമുള്ളൊരാത്മസുഖമൊന്നാലംബമെന്നറിയെ
ഊഹത്തിന്നു മഹാഗമാന്തഗതിയായുള്ളതിൻമൂലമായ്
സ്നേഹത്തിന്നാകരമായൊരാദിയവനെ വന്ദിപ്പനാമോദിതൻ.

ആത്മനിരൂപണം*

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും പ്രാചീനവും സാമാന്യവുമായ സങ്കല്പം മനുഷ്യനിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാകുന്നു. ആത്മാവും ശരീരവും; ആത്മാവ് താൻതന്നെ; ശരീരം തന്നെ സംബന്ധിച്ചത്. ആത്മാവിന്റെ നിലയിൽ താൻ സ്വതന്ത്രനാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ നിലയിൽ താൻ ബദ്ധനാകുന്നു. ശരീരം ആത്മാവിനെ പരിചരിക്കു

* Materialism and Athicsm refuted by James Freeman Clarke.

കയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവു പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ശരീരബന്ധം വിട്ടുപോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശരീരം അതിനെ ഇഹലോകത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് ചീനക്കാർ, പാരസികന്മാർ, ഹിന്തുക്കൾ, റോമക്കാർ, യവനന്മാർ, ഇവരുടെ എല്ലാവരുടേയും സാധാരണയായ വിശ്വാസം.

മനുഷ്യനിൽ അദൃശ്യാത്മകമായ ഒരു ഭാഗമുണ്ടെന്നു മിക്കജനങ്ങളും പ്രകൃത്യാതന്നെ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. ആ ഭാഗം കാണ്മാനും കേൾക്കുവാനും സ്പർശിക്കുവാനും മററും വയ്യാത്തതും ജഡാത്മിന്നു മാത്രം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുള്ളതും ദൃശ്യാത്മകമായ ആവരണം നശിച്ചു വേർപെട്ടുപോകുമ്പോൾ ശേഷിക്കുന്നതുമായ എന്തോ ഒന്നാകുന്നു. ഈ സർവസമ്മതമായ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ലക്ഷ്യം ഭൂതപ്രേതങ്ങളെക്കുറിച്ചു കാലദേശവ്യത്യാസംകൂടാതെ പൊതുജനങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന വിശ്വാസംതന്നെ. മനുഷ്യനിൽ ശരീരമല്ലാതെ മറെറാന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ശരീരം നശിച്ചാൽ മറെറാന്നും ശേഷിക്കുവാൻ തരമുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടു ഭൂതപ്രേതങ്ങളിൽ ഒരുവന് വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ അവന്ന് ആത്മാവിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണം. പഴയ തത്വജ്ഞാനികളിൽ പ്രസിദ്ധന്മാരായ ഹിന്തുക്കളും മററുമതക്കാരും ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമായും ശരീരത്തിന്നു കാരണമായും ഉള്ളതാണെന്നാണ് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഒരുവിധത്തിൽ എല്ലാവരും അതിനെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരീരംതന്നെ സ്ഥൂലവസ്തുക്കളിൽനിന്ന് അതിക്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. അതിന്റെ അംശങ്ങൾ എങ്ങിനെതന്നെ യോജിച്ചാലും തന്നെത്താൻ ഒരു ജീവനുള്ള ശരീരമായിത്തീരുന്നില്ല. ചേതനയുള്ള ശരീരത്തിന്നു ബീജമായിട്ടുള്ള ജീവൻ ഉള്ളേടത്തോളം ശരീരാംശങ്ങൾക്ക് സംയോഗത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ആത്മാവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മനുഷ്യശരീരത്തിലുള്ള സ്ഥൂലവസ്തുവിന്റെ പരമാണുക്കൾ വന്നുകൊണ്ടും പോയിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കും. മുമ്പു ശരീരത്തിലുണ്ടായി

ന്നു പരമാണുക്കളൊന്നും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ശരീരാംശങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെയാണ് സംയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്? അതിന്നുള്ള കാരണം പ്രത്യക്ഷമല്ല. ശസ്ത്രവൈദ്യന്റെ കത്തികൊണ്ടും പരിശോധിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുമല്ല. രസതന്ത്രപ്രകാരമുള്ള അതിസൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനകൾ വിഷയമായിട്ടുള്ളതുമല്ല. ശരീരത്തിന്റെ പരമാണുരൂപങ്ങളായ അംശങ്ങളെ സംഭരിച്ചുകൊണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും ഭരിച്ചുകൊണ്ടും എന്തോ ഒരു ശക്തി അവിടെ ഉണ്ടെന്നുമാത്രം നമുക്കറിയാം.

ആത്മാവിന്റെ സൽഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവും ആത്മാവിൽ സർവ്വവ്യാപ്തമായ വിശ്വാസത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നുള്ള ഹേതുവും ജീവികളുടെ ശരീരാംശങ്ങൾക്കുള്ള യോജിപ്പുതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ അംശങ്ങൾ വന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടുണ്ടിരിക്കുന്നതും ആകൃതിക്കുമാറ്റംവരാത്തതുമായ ചില വസ്തുക്കളുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കളിൽ ആത്മാവുണ്ടെന്നു നമ്മൾ ശങ്കിക്കാറില്ല. മലയുടെ കൊടുമുടിയിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന മേഘരൂപമായ നീരാവിയുടെ അംശങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു പോയിക്കൊണ്ടും മറുഭാഗത്തു വന്നുകൂടിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ആകൃതിക്കു വ്യത്യാസം വരുന്നതുമില്ല. മേഘത്തിന്റെ ആകൃതിക്കു മാറ്റംവരാത്തതു പ്രത്യക്ഷങ്ങളും ബാഹ്യങ്ങളുമായ കാരണങ്ങളാലാകകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ആത്മാവുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കാത്തത്. നീരാവി മലയുടെ ഒരുവശത്തുകൂടി ഉയൎന്ന് കൊടുമുടിക്കടുത്തെത്തുമ്പോൾ അപ്രത്യക്ഷമായ ആവി തണുപ്പുതട്ടി പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ ജലകണങ്ങളായിത്തീൎന്ന് മേഘരൂപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറുവശത്തുള്ള ജലകണങ്ങൾ സ്ഥാനങ്ങളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചു ചൂടുതട്ടുമ്പോൾ വീണ്ടും ആവിയായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരുവശത്തു നീരാവി വെള്ളമായി ശിഖരങ്ങളിൽ തങ്ങുകയും മറുവശത്തു ജലകണങ്ങൾ നീരാവിയായി അതിൽനിന്നു വേർതിരികയും ചെയ്തുകൊണ്ട് മേഘരൂപത്തിന്നു ഭേദംവരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരീരാംശങ്ങളുടെ സംയോഗത്തിന്നുള്ള കാരണം ആന്തരവും അപ്രത്യക്ഷവുമാകുന്നു.

പ്രത്യക്ഷം പ്രമാണമെന്നു വാദിക്കുന്ന ലോകായതികന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ ചാർവാകമതക്കാർ ആത്മാവ് എന്നൊന്നിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടു പ്രയോജനമില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ സ്ഥൂലവസ്തുക്കളുടെ കൂട്ടുകാരണമാവതിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച സകല സംഗതികളും സാധിക്കാമെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. ശരീരം നമ്മൾ കാണുന്നുണ്ട് ആത്മാവിനെ നമ്മൾ കാണുന്നില്ല അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് അനാവശ്യവുമാകുന്നു. രക്തത്തിൽനിന്നു അസ്ഥിയും മാംസവും ഉണ്ടാകാമെങ്കിൽ അതിനുതന്നെ വികാരത്തെയും വിചാരത്തെയും ജനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടാകരുതെ? യകൃത്തിന്നു പിത്തത്തെ ഉത്സർജ്ജിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ തലച്ചോറിന്നു സങ്കല്പങ്ങളെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടാകരുതെ? ശരീരത്തിന്നു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതു മുഴുവനും അറിയുന്നതിന്നുമുമ്പു ശരീരത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമായിട്ടൊന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ അവകാശമെന്താകുന്നു?

ഈ ചാർവാകമതത്തെ അനുകൂലപ്പെടുത്തുന്നതായ ചില കാരണങ്ങളും ഇല്ലെന്നില്ല. ശരീരത്തിന്ന് അസൗഖ്യം സംഭവിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന്നും ക്ഷീണം തട്ടുന്നുണ്ട്. ഒരു കല്ലു തലയിൽ വീണ് തലയോടിന്നു ചതവുതട്ടി ആ ചതവു തലച്ചോറിനെ ബാധിക്കുമ്പോൾ വിചാരശക്തി നശിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ചതവു മാറുമ്പോൾ വിചാരങ്ങളും പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാം ശരീരത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെന്നല്ലെ തെളിയുന്നത്. 'ശരിക്കലുമല്ല' എന്നാകുന്നു വിരോധപക്ഷക്കാർ പറയുന്നത്. ആയുധങ്ങൾ കൂടാതെ ആശാരിക്കു പണിയെടുപ്പാൻ പാടില്ലെന്നുവെച്ച് ആശാരി ആയുധങ്ങളുടെ ഫലമാണെന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കാറുണ്ടോ? ശിരസ്സിൽ രക്തം അധികം ആയാൽ വിചാരം മങ്ങുന്നില്ലെ? ശരി; ഒരു ജ്യോതിഷി ചീനക്കണ്ണാടിയിൽ കൂടി നക്ഷത്രങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. കണ്ണാടിക്കു മൂടൽ തട്ടിയാൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ കാണാതാകുന്നുണ്ട്. എ

ന്നു വിചാരിച്ച് ജ്യോതിഷി ചീനക്കണ്ണാടിയുടെ ഫലമാണെന്നു കരുതാവുന്നതോ? ആശാരിക്കും ജ്യോതിഷിക്കും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ആയുധങ്ങളുടെ സഹായം വേണ്ടിവരും. അതുപോലെതന്നെ ആത്മാവിന്നും ശരീരത്തിന്റെ സഹായം വേണമെന്നേയുള്ളു. ആശാരിയും ജ്യോതിഷിയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉള്ളവരും ആത്മാവ് അപ്രത്യക്ഷവും അല്ലേ? എന്നാണെങ്കിൽ ഈ ഉദാഹരണം ആത്മാവുണ്ടെന്നു സാധിപ്പാൻവേണ്ടി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതല്ല. ഒരു വസ്തുവിന്നു മറെറാരു വസ്തുവിന്റെ അപേക്ഷയുണ്ടെന്നുവെച്ച് ഒന്നു മറെറാന്നിന്റെ ഫലമായി വരുന്നില്ലെന്നു കാണിപ്പാൻവേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു.

വീണ വായിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗവതരെപ്പോലെയാണ് ആത്മാവ്. യന്ത്രത്തിന്നു ശുദ്ധിയുള്ള കാലത്തോളം അതിൽനിന്ന് ഭാഗവതർ അതിമധുരങ്ങളായ നാദങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കമ്പികൾക്ക് പഴക്കം ചെല്ലുന്തോറും നാദത്തിന്നു കുറവു വരുന്നു. ഒടുവിൽ യന്ത്രം ജീർണ്ണപ്പെടുന്നതോടുകൂടി നാദവും നശിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നാദം നശിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഭാഗവതർ നശിച്ചുവെന്ന് ആരെങ്കിലും അനുമാനിക്കാറുണ്ടോ? ഒരു പുതിയ വീണ ഭാഗവതർക്കു കൊടുത്തു നോക്കുക. ഭാഗവതരുടെ പാടവത്തിന്നു ഒരു കുറവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. അതുപോലെതന്നെ ശരീരത്തിന്നു വാർദ്ധക്യം ചെല്ലുന്തോറും തലച്ചോറിന്നു ക്ഷീണം ബാധിക്കുന്നു. ഓർമ്മ നില്ക്കാതാകുന്നു. വിചാരശക്തി കുറയുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിചാരാദികളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ആ ഉപകരണം നശിക്കുന്നു, അത്രമാത്രമേയുള്ളു. അവയുടെ ഉല്പാദകൻ നശിച്ചിട്ടില്ല.

ശരീരമുണ്ടെന്ന് അനുഭവമുണ്ട്. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അനുഭവമില്ല എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ശരിയല്ല. ആത്മാവിനെപ്പററി നമുക്ക് എത്രത്തോളം അറിവുണ്ടോ അതിലധികം നമുക്ക് ശരീരത്തെപ്പററി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

നമുക്ക് ശരീരത്തെപ്പററി അറിവുള്ളതെല്ലാം അതിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. അത് കഠിനമോ മൃദുവോ, നീണ്ടതോ, ചുരുണ്ടതോ മധുര

രസമുള്ളതോ കൈപ്പുള്ളതോ, കറുത്തതോ, വെളുത്തതോ, സുഗന്ധി
യോ, ദുൎഗ്ഗന്ധിയോ, രുചിയുള്ളതോ, ഇല്ലാത്തതോ എന്നൊക്കെ
യാണ് നമുക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചറിയാവുന്നത്. ഇത്രത്തോളമൊ
ക്കെ ആത്മാവിനെപ്പററിയും നമുക്കറിവുണ്ട്. ഓൎമ്മ, വിചാരം,
ആഗ്രഹം, സ്നേഹം, വൈരം മുതലായ ഗുണങ്ങൾകൂടിയതാകു
ന്നു ആത്മാവ്. സ്പൎശിക്കുന്നു, രുചിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നതുപോ
ലെതന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു, എന്നു തുടങ്ങിയുള്ളതും
നമ്മൾ അറിയുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ഉപലബ്ധി എത്രമാത്രം അനുഭവ
മാകുന്നുവോ അത്രമാത്രം ചിന്തയും അനുഭവമാകുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ
ക്കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടാവുന്നതു യാതൊന്നോ അതാകുന്നു സ്ഥൂല
വസ്തു. എന്നാൽ വിചാരം മുതലായതു് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ഗോ
ചരമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആയത സ്ഥൂലവസ്തുവാകുന്നില്ല. അതിങ്കനി
ന്നു അതിക്രമിച്ചിട്ട് എന്തോ ഒന്നാകുന്നു. സ്ഥൂലവസ്തുവിനെപ്പററി
നമുക്ക് അറിവുള്ളേടത്തോളം അതിനെപ്പററിയും നമുക്കറിവുണ്ട്.

അത്രമാത്രംകൊണ്ടു പോരാ, ആത്മാവ് ദേഹത്തെക്കാൾ അ
ധികം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. നമ്മുടെ കണ്ണി
ന്നെതിരെ ഒരു മാമ്പഴമിരിപ്പുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അത് നമ്മുടെ ഇ
ന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എങ്ങിനെ
യാണ് വിഷയമാകുന്നത്? ഉരുണ്ടും, നിറമുള്ളും, സുഗന്ധിയും, രു
ചിയുള്ളതും ആയ ഒരു വസ്തുവാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത് എന്നു പ
റയുമായിരിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ അതല്ല. രൂപരസഗന്ധാദി
കളുടെ ഉപലബ്ധിയാണ് നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഉപലബ്ധി
വസ്തുവാകുന്നില്ല. ഉപലബ്ധിയിൽനിന്നു വസ്തുവിനെ നാം ഊഹി
ക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള അനുഭൂതാത്മകമായ
ഉപലബ്ധി ഉപലബ്ധിയിൽനിന്ന് ഊഹ്യമായ വസ്തുവിനെക്കാൾ അ
ധികം വിശ്വസിക്കത്തക്കതാകുന്നു. ഉപലബ്ധി അനുഭവവും വസ്തു
സത്ഭാവം ഊഹ്യവുമാണെന്നു വരുമ്പോൾ പ്രസ്തുതോദാഹരണ
ത്തിൽ മാമ്പഴം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു് എന്നല്ലാതെ വാസ്തവത്തിലു
ണ്ടെന്ന് പറവാനാണ് സംശയിക്കേണ്ടത്. രൂപസ്പൎശാദികളെ

ക്കൊണ്ടു ശരീരത്തെ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ മനസ്സിലുള്ള വികാരാദികളിൽനിന്ന് ആത്മാവിനെയും ഊഹിക്കുന്നു.

ആത്മാവ് ശരീരസ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരസ്ഥിതി ആത്മാവിനെയും അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുവൻ ശരീരസൌഖ്യത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവന്ന് ഒരു എഴുത്ത് കിട്ടുന്നു. അവൻ അത് പൊട്ടിച്ചു വായിക്കുന്നു. ഉടനെ ചത്തശവംപോലെ തന്റേടമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നു. മനസ്സിലുദിച്ച വിചാരംനിമിത്തം ശിരസ്സിൽനിന്നു രക്തം ഹൃദയത്തിലേക്കു വലിയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ശരീരം ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവു ശരീരത്തെയും ബാധിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ലേ? ഭൂതാത്മകമായ ശരീരം ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് 'ഭൂതാത്മകം' എന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ അഭൂതാത്മകമായ ആത്മാവ് ശരീരത്തെയും ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശരീരം 'അഭൂതാത്മകം' എന്നും തർക്കിക്കാവുന്നതാണ്.

സ്ഥൂലവസ്തുവിന്റെ മുഖ്യഗുണങ്ങൾ വ്യാപനവും, വിഭാജ്യതയുമാകുന്നു. 'ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു', 'ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു', 'ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു', 'ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു', എന്നു പറയുമ്പോൾ 'ഞാൻ' എന്നതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അതിന്ന് വിഭാജ്യതയും വ്യാപനവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അത് സ്ഥൂലവസ്തുവാകുവാൻ പാടുള്ളതുമല്ല. ഇങ്ങിനെ അഭൂതാത്മകവും, 'ഞാൻ', 'നീ' ഇവകളിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടക്കുന്നതും ആയ ഒന്നിനെയാണ് 'ആത്മാവ്' എന്നു പറയുന്നത്.

ആത്മാവുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും തർക്കിച്ചിട്ട് എന്തുഫലമാണുള്ളത്? മനുഷ്യന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനത്തെപ്പററി എന്തുതന്നെ വാദമുണ്ടായിരുന്നാലും 'മനുഷ്യൻ' 'മനുഷ്യ'നല്ലാതാകുമോ, എന്നാണെങ്കിൽ ഈ വാദം ഒരിക്കലും 'വൃഥാ കണ്ഠശോഷം' ആകുന്നതല്ല. നമ്മെപ്പററിയുള്ള വിശ്വാസം എന്തുപ്രകാരമാകുന്നുവോ അതിനെ അനുസരിച്ചിരിക്കും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയും. മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അല്പം ഉൽകൃഷ്ടതരമായ ജീവിവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാ

ണ്ടെന്നോ സസ്യാദികൾ വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു
പോലെ നമ്മളും വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നോ,
നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നാം ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നോ മററൊ
വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത പക്ഷിമൃഗാ
ദികളെപ്പോലെ തന്നെയായിരിക്കും നമ്മുടെയും കാലക്ഷേപം. അത
ല്ല കാമക്രോധലോഭമോഹാദികളെ ജയിക്കുവാനും മനസ്സാക്ഷിക്കും
ശ്രുതിക്കും യോജിച്ച പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിനും പാരത്രികവിഷ
യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും തക്കതായ
ഒരു ശക്തി നമുക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ
പ്രവൃത്തി ആ വിശ്വാസത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യൎക്ക്
എത്രത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടനിലയിൽ എത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാ
ണോ, ആ നിലയിൽ എത്തുവാൻ നമുക്ക് ഇടയുള്ളതും ആകുന്നു.

മണ്ണുംവെള്ളവുമഗ്നിയുംപവനനുംവിണ്ണുംമനോബുദ്ധിയെ-
ന്നെണ്ണുന്നോരഹമെന്നുമിപ്രകൃതിയാണെണ്ണപ്പെട്ടന്നെട്ടിലും
കണ്ണായ്നിന്നുസമസ്തവുംകരുതിടുന്നൊന്നുണ്ടങ്ങളാക്കിച്ചമ-
ച്ചുണ്ണാളുന്നൊരത്ഭുതപ്രകൃതിയാംകണ്ണന്റെകണ്ണേതുണ.

എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം

തന്ത്രപ്രവേശം.

അമ്മായി അമ്മയെ അമ്മിമേൽ വെച്ചിട്ടു
നല്ലോരു കല്ലോണ്ട്, നാരായണ!

എന്റെ തറവാട്ടിൽ കുട്ടിതൊട്ട് കമ്പിട്ടു നടക്കുന്ന മുതുമുത്ത
ശ്ശിവരെ നിരന്തരഗാനം ചെയ്തുവരുന്ന സാമവചനമാണ് മേൽ
കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. വാക്കുകളുടെ വക്രമുഖം മാത്രം പറഞ്ഞ് പ്ര
ലപിക്കുന്ന പച്ചക്കുട്ടികളും കൂടി സ്വരപ്പിഴവരാതെ പാടിക്കൊണ്ടു ന

ടക്കത്തുകൾക്കെല്ലാം സർട്ടിഫിക്കേററ് സമ്പാദിച്ച അമ്മായിഅമ്മ എ
ന്താണെന്നറിവിലും സംശയം തീരാത്തവരനവധിയുണ്ട്. എന്റെ ത
റവാട് കുട്ടിച്ചോറായതു മരുമക്കത്തായത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യബാധയേ
കേട്ടുകൊണ്ടാണെന്നു അച്ചിക്കൊതിയന്മാരായ ചിലരും അമ്മമാരും
പറയുന്നുണ്ട്. 'സഖ്യവും വിവാഹവും വ്യവഹാരവും തന്നിക്കൊക്കു
മൊട്ടാളിമാത്രമെന്നവരോടുവേണം' എന്നു പറഞ്ഞ് എന്റെ വീ
ട്ടിലെ ചില കുട്ടികളുടെ നേരെ കടക്കണ്ണെറിയുന്നവരുമില്ലെന്നില്ല.
അനന്തിരവന്മാരെ ആശാരിക്കോല്ക്ക് അഞ്ചുകോൽ ദൂരത്തു നിർത്തി
കരിമ്പുമാത്രം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന് അനന്തിരവന്മാർ
മിക്കവരും പറയുന്നുണ്ട്. 'പള്ളിയിലെകാര്യം അള്ളാനറിയാം'
എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ തറവാട്ടിൽ ഒട്ടും വീഴ്ചകളുള്ള
കാരണം അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രത്തിന്റെയും തലയണമന്ത്രത്തിന്റെ
യും ഉള്ളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നതാണെന്നു എനിക്കും അമ്മായിഅമ്മ
ക്കും മാത്രമേ അറിയാവൂ.

മേൽപറഞ്ഞ ശ്രുതിവാക്യം അധികം 'നെട്ടൂര്' ചെയ്യുന്ന
വൻ ഞാൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇതിനുള്ള കാരണം അമ്മയെന്റെ
പുത്രിയും സാക്ഷാൽ കാളിയുമായ 'മെട്ടു'ത്തിനെ അമ്മ എന്റെ
കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയതുകൊണ്ടാണെന്നു വീട്ടിലുള്ളവർ പറയു
ന്നുണ്ട്. അമ്മായിഅമ്മയുടെ മധുരവാക്കിലും പലഹാരത്തിലും
പെട്ടുമയങ്ങിട്ടാണെന്നും കിംവദന്തിയുണ്ട്. 'അവന്റെ കപ്പായ
ത്തിനും പപ്പാസിനും കസ്തൂരിതട്ടിക്കാൻ കവകന്റെ കൗശലമാ
ണെന്നു ക്ലാർക്കുചുട്ടനും പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഓരോരുത്തർ പ
റയുന്നതിനെ ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരുംകൂടി പറയുന്ന
തിനെ നിഷേധിക്കുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ ഒന്നുമാത്രം പറയാം. എ
ന്റെ മദ്ദളം 'ശുദ്ധമദ്ദള'മാണ്.

പ്രധാനമായ മിക്ക സംശയങ്ങൾക്കും ഫോളുവായി തിരശ്ശീല
ക്കപ്പുറമെങ്കിലുമൊരുപെട്ടുണ്ടാകുമെന്നല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചു പ്രവൃ
ത്തിച്ചാൽ വളരെ പിഴക്കില്ല. എന്റെ തറവാട്ടിന്റെ ധ്വംസനാവ
സ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ ചെയ്യു അന്വേഷണത്തിൽ എനി

ക്കു ശരിയായി വശീകരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതും ഈ വിശ്വാസമാണെ ന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയാണ് അമ്മായി അമ്മയുടെ അഞ്ചു തന്ത്രങ്ങളും ഒരു മന്ത്രവും. 'ആറുകൂറ്റങ്ങളും പൂഹാൽ മന്ത്രവും മേടിച്ചീട്ട്'മെന്ന പ്രമാണമുള്ള വസ്ഥക്കു ആറുകൂറ്റുകാരെന്ന രസികരഞ്ജിനിയിൽ ആ മന്ത്രത്തിനെ വെളിപ്പെടുത്താൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അഞ്ചു തന്ത്രങ്ങളുടെയും പേരടങ്ങിയ ഒരു ശ്ലോകം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

'മയക്കം മറിമായഞ്ച മോഷണം നാരദക്രിയാ
അഞ്ചാംപുറക്കസ്ഥിവക്കാമഞ്ചുണ്ടിങ്ങിനെ തന്ത്രവും'

—സ. പ. മ. മമ.

ഒന്നാംതന്ത്രം.

മയക്കം

'മയക്കിക്കളഞ്ഞു' 'പെട്ടുമയങ്ങി' എന്നും മറ്റും നാം സാധാരണയായി കേൾക്കാറുള്ള അർത്ഥത്തിലാണ് മയക്കമെന്ന പേർ ഈ തന്ത്രത്തിന്നു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഒരാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നതു തിരിയിൽ ഈ പ്രയോഗം മന്ത്രം ചൊല്ലിയോ മരുന്നുകൊടുത്തിട്ടോ അല്ല. കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രം അറിവുള്ളതുമല്ല. നീതിശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കുലപതികൾ ആചരിക്കേണ്ടതായി വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നുമാത്രമല്ല പാസ്സില്ലാത്ത പുരുഷന്മാർക്കു വലിയ സർക്കാരുദ്യോഗം കിട്ടാൻ ഇതിൽപരമൊരു തന്ത്രമില്ലെന്നു എനിക്ക് അനുഭവമാണ്. നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഇതിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അടവുകൾ ആറാണ് അതായത്:

1. കാര്യേഷുമന്ത്രീ
2. കരണേഷുദാസീ
3. രൂപേഷുലക്ഷ്മീ
4. ക്ഷമയാധരിത്രീ
5. സ്നേഹേഷുമാതാ
6. ശയനേഷുവേശ്യാ

1. കാര്യേഷുമന്ത്രീ—എല്ലാവിദ്യയും ഗുരുമുഖേന സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിന്ന് ഒരുദാഹരണമാണ് 'കാര്യേഷുമന്ത്രീ' എന്ന ഒന്നാമത്തെ അടവ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ

ആശാന്തിയായി വരിക്കാവുന്ന എന്റെ അമ്മായിഅമ്മയുടെ അഭി
പ്രായത്തിൽ കാര്യങ്ങളിൽ മന്ത്രിയെപ്പോലെ ആചരിക്ക എന്നുള്ള
ത്, പെൺകിടാങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആദ്യമായി ചെയ്യാൻ തുനിയരു
ത്. സാമാന്യം കാലപ്പഴക്കംവന്ന പലരും കാരണം ഒന്നിച്ചിരിക്കു
ന്നും സമന്മാരോടു സംസാരിക്കുംപോലെ അന്യന്മാർ കേൾക്കെ സം
സാരിക്കാനും തുടങ്ങി കണ്ടുകുട്ടികൾ ഉണ്ടായതിന്നു ശേഷമേ പാടുള്ളൂ
എന്നാണ്. എല്ലാ വിദ്യയിലും 'പാഠംശിഷ്യസ്വാദ്ധ്യായം' എന്നാണ
ല്ലോ. ആ കൂട്ടത്തിൽ അമ്മായിഅമ്മയുടെ സംബുദ്ധികൊണ്ട് ഈ
അടവിന്ന് അല്പമാം ഭേദഗതിവരുത്തിട്ടുണ്ട്. അതായതു ഭർത്താവി
ന്നോളം വിദ്യാഭ്യാസം ഭാര്യക്കില്ലാത്തതായ ഈ കാലത്തു ഭാര്യ പറ
യുന്നതു കാര്യമായാലും ഭർത്താവ് അതിനത്ര വിലവെക്കുന്നതല്ലാഞ്ഞു
യാലും അവനവന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ചു എ
ന്നു വരുന്നതു പ്രായേണ മനുഷ്യർക്കു രസകരമായിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ടും
സന്ദർഭങ്ങളേയും സംഭവങ്ങളേയും തഞ്ചത്തിൽ തിരിച്ച് ഒന്നും പറ
യാതെ ഭർത്താവിനെക്കൊണ്ടു വേണ്ടതു ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. തനി
ക്കു വല്ല അഭിപ്രായവുമുണ്ടെന്നു ഭർത്താവിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കരുതെന്നു
മാത്രമല്ല തനിക്കു യാതൊരഭിപ്രായവുമില്ലെന്നു കഴിയുന്നാളും ഭർത്താ
വിനെ ധരിപ്പിക്കുകയുംവേണം. ഇനി വിവരിക്കാൻ പോകുന്ന അ
ടവുകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ പ്രയോഗം ഇപ്പോൾ പറ
ഞ്ഞതിലും വ്യക്തമാകും.

2. കരണേഷുദാസി— ഭർത്താവിന്നു വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ
ചെയ്യുന്നതിൽ ദാസിയെപ്പോലെ ആചരിക്കേണമെന്നാണ്. കു
ളിച്ചു തൊഴുവാൻ ദൂരത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു മെയ്യാഭരണങ്ങളേയും ക
സവുള്ള വസ്ത്രങ്ങളേയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നോ ക്ഷേത്ര
ത്തിൽ പോയി ദേവനെ തൊഴാതെ തന്റെ അയൽക്കാർ കെട്ടിയിരി
ക്കുന്ന ആഭരണങ്ങളുടേയും മറവും തരം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതി
ന്നോ വിരോധമില്ല. വീട്ടിനുള്ളിൽ വന്നാൽ റോട്ടിൽനടന്ന അ
ന്നനടയും ആനനടയും തലയെടുപ്പും വിട്ട് ഇടിച്ചിരിചെയ്യുന്ന മാ
തിരിയിൽ പണിഎടുക്കണം. എടുക്കുന്നതിലധികം പണി എടു

ക്കണ്ട എന്നു നടിക്കണം, സങ്കടം പറകയുമരുത്. താൻ എടുക്കുന്ന പണികളെല്ലാം ഭർത്താവിനെ അറിയിക്കണം. അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അസംഖ്യമായിട്ട് വല്ലതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. ഈ അടവിൽ അമ്മായിഅമ്മമാർ അധികം അഭ്യാസം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'ജന്മനാ ജായതേ ദാസീ കർമ്മണാ ക്രിയതേ പ്രിയാ' എന്നാണ് അമ്മായിഅമ്മമാരുടെ ശരിയായ മനുസ്മൃതി. ഗ്രാമത്തിൽ അടിച്ചുതളിക്കാൻ പോയതിൽ ആനപ്പുറത്ത് സംബന്ധമായി പറഞ്ഞോടൻ എന്ന ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചതോടുകൂടി പട്ടരു ചത്തു. അതിൽ പിന്നെയാണ് വീട്ടിൽ അടിച്ചുതളിക്കാൻ വന്നതും ചാരിത്രശുദ്ധികൊണ്ട് അമ്മാമൻ ക്ലാസ്സുകയറ്റം കൊടുത്തതും.

3. രൂപപുഷ്ടലക്ഷ്മി — തലമുടിയില്ലെങ്കിൽ കുതിരവാലോ ചമരിവാലോ വാങ്ങി കെട്ടണം. നിറം നന്നല്ലെങ്കിൽ റവിക്കകൊണ്ടോ പുതിയപരിഷ്കാരപ്പാവാടകുപ്പായംകൊണ്ടോ ആവരണം ചെയ്യണം. നിറത്തിനു ചേർച്ചയായ കല്ലുവെച്ചാഭരണങ്ങൾ വാങ്ങാവൂ. ആ ദേഷ്യഭാവം ഹൃദയവും വിഗ്രഹവും സൃഷ്ടിച്ചുള്ള ബ്ലാക്ക് വാർണ്ണീഷുകൊണ്ടാണെങ്കിലും പല്ലും നഖവും വെളുത്തിരിക്കണമല്ലോ. അതുകളെക്കൊണ്ട് കണ്ടു സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധ ചിന്നിച്ചിതറി പോകാതെ നിൽക്കണം. വെളുത്തേടനു രണ്ടുറപ്പിക അധികം കൊടുത്താലും വസ്ത്രം മുഷിഞ്ഞിരിക്കരുത്. ചുണ്ടു കറുക്കുന്നതിനെ മറച്ചു മോടിവരുത്താൻ ഇപ്പോൾ പലതരത്തിലുള്ള ചുവന്നമഷി അങ്ങാടിയിൽ കിട്ടും.

4. ക്ഷമയാധരിത്രീ — എന്തുപദ്രവം ഏറ്റാലും ഭൂമീദേവിയെപ്പോലെ ക്ഷമവേണമെന്നാണിതിന്റെ താൽപ്പര്യം. തന്നെ വല്ലവരും ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഉറക്കത്തിൽകൂടി മറക്കാത്തതാണ് അമ്മായിഅമ്മയുടെ സ്വഭാവം. എന്നാൽ തനിക്കു കാര്യമുള്ള പ്രതിവിധികളെല്ലാമൊപ്പം ശത്രുവിനു മാത്രം അറിയാമെന്നല്ലാതെ മറ്റാരും അറിയില്ല. ഉള്ളിലുള്ള ക്രോധം എത്രയെങ്കിലും അടക്കിവെക്കാൻ അമ്മായിഅമ്മമാർ ശക്തിയുണ്ട്. 'ഉർവ്വശീശാപമുപകാരം' എന്ന കൂട്ട

ത്തിൽ കാരണവൻ അമ്മായിഅമ്മയെ സ്നേഹിച്ച മണ്ണിലധികം മഷിക്കൂട്ടി'യല്ല മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖച്ഛായ മറെക്കുന്നതിന്നു വളരെ ഉപകാരമായിട്ടാണ് വരാറുള്ളത്.

അമ്മായിഅമ്മയുടെ ക്ഷമാബലം പറഞ്ഞോടന്റെ കാര്യത്തിൽ മിക്കതും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. അമ്മായിഅമ്മയുടെ ഇള സന്തതിക്ക് അമ്മാമന്റെ കണക്കായി വേണ്ടതിന്നും വേണ്ടാത്തതിന്നും ചെയ്ത കുററത്തിന്നും ചെയ്യാൻപോകുന്ന കുററത്തിന്നും വേറെ ആരെങ്കിലും ചെയ്ത കുററത്തിന്നും കൂട്ടമെ പ്രഹരവും, വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വകയായി തരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെയും തലക്കു ചൊട്ടും കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുത്രനെ വിളിച്ചു നല്ലവാക്കു പറയുന്നതല്ലാതെ ആരോടെങ്കിലും ലവലേശം പരിഭവം കാണിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ അർദ്ധരാത്രി സമയത്തു പറഞ്ഞോടൻ ഗാഢനിദ്രയിലിരിക്കുമ്പോൾ വിളിച്ചുണർത്തി അമ്മാമൻ പ്രഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്നുശേഷം അവൻ മുകളിൽ കിടക്കാൻ പോകാറില്ല എന്നല്ലാതെ അമ്മായിഅമ്മ അതിന്നും ശഠിച്ചിട്ടില്ല.

5. സ്നേഹാധിക്യം—ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ പെററ അമ്മയെപ്പോലെ ആചരിക്കണമെന്നാണിതിന്റെ താല്പര്യം. അമ്മായിഅമ്മക്ക് അമ്മാമന്റെ പരിഗ്രഹപദവി ലഭിച്ചതിന്നു ശേഷം ഒരു ദിവസമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊണിന്നു തേച്ചുകുളിക്കുന്ന സമയം തെററീട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്നു മസൂരിദീനമുണ്ടായതിൽനിന്നു ജീവിച്ചുവന്നത് അമ്മായിഅമ്മയുടെ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടാണെന്നു പരക്കെ ബോദ്ധ്യമാണ്. അമ്മായിഅമ്മക്കു മസൂരിദീനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതിരിക്കെ നിർഭയമായി രാവും പകലും തൊട്ടിരുന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തതിനെപ്പററി വല്ലവരും യഥാസംഗതിയായി പറഞ്ഞാൽ തൽക്ഷണം അമ്മാമന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുകണം ഒഴുകുന്നതു കാണാം. ഒരു ദിവസം അമ്മാമൻ മുകളിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മയും മററു സ്ത്രീകളുംകൂടി അത്താഴത്തിന്നിരിക്കയായിരുന്നു. (പുതിയ പരിഷ്കാരം വന്നതിന്നു ശേഷമെ ഒപ്പം ഉണ്ണുന്നതും മുമ്പിലുണ്ണുന്നതും നടപ്പായിട്ടുള്ളു) നാട്ടിലുള്ളവരുടെ ഗുണ

ദോഷങ്ങളും പറഞ്ഞു ഉണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അതിഘോരമാ
യി ഒരു കാററും മഴയും വന്നു. കാററിൻെറ ശക്തികൊണ്ട് മഴത്തു
ള്ളികൾ അകത്തുകടന്ന് അമ്മാമനു ജലദോഷം പിടിച്ചാലൊ എ
ന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ ചെന്ന് അമ്മാമൻ ഉണരാതെ ജനൽവാതിലു
കൾ അടച്ചു തിരിയെ വന്ന് ഊണു മുഴുവനാക്കി. രാത്രി മഴയുണ്ടാ
യ വർത്തമാനം, അമ്മാമൻ ഉണൎന്നപ്പോൾ ജനലടച്ചതാരെന്നു ചോ
ദിച്ചതിൽ അറിവു കിട്ടി. ഇങ്ങിനെ വേണ്ടുന്ന കാൎയ്യങ്ങളിലെല്ലാം
സ്നേഹമുള്ളവർ ചെയ്യുവരുന്ന പ്രവൃത്തികൾ നടന്നുവരുന്നതുകൊ
ണ്ട് അമ്മായിഅമ്മക്കു വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹമുണ്ടോ എന്നന്വേ
ഷിക്കുന്നത് അനാവശ്യമാണെന്നു കരുതി ഞാൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടി
ല്ല. ഒരു ദിവസം പ്ലാശ്ശേരിയിലെ പാറുക്കുട്ടിഅമ്മ ഞങ്ങടെ വീട്ടിൽവ
ന്നു. അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന്നു അമ്മായിഅമ്മ വെററിലച്ചെ
ല്ലം എടുത്തപ്പോൾ അതു ശബ്ദപ്പെട്ടു. അമ്മാമൻ ചതുരംഗം വെ
ക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ചെല്ലപ്പെട്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ 'എത്രനേ
രമായെന്നു മുറുക്കീട്ട്!' എന്നു ചതുരംഗക്കളിയിൽനിന്നു കണ്ണെ
ടുക്കാതെ പറഞ്ഞു. 'അതിന്നുതന്നെയാണ് ചെല്ലമെടുത്തത്' എ
ന്നമ്മായിഅമ്മ മറുപടി പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ഒരുദിവസം
ഏകാദശിയായതുകൊണ്ട് അമ്മായിഅമ്മ വളരെ വിശപ്പോടുകൂടി കു
ളിച്ച് അടുക്കളയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഊണ് തെയ്യാറായിരുന്നില്ല.
ക്ഷുത്തടക്കുന്നതിന്ന് അസാരം കാപ്പിയുണ്ടാക്കി. ചൂടാറുന്നതിന്നു
മുമ്പ് അമ്മാമനും കുളിച്ചുവന്നു. ഉടനെതന്നെ കാപ്പിയെ അമ്മാ
മനു കൊണ്ടുപോയികൊടുത്തു 'ഊണിപ്പോൾ കാലാകാം അരി
തിളച്ചു 'പായ' എന്നു പറഞ്ഞു മറെറാന്നും പറയാതെ തിരിയെ
അടുക്കളക്കെത്തി. 'അമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹം ആൎക്കുമുണ്ടാകി
ല്ലെന്നു പറയുന്നതു വെറുതെ. ഒരു കിട്ടുത്തരെങ്കിലും ആലോചന
യോ ശ്രദ്ധയോ എത്തില്ലല്ലോ.' എന്നു കീഴ്‌സ്വരത്തിൽ പിറു
പിറുത്ത് അമ്മാമൻ മുകളിലേക്കു പോകയുംചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ
രണ്ടു സംഭവങ്ങളും ഞാൻ യത്നിക്കാതെ എൻെറ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ട
താണ്.

6. ശയനേഷുവേശ്യാ— കിടപ്പിൻെറവട്ടം തേവടിശ്ശിയായിരിക്കണം. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞാൽ അകത്തു മട്ടിപ്പാലൊ ചന്ദനത്തിരിയൊ പുകച്ചു ചുളുക്കില്ലാതെ ധൂളിമെത്ത വിരിച്ചു മുറുക്കി മേൽകഴുകി മുഖംമിനുക്കി തല ചീന്തിപ്പൂച്ചൂടി പൊട്ടുതൊട്ടു വില്ലു തേച്ച്... ശേഷം മഹത്ഭിശ്ചിന്ത്യം.

പ്രഥമതന്ത്രം സമാപ്തം.

രണ്ടാംതന്ത്രം.

മറിമായം.

തറവാട്ടുകാൎയ്യത്തെപ്പററി എന്നു മാത്രമല്ല തറവാട്ടുകാരെപ്പററി യാതൊന്നും ഭൎത്താവിനോടു പറയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണമെന്നാണ് അമ്മായിയമ്മയുടെ ദൃഢനിശ്ചയം. ഇതു മനസ്സിലാകുന്നതിനു മുമ്പ് കുഡുംബഭരണസംബന്ധമായി പലതും ഭാൎയ്യയോട് അമ്മാമൻ സംസാരിച്ചതിന് ഒരു മൂളക്കംകൂടി കിട്ടാതെ കുഴങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ 'ഞാനതൊക്കെ പുരുഷന്മാരുടെ കാൎയ്യമാണ് എനിക്കതിനെപ്പററി പറവാൻ അവകാശവും ആഗ്രഹവുമില്ല' എന്ന് അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞതിനുശേഷം അമ്മാമൻ ഒന്നും പറയാറില്ല. ഒരു വിഷയത്തെപ്പററി തൻെറ ഭാൎയ്യ തന്നോടൊന്നും പറയില്ലെന്നുള്ള ഭൎത്താവിൻെറ ബോദ്ധ്യത്തിനെ അസ്തിവാരമാക്കി കെട്ടി ഉയൎത്തിയതാണ് മറിമായമെന്ന മണിമാളിക.

സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ രണ്ടു ശേപ്പടിവിദ്യമാത്രമെ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളു.

ഞങ്ങളുടെ നാലുകെട്ടും ഗ്രാമ്പിയുംകൂടി യോജിപ്പിച്ചു കുളുൎമകൾ തെക്കോട്ടൊരു വാതിലുണ്ട്. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യനേരത്ത് ദേഹപ്രക്ഷാളനത്തിനുള്ള സോപ്പുമുതലായ കോപ്പുകളെ ഒരു കയ്യിൽ പിടിച്ചും വേണ്ടപോലെ ദേഹം മറക്കുന്നതിനു മറേറ കൈകൊണ്ടു വാതിലിൽ പിടിച്ചും അമ്മായിഅമ്മ ആരോടൊ സംസാരിച്ചു

കൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന മദ്ധ്യേ യഥാസംഗതിയായി തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അമ്മാമൻ പടിഞ്ഞാറെ പടിപ്പുരയുടെ നട ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. അമ്മായിഅമ്മ നോക്കിയതു് അമ്മാമൻ കണ്ടതുമില്ല. അമ്മായിഅമ്മയുടെ ശിരഃകമ്പവും കയ്യിൽ സോപ്പും മറവുമുള്ളതുകൊണ്ടു വ്യക്തമല്ലാത്ത കൈമുദ്രയും മാത്രമല്ലാതെ സാമാന്യം സമീപത്തെത്തുന്നതുവരെ സംസാരിക്കുന്നതു് എന്താണെന്നു് അമ്മാമൻ കേട്ടില്ല. ഏകദേശം ഒരു ചോവൻ; തീണ്ടാപ്പാടു് സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ 'കൃഷി കയ്യിലാക്കാനി സൂത്രൊന്നും വേണ്ടന്നില്ല. വേണെങ്കിൽ കാര്യം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കും. സൂത്രംകൊണ്ടു ചെന്നാലറിയാൻ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിയില്ലെന്നും വിചാരിക്കണ്ട' എന്നു അമ്മായിഅമ്മ പറയുന്നതു കേട്ടു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മാമൻ ശ്രാമ്പിയുടെ നട പകുതി കയറിയതു് അവിടെ നിന്നു. പിന്നെ വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടോ എന്നു ശ്രദ്ധവെച്ചുനിന്നു. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'ഞാൻ ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനോടു തറവാട്ടു കാര്യത്തെപ്പറ്റിയോ തറവാട്ടിലുള്ളവരുടെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയോ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പറയാനിടവരാതെ കഴിക്കേണമെന്നു ദൈവത്തിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമുണ്ടു്'. പിന്നെയും കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'ഒന്നും വേണ്ടന്നില്ല. അദ്ദേഹം സത്യവാനും ശുദ്ധനുമാണു്. വേണ്ടതുചെയ്വാൻ ആരും പറഞ്ഞു കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയായി തോന്നിക്കും' ഇങ്ങിനെയും കേട്ടു.

കുഞ്ഞേച്ചുട്ടനു കൃഷികിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു തലേദിവസം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷയമാണെന്നും മറവിൽ നില്ക്കുന്നാളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതിൽ ചില ദൂഷ്യങ്ങളുണ്ടെന്നും മറവിലുള്ളാൾ തനിക്കു വേണ്ടത്തക്കവളാണെന്നും എന്നാൽ നേരിട്ടു കാര്യം സംസാരിപ്പാൻ മടിക്കുന്നവളാണെന്നും അമ്മാമന്നു മനസ്സിലായി. ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചന ഇപ്പോൾതന്നെ അവളുമായി നേരിട്ടു ചെയ്യാമെന്ന കൊതിയോടുകൂടി 'ആരത്?' എന്നു ചോദിച്ചു.

അമ്മായിഅമ്മ— ആരുമല്ല. ഇവിടെ എപ്പൊ വന്നു?

അമ്മാമൻ— ഇതാ വന്നു ഉള്ളൂ. ആരത്?

അമ്മായിഅമ്മ— ആരുമല്ല അതേ! —മേൽ കഴുകാൻ നേരം—

അമ്മാമൻ— (ക്ഷമയില്ലാതെ) ആരോടാണ് സംസാരിച്ചിരുന്നത് പറയൂ.

അമ്മായിഅമ്മ— ഇതെന്താ പൊങ്ങാനിപ്പോഴെന്താ പറഞ്ഞത്? അമ്മാമന്റെ ശുണ്ഠിമുഴുവനും ആരാണെന്നു നോക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു. അപ്പോഴേക്ക്—

അമ്മായിഅമ്മ— പിന്നെ കൂ, ഇവിടുത്തെ മെച്ചം കേട്ടിട്ടു ചെന്നു തേടിക്കളഞ്ഞു എന്നുവെച്ചിട്ടവിടെ നില്ക്കില്ലല്ലൊ കള്ളി?

അമ്മാമൻ— ചെന്നു നോക്കി ആരെയും കാണാതായപ്പോഴും ആരാണെന്നു പറയില്ലേ?

അമ്മായിഅമ്മ— ഇവിടെ വർത്തമാനം പറയുന്ന നേരമല്ല ഇപ്പോൾ എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു കുളത്തിലേക്കു പോയി. അമ്മാമൻ പിണങ്ങി മുകളിലേക്കും പോയി. പിറ്റെ ദിവസം അമ്മാമന്റെ പ്രകൃതം മാറിക്കണ്ടു തുടങ്ങീട്ടുള്ള കൃഷികരമായി.

മറവിലെ വാതിലില്ലെന്ന് അമ്മായിഅമ്മ പിന്നെയും പിന്നെയും പറഞ്ഞതിനെ വിശ്വസിക്കാതെ പിണങ്ങിപ്പോയത് അമ്മാമന്റെ പേരിൽ തെറ്റാണ്. അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞതു പരമാർത്ഥമാണ്.

എന്റെ വീട്ടിൽ സാധാരണയായി രാത്രി പടി അടക്കുന്നത് വാലിയക്കാരാണ്. ഒരിക്കൽ അമ്മായിഅമ്മ താൻതന്നെ പോയി പടിതാഴെ പടിപ്പുരവാതിൽ അടക്കുന്നത് അമ്മാമൻ കണ്ടു. വാലിയക്കാരാരുമില്ലേ എന്ന് അമ്മാമൻ ചോദിച്ചതിന്ന് എല്ലാ പണിയും മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ താൻതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതിൽ അമ്മാമൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. പിന്നീട് രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം ശ്രാവണിയുടെ മുകളിൽവെച്ച് അമ്മാമൻ വീട്ടിലേക്കു വരുന്നതറിഞ്ഞു, കൊച്ചുനാരായണി എന്ന എന്റെ മരുമകളോട് സംസർഗ്ഗം ചെയ്യരുതെന്ന് എന്റെ ഭർത്താവിനോട് അമ്മായിഅമ്മ ഗൗരവമായി ഉപ

ദേശിച്ചു. അമ്മ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതിന്നു കാരണമെന്താണെന്നും മററും മകൾ കുറെ നേരം തമിച്ചതിന്നു വല്ലതും തിരിച്ചും മറുവടി പറഞ്ഞതിനെ ഒന്നും കൂട്ടി എടുത്തു നോക്കിയാൽ ആർക്കും അത്ര താല്പര്യം താങ്കളെന്നും. ചങ്ങാതിമാരെക്കൊണ്ടാണ നാട്ടുകാർ തന്റെ സ്വഭാവം ഊഹിക്കുക എന്നും മററും പൊതുവായ തത്വങ്ങളല്ലാതെ കൊച്ചുനാരായണിക്ക് വല്ല ദൂഷ്യവും പ്രത്യേകിച്ചുള്ളതായി പറഞ്ഞില്ല. അമ്മയും മകളും കൂടി തങ്ങളിലൊന്നിച്ചിരുന്നു സംസാരിക്കുന്നതിനെ എന്തോ കേട്ടു ബാക്കി കേൾക്കാതെയും അമ്മാമൻ മുകളിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു.

അമ്മാമൻ—എന്താണമ്മയും മകളും കൂടി തർക്കിക്കുന്നത്?

അമ്മായിഅമ്മ—അങ്ങിനെ ഓരോ വർത്തമാനവും പറഞ്ഞോണ്ടിരിക്കയാണ്.

അമ്മാമൻ—എന്താ അമ്മുക്കുട്ടി അമ്മ പറഞ്ഞത്?

അമ്മുക്കുട്ടി—നാരായണിക്കുട്ടിയോടു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യരു—

ഈ മറുവടി പറവാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്നുമുമ്പ് അമ്മുക്കുട്ടി അമ്മായിഅമ്മയുടെ മുഖത്തു നോക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ മറുവടി ശൂന്യമായിത്തീരുവാൻ കലാശിക്കുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇത്രത്തോളം പറയുമ്പോഴേക്ക് അമ്മായിഅമ്മ മുറുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല്ലുകളുടെ കറ കറ ശബ്ദത്തോടുകൂടി കണ്ണുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയാവുന്ന ഇടയിൽക്കൂടി തീക്കനൽ കണ്ണുകൊണ്ട് ചതവുതട്ടി ചില അക്ഷരങ്ങളോടു പുറത്തേക്കു ചാടിയതിനെക്കേട്ട് അമ്മുക്കുട്ടി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ചയിൽ ഉണ്ടായ പേടിക്കു ഒരു വെളിക്കടിച്ചാൽ മതിയാകില്ല. കേട്ടയില്ലാതെ എന്നോ മററോ ആണ് കേട്ടത്.

അമ്മാമൻ—കുട്ടി പേടിച്ചു. എന്താ ഇത്?

അമ്മായിഅമ്മ—(ഉടനെ എഴുന്നേററ് കയ്യുപിടിച്ച്) കുട്ടികൾക്കളെ വെച്ചിട്ടും ആലോചിക്കാൻ ബുദ്ധിയില്ല. വായിലെ നാവ് കണ്ടേടം പ്രയോഗിച്ചാൽ ആയുസ്സും ഐശ്വര്യവും പോകാൻ അതു മതി. എന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനി അവളോട്ടു യാതൊ

ന്നു ചോദിക്കുന്നത്. ഇവിടെകുറിയേണ്ടതും എനിക്കു പറയാ വുന്നതുമായ കാൎയ്യം ഞാൻ തീൎച്ചയായും പറയുമെന്നു ബോദ്ധ്യം ഇനിയും വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ എനിക്കിതിൽ അധികം യോഗ്യത ഇല്ല.

അമ്മാമൻ — പാതിരിക്കിട്ടുള്ള ദ്വ്യന്നാരായത്തിനൊരാളെ ഞാൻ ഇ ത്രകൂടി ചോദിക്കയില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ കാരാറിഞ്ഞിരിക്കെ ണ്ടതായിക്കുതിന്നാൽ അതു സ്വശിതം എനിക്കുണ്ടാകുന്ന ദോഷം പാതിരിക്കു പാറില്ലെ. അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞാൽ കേൾ ക്കാം. ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടതന്നെ.

പിറേറന്നു രാത്രി ഗ്രാമവിയുടെ മുകളിൽ കിഴക്കെ ജനാലി ൻെറ കൊളുത്തു് അമ്മായിയമ്മ ബദ്ധപ്പാടുമായി കയറിട്ടു കെട്ടുന്ന തു് അമ്മാമൻ കണ്ടു. വിലപിവാനുള്ള സംശയം ഓൎത്തു് എന്തി നാണെന്നു ചോദിക്കാൻ ധൈൎയ്യം തകയമെ ഉണ്ടിനെ പറഞ്ഞു.

അമ്മാമൻ — പാതിരിക്കു കാറ്റമൎന്നതോടെ എന്താ ഇതു ദേഷ്യം? ഉഷ്ണവും പാരമില്ലാ ഇങ്ങനെ.

അമ്മായിയമ്മ — ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതിനെന്തിനാണെനിക്കു കിട്ടണ മെന്നോ? മുകൾ അല്ലെ ഒട്ടും അവകാശമൻ്റെ നോക്ക ണ്ടെ?

അമ്മാമൻ — അതുതന്നെ അറിഞ്ഞോളു? എന്നാലും വെറുതെ കൊളു ത്തിവെച്ചുകൂടേ പോരെ? കയറിട്ടുകെട്ടേണമോ?

അമ്മായിയമ്മ — എല്ലാപ്പെണ്ണുങ്ങളും ഇതറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു. ഈ സ മാധാനങ്ങൾകൊണ്ടു അമ്മാമൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതാണെങ്കിൽ ജനാലിൽ ഉറക്കം വരാതിരിക്കുന്ന അമ്മാമനു ണ്ടായ ഉള്ളൂഞെട്ടൽകൊണ്ടു് ഉറക്കം വരാതെ കിടന്നു. കിടന്നതി ന്നുശേഷം അമ്മായിയമ്മക്കു ഉറക്കം പിടിച്ചു എന്നാക്കി എ ഴുനീറ്റു ശബ്ദം കേൾക്കാതെ ജനാലക്കൽ തുറന്നു ചെവിക്കൊണ്ടു നോക്കി ക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിട്ടുവളപ്പിൻെറ തെക്കേ വേലി പൊളിഞ്ഞ വഴിയായി കിടക്കുന്നതിൽകൂടി കാറ്റിൽ കടന്നുവന്ന കൊച്ചുനാരായണിയുടെ അരയിൽകൂടെപോയി. വര

തിൽ ഇരുന്നതും ഞാനറിഞ്ഞതും കേട്ടതാൻ കുട്ടിക്കാലം സ്നേ ഹിച്ചു വളർത്തിയ പെണ്ണിന്റെ ചരിത്രം ഇങ്ങിനെയായതിലും സ്വന്തം തറവാട്ടിന്നും. ഏതായും പണിപ്പെട്ടു് അമ്മാമൻ സമ്പാദിച്ചു ഒരു സംബന്ധക്കാരനായ കളിത്തൊട്ടത്തിൽ എളയനായര് എജമാനനേയും ഒരുപോലെ ചളിവാരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ പെണ്ണിന്റെ നടപടിയാൽ അമ്മാമന് അന്ന രാത്രി ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. പിറ്റെ ദിവസം കൊച്ചുനാരായണിയെ കളിത്തൊട്ടത്തിലേക്ക് വണ്ടി കയററി അയപ്പിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിന്നു ശേഷം 'കൊച്ചുനാരായണി' എന്ന ശബ്ദം അമ്മാമന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

കളിത്തൊട്ടക്കാരെ 'ഊരക്കു പെരിയവരും' സ്ഥാനികളും അധികാരികളും ഒരുമിച്ചു ക്രിമിനൽകേസ്സു നിമിത്തം ധനബുദ്ധിമുട്ടാലി പരിഷ്കാരത്തിൽ ഇടിച്ചിൽ തട്ടിയവരുമാണ്. ആ പ്രദേശം മുഴുവനും കമ്പിനിയിൽനിന്നിയൽ പെട്ടതുമല്ല. ബ്രിട്ടീഷ് പരിഷ്കാരാവേശവും സമ്പാദനവും വർദ്ധിച്ചു നിമിത്തം പപ്പടക്കാരൻ ഉ കൃഷ്ണപ്പൊതുവാളടക്കം ശങ്കരമേനോനായെന്നും ഞങ്ങളെല്ലാം വെറും 'പരുവിളിച്ചിരുന്ന കളിത്തൊട്ടക്കാര് നേരിട്ടു സംസാരിക്കുമ്പോഴും 'പണിക്കരെ' 'നായര്' 'മേനോൻ' എന്നു കൂട്ടി വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും എന്റെ ഓർമ്മയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള മാററങ്ങളാണ്. എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ ഗതി കളിത്തൊട്ടക്കാരുടെ ജന്മപ്രകൃതത്തിന്നു വിപരീതമായി വരുന്നതാം അവിടെ നമ്പൂരിസംബന്ധമേ പാടുള്ളു എന്നും പട്ടു് വെച്ചമലെ അവകാശങ്ങളുടെ എന്നും ഏറ്റെടുത്തിന്നു പുറമെ അവിടെയുള്ള മൂത്ത വാലിയക്കാർക്കു 'മുസ്സന്തി' 'മുതലപിടി' 'വിചാരിപ്പു്' എന്നുള്ള സ്ഥാനകളും രേഖകളാൽ പെടുത്തി. ഇപ്രകാരത്തിലും എജമാനൻ എന്നു വിളിക്കുകയോ കണ്ടാലെണീക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരോട് മിണ്ടുകയും കൊണ്ടുവുമില്ലാതെയുമാണിവർ അഭിമാനം രക്ഷിച്ചുവരുന്നത്.

എന്റെ മേളത്തിന്നു പ്രായംതികഞ്ഞപ്പോഴും എളയനായരു് എജമാനന്റെ കഴുത്തിലേക്കാണ് അമ്മയിഅമ്മ ആദ്യം കണ്ണു

വെച്ചത്. ആ കാഴ്ചമുതൽപ്പാറി അമ്മായിയോട്ട് തലേക്കണ്ണശത്രം ജപിക്കുന്നതിന്നു ഒരുക്കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു വിചാരിച്ചതിന്നു ഒരു ഞാ എന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചതല്ലെന്നു ഉണ്ടായ കാരണത്തെ പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിച്ചവട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭണ്ഡാ ശേഖരത്തെ കണ്ടിട്ടാണ്. ഇങ്ങിനെ പൂർവസ്മൃതി വാസികളെക്കൊണ്ടൊരു കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കിളിയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു വിട്ട വീട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കാക്കക്ക് കൂട്ടുകൊൾകവെച്ചതും ഈ സാധു പെട്ടതും. മേട്ട ള്'ത്തിന് എളയനായര എളമന്നനെ കിട്ടാഞ്ഞതിനേക്കാൾ കൊ ച്ചുനാരായണിക്ക കിട്ടിയതിലാണമ്മായിഅമ്മക്ക സങ്കടം. 'ഭാരി ക്കുതന്നെപ്പോലെ മറ്റൊരുത്തിയെ കണ്ടാൽ പാരിക്കും പകവേം' എന്നുള്ള പഴയ ചൊല്ലായതുകൊണ്ട് കൊച്ചുനാരായണി 'മേട്ടള' ത്തിലെ കവിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിൽ അമ്മായിഅമ്മക്ക മുഷിക്കേ ക്കുന്നതിലെന്തത്ഭുതം?

ഇതിന്നും പുറമെ അമ്മായിഅമ്മയുടെ മനം ചൊടിക്കുന്നതാ യി ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. കുളിത്തളത്തിൽ കൊച്ചുനാരായണി യുടെ പ്രഥമപ്രവേശദിവസം എന്റെ മേട്ടള'ക്കുട്ടി പോയിരുന്നു. മേട്ടള'ത്തിനെ കൊച്ചുനാരായണിയുടെ ദാസിയാണെന്നു വിചാരി ച്ച് അവിടത്തെ ദാസിയായ ഇട്ടിച്ചിര മാടിവിളിച്ചു. ഭാഗ്യവശാൽ ആ വിളി വേറെ ആരും കണ്ടില്ല. അതിന്നുശേഷം കുളിത്തളത്തി ൽ ഓരോരുത്തർ കൊച്ചുനാരായണിയോട്ട കുശലപ്രശ്നത്തിന്ന തുനിഞ്ഞപ്പോഴെല്ലാം എന്റെ 'മേട്ടളം' നാരായണിച്ചേച്ചി എന്ന് ഒരിക്കലെങ്കിലും തെറ്റി വിളിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.

ഇതിന്നെല്ലാം പ്രതിവിധിയായി എളയനായര് എളമന്നൻ വീട്ടിൽ വന്നാൽ അമ്മായിഅമ്മ സമീപത്തുപോയിരുന്നു മുറുക്കി നാലു തവണയെങ്കിലും എളയനായരെ എന്നു വിളിക്കാതെ പോ യി കിടക്കാറില്ല. വളരെ സ്നേഹം നടിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതുകൊ ണ്ട് അമ്മായിഅമ്മ തന്നെത്തന്നെ എഴുന്നീറ്റുപോകുന്നതുവരെ ഇതു കൊണ്ടുള്ള സുഖസങ്കടങ്ങളേവിക്ക പതിവായിരുന്നു. കേവലം സ്നേ ഹമായിട്ടല്ലാതെ നേരത്ത് സംബന്ധത്തിന്നു വരുവാനിത്തി. അപ്പോ

ഗ്ഗണ്ട് അമ്മായിഅമ്മ പടി ഒടിച്ചുതുടങ്ങിയതും അദ്ദേഹം വേലി പൊളിഞ്ഞതിൽക്കൂടി വന്നതും അമ്മാമൻ ജനാലിൽക്കൂടി കണ്ട് മത ററി ധരിച്ചതും.

ചോതിയതന്ത്രം

സമാപ്തം.

കരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ.

സൌന്ദര്യഭ്രമം

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ നിന്നെടുത്തത്.)

മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിന്ന് ആഹ്ലാദകരമായ വിഷയങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടല്ലൊ. അതിൽവെച്ച് ഉത്തമമായതാ രഹിക്കുന്നത് സൌന്ദര്യത്തോടാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ അസംഗതം അവിവേകമായിപ്പോയി എന്നു ചിലർ സംശയിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതു വാസ്തവമാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനാണ്. നാം ദിനം പ്രതി പല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മനോരാജ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലൊ. അറിഞ്ഞിട്ടോ അറിയാതെകണ്ടോ എല്ലാവരേയും അധികനേരവും മനോരാജ്യങ്ങൾക്ക് വിഷയമാകുന്നതു സൌന്ദര്യസംബന്ധികളെക്കുറിക്കുന്നവയായിരിക്കും. മനോരാജ്യങ്ങൾക്ക് വിഷയങ്ങളായ ആകാംക്ഷ, ആഗ്രഹം, മനസ്താപം, ധർമ്മം, ഭയം, തുടങ്ങിയുള്ളവയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുക. ഈ വിഷയങ്ങൾ മനോരാജ്യം ചെയ്തു കളയുന്ന സമയവും, കളി, ഉറപ്പ്, മറ്റുവിധശ്രമങ്ങൾ വഴങ്ങൽ, ഇതുകളിൽ നിഷ്കർഷിച്ചും മറവും കളയുന്ന സമയവും കൂടി നോക്കിയാൽ സൌന്ദര്യത്തിന്നു വേണ്ടിചെലവാക്കുന്നസമയം നിശ്ചയമായും അധികരിച്ചുകാണുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ ഉവ ഉഭയ

ത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയെ പരത്തുകയും, പിന്നീടുള്ള നമ്മുടെ
എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഇടവിടാതെ നമ്മെ ബാധിക്കുകയും ചെ
യ്യുന്നു. എങ്ങിനെയെന്നാൽ നാം ഇരിക്കുമ്പോഴും, നില്ക്കുമ്പോഴും,
സംസാരിക്കുമ്പോഴും എന്നുവേണ്ട സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾകൂടിയും
ഈ വിഷയം മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നില്ലയോ എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അറി
യാം. അനാഹാരമായ വിഷയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ മനസ്സു പ്രവൃത്തിക്കു
ന്നതു നല്ലതല്ലെന്നു തീൎച്ചതന്നെ. അപ്രകാരമായ വിഷയമാണെ
ങ്കിലും ഇതു ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നതല്ലല്ലോ എന്നു കരുതിയിരിക്കു
ക മാത്രമെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. "എനിക്കു ശൃംഗാരലീലകൾ പുച്ഛ
മാണ്" എന്നോ, "ഞാൻ സുമുഖനല്ലെന്ന് എനിക്കുതന്നെ ബോ
ദ്ധ്യമാണ്" എന്നോ പലരും പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഇ
വരോട് "ഇഷ്ടാ! നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതിലധികം സമയം ശൃം
ഗാരദീക്ഷയിൽ ആയിരിക്കുമെന്നും' നിങ്ങൾക്കു സൌന്ദൎയ്യമില്ലെ
ന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ളതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ 'നിങ്ങൾ അധി
കം മനസ്സിരുത്തും' എന്നോ, മാത്രമെ മറുപടി പറവാൻ ഞങ്ങൾ
ക്കു തോന്നുന്നുള്ളു. തനിക്കു ശൃംഗാരലീലകൾ ഇല്ലെന്നും അപ്ര
കാരം ചെയ്യുന്നവരെ പുച്ഛമാണെന്നും, പറയുന്നവൎക്കു മാനുഷമ
നസ്സിന്റെ സൃഷ്ടികടിസ്ഥാനമായതേത് എന്താണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ നി
ശ്ചയംതന്നെ. അല്ലെങ്കിൽ പറയുന്നതു തീരെ കളവായിരിക്കണം.
സൌന്ദൎയ്യം എന്തിനാണ്? മുഖങ്ങൾ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകൾപോ
ലെയോ പുല്ലുകളുടെ സമ്പ്രദായത്തിലോ ആണെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ
എങ്ങിനെ തിരിച്ചറിയും? കാമക്രോധാദികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് എ
ങ്ങിനെ? നമ്മുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ എവിടെ? മനുഷ്യമനസ്സുകൊണ്ട് ഉ
ദ്ദേശമൊ പ്രതിഫലമൊ കൂടാതെ പ്രവൃത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗംഭീര
മായ യന്ത്രമാണ് ലോകം എന്നല്ലാതെ എന്താണ് പറയേണ്ടത്?
പരമാൎത്ഥത്തിൽ ലോകത്തിൽ കട്ടിത്തെളിക്കേണ്ടതായ മാൎഗ്ഗങ്ങൾക്കു
ജീവൻകൊടുക്കുന്നത് ആകൃതിതന്നെയാണ്. അഹമഹമിക, അ
ഹങ്കാരം, ഉൽകൎഷം, പ്രശംസ ഇതുകളിലുള്ള മോഹങ്ങൾ ജനിക്കുന്ന
തിന്ന് ഒന്നാമതായ വിഷയം സൌന്ദൎയ്യം തന്നെയാണ്. അതു

സൌന്ദര്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രകൃതിയാൽ നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം എന്നുതന്നെ പറയണം. ഒരു സ്ത്രീയാകട്ടെ പുരുഷനാകട്ടെ (സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വ്യത്യാസമില്ല) തന്റെ ചങ്ങാതിയോടുകൂടി കൈകോൎത്തുപിടിച്ച് ഒരു വലിയകണ്ണാടിയുടെ സമീപത്തു യദൃച്ഛയായി ചെല്ലട്ടെ. ആ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ കണ്ണാടിയിൽ ആരുടെ സ്വരൂപത്തെയാണ് ആദ്യം നോക്കുക? ചങ്ങാതിയുടെ സ്വരൂപത്തെയല്ലാ, നിശ്ചയംതന്നെ. പെരുവഴിയിൽകൂടി ഒരു സ്ത്രീ നടക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. അവൾ എത്ര പ്രാവശ്യമാണ് പിന്നോട്ടുതിരിഞ്ഞും, ചരിഞ്ഞും, മറ്റും തന്റെ ആകൃതിയെത്തന്നെ നോക്കുന്നത്? തരം കിട്ടുമ്പോൾ ഒക്കയുമെന്നല്ലാതെ സൂക്ഷ്മം പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എത്രതവണ നോക്കിയാലും പൂതി പോകുന്നതല്ല. തന്റെ സൌന്ദര്യത്തിനുള്ള വശ്യത ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാകുന്നതുമല്ല. അസംഖ്യം വെള്ളക്കണ്ണാടികൾ വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുറിക്കകത്ത് ഒരു സ്ത്രീ പ്രവേശിക്കട്ടെ. അവൾ ആദ്യം വലത്തുഭാഗത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള കണ്ണാടിയിൽ ഒന്നുനോക്കും. തിരിഞ്ഞ് ഇടത്തുഭാഗത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നതിലും നോക്കും. ഒരു പുതിയമാതിരി വസ്ത്രം ധരിച്ചും, ഒരു പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിലോ കരവും മറ്റൊന്നിനെയെക്കാണട്ടെ. എന്നാൽ അവൾക്കുണ്ടാകുന്ന വിചാരം "ഈ വസ്ത്രമോ, സമ്പ്രദായമോ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചാൽ ഞാനെങ്ങിനെയായിരിക്കും? എന്നാണ്. ഇതുകൾ എനിക്ക് എന്ന് എങ്ങിനെ കിട്ടും. എന്നുള്ള ആലോചന ഉടനെ വരും. ഈ ആലോചനകൾക്കിടയിൽ ചങ്ങാതിയുടെ വിചാരം "പ്രിയ, ഇനിക്കു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതിലധികം സൌന്ദര്യമുണ്ട്. അതല്ല ഇവൾ ഈ ആലോചിക്കുന്നത്. എനിക്കു ശരി ആരാണ്", എന്നായിരിക്കും.

ഈവക വിചാരങ്ങൾ തങ്ങടെ മനസ്സിന്റെ വഷളത്വമാണെന്നു കരുതി ആരുംതന്നെ വ്യസനിപ്പാനില്ല. ഇത് എല്ലാപ്രാണികൾക്കും ഉള്ളതാണ്. തനിക്കു സൌന്ദര്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് മോടികൂട്ടാതിരിക്കുന്നവരും, സൌന്ദര്യമില്ലാത്തതിനാൽ എന്തിനു മോ

മി ക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരും ലോകത്തിൽ ആരും ഇല്ല. സുന്ദരമുഖനായ ഒരുവന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് ഒരു വശ്യാകൎഷമുണ്ട്. ആ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ദുൎമ്മുഖന്മാൎക്കു തപസ്സിരുന്നാൽപോലും കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. പ്രയത്നിച്ചിട്ടു ഫലവും ഇല്ല. അവ വിലക്കു കിട്ടുമെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക കടാക്ഷമോ, പുഞ്ചിരിയോ, എങ്കിലും വാങ്ങാത്തവർ ലോകത്തിൽ ദരിദ്രന്മാരിൽപോലും ഉണ്ടാകയുമില്ല.

സൌന്ദൎയ്യം വശ്യവസ്തുവാണെന്നു സമ്മതിക്കയും, അതുള്ളവരെപ്പററി അസൂയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്നും ദോഷങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. ദുൎമ്മുഖന്മാർ സുമുഖന്മാൎക്കു വച്ചിട്ടുള്ള വലകളിൽ ചാടുന്നില്ല.

സൌന്ദൎയ്യമില്ലെന്നു നിരാകരിക്കപ്പെട്ടവർ അവരുടെ ജീവകാലം മറെറാവിധത്തിൽ സുഖമായി കഴിപ്പാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കാതിരിക്കയില്ല. സുന്ദരഗണത്തിൽ ചേരുവാൻ അവൎക്കു ഈ ജന്മം സാധിക്കയില്ല. ഒരു നല്ല പേരുകൂടി സമ്പാദിപ്പാനും ഇവൎക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ കൂട്ടർ അതിന്നുദ്യോഗിക്കപോലും വേണ്ട.

കാലാന്തരത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതായ ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ യോഗ്യതയും, സമാധാനവും ഉള്ള ഇതരമാൎഗ്ഗങ്ങൾ വളരെ സുലഭമായിട്ടുണ്ട്. അതിബുദ്ധി പ്രതാപത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ജനിച്ചിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെയിടയിൽ വളരെപ്പേർ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. ഈ പദവി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ അധികവും സൌന്ദൎയ്യം കുറഞ്ഞവരാണെന്നു പക്ഷെ പറയാൻ അത്ര വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കേവലം നിസ്സ്വജനും അംഗവിഹീനനും ആയ ഒരുവൻ ലോകമൊട്ടുക്കു പ്രശംസകനായിവരുന്നതിലും കഷ്ടമില്ല.

ജനനത്താൽ യാതൊരുത്തൎക്കും കിട്ടാത്തതും എല്ലാവൎക്കും പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതും ആയ ഒരു സൌന്ദൎയ്യമുണ്ട്. അതിനെയാണ് പ്രാപിക്കുക എന്നതു വളരെ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഈ

രഹസ്യം എന്തെന്ന് അവരവർതന്നെ ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതുമാണ്. അത് അതിദുർല്ലഭവും, അതിസൌന്ദര്യവും, ഉള്ള ഒന്നാണ്. അപ്രകാരമുള്ള സുന്ദരമുഖം നമ്മുടെ ജീവകാലത്ത് ഒരിക്കലെങ്കിലും കാണ്മാൻ പക്ഷെ സാധിച്ചേക്കാം. ജരകളോടുകൂടിയ വൃദ്ധമുഖമവനാണ് ഏറ്റവും. അതു കണ്ണുകളെ മാത്രമല്ല മനസ്സിനെക്കൂടി ആകർഷിക്കും. അതായത്, പുണ്യപരമ്പരയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നിർമ്മലവദനംതന്നെ.

എ. ശങ്കരപ്പൂതുവാൾ ബി. എ. ബി. എൽ.

കോമുമേനോൻ

ഇക്കവിയുന്നല്ലോ കിടാവിവനോടുകൂടി-
പ്പാക്കനൊന്നുമില്ലന്നല്ലോ വേഴ്ചയകം.
നോക്കമെന്തിനവഴിഞ്ഞവരോടുചൊന്നാൽ
കേൾക്കാതിരുന്നിടുകയില്ലവരെന്റെ കട്ട. ൯൩

അഞ്ചാറുനാൾ കിഴവിതെപ്പറ്റിമണ്ണൽപ്പൂഴികളു
തഞ്ചാടിടുന്ന മെയ്യിയാളോടുവേഴ്ചപോലെ
അഞ്ചാതെ മേവിയവനെപ്പലനാളുമൊല്ലി
മനഞ്ചാട്ടിയന്വോടു കിടക്കുതിച്ചുയാക്കി. ൯൪

മുത്തുക്കുലിയമ്മയുടെനന്മ നിനച്ചുമേനോ-
നറ്റംതളർന്നവളെ വാഴ്ത്തിവണങ്ങിനിന്നാൻ
മെത്തനാക്കൊട്ടിണങ്ങുവിനോന്നവർക്കു
വാഴ്ത്തുന്നതിന്നതടവായിടനെഞ്ഞുപൊട്ടി. ൯൫

കിടക്കറക്കള്ളെന്നവട്ടമെല്ലാം
മുടക്കമില്ലാതെ കോടൊരുക്കി
തടിക്കുമിമ്പത്തൊടുവാണിരിക്കെ
വൃദ്ധല്ലചോരന്നൊരുമോടികൂട്ടി. ൯൬

തളിക്കുതൊഴാതെതാനുമെയ്യോടൊത്തു
കളിക്കുമുള്ളത്തൊടിന്നുകൊടുവാൻ
ഇളക്കമില്ലെന്നുവിനാച്ചുതന്നും-
തളിക്കതയിൽവെച്ചിവാന്നുമേനോൻ　　൭൪

പെരുന്തവാപാന്നികടുങ്ങിനായർ
കരുത്തുറ്റ പരന്നൊരുനാട്ടുവാഴി
തരത്തിലാപ്പെൺകൊടിയൊത്തിരിക്കാൻ
കരുത്തിട്ടുവെൻകൊതിപൂണ്ടിരുന്നു.　　൭൫

ഇക്കാവമ്മക്കുമേനോനാൽകൊടുക്കുറിന്നാ-
　　ല്ലന്നവനെന്നിവളും
കേൾക്കുറൊയ്നാട്ടിലെപ്പ്ലാതൊരുവനുഉപാ-
　　ഞ്ഞീടിനാൻനായർ മട്ടു
ഉൾക്കാമ്പുശ്ശോകമെല്ലാംതെളിയപ്പുറമനാക-
　　ക്കെത്തതിൽവെച്ചുനതങ്ങെ
വെക്കാതെന്നാക്കാമുവെന്നാവനാരിശമെഴും
　　പല്ലിറുക്കിക്കടിച്ചു　　൭൬

അന്പുന്നപാർമേനവന്മാരുടെനിലയുമവ-
　　ർക്കുള്ളവമ്പുംകുറമ്പും
താനെമ്പട്ടെന്നാകെമേററാമതിനുകഴിവിനി-
　　ക്കുണ്ടുകണ്ടോട്ടെന്നാലും
അന്പാണെന്നാൽമെതന്തെയറത്തെളിവൊട്ടുകളിയാ-
　　ടേണ്ടപൂമേനിമേനോൻ
അമ്പാട്ടിൽപെട്ടുവെന്നാൽവഴിയകറവുതാ-
　　നോക്കണൊൻനേരെയാകാം　　൭൭

ഈമാതിരിയവരോത്തു
പൂമേനിയെയുള്ളിൽവെച്ചുകൊതിവിഞ്ഞു
കേളുചിലരിശാചിന്തു
കേമന്മാരങ്ങനെയാവിലഴൽപൂണ്ടു. ൧൮

തീക്കനൽചൊരിയുംപോലെ
പൂക്കണ്ണെറിഞ്ഞെത്താച്ചുതന്നേല
ഉൾക്കത്തിടുമഴപോലെ
നില്ക്കാൻകഴിയാതുഴന്നവരന്നേരം ൧൯

കരിമുകിലുഴലുംകഴലും
കരിമീനൊളിയും മിഴിയെഴുന്നൊളിയും
കരുതിക്കൊതിതീർന്നടെ
കരളിൽത്തിരളുമനോരഥമെന്നുപൂണ്ടു. ൨൰

ഏവമാവലൊതുതിരുൾ-
കീറാമാറന്നൊനിറിയുംപൂർത്തൻ
ഊറാമലമാലയും
മറവുള്ളോരവാഹരങ്ങൾക്കഴൽമുഴുത്തു. ൨൧

തിരയുംപൊരുതിമടങ്ങി-
ത്തിരിയുംപൂരികകൊടിമെയ്യുംകളിയും
ചെപ്പാറിയുന്നൊഴിയുംകനൽ
കരിയുംകരിങ്കുന്തിനാച്ചുമാലമ്പ. ൨൨

മതാങ്കിപ്പുഴവുംപവിഴ-
ത്തുണ്ടാരണ്ടുമാച്ചുണ്ടുരണ്ടുമവൻ
ഇങ്ങലൊട്ടുന്നകരാന്ത-
ങ്ങളാണ്ടുകൊതിച്ചുന്നരക്കമിവാവിട്ടു ൨൩

വിരിയും ചുണ്ടിനിടക്കു-
ള്ളിരിയും വരിയൊത്ത നല്ല പല്ലുകളും
അരിയനിലാവൊളിതൂകും-
ച്ചിരിയും കരുതീട്ടു വന്നു കരളോടി

ഇടയൊന്നതുലിപ്പരൻ
കിടയായന്തിടയുന്നപോർമുലകൾ പോംപുല്ലാൻ
ഇടയുണ്ടാകണമെന്നാ-
ല്ലിടയും കരളുറ്റുമേ ചിന്നവനിതന്നു

തളിരും തെല്ലു മടങ്ങി-
ത്തളരും കളുർമേനിയിൻ മിനുമിനുപ്പും
വളരും ചന്തവുമെന്തുതാം
തളിരുതളർന്നല്ലൊ പാറിനിവനനേറം.

പിടയും പിടിയും പോരം
പിടയും പടിയുള്ള മങ്കതൻ നടയും
അടിയും വാഴക്കാതെല്ലും
പിടിയാം ഇടയും നിനച്ചുരുകിയുള്ളം.

എല്ലാം നിനക്കിലവളെന്നുടെ പാട്ടിലാവാ-
നല്ലാതെ വേറെയൊരു ലാലിയുമിന്നിവണ്ണം
വല്ലാതിവണ്ണമവനുള്ളിലുറച്ചു മല്ല-
മില്ലാളി തൻ വിരുതുപാർക്കിലെ ത്രകമമ!

ചേകരലിയെന്നകുടിയാനൊരുത്തനിനായർ
നില്ലാതെ കണ്ടു ചിലതൊക്കെയുരച്ചുവെച്ചു
കക്കാനുമുള്ളിലകിടാതെ ചതിച്ചുകൊന്നു
തീർക്കാനുമിത്ര വിരുതുള്ളവനാരുമില്ല.

ഏററംകറുത്തുപനയോളമൊരുമേനിനീത്തി
കൂററൻകനല്ലൊരിയുതിപ്പൊരുകണ്ണുരുട്ടി
തെററാതെപാഞ്ഞുവരുമാനിലകണ്ടുപേടി
പററാതെകണ്ടൊരുവനില്ലവിടത്തിലെന്നും. ൩൨

പോററിച്ചിടാംപുടമുറിച്ചുടനക്കമൊക്കം
ഞെററിച്ചിടാംകഴുതകോമുവിളിപ്പനാകം
കററക്കരിങ്കുഴലിയെന്നൊരുപട്ടമെത്ത
പററിക്കിടന്നിടണമിന്നുമുതല്ക്കുമേപ്പോൽ ൩൩

എന്നാശ്ശുറച്ചു തെളിവോടുകടുങ്ങിനായർ
കന്നാടിടഞ്ഞുകളുർക്കൊമ്പുകളാത്തുപാത്തു
അന്നാമലാവിലമുറിപ്പൂവതിന്നുതാഴ്ർ
തന്നാട്ടേചെന്നുനടകൊണ്ടിതുകോമുമേനോൻ ൩൪

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

മൌനം

അവൾനാരതനാകുന്നുവോ അറിവുള്ളവൻ അവനാകുന്നു മുനി. മുനിയുടെ ഭാവമാകുന്നു മൌനം. ജ്ഞാനികളും മിതഭാഷികളും മൂഢന്മാർ വാചാലന്മാരും ആകുന്നുവെന്നത് സാധാരണ നിയമമല്ലാതെ അതിന്റെ വിപരീതം നരലോകത്തിൽ അപൂർവ്വം എന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ഭോഷന്മാർക്കു മൌനം ഭൂഷണമാകുന്നു; 'മൌനം ലഭവിപശ്ചിതഃ' എന്ന കാവ്യപ്രമാണവചനത്തിൽ വാക്യവുമുണ്ട്. പക്ഷേ വായാടികളായ പണ്ഡിതന്മാരും ഊമകളായ പാമരന്മാരും ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് ആരെങ്കിലും പറവാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടോ? മററുള്ളവററിനുമുള്ളതുപോലെ ഗുണദോഷങ്ങളും മൌനത്തിനുമുണ്ട്. എന്നാൽ നന്മതിന്മകളുടെ ഏററക്കുറവിനെ അനുസരിച്ചാണല്ലൊ

വസ്തുക്കൾ നല്ലതെന്നും ചീത്തയെന്നും വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നത്. മു
ള്ളുണ്ടെന്നുവെച്ച് പനിനീർ പിച്ചകത്തിനു ദോഷം കല്പിക്കാറില്ല.
വിദ്യയുണ്ടെന്നുവെച്ചു വികടന്മാരെ കൊണ്ടാടുകയും പതിവില്ല.
മൌനത്തിനുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളുടെ ഗുരുലഘുത്വത്തെ തൂക്കിനോ
ക്കിയാൽ ഗുണഭാഗം കനംതൂങ്ങുന്നഭാഗമായിട്ടു കാണാവുന്നതാ
ണ്. വിശിഷ്ടമായ വാഗ്വൈഭവത്തെക്കാൾ ചില സമയങ്ങളിൽ
മൌനത്തിനായിരിക്കും ഉൽകൃഷ്ടത. ശബ്ദമല്ല അതിന്റെ അഭാ
വമാണ് അർത്ഥഗർഭിതമായിരിക്കുക. മഹാശയന്മാരുടെ ലക്ഷണ
മായ ഘനഭാവം മൌനഭാവംതന്നെയാകുന്നു.

സ്തോത്രങ്ങളെ ഉച്ചരിച്ച് ഈശപാദധ്യാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭ
ക്തന്റെ മനസ്സ് പരമാവധിയിൽ ഉറച്ചു പരമാത്മാവിങ്കൽ ലയിക്കു
മ്പോൾ നാമസങ്കീർത്തനം നിശ്ശബ്ദതയിൽ മയങ്ങുന്നുണ്ട്. മനോ
ഹരങ്ങളായ പാട്ടുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിരാമങ്ങൾക്കല്ലേ മാധു
ര്യം കൂട്ടുക എന്നു സംശയിക്കുന്നു. വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു വിശദമാക്കു
വാൻ കഴിയാത്ത ചില മനോവികാരങ്ങളുണ്ട്. അവയെ മൌനം
കൊണ്ടാണ് പ്രകാശിപ്പിച്ചു കാണുന്നത്. പറഞ്ഞുതീർക്കുന്ന വ്യസ
നം ഹൃദയത്തിൽ വേരൂന്നിയതായിരിക്കയില്ല. അതിസ്നേഹവും അതി
ക്രോധവും വാക്കുകൾക്കു ഗോചരങ്ങളല്ല. വികാരങ്ങളും വിചാര
ങ്ങളും അറിവും ഉള്ള മനസ്സു ഇളകുന്നില്ല. ഈ കാരണത്താലാണ്
വിവേകികൾ മിതഭാഷികളായിക്കാണുന്നത്. മിതഭാഷിതമാണ
ല്ലോ മൌനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പാഠം.

പുലമ്പികളുടെ വാഗ്ദോഷം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോടു
മൌനത്തിന്റെ ഗുണം വിസ്തരിക്കേണമെന്നില്ല. വഴക്കുകൊണ്ടു
ണ്ടാകാവുന്ന *യശസ്സു [illegible] മണൽത്തരി മലയാക്കിപ്പറയുന്ന
പരമശുദ്ധന്മാർക്കും ഒന്നെടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതീർക്കാവുന്ന കാര്യം
ഏച്ചുകെട്ടി വലിച്ചുനീട്ടി അനാവശ്യത്തിനും പെരുപ്പവും കിട്ടുമേൽ
മറിയുന്ന സാധുക്കൾക്കും മേനിപറഞ്ഞു മനംകേറി മറിയുന്ന ദു
ർഘടന്മാർക്കും ഈ രണ്ട് അനുപ്രാസികളുടെ ഗുണം അറിയാമല്ലോ

ന്നുവെങ്കിൽ സ്വാൎത്ഥവും പരാൎത്ഥവും ഈശ്വരാൎത്ഥവുംകൂടി യോജിച്ചുന്നു.

നന്നായുള്ളൊരലങ്കാരവൃന്ദകലെ-
    ന്റൊടിഞ്ഞൎത്ഥമെല്ലാമുപേക്ഷി
ച്ചുന്നായ്പാകാദിക്കെവിട്ടിഹ
    പരമപദമേചുവാൻമോഹമാൻ
ഇന്നീക്കാണുന്നമഹാകവികുലമഖിലം
    തമ്പ്രസപ്രായമാകും-
ന്നന്നാൾമൌനവ്രതംതന്നെനിയിവർ
    തുടരുന്നാകിൽ നന്നായിരിക്കും

ഏതൊന്നരു മഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഒടുവിലെ ഭാഗം മേൽപറഞ്ഞ കൂട്ടർ സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ ഉപകാരമായിരുന്നു. വ്രതാദികളിൽ മാത്രമല്ല ലൌകികവിഷയങ്ങളിലും മൌനം വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

ഉച്ചാരെമൈഥുനേചൈവ പ്രസ്രാവേദന്തധാവനേ
സ്നാനേഭോജനകാലേച ഷട്സുമൌനംസമാചരേൽ.

ഈ നിയമം കലികാലം മുഴുക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് അവശ്യം പറയേണ്ട പല സംഗതികളും അതിൽ ഉൾപ്പെടാതെ കാണുന്നത്.

കൊക്കിൻകൂട്ടത്തിൽ മണ്ഡൂകരാജാവ് മൌനവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു വളരെക്കാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്തതും ഒടുവിൽ വായ തുറന്നപ്പോൾ പ്രജകൾക്ക് ആഹാരമായി ഭവിച്ചതും എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇത് ഒരു കെട്ടുകഥയാണെങ്കിലും സാരമില്ലാത്തതല്ല. മണ്ഡൂകതുല്യന്മാരായ എത്രയോ ആളുകൾ വ്യാജഗൌരവം നടിച്ച് അല്പകാലമെങ്കിലും മാന്യപദവി അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതും മൌനത്തിന്റെ മഹത്വംതന്നെയല്ലേ? വാസ്തവം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മധുരവാക്കുകൊണ്ടു മതിമയക്കുന്നതിനേക്കാൾ കുറ്റകഠോരങ്ങളായ ദുരാക്ഷേപവാക്കുകൾക്കു പ്രത്യുത്തരം പറയാത്ത ക്ഷമാശീലന്മാരെയാണ് ഇനിക്കു ബഹുമാനം.

അനീതികൾക്കാച്ഛാദനമായ മൌനാനുവാദവും മൌനികളെന്ന പ്രസിദ്ധന്മാരായ ഒരുവക മിണ്ടാട്ടവും ചൊല്ലുവിളിയുമില്ലാത്ത ഭൃത്യന്മാരും മറവും മൌനദോഷപക്ഷങ്ങളാണെങ്കിലും മഹാകവി ഭർത്തൃഹരി പറയുന്നതുപോലെ മൌനം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ആവശ്യം വേറെയാണ.

സ്വായത്തമേകാന്തഗുണംവിധാത്രാ
വിനിർമ്മിതച്ഛാദനമജ്ഞതായാഃ
വിശേഷതസ്സർവ്വവിദാംസമാജേ
വിഭൂഷണംമൌനമപണ്ഡിതാനാം.

മുനി.

ജാതിനിർണ്ണയം

താൽക്ഷണാദേവ പത്സ്യാത്ഥ്യ മതാം പ്രണ്നാമ ച
പുനർമ്മാനുഷ്യ മോക്ഷാത്ഥം യൽകൃത്യം തദ്ദ്വേഷതഃ [illegible]
വിധായ സാക്ഷാൽ സ്വാത്മരൂപം സത്യജ്ഞാനാദി ലക്ഷണം
പരമേശ്വരം സ്വപ്രകാശം മന്ത്ര സമ്യക് പ്രമേയം ച [illegible]
സന്തുഷ്ടായംകൃതാത്ഥായാം ലീനായാം ബ്രഹ്മധാമനി
ഗുരുർവ്വൃത്തിജ്ഞാനവഹമതു ദൈവപൈതൃകൈഹികകർമ്മണാ [illegible]
കൃതം ... ധർമ്മതിലിരൈശ്വര്യൈർധർമ്മഹീനൈഃ
അന്നാകയാ കൃതപ്രത്യുഹാദ്യന്തക്രമിതോപിസൻ [illegible]
യേഷാമേകാരാമ സാഹായ്യാത് സ്വയമേവൈവദൈഹികം
സ്വദക്ഷിണാകരോല്പന്ന ഹവ്യവാഹന ദീപിതേ [illegible]
കുണ്ഡേപ്രതാപ്തതിം പശ്വാഗ്നിസമ്പാദേനാദികാദികം
ആത്മസ്ഥാനാവധിയം പ്രസ്തുതി സഹായ ദ്വാരശ്രുലവ്യപോ
ഹന്നേതച്ച തദ ശോഷണം ഫലമയിശേഷ്ഠാ ച സാംവത്സരി
ഷ്ഠികസ്യാപി ന ഗർഭേരണക്ലേശസ്യ യസ്യാഃ ക്ഷമാ

ഭാഷ്യം നിഷ്കൃതിമന്തരേണാപി തനയസ്യൈവ ജനന്യൈതാം:
ഇതി പ്രണമ്യ നിർഗ്ഗത്യ മനസ്വീ പുനരാശ്രമെ: ൮൦

മാതാവിനാൽ സ്മരിക്കപ്പെട്ട ഉടനെതന്നെ സ്വാമികൾ മാതൃസന്നിധിയെ പ്രാപിക്കുകയും ദർശനമാത്രത്തിങ്കൽ അദ്ദേഹത്തെ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മാതാവിന്റെ മോക്ഷത്തിന്നായിക്കൊണ്ട് എന്തെല്ലാം കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ടോ അതെല്ലാം ചെയ്തിട്ട് മരണകാലത്തിങ്കൽ* സത്യജ്ഞാനാനന്ദാത്മകമായിരിക്കുന്ന തന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വരൂപത്തെ (പരബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തെ) വഴിപോലെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തശേഷം മാതാവ് ഏറ്റവും സന്തുഷ്ടയായും കൃതാർത്ഥയായും ബ്രഹ്മത്തിങ്കൽ ലയിച്ചവളായും ഭവിച്ചു. അനന്തരം സ്വാമികൾ മാതാവിനോട് മുമ്പുചെയ്ത പ്രതിജ്ഞയെ അനുസരിച്ച് പ്രേതസംസ്കാരാദികർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിന്നായി ആരംഭിച്ച സമയം സമീപസ്ഥന്മാരും സമ്പൽസമൃദ്ധികൊണ്ടു ഗർവിഷ്ഠന്മാരും ദുർബുദ്ധികളുമായ ചില ബ്രാഹ്മണരാൽ അതിന്ന് അനേകം തടസ്ഥങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെടുകയും സ്വാമികൾ അതിങ്കൽവെച്ച് അവരുടെ നേരെ ഏറ്റവും കോപിഷ്ഠനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും പിന്നീട് ചിലരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു താൻതന്നെ ഒരുവിധം തന്റെ വലത്തെകയ്യിൽ സ്വതസ്സിദ്ധമായി ഉള്ള അഗ്നിയെ ജ്വലിപ്പിച്ചിട്ട് ആ അഗ്നികൊണ്ടു വർദ്ധിപ്പിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ അഗ്നികുണ്ഡത്തിങ്കൽ മാതൃസംസ്കാരവും വഴിപോലെ ഉദകക്രിയാദികളും ചെയ്തു. അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം 'ആത്മസ്ഥാനാവധിയായ' എന്ന ശ്ലോകം നിർമ്മിച്ച് അതുകൊണ്ടു മാതാവിനെ നമസ്കരിച്ചിട്ട് രണ്ടാമതും പൂർവ്വാശ്രമത്തിലേക്കുതന്നെ ഗമിപ്പാനായിക്കൊണ്ട് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

* ആചാര്യസ്വാമികളുടെ മാതൃസംസ്കാരസ്ഥലം കാലടിയിൽ പുഴയുടെ തീരത്തിങ്കൽ ഇന്നും പ്രധാനമായി തിരിച്ചിട്ടു കാണുന്നതുകൊണ്ടു മാതാവിന്റെ മരണകാലത്തു മാതൃഗൃഹത്തിങ്കൽനിന്നു സ്വഗൃഹത്തിങ്കലേക്കുതന്നെ കൊണ്ടുപോയതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

[എനിക്കു കൈവശം കിട്ടിയ ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇനി നാലു ശ്ലോകം മാത്രം ബാക്കിയുണ്ട്. ഈ നാലു ശ്ലോകംകൊണ്ട് അന്വയം അവസാനിച്ചു കാണാത്തതിനാൽ അവകളെ ഈ പംക്തിയിൽ ചേർക്കുന്നില്ല. അതുമാത്രമല്ല പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ൧൦൦-ാമത്തെ ശ്ലോകം മുതൽ ഇതുവരെ മേലേത്തും കണ്ടുകിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് മുമ്പറഞ്ഞ നാലുശ്ലോകങ്ങളും എഴുതിച്ചേർത്താലും ഗ്രന്ഥം സമാപ്തി വരുന്നതല്ലല്ലോ. ആകയാൽ ഇനി മറ്റവസരത്തിൽ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുന്നതായാൽ തത്സമയം ൧൦൦-ാമത്തെ ശ്ലോകം മുതൽ എഴുതിച്ചേർത്തു പരിസമാപ്തി വരുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു വെച്ച് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നു.]

പാഴൂര് വടക്കില്ലത്ത് ജാതവേദൻനമ്പൂരിപ്പാട്

തിരുമിഴി

(ദേവീസ്തോത്രം)

ഭിന്നംഭിന്നാഞ്ജനാഭതിൻരുചിരരുചിയെവെ-
　　ല്ലുന്നശോഭാവിശേഷം
ചിന്താകാന്തന്റെമെയ്യിൽ ബഹുരസമനസി-
　　ക്കൊണ്ടുകണ്ണോടിയേററം
ഖിന്നാനിന്നിട്ടിവണ്ണന്നാരിമഹിഷികരു-
　　ത്തോരുനിൻദൃഷ്ടിയുഗ്മം
നന്നായിത്തന്നിടട്ടെമമഗുരുകരുണാ-
　　രാഗമേമംഗളത്തെ　　　　　　　　൧

മുരളമകരന്ദമാമാലകിട്ടുമൊരുകടുദാ-
　　രിദ്ര്യാർക്കതാപങ്ങളെത്ത
ചാലേകുത്തുന്നമൂലംതവരുധിരകണാ-
　　സികതമായ്ത്താന്തമായി
മാലിന്യംവിട്ടമിന്നുംതവമിഴിമുനകാം-
　　ക്കെന്റെദാരിദ്ര്യദുഃഖം
പാലാഴിപ്പൈങ്കിടാവേ! ജവമൊടുകളവാൻ
　　ഹന്തചൊല്ലേറ്റുതന്യം　　　　　　　　൨

ഞാനെല്ലാംദിക്കിലല്ലാതൊരിടവുമധുനാ
  രക്ഷകാണാഞ്ഞമൂലം
പാഞ്ഞോടിസ്സ്വസ്വംരക്ഷണമനവരതം
  ചെയ്തിട്ടുംചക്രപാണി
അഞ്ചാതെന്നെപ്പിരിഞ്ഞിട്ടുനിമിഷമിരി-
  ക്കുന്നതില്ലെന്നബുദ്ധ്യാ
കിഞ്ചിൽകിഞ്ചിൽചിരിക്കുംതവമിഴിയിൽവെളു-
  പ്പുണ്ടിതാകണ്ടിടുന്നു ൩.

കുന്നൽകവെള്ളിന്നോടൊത്തതിരസമതുല്യം
  ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി! തമ്മിൽ
ഭിന്നിച്ചിട്ടുണ്ടുകണ്ണെന്നതുജഗതികറു-
  പ്പുംവെളുപ്പുംചുവപ്പും
അന്യോന്യംശ്രീവിളക്കുന്നിതുതവമിഴിയാ-
  മൊത്തത്തോരത്തതെല്ലാം
നിന്നോടേൽപ്പിച്ചതുള്ളോരഖിലമതിശുഭം
  തന്നെമററന്നുമില്ല. ൪

ദാക്ഷിണ്യസ്നേഹഭാരത്തോടുഭുവനതലം
  സർവ്വംസർവ്വകാലം
രക്ഷിച്ചീടാവുതിന്നാരഖിലജനനി! ഹേ
  ലക്ഷ്മി! ദാക്ഷിണ്യശീലേ!
രക്ഷാസ്ഥാനങ്ങളക്കോണതിനഖിലലോ-
  കത്തിലുംശിഷ്ടമെന്താൻ
പക്ഷവ്യാജാൽധരിക്കുന്നിതുപരമഴകിൽ
  പക്ഷമക്ഷിദ്വയത്തെ. ൫

കാരുണ്യക്കാററുതട്ടീട്ടുടനടനയനം
  നിക്കുടക്കുമ്പലമാകും

നിരന്തുന്നിലമേഘപ്രകരമഘമഹാ
ഘർമ്മനിർമ്മൂലനാശം
നേരായിച്ചെയ്യുന്നാരായണമഹിഷി! ജഗൽ
ഇഷ്ടിപുഷ്ടിക്കുവേണ്ടി
ധാരാകാരേണവർഷിക്കണമിഹധനമാം
വാരിധാരാളമായി. ൬

കന്നൽക്കാർവർണ്ണജായേ! ഭഗവതി! വിട്ടുവാ-
യിട്ടനന്താഖ്യനായി
ധന്യശ്രീഖേചരന്മാക്കരിയൊരയനമായ്
സ്നിഗ്ദ്ധനീലാഭനായി
അന്യൂനംകൗസ്തുഭാഖ്യദ്യുതിവിലസിതനായ്
നിന്നിടുംമാധവാഭ്രം
തന്നിൽത്തിങ്ങുന്നസംശ്രിതവമഹിതകടാ-
ക്ഷങ്ങളാംമേഘങ്ങളാംപോലെ. ൭

പാരാക്ഷീരാംബുധിക്കപ്പെരുപതതികളിൽ-
ചെന്നുചേരുന്നിതല്ലോ
ചാരുക്ഷീരാബ്ധിലോകംപരമഴകെഴുമി-
സ്സമ്പ്രദായംപിടിച്ച്
പാരാതെന്നിൻകടാക്ഷഭ്രമരനിരമധു-
സ്തോമകാമംനിമിത്തം
സൈപരംചേരുന്നുനിത്യംമധുമഥനനിലെ-
ന്നോവനുംദേവി! തോന്നും. ൮

നിത്യാരണ്യങ്ങളിൽപൂക്കേടൽവിൺമധികം
ത്തകിലോകംമൂടിക്ക-
ന്നത്യാപൽമേഘാരസപ്പ്രകരമൂടനരി-
ച്ചുംപുലച്ചുംരസിച്ചും

ചീന്തീടുംനിൻകടാക്ഷോജ്ജ്വലമയൂഖനിവഹം
കൃഷ്ണമേഘക്ഷണത്താൽ
കൃത്താടീടുന്നകൂട്ടംകളുകളമൊട്ടു-
ങ്ങാതെമങ്ങാതെമംഗ്യാ. ൯

വന്പുള്ളുംഭോധികന്യേ! പരമപകടമായ്
ഭക്തിയില്ലാതെശ്ശുദ്ധം
കമ്പംമൂത്തിട്ടുഞാൻചൊല്ലുകിലതുവകവെ-
ക്കില്ലനീതെല്ലുമെന്നാൽ
എമ്പൂർവന്മാർജ്ജപിച്ചീടിനകഥകതതീ-
ട്ടെങ്കിലുംശങ്കകൂടാ-
തമ്പന്നിഹചെയ്യുന്നേൻനിൻഗുണകഥാമിനി-
ക്കേൾക്കണംലോകമാതേ! ൧൦

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയകൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

ചണ്ഡാളൻ

(തുടർച്ച)

നിങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരെ സകലരേയും തിരസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ പറയുംപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഭർത്താവിനെ എവിടുന്നാണ് നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നത്?

ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരാളെ ഭർത്താവായി ലഭിക്കാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കുന്നതല്ലെന്നു നിങ്ങളോടു നിർവ്യാജമായി ഞാൻ പറയുന്നു.

ഹാ കഷ്ടം! യാഹീലെ! അത്യന്തം അലഭ്യമായ ഒരു മനോരഥസൃഷ്ടിയായ വസ്തുവിനെ കാംക്ഷിച്ചു, നിങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഭൂമിയെക്കൂടി ആരാധിക്കുന്ന എന്നെ നിങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഒരു

വൻ ബ്രാഹ്മണകുലജാതനാണെന്ന ഏകസംഗതികൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വേൾക്കുമോ?

എന്റെ പ്രേമംലഭിക്കാത്ത ഒരുവൻ ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നാലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. പറയജാതിയുടെ അപകൃഷ്ടസ്ഥിതിനിമിത്തം എനിക്കു ഒരു പറയനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ ഒരു പറയനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നാൽ ആയാളെ വേൾക്കാതിരിക്കുമോ?

പറയനെ സ്നേഹിച്ചാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും ആയാളെ വേൾക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഒരു പറയനെ എനിക്കു ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല, പറയജാതിയിൽ ആരെ എങ്കിലും എനിക്കു സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും എന്റെ പ്രേമഭാജനമാകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ എന്റെ പ്രേമം ഒരു പറയനിൽ ചെല്ലുന്നില്ല. പറയൻ എന്ന ശബ്ദംതന്നെ എനിക്കു കർണ്ണശൂലമായി തോന്നുന്നു. നാം ഹീനജാതിക്കാരാണ് എങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരുവനെ വിവാഹം ചെയ്തു ഒരു ഉയർന്നജാതിയിലെ അംഗമാവാൻ ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു.

കഷ്ടം! നിനക്കും നിന്നോടു യോജിച്ചാൽ എന്തു നിർഭാഗ്യവും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സഹിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയവനായ എനിക്കും, മേലിൽ ദുസ്സഹമായ നിർഭാഗ്യഭാരത്തെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുവല്ലോ. നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും മേലിൽ അസുഖമല്ലാതെ ഒന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും എനിക്ക് ആശയ്ക്ക് ഇടതരില്ലേ?

എനിക്ക് ഒരിക്കലും നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയായിരിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തസ്ഥിതിക്കു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശയ്ക്ക് ഇടതരുന്നതു ഒരു വഞ്ചനയായിതീരും. നമ്മൾ തമ്മിൽ ദുസ്തരമായ ഒരു പ്രതിബന്ധത്തെ ദൈവം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യാഹില്ലെ, ദൈവമല്ല തടസ്ഥകാരണം. സ്ത്രീയുടെ ദുരഭിമാനമാണ്.

എന്നാൽ അങ്ങിനെയുമാവട്ടെ എതുവിധത്തിലും, തടസ്ഥം നി

ൎമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു നീക്കിയാൽ നീങ്ങുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ എ
ന്നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠയായ ഒരുവളെ ഭാൎയ്യയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും.

തങ്ങളുടെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാതെ അവളു
ടെ മാതാപിതാക്കന്മാൎക്ക് അശേഷം സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
യാഹിലക്കു പതിനാലു വയസ്സായിട്ടും അവൾ അപരിണീതതന്നെ
ആയിരുന്നു. അവൾ ഏകപുത്രിയായിരുന്നതിനാൽ അച്ഛനമ്മ
മാർ അവളെ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരാൾ
ക്കുതന്നെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കണം എന്നായിരുന്നു,
അവളുടെ അച്ഛന്റേയും താല്പൎയ്യം. എങ്കിലും പുത്രിയെ ജന്മംമുഴുവ
നും അപരിണീതയായി കാണുന്നതിനേക്കാൾ, അവൾ ഒരു പറ
യന്റെ ഭാൎയ്യയാവുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് ആയാൾക്കുതോന്നി. ഹി
ന്തുസ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ കൌമാരീദോഷംപോലെ വലുതായ ദൂഷണം
വേറെ ഒന്നും ഇല്ല.

'ജാതൈവ ഹി പരസ്യാൎത്ഥ കന്യകാനാമരക്ഷ്യതെ
ബാല്യാദൃതെവിനാഭൎത്ത്രാ കീദൃശതാസ്യാൽ പിതൃഗൃഹം
ഋതുമത്യാം ഹി കന്യായാം ബാന്ധവായാന്ത്യധോഗതി
വൃഷലീസാ വരശ്ചാസ്യാൽ വൃഷലീപതിരുച്യതെ'

എന്നു പുരാണാദികൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. ജനിച്ചതുമുതൽക്ക്
അന്യന്നു കൊടുപ്പാൻവേണ്ടിയാണ് കന്യകമാരെ അച്ഛനമ്മമാർ
രക്ഷിച്ചു വളൎത്തുന്നത്. ബാല്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഭൎത്താവിനോടുകൂടാതെ
കന്യകമാർ അച്ഛന്റെ ഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കുന്നതു കേവലം
നിന്ദ്യമാണ്. വിവാഹത്തിന്നുമുമ്പു ഋതുവാകുന്ന കന്യകയുടെ ബ
ന്ധുക്കൾ അധോഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവളെ വൃ
ഷലീ എന്നും അവളുടെ ഭൎത്താവിനെ വൃഷലീപതി എന്നും വിളി
ക്കപ്പെടുന്നു എന്നു മേലെഴുതിയ ശ്ലോകങ്ങളുടെ താല്പൎയ്യം). ശ്രേ
ഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരുവന്റെ ഭാൎയ്യയാവാൻ കഴിയാത്തപക്ഷം കുമാ
രിയായിത്തന്നെ ഇരിപ്പാൻ യാഹില നിശ്ചയിച്ചു.

യാഹിലയുടെ പ്രേമം ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഗൌതമൻ ഒ
രു സുശീലനായിരുന്നു. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യനിമിത്തം ഏററവും ദു

ഇഷ്ടാവഹങ്ങളായ പണികളെ തന്റെ ഉദരപൂരണത്തിന്നുവേണ്ടി അവൻ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നു. അവന്റെ സാധാരണ ജോലി സമീപത്തുള്ള ഒരു തെരുവിലെ കുപ്പ വാരിക്കളകയും സാധുക്കളായവരുടെ വീട്ടിൽ നിലം മെഴുകുവാനും മററും ചാണകം ശേഖരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ശവം മറിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്കയും മററു നികൃഷ്ടങ്ങളായ ജോലികളും ആയിരുന്നു. ഗൌതമന്റെ പ്രേമഭാജനമായ ആ യുവതി ഗൌതമന്റെ സുശീലതയെപ്പററി അഭിനന്ദിക്കയും കൂടക്കൂടെ അയാളെ തന്റെ മുമ്പിൽ വരാൻ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു എങ്കിലും അയാളുമായിട്ടുള്ള വിവാഹത്തെ കുറിച്ച് അവൾ ഏററവും വിരക്തിയോടുകൂടെ വിചാരിച്ചുപോന്നു. ഗൌതമന്റെ നേരെയുള്ള തന്റെ മനോവികാരങ്ങളെപ്പററി യാഹില ലജ്ജയോടുകൂടെ വിചാരിച്ചുപോന്നു എങ്കിലും അവകളെ അടക്കുവാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചില്ല. യാഹിലയുടെ വിരക്തി അവളാൽ തിരസ്കൃതനായ ഗൌതമന്റെ ഹൃദയം പിളർന്നു എന്നേ പറയേണ്ടുള്ളു.

യാഹിലയുടെ അമ്മക്കു ഗൌതമന്റെമേൽ ദയതോന്നി പുത്രിക്കു ഗൌതമനിൽ അനിവാര്യമായ വൈമുഖ്യം ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവളെ ഗൌതമന്നു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അമ്മക്കു പൂർണ്ണസമ്മതമായിരുന്നു. ഈ വിരക്തി കണ്ടിട്ടു യാഹിലയോട് അവളുടെ അമ്മ, സൌമ്യമായിട്ട് ചില നിവർത്തനവചനങ്ങളെ പറയാതിരുന്നില്ല.

യാഹിലയുടെ അമ്മ ഒരു ദിവസം അവളോടു പറഞ്ഞു: മകളെ! നീ എന്താണ് ഗൌതമന്റെ നേരെ ഇത്ര വൈമുഖ്യം ഭാവിക്കുന്നത്. അവന്നു നിന്നിൽ വളരെ പ്രേമം ഉണ്ട്. ഒരു പുരുഷനെ സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയത്തിന്നു പ്രീതിപാത്രമാക്കിത്തീർക്കാൻ അതു പോരെ?

യാഹില ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അതു പോരാ. നമ്മുടെ മനോവൃത്തികളുടെ പ്രവാഹത്തിന്നുള്ള പ്രണാളിയെ നിർമ്മിക്കാൻ നമ്മ

ളാൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവെക്കു യഥേഷ്ടമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെ അവ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. നമുക്ക് അവയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെങ്കിലും അവയെ അന്യഥാ കരണം ചെയ്വാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവ നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ അനുസരിച്ചു നില്ക്കുന്നതല്ല. എനിക്കു ഗൌതമന്റെ മേൽ പ്രേമം ഇല്ല. ഒരു പറയനെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുമല്ല. ഈ ലോകത്തിൽ സുഖം ഉള്ളതാണെന്നു വരികിലും ദുഃഖങ്ങളെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഒരിക്കലും സുഖാവഹമല്ലാത്ത വിവാഹം നിമിത്തമുള്ള ദുഃഖത്തിന്നു പകരം കൌമാരാവസ്ഥയിലുണ്ടാവുന്ന ദുഃഖത്തെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളാം.

നീ ജനിച്ചു വളൎന്ന ജാതിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലാവാൻ എന്തിനാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?

നമ്മുടെ ജാതിയുടെ സൎവ്വസമ്മതമായ നികൃഷ്ടതകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ അതിലും ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ജനനാവസരാൽ ആരുംതന്നെ നികൃഷ്ടനല്ല. ലൌകികപക്ഷപാതത്താൽ നിയുക്തങ്ങളായ ദൂഷണങ്ങളെ എന്നന്നേക്കും നിലനിൎത്തുന്നതിന്നു ഞാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. ഈ ഹീനജാതിയിൽനിന്നും ഒരു ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലേക്കു കയറുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാവരുടെ ഹൃദയത്തിലും കുടികൊള്ളുന്ന ആത്മാവിനുള്ള സഹജമായ മാഹാത്മ്യം എന്റെ ആത്മാവിന്നും ഉണ്ട്. എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽനിന്ന് ഒരു ഉന്നതസ്ഥിതിയിലെത്തുവാൻ ഉള്ള യോഗം എനിക്ക് ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്.

മകളെ! ഈ മാതിരി സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നിന്റെ മനസ്സിൽ വളരാൻ സമ്മതിക്കുന്നതായാൽ നിനക്കു മേലിൽ വ്യസനത്തിന്ന് ഇടയാവുന്നതാണ്.

അമ്മെ ഒരു വേനൽക്ക് ഒരു വൎഷവും ഇല്ലേ. കഠിനമായ വ്യസനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് അതിയായ സന്തോഷവും ഉണ്ടാ

വുന്നത്. ദുഃഖാനുഭവത്തിനു ശേഷമുണ്ടാകുന്ന സുഖാനുഭവത്തിന്ന് അധികം വിലയുണ്ട്. നന്നെ വെയിൽകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടി തളർന്നതാൽ; ഒരു മരത്തണലിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അധികം സുഖം തോന്നുന്നതല്ലെ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖം ഇനിമേലിൽ ഞാൻ അനുഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന സുഖത്തെ അധികം മധുരമാക്കുന്നതാണ്.

മകളുടെ തീരെ വിരോധമായ ഈ വിവാഹത്തിനു യശോഹിലയുടെ അമ്മ അവളെ അധികം നിർബ്ബന്ധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അമ്മയുടെ ആശങ്കകൾ പലതരമായിരുന്നു. അച്ഛനും മകളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി വളരെ പരിതപിച്ചു എങ്കിലും മകളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ യുക്തമാണെന്നു കണ്ടിട്ട് അവയെ മാറ്റാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചില്ല. മകളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ അനുസരിച്ച് അവൾ നടക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവും അയാൾ കണ്ടില്ല. അതിനാൽ യശോഹിലയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നതിൽ ആരും അവളെ വിരോധിച്ചില്ല.

ഒരു ദിവസം തന്റെ ദാസിയോടും കൂടി, യശോഹില നദിയിൽ കുളിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി തല മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ദാസിയുടെ നിലവിളികേട്ടു തല പൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ ഭയങ്കരനായ ഒരു ജന്തുവിനെയാണ് തന്റെ മുമ്പിൽ ദർശിച്ചത്. ഒരു വലിയ മുതല വായും പൊളിച്ചുകൊണ്ടു അവളുടെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലുകയായിരുന്നു. അവൾ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു കണ്ണടച്ചു ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ തന്റെ സമീപത്ത് ആരോ വെള്ളത്തിൽ ചാടുന്ന ഒച്ച കേട്ട് അവൾ കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുകയും അപ്പോൾ ദുർഗ്ഗനായ ഗൌതമനെ നക്രഗ്രസ്തനായി കാണുകയും ചെയ്തു. "യശോഹിലെ, ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തി" എന്നു ഗൌതമൻ ദീനസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഉടനെ തന്നെ ആ നക്രം ഇരയോടുകൂടി, ജലത്തിൽ മജ്ജനം ചെയ്തു തിരോഭൂതനാകയും ചെയ്തു. ജലത്തിന്റെ പൃഷ്ഠഭാഗം രക്തംകൊണ്ടു അല്പം ദൂഷിതമാകയും അല്പം ചില തിരകൾ പൊങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇവ ജലത്തിൻെറ അന്തർഭാഗത്തിൽ നടന്ന കൃത്യത്തിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളായിരുന്നു.

സുന്ദരിയായ യാഹില തന്നെ പണിപ്പെട്ടു നദിയുടെ തീരത്തെത്തി. അവളും അവിടെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുവീണു. അവളുടെ ദൃഷ്ടി ഗൌതമൻെറ ഔദാര്യപൂർവമായ കൃത്യത്തിൻെറ സാക്ഷിയായിരുന്നു. ഉഗ്രമായ ആ നക്രം യാഹിലയുടെ നേരെ പാഞ്ഞടുക്കുന്ന ആ ക്ഷണം തന്നെ ഗൌതമൻ അതിലെ കടന്നുപോകയും യാഹിലയുടെ അപായസ്ഥിതിയെക്കണ്ട് അവൻ തൽക്ഷണം വെള്ളത്തിൽ ചാടി, തൻെറ ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ച് അവളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

യാഹില കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറച്ചു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ഇത്രയും ഔദാര്യമുള്ള മനുഷ്യൻ ഇതിലും എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമായ ഗതിക്ക് അർഹനായിരുന്നു എന്ന് അവൾ വിചാരിച്ചു. ഗൌതമൻ ഒരു പറയനല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവനെ താൻ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. അവൻെറ ശോചനീയമായ മരണം അവളുടെ മനസ്സിൽ അടിയുറച്ച ശമിക്കാത്തതായ വിഷാദത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. തൻെറ പ്രാണപരിത്യാഗത്താൽ പ്രദർശിതമായ ഗൌതമൻെറ അനുരാഗാതിശയം യാഹിലയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അതി സൂക്ഷ്മമായ അനുകമ്പയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ഗൌതമൻ മരിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽകൂടി അവനാൽ അപരിഹാര്യമായും സർവജനപരിഹാസകാരണവുമായ അവൻെറ അപകൃഷ്ടസ്ഥിതിനിമിത്തം താൻ അവനെ വിവാഹം ചെയ്യില്ലായിരുന്നു എന്ന സംഗതി തൻെറ മനസ്സിൽനിന്നു മറച്ചുവെപ്പാൻ യാഹിലക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

കാലം കുറെ അതിക്രമിച്ചു. എന്നിട്ടും യാഹിലയുടെ സ്ഥിതിക്കു യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. പറയൻെറ ഗൃഹം ദുഃഖാക്രാന്തമായിരുന്നു. അവൻെറ ധനം ഒരു അനുഗ്രഹമായിത്തീർന്നില്ല. അവൻ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വൃഥാ നമസ്കരിച്ചുപോന്നു. അ

വന്റെ പ്രാൎത്ഥനകൾ നിഷ്ഫലങ്ങളായി ഭവിച്ചു. അവൻ തന്റെ തൊഴിൽ നടത്തിപ്പോന്നു. അവന്റെ ധനം ദിവസംപ്രതി വൎദ്ധിച്ചുവന്നു എങ്കിലും അവനു ഒട്ടും മനസ്സമാധാനമുണ്ടായില്ല. തന്റെ പ്രിയപുത്രി, ഭാവിവരരഹിതയായിരുന്നു. അവളുടെ ഇഷ്ടപ്പിതാൎത്ഥസിദ്ധിക്ക് അവന്റെ ധനംകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാതെ വന്നു.

ഗൌതമന്റെ ഗുണോൽക്കൎഷംകൊണ്ട് പറയൻ അവനെ സബഹുമാനം വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഗൌതമന്റെ മരണം പറയന്റെ ചിത്തശാന്തിക്ക് ഒരു പ്രതിബന്ധമായി തീൎന്നു. ഗൌതമൻ ആത്മാൎത്ഥമായ ഭക്തി ജീവത്യാഗം ചെയ്തില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ, സച്ചരിതയും സുന്ദരിയുമായ മകളുടെ വിയോഗത്തെപ്പററി എററവും വ്യസനപ്പെടാൻ പറയന് ഇടവരുമായിരുന്നു. പറയൻ, ഗൌതമന്റെ കാരുണ്യബലത്താൽ അവൾക്ക് വളരെക്കാലം സുഖമായി കഴിയാനുള്ള ദ്രവ്യം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും ഇത് അവരുടെ പ്രിയപുത്രനായിട്ടുള്ള വിപ്രയോഗത്തിന് ഒട്ടുംതന്നെ പ്രതിഫലമായിരുന്നില്ല.

ഒരുദിവസം രാത്രി യാഹില കട്ടിലിന്മേൽകയറി കിടന്നപ്പോൾ തലയണയിന്മേൽ ചുരുണ്ടുകിടന്നിരുന്ന ഒരു വലിയ സൎപ്പത്തിന്റെമേൽ തലവെച്ചു. ശീതളവും സ്നിഗ്ദ്ധവുമായ പാമ്പിന്റെ സ്പൎശനത്താൽ, യാഹില പെട്ടെന്ന് എഴുന്നീററു. സൎപ്പം അതിന്റെ ബീഭത്സമായ പടമെടുത്തു ചീററി അവളുടെ കഴുത്തിൽ ഒട്ടോരായി ചുററി. അവൾ അവിടെ ദുഃഖബന്ധയായിട്ട നിശ്ചേഷ്ടയായിനിന്നു. അവളുടെ സൎവ്വശരീരംകളെല്ലാം ദൃഢതയെ പ്രാപിച്ചു. കണ്ണാടിപോലെ ആ സൎപ്പത്തിന്റെ ആവിൎഭാവത്തിൽ ആകപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൾക്ക് പ്രാണരക്ഷയായ സകല വ്യാപാരങ്ങളും സ്തംഭിതമായിത്തീൎന്നു. അവൾ കരഞ്ഞില്ല. അവൾക്ക് ശ്വാസംമുട്ടിത്തുടങ്ങി. തൽക്ഷണം സൎപ്പം അവളുടെ ചുമലിൽക്കൂടെ കയ്യിലേക്ക് ഇറങ്ങുകയും അവിടെനിന്നു കട്ടിലിലേക്ക് ഇറങ്ങി ഉടനെ

കണ്ണൊന്തുവുകയും ചെയ്തു. യാതറിലെക്ക് യാതൊരു അപകടവും പററിയില്ല. എങ്കിലും മനസ്സ്വാസ്ഥ്യം ലഭിക്കുവാൻ കുറെനേരം വേണ്ടിവന്നു. അവൾ ദാസിമാരെ വരുത്തി ആ മുറിമുഴുവൻ പരിശോധിപ്പിച്ചിട്ടും പാമ്പിനെ കണ്ടില്ല.

പിന്നെ അവൾ കിടന്ന് ഈ സംഭവത്തെപ്പററി പര്യാലോചന ചെയ്തു. തന്റെ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ചിരപ്രവൃത്തങ്ങളായ മൂഢവിശ്വാസങ്ങളെ ഇവളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സംഭവം അവളുടെ മനസ്സിൽ ഗാഢമായി പതിഞ്ഞു. അടുത്ത കാലത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കഠിനമായ ദുർമ്മരണങ്ങളിൽനിന്നും അവൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. അവളുടേയും അച്ഛന്റേയും പ്രാർത്ഥനകളെ അവരുടെ കുലദൈവങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു എന്നും അവരാൽ, ഭാവിയായ ഒരുന്നതപദവിയിലേക്കു താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവളാണെന്നും അവൾ വിശ്വസിച്ചു. അവളുടെ ചിത്തസംക്ഷോഭം നിമിത്തം അവളുടെ നാഡീസ്പന്ദനം ഉപമയത്തെ പ്രാപിച്ചു. അവൾക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല എങ്കിലും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് സാമാന്യം സുവ്യക്തഗോചരങ്ങളായ സ്വപ്നങ്ങൾ അവൾക്കുണ്ടായി. അവൾ പ്രബുദ്ധയായിരുന്നു എങ്കിലും സ്വപ്നദർശിതങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ ഇന്ദ്രിയജ്ഞേയമായ ഉപലബ്ധികളുടെ സുവ്യക്തതയോടും യഥാർത്ഥ്യത്തോടുംകൂടി കാണപ്പെട്ടു.

പുലരാനുള്ളപ്പോൾ അവൾ കുറച്ച് ഉറങ്ങി. അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവളുടെ വിചാരങ്ങൾക്ക് അനുരൂപമായിരുന്നു. ഒരു രാജധാനിയിലെ ആഡംബരങ്ങളാൽ പരിവൃതയായും, അനേകം സമസ്താപ്തന്മാർ തന്നെ വന്ദിക്കുന്നതായും അവൾ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. തന്റെ ഹീനതയിൽനിന്നു വിമുക്തയായിട്ട് ഒരു വിശ്രുതയും സകല ജനാരാധിതയും ആയിട്ട് അവൾ സ്വപ്നം കണ്ടു. സ്വപ്നജന്യമായ ചിത്തവിക്ഷോഭത്താൽ അവൾ ഉണർന്നു ശയ്യയിൽനിന്നും എഴുനീററു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ ഉദയോന്മുഖനായ സൂര്യനെ വീക്ഷിച്ചു. പ്രതാപനിധിയായ ആ ഭഗവാനാവട്ടെ, മനുഷ്യന്റെ ശോകത്തെ ഉപഹസിക്കു

ന്നയാ എന്നു തോന്നുമാറ് നഭോമദ്ധ്യത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്തു. ആ തേജോമണ്ഡലം കണ്ടിട്ട് അവളുടെ ഹൃദയപങ്കജം വികസിക്കുകയും, അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ തുഷ്ടിഭാവത്തോടുകൂടി അവൾ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

വിക്രമോൎവ്വശീയസാരം

പണ്ഡിതന്മാർ. ബഹുവിധധാന്യപശ്വാദി സമൃദ്ധിയെ ശ്രീയെന്നും, വാക്കിന്റെ സഹായംകൂടാതെ സാധിക്കാവുന്ന സകല കൎമ്മങ്ങൾതന്നെയാകുന്ന കലാവിദ്യകളേയും വാക്കുകൂടാതെ സാധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കൎമ്മങ്ങൾതന്നെയാകുന്ന വിദ്യകളേയും സരസ്വതിയെന്നും ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. സകല ജനങ്ങളുടേയും സ്ഥിതിയും മററും ഇങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീകൊണ്ടാണെന്നും ശ്രീയുടെ ഉല്പത്തിയും മററും ജനങ്ങളുടെ കൎമ്മങ്ങളായ കൃഷ്യാദി കലാവിദ്യകൾകൊണ്ടാണെന്നും, കലാവിദ്യകളെ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗിക്കാറാകുന്നതു വേദോപവേദവേദാംഗാദിവിദ്യകൾകൊണ്ടാണെന്നും, എല്ലാവൎക്കും അനുഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. ശരീരബാധാകരങ്ങളായ വിശപ്പ് ദാഹം മുതലായവ ഒഴിയാത്തവൎക്കു വിദ്യകളുടേയും കലാവിദ്യകളുടേയും ഉല്പത്തിയും പുഷ്ടിയും സംഭവിക്കില്ലെന്നു നിശ്ചയവും, ക്ഷുത്തൃഷ്ണാദികളെ നശിപ്പിപ്പാൻ അന്നപാനങ്ങളും അവകളെ സമ്പാദിപ്പാൻ ധനധാന്യാദിസമൃദ്ധിയായ ശ്രീയും വേണ്ടിവരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടവുമാണല്ലോ. യാതൊരു വിദ്യയേയും യാതൊരു വിധേനയും സഹായിക്കാത്ത ശ്രീയും, അതുപോലെ തന്നെ ശ്രീയെ സഹായിക്കാത്ത കലാവിദ്യയും, കലാവിദ്യയെ സഹായിക്കാത്ത വിദ്യയും, ഇഹലോകത്തിൽ നിന്ദാസ്പദങ്ങളായിത്ത

ന്നെ തീരുന്നു. ശ്രീകൊണ്ടു വിദ്യകളും കലാവിദ്യകളും, വിദ്യാ ക
ലാവിദ്യകൾകൊണ്ടു ശ്രീയും, വേണ്ടതുപോലെ വൎദ്ധിക്കുന്നുവെ
ങ്കിൽ സകലജനസൌഖ്യസൂചകമായിട്ടുള്ള ആ വൎദ്ധനക്ക് അ
ററം ഊഹിപ്പാൻകൂടി ആൎക്കും കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടെല്ലാ
വരും മടിയും അനാദരവും ഉപേക്ഷിച്ചു ശ്രീകൊണ്ടു വിദ്യകളേയും
വിദ്യകൾകൊണ്ടു ശ്രീയേയും വൎദ്ധിപ്പിക്കേണമെന്നു താല്പൎയ്യാൎത്ഥം.

ഇരിപത്. ശ്രീസരസ്വതികളുടെ അവിരോധപ്രാൎത്ഥന
യാൽ സൂചിക്കുന്ന ഉൎവ്വശീദേവന്മാരുടെ അവിരോധപ്രാൎത്ഥനകൊ
ണ്ടു സാപത്ന്യകലഹം അനിഷ്ടസൂചകമാകയാൽ വൎജ്ജ്യമാണെന്നും
ഉപലക്ഷണമായ ഇതുകൊണ്ടു സൎവ്വകലഹങ്ങളും ഇതുപോലെ ത
ന്നെ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണെന്നും വന്നുകൂടി.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

ഒററശ്ലോകങ്ങൾ

ശംഭോശങ്കരതാണ്ഡവേതവശിരോലങ്കാരസൎപ്പാവലീ
ഇണ്ടദൃശപ്രസന്നോന്നതിപ്രമതരാകുന്നന്നേരത്തംഗിനീനാം-
വെൺതിങ്കൾക്കലമേൽവിയത്തുപൊഴിയുംപീയൂഷമേററവനിൻ
കണ്ണോപ്പൂണ്ടുമുണ്ഡമാലനിശമംഗായന്തിചൊല്ലേററം.

ചേലപ്പറമ്പനമ്പൂരി.

ശ്ലോകംപെരുകിദ്ദരിദ്ര്യതവളൎന്നെത്തുന്നസന്തുഷ്ടരാരു
അല്ലാതേപരിരക്ഷചെയ്യുവിലസുംശ്രീമൈത്രീപതേ!
തല്ലുന്നന്യകടാക്ഷഭംഗപടലീകദ്ദ്യോതമാനാനനാം-
നിക്കൊല്ലത്തുവേകിലെന്റെവനപ്പേരന്ത്യംസാൎത്ഥമാം.

പൂന്തോട്ടത്തനമ്പൂരി.

ചായക്കുള്ള
ദോഷങ്ങൾ

ചായയും കാപ്പിയും കഴിക്കാത്ത ആളുകളെ യോഗ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കാറില്ലാത്ത ഇക്കാലത്ത് അതുകൾ കുട്ടികൾക്കുകൂടി സുലഭമായി സാധാരണ കൊടുക്കാത്തവർ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ചായ പദാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഔഷധമാണെന്നും കേവലം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ പെട്ടതല്ലെന്നും ഉള്ള തത്വം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ പേരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിൽ തേയിൻ (Theine) എന്നു ഒരു വിഷമുണ്ട്. ഈ വിഷം വാതത്തെ കോപിപ്പിക്കുകയും അഗ്നിമാന്ദ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചായ കഴിച്ച ഉടനെ ഒരുത്സാഹവും ബലവും തോന്നും. ഈ ഉത്സാഹം തോന്നിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അതു് ഒരു വാതകോപിയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആമാശയത്തിലെ വായുവിനെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും തൽക്ഷണം ആ ക്ഷോഭം ശിരസ്സിലെത്തി താല്കാലികമായ ഒരു ലഹരി തോന്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ താൽക്കാലികോല്ലാസം ചായ കഴിച്ച ഉടനെതന്നെ പ്രത്യക്ഷമാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇതു് ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യത്തിന്റെ ഗുണമാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ അവയുടെ ഗുണം ദീപനം വന്നതിനു ശേഷം മാത്രമെ അനുഭവത്തിൽ വരുന്നുള്ളു. ഇവിടെ ഫലം കാണുന്നത് കഴിച്ച ഉടനെതന്നെയായതുകൊണ്ട് ദീപനംവന്നു എന്നു ഊഹിപ്പാൻ ന്യായവും പോര. പെട്ടെന്നുണ്ടാവുന്ന ഈ ഉന്മേഷം തീരെ കൃത്രിമവും ഇതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിന്ന് ലേശമെങ്കിലും ബലം സിദ്ധിക്കാത്തതുമാകുന്നു. ഒരു ക്ഷീണിച്ച കുതിരക്കു ചാട്ടകൊണ്ടുള്ള അടി ഏതുപ്രകാരത്തിൽ ഓട്ടത്തിന്ന് ഉത്സാഹത്തെ കൊടുക്കുന്നുവോ അതുപോലെയല്ലാതെ സ്ഥിരമായും സ്വാഭാവികമായുമുള്ള കായബലം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഈ സാധനത്തിന്നു ലേശമെങ്കിലുമില്ല. ബലഹീനനായ കുതിര

ക്ക് അടികൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഉത്സാഹം പിന്നീട് അതിനെ എത്ര ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാണ് ചായകൊണ്ടു ദേഹത്തിന്നുണ്ടാവുന്ന ഭാവിഫലവും.

ദീപനക്ഷയം, ഉറക്കമില്ലായ്മ, തലവേദന, ശോധനക്കുറവു മുതലായ ദോഷങ്ങൾ ക്രമേണ കണ്ടു തുടങ്ങും. ചായയിൽ നൂററിൽ ഇരുപത് അംശം ടാനിക് ആസിഡ് (Tannic Acid) എന്ന സാധനമാണ്. ഇതു ദീപനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധവും മലത്തിൻെറ ഗതിക്കു തടസ്ഥവും ചെയ്യുന്നു. 'തെയിൻ' എന്നു മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷം നൂററുക്ക് നാല്‌ അംശം വീതം ചായയിലുണ്ട്. ഈ സാധനം സ്വല്പമെങ്കിലും അകത്തു ചെന്നാൽ മൃഗങ്ങളെക്കൂടി സാമാന്യമായി ക്ഷീണിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ട് അതിയായ മന്ദത അവയെ ബാധിക്കുകയും ഹൃദയം ഇടിക്കുകയും, ദേഹം ആസകലം വിയർക്കുകയും ചെയ്യും. അധികമായാൽ കണ്ണു മഞ്ഞളിക്കുകയും ചെവി മൂളുകയും, മൂത്രം അധികം പോകുകയും, ദേഹം വിറക്കുകയും, സ്വപ്നമായ പാരവശ്യമുണ്ടാവുകയും ദുസ്വപ്നങ്ങൾ കാണുകയും ഹൃദയം ക്രമമില്ലാതെ അടിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്വല്പംകൂടി അധികരിച്ചാൽ ബോധംതിരിമറികയും അപസ്മാരരോഗികളെ പോലെ ചില ചേഷ്ടകൾ കാണിക്കുകയും ഒടുവിൽ മരണം സംഭവിപ്പാൻ ഇടയാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

അസാധാരണമായി ചായ കുടിക്കുന്നവൻ അതിന്നധീനപ്പെട്ട് ഒടുവിൽ മദ്യപാനിയായി പരിണമിക്കുവാനും അഥവാ, ത്രിദോഷങ്ങൾ കോപിച്ച് അകാലമരണം വരുവാനും ഇടയാവുന്നതാണ്. കേവലം അഭ്യാസമാത്രമായി ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങീട്ടുള്ളതും പുതിയ പരിഷ്കാരത്തിൻെറ പൂർവാംഗമായി വിചാരിച്ചു വരുന്നതുമായ ചായക്കു കീഴടങ്ങാത്തവരുള്ള അപരിഷ്കൃതന്മാരിലയാണ് ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതെന്നു കരുതി മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ എങ്കിലും ചായകൊടുത്തു ശീലിക്കാതെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നാൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു.

ധനഞ്ജയവിജയം

പ്രതിഹാരി—ദേവ! കേട്ടില്ലേ അങ്ങയുടെ പുത്രന്റെ വാക്ക്.

ഇന്ദ്രൻ—(വിസ്മയത്തോടുകൂടി)

70. ദൈവാനുകൂല്യമുണ്ടെന്നാസ്സന്നാൽസർവ്വത്രജയംതന്നെ
 ആവശ്യതന്നെയസത്യവുമേവംകുരുപതിയെയിന്നാക്ഷേപിച്ചു

വിദ്യാധരൻ—ദേവ! ദുര്യോധനന്റെ കിരീടം കളഞ്ഞതുകണ്ടു കോപിച്ചു കർണ്ണപുരസ്സരന്മാരായ കുരുക്കളെല്ലാം അർജ്ജുനനെ വളഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രൻ— (ശങ്കയോടുകൂടെ) എന്നിട്ട്

വിദ്യാധരൻ—ദേവ! അങ്ങയുടെ പുത്രൻ പ്രസ്വാപനാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു.

71. അക്കണ്ണുരണ്ടുമുടനാദ്യമടച്ചുപിന്നെ
 ഉൾക്കംവലിച്ചുകരളെസന്ന്യാസവേഷമിപ്പോഴും
 തൽക്കാന്തകണ്ണുകളുടെകോടികവിൾത്തടത്തിൽ
 ചികുരന്മാരുത്തുവശപ്പെട്ടുപോലുറങ്ങി

ഇന്ദ്രൻ—യുദ്ധത്തിൽ തപസ്വികളുചിതംതന്നെ. പിന്നെ പിന്നെ.

വിദ്യാ—72. ഇന്നാളിതാമൊരിക്കെ
 പ്പാണ്ഡവനസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടുനിഖിലരെയും
 കണ്ണുകളടച്ചവർപിന്നെ
 അതിന്നുമുണർന്നടനാഘോരിപിടിച്ചോടി

 അത്രയല്ല

73. കൗരവ്യസേനയതുവെന്നിടയർതൻകോപാ-
 യോരപ്പശുക്കളെയുമേകിരസംകലർത്തി
 പാരംപരന്നപൊടികണ്ണിലണഞ്ഞുപൗര-
 ന്മാരങ്ങുനോക്കിയെതിരേറ്റുവരുന്നുപാർത്ഥൻ

ഇന്ദ്രൻ—(നോക്കീട്ട്) കാണുന്നുണ്ടതു കണ്ടു.

(പിന്നെ തേരിൽ കയറി നായകനും സൂതനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

നായകൻ—(സൂതനെ നോക്കീട്ട്) കുമാര!

74. അരിനിയോഗരസാൽപോരിലരിയോടിയതെങ്കിലും
    മുറിവങ്ങുള്ളപാരവശ്യതയറികിലതിലുരസാം

സൂതൻ—അങ്ങ് രക്ഷിക്കാനുള്ളപ്പോൾ എന്താണ് അസാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളത്?

ഉത്തരൻ—(സന്തോഷത്തോടുകൂടി) കാണേണ്ട കാഴ്ചതന്നെയാണിക്കണ്ടത്. (എന്നു പോയി)

നായകൻ—(സന്തോഷത്തോടുകൂടി)

75. പാഞ്ചാലപുത്രിയുടെ പൂങ്കുഴലിൽ പുഞ്ചിരിക്കും
    ഞാഞ്ചാതഴിച്ചുകരുമാരനരുട്ടതതമ്പി
    ഞാഞ്ചാലെയിന്നതിനുറങ്ങുമവൻറെ സേന
    തഞ്ചാരുവസ്ത്രമടൽതന്നിലെടുത്തിതേകം

സൂതൻ—പ്രതിക്രിയ ഒന്നെയായി

76. അടലിൽമുറിവേറെറാഴുമൊ-
    ടുടയൊരുതിമാനികടാക്ഷസുഖമേറെറ
    കൊടിയൊരുശല്യമവർക്കും
    അതുമതിനിഹമാനഭംഗമാണെന്നാം

നായകൻ—(മുമ്പിൽനോക്കീട്ട്) അല്ല! അനുജന്മാരോടുകൂടിയ ആര്യനും ആര്യവിരാടനും ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരുന്നു.

(പിന്നെ പറഞ്ഞപോലെ യുധിഷ്ഠിരഭീമനകുലസഹദേവന്മാരും സപരിവാരനായ വിരാടനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

യുധിഷ്ഠിരൻ—മത്സ്യരാജ! നോക്കൂ നോക്കൂ

77. പൊടിയിൽമുഴുകിമങ്ങാമീശപൂരം ശ്രമത്താൽ
    പൊടിയുമൊരുവിയർപ്പും, കട്ടെഴും പാർത്ഥവക്ത്രം
    കൊടിയൊരുസമരയുദ്ധക്ലാന്തം, എന്നാൽ ജയശ്രീ
    വടിവൊടണകുലാകുന്നതിയൊന്നുനീതേറെറ

വിരാടൻ—78. അറിവാരണനാഴക, വനിപ
    നരിയജ്ജയശ്രീ, ധനത്തിനദ്ദാഹം
    ശരിയായലഞ്ഞസൽക്കലെ
    ചരിതമെഴുംനല്ലനല്ലുരക്കും

നായകൻ— (സംഭ്രമത്തോടുകൂടെ) അല്ല! ആര്യന്മാരേ! (തേരിൽ നി
ന്നിറങ്ങീട്ടു വേണ്ടതുപോലെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു).

എല്ലാവരും— (ആശീർവദിക്കുന്നു).

79. താർവാഹനൻ ത്രിപുരമഗ്നികരിച്ചു, രാമൻ
താനായ് സഹസ്രഭുജവധിച്ചു, ജയിച്ചു നിത്യം
താൻ നാകനാഥനെയുമിപ്പൊഴുതീശപാദ-
താരാണു കർത്തനറിവില്ല ചെവിക്കുമില്ല

നായകൻ— അത് നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹംതന്നെയാണ്.

വിദുരൻ— (അഭിമാനിയായി പരക്കെ നോക്കീട്ട്) രാജപുത്ര! നോക്കു
നോക്കു!

80. വത്സാ! ലോകത്താൽ പുകഴപ്പെടുന്നോത്തം-
ഗ സാഹസാൽ പശ്ചിമപദ്മകരം ബന്ധമാക്കി
മത്സ്യേശ്വരപുരത്തോടെന്നമുള്ള
അസഹ്യാഗ്രശ്രീകീർത്തിയെമൂർത്തിയാക്കി

(അശ്രുവാർന്നോടെയിട്ട്)

81. സദസ്സിൽ വെച്ചു ദ്രൗപദിയെ വിളിച്ചിത്തരുത്ര-
പാഞ്ചാലിക്കുഴൽ മുടിയഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നൻ
അതിന്നവൻ തന്റെ മകുടം കളഞ്ഞി-
ന്നിതാ വന്നപ്പൊഴുതേ പോകിയെല്ലാം

ഭീമൻ— (അതു കേട്ട് അമർഷത്തോടുകൂടി) അല്ലയോ മഹാരാജ! അതു
പക പോക്കലായില്ല, എന്തെന്നാൽ

82. ദുശ്ശാസനൻ റവദായം ഗദയാൽ പിളർന്ന
സ്ത്രീകൾ പോലെ മുടിചാർത്തിയില്ല പിന്നെ
അശ്വത്ഥാമാവിന്റെ മുടിയും പിളർന്നവീ
ദൈക്യത്തിന്നായിപ്പകകൾ പടികെട്ടീടണം

യുധിഷ്ഠിരൻ— വത്സ! അങ്ങനെയല്ലാതാണ് അസാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ളത്?

83. കളിയാക്കിയോപ്പൊതവമെടുപ്പാൻ
തളിരടിശ്രീമുടിച്ചുനിൽപിന്നെ

കളിയല്ലെന്നാഹിഡിംബനെ
വിളികൊണ്ടുവെല്ലുന്നതിനെതിരുണ്ടോ

ഭീമൻ—(കേട്ടിട്ട് അസഹ്യതയോടുകൂടി) ആര്യൻ കേട്ടാലും. ഞാൻ ഇനി ക്ഷമിക്കില്ല.

യുധിഷ്ഠിരൻ—ക്ഷമയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു. വിക്രമത്തിനുള്ള കാലം വന്നു. അതുകൊണ്ട് അനുനയം ഇനി ആവശ്യമില്ല.

വിരാടൻ—(യുധിഷ്ഠിരനോട്)

84. ശരിയല്ലാത്തവേലക്കു-
ളറിയാതാക്കിനിങ്ങളെ
അറിയാഞ്ഞതുതെറ്റല്ലെ-
ന്നറിയുംനീപൊറുക്കണം

നായകൻ—

85. ഘോരന്താപവലങ്ങളാം
കരവാളങ്ങൾകിടാക്കിലീസ്വപ്നോ
ന്നേരയനുജരൊടൊത്തു-
ള്ളോരാളറിയാതിരിപ്പസാദ്ധ്യംതാൻ

വിരാടൻ—(നായകനോട്) രാജപുത്ര!

86. സാപ്തപദീനം സഖ്യമ-
തോർത്തെൻസ്നേഹംഭവാൻസഹിക്കേണം
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേനൊന്നിനി-
യുത്തരതാൻപുത്രഭാര്യയാവട്ടെ

നായകൻ— അവിടത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ.

87. ഏവനൊരുവിസ്ഥിവിട്ടിൽ
ശ്രീവരമളവവളെയാദരിപ്പോൻഞാൻ
ദൈവാനുകൂല്യമൂലം
കൈവന്നിതഭീഷ്ടമശ്രമമില്ലാതെ

വിരാടൻ— ഇനിയും അങ്ങേയ്ക്കെന്താണ് ഞാൻ ഉപകാരം ചെയ്യേണ്ടത്?

നായകൻ—

൫൮. തീർത്തജ്ഞാതവാസം പ്രവിസൃതനൊട്ടക-
　　ക്കൌരവന്മാരെ വെന്നാൻ,
താർത്തേൻനേർവാണിയാം ത്വത്സുതമമസുതനും
　　കാന്തയായിട്ടു കിട്ടി,
നേർത്തവാക്കൊണ്ടു പാർത്ഥൻ പശ്ചകുലമയി നീ
　　ട്ടാഘ്യനാം ബന്ധുവായി
നോർത്തീടത്താളമെന്നും പുനരിവനലബ്ധി
　　ച്ചുണ്ടതുണ്ടതില്ലാ

എന്നാലും ഇങ്ങിനെ ഭവിക്കട്ടെ—

൫൯. പാരം സൌജന്യമാർന്നും പരഹിതമതിനാ
　　യ്സ്വീകൃത്യങ്ങളുടനും
പേരാതൻനന്മചൊല്ലാതിരപാരഗുണമൊ-
　　ട്ടോതുവാൻ പ്രീതിചേർന്നും
ധീരത്വം പൂണ്ടുമാപത്തിലരിയൊരു സം-
　　സ്വത്തിനാൽ ഗർവ്വകന്നും
ചേരട്ടേ സജ്ജനാംഭോജ്ഞാവചനവിശേ-
　　ഷത്താൽ മുഖം മാഴ്കിടാതെ

അത്രയല്ല

൬൦. സാരസ്യത്താക്ഷികവിമാർകളിൽ തെളിഞ്ഞു
ചേരട്ടെ മത്സരമത്തകവികൾക്കു പോട്ടെ
ഏറട്ടെ പത്മാസനകവിസ്തുതിതന്നിൽ
മറ്റെട്ടെ മണ്ഡലകവിപ്രിയമാശയത്തിൽ

വിരാടൻ— അങ്ങിനെയാവട്ടെ. (എന്നു എല്ലാവരും പോയി)

ശ്രീകാഞ്ചനാരപാർശ്വന്മാരുണ്ടാക്കിയ ധനഞ്ജയവിജയം വ്യായോഗം

സമാപ്തം.

കെ. നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

പലവക

കേരളവാൎമ്മശതകം മണിപ്രവാളം.

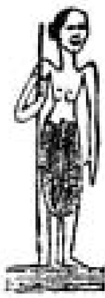
ഇതു് വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ടിപൂൎത്തി സ്മാരകമായി കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ചെറിയകാവ്യമാകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ സംക്ഷേപമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാകുന്നു ഇതിലെ വിഷയം. അവിടത്തെ ജീവചരിത്രം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ പല തരത്തിൽ എഴുതീട്ടുള്ളതാകയാൽ ഇതിലറിന്നു പുതുതായി യാതൊന്നും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും അതിനിപുണകവികളിലൊന്നാമനും സഹൃദയാഗ്രേസരനുമായ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെക്കുറിച്ചു് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കാവ്യമെന്ന നിലയ്ക്കു് ഒരിക്കലും അവഗണിക്കത്തക്കതല്ല. ഗ്രന്ഥകൎത്താവ് ശങ്കുണ്ണി അവർകളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ തന്നെ കവിതയുടെ ഗുണങ്ങൾ എല്ലാമായെന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്കു് സഹജമായുള്ള അകൃത്രിമത്വം പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിലെ മിക്ക ശ്ലോകങ്ങളിലുമുണ്ടു്. എങ്കിലും ശ്രുതികടുക്കളായ പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കുത്തിച്ചേൎക്കുന്ന ചില ദിക്കുകളിൽ അപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില സംസ്കൃതപദങ്ങളും ചില ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളും വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ചേൎത്തതു് അഭംഗിയായെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ കൃതിയായതുകൊണ്ടാണു് ഈ ദോഷം ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്.

കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് മലയാളഭാഷയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള അവൎണ്ണനീയങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചു കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അവർകൾ പ്രൗഢരീതിയിൽ എഴുതീട്ടുള്ള ആമുഖോപന്യാസവും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ടു്.

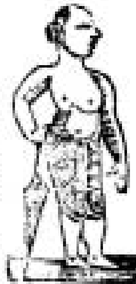
ഞങ്ങൾ കൈപ്പറ്റിട്ടുള്ള മററു പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ നിൎത്തിവെക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

ഔഷധം സേവിച്ചതിനു മുമ്പ്.

ഔഷധം സേവിച്ചതിനു ശേഷം.

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏററവും ഫലവത്തുകളും ആയ ആയുർവ്വേദഔഷധാലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമദനധാതുപുഷ്ടികാരി

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിരേച്ചില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീററൽ, നീരൊഴിവു, പ്രമേഹം, കല്ലടപ്പ് (മൂത്രതടവ്) മുതലായ പലവിധ വ്യാധികളെയും ക്ഷണേന ശമിപ്പിച്ചു ദേഹപുഷ്ടിവരുത്തും.

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨, തപാൽ ചിലവു വകയും അണ ൩ വേറെ.

൨. പ്രദരനിവാരണി.

സിതാമേഹം, ഇടുപ്പുവേദന, മൂത്രദ്വാരത്തിലെ ചുട്ടുനീററം പോക്കുക, മേഹം, പുകച്ചൽ, രക്തസ്രാവം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീകളെ രക്ഷിച്ചു നിവൃത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലങ്ങളിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനെയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി ൧-ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കുപ്പികളൊന്നിച്ചു വാങ്ങിക്കെ തപാൽ ചിലവു അണ ൬.

൩. സർവ്വവേദനസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വീക്കം, മുട്ടുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ചെവി ഉള്ളിലുണ്ടാകുന്ന ശൂല, ഇടുപ്പുവേദന, പക്ഷവാതം, മേഹവാതം, തിമിരവാതം മുതലായ പല വ്യാധികളും ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി, ചൊറി, ചിരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം. ഉപയോഗക്രമം പറയേണ്ടതില്ല. ഇതു കുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧൨ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പിവരെ ൫ അണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൬. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സമീപം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീൎണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ എല്ലാ ഉദരവ്യാധിയും തീൎന്നുപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അശേഷമില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-൮ വില ഒന്നു ൪. ൬ മുതൽ ൧൨. വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ഡബ്ബി ൧-൮ തപാൽകൂലി ഉണ്ട്.

൭. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൫-ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൮. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിൎപ്പനി, ഉൾപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ. വേറെ.

൯. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിടിപ്പിച്ചാൽ തലമുടി ദീൎഘമായും ഇടതൂൎന്നു പുഷ്ടിയായും മിനുസമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചൊറിച്ചിൽ മാറും. രോമം കൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിവുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൧൦. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിടിപ്പിച്ചാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെൻകൊ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഭോജനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുവേദന, വായനാറ്റം, അജീൎണ്ണം, വയറുവീൎക്കുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു അണ ൮. തപാൽകൂലി അണ ൧ വേറെ.

൧൧. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കൊള്ളു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസുഖമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧ക്കു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ അണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

മലം ശുദ്ധിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലൎപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിന്നു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ അണ. വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ണുനോവു, കൺകുത്തു, ചുവപ്പു, നീരൊഴുക്കു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീളകെട്ടു, ചെവളച്ചു, പൂവു, ചൊറിച്ചൽ, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിന്നു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ അണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിന്നു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു ൩ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ അണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ട. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിന്നു ൪൫ ക. വില. ഒരു ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യക്കു ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി മഴിച്ചാൽ പൊട്ടന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨. കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്ക ൨. ക. ൮ ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨. കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ. സിലോൺ ൯ ൩ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കരപ്പൻ പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൮ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, ദേഹത്തിന്നു പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കും. ഇതിന്നു പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. ബാലജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അൎശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഛൎദ്ദി, ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും മറ്റും പോരെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള് ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സ, ഉറക്കമില്ലാഴ്ക, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൧ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൧ ണ.

൨൨. ചൎമ്മരോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങു, ചൊറി, പൊരുത്, പുഴുക്കടി, താരണം, ഒട്ടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ചൎമ്മരോഗങ്ങൾക്കും ഏററവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രമെ പ്രയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൧ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൯ ക. മേത്തരം കസ്തൂരി തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചകൎപ്പൂരം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. മേത്തരം റോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊളുന്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ്, ഹിന, മജീഡമ്മ, അത്തർ മുതലായതുകളും എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. ഇതിനു ൧ ക. ൧-വു തപാൽകൂലിപുറമെ.

				ക.	ണ.	പൈ.
ഒന്നാംതരം	ഗോരോചനം	ഇരുപത്തഞ്ചെണ്ണം	൧-ക്ക	൯	൦	൦
ടി	മേത്തരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦
ടി	പച്ചകൎപ്പൂര	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മലയാളം ഇൻസ്പെക്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൩.

കഥാമഞ്ജരി, കരടകൻെറ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷു ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമുപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ൧ പൈ ൬,

സാവിത്രി—

ഹജൂർ ഹെഡ്ട്രാൻസ്ലേറ്റർ കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാര് ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ൨.

മധ്യവനിരമണം—

സർക്കാർ വൈദ്യൻ പറവൂർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാചന്ദ്രിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧.

പുതിയ മൂന്നാംപാഠം നോട്ടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, വ്യാഖ്യാനം, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കുഞ്ഞുപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമയ്യാ ശാസ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧-ാമതു പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-ം ൨-ം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൧൨.

മനോരമ—

വൈ. പൊന്നയ്യാ പാറ്റം ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൩.

പഴഞ്ചൊല്ല്—

ടി. യാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

ഉർവ്വശീഫൽഗുനം —

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതനാടകം. വില അണ ൨. പൈ ൬.

രസാലരാജൻ കഥ—

റി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നുക്കു അണ ൨. പൈ ൬.

ഒരുമുനി—

മിസ്റ്റർ വി. മത്തു എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ ചക്രം അണ ൩.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ക. കൃഷ്ണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ൩ അണ.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമുപിള്ള എഴുതിയത. ൧ക്ക അണ ൧.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ ൧ക്ക വില അണ ൧.

ശംകരകൃതി—

ഈ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം മനോധർമ്മസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുള്ളൽകഥയായും അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ൧ക്ക ൪ അണ.

മിസ്റ്റർ സി. ഏം. മാധവക്കുറുപ്പ—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ എഴുതിയ ഒരു ഡിടെക്ടീവ നോവൽ. വില അണ ൨.

അവതാരത്രയചരിതം—

സൌഭാഗ്യവതി ഇരുത്തിക്കാട്ട ദേവകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരുടെ സൌകര്യാർത്ഥം ഓരോ കാണ്ഡങ്ങളും പ്രത്യേകമായി അച്ചടിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥത്തെ ഓരോ ശ്ലോകങ്ങളുടേയും സാരം ഇവകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. പുസ്തകം എല്ലാം കാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായും ബയൻഡു ചെയ്തു വില്ക്കപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേരളവർമ്മ സി. എസ്സ്. ഐ. എഫ്. ഏം. യു. ഏം. ആർ. ഏ. എസ്സ് ഏഫ്. ആർ. ഏച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും, ഏ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ ഏം. ഏ. ഏം ആർ. ഏ എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മൽപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇയ്യന്ത്രം കലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചിരുന്ന ൧൨ അണയും താഴെതരത്തിലുള്ളതിന്ന ൮ അണയും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷായണി—

കോമത്തു കുഞ്ഞപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൨.

കാർത്തവീര്യാർജ്ജുനവിജയം തുള്ളൽക്കഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡമാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൨.

താതോപദേശം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി. പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ഒന്നര.

കർണ്ണോപദേശം—

തിരുവിഴ വി. രാമൻവൈദ്യൻ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില ൧ രൂപ

മനുസ്മൃതി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാഷാപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടു കൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാളാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ചു വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മദനകാമരാജൻ കഥ—

ടി യാളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പ്, വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧ ണ. ടി. ...യിൻറ പുസ്തകം ൧൨ വില ൮ ണ.

കഥാസരിത്സാഗരം—

ടി യാളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൪.

സദാരം—

ടി യാളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൪.

അത്ഭുതകവിത—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ ണ.

വർക്കലാസ്ഥലമാഹാത്മ്യം—

കണ്ടവള്ളിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ ണ.

എനിക്കുപറ്റിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൩.

ഭൂലോക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യരവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില അണ ൪.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിദംബരവാധ്യാർ. ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോദ കഥ. ഒന്നക്കു വില അണ ൪.

ഡയറി—

ബയന്റുചെയ്തതു. ഒന്നക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ടു. തപാൽകൂലി പുറമെ. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടെയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങളും വരുത്തേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അരയണസ്റ്റാമ്പു അയക്കണം.

എസ്. ടി. റെഡ്യാർ വിദ്യാവിലാസിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

സംഗതിവിവരം.

1. കാളിദാസന്റെ കാവ്യദോഷം— കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 457
2. ദാമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം— കരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ. 464
3. അന്തരീക്ഷം— രാമകൃഷ്ണപിള്ള 472
4. കാലമില്ലാത്തകാലം 477
5. ൻറൂര—ലെ ഒരു എഴുത്ത് 483
6. കോമുമേനോൻ— പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ. 486
7. ധ്രുവദീപ്തി— ആർ. വി. 490
8. തിരുനാസിക— കൊ. ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 496
9. കുട്ടിവായന 498
10. ഷാൻബെഹൂർകോർബലാലാ— പുത്തേഴത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ. 506
11. പലവക 514

വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുക്കൂടം.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൭

പുസ്തകം ൩. മേടമാസം ലക്കം ൯.

മംഗളം.

കണ്ണൊന്നിത്താനരിയ ഗുണവും ദോഷവും പാർത്തിടാതേ
കണ്ടേവം നാ കിമപി പിഴയായ് ദോഷമാതീട്ടമെന്നോ
കണ്ണോ കാളപ്രിയതനയയന്ത്രോലിലിംഗത്തിൽ വാഴും
കണ്ണേ കാളി! ഭഗവതി കടാക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചിടേണം.

കാളിദാസന്റെ

കാവ്യദോഷം

കാളിദാസകൃതികളെ ഞാൻ മനസ്സിരുത്തി പല ആവൎത്തി വായിച്ചതിൽ കാവ്യഗുണങ്ങളാൽകൊണ്ട് അവ സാമാന്യത്തിലധികം എന്റെ മനസ്സിനെ രമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഇനിക്കു ചില ദോഷങ്ങളും തോന്നീട്ടില്ലെന്നില്ല. സരസ്വതിയുടെ പുരുഷാവതാരമായ ശ്രീകാളിദാസന്റെ കൃതിയിൽ ഇനിക്കു തോന്നീട്ടുള്ള ദോഷം സത്യാവസ്ഥയിൽ ഉള്ളതായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സീതാദേവിക്കു ദോഷമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ ജഡന്മാരും കാളിദാസകൃതിക്കു ദോഷം ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന എ

ന്നേയും ഒരുപോലെ ഗണിക്കേണ്ടതായിരിക്കും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പണ്ടു വാന്മീകിമഹർഷി മുതലായവർ സീതാദേവിയുടെ ശുദ്ധിയെ തെളിയിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെ മഹാജനങ്ങളും കാളിദാസകൃതിയുടെ ശുദ്ധിയെ ഇനിക്കും കാണിച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള ദോഷങ്ങളെ കുറഞ്ഞൊന്നു പറയാം.

വിക്രമോർവ്വശീയം ഒന്നാം അങ്കത്തിൽ പുരൂരവസ്സുമഹാരാജാവ് ഉർവ്വശിയുടെ രൂപലാവണ്യത്തെക്കുറിച്ച് അതിശയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ 'അഥവാ ഇവളൊരു തപസ്വി സൃഷ്ടിച്ചവളാവാൻ പാടില്ലെന്നും തോന്നുന്നുണ്ട്'

ഭംഗ്യാലസ്യാംഗാത്രിയാകുമിവളെസ്സൃഷ്ടിച്ചതാരാസ്മരാം
ശൃംഗാരിസ്മരനോസിതാംശുഭഗവാനോവാസന്താഖ്യനോ
മങ്ങാതെത്തുമൃഷിത്തതിരുന്നു കഴിച്ചുഗന്ധമില്ലാത്തൊരാ
ച്ചങ്ങാതിക്കിഴവന്നുനിക്കഴകിലീരൂപംരചിക്കാവതോ?

എന്നു ശങ്കിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു തപസ്സിന്റെയും തപസ്വിയുടേയും പ്രഭാവം രാജാവിനു മുട്ടും അറിവില്ലെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. സകലരാജാക്കന്മാർക്കും സകലവസ്തുക്കളുടേയും ഗുണദോഷസൂക്ഷ്മജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമാകയാൽ തപഃപ്രഭാവത്തെക്കുറിച്ചും വഴിപോലെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. ശുക്രനീതി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ,

തപസാർത്ഥജ്ഞതാദിതെതശാസ്ത്രപാതാചരങ്ങൾകൂ
സ്തപസാപ്രാക്തനാദ്ധാത്തതപസാചമഹീമിമം.

എന്നും ഭാഗവതം ദ്വിതീയസ്കന്ധത്തിൽ

യദ്ദുസ്തരംയദ്ദുരാപംയദ്ദുർഗ്ഗംയച്ചദുഷ്കരം
തത്സർവ്വംതപസാപ്രാപ്യംതപോഹിദുരതിക്രമം.

എന്നും മറ്റും തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവത്തെക്കുറിച്ചു ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹിരണ്യകശിപുമുതലായ അസുരന്മാരുടേയും, രാവണൻ മുതലായ രാക്ഷസന്മാരുടേയും, വിശ്വാമിത്രൻ മുതലായ മഹർഷിമാരുടേയും, ഭഗീരഥൻ മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടേയും അത്ഭുതചരിത്ര

ങ്ങൾകൊണ്ടും തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. ഇങ്ങിനെ സൎവ്വാൎത്ഥസംസാധകമായ തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവം രാജാവിന്നു് അറിവുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉൎവ്വശിയെ കണ്ട സമയം 'ഇവളൊരു തപസ്വി സൃഷ്ടിച്ചവളാവാൻ പാടില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്' എന്നു കാമതന്ത്രങ്ങളെ മാത്രം അറിയുന്ന അല്പജ്ഞന്മാരായ വിടന്മാരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം വിചാരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയമാണ്.

ആലോലാമളകാവലീംവിലുളിതാംബിഭ്രച്ചലൽകുണ്ഡലം
കിഞ്ചിന്മൃഷ്ടവിശേഷകംതനുതരൈസ്സ്വേദാംഭസാംജാലകൈഃ
തന്വ്യായൽസുരതാന്തതാന്തനയനംവക്ത്രംരതിവ്യത്യയേ
തത്ത്വാംപാതുചിരായകിംഹരിഹരബ്രഹ്മാദിഭിർദ്ദൈവതൈ

എന്നിങ്ങിനെ ഒരു സുന്ദരീമുഖവിശേഷത്തെ വൎണ്ണിക്കുമ്പോൾ സകല തപഃഫലദാതാക്കന്മാരായ ത്രിമൂൎത്തികൾ മുതലായ ദേവന്മാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നു് സാക്ഷാൽ ഭഗവാൻ ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികൾതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സമാധാനം പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതു സാധുവല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒന്നാമത്, ശ്രീകാളിദാസനാകട്ടെ പുരൂരവസ്സു് മഹാരാജാവാകട്ടെ പ്രമാണികനല്ലെന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടല്ല ദോഷമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. മുൻപറഞ്ഞ ചില കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമാകുന്നു. ആ കാരണങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചല്ലാതെ വേറെയൊരു പ്രമാണികന്റെയും ഇതുപോലെതന്നെയുള്ള വാക്കുകൊണ്ടോ വിചാരംകൊണ്ടോ മാത്രം സമാധാനമാകുന്നതല്ല. രണ്ടാമത്, ആചാൎയ്യസ്വാമികൾ ഒരവസരത്തിൽ പരകായപ്രവേശം ചെയ്തു് ആ സരസപുരുഷനെ അനുകരിച്ചു് തനിക്കു കാമശാസ്ത്രത്തിലുള്ള സാമൎത്ഥ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പാൻ വേണ്ടിമാത്രം ഉണ്ടാക്കിയ ശ്ലോകമാണത്. വിശേഷിച്ചു കാമശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തപ്രകാരം നല്ല സ്ത്രീകൾ ഉത്തമകാമക്രീഡയിൽ മോക്ഷാനന്ദത്തെത്തന്നെ തരുന്നതാണെന്നുള്ള സംഗതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ 'തന്വിയുടെ മുഖം രക്ഷിക്കട്ടെ ഹരിഹരബ്രഹ്മാദിദേവന്മാരെക്കൊണ്ട് എന്തുകാൎയ്യം' എന്നു പറഞ്ഞത് ഒരു ദോഷമായിട്ടു വിചാരിച്ചു

ക്കുട. മൂന്നാമത്, ആ ശ്ലോകത്തിൽ ബ്രഹ്മാദിദേവന്മാൎക്കു മോഹ നശക്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല, പ്രകൃതസുന്ദരീമുഖത്തിന്ന് ആ ശക്തിയുണ്ടെന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. പ്രകൃതനാടകപ്രക രണത്തിലാകട്ടെ നാരായണമഹൎഷിക്ക് ഉൎവ്വശീരൂപം സൃഷ്ടിക്കുവാ നുള്ള ശക്തിയില്ലെന്നുതന്നെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ട് 'തപസ്വിപ്രഭാവസ്യക്ഷുദ്രത്വോദ്ഭാവം' എന്ന ദോഷം ആ ചാൎയ്യസ്വാമികൾക്കില്ലെന്നും പുരൂരവസ്സ് മഹാരാജാവിന്നുണ്ടെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

അതിബുദ്ധിമാന്നും അതിഗംഭീരനും ആയ പുരൂരവസ്സ് മഹാ രാജാവുകൂടി മനോഹരമായ ഉൎവ്വശീരൂപം കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ സ ഹജങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങൾ ഇല്ലാതാകയാൽ ശുദ്ധമേ വിടപ്രായ നായിപ്പോയിയെന്നും, ഉൎവ്വശീരൂപഗുണം അത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു സി ദ്ധാന്തിപ്പാനാണ് കവി ഇപ്രകാരം വൎണ്ണിച്ചത് എന്നു പറയുന്നു വെങ്കിൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദോഷം എന്താനും ഇവർ സമ്മതി ക്കുകയാണല്ലൊ ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ തപസ്വികൾക്കു വാസ്തവത്തിലുള്ള പ്രഭാവത്തെയി ല്ലാതാക്കിക്കളഞ്ഞോ രാജാക്കന്മാൎക്കത്യാവശ്യമായ ഗുണം തല്ക്കാലം പൊയ്പ്പോയിയെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുമല്ല ഗ്രന്ഥം നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ള തെങ്കിൽ ഉൎവ്വശീരൂപഗുണോൽകൎഷം ഇത്ര നല്ലവണ്ണം സിദ്ധിക്കു ന്നതല്ലെന്ന ഈ പക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ യോജി ക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ,

'ഇങ്ങാരിന്നുജ്ജകയാൽപ്പെരുത്തുള്ളതപശ്ശക്തിയുണ്ടാകിലിയപ്പൂമകൻ
ശൃംഗാരംപെരുകുന്നതെന്നാൽമതിപൂമൻസോമാംഗജന്മാദിയെ
അഞ്ജാവിശേഷാച്ചിത്രരൂപിയിവൾനാരായണൻതീൎത്തതി.

ദ്വയസ്യസ്സൃഷ്ടാണയാചിരയതപതസ്സൃഷ്ടാഇമേവേദസാ
പ്രാലേയാനിലമായയേണ്ടമനോദോഷാകകറ്റുംഗോദിണ്ഡ
തസ്യാഃ ഇത്ഥവിശേഷപ്പ്യവിമോഘാനന്ദനാമേയണാ
ജ്ഞാതൌപരിമകൌതുകനാകസ്സൃഷ്ടാകൂടകമാൽ

എന്ന മൂലശ്ലോകത്തെ പരിഭാഷകൻ തൎജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ശൃംഗാരാകൃതിപൊന്നുപിച്ചളവിളക്കുണ്ടെങ്കിലുണ്ടാക്കുമോ'
എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ

ഇവളും ഭഗവാനായ നാരായണന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നുള്ളതു
സത്യംതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

ഇങ്ങോട്ടാളുകയാൽപ്പൊന്നുതപമുണ്ടുണ്ടാക്കിയപൂരുകൻ

* * *

നാരായണമഹർഷിയുടെ തപസ്സിളക്കുന്ന അപ്സരസ്ത്രീകളെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഇവളെക്കണ്ടു ലജ്ജിച്ചുപോയെന്നുള്ള ശരിതന്നെ' എന്നോ മറ്റൊ വാക്യവും ശ്ലോകവും ചേർത്താൽ മേൽപറഞ്ഞ രസദോഷം തീരുകയും ഉർവ്വശീരൂപഗുണോൽകർഷം അധികം നന്നായിത്തെളിയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇനി 'മേംഗ്യാമന്ദസ്സംഗാത്രി......' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങൾ ധാരാളമായി 'ഇങ്ങോട്ടാളുകയാൽ......' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഉർവ്വശിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിപ്പാൻ വേണ്ടി ഈ ശ്ലോകത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

യാതൊരാളുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാകുന്നുവോ ബ്രഹ്മാവു വളരെക്കാലം തപസ്സുചെയ്തു് ലോകാനിലൻ, വാസവൻ, ചന്ദ്രൻ, കാമദേവൻ, മുതലായ ലോകൈകശൃംഗാരികളെ സൃഷ്ടിച്ചതു് ആ ആളാണു് അത്ഭുതങ്ങളുടെയും മനോഹരങ്ങളുടെയും ഉള്ള എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളുടെയും സ്ഥാനമായ നാരായണമഹർഷി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണു് ഈ ഉർവ്വശീരൂപം ജനിച്ചതു്, പിച്ചള വിളയുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു പൊന്നുണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ? എന്നാകുന്നു ഇതിന്റെ വാക്യാർത്ഥം. ഈ അർത്ഥംകൊണ്ടു് ചന്ദ്രാദികൾ പിച്ചളപോലെയാണെന്നും ഉർവ്വശി പൊന്നുപോലെയാണെന്നും ഇവർ തമ്മിൽ ഈ അന്തരത്തിനുള്ള കാരണം ഇവരുടെ ഈ സൃഷ്ടികർത്താക്കന്മാരുടെ മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ അന്തരമാണെന്നും ആ അന്തരം കല്പനചെയ്യുന്നവനും കല്പിക്കുന്നവനും തമ്മിൽ എത്രയുണ്ടോ അത്രയുണ്ടെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'മേംഗ്യാമന്ദസ്സംഗാത്രി......' എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ ചന്ദ്രാദികൾ

കളേളയുംപോലെ കാന്ത്യാദിഗുണങ്ങാ ഉവ്വശിക്കുണ്ടെന്നു മാത്രമേ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഈ ശ്ലോകത്തേക്കാറം 'ഇങ്ങ നോരോതുകയാൽ......' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഉവ്വശീഗുണോൽക ഷം അധികം സിദ്ധിക്കുന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങി നെ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു 'തപഃപ്രഭാവജന്മാനാളെവം' എന്ന രാജദോഷം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബ്രഹ്മാവിന്നു പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിശക്തിയുണ്ടായത് തപസ്സുചെയ്തി ട്ടാണെന്നും അങ്ങിനെ തപസ്സുചെയ്തത് നാരായണമഹഷിയുടെ ഉ പദേശപ്രകാരമാണെന്നും ഉള്ളതിന്നു 'സോയംവിശ്വവിസൃഷ്ടത ന്ത്രദയഃ', 'കൃത്തിഹിയമ്മഗൃഹണീ...' എന്നു മുതലായി പല പ്രമാ ണങ്ങളും ഉണ്ട്.

മഹാന്മാരായുള്ളവക്കു ചെറുതായൊരു ദോഷം ഒരു ദോഷത്തി ൻെറ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കത്തക്കതല്ലെന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ല. അല്പമായ ധമ്മസ്ഖലിതം വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ലക്ഷ്മണൻ, ഭീമസേ നൻ മുതലായവരേയും ബാലിവധം ദ്രോണവധം * എന്നീ ഘട്ടങ്ങ ളിൽ ധമ്മത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചിരിപ്പാൻമാത്രം സ്വഭാവസിദ്ധഗുണ പ്രഭാവമുള്ള ശ്രീരാമയുധിഷ്ഠിരാദികളെയും ദൂഷിച്ചുപോരുന്ന അവ സ്ഥക്ക് പുത്രരവസ്സ മഹാരാജാവുചെയ്യു ഈ തപസ്വിനിന്ദനം അ ദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒരു ദോഷമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ലല്ലോ.

ഉവ്വശി തപസ്വിയുടെ സൃഷ്ടിയല്ലെന്നുള്ള പുത്രരവസ്സിൻെറ വിചാരം നേരമ്പോക്കിൻെറകൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കുവാനും തരമില്ല. നേരമ്പോക്കിൻെറ മുഖ്യഫലം അന്യചിത്താദിവികാസമാകയാൽ ജനങ്ങളതിനെ സാധാരണ വാക്കു മുതലായവകൊണ്ട് പുറത്തു കാ ണിക്കുന്നതല്ലാതെ വിചാരംകൊണ്ടുമാത്രം ഉള്ളിലൊതുക്കി വെക്കു കപതിവില്ല. വിശേഷിച്ചു മഹാന്മാർ നേരമ്പോക്കായിട്ടുകൂടി 'അ ന്യനിന്ദാപരിഹാസാദ്യതമി' ദോഷങ്ങളെച്ചെയ്യുമാറില്ല. പുത്രര

* മഹാഭാരതം ദ്രോണപവ്വം ൧൯൨-ാം അദ്ധ്യായം 'ഉപചിരമ്മിണ്ടാശ്ചതു' ഇത്യാ ദി ശ്ലോകം നോക്കുക.

വത്സമഹാരാജാവിന്ന് ഈ ദോഷം വരരുതെന്നാണ് കവിയുടെ ഉദ്ദേശമെന്നുള്ളതിന്ന് 'ഇതാ ഖണ്ഡമോദകംപോലെയുള്ള ചന്ദ്രനുദിച്ചുകഴിഞ്ഞു' എന്നു മുതൽ 'അതിഭാനുസതാം' എന്ന ശ്ലോകംവരെയുള്ള രാജവിദൂഷകസംവാദംതന്നെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

ഉർവ്വശിയെക്കണ്ടപ്പോളുണ്ടായ അനുരാഗാതിശയംകൊണ്ട് രാജാവിന്നുണ്ടായതപഃപ്രഭാവങ്ങളാലാണെന്നും, തപസ്സിനിന്ദനമൊ താൽക്കാലികമാകയാൽ ഈ ദോഷം രാജാവിന്റെ സൽപ്പുരുഷത്വത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. ഈ വാദത്തോടു ഞാൻ മുക്കാലും യോജിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ,

'രക്തഭാവമപഹായചന്ദ്രമാ-
ജാതഏഷപരിശുദ്ധമണ്ഡലഃ
വിക്രിയാനഖലുകാലദോഷജാ-
നിർമ്മലപ്രകൃതിഷുസ്ഥിരോദയാ'.

എന്നും മററുമുള്ള കാവ്യങ്ങൾകൊണ്ട് കാളിദാസാദികൾ നല്ലവരുടെ ദോഷങ്ങൾക്കുള്ള അസ്ഥൈര്യത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കീട്ടുള്ളതുപോലെ രാജാവിനുള്ള ഈ ദോഷത്തിന്റെ അസ്ഥൈര്യത്തെയും ഉടൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അധികം നന്നാകുമായിരുന്നു. രാജാവിന്ന് ഉർവ്വശിയെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനാദികൾ ഉണ്ടായതുപോലെ ഉർവ്വശീസ്രഷ്ടികർത്താവായ നാരായണമഹർഷിയെക്കുറിച്ചും ബഹുമാനാദികൾ ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും ശൃംഗാരരസത്തിന്ന അധികം യോജിക്കുന്നത. അല്ലെങ്കിൽ ഉർവ്വശീജനകനിൽ ബഹുമാനമില്ലായ്ക കൊണ്ടു രാജാവിന്നും, അതിനെ അറിയുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന വൈമനസ്യം നിമിത്തം ഉർവ്വശിക്കും ശൃംഗാരരസത്തിന്നു കുറവു സംഭവിപ്പാനിടയുള്ളതാകുന്നു. ഈ സംഗതി ഭാഗവതത്തിൽ ദക്ഷയാഗഘട്ടത്തിൽ 'ഗോത്രം ത്വദീയം' ഇത്യാദിശ്ലോകവും അതിന്റെ 'ശ്രീധരീയ'വ്യാഖ്യാനവും നോക്കിയാൽ സ്പഷ്ടമാകും.

എന്തിനിങ്ങിനെ അധികം പറയുന്നു. രാജാവിന്റെ ഈ ദോഷവും തന്നിമിത്തം കാവ്യത്തിന്നും കവിക്കും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ദോഷവും ലഘുവാണെങ്കിലും നല്ലവണ്ണം പരിഹരിക്കത്തവണ്ണമുള്ള

സമാധാനം എത്ര തന്നെ ആലോചിച്ചിട്ടും ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇനിയും ഇതുപോലെ രാജാവിന്റെ വിചാരമായ 'ഭോഗ്യാമഭാസുര ശാന്ത്രി' എന്നതിന്റെ മൂലമായ 'അന്യാസ്സുസ്സഗ്വിധൌ' എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ 'വേദാഭ്യാസജഡഃ' 'വിഷയവ്യാവൃത്തകൌതൂഹലഃ' എന്ന വിശേഷണങ്ങൾകൊണ്ടു 'വേദപ്രാവീണ്യതാഭാവമോ' 'വേദവിത്ത്വാഭാവമോ' ആയ ദോഷവും 'ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹപ്രാവീണ്യതാഭാവമോ' 'ജിതേന്ദ്രിയത്വാഭാവമോ' ആയ ദോഷവും രാജാവിനുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നു. ഇവിടെയും വളരെ ആക്ഷേപസമാധാനങ്ങളുണ്ട്. അവയെ അതി വിസ്താരഭയത്താൽ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല. തപസ്സിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വേദത്തേയും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തേയും തപസ്വിയുടെ സ്ഥാനത്ത് വേദവിത്തിനേയും, ജിതേന്ദ്രിയനേയും, സങ്കല്പിച്ച് മുൻപറഞ്ഞ യുക്തികളെ അനുസരിച്ചാലോചിക്കുന്നതായാൽ രാജാവിനുള്ള ഈ ദോഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തേയും അറിയാവുന്നതാകുന്നു.

ദോഷജ്ഞതാസകലമാദരണീയതൃപ്പം
ദോഷാകരമെന്നാണിനിദേവികളി
ദോഷത്രയംമരുമാടിയൻതവദാസകാവ്യ-
ദോഷം കഥിച്ചതുപൊറുത്തരുളണമമ്മേ!

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയകൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം

മൂന്നാംതന്ത്രം.

മോഷണം.

ഭൂമിയിലുള്ള സാധനങ്ങൾ 'എന്റെ' 'നിന്റെ' എന്നുള്ള ഭാവനാഭേദങ്ങളിരുന്നല്ല പ്രയോജനമുണ്ടാക്കുന്നതു പാടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയാണെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മോഷ്ടിക്കുന്നതിനും സ്വത്തിനെ മോഷണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇന്നുവരെ മനുഷ്യർ

പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള യുക്തിവിശേഷം നോക്കുമ്പോൾ ഈ നിയമം മ
നുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്നു സഹിക്കവയ്യാത്തവിധം വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാ
ണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നുണ്ട്. മോഷണം ഇത്രത്തോളം മനുഷ്യ
സ്വഭാവത്തിന്നു സഹജമായിരിക്കെ ആ പ്രവൃത്തിയെ മലയാളത്ത
റവാട്ടു ഭരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അമ്മായിഅമ്മ ഒരു തന്ത്രമായി സ്വീക
രിച്ചതിൽ വളരെ ആശ്ചര്യമൊ പുതുമയോ ഭാവിക്കേണ്ടില്ല. ഈ
പ്രവൃത്തി നിന്ദ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സർവ്വജനസമ്മതമാണെങ്കിലും
മോഷ്ടിക്കുന്നവന്റെയും മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന സാധനത്തിന്റെയും
അവസ്ഥപോലെ മോഷണം ചെയ്തതായി കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മു
ടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന നീരസത്തിന്നു ഭേദം വരാം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ
വെണ്ണയും പാലും കളവുചെയ്തതായി പുരാണങ്ങളിൽ വായിക്കു
മ്പോൾ കൌതുകംതോന്നി പുഞ്ചിരിതൂകുന്നതല്ലാതെ പിടിച്ചു് പൊ
ല്ലീസ്സിൽ ഏല്പിക്കേണമെന്നു വല്ല മജിസ്ത്രേട്ടിന്നും തോന്നാറുണ്ടോ?
അതുകൊണ്ട് അമ്മായിഅമ്മ മോഷ്ടിച്ചതായി അമ്മാമൻ അറി
ഞ്ഞാൽതന്നെ ഒരു നേരമ്പോക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഓൎമ്മകേട എന്നേ
തോന്നാൻ വഴിയുള്ളു എന്ന് അമ്മായിഅമ്മക്കു ധൈൎയ്യമുണ്ടെങ്കി
ലും അവരെ സംശയിക്കാൻ വഴിയില്ലാത്ത വിധത്തിലും അന്യരെ
സംശയിക്കാനുള്ള തരത്തിലും മാത്രമെ മോഷണം നടന്നിട്ടുള്ളു.
ആക്കപ്പാടെയുള്ള ഫലംകൊണ്ടു മോഷണം അമ്മായി അമ്മയുടെ
തന്ത്രമാണെന്ന് ഊഹിക്കയല്ലാതെ അവരെ കുററം ചുമത്തുന്നതി
ന്ന് ഇതുവരെ തെളിവുണ്ടായിട്ടില്ല.

വല്ലസാധനവും കളവുപോയതായി ആക്ഷേപം വരുമ്പോ
ളെല്ലാം അമ്മാമനും തറവാട്ടുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒരു കയറഴിയും,
അങ്ങോരും ഭാൎയ്യയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒരു കയർ കൂട്ടും. കളവു
മുതൽ കണ്ടുകിട്ടിയാലും ഇതുതന്നെ ഫലം. എന്നുമാത്രമല്ല കട്ട
എന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്നാൾ അമ്മാമനായിട്ടകലുന്നത് അമ്മായി
അമ്മക്കു ഗുണമായിട്ടും വരും. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ അമ്മായി
അമ്മയുടെ ഏതാണ്ട് ചില തന്ത്രമുണ്ടെന്നല്ലേ വിചാരിക്കേണ്ടത്?
ഇനിയും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അന്യന്റെ യുക്തിയും അറിവും ത

ൻേറതാണെന്നു ഭൎത്താവിനെ ധരിപ്പിച്ച് ഒരു പുഞ്ചിരിയെയും ശിരഃകമ്പനത്തെയും വാങ്ങിയതായി തെളിവുണ്ട്. യുക്തിമോഷണത്തിന്നു ശിക്ഷിച്ചുകാണാത്തതു നിയമത്തിന്റെ വ്യാപ്തി പോരാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നല്ലാതെ അതൊരു മോഷണമല്ലെന്നെങ്ങിനെയാണ് പറയുക?

മേൽപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ തന്ത്രത്തിലെ വിഷയം യുക്തിമോഷണവും വിത്തമോഷണവുമാണെന്നു സ്പഷ്ടം. വിത്തമോഷണം:—ഏട്ടന്റെ അനന്തിരവൻ കരുണാകരൻ പിശുക്കനാണെന്നു കണ്ട് തറവാട്ടു ചിലവുനടത്താൻ അമ്മാമൻ അവനെയാണ് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ആവശ്യത്തിന്നു കരുണാകരൻ അമ്മാമന്റെ പണപ്പെട്ടി തുറക്കുന്നതും വരവുചിലവിനെപ്പററി ഒരു ശില്ലിയോളം തിട്ടമായി കരുണാകരന്നു ഓൎമ്മയുള്ളതും അമ്മായിഅമ്മയ്ക്ക് ഒരു മുള്ളായിത്തീൎന്നു. പെട്ടിയിൽനിന്നു ഒന്നും രണ്ടും ഉറുപ്പിക കാണാതായിത്തുടങ്ങി. ആക്ഷേപത്തിൽ വന്നപ്പോൾ 'ഞാൻതന്നെ വല്ലപ്പോഴും ചിലവാക്കീട്ടുണ്ടാകും. അല്ലാണ്ടാരെടുക്കണ്?' എന്നു അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'എന്റെ കയ്യാൽ ചിലവായിട്ടില്ല. ഇതു അമ്മാമനൊ മരുമകനൊ വിട്ടുപോയതാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെ കരുണാകരന്റെ കയ്യിൽ താക്കോല് കൊടുത്തിട്ടില്ല.

അമ്മാമന്നു തലക്കെണ്ണ കാച്ചുന്നതിന്നു പഴയ പശുവിൻ നെയ്യ് ഊട്ടുംകൂട്ടിവെക്കേണ്ട ചുമതല കല്യാണിയമ്മക്കാണ്. എണ്ണെക്ക് മറവുള്ളപ്പാടുകൾചെയ്തു ഭരണി നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ നെയ്യ് വളരെ കുറഞ്ഞുകണ്ടു. എങ്ങിനെയോ കളവുപോയതായിരിക്കുമെന്നു കല്യാണിയമ്മ പറഞ്ഞു. കലവറത്താക്കോൽ അവരുടെ കയ്യിലിരിക്കെ ഈ കാരണം അമ്മാമന്നു ലേശം തൃപ്തിയായില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ ദേഹരക്ഷക്കുവേണ്ടുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ കല്യാണിയമ്മക്കിത്രയും ശ്രദ്ധയില്ലാതെവന്നോ എന്ന് പറകയും അസാരം ശുണ്ഠിഭാവിക്കയുംചെയ്തു. അതു കണ്ടപ്പോൾ കല്യാണിയമ്മക്കു ശുണ്ഠിയും വ്യസനവുമായി. കലവറക്കാൎയ്യം മതിയെന്നുപറഞ്ഞു താക്കോൽ വെപ്പിച്ചു. അമ്മായിഅമ്മയെ ഏല്പിച്ചു. അതിൽപിന്നെ

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ഭരണിയിൽ ധാരാളം പഴയമെഴു
ക്ക് കണ്ടുകിട്ടിയതായി അമ്മായിഅമ്മ അമ്മാമനോടു പറകയും എ
ടുത്തുകാണിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. മറന്നുപോയതായിരിക്കുമെന്ന്
അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ആ ഭരണി പത്തു ദിവസം മുമ്പു
മാത്രം വാങ്ങിട്ടുള്ളതാകയാൽ അമ്മാമന് ബോദ്ധ്യമായില്ല.

യുക്തിമോഷണം.

വളരെക്കാലമായി പാറാവു ജോലിനടത്തി വാർദ്ധക്യവും സം
ഭവിച്ച് രോഗങ്ങളും പിടിപെട്ടു വലയുന്ന ഞങ്ങളുടെ പട്ടി കിടപ്പിന്നു
വട്ടംകൂട്ടീട്ടുള്ളത് അമ്മാമൻ സാധാരണയായി ഇരിക്കുന്നതും ശ്രാ
ന്തിയുടെ ഇറയത്തിട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ചാരുകസേരയിലാണ്. ഇ
ങ്ങിനെ ഒട്ടനാൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ ഈ വൃത്താന്തം അ
മ്മാമന് മനസ്സിലായുള്ളു. ഒരു ദിവസം കാലത്തു പട്ടി കിടക്കുന്ന
ത് അമ്മാമൻ കണ്ടെത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരു
ന്ന വടികൊണ്ട് ഒരു വിധം സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെത്ത
ല്ലിയതു വയസ്സായതിന്നു രോഗം പിടിച്ചതിന്നുമായിരിക്കുമെന്നു വി
ചാരിച്ചിട്ടോ എന്തോ പട്ടി പിന്നേയും കസേരയിൽ തന്നെയാണ്
കിടപ്പ്. പിറേറ ദിവസവും അമ്മാമൻ പ്രഹരം കൂട്ടി. ഇടന്
രണ്ടു ദിവസം ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചപ്പോൾ ഈ വർത്തമാനം 'അ
ന്തഃപുരക്കോടതിയിൽ' എത്തി. അന്തഃപുരക്കോടതി എന്നതു സാ
ധാരണ എല്ലാ വീട്ടിലും ഉള്ളപോലെ അയൽവക്കത്തുള്ളവരുടെ
നടവടിയെപ്പററി അപ്പീലില്ലാത്ത വിധി കല്പിക്കുന്നതിന്ന് അത്താ
ഴത്തിനുശേഷം എന്റെ വീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ വിളക്കിന്നു ചുററും
കൂടുന്ന ഒരു സഭയാണ്. അമ്മാമൻ പട്ടിയെ തല്ലിയ കേസ്സ് ആ
സഭയിൽ വിചാരണക്കു വന്നതു പേശാപോലും മുൻ കരുതലില്ലാ
തെയാണ്. കൊച്ചുനാരായണി പട്ടിക്കു ചോറുകൊടുത്തപ്പോൾ
തിന്നാത്തതിനാൽ ആ വർത്തമാനം കല്യാണിയമ്മയോടിങ്ങിനെ
പറഞ്ഞു.

കൊച്ചുനാരായണി—അമ്മെ അമ്മാമൻ തല്ലിയതിനു പട്ടി പിണങ്ങി
യിരിക്കയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചോറു തിന്നുന്നില്ല.

കല്യാണിയമ്മ — കാരണവരെന്തിനീ പട്ടിയെത്തല്ലി പല്ലിളി കാണണ്?

അമ്മായിഅമ്മ — പുഴുത്തപട്ടി കസേരയിൽ കിടന്നാലാരെങ്കിലും തല്ലാതിരിക്കുമോ?

കല്യാണിയമ്മ — ആ പാവത്തിനൊന്തെങ്കിലും അറിയാമോ? കാരണവരിരിക്കുന്നതു കാണാഞ്ഞപ്പോൾ അതു കേറിക്കിടന്നു.

അമ്മായിഅമ്മ — അറിയാത്തതിനു തല്ല്. അറിയുന്നതിനു ചൊല്ല്.

ഇത്രത്തോളം സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞതുടനെ അമ്മായിഅമ്മ സഭയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയി.

മുമ്പൊരിക്കൽ പറങ്ങോടന് ഉറക്കത്തിൽ തല്ലുകൊണ്ടതിനു ശേഷം അവൻ താഴത്തിറയത്താണ് കിടക്കാറുള്ളത് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അമ്മായിഅമ്മ മുകളിലേക്കു പോകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ പട്ടി കസേരയിൽ കിടക്കാതെ ജാഗ്രതയോടെ നോക്കണമെന്ന് അമ്മാമൻ പറങ്ങോടനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം എല്പിക്കാൻ അമ്മാമനു തോന്നിയത് അവന്റെ കഷ്ടകാലത്തിന്റെ മൂപ്പ് എന്നു പറവാനുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉറക്കം വരുന്നതുവരെ അവൻ പട്ടിയെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു. അവനുറങ്ങിയപ്പോൾ പട്ടി പിന്നെയും കയറിക്കിടന്നു. പിന്നെ പട്ടി കിടക്കാതിരിക്കാൻ അവൻതന്നെ കസേരയിൽ കിടന്നു. പിറ്റെ ദിവസം അമ്മാമൻ വന്നു നോക്കുമ്പോൾ പറങ്ങോടൻ കിടക്കുന്നതു കണ്ട് ക്രോധിച്ച് 'അതിൽ കിടക്കാൻ നിന്നെക്കാൾ യോഗ്യത പട്ടിക്കില്ലെ?' എന്നു പറഞ്ഞ് അനവധി പ്രഹരിച്ചു. അടി തുടക്കുന്നതിന്നിടയിൽകൂടി, ഉണ്ടായ സംഗതി മുഴുവൻ പറങ്ങോടൻ പറഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടുംകേട്ടും നിന്നിരുന്ന

അമ്മായിഅമ്മ — കല്യാണിയമ്മ ഇന്നലെ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ താനിരിക്കേണ്ടടത്തു താനിരിക്കാഞ്ഞാൽ പിന്നെ തന്റെ നിലയിൽ നായിരിക്കുമെന്നതു ശരിയായി. ഇനി പട്ടി കിടക്കാതിരിക്കാൻ രാത്രി മുഴുവനും ഇവിടുന്നുതന്നെ ഇരിക്കും.

അമ്മാമൻ — പെണ്ണുങ്ങളും പാഠം പഠിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങിയോ?

അമ്മായിഅമ്മ—അയ്യപ്പനെ! ഞാനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഇനി അതിന്മേലന്റെ നേരെ എതിർത്തുതുടങ്ങും. ഇത്തിരി മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ഒരു നമസ്കാരം.

ഈ സംഭാഷണം കല്യാണിയമ്മ കേട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരുമാതിരി ആപത്തായി കലാശിക്കുമായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാലവിടെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കല്യാണിയമ്മയെപ്പററി താൻ പറഞ്ഞ ഇ ഭർത്താവിന്റെ നാവിൽനിന്നു പുറത്തു വരാതിരിക്കണം പറഞ്ഞാൽ തന്നെ തല്ലുകൊള്ളാതിരിക്കണം ഇനി ഒരു നിമിഷം കളയാതെ പട്ടി കസേരയിൽ കിടക്കാതിരിക്കണമെന്നുമുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിക്കണമെന്ന് അമ്മായിഅമ്മ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. അമ്മാമൻ കാര്യാദികൾ നടത്തുന്നത് അവിടെ ഇരുന്നായതുകൊണ്ടു മാററി ഇടാൻ തരവുമില്ല. സ്ഥലവുമില്ല. വളപ്പിന്റെ വേലി പൊളിഞ്ഞു കെട്ടാതെ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടും തൊവരമുള്ളു കെട്ടിയതും നെല്ലും മിററത്തുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടും പട്ടിയെ കെട്ടിയിടുന്നതിനും തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു കുറെ ഇല്ലിയും മററും കൊണ്ടുവന്ന് അമ്മായിഅമ്മ കസേരയിൽ വെക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. കസേര ചരിച്ചുവെച്ചാൽ മതി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഒരക്ഷരം മറുവടി പറയാതെ ഉടനെ ചരിച്ചുവെച്ച് അമ്മായിഅമ്മ പോകയും ചെയ്തു. മുകളിൽചെന്ന് അമ്മാമനോട്.

അമ്മായിഅമ്മ—പട്ടി കസേരയിൽ കിടക്കാതിരിക്കാൻ ഒരു പണി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അമ്മാമൻ— അസ്സലായി, പട്ടിയെ കെട്ടിയിടാൻ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാഞ്ഞിട്ടാ? മിററത്തു നെല്ലും തൊവരയും കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലെ ഒന്നും തരമില്ലാത്തത്. പോയി അഴിച്ചുവിടു. പക്ഷെ കസേരയിൽ കിടന്നോട്ടെ.

അമ്മായിഅമ്മ—പട്ടിയെ കെട്ടിയിട്ടില്ല.

അമ്മാമൻ—പിന്നെ എന്തു ചെയ്തത്?

അമ്മായിഅമ്മ—നാളെ കാണാമതെ?

അമ്മാമൻ— വേറെ വഴി ഒന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല. വേണെങ്കിൽ

കസേരയെ ആരെങ്കിലും കൊണ്ടുകളഞ്ഞൊ, അല്ലെങ്കിൽ അതി
ന്റെ മുകളിൽ വല്ലതും കേററിവെച്ചുണൊ, കാലത്തു മാററണം.
അമ്മായിഅമ്മ—അതൊന്നുമല്ല ചെയ്യുന്നത്. നാളെ കാലത്തു നോ
ക്കരുതെ?

അമ്മായിഅമ്മ എന്തെങ്കിലും പറയാതിരുന്നാൽ പിന്നെ അ
തിനെപ്പററി ചോദിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ലെന്ന് അമ്മാമനു തീർച്ച ബോ
ദ്ധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. പിറെറദിവസം
കാലത്തു കസേര ചരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതു കണ്ട് അമ്മായിഅമ്മയുടെ
യുക്തിയെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചു പുറത്തേക്കു പോകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ അമ്മായിഅമ്മ
യുടെ പ്രത്യേകബന്തവസ്സിലിരിക്കുന്ന അലമാറയിൽ വെച്ചിരു
ന്ന ഗ്ലാസ് ഭരണിയിൽനിന്നു പഞ്ചസാര കളവുപോയി. പൂട്ടു പൂ
ട്ടിയ മാതിരി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്, താക്കോൽ അമ്മായിഅമ്മയുടെ കയ്യി
ൽനിന്നു വിട്ടിട്ടുമില്ല. ഇതു കണ്ടന്ധാളിച്ച് അമ്മാമന്റെ അടു
ക്കൽ കേസ്സും കൊണ്ടുചെന്നു. അമ്മാമൻ വീട്ടിലുള്ള കുട്ടികളെ
എല്ലാം പിടിച്ചു തല്ലുകയും ചെയ്തു. കട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞ കുട്ടിക
ളെ ഒന്നാണ പറഞ്ഞതിന്നും തല്ലി. അതു കണ്ടപ്പോൾ ചിലര് ഇ
നി കക്കില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അധികം തല്ലുകൊള്ളാതെ പോയി. ഇ
നി കക്കില്ലെന്നു പറഞ്ഞ കുട്ടികളെല്ലാവരുംകൂടി ഈ കളവു ചെ
യ്തിരിക്കാൻ സംഗതിയില്ലെന്നു തോന്നി ഞാനവരെ വിളിച്ച് ചോ
ദിച്ചപ്പോൾ തല്ലുകൊള്ളാതിരിക്കാനങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാണെന്നു കു
ട്ടികൾ പറഞ്ഞു. ഒരുത്തനും കളവു ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതും
ശരിയല്ലെന്നു തോന്നി.

ഞാൻ— അമ്മായി അമ്മെ പഞ്ചസാരക്കള്ളൻ ചില്ലറക്കള്ളനല്ല.
അമ്മാമൻ ഈ കുട്ടികളെ എല്ലാം പിടിച്ചു തല്ലിയതും ശുദ്ധമെ
തെററാണ്. അതുകൊണ്ടു ആ വിരൽപതിഞ്ഞതൊ മറെറാ
നോക്കി ആരാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കണം.

അമ്മായിഅമ്മ— ഇതുതന്നെ ഞാൻ ഓക്കാതെ പറഞ്ഞു പോ
യതാണ്. അതുകൊണ്ടീ പാവങ്ങൾക്കു തല്ലുകിട്ടിയതിനുള്ള വേ

ന്നേ എനിക്കല്ലേ അറിയാൻ പാടുള്ളൂ? ഇനി അതു കണ്ടുപിടിച്ചു അതിന്നൊരു വകതല്ല്. ആകപ്പാടെ പോയതെന്താ? ഇത്തിരി പഞ്ചസാര.

ഞാൻ— എന്നാൽ പോകട്ടെ.

കുട്ടികൾക്കു തല്ലുകൊണ്ട ദിവസം ഞാൻ മദിരാശിക്കു പോയി. പിറേറ ദിവസം കുറെ പലഹാരം കയ്പുരസമുള്ളത് കൊടുക്കാൻ കുട്ടികളെ എല്ലാം അമ്മായിഅമ്മ മുകളിലേക്ക് വിളിച്ചു. ഓരോരുത്തരായിട്ടു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയി. വീട്ടിൽ പാർക്കുന്ന കഞ്ചു എന്ന ചെക്കനും പലഹാരത്തിന്ന് കൈകാട്ടിയപ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മ അവനെപ്പിടിച്ചു. പഞ്ചസാരയിൽപ്പതിഞ്ഞ നാലുവിരലുകളിൽ ഒന്നു (പാമ്പുവിരൽ) സാധാരണയിലധികം ആഴത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കഞ്ചുവിന്റെ പാമ്പുവിരൽ അസാധാരണമായ നീളമുള്ളതായി കണ്ടു. അതാണ് അമ്മായിഅമ്മ പിടിച്ചത്. കഞ്ചുവിന്റെ വിരലും പഞ്ചസാര ഭരണിയും അമ്മാമനെ കാണിച്ചു ശകാരത്തിന് ബോദ്ധ്യം വരുത്തി. പൂട്ടു തുറക്കാതെ കളവു ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെ എന്നു ചോദിച്ചതിൽ തലേദിവസം രണ്ടു കോൽ ദൂരത്തിരുന്ന അമ്മായിഅമ്മ ചായകുടിക്കുമ്പോൾ അലമാറയുടെ ഇടത്തെ വാതിലിന്റെ ബോൾട്ടു നീക്കിവെച്ചുവെന്നും കുടയുടെ വില്ല് വളച്ച് താക്കോൽദ്വാരത്തിലിട്ടു വലിച്ചപ്പോൾ രണ്ടുവാതിലുംകൂടി ഒപ്പം തുറന്നുവെന്നും, പഞ്ചസാര എടുത്തതിന്നുശേഷം അതുപോലെ രണ്ടു വാതിലുംകൂട്ടി ഒപ്പം അടച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞു. സാധാരണയായി താക്കോൽദ്വാരമുള്ള വാതിൽ മാത്രമേ അമ്മായി അമ്മ തുറക്കാറുള്ളൂ. കഞ്ചുവിന്റെ കളവിന്നുശേഷം മറേറവാതിൽ തുറന്നില്ലെങ്കിലും ബോൾട്ടു നേരെയിട്ടു പൂട്ടാറുള്ളൂ. കഞ്ചുവിനെ അപ്പോൾതന്നെ ശമ്പളം കൂടാതെ പിരിച്ചയച്ചു. അമ്മാമൻ വളരെ ലജ്ജിച്ചു? 'ആ പൊല്ലീസിൻസ്പെക്ടർക്കു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം പാറതിക്കാണ് കിട്ടേണ്ടത്' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ ദിവസംപ്രതി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട്

വളരെ ബുദ്ധിയും കാൎയ്യപ്രാപ്തിയുമുള്ള സ്ത്രീയാണ് തന്റെ ഭാൎയ്യ എന്നും സ്നേഹവും നന്ദിയും ശ്രേഷ്ഠതയുമില്ലാത്ത വകക്കാരാണ് തന്റെ കുഡുംബത്തിലുള്ളവരെന്നും അമ്മാമൻ ധരിച്ചുവശായി.

തൃതീയതന്ത്രം സമാപ്തം.

കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

അന്തരിക്ഷം

ഉല്പത്തിയും, ഉന്നതിയും.

രൂപരസഗന്ധാദിരഹിതമായും അമൂൎത്തമായും ഉള്ള ഒരു വസ്തു നമ്മുടെ ചുറ്റും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ചലനങ്ങളാൽ മാത്രം നാം ഇതിനെ അറിയുന്നു. ഒരിക്കൽ നിശ്ചേഷ്ടങ്ങളായി നില്ക്കുന്ന മരങ്ങൾ അടുത്തക്ഷണത്തിൽ അനങ്ങുന്നതും, നമ്മുടെ ദേഹത്തു എന്തോ തട്ടുന്നതായി നമുക്ക് അനുഭവമാകുന്നതും ഈ വസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്താലാകുന്നു. വാതകരൂപമായ ഈ വസ്തുവിനെ നാം സ്പൎശത്താലല്ലാതെ, പ്രത്യക്ഷാനുഭവത്താലറിയുന്നില്ല. മേഘങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നതും, മഴ പെയ്യുന്നതും, മൂടൽമഞ്ഞും മുതലായ പ്രതിഭാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും വാതകരൂപമായ ഈ വായുമണ്ഡലത്തിൽ ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം, അനേകം ആശ്ചൎയ്യപ്രദങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾക്കു പാത്രമായിരിക്കുന്നതും, ഭൂഗോളത്തിനു ചുറ്റും പൊതിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതുമായ വായുമണ്ഡലത്തെ ശ്വാസനമണ്ഡലം അഥവാ അന്തരിക്ഷം എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി എന്ത്? ഉന്നതി എന്ത്? പ്രകൃതി എന്ത്? ഘടന എന്ത്? സമ്മൎദ്ദം എന്ത്? ഭാരമെന്ത്? ഊഷ്മാവസ്ഥ എന്ത്? ചലനങ്ങൾ എന്ത്? എന്നിങ്ങനെ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം പറവാൻ നോക്കാം.

നാം ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന വായുമണ്ഡലം, വാസ്തവത്തിൽ, നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഒരു അംശമാകുന്നു. നാം അല്പം ചിന്തിച്ചതിനുമേലല്ലാതെ, ഇങ്ങനെയൊരു

വസ്തു നമ്മുടെ ചുററും ഉണ്ടെന്നു ബോധപ്പെടുന്നതല്ല. യാതൊരു വസ്തുവുമില്ലാത്ത കേവലമായ ആകാശമാണു് നമ്മുടെ ചുററുമുള്ളതെന്നത്രെ നാം ഗണിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ, കുറെനേരം വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയിട്ടു കിടക്കുമ്പോൾ ഉടൻ, പൊങ്ങിവന്നു് ഈ വായുവിൽ അല്പം ശ്വസിക്കാതെ ജീവിക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യമെന്നു മനസ്സിലാകും. കടുത്ത കാററുള്ളു വീട്ടിന്റെ മേൽപുരയിലുള്ള ഓലകളെ അടിച്ചുപറത്തുന്നതും, കായലിൽ വള്ളങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നതും, മരങ്ങളെ വളച്ചു പൊട്ടിക്കുന്നതും ഈ വായുവിന്റെ പ്രഭാവമാണെന്നു നമുക്കു എളുപ്പം ബോധപ്പെടുന്നതാണല്ലോ. വായു ഒരു പദാർത്ഥമാണെന്നും, വായുമണ്ഡലം കേവലം ശൂന്യാകാശമല്ലെന്നും ഉള്ള വസ്തുത, ഇതിനാൽ വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഘനദ്രവ്യമായ ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തെപ്പോലെ, പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈ വായുവിന്റെ ആദിമചരിത്രമെന്താണു്? ഭൂമിയുടെ പഴയ ചരിത്രത്തെ ഊഹിച്ചറിയുവാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഭൂതലത്തിന്റെ സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾ, അതാതുസ്ഥലത്തുള്ള ശിലകളുടെ പടലിതാവസ്ഥ, ചില പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നെടുക്കുന്ന ഉൽഖേയങ്ങൾ, ചില താഴ്വാരങ്ങളിൽ ഉള്ള വലിയ പാറകളുടെ പുറത്തു കാണപ്പെടുന്ന ഉരണശ്രേണികൾ—ഈ വിധം പല സംഗതികളും, ഭൂഗോളത്തിന്റെ പുരാതനചരിത്രത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ, വായുമണ്ഡലത്തിനു്, ഈ വിധം വല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടോ? സൂര്യഗോളത്തിന്റെ സ്ഥിതിയേയും, വികാരങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ നമുക്കു് ഏറെക്കുറെ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അവയോടു സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയും, ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പററിയുള്ള ചരിത്രത്തെ അറിഞ്ഞും, നമുക്കു വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ പൂർവസ്ഥിതിയെ പരിഗണിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

സൂര്യൻ, ഗ്രഹങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായവയുടെ ആദ്യരൂപം എന്തായിരുന്നു? അവ ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ല. അവ മേഘങ്ങളുടെ മാതിരിയിൽ, നിയതമായ ഒരു രൂപവുമില്ലാ

ത്ത ജ്യോതിസ്സുകളായിരുന്നു. "അവ്യക്തജ്യോതിസ്സ്" എന്നാണ് ഇതിന്നു പേരു പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഗോളങ്ങളെല്ലാം ഈ അവ്യക്തജ്യോതിസ്സിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളാണെന്നു "ലാപ്ലാസ്" (La P!ace) എന്ന പരന്ത്രീസ്—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ വളരെക്കാലം മുമ്പേ വാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അൎവാചീനന്മാരും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

മേഘങ്ങളെപ്പോലെ നിയതരൂപമില്ലാതെ ആകാശത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന അവ്യക്തജ്യോതിസ്സുകൾ, കാലക്രമത്തിൽ തണുത്തുവന്നു, അവ തമ്മിൽ ആകൎഷിക്കയും, ഗരിമാവിഷ്ലാണം എന്ന ഈ ആകൎഷണശക്തിയാൽ, അവയുടെ രൂപം ക്രമേണ ഗോളമാവുകയും ചെയ്തു. അവയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചാൽ, വളരെ അത്ഭുതകരമായിത്തോന്നും. അനേകം വാതകങ്ങൾ വളരെ വെണ്മയോടുകൂടെ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു. ഇവ ക്രമേണ തണുത്തു, എളുപ്പം കട്ടിയാകാവുന്നവ, വേഗം തണുത്തു ഇടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ എതാനും ഭാഗം ജലംപോലെ ദ്രവമായിത്തീൎന്നു. ശേഷം അംശങ്ങൾ വാതകങ്ങളായി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. തണുത്ത കട്ടിയായ വസ്തുക്കളുടെ പുറമേ വാതകങ്ങൾ കത്തിനില്ക്കുയും, ഈ വിധം പല സൂൎയ്യഗോളങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗോളമാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സൂൎയ്യൻ.

വീണ്ടും തണുപ്പുകൊണ്ട്, ദ്രവസ്ഥിതിയിലുള്ള വസ്തുക്കൾ ഘനസ്ഥിതിയിലായി; വാതകങ്ങളുടെ ജ്വാല ശമിച്ചു. ഘനാവസ്ഥയിൽ ഉള്ള വസ്തുപിണ്ഡത്തിന്റെ പുറമേ ഈ വാതകങ്ങൾ ശാന്തമായി നിന്നു. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായ ഒരു ഗോളമാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിയും അതിന്നു പുറമേയുള്ള വായുമണ്ഡലവും.

ഈമാതിരി സംഭവങ്ങൾ എല്ലാഗ്രഹങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ചില വസ്തുക്കൾ അതിശീഘ്രം തണുത്തുവെന്നും, മറ്റു ചിലവ മന്ദമായിട്ടു ഘനീഭവിച്ചുള്ളുവെന്നും, ചില വാതകങ്ങൾ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കതന്നെ ചെയ്യുന്നു എന്നും, മറ്റുചിലവ തണുക്കയാൽ, അ

ഗ്നിജ്വാലനം മാറി, ഒരു വാതകപൂർണമായ സമുദ്രംപോലെ നില്ക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ള ഭേദങ്ങളെ സംഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ ഗ്രഹത്തിലും ഈ മാററങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഓരോ രീതിയിലാണെന്നുള്ള വസ്തുത, മററു ഗ്രഹങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെ പര്യാലോചിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

വ്യാഴം എന്ന ഗ്രഹത്തിൻെറ അവസ്ഥ എന്താണ്? അത് ഇപ്പോഴും വളരെ ചൂടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പൂർണ്ണമായി സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അതിൻെറ ചൂടിൻെറ ആധിക്യത്താൽ, പ്രകൃതി വെളിച്ചം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യാഴഗോളത്തിൻെറ ചുററുമുള്ള അന്തരിക്ഷത്തിൽ അനേകം മേഘങ്ങളും ബാഷ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഇവ, ഭൂഗോളത്തിൻെറ വായുമണ്ഡലത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ എത്രയോ കാലംമുമ്പേ, തണുത്തു കട്ടിയായിട്ടു ഭൂമിയിൽ പതിക്കുമായിരുന്നു. ദൂരദർശിനിയന്ത്രത്തിൽകൂടെ നോക്കിയാൽ, വ്യാഴഗ്രഹത്തിൻെറ അവസ്ഥകളെ അറിയാം. അതിലെ അന്തരിക്ഷത്തിൽ വളരെ നിബിഡമായി മേഘങ്ങൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടറിയാം. ഈ മേഘങ്ങൾ, ജലം ആവിയായിപ്പോയി മാറിനില്ക്കുന്നതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളാണെന്നു ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യാഴഗ്രഹത്തിൽ, ജലം ദ്രവാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഇങ്ങനെ വരുവാൻ ഹേതു, ആ ഗോളം അത്രത്തോളം തണുത്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണെന്നും ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുജൻ, അല്ലെങ്കിൽ ചൊവ്വ എന്ന ഗ്രഹത്തിൽ ജലം ദ്രവാവസ്ഥയിലല്ലാ വർത്തിക്കുന്നത്. കുജഗ്രഹത്തിൻെറ ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ മഞ്ഞുകട്ട ഉണ്ടെങ്കിലും, മററുപ്രദേശങ്ങളിൽ ജലദ്രവം കട്ടെ, അന്തരിക്ഷത്തിൽ നീരാവിയാകട്ടെ തെല്ലുപോലുമില്ല. കുജഗ്രഹത്തെപ്പററിയ അറിവുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിച്ചിരിക്കുന്ന ചില ശാസ്ത്രീയ തത്വാന്വേഷകന്മാർ ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു മേൽപ്രകാരമാകുന്നു. ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ഹിമകാലത്തുമാത്രമേ ജലഘനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുള്ളു. കുജൻെറ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ ജലം സംഭരിക്കുന്നതു, തോടുകൾ മുഖേ

നായാണെന്നും ഇതു തോടുകൾ ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിലെത്തുന്നുവെന്നും ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ചന്ദ്രഗോളം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നു വിചാരണ ചെയ്യാം. ചന്ദ്രഗോളം മുഴുവൻ ഘനാവസ്ഥയാണ്. ജലംപോലെ ദ്രവപദാർത്ഥമാകട്ടെ, നീരാവിപോലെ ബാഷ്പപദാർത്ഥമാകട്ടെ അവിടെ ഇല്ല. ഭൂമിയിലുള്ള മാതിരി ജന്തുക്കളും ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ സംഗതി ഇല്ല. ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ വല്ല ദ്രവപദാർത്ഥവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ജലമായിരിക്കയുമില്ല; ഇതുതന്നെയും, ചന്ദ്രന്റെ മറ്റു ഘനാവസ്ഥകളോടുകൂടി ഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയാൽ, ദ്രവാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നില്ല. ചന്ദ്രഗോളത്തിന് ഒരു ആവരണികയായിട്ട് വായുമണ്ഡലവുമില്ല. വല്ല വാതകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവ, തണുത്തു കട്ടിയായി, ചന്ദ്രഗോളത്തോടു യോജിച്ചുപോയിരിക്കണം. അഥവാ, ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണശക്തിക്കു അധീനമാകാതെ വേറപെട്ടു പൊയ്പ്പോയിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, ഒരു ഗോളത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി, അതിന്റെ ശീതീഭാവത്തെ അനുസരിച്ചുണ്ടായതാണെന്ന് അനുമിക്കാം. വാതകം തണുത്തു ദ്രവമായതും ദ്രവം തണുത്തു ഘനമായതും എത്രയെത്ര കാലംകൊണ്ടാണോ അതനുസരിച്ചു ഓരോരോ ഗോളങ്ങൾക്കും മാററം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അധികം വലുതായ ഗോളം തണുക്കുവാൻ അധികം കാലം വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ആകട്ടെ. കാലക്രമത്തിലുള്ള ഈ ശീതീഭാവംകൊണ്ടു ഗോളങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്താകും? അവ, ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഘനാവസ്ഥമാത്രമായും, അന്തരിക്ഷരഹിതമായുമുള്ള ഒരു ഗോളമായിത്തീരുമോ? അതല്ലാ, നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തെപ്പോലെ, ഒരു വായുമണ്ഡലവും, ദ്രവപദാർത്ഥപൂരമായ സമുദ്രവും ഉള്ള ഗോളമാകുമോ? ഈ സംഗതിയെ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത് അതാതു ഗോളത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തിയെ അറിഞ്ഞിട്ടാകുന്നു. വാതകങ്ങളായ അംശങ്ങളെ, വേറപെടുത്തിദ്ദൂരെക്കളയാതെ, സ്വാംഗമായി പിടിച്ചു നിറുത്തു

ക്കൊള്ളുവാൻ ഒരു ഗോളത്തിന് എത്രമേൽ ആകർഷണശക്തി ഉണ്ടെന്നറിയണം. ഇനി, ആകർഷണശക്തിയുടെ അളവ്, അതാതു ഗോളത്തിലുള്ള വസ്തുപിണ്ഡത്തിന്റെ അളവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അധികം വസ്തുപിണ്ഡമുള്ള ഗോളത്തിന് അധികം ആകർഷണശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കും. പിന്നെയും, വസ്തുപിണ്ഡത്തിന്റെ അളവ് അതാതു വസ്തുവിന്റെ വലിപ്പത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികളെ ആലോചിച്ചാൽ, നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തിന്റെ വായുമണ്ഡലം നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാവുകയില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണ്. വായുമണ്ഡലത്തിലെ ചില ലഘുതരങ്ങളായ വാതകങ്ങൾ— അബ്ജനകം തുടങ്ങിയവ— ധാരാളമായി ചോർന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നമുക്കു ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണം കൃശമായുള്ള ഒരു ശ്വസനമണ്ഡലം നമ്മുടെ ചുററും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു, നാം അധിവസിക്കുന്ന ഗോളത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വലിപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമാകുന്നു. ഭൂഗോളത്തിന്റെ വലിപ്പം എപ്പോഴം ചുരുങ്ങുന്നുവോ അപ്പോഴം ശ്വസനമണ്ഡലത്തിലും, അതു മൂലം മനുഷ്യജാലത്തിലും അനേകം മാററങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

(തുടരും)

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

കാലനില്ലാത്തകാലം

(കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ ഒരു തുള്ളൽ)

“യമൻ എന്നൊരു മൂർത്തി ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ലോകത്തിന് ഇതിൽപരം അനുഗ്രഹം ഒന്നുമുണ്ടാകേണ്ടതില്ലെന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ സാധാരണ ബോധം. പക്ഷേ കാലനില്ലാത്ത ഒരു കാലമുണ്ടായാൽ അനേകകാര്യങ്ങൾ പരുങ്ങലിലാവുമെന്നു സരസകവിയായ കുഞ്ചൻ നമ്പിയാരുടെ ‘പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനം’ എന്ന കൃതിയിൽ

ന്നിന്നു താഴെ ചേൎക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം (ഇന്ദ്രസേനനായും ദേവേന്ദ്രനുമായുള്ള സംഭാഷണം) ഭംഗിയായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനം അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്താലാണ് ഇതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിലെ വൈവാഹികോപപൎവ്വത്തിലുള്ള ഒരുപാഖ്യാനമാകുന്നു പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനമെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ".

വി. കെ. നാരായണപ്പിള്ള ബി. എ.

ഇന്ദ്രനപ്പോളരുൾചെയ്തു കേട്ടുകൊൾക പരമാൎത്ഥം
ഇന്ദ്രനെന്നെങ്ങാനൊരുവനെക്കേട്ടറിയുന്നീലയോ നീ?
ഇന്ദ്രനിന്ദ്രനെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധൻ ഞാൻ മഹാവീരൻ
ചന്ദ്രബിംബാനനേ നിന്നെ ഗ്രഹിക്കാതെ ഞാനുമല്ല.
ധാത്രിയിൽ ഞാൻ വരുവാനും കാരണമുണ്ടിതും ചൊല്ലാം
നേത്രരമ്യാംഗിയാം നിന്നോടെന്തിനു ഞാൻ മറയ്ക്കുന്നു.
മിത്രപുത്രൻ ധൎമ്മരാജൻ സത്രമൊന്നു സമാരംഭി-
ച്ചത്രനാളുണ്ടവൻ ദീക്ഷിച്ചത്ര തന്നെ വസിക്കുന്നു.
ധാത്രിവാസിജനങ്ങൾക്കു മരണവും നാസ്തിയായി
പാൎത്തുകണ്ടാലെത്രകഷ്ടം കാലനിന്നൊരൂട്ടമില്ല.
സത്രശാലയ്ക്കകം പൂൎവ്വയാഗവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു
പത്തുനൂറായിരം വൎഷമിപ്രകാരം ധൎമ്മരാജൻ.
വൃദ്ധന്മാരുടെ കൂട്ടം നിറഞ്ഞു ഭൂതലം തന്നിൽ
പാൎത്തുകൊൾക തിന്നാനും കഴിവില്ലാ കാലേനില്ല.
മുത്തച്ഛൻ മുതുക്കനെന്റെ മുത്തച്ഛനിരിക്കുന്നു
മുത്തച്ഛനവനുള്ള മുത്തച്ഛൻ മരിച്ചീലാ.
അഞ്ഞൂറുവയസ്സുള്ളോരപ്പൂപ്പന്മാരുമിപ്പോൾ
കുഞ്ഞായിട്ടിരിക്കുന്നു അപ്പൂപ്പന്മാരവൎക്കുണ്ട്.
കഞ്ഞിക്കുവകയില്ലാ വീടുകളില്ലൊരേടത്തും
കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കെട്ടുപത്തു പറയരികൊണ്ടു പോരാ.
പത്തുനൂറു പറവെച്ചാൽ മുതുക്കന്മാൎക്കതുകൊണ്ടു-
ണ്ടത്രമാത്രം രണ്ടുപറ വിളമ്പുമ്പോളെത്തുമെല്ലാം.

പത്തുകോടിജനമുണ്ടു പല്ലുപോയിട്ടൊരുവീട്ടിൽ
കുത്തിവച്ചപാവപോലെതിങ്ങിവിങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.
കണ്ണിലെപ്പോളകൾകൂടെനരച്ചുള്ളനരന്മാർക്കു-
മെണ്ണമില്ലിവണ്ണമുള്ളപെണ്ണുങ്ങൾക്കുമെണ്ണമില്ല.
കണ്ണുകാണാത്തവർപിന്നെ കാതുകേളാത്തവർപിന്നെ
കിണ്ണത്തേക്കാൾമിനുപ്പുള്ള കഷണ്ടിക്കാരേറെയുണ്ടു
ആധിയല്ലാതൊരുവസ്തുശരീരത്തിലവർക്കില്ലാ
ഉപാധിതിക്കുംകുറവില്ലാദ്ദീനിലക്കുംകുറവില്ലാ.
പത്തുനാൾഭക്ഷിയാഞ്ഞാലുംചത്തുപോകുന്നതുമില്ലാ
പത്തനങ്ങളിടംപോരാഞ്ഞെത്രദുഃഖംമനുഷ്യർക്കും
ഉന്നതത്തിൽകിടക്കുന്നോരുരുണ്ടുപാറമേൽവീഴും
ഭിന്നമാകുമതുനേരംമസ്തകംഗാത്രവുംകാലും
ഒന്നുരണ്ടല്ലതലക്കാമ്പുള്ളവന്മാർപതിക്കുന്നു
ഒന്നുകൊണ്ടുംപ്രാണനാശംവരുന്നില്ലിന്നൊരുത്തർക്കും.
ഉള്ളതിൽസങ്കടമോർത്താൽനാട്ടുവാഴിപ്രഭുക്കൾക്കു
കള്ളനെക്കൊല്ലുവാൻമേലാവെട്ടിയാൽചാകയില്ലല്ലൊ.
ഉള്ളവസ്തുക്കളെപ്പേർത്തുംകട്ടുതിന്നുന്നൊരുകൂട്ടം
തുള്ളലോടെനടക്കുന്നതെല്ലുപടിയവർക്കില്ല.
രാജധാനികൾക്കുംപുക്കുരാജഗണാധാരവുംകെട്ടു
വ്യാജമെന്നെപകൽക്കൂടെത്തസ്കരന്മാർനടക്കുന്നു.
വ്യാജശിക്ഷാകാരണത്താലപ്പോളമ്പലത്തിൽപൂജമുട്ടി
പൂജകൊണ്ടുപൂരമേറിത്തിരിച്ചയെമ്പിറന്മാരും.
മന്ത്രികൾക്കുതന്ത്രമൊന്നപ്പടിയില്ലാതുണർത്തുമളും
മന്ത്രികളെപ്രജകൾക്കുംശങ്കയില്ലാമനക്കാമ്പിൽ.
അന്തമില്ലാഞ്ഞരാചാരംമുഴുത്തൂഴിയിലെല്ലാം
ഭ്രാന്തകന്റെയോഗമിപ്പോളനർത്ഥത്തിനൊക്കെമൂലം.
ബ്രാഹ്മണർക്കുയാഗമില്ലാകർമ്മമില്ലാധർമ്മമില്ലാ-
ശാന്തിചെയ്യാൻക്ഷേത്രമില്ലാശാന്തരായിട്ടാരുമില്ലാ.
എത്രയുംപിന്നെനിനക്കുന്നതുഷ്ടാകൃതികൾക്കൊത്തവണ്ണം

ജന്തുധൎമ്മത്തിനും പിന്നെ*വസ്ഥയില്ലെന്നായിവന്നു
ഉത്തമസ്ത്രീകടെ പാതിവ്രത്യമെല്ലാമസ്തമിച്ചു
ഒത്തവണ്ണം പുരുഷന്മാർ സഞ്ചരിപ്പാനൊരുമ്പെട്ടു
ചത്തുപോമെന്നൊരു ഭീതി ദുൎജ്ജനങ്ങൾക്കില്ലയെന്നാ-
ലിത്തരം കാട്ടുവാനാരും മടിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
ഉടുപ്പാനും ഭുജിപ്പാനും കൊടുക്കുന്ന പുരുഷന്മാ-
രട്ടമാൻ സമ്മതിക്കാതായ് ചമഞ്ഞു വേശ്യമാരിപ്പോൾ
കൊടുക്കുന്ന പുരുഷന്മാരടുക്കുമ്പോൾ മിടുക്കന്മാർ
കൊടുക്കും താഡനം പാരം കടുക്കുന്നു ദുരാചാരം.
കലികാലത്തിലേറെല്ലാം കഷ്ടകാലമായിവന്നു
ഉലകിൽ കലഹമില്ലാഞ്ഞു വലഞ്ഞു സൎവ്വജന്തുക്കൾ
കലഹാരംഭം വരുത്തുന്നോർ കലഹം ചെയ്യാൽ മരിക്കാഞ്ഞാൽ
കലഹാന്തി വരുമെന്നു കലനാ ചെയ്യുന്നിതോ ബലേ.
പെരുകെപ്പെരുക വളരുന്ന ജീവജന്തുക്കൾക്കു പാൎത്താൽ
ത്തുറവില്ലാ പാരിടത്തിലൊരിടമൊഴിവില്ലാ
മൂൎദ്ധമാംസം ഭുജിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുമിക്കാലം
കൊറവർ പോലും നാറ്റിയായിരിപ്പാനെളുതല്ലാ.
മെച്ചമോടെ പുലി പന്നി സിംഹവും തങ്ങളിൽ തന്നെ
പച്ചമാംസം കടിച്ചാശു ഭുജിക്കുന്നു സൎവ്വകാലം
കൊച്ചുമത്സ്യങ്ങളെപ്പാടെ വിഴുങ്ങും വലിയമത്സ്യം
[illegible]ളെപ്പോലെയവരെല്ലാം.
ദുഷ്ടജന്തുക്കളെക്കൊണ്ടു പണ്ടുള്ള ഭയമെല്ലാം
അസ്ഥിമാത്രം പോലുമാരും കാട്ടുവാനില്ലെന്നുവന്നു
പട്ടിണിക്കു വഴി വീണു വഴിപോക്കർക്കെത്ര കഷ്ടം
പട്ടണത്തിലെങ്ങുമിപ്പോൾ പണവും കാശുമില്ലാതായ്
ഊട്ടുതെണ്ടി നടന്നിട്ടും കഴിക്കുന്നു ബ്രാഹ്മണർക്കിപ്പോൾ
ഊട്ടിലെങ്ങും ചോറുകിട്ടും പുരുഷാരത്തിന്റെ മൂലം.

---

* വ്യവസ്ഥ എന്നതിന്റെ സങ്കോചം

ആട്ടമാടിനടക്കുന്നോരാട്ടരെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
കൂട്ടമൊക്കെപ്പിരിഞ്ഞോരോരോർകൂട്ടു് ലന്നമിരക്കുന്നു
പാട്ടുകാൎക്കുവിശന്നിട്ടുസ്വരവുംജൎജ്ജരമായി
നാട്ടിലെങ്ങുമൊരുകാശുലഭിപ്പാനുംവകയില്ല
പാട്ടുകേട്ടാലൊക്കെസൌഖ്യംപട്ടിണിയായ്ക്കിടക്കുമ്പോൾ
ഊട്ടുകേട്ടാൽതലപൊക്കുമെല്ലാകളിപ്പോളെങ്ങുമില്ല
ചേട്ടനെന്നുംതമ്പിയെന്നുംതങ്ങളിലുള്ളനുരാഗം
ചേട്ടകൾക്കുനാസ്തിയായികൂട്ടമേറിച്ചമകയാൽ.
ചേട്ടനെന്നാലൊന്നരണ്ടല്ലമ്പതുംതുവമഞ്ജുവാം
കൂട്ടായിപ്പലകളിവാഴനൊത്തുബന്ധംചാക്കുമില്ല.
നാട്ടുവാഴികൾക്കുമില്ലകപ്പലില്ലാചുങ്കമില്ലം.
കാട്ടുവാഴികളിപ്പോൾനല്ലൊരല്ലലുംതിന്നപക്ഷിദം.
മോടികൂട്ടിനടക്കുന്നപുരുഷന്മാൎന്നാസ്തിയായി
നേടിവച്ചപണംവിറ്റുതിന്നാൻശേഷംവകയായി.
കാരിയക്കാരനാളുണ്ടുകലക്കുത്തുതാളിക്കുമേൽ
നാരിയെക്കൊണ്ടുപാൎപ്പിച്ചുസുഖിച്ചുവാണവനിപ്പോൾ
ആരിയച്ചെട്ടിയെച്ചെന്നുകാൽപിടിച്ചുകിടക്കുന്നു
കാരിയാരണ്ടുവറ്റെങ്ങാൻകിടച്ചെങ്കിലായതന്നെ.
പാരിലുള്ളവൎത്തമാനാകഷ്ടമെന്നേപറയാവൂ
നീരസങ്ങൾവിസ്തരിച്ചിട്ടെന്തുകാൎയ്യംനമുക്കിപ്പോൾ.
കവടിക്കാരെന്നയുള്ളഗണിതക്കാരെന്നുമിപ്പോൾ
കപടങ്ങൾപറഞ്ഞൊന്നുഫലിപ്പിപ്പാൻവകയില്ല.
ഗണിതഗ്രന്ഥവുംകെട്ടിത്തലക്കുംവച്ചൊരുദിക്കിൽ
കണിശന്മാർവിശന്നങ്ങുശയിക്കുന്നുപലർകൂടി.
ഗുണദോഷംവിചാരിച്ചുപറഞ്ഞാലെങ്കിലൊന്നാലും
പണംകിട്ടാൻതടവില്ലപണ്ടിതിപ്പോൾദുൎഘടമായി
ഗുണമെന്തുദോഷമെന്തുമരണമില്ലാതൊട്ടും
ഗണിതംകൊണ്ടൊരുവസ്തുഗ്രഹിപ്പാനില്ലെന്നുവന്നു.
ചികിത്സക്കാരെന്നുംപിന്നെമരുന്നിന്നുനാസ്തിയായി

ചികിത്സിപ്പാനൊരുത്തന്നും രോഗമില്ലാശരീരത്തിൽ.
രോഗമെല്ലാമന്തകന്റെ സചിവന്മാരവർപിന്നെ
യോഗമങ്ങുശ്രവിക്കുന്നനടപ്പാൻകല്പനയില്ല.
യോഗഗ്രന്ഥവും നല്ലോരഷ്ടാംഗഹൃദയവും
ആകെക്കൂടവെയങ്ങുകെട്ടിവച്ചുവൈദ്യരെല്ലാം.
രോഗംകൊണ്ടുഴലുന്നജനത്തിന്റെഗൃഹത്തിൽചെ-
ന്നാകുലാൽ ഭുജിപ്പാനും കൊതിക്കേണ്ടാ (മേലിലാരും.)
അസനവില്ലാദരിദ്രോഗാമലകാരിയെന്നുകാച്ചി
വ്യസനമെഴുതികാട്ടും കശ്മലാകാരനിനിക്കൂട.
രസികച്ചാരെന്നഭാവം നടിച്ചു സഞ്ചിയുമായി-
ട്ടസുരന്മാരെന്നപോലെ രോഗിവീട്ടിൽ ചെന്നുകൂടി
ഗുളികയും കഷായവും കൊടുത്തു ചാകട്ടെയെന്നപോലം
കളവുവല്ലതും ചൊല്ലിത്തിരിക്കും വൈദ്യനിക്കാലം
തരംകെട്ടുതന്നിഷ്ടഭക്ഷണത്തിനുവകയില്ലാ-
ത്തിരന്നങ്ങുനടക്കുന്നവിദ്വാന്മാരൊന്നുമില്ല.
*ഏലനാചന്ദനച്ചൂർണ്ണം ബൃഹപ്പഞ്ചാശരീരസാധിതം
മനസ്സിലുണ്ടിവയെല്ലാം പ്രയോഗിപ്പാനൊന്നുമില്ല.
യമനും വൈദ്യനും തമ്മിൽ പ്രാണവിശ്വാസമെന്നാലും
യമനെക്കൂടാതെകൊൽവാൻ വൈദ്യനേകനൊളുതല്ലാ.
അനർത്ഥം മന്ത്രവാദിക്കും കുറക്കെ സംഭവിക്കുന്നു
സമർത്ഥനെന്നുമേ ചെന്നാലനർത്ഥം കിട്ടുകയില്ല
യക്ഷിപീഡ, രക്ഷിപീഡ, ദേവതാപീഡയും ബ്രഹ്മ-
രക്ഷസ്സുദ്രോഹവുമില്ല കപനില്ലാതെയുള്ളനാട്ടിൽ
സാക്ഷിയായിട്ടിവകെല്ലാമീശ്വരനന്തകനല്ലോ
ദീക്ഷിതന്മാരെന്നേരമിവയെല്ലാമടങ്ങിപ്പോയ്
മനിക്കാത്തുള്ളവരല്ലമനുഷ്യർക്കിക്കാലം
മനസ്സുമുട്ടതിയായിട്ടുകപ്പെട്ടുവിശപ്പോട്ടും

---

* സഹസ്രയോഗഗ്രന്ഥോക്തം

സഹിയാത്തവെളിച്ചപ്പാടെംളിച്ചപ്പുറശയിക്കുന്നു
വഹിയാവാളെടുപ്പാനുംതുള്ളലേറ്റുംഫലിക്കാതായ്
തിട്ടകങ്ങളിവചൊന്നാലൊട്ടുകമ്മിയില്ലെടോബാലെ
കിടക്കുന്നുപലക്കൂട്ടംപറവാനിനിയുംമേലിൽ
മുടക്കങ്ങൾപലതുണ്ടുനമുക്കുയോഗമില്ലാഞ്ഞി
ട്ടൊടുക്കംഞാൻപുറപ്പെട്ടുപത്മജന്മാവിനെക്കാണ്മാൻ.

൯൬൩-ലെ ഒരു എഴുത്ത്*

അരുളിച്ചെയ്യു എത്രയും കീൎത്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട ബെങ്കാളി ലെ ഗൌൎണ്ണദോര ജനറാൾക്ക് എന്നാൽ, ഹൈദർ നവാബു ബെലത്തോട്ടുകൂടി മലയാളത്തിൽ വന്നു പല രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യങ്ങളും ഒതുക്കി നമ്മുടെ രാജ്യവും ഒതുക്കുവാൻതക്കവണ്ണം പാളയം നമ്മുടെ രാജ്യത്തും കടത്തി ഇട്ടതിന്റെശേഷം അക്കാലം കൊച്ചിയിൽ കോട്ടയിൽ വാഴുന്ന എതിരേലന്മാരായിട്ടും തുപ്പാപ്പി സാത്രുപത്തികൾ രാജാവുമായിട്ടും ഈ വന്നിരിക്കുന്ന ഉണരോഷംകൊണ്ടു വിചാരിച്ചാരെ, ഇപ്പൊഴത്തെ അവസ്ഥക്കു ദ്രവ്യം കൊടുത്തിട്ടും രാജ്യം പോകാതെ നിലനില്ക്കണമെന്നും, പിന്നത്തേതിൽ വേണ്ടും പ്രകാരം വിചാരിച്ചുകൊള്ളാമല്ലൊ എന്നും എതിരേലന്മാരും തുപ്പാപ്പി സാത്രുപത്തുകൾ രാജാവും പറകകൊണ്ടു നവാബായിട്ടും സമാധാനം ചെയ്തു കാലത്താൽ ദ്രവ്യവും കൊടുത്തു നാം നിലനിന്നുവരുന്ന അവസ്ഥയും ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിയുടെ ചേറവായി മണപ്പുറം കോട്ടയും ഒതുക്കിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരങ്ങളും ബോധിച്ചുവല്ലൊ ഇരിക്കുന്നു. ഹൈദർ നവാബു മരിച്ചതിന്റെശേഷം അയാളുടെ മകൻ ടിപ്പുസുൽത്താൻ എത്ര രാജ്യം അനുഭവിച്ചു വരുന്നു. ഇപ്പോൾ

---

* ടിപ്പുവിനെ ജയിപ്പാൻ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സഹായം ചോദിച്ച് ൯൬൩-ൽ കൊച്ചി തമ്പുരാൻ അയച്ച തീട്ടൂരത്തിന്റെ പകൎപ്പ്

അനുഗ്രഹം ബാദ്ശാ എന്ന നാമവും എടുക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കഴി
ഞ്ഞ (൯൬൨) മേടമാസത്തിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ കൊച്ചി കോട്ടക്കു
വന്നതിന്റെ ശേഷം തന്നെ വന്നുകണ്ടുകൊള്ളണമെന്നു മൂന്നു കടലാസ്സ്
എഴുതി വന്നതല്ലാതെ ഒടുക്കം കടലാസ്സ് എഴുതി ആളുവരികകൊ
ണ്ട് അതിന്റെ ഗുണദോഷം എതിരേലത്തും തുപ്പാപ്പി സ്വത്രപതി
കൾ രാജാവും നാമുമായിട്ടു വിചാരിച്ചാറെ ഇപ്പോൾ ചെന്നുകാ
ണാഞ്ഞാൽ വേഗത്തിൽ രാജ്യം ഒടുക്കി എറിയദോഷം വരുമെന്നും
അതുകൊണ്ടു ചെന്നു കണ്ടേക്ക ആവു എന്നും തൃപ്പൂണിത്തുറെവച്ചു
തമ്മിൽ കൂടിക്കാഴ്ച ഉണ്ടായതിന്റെശേഷം എതിരേലത്തും രാജാവുമാ
യിട്ടും വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിക്കകൊണ്ട് എടവമാസം 14-ാം൹ പാ
ലക്കാട്ടുശ്ശേരിക്കു ചെന്ന് 14-ാം, 15-ാം, 16-ാം തിയ്യതിയുമായിട്ടു ടിപ്പുസുൽ
ത്താനുമായിട്ട് കണ്ടു പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് 16-ാം൹ അവിടെനിന്നു
ഇങ്ങോട്ടു മടങ്ങിപ്പോരികയും ചെയ്തു. കണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേ
ഷമായിട്ടുള്ള വർത്തമാനങ്ങളും താല്പര്യമായിട്ടു കേട്ടു അവസ്ഥയും എ
തിരേലത്തെയും തുപ്പാപ്പി സ്വത്രപതികൾ രാജാവിനെയും ബോധി
പ്പിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് എതിരേലത്തേടെയും രാജാവിന്റെയും കടലാസ്സ്
എഴുതി വരുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഒക്കെയും അറിയാമല്ലോ. ടിപ്പു
ബാദ്ശാ അറുപതിനായിരം പുരുഷാരത്തോടും ഇങ്ങോട്ടുക്കു വന്നതു
മനോടുംകോട്ടകളും കൊട്ടത്തല്ലും കൊട്ടയുടെയും ഉറപ്പുകൾ കണ്ട്
ഇളക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ബാദ്ശാ ഗ്രഹിക്കകൊണ്ട് തിരിച്ച്
അങ്ങോട്ടുക്കു പോകയും ചെയ്തു. വേനൽ പിറന്നാൽ എറിയ ബല
ത്തോടും വരുമെന്നും പാലക്കാട്ടുശ്ശേരി നമുക്കു വിശ്വാസമുള്ള ഒരു
ആള് പറകയും ചെയ്തു. നാം ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പഞ്ഞിയെ
വിശ്വസിച്ചു നടന്നു വരുന്ന അവസ്ഥയും നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്ന
ഖേദങ്ങളും വൈഷമ്യങ്ങളും പല സംഗതികളും നാം എഴുതിക്കൊ
ടുത്തയച്ചിരിക്കകൊണ്ട് ബോധിച്ചുവല്ലോ ഇരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ
കൊച്ചിക്കോട്ടയിൽ വാഴുന്ന എതിരേലത്തെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടും
ഉപായങ്ങൾകൊണ്ടും അവസ്ഥപോലെയുള്ള സഹായങ്ങൾ നമുക്കു
ചെയ്തു വരികകൊണ്ടും അത്രെ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ നിലനിന്നു കഴി

യുന്നത്. ഇപ്രകാരത്തെ ഭാവസ്ഥക്കു ബെഹുമാനപ്പെട്ട കുമ്പഞ്ഞി
ൻെറ ബലം തികച്ചിലായിട്ടു വരുന്നതാൽ നിലനിന്നു കൂടികയില്ല
ന്നത്രെ നമുക്കു തോന്നുന്നത്. എന്നു വരുമ്പോൾ ബെഹുമാനപ്പെട്ട
കുമ്പഞ്ഞിക്ക് മലയാളത്തിൽ സ്ഥലങ്ങളും പോകേണ്ടിവരുമല്ലൊ.
കുമ്പഞ്ഞിയും രണ്ടു സ്വരൂപവും അന്യോന്യം ഗുണദോഷം ഒന്നാ
യിരുന്നിരിക്കകൊണ്ട് കുമ്പഞ്ഞിയുടെ ബലം തികഞ്ഞ് എത്തി
കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരുംകൂടി പ്രയത്നം ചെയ്യുമ്പോൾ ശത്രുവിൻെറ
അമർച്ച വരികയും ചെയ്യുമല്ലൊ. മലയാളത്തിൽ ശേഷമുള്ള രാജാ
ക്കന്മാർക്ക് പല പ്രകാരത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടി സങ്കടങ്ങളും അനുഭവി
ച്ചിരിക്കകൊണ്ട് കുമ്പഞ്ഞിയും രണ്ടു സ്വരൂപവുംകൂടി ഒന്നായിട്ടു
ള്ള പ്രയത്നം ചെയ്യുമ്പോൾ അവരോടുകൂടി നിന്നിട്ടുള്ള പ്രയത്നം ഒ
ന്നായിട്ടു വരികയും അതുകൊണ്ട് കുമ്പഞ്ഞിക്കും ചില കാൎയ്യലാഭ
ങ്ങളും ഉണ്ടാവാനുള്ള സംഗതി ആയിട്ടു വരുമെന്നും അത്രെ ഞാം
നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒക്കെയും നമ്മുടെ ജനറാൾ
വേണ്ടുംപ്രകാരം ഗുണദോഷം വിചാരിച്ച് വേണ്ടുന്ന ബലം അയ
ക്കുമെന്നും കുമ്പഞ്ഞിയും രണ്ടു സ്വരൂപവും അന്യോന്യം വിശ്വാ
സം മേൽക്കുമേൽ വൎദ്ധിച്ചു ചെല്ലുന്നതിനുവേണ്ടുന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളു
മെന്നും നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജനറാളും നാമുമായി
ട്ടുള്ള അന്യോന്യവിശ്വാസത്തിൻെറ അടയാളത്തിന്ന് അസാരം
ഒരു സൌശീല്യം കൊടുത്തയക്കുന്നതും നല്ല മനസ്സോടുകൂടി കൈ
ക്കൊണ്ട് ഇവിടെ വേണ്ടും കാൎയ്യങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ ജനറാൾ ശരീ
രസ്വാസ്ഥതയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിനും മറുപടി എഴുതി
വരികയും വേണം.

പൂമാതിൽപ്പുതുമമെപ്പുണൎന്നപുകഴുംപൊമ്പായ്തുന്നാമനാ
പ്പൂമെത്തപ്പുറമേറിയങ്ങനെയങ്ങിട്ടുംമറക്കാതലെ!
ഈമട്ടാഴിചുഴന്നധാത്രിയിലെഴുംമാച്ചാകളികൾക്കിന്നിമേൽ
നാമാളല്ലവലഞ്ഞതെല്ലകനിവുണ്ടായീടണംകാണണം.

നടുവത്ത് മഹൻനമ്പൂരി.

കോമുമേനോൻ

(ഇം: ച്ച്)

ഏററം നീണ്ടു തടിച്ചു വന്മലകണ-
    ക്കുള്ളൊരുമൊട്ടക്കരി-
ച്ചൂററൻതേച്ചുമുടച്ചുകത്തിയുമെടു-
    ത്തുററംകലന്നിങ്ങിനെ
ചോരന്മാരനിനച്ചിടാതെവഴിയിൽ
    കണ്ണിട്ടുനില്ക്കുന്നതായ്
തെററന്നായവർകണ്ടുപോക്കിരിയവൻ
    ചേക്കാലിയാണോർക്കണം   ൬൬

ഇച്ചൊല്ലെന്താണുതേച്ചിങ്ങിനെതെല്ലുതെല്ലെരി-
    ന്നീടുമീക്കത്തിനാട്ടി
തീച്ചൂളുംകണ്ണുരുട്ടി, പ്പെരുവഴിയിലിരി-
    ക്കുന്നതാക്കുന്നതെന്തോ?
മെച്ചംകപ്പാടെനോക്കീട്ടുകമലികവിറ-
    ച്ചുന്നു, ചേക്കാലിയെന്നും
ചൊല്ലുമെന്നല്ലൊരാളെന്നൊതനി നവൊട്ടുമാ-
    ള്ളൂട്ടർമെല്ലെന്നുചൊന്നു.   ൬൭

പുത്തൻപുഞ്ചിരി, തൂനിലാവിനെതിരായ്
    ത്തൂകീട്ടുമേനോനട-
ത്തെല്ലുമ്പോൾവഴിവിട്ടുതാണുതൊഴുതാ-
    ച്ചേക്കലിയോതീടിനാൻ
കെത്തമ്പോടെവിരുത്തിലെക്കരമുതലാ-
    ളന്മാരവന്മാരോടിരായം-
ടൊത്തുംകൈകൊണ്ടുനടപ്പതെന്നിതുപറ-
    ഞ്ഞീടാൻകനിഞ്ഞീടണം?   ൬൮

എന്നീവണ്ണമവൻപറഞ്ഞമൊഴികേ-
ട്ടോതീടിനാൻമേനവൻ
'നന്നിനിനമ്മടെകപ്പകത്തിയുമെടു-
ത്താറോട്ടുപോരട്ടെയാൻ
നിന്നീടുന്നു,നിണക്കുവല്ലപണവും
വേണെങ്കിൽഞാൻതന്നിടാം
കൊന്നീടേണ്ടചൊടിച്ചൊരാളെയുമെടോ
ചങ്ങാതിമാരെങ്ങനീ' ൧൯

ചൊല്ലാളുന്നമണൽകഴിക്കുന്നടകൊ
ണ്ടിട്ടുണ്ടു ഞാൻ,ചപങ്ങാടി
കല്ലാകുന്നൊരുതൃശ്ശൂർതൻപൂടമുറി
ക്കാകുന്നുപോകുന്നതും
വല്ലാത്തുള്ളൊരുമുട്ടുവല്ലതുമെടോ
ചേരാലിയുണ്ടെങ്കിൽഞാ-
നെല്ലാംതീർത്തുതരാം,മടങ്ങിയവിടെ
ച്ചെന്നിട്ടുവന്നീടുനീ ൨൦

ഇതുകേട്ടുപറഞ്ഞുകൂറ്റനപ്പോൾ
'മുതലാളുൻവെവർതകിഴങ്ങടേണം,
ഇതുനാളടിയന്തരംമുടങ്ങാ
ചതിയെന്നുണ്ടിതിലൊന്നറിഞ്ഞിടേണം ൨൧

'കൊതിയുണ്ടവളിൽക്കുടുങ്ങിനായ-
ക്കതിനാലീയടിയന്തരംനടക്കെ
ചതിയാൽമണവാളനെത്തടുക്കു-
ന്നതിനാണീവഴിയിങ്കൽനില്പതിഞാൻ' ൨൨

ഉരചെയ്യുമടിച്ചിടാതെമേനോൻ
'അതിജാലിനിണക്കുനല്ലതല്ല

ഒരുവകനുവേണ്ടിനിപൊടിച്ചി
അരമർത്ത്യരെകൊലയികലെപ്പെടൊല്ലെ ൭൨

'ഒരുത്തുറപ്പണംകുടുങ്ങി, തന്നാ-
ലിരുനൂറിൽക്കുറയാതെഞാൻതരികാം.
ഒരുവന്റെകഴുത്തറുത്തിടാൻനി
കരുതിടല്ലെപറഞ്ഞതിന്നയല്ലോ?' ൭൩

മടിയുണ്ടുകഴുത്തുവെട്ടുവാൻഞാൻ
കുടിയന്നാണവിടത്തെയെന്തുചൊല്ലാം
കുടിനിന്നിടുമപ്പുറമ്പൊഴിപ്പി-
ച്ചിടുവാൻനായരൊരുത്തിട്ടുമടിച്ചാൽ' ൭൪

'വിടുവിപ്പതിനിണക്കുവേണ്ടപോലേ
കുടികെട്ടാണവനാംപറമ്പുനല്ലാം.
തൊടിയൊന്നുതരാം, നടക്കുവാൻഞാൻ
ഉടനേകണ്ടവുമൊട്ടുതന്നിടാംകേൾ.' ൭൫

'പറയുന്നതുകേൾക്കുവാനൊരുക്കം
കുറയുംമാപ്പിളയല്ലഞാൻനിനച്ചാൽ
മുറിനല്ലിടുവാൻതുടങ്ങുമാളു-
രറിയുന്നില്ലവനിങ്ങുവേണ്ടതാരാളും' ൭൬

'ആരായാലെന്തുവേണം പുടമുറിയെ
മുടക്കേണ്ടനീവേണ്ടതെല്ലാം
ധാരാളംതന്നിടാംഞാൻപലതവണ
പണംതന്നിരിക്കുന്നവല്ലോ.
നേരായ്നാളെപ്പുലർച്ചെക്കവിടെവരികനീ
ക്രൂത്തുപാടംനടക്കാൻ
നേരാക്കമൊന്നുഞാൻചൊല്ലിടുകിലതു
പിഴക്കില്ലപാരമേലുമിപ്പോൾ. ൭൭

'അയ്മ്പതുപണമുണ്ടിപ്പോ-
ളവൊട്ടുകയ്യോണ്ടുനെല്ലുമേടിച്ചും
ഞാൻപോയ്നാളെമടങ്ങി-
ട്ടമ്പോളവിടെച്ചൂരിക്കകാണേണം' ൯൯

'മുതലാളൻതാനാണേണം
ചിതമൊട്ടുമുറിനല്ലിട്ടന്നൊരാളല്ലോ
ചതിയൻനായർപറഞ്ഞി-
ല്ലതിനാളാരെന്നറിഞ്ഞതില്ലൊട്ടും.' ൱

എന്നുപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു
പോന്നാംകയ്യോണ്ടുമാപ്പിളതെളിഞ്ഞു
തന്നുടെകുടിയിലണഞ്ഞു
നന്നീമുതലാളനെന്നകമലിഞ്ഞു. ൱൧

അടിയന്തരമതുപാരം
പൊടിപാറിനടന്നിതന്നിരവുനേരം
വടിവൊട്ടുകരളിൽത്താരം-
മ്പടിയമളെഴുമതതിൽതീർത്തിതിരുപേരും. ൱൨

ഉയ്തമുടല്യമൊന്നാംമട്ടുകെട്ടിപ്പണന്നാ-
കയ്യിൽമൊഴിമുടിമുത്തുംമേനാവൻതന്റെമേററം
ഉയരമൊരന്തരയോടുംവാണമട്ടായിരംനാ-
വിയലുമൊരകരത്തൻപാമ്പുമേരുതാൻതെണ്ടും. ൱൩

കൂററാരണ്ടുപേരുംപലതുമതുമിതും
ചൊന്നുംപൂകണേത്തി
നീരാതവ്യന്നാവണ്ണംതെളിവിനൊട്ടുകളി-
ച്ചുടിത്തണപ്പാന്നുംഞാൻ
വേറയോരോനമോനുന്നതിന്റകരതിട്ട-
ന്നില്ലപൂവ്വാപവമ്പാൽ

മാറാതെതന്നിച്ചരാവുംപകലുമവരിത-
ന്നീടിനാരാടലെന്ന്യ — വൃത്ത

ചേണൊലിക്കുന്തിവെച്ചീടിന്നതൊടികളുമാ-
ക്കൂത്തുപാടങ്ങളുംതാം-
നാട്ടിൻകുളങ്ങൾക്കുറെക്കിട്ടുവന്നുടയകരാം
കരാമ്പിനൊക്കട്ടെമേന്നാൻ
മല്ലുക്കൂന്നാളെക്കതിച്ചങ്ങിനെപകലിരവും
കേമമേന്നോനിൽവാഴ്കും
വക്കാണംപൂണ്ടിരുന്നാൻകരളിന്നുവളവേ-
റീട്ടമന്നോട്ടവാടി — വൃത്ത

ഇക്കവിൻകറപറ്റിടാത്തകരളുംകള്ളംകളിക്കുന്നൊര-
ച്ചുക്കാലിക്കുടയോരുകെട്ടകരളുംതെൻനന്മയാൽമേനവൻ
നില്ലാതിങ്ങിനെപാട്ടിലാക്കിവളരെക്കുറ്റേടിയന്നീടിനാ
നൽക്കാമ്പിൽക്കറയറ്റവൻചലയുമററില്ലൊക്കെതെല്ലെങ്കിലും

ഇന്നിന്നിത്താംവല്ലത-
മെന്നിനിയുംചൊല്ലുവാൻതിരക്കേണ്ട
ചെന്നുകിടപ്പിന്നുറക്കം
വന്നുകൾക്കുന്നുകണ്ണടൂട്ടുന്നു — വൃത്ത

സമാപ്തം.

പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ധ്രുവദീപ്തി
(൧)

ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ മൂലയിൽ കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന കേരളീയർക്ക് അവരവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്നകത്തുള്ള വിശേഷങ്ങളെങ്കിലും നടന്നുകണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ സാധി

ക്കുന്നില്ല. പിന്നെയുണ്ടോ അതിന്നപ്പുറമുള്ള കാഴ്ചകൾ അനുഭവിച്ചു രസിപ്പാൻ സംഗതിയാകുന്നു? പരിഷ്കാരം വൎദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവുന്ന കൃത്രിമ മോടികൾ അന്യദിക്കുകളിലുള്ളതുപോലെതന്നെ ഒരു കാലത്തല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു കാലത്തു നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അതിമാനുഷശക്തിയാൽ പ്രയുക്തങ്ങളായും അത്യാശ്ചൎയ്യകരങ്ങളായുമുള്ള ചില കാഴ്ചകളുണ്ട്. ആയവ ഒരു കാലത്തും ദേശം പകൎന്നുകാണ്മാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. ശീമയിലുള്ള ഇതുപോലെ നമ്മുടെ പുഴകളുടെ അടിയിൽകൂടിയും തീവണ്ടി ഓടുന്ന കാലം വന്നേക്കാം. സിസിലി രാജ്യത്തുള്ള അഗ്നിപൎവ്വതം മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ വന്നു പൊങ്ങുമെന്ന കാൎയ്യം അസാദ്ധ്യംതന്നെ. ഈ മാതിരി അത്ഭുതകാഴ്ചകൾ ഓരോ ദേശങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളവയും അവിടെ ചെന്നു കണ്ടനുഭവിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്തപക്ഷം കേട്ടനുഭവിക്കേണ്ടവയും ആകുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് പ്രകൃതലേഖനത്തിനു വിഷയമായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ള 'ധ്രുവദീപ്തി'.

ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഉത്തരദക്ഷിണ ധ്രുവങ്ങളിലും അയൽരാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന ഒരുമാതിരി പ്രകാശപൂരത്തിന്നാകുന്നു ധ്രുവദീപ്തി എന്നു പറയുന്നത്. അവസ്ഥാന്തരംപോലെ ഈ പ്രകാശത്തിനു പല പേരുകളും പറയുന്നുണ്ട്. ദക്ഷിണഗോളാൎദ്ധത്തിലെ ദക്ഷിണദേശങ്ങളിലെന്നപോലെ ഉത്തര ഗോളാൎദ്ധത്തിലെ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ ഈ പ്രകാശം ദൃഢതയും തീക്ഷ്ണതയും കൂടുന്നതുകൊണ്ട് 'ഉത്തരദീപ്തി' എന്നും ചില സമയങ്ങളിൽ അതു കൊടിക്കൂറയുടെ ആകൃതിയിൽ കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു 'ദീപ്തിപതാക' എന്നും അതിനെ വിളിച്ചുവരാറുണ്ട്. ഈ ദീപ്തിവിശേഷത്തിന്റെ ആകൃതി പലവിധത്തിലും ഉണ്ട്. ചില സമയങ്ങളിൽ അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയ അനേകായിരം ഉൽക്കകൾ ഏകോപിച്ച് അൎദ്ധചന്ദ്രാകാരേണ ചക്രവാളത്തിൽ വന്നു വീഴുന്നപോലെയും, ചിലപ്പോൾ അച്ചുതണ്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന അരങ്ങളുടെ മാതിരിയിൽ ഭൂവലയത്തിങ്കൽനിന്നു ലക്ഷോപലക്ഷം വാണങ്ങൾ കൊളുത്തിവിട്ടാലത്തെപ്പോലെയും, ചി

ല കാലത്ത് ഉൽക്കകളും വാണങ്ങളും ഇടതൂൎന്നു കലൎന്നപോലെയും, അപൂൎവ്വം ചിലപ്പോൾ മേഘത്തിൽനിന്നു ചിന്നിച്ചിതറുന്ന രശ്മികളോടുകൂടിയ സൎപ്പത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ വളഞ്ഞും പുളഞ്ഞും മററു പലപ്രകാരത്തിലും ഭംഗ്യന്തരേണ കാണാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ നിറം സാധാരണ അരുണോദയവൎണ്ണത്തോടു തുല്യമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിന്നും സമയഭേദംപോലെ അല്പാല്പം വ്യത്യാസം കാണുന്നുണ്ട്. ധ്രുവദീപ്തി പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ആകാശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു നേരിയ മേഘക്കൂടലിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നപോലെയാണ് തോന്നുക. മേഘത്തിന്റെ മേലതിര് അല്പം വെളുത്തും കീഴതിര് കനത്തും കറുത്തും ഇരിക്കും. ഉപരിഭാഗത്തിൽകൂടിയാണ് രശ്മിക്കൂട്ടങ്ങൾ പൊട്ടി പുറപ്പെടുന്നത്. രശ്മികൾക്ക് ഒരു വിറയലും ചിലപ്പോൾ അടുത്തുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽ പട്ടുശീലകൾ തമ്മിൽ ഉരസുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന ശബ്ദംപോലൊരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായിരിക്കും. സാധാരണ ആറേഴുനാഴിക രാച്ചെല്ലുമ്പോൾ പ്രകാശിക്കുവാൻ തുടങ്ങി ഒന്നുരണ്ടു യാമങ്ങളോ ചിലപ്പോൾ രാവു മുഴുവനൊ ഈ ദീപ്തി നിലനില്ക്കാറുണ്ട്. ശരൽക്കാലത്തും ഹേമന്തഋതുവിന്റെ ആദിയിലും ഇതു കൂടക്കൂടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതു ഭൂമിയിൽനിന്നു ൫൦ മുതൽ ൫൦൦ നാഴിക ഉയരത്തിലാണ് കാണുന്നത്*. മുഖ്യമായിട്ടു ഉത്തരഗോളാൎദ്ധത്തിന്റെ ഉത്തരാക്ഷങ്ങളിലും§ അപൂൎവ്വമായിട്ടു ദക്ഷിണഗോളാൎദ്ധത്തിന്റെ ദക്ഷിണാക്ഷങ്ങളിലും അല്ലാതെ ക്രാന്തിവലയത്തിൽ‡ ധ്രുവദീപ്തി കാണുന്നതല്ല. സ്വീഡൻ, നോർവെ, റഷ്യാ എന്നീരാജ്യങ്ങളിൽ ഉത്തരധ്രുവതീരത്തിൽ ഈ കാഴ്ച അതിവിശേഷമായിരിക്കും. ഒരേ ധ്രുവദീപ്തി ഒരേ സമയത്തുതന്നെ റഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ പഴയ തലസ്ഥാനമായ മാസ്കോ പട്ടണത്തിലും റോമായിലും സ്പെയിനിലെ കാഡിസ് പട്ടണത്തിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. ഉത്തരധ്രുവസമീപത്തിൽ അനേകയോജന വിസ്തൃ

* ദക്ഷിണധ്രുവസമീപത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു നാഴിക അടുത്തും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

§ Latitude

‡ Tropics

രമുള്ള ശീതഭൂമിയിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോഴും കാണുന്ന പ്രഭാപൂരം ആ ക്കാണ് കൌതുകത്തേയും ആശ്ചര്യത്തേയും തോന്നിക്കാത്തതു്? ആ റുമാസംമുഴുവൻ സൂര്യരശ്മി തട്ടാത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ പ്രകാശത്തി ന്റെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്?

അയനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ധ്രുവദീപ്തി അപ്രത്യക്ഷമാണെന്നും വിഷു വൽവൃത്തങ്ങളിൽ സുലഭമാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ പതിനൊന്നുകൊല്ലംകൂടുമ്പോഴാണ് ഇതിന്റെ സംഖ്യ ഏററവും വർദ്ധിച്ചു കാണുന്നതു്. ഈ പതിനൊന്നുകൊല്ലത്തിന്നിടക്കു പൂർവ്വാ ർദ്ധത്തിൽ ക്രമത്തിനു് ക്ഷയവും ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ വർദ്ധനയും ആകു ന്നു. സൂര്യങ്കലുള്ള പുള്ളികളുടെ വർദ്ധനക്രമം ഇതുതന്നെയാണ് കാ ലം. അതിന്നുംപുറമെ അവപതിതവർഷം കൂടുമ്പോഴും ധ്രുവദീപ്തി യുടെ സംഖ്യ അസാമാന്യമായി വർദ്ധിക്കുകയും ഭൂമിയുടെ അയസ്കാ ന്തഗുണത്തിന്നു ക്ഷോഭം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഇരുന്നൂറു ദിവസത്തിന്നിടക്കു ആറായ്‌വ്വളുതവണ ധ്രുവദീപ്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കെ അററത്തു് ലാപ്പ്ലൻഡ് എ ന്ന രാജ്യത്തിലെ ബോസിക്കോഫ് എന്ന നഗരത്തിൽ ആയിര ത്തി പതിനാലാമാണ്ടു് ധനുമകരം കാലത്തിലുണ്ടായ ഒരു ധ്രുവദീ പ്തിയെപ്പററി ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈകുന്നേരം നാലു മണികഴിഞ്ഞു് ആറുമണിക്കുമുമ്പ് ബോസിക്കോഫിന്റെ വടക്കുഭാ ഗത്തു കണ്ടുവരാറുള്ള ധൂമികകളുടെ* നിറം പകന്നു ആദ്യം ക്രമമില്ലാ തിരുന്ന പ്രഭ ക്ഷണത്തിൽ ഒരു വില്ലിന്റെ ആകൃതിയായിത്തീൎന്നു. വി ല്ലിന്റെ വളവു ഭൂമിക്കു് അഭിമുഖവും നിറം മങ്ങിയ മഞ്ഞയും അതി ന്റെ സ്ഥിതി മദ്ധ്യാഹ്നരേഖയിൽനിന്നു് അല്പം ഇടത്തോട്ടുമാറി അയസ്കാന്തരേഖയോടു (കാന്തസൂചി നില്ക്കുന്നരേഖ) സമാന്തരമായ രേഖയിലും ആയിരുന്നു. പ്രഭക്കു് ആകൃതി ലഭിച്ചതോടുകൂടി വൃത്ത

---

§Higher Latitudes

* Fog

ഖണ്ഡത്തിന്റെ ഇടകളിടെ വരിവരിയായി മഞ്ഞരശ്മികളോട് ഇട
കലൎന്ന രേഖാമാത്രങ്ങളായ നിഴലുകൾ വീഴുകയും ഈ മഞ്ഞ
രശ്മികളും നിഴലുംകൂടി ഭൂവലയത്തിൽ വന്ന് യോജിച്ച് മദാ
ന്മത്തരുടെ വിശറി നിവൎത്തിയാലത്തെ കൂട്ടത്തിലായി. ആ നി
ലയിൽ രശ്മികൾ അതിതീക്ഷ്ണമായ ചലനത്തോടുകൂടി ഇടരെത്തു
ടരെ ചക്രവാളത്തിൽനിന്നു മേല്പോട്ടു വലിക്കയും ഉടനെ ചോട്ടിൽ
തന്നെ വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു കുറെനേരം നിന്നു. അതി
ന്റെശേഷം ആ പ്രഭാവിശേഷം വിശറിയുടെ ആകൃതിയിൽതന്നെ
ആകാശമദ്ധ്യത്തിലേക്കു ക്രമേണ ഉയൎന്ന് ഉയരുംതോറും പുളിവുകൾ
തെളിയുകയും വൎദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കുറെ ചെന്നപ്പോൾ
മട്ടൊക്കെ മാറി രാജകിരീടാകൃതിയിൽ ആകാശത്തു കിടന്നു തിളങ്ങു
വാൻ തുടങ്ങി. രശ്മികളുടെ നിറവും പകൎന്നു. ഒരു നിമിഷത്തിന്നി
ടയിൽ അനേകവിധം വൎണ്ണങ്ങൾ മാറിമാറി വരുന്ന ലക്ഷം നക്ഷ
ത്രങ്ങൾ ചേൎന്നു പതിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന പ്രകാശത്തിൽ ഒട്ടും കുറവല്ല
അപ്പഴത്തെ രശ്മികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രകാശം. ഈ കാഴ്ച അല്പ
നേരം മാത്രമേ നിലനിന്നുള്ളൂ. അപ്പഴേക്കും പരന്നു കിടന്നിരുന്ന
കിരണങ്ങൾ ഒക്കെ അടുത്തുകൂടി കാററുകൊണ്ടാടുന്ന കൊടിക്കൂറ
യുടെ മാതിരി ആടിക്കൊണ്ട് അതിവേഗത്തിൽ മേല്പോട്ടു പറന്നു.
ഈ ദീപ്തിപതാകയുടെ വാലു ചുകന്നും നടു പച്ചച്ചും ബാക്കിയൊക്കെ
കടുത്തമഞ്ഞയും ആയിരുന്നു. തലക്കു മീതെ എത്തുന്നതിന്നു മു
മ്പായി അതിന്റെ വലുപ്പം ചുരുങ്ങി നിറങ്ങൾ മാഞ്ഞ് പ്രകാശം
കുറഞ്ഞു ഒടുവിൽ തീരെ കാണാതാവുകയും ചെയ്തു. ഈ ജഗന്മോ
ഹനമായ ദീപ്തിവിശേഷത്തിന്നുള്ള കാരണത്തെ കുറിച്ച് പലരും
പല വിധത്തിലാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈയിട
യെ പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ ചെയ്ത പരീക്ഷകളിൽനിന്ന് വിദ്യു
ച്ഛക്തിയാണ് ഇതിന്റെ മൂലമെന്നു മുക്കാലും തീൎച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
വിദ്യുച്ഛക്തി രണ്ടു വിധമുണ്ട്. ഘനശക്തിയെന്നും ക്ഷയശക്തിയെ
ന്നും, ഇവ രണ്ടുംകൂടി യോജിക്കുമ്പോഴാണ് ഇടി മിന്നൽ ഉണ്ടാകു
ന്നത്. ചില മേഘങ്ങൾ ഘനശക്തിയോടുകൂടിയതും ചിലത് ക്ഷ

വശക്തിയോടുകൂടിയവയും ആയിരിക്കും. ഈ മേഘങ്ങൾ അന്യോ
ന്യം അടുത്തുവരുമ്പോൾ അവയിലുള്ള വിരുദ്ധശക്തികൾക്ക് ത
മ്മിൽ യോജിക്കുവാനുള്ള വാസനയുള്ളതുകൊണ്ട് അവ തമ്മിൽ
ചേൎന്നു പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയിലു
ള്ള ക്ഷയവിദ്യുച്ഛക്തി വായുമണ്ഡലത്തിലുള്ള ധനവിദ്യുച്ഛക്തിയോ
ടുയോജിക്കുമ്പോഴാകുന്നു ധ്രുവദീപ്തിയുണ്ടാവുന്നത് എന്നാണ് വെ
ച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭൂമിയോടുകൂടി തിരിയുന്ന വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഗതി
യെ അനുസരിച്ച് ധ്രുവദീപ്തിസഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും കാന്താ ത്ര
ശിയിന്മേൽ വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുപോലെ ധ്രുവദീപ്തിയും
പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ ഊഹം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതല്ല.
എന്നാൽ മേഘങ്ങളിലെ വിരുദ്ധവിദ്യുച്ഛക്തികൾ തമ്മിൽ യോജി
ക്കുമ്പോൾ അന്തരത്തിലുള്ള വായുവിന്ന് ക്ഷോഭം തട്ടി പുറപ്പെടു
ന്ന ഇടിനാദം ഈ സംഗതിയിൽ ഉണ്ടാവാത്തതിന്നുള്ള സമാ
ധാനം കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സൂൎയ്യനിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേകശ
ക്തികൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ അയസ്കാന്തഗുണത്തിന്ന് ക്ഷോഭം സംഭവി
ക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ക്ഷയവിദ്യുച്ഛക്തിയുണ്ടാകുമെന്നും, ആ ശക്തി
വായുമണ്ഡലത്തിൽ ലീനമായി കിടക്കുന്ന സംയുക്തവിദ്യുച്ഛക്തി
യിൽനിന്ന് ധനവിദ്യുച്ഛക്തിയെ വേർപെടുത്തുമെന്നും, അപ്രകാ
രം ധ്രുവദീപ്തിക്കു ഹേതുഭൂതങ്ങളായ വിരുദ്ധവിദ്യുച്ഛക്തികൾ ജനി
ക്കുന്നു എന്നും, ഒരു വിദ്വാൻ പറയുന്നു. ഈ മതം സ്വീകരിക്കു
വാൻ ആലോചിട്ടു വേണമെന്നു മറ്റുചിലരും പറയുന്നുണ്ട്. എ
ങ്കിലും ലെംസ്ട്രോം എന്നൊരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരു കുന്നിന്റെ
മുകളിൽ ധ്രുവദീപ്തി ഉണ്ടാകുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട് ഏതാനും ഫലിച്ചു
എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നിറം മാത്രം വന്നില്ല.

ആർ. വി.

തിരുനാസിക

(ദേവീസ്തോത്രം).

---

1. കോട്ടംകൂടാതെനിൻനാസികയൊടുപടുതം-
   ക്ലീടുമെള്ളിൻപ്രസൂനം
   വാട്ടംതട്ടിത്തളൎന്നിട്ടവനിയിലധഃക-
   ററാകെവീഴുന്നുവൈകം
   നാട്ടിൽസാരംഗ്രഹിക്കുംസകലതുമിഹ
   തത്സന്തതിക്കൂട്ടമെല്ലാം-
   മാറ്റീടുന്നുണ്ടഹോ, ഹാ, ശിവശിവ, കമലേ!
   നിൻവിരോധംവിരോധം.

2. ചീക്കുന്നൊന്നുഗ്രഗന്ധംകലരുമൊരു
   ഭവന്നാസയെഭക്തിക്കൊള്ളാ-
   ണ്ടോക്കുന്നോർക്കൊക്കെവേഗാൽഭുവനജനനിവയ്
   ന്നൊത്തമസമ്പത്തശേഷം
   മൂക്കുന്നുണ്ടെന്നുമൂലംകവിവരനികരം
   നിന്റെനാസക്കുനന്നായ്
   മൂക്കെന്നുള്ളൊരുപേരിട്ടിതുസകലതമ-
   സ്സൂട്ടുതാൻകാട്ടിടുന്നു.

3. നിശ്വാസോച്ഛ്വാസകൎമ്മച്ഛലമൊടയിളവാൻ
   ഘ്രാണമക്ഷീണഭാവാൽ
   വിശ്വാതിശ്രേഷ്ഠസമ്പത്തുലകിൽവിലസുവാ-
   നാസ്ഥയേറ്റുകവിട്ടും
   നിശ്ശേഷാപൽപ്രണാശത്തിനുപരമവയെ
   ച്ചൂഷണംചെയ്തിടുന്നും

വിശദത്തെക്കാളുവിശദതരമഹിമം
വിശേഷിച്ചുശോഭിച്ചിടുന്നു.

4. ചാരുശ്രീപത്മനാഭന്തിരുവടിയുടെ
നല്ലാനനാംഭോരുഹത്തിൻ
സൌരഭ്യംപുണ്യലഭ്യംജിതമൃഗമദമാ-
ലേയകാലേയകാദ്യം (പക്ഷം)
പാരംപ്രീത്യാലഭിച്ചിട്ടതിവികസി
തമായ്നിൻനാസാവിലാസം
ചാരത്തായ്ക്കണ്ടിടുന്നോരംബുജമുകുളിത
മാകുന്നുനിൻനേത്രയുഗ്മം.

5. കണ്ണത്തിൽക്കണ്ടലർബാണത്തൂണീപാരമരികെ
ത്താകയാൽശങ്കിതിങ്ങും
കണ്ണാംഭോജങ്ങൾ ട്ടകല്പനിശമുവരം
ചൊടൽപൂണ്ടാടിടുന്നു
വണ്ണുംതാംവക്രമാഭ്യാത്തമപാമ്നിലയാ-
ഛിന്നിന്നില്ലെന്നിതെന്നീ
വണ്ണാംചിന്തിച്ചുനിൻനാസികയിലുപടി
നന്നായുയർന്നായിരവാൻ.

6. കല്യാണക്കതലായീടിനകടൽമകളേ!
മുഖ്യമാണിക്യരത്നാ-
കല്ലോലപ്രോല്ലാസനാസാമണിതവനിതരാം
നിന്നാഴിനന്നായ്ക്കണ്ടാൽ
വല്ലാതുള്ളന്നിറഞ്ഞുള്ളൊരുനിരുപമമാം
ഭക്ത്യാരാഗംപുറത്തി–
ങ്ങുല്ലാസാൽശീതമന്ദിശാചാപിതഗളിതമാവു.
ന്നിതായെന്നുതോന്നും.

7 കല്യാണകാതലായീടിന കടൽമകളെ!
മുഖ്യമാം മൌക്തികത്താൽ
മെല്ലെത്തീർത്തുള്ള നാസാമണി തവ
നിതരാം നിന്നു മിന്നുന്നകണ്ടാൽ
വല്ലാതുള്ളിൽ നിറഞ്ഞുള്ളൊരു നിരവധി-
കാനന്ദചന്ദ്രൻ പുറത്തി-
ങ്ങുല്ലാസാൽ ശീതമന്നിശ്വസിതഗളിതമായ്പ്പു-
ന്നിളതായെന്നു തോന്നും.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

കുട്ടിവായന.

പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മഹാകവിയായ മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിപ്പാട്ടു നാരായണീയം സുഭദ്രാഹരണം മുതലായ പല പ്രബന്ധങ്ങളുമുണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധി നേടിയതിന്റെശേഷം പൂരാടം പിറന്ന പുരുഷൻ എന്നു പേരുനേടിയ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിനെ കാണ്മാൻവേണ്ടി അമ്പലപ്പുഴെ പോയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വന്നിട്ടുള്ളതു് രാജാവിന്ന് അറിയാനിടയായതുമില്ല. അവിടെ എത്തിയ ഉടൻ തന്നെ കുളിച്ച് ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നു ദേവോപാസനയും ചെയ്തുകൊണ്ടുകൂടി. അങ്ങിനെ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഹരിക്കാരൻ വന്ന് രാജാവു കല്പനയായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ് ഭട്ടതിരിയെ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. രാജാവിന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു മുമ്പായി ഭാരതം വായിച്ചു കേൾക്കുക പതിവുണ്ട്. അന്നു പതിവു വായനക്കാരൻ ശാസ്ത്രികൾക്കെന്തോ തരമില്ലാതെ വന്നതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം അമ്പലത്തിൽ കണ്ട നമ്പൂരിയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചതാണ്. മുഷിഞ്ഞ വേഷത്തിൽ സാധുനിലയിലായിട്ടും ബ്രാഹ്മണനെക്കണ്ടപ്പോൾ— 'നമ്പൂരിക്കു കൂട്ടിവായിക്കാനറിയാമോ?' എന്നു ഹരിക്കാരനോടെന്നപോലെ ര

ജാവു ചോദിച്ചു. 'കൂട്ടിവായിച്ചു നോക്കാം' എന്നുമാത്രം അതിവിനയഭാവത്തിൽ ഭട്ടതിരി പതുക്കെ മറുപടി പറഞ്ഞു. പിന്നെ മുറയ്ക്കു ഭാരതം വായന തുടങ്ങി. കർണ്ണപർവ്വമായിരുന്നു വായിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ ഭീമസേനന്റെ ഒരു കയററമായിരുന്നു പ്രകൃതം. അവസാനത്തിൽ

ഭീമസേനഭയത്രസ്താദുര്യോധനവരൂഥിനീ
ശിഖാഖര്വാടകസ്യേവകർണ്ണമൂലമുപാശ്രിതാ

ഭീമസേനനെപ്പേടിച്ച് ദുര്യോധനന്റെ സേന കഷണ്ടിക്കാരന്റെ കുടുമ്മപോലെ കർണ്ണമൂലത്തെ ആശ്രയിച്ചു എന്നാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം. ചെവിയുടെ അടുക്കൽ രണ്ടുരോമംമാത്രം ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള രാജാവിന്ന് ഭാരതത്തിലില്ലാത്ത ഈ ശ്ലോകം അദ്ദേഹം ക്ഷണത്തിലുണ്ടാക്കി കൂട്ടിവായിച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലായി. എന്നുമാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം സാമാന്യക്കാരനല്ലെന്നും തീർച്ചയായി.

മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി അങ്ങുതന്നെയാണ് അല്ലേ എന്നു നിസ്സംശയം ചോദിപ്പാനും ധൈര്യം വന്നു. ഇതിന്നു പരിഹാരമായി ഭട്ടതിരി വേറെ ഒരു ആശീർവാദശ്ലോകവുംകൂടിച്ചൊല്ലുകയുണ്ടായി.

അവ്യഞ്ജനസ്താർക്ഷ്യകേതുര്യത്പദംഘടയിഷ്യതി
തത്തേഭവതുകല്പാന്തംദീർഘനാരായണപ്രഭോ!

അനിർവ്വച്യനായ ഗരുഡധ്വജനുണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥാനം പ്രളയംവരെ അങ്ങേയ്ക്കുണ്ടാവട്ടെ എന്നും, ഹല്ലുകൂടാതെയുള്ള താർക്ഷ്യകേതുഃ എന്ന ശബ്ദം സന്ധികൂട്ടിയാൽ ഏതുപദത്തെയാണോ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നത് അത് (ആയുഃ) അങ്ങേയ്ക്കു പ്രളയംവരെ നിലനില്ക്കട്ടെ എന്നുമാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഇതുകേട്ടപ്പോഴും രാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു വ്യാകരണത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിക്കണമെന്നും തീർച്ചയാക്കി. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെ കുറച്ചുകാലം അവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു. അന്നു ഭട്ടതിരിയെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിച്ചതാണ് 'പ്രക്രിയാസർവ്വസ്വം' എന്ന വലിയ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം. ഈ ഗ്രന്ഥം അറുപതു ദിവസംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിത്തീർത്തതാ

ണെന്ന് ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കലിദിനസംഖ്യകൾകൊണ്ടറിയാ
വുന്നതുമാണ്. ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു പരൽപ്പേരിടുവാനുള്ള സാമ
ൎത്ഥ്യം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലും ഉചിതമ്പോലെത
ന്നെ 'യത്നഃ ഫലപ്രസൂസ്സ്യാൽ' എന്നും മറവുമുള്ള കലിസംഖ്യ
കളുടെ പേരുകൾ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് ഇതിന്നൊരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാ
ണ്. ഈ മഹാകവിയുടെ ശ്ലോകരചനാസാമൎത്ഥ്യം അനിൎവ്വചനീയ
മാകുന്നതുള്ളത് രണ്ടുമാസംകൊണ്ടു നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വലിയ വ്യാ
കരണശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ അനേകം ഉദാഹരണശ്ലോകങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടു വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

രസവിലാസവിലോലം
സ്മരതരുമരൎമ്മനോരമംത്രപാ
പ്രകൃതിസ്വയൽപ്രത്യയവാൽ
പ്രത്യേകംഗോപികാസ്വസമ്മിളിതാ

ഈ പ്രാരംഭശ്ലോകത്തിന്റെ മാധുൎയ്യം ആരാണ് ആസ്വദിക്കാ
ത്തത്? ഇതുണ്ടാക്കിയ കവിയെ ആരാണ് ബഹുമാനിക്കാത്തത്?

ഖാൻബഹദൂർ ഭോർലാലാ

(ഒരു പൂൎവ്വകഥ.)

നേരം മണി പന്ത്രണ്ടടിച്ചു. എന്നിട്ടും ഉറക്കം വന്നില്ല. രാ
മസ്വാമിയ്യന്നു ചെല്ലാനുള്ള വിധികടം വക പതിനാലായിരം ഉറുപ്പി
ക നാളെ പതിനൊന്നുമണിക്കു കോടതിയിൽ കെട്ടാത്തപക്ഷം വ
ലിയപാടംമുതലായ വഹകൾ മുഴുവൻ കടിക്കു തെറിച്ചുപോകും.
കഷ്ടം! പണ്ടുമ്മാമന്റെ കാലത്തു ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടിന്റെ സ്ഥി
തി എന്തായിരുന്നു. അയ്മ്പതിനായിരപ്പറനെല്ലു പാട്ടംവരുന്ന നി
ലയിൽ ആക്കിവെച്ചു ആ മഹാൻ പരലോകപ്രാപിച്ചപ്പോൾ ഒ
രു ശില്ലി കടം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നത്തെ കാരണവരായ ഇട്ടി
ച്ചാത്തമ്മാമൻ തറവാട്ടിനെ ഈവിധത്തിലാക്കിയല്ലൊ. ആരാ

യും മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല കണ്ണിൽകണ്ട സാമാന
ങ്ങൾ പാണ്ടിപ്പട്ടന്മാക്കു ഒക്കെ ആധാരങ്ങളും എഴുതികൊടുത്തു് കട
ക്കാർ എത്ര വസ്തുക്കളാണു് ലേലംവിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയതു്. പെ
ട്ടു ചത്താലും തോരിലെ പുള്ളി മാറില്ലെന്നു പറഞ്ഞപോലെ ആ
ദുഷ്ടൻ വിഡ്ഢിച്ചാത്തപ്പൻ ചത്തിട്ടും ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടും പിന്നേയും
ശേഷിച്ചു. ഇതിനൊക്കെയും പുറമെ ഇട്ടിച്ചാത്തമ്മാമൻ വേറെ
ഒരു ദ്രോഹംകൂടി തറവാട്ടേക്കു ചെയ്തു. ഇട്ടിച്ചാത്തമ്മാമന്റെ
ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾകണ്ടു സഹിക്കാൻ വയ്യാതേയും അതിനുവേണ്ടുന്ന
നിവൃത്തി സമ്പാദിപ്പാൻ കയ്യിൽ പണമില്ലാതേയും നന്നെ കുഴ
ങ്ങി, കുറെ കുഡുംബസ്നേഹമുണ്ടായിരുന്ന ആ കോതമ്മാമൻ നാടു
വിട്ടുപോയി. കോതഅമ്മാമൻ നാടുവിട്ടുപോവാൻ ഇട്ടിച്ചാത്തമ്മാ
മൻ കാരണമായതുകൊണ്ടു അതും ഇട്ടിച്ചാത്തമ്മാമൻ ചെയ്ത ദ്രോ
ഹംതന്നെ. എല്ലാം തറവാട്ടിന്റെ സുകൃതക്ഷയമെന്നല്ലാതെ എന്തു
പറയട്ടെ. ഒരു കാരണവന്റെ ധൂർത്തും കടക്കാരുടെ ദുഷ്ടതയും കു
ഡുംബത്തിന്റെ നിർഭാഗ്യവും എല്ലാംകൂടി ചേർന്നു് ഇപ്പോൾ എ
ന്റെ തലയിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു ഭാരമായി പരിണമിച്ചുവെല്ലോ.
സ്വല്പശമ്പളക്കാരനായ ഞാൻ നിസ്സഹായനായി എന്തുമാത്രം പ്ര
വൃത്തിക്കാം. ഇനി അങ്ങോട്ടു് ഒരു വ്യവഹാരത്തിനു വഴിയില്ലെ
ന്നാണു് വലിയ വക്കീലന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. എന്തായാലും ഞാൻ
വലിയ കുഴക്കത്തിലായി. വലിയപാടം മുതലായ കൃഷികൾ ഈ
വ്യവഹാരത്തിൽ വച്ചു തട്ടി എടുക്കണമെന്നാണു് ആ കള്ളപ്പട്ടരുടെ
ഉദ്ദേശം. ഉറക്കംമുടക്കുന്ന ഈവക വിചാരങ്ങളും ഞാനുംകൂടിയാ
ണു് കിടക്കമേൽ കിടന്നിരുന്നതു്. വളരെനേരം ഈവിധത്തിൽ
കിടന്നു. ഇങ്ങിനെ കിടക്കുമ്പോൾ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തെ ജ
നാലയുടെ വാതിലിന്മേൽ ടെ', ടെ', എന്നു മന്ദമായി രണ്ടു മു
ട്ടു് ആരോ മുട്ടിയതുപോലെ ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു. കാററുകൊണ്ടായിരി
ക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു് അനങ്ങാതെ കിടന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
പിന്നേയും മുട്ടുകേട്ടു. അല്പംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്നാമതും. കാ
ററല്ല, വല്ല കള്ളന്മാരുമായിരിക്കും; നാളെ കോടതിയിൽ കേട്ടാൽ

ള്ള പണം ശേഖരിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അതു തട്ടിക്കൊ
ണ്ടുപോകാമെന്നും കരുതി വന്നിട്ടുള്ളതായിരിക്കും. അങ്ങിനെയാ
ണെങ്കിൽ കള്ളനു നല്ല വിഡ്ഢിത്തം പററി. ഭവനഭേദം ചെയ്താൽ
ഉദ്ദേശിച്ച പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതിന് എന്റെ വീട്ടിൽ യാതൊരു ത
രവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ
അവനെ അത്രവേഗം വിട്ടയക്കുകയും ഇല്ല. എന്താണ് പുറപ്പാ
ട് എന്നറിക തന്നെയെന്നു കരുതി കിടക്കമേൽ അനങ്ങാതെ കിട
ന്ന് ക്രൂർ—ർ—ർ, ക്രൂർ—ർ—ർ എന്ന രാഗത്തിൽ (അല്ലെങ്കിൽ
സ്വരത്തിൽ) ഞാൻ കുറെശ്ശെ കൂർക്കം വലിച്ചുതുടങ്ങി. പിന്നെയും മൂ
ന്നാലുപ്രാവിശ്യം മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. മുട്ട കുറെശ്ശെ മുറുകിത്തുട
ങ്ങി. വല്ല തുരപ്പനുംവച്ച കയ്യാ തലയോ അകത്തേക്കു കടത്തു
ന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു കിടക്കയിൽനിന്നു പ
തുക്കെ എഴുനീററു. അപ്പോൾ 'ആവ്', 'ആവ്' എന്നു മന്ദമാ
യി രണ്ടു ശബ്ദംകേട്ടു. രണ്ടു മാർജ്ജാരന്മാർ പ്രണയകലഹത്തിനു
വട്ടംകൂട്ടുകയായിരിക്കുമെന്നാണ അപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയത്.
പിന്നീട്ടും ആവ്, ആവ്. പിന്നെയും ആവ്, ആവ്. ഇതെന്താ
ണ്? പൂച്ചയുടെ ശബ്ദമല്ലല്ലൊ! ആകക്കാ എന്തോ കെടുതിപററി
വേദനാസൂചകമായി ആവു, ആവു, എന്നു പറകയാണിത്. ഒരു
വേള നമ്മെപ്പററിക്കാൻവേണ്ടി കള്ളന്മാരും ഈതരം ഉപായങ്ങൾ
എടുത്ത് ആർത്തസ്വരം പുറപ്പെടുവിക്കാം. സാക്ഷാൽ ശ്രീരാമനെ
ക്കൂടി അങ്ങിനെ പററിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ, എന്നാലും എനിക്കു
തോന്നി.

ഇറാവ് (ഭയപ്പെടേണ്ട, വേഗം വാ, എനിക്കു പോകാൻ ക
ഷ്ടമായി, വാ, വാ, എന്നിങ്ങിനെ ഹിന്തുസ്ഥാനിയിൽ ആണ് പുറ
ത്തുനിന്നുള്ള സന്ദേശം).

എന്താണിത്, ആരാണിത്, കുറെശ്ശെ ഹിന്തുസ്ഥാനി എനി
ക്ക് അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആരോ തിട്ടമായി ആരെയോ
ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നതാണിത് എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. ആ
രിത്, കഷ്ടമെന്ത്, എവിടെനിന്നുവരുന്നു, എന്താണ് കഥ, എ

ന്ന് എനിക്കു വളരെ ആലോചിച്ചിട്ടും ഉണ്ടായില്ല. എന്തായാലും ജനാല തുറന്നുനോക്കുകതന്നെയെന്നുകരുതി. വല്ല ആപത്തും വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തടുക്കാൻവേണ്ടി അടുത്ത മൂക്കിൽ ചാരി വെച്ചിരുന്ന വടികളിൽ നല്ലതായ ഒന്നെടുത്തു വലത്തെകയ്യിൽ പിടിച്ച് ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു ജനാല തുറന്നു.

നീയാർ? സത്യം പറയണം; ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാനിപ്പോളവസാനിപ്പിക്കും. നീയെന്തിന് ഈ അകാലത്തിൽ വന്ന് എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു? വേഗം പറ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടാണ് ആളാരാണെന്നു നോക്കിയത്. ഇരുട്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും തലയിലെ തൊപ്പിയും നീണ്ടുനരച്ച താടിയും മുട്ടുവരെ ഇറങ്ങിയ കുപ്പായവും അഴഞ്ഞ കാലുറയും കയ്യിൽ ഒരു വടിയും ഉള്ള ഒരാൾ ആണ് എന്റെ മുമ്പിൽ ജനാലയുടെ അപ്പുറത്തു നിന്നിരുന്നത് എന്ന് ഒരു നോട്ടംകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കു മനസ്സിലായി. ഏതോ ഒരു കിഴവൻ പട്ടാണിയാണിവൻ എന്നു ധരിച്ചു. എന്തായാലും സൂക്ഷിക്കണം എന്നും ഉറച്ചു.

ഞാൻ—നീയാര്? പറ വേഗം.

മറ്റെയാൾ— ഞാൻ നിന്റെ കാരണവൻ കോരുമേനോനാണ്.

ഞാൻ— കോരുമ്മാമൻ മുസൽമാനായിരുന്നില്ലല്ലോ എന്നുതന്നെയല്ല അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പുലകുളി ശേഷക്രിയ മുതലായതെല്ലാം കഴിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തുവല്ലോ.

മറ്റേ— എന്നെ നീ മരിച്ചുവെന്നു കരുതുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ചെയ്ത്താനാണെന്നു വിചാരിച്ചോ.

ഞാൻ—എന്തിന് ഇവിടെ വന്നു?

ചെയ്ത്താൻ—നിന്നെ കാണ്മാൻ.

ഞാൻ—എന്നെ പകൽ കണ്ടുകൂടേ?

ചെ—ഞങ്ങൾ സാധാരണയായി രാത്രി രണ്ടുയാമങ്ങളിൽ മാത്രമേ ശരീരികളായി സഞ്ചരിക്കയുള്ളൂ. ബാക്കി സമയങ്ങളിൽ അശരീരികളാണ്.

ഞാൻ—എന്നെ കാണേണ്ട ആവശ്യം എന്ത്? ഞാൻ ശ്രാദ്ധാദി
കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ശരിയായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നുണ്ടല്ലൊ.

ചൈ—എനിക്ക് ആവക യാതൊരാക്ഷേപവും ഇല്ല.

ഞാൻ—പിന്നെയെന്താണ് കാര്യം?

ചൈ—നിനക്ക് അഭ്യുദയം വരുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കഷ്ടങ്ങളും എല്ലാം എനിക്കറിയാം. അതിനൊക്കെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകും. പക്ഷെ നീയൊരു കാര്യം തീർച്ചയായി കരാറുചെയ്യണം. അതു നിനക്കു സമ്മതമാണൊ?

ഞാൻ—കേട്ടാൽ പറയാം.

തറവാട്ടുകൾക്കു വലിയ ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചില കാലങ്ങളിൽ പഞ്ചുമ്മാമൻ പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചു നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എന്റെ മരിച്ച മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അത്യാപത്തിനെ തടുക്കാൻവേണ്ടി പഞ്ചുമ്മാമന്റെ നിർദേശപ്രകാരം കോരമ്മാമൻ മൂർത്തീകരിച്ചു വന്നിരിക്കയായിരിക്കാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

ചൈ—നിനക്ക് എന്നിൽ ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ കാര്യങ്ങളും വഴിയെ വരുന്നതുകൊണ്ട് സന്ദേഹംവേണ്ട. അന്യായമായ യാതൊരു കാര്യം നീ ചെയ്യണമെന്നില്ല. സമ്മതമാണൊ, സമ്മതിച്ചൊ, ഉം, മയപ്പെടേണ്ട. (എന്നു പല്ലു കടിച്ചു പറഞ്ഞു.)

ഞാൻ—എല്ലാം അമ്മാമന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ.

ചൈ—ഇനിമേലിൽ ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നതും അതിൽനിന്നു ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നതും ആയ കാര്യങ്ങളെപ്പററിയൊ ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ആവിർഭവിച്ച വിവരമൊ ആരെയും ധരിപ്പിക്കരുത്. എന്തു പറയുന്നു?

ഞാൻ—അങ്ങിനെയാവാം അമ്മാമ.

ചൈ—പ്രത്യേകിച്ചു നിന്നെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ കോന്തുനായരെ ഒട്ടും അറിയിക്കരുത്.

ഞാൻ — അതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

മൈ — അയാൾ വലിയ മാന്ത്രികനാണ്. മാന്ത്രികന്മാൎക്ക് ജ
ങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാനാണ് അധികം താല്പൎയ്യം. എന്നുതന്നെ
യല്ല പണത്തിനുവേണ്ടി അയാൾ എന്തു നീചപ്രവൃത്തിയും ചെ
യ്യും. ഇതിന്നും പുറമെ കോന്തുനായൎക്ക് വിഷവൈദ്യം, ജ്യോ
തിഷം, ഇത്യാദി പല വിദ്യകളും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അയാ
ളെ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചാൽ കാ
ൎയ്യം എവിടെയാണ് കലാശിക്ക എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂട. എന്താ
യാലും അയാളെ അടുപ്പിക്കുന്നത അത്ര വെടിപ്പില്ല. അയാളെ
അകത്തിരിക്കിലേ കാൎയ്യങ്ങൾക്ക് എളുപ്പമുള്ളൂ. അതിനെന്താ
ണ് ഞെരുക്കം? (എന്ന പല്ലു കടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു)

ഞാൻ — അയാൾ ഒരു അഗതിയാണ്. നല്ല വിചാരവും ഉണ്ട്.
വിദ്യയും ദാരിദ്ര്യവും പ്രായേണ യോജിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ടാ
യിരിക്കാം അയാൾക്കും ദാരിദ്ര്യദുഃഖം സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. സാ
ധുക്കളെ പാട്ടിലുള്ളേടത്തോളം രക്ഷിക്കണമെന്നല്ലെ ശാസ്ത്രം. എ
ന്നുതന്നെയല്ല, അമ്മയുടെ ആണ്ടു ശ്രാദ്ധത്തിന് ഞാൻ 'പത്തുര
പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെവെച്ച് വിഷംതീണ്ടി മൂന്നുനാലു ദിവ
സം ശ്വാസവും ബോധവും ഇല്ലാതെ ശവപ്രായനായി കിടന്ന എ
ന്നെ സംസ്കാരാളുകൾ എടുത്ത് മറവുചെയ്യാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന
വഴിക്കു ദൈവഗത്യാ ഒരു തീൎത്ഥവാസിയുടെ വേഷത്തിൽ നടന്നി
രുന്ന കോന്തുമേനോനാണ് എന്തൊക്കെയോ ഔഷധങ്ങൾ തന്നു ജീ
വിപ്പിച്ചത്. പിന്നീടു ഞാൻ വളരെയൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടാണ് അ
ങ്ങോർ എന്റെ കൂടെ ഇവിടേക്കു പോന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ
താമസിക്കുന്നതും എന്റെ താല്പൎയ്യപ്രകാരമാണ്. ഇതെല്ലാം മ
റന്ന് ഒരു നന്ദികേട് അങ്ങോരോട് ഞാൻ എങ്ങിനെ കാട്ടും. അ
തിലും വിശേഷിച്ച് അങ്ങോർ ഈ വീട്ടിൽവന്നു കൂടീട്ട് ഒരു കൊ
ല്ലത്തിലധികമായി. എന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും ക്ഷേമത്തിനുംവേ
ണ്ടി എന്തുചെയ്വാനും സന്നദ്ധനായ അങ്ങോരുടെ നേരെ ഞാൻ
എങ്ങിനെ അവിശ്വാസം കാണിക്കും. നല്ല പ്രയത്നശാലിയുമാ
ണ്. നമ്മുടെ പറമ്പു മുഴുവനും കിളച്ചത് കോന്തുമേനോനാണ്. ഒരു

കാ ച്ചുകൂലി നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുപ്പിക്കയില്ല. എന്തെല്ലാം സസ്യാദികളാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കേന്ത്രുമ്മാമൻ വരുന്നതിനു മുമ്പു ശുഷ്കശൂന്യംപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്ന പറമ്പുകളെല്ലാം ഇപ്പോൾ എത്ര ശ്രീയായിട്ടു കിടക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അമ്മാമന് അറിയാമല്ലോ.

ശൈ— നീ കഠിനമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കേണമെന്നില്ല. കാര്യാലോചനകളിൽ അയാളെ പങ്കുകൂട്ടേണ്ട. നിന്റെകൂടെ ഇരിക്കും കാലം വല്ല കഞ്ഞിയോ ചോറോ ഉള്ളതിലൊഹരി കൊടുത്തേരു. അയാൾ ഇഷ്ടമുള്ള പ്രയത്നങ്ങളും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിനു വിരോധമില്ല. കാര്യഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി അയാളെ വിശ്വസിക്കേണ്ട എന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളു. അതിനെന്താണ് വിഷമം?

ഞാൻ— അങ്ങിനെയാവാം.

ശൈ— സത്യം?

ഞാൻ— സത്യം.

ശൈ— എന്നാൽ നിനക്കു നാളെവേണ്ട സാധനം മൂത്തേടത്ത് പറമ്പിലെ സർപ്പക്കാട്ടിലുള്ള പാലയുടെ ചുവട്ടിൽ വടക്കുഭാഗത്തു മാന്തിയാൽ കിട്ടും. നേരം വൈകുന്നു. ഞാൻ പോകട്ടെ. നേരം പുലരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പോയി അതു കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊ എന്നു പറഞ്ഞ് എന്റെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ആൾ പിന്നാക്കം നടന്ന് ഇരുട്ടിൽ ലയിച്ചു.

ഈ സംഭാഷണത്തിൽ ശൈത്താൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഹിന്തുസ്ഥാനിയിലും ഞാൻ പറഞ്ഞത് പാട്ടേള്ളടത്തോളം ഹിന്തുസ്ഥാനിയിലും ബാക്കി മലയാളത്തിലും ആണ്. ശൈത്താന്റെ സംഭാഷണം വളരെ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ ആയിരുന്നു.

ഞാൻ കിടക്കയിന്മേലൊന്നു ചൊടിഞ്ഞു. ഈ കണ്ടതും കേട്ടതും സ്വപ്നമോ, മായയോ, മനമതിഭ്രാന്തിയോ, സ്വല്പപുണ്യന്യസ്ത താവൽ ഫലപ്രാപ്തിയോ' എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്. എയ്, തലച്ചോറിനു ചൂടുതട്ടിയാൽ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ഉണ്ടാവും. അതു വിശ്വസിച്ചു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ മററുള്ളവർ ഭ്രാ

ന്ന ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങും. ഇത് വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. ഈ ജനാല എങ്ങിനെ തുറന്നു? ഞാൻ അടച്ചാണെല്ലൊ കിടന്നത്. എന്തൊ, ആലോചിച്ചിട്ട് ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. അഥവാ ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിച്ച വല്ല നിക്ഷേപത്തെയും കോരുമ്മാമൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതും ആയിരിക്കാം. എന്തായാലും ആരേയും അറിയിക്കാതെ മുത്തങ്ങാപ്പറമ്പിലേക്കു പോകതന്നെ. ഒന്നു നോക്കിയതുകൊണ്ടു ദോഷം വരാനില്ല. എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഒരു റാന്തലും തീപ്പെട്ടിയും രണ്ടാംമുണ്ടും ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു കൈപിശ്ശാങ്കത്തിയും എടുത്തു സ്വപ്നതോട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ എത്തി നോക്കുമ്പോഴും ഉലക്കും വീണ് പാലയുടെ ചുവടുമുഴുവൻ മൂടിയതാണ് കിടന്നിരുന്നത്. വടക്കുഭാഗത്തായി മാന്തി ഏകദേശം ഒരു ചാൺ ചുവട്ടിൽ എത്തിയപ്പോഴും എന്തൊ എന്റെ വിരലുകളിൽ തടഞ്ഞു. നോക്കുമ്പോഴും നല്ല പുതിയ പവൻ. എനിക്കു വിശ്വാസം വന്നില്ല. അത് എന്റെ ആദ്യത്തെ സ്വപ്നത്തിന്റെ വന്നുറിയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഉണ്ടായിരുന്ന പവൻ മുഴുവൻ മാന്തി പുറത്തെടുത്തു. രണ്ടാം മുണ്ടു വിരിച്ച് അതിൽ ഇട്ടു എണ്ണിനോക്കി. ആയിരം പവൻ കൃത്യം. കുറെക്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു എന്റെ കോരുമ്മാമ എന്ന് എനിക്കു പറയാൻ തോന്നി. (അതു മനുഷ്യസ്വഭാവമാണല്ലൊ). പിന്നെയും കുറെ മാന്തിയല്ലെന്നില്ല. പവൻ മിക്കതും രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലത്തിലധികം പഴക്കമുള്ളതല്ലായിരുന്നു. മുണ്ടുമടക്കി അതിൽ തന്നെ കെട്ടി പാലയുടെ ചുവട് പൂർവ്വസ്ഥിതിപോലെയാക്കി ഞാൻ വേഗം മടങ്ങി. മുറിയിൽ എത്തി വിളക്കു കത്തിച്ചു കെട്ടഴിച്ചു വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. പവൻ തന്നെ. ഉടനെതന്നെ എഴുത്തുപെട്ടിയുടെ അകത്താക്കിപ്പൂട്ടി വാതിലുകളും ജനാലകളും ഭദ്രമായി അടച്ചുബന്ധിച്ചു. ഒരു സമയം വല്ല ഇന്ദ്രജാലവും ആണെങ്കിൽ രാവിലെ പെട്ടി തുറന്നു നോക്കുമ്പോഴും വല്ല മാറാടൊ കപ്പിക്കണ്ണുകളൊ ആയിക്കാണും. അപ്പോഴും അത് ആരേയും കാണിക്കാതെ വടക്കേതിലെ പട്ടരുടെ പറമ്പിൽ ഇട്ടുകളയണം എന്നും ഉറച്ചു. പെട്ടിയെടുത്തു കിടക്കമേൽതന്നെ വെച്ച് അതിനെ പിടിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടുതന്നെ കിടന്നു. എന്റെ മ

മനസ്സിൽ എന്തൊക്കെ വിചാരങ്ങളാണ് ഉണ്ടായത് എന്ന് എനിക്കു പറവാൻ പ്രയാസം. ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടേക്കു ഒരു ഇടിവെട്ടുപോലെ വന്ന് ആ അത്യാപത്തിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടായല്ലൊ എന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ട് അന്നത്തെ ഉറക്കം കന്നത്തിലായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലൊ, ആ ജനാലയിന്മേൽ കോന്തുമേനോൻ പിന്നേയും മുട്ടുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നി. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവിശ്യം ജനാല വെറുതെ തുറന്നുനോക്കി.

നേരം പുലർന്നു. ജനാല പതുക്കെ തുറന്നുവെച്ചു പെട്ടിയെടുത്തു. തുറന്ന വെളിച്ചത്തിൽ പതുക്കെ കെട്ടി ഒന്നു നോക്കി, പവൻ തന്നെ. ആക്ഷേപമില്ല. ഉടനെതന്നെ പൂട്ടി. എടുത്ത് അലമാരിയിൽവെച്ച് അതും പൂട്ടി. അകത്തുനിന്നു പുറത്തുപോന്ന് അതും പൂട്ടി. കോന്തുമേനോനെ അന്വേഷിച്ചിട്ടൊ കണ്ടില്ല. എവിടെ പോയിഎന്നു വീട്ടിൽ ആക്കും രൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തായാലും മൂപ്പരെ കാണിക്കാതെ പവൻ കോടതിയിൽ എത്തിക്കേണ്ടത് ഇതുതന്നെ തരമെന്നു കരുതി ഊണു കഴിക്കുവാൻ താമസിക്കാതെ വാലിയക്കാരനെ ഒരു വണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ അയച്ചു. ഊണ് ഉടുമലപ്പേട്ട അഞ്ചാപ്പീസുകാരുടെ ഹോട്ടലിൽ ആവാമെന്നും എന്നാൽ കോടതിയുള്ളുകൊണ്ടയാമല്ലൊ എന്നും സങ്കല്പിച്ചു. ഈ വ്യവഹാരകാര്യത്തിൽ എന്നുവേണ്ട എനിക്കുണ്ടാവുന്ന സകല ദുഃഖങ്ങളിലും പകുതിയിൽ അധികം പങ്കുകൊണ്ടു സഹതപിച്ചുപോന്ന സാധു കോന്തുമേനോനെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ട ഈ അവസരത്തിൽ കൂട്ടുകൂടാതെ കബളിപ്പിക്കേണ്ടതായി വന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്കുണ്ടായ നിഃവ്യാജമായ പരിതാപത്തിന് അളവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

* * * * * *

൧൧ മണിക്കു കോടതിയിൽ എത്തി. എന്റെ എതൃകക്ഷി പ്രതത്തുന്തിനാകടവയറ, വീട്ടുവാരവുള്ള കിറപ്പാളുത്തട്ടം, പൊളിഞ്ഞിഷിനാകട' ഇത്യാദി എണ്ണത്തിൽപ്പെട്ട സകലസംഭാരങ്ങളോടുംകൂടി എന്നേക്കാൾ നേരത്തെ കോടതിയിൽ എത്തി തന്റെ കൂട്ടുകാരനായ മേലെമഠത്തു പട്ടരോട് എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതു കാണുകയും പിന്നിൽകൂടി ചെന്നപ്പോൾ

ശ്രൂരജ്ഞതിമഹൻ ഇൻക്രു. തറവാടെ കട്ടിച്ചോറ ചെയ്യാൻ ഇൻക്രു.' എന്നു പറയുന്നതു കേൾക്കുകയും ഞാൻ ചെയ്തു.

എന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ 'എന്താ മേനവരെ, നമ്മുടെ കാര്യം ഇന്നാളു തീർച്ചയാകുമൊ' എന്ന് എന്നോടും 'നോക്കട്ടെ' എന്ന് ഞാൻ അവരോടും പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. ഞാൻ എന്റെ വക്കീലിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി. ഭോജനത്തിനു മുമ്പു സാക്ഷ്യ കെട്ടി.

വൈകുന്നേരം കോന്തുണ്ണിമേനോനും ഞാനും തമ്മിൽ അല്പം ഒന്നു കലഹിച്ചു. ഇതു നടാടെയാണ്. സംഖ്യ എങ്ങിനെയുണ്ടായിയെന്നറിവാൻ കോന്തുണ്ണിമേനോനുണ്ടായിരുന്ന താല്പര്യവും അറിയിക്കരുതെന്ന് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ശാഠ്യവും ഒരുപോലെ പ്രബലങ്ങളായിരുന്നു. എന്റെ ശാഠ്യമാണ് ജയിച്ചത്. മൂപ്പർക്ക് എന്റെ നടവടി നല്ല സുഖമായില്ല എന്ന് എനിക്ക് അവരുടെ മുഖഭാവം കൊണ്ടും വാക്കുകളെക്കൊണ്ടും മനസ്സിലായി. എന്നുതന്നെയല്ല സത്യഭംഗം വരാതെയിരിപ്പാൻവേണ്ടി അതിൽപിന്നെ മൂന്നു നാലു സംഗതികളിലും അവരെ ഞാൻ കാര്യാലോചനകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയതും അവർക്ക് അത്ര രസമായില്ല. കോന്തുണ്ണിമേനോട് ചെയ്ത സത്യത്തിനു ഭംഗം വന്നാലൊ എന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ടു മാത്രമാണ് ഞാൻ മേൽപ്രകാരമെല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ചത്. അല്ലാതെ കോന്തുണ്ണിമേനോനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹത്തിനു കുറവു സംഭവിച്ചിട്ടല്ലെന്നു വായനക്കാൎക്ക് അറിയാമല്ലൊ. 'കള്ളനെ നമ്പിനാലും കുള്ളനെ നമ്പാതെ' എന്നും 'പേരാറും പ്രാണസങ്കടം' എന്നും ഒരുദിവസം കോന്തുണ്ണിമേനോൻ അവരോടുതന്നെ പറയുന്നതു യദൃച്ഛയാ കേൾപ്പാൻ എനിക്കു സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടു മൂപ്പിലേക്കു ഞാനുമായുള്ള സഹവാസം തീരെ സുഖപ്രദമല്ലായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തീർച്ചയായും തോന്നി. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസം രാവിലെ അവർ വളരെ ഗൌരവഭാവത്തോടുകൂടി എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'നാം തമ്മിൽ പിരിയേണ്ടകാലമായി. ഞാൻ ഇനി പല പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളെയും സഞ്ചരിച്ചുകണ്ട് എവിടെയെങ്കിലും വെച്ചു ദുഃഖഭൂയിഷ്ഠമായ ഈ ശരീരത്തെ ത്യജിക്കേണമെന്നാണ് ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വളരെ ദിവസം നിങ്ങളുടെ ദയയേയും

ഔദാൎയ്യത്തേയും സ്വീകരിച്ച ജീവസന്ധാരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള എനി
ക്ക വിദ്വാന്മാരുടെ നേരെ തോന്നുന്ന നന്ദിയുടെ സൂചകമായും പ്രതി
ഫലമായും വല്ലതും ചെയ്വാൻ സാദ്ധ്യമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എ
ങ്കിലും എന്റെ പെട്ടിയും അതിൽ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും മററു ചില്ലറ
പദാൎത്ഥങ്ങളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ദത്തം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാതെ
വേറെ യാതൊന്നും നിങ്ങൾക്കു തരാൻ എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. എ
ന്നാൽ ആ പെട്ടി എന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഇനിയൊരെഴുത്തു കിട്ടു
മ്പോഴോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷമോ മാത്ര
മേ തുറക്കാവൂ. പല മൂൎത്തികളേയും ആ പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ ഞാൻ
സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ ദോഷാത്മകമായി യാതൊന്നുണ്ടോ
അതും ഗുണാത്മകമായി യാതൊന്നുണ്ടോ അതും അനവധി കല
പാതകങ്ങൾക്കും ധൎമ്മപ്രവൃത്തികൾക്കും യാതൊന്നു തന്നെ ഏക
കാരണമായിതീരുന്നുണ്ടോ അതും ആ പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ട്.
അതുകൊണ്ട് ആ പെട്ടി തുറക്കാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. എ
ന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയതിനു ശേഷമോ എന്റെ മരണശേഷമോ തു
റക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ല.'

കിഴവന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേൾപ്പോൾ ഞാൻ സന്നദ്ധനാ
യിരുന്നില്ല. അഗതിയായ കൊന്തുമ്മേനോൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പെട്ടിയും
എന്നിൽ സമൎപ്പിച്ച ദേശാടനത്തിന് ഇത്രവേഗം പുറപ്പെട്ടതെ
ന്നോ നാട്ടിലില്ലാത്ത കണ്ടാമണികൾ മുഴുവൻ നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള
ആ പെട്ടി എന്റെ തലയിൽതന്നെ കെട്ടിവെയ്ക്കുമെന്നോ ഞാൻ
സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. മൂപ്പരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ ഗ്ര
ന്ഥങ്ങളും പെട്ടിയും എന്നുവേണ്ട മൂപ്പരുടെവക സകല സാമാന
ങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെതന്നെ ഇട്ടു ദഹിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതിയി
രുന്ന എന്നെ മൂപ്പർ ഇപ്പോൾ പുലിവാലു പിടിപ്പിക്കയാണ് ചെ
യ്തത്. പറഞ്ഞതു കേൾക്കാഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെ ആപ
ത്തുകളാണ് വരുത്തിക്കൂട്ടുക എന്നതിനു ഒരു കണക്കില്ല. എന്നത
ന്നെയല്ല ഉത്തമമായ സാധനം എന്തായാലും സ്വീകരിക്കണമെന്ന
ല്ലൊ ശാസ്ത്രം. ആത്മതുഷ്ടികൊണ്ടല്ലേ അദ്ദേഹം എനിക്കു ഈ ദ
ത്തം ചെയ്തത്. ഏതായാലും സ്വീകരിക്കതന്നെ. വല്ല മന്ത്രിക

ന്മാരെയും അന്വേഷിച്ചുപിടിച്ച് അവരുടെ തലയിൽ കെട്ടിവെയ്ക്കാമെന്നുകരുതി 'അങ്ങിനെതന്നെ'യെന്നു സഗൽഗദം ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. പിന്നീടു മൂപ്പർ എന്നെ പെട്ടിയുടെ അടുക്കലേക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അതിൻെറ പൂട്ടിന്മേൽ വെച്ചിട്ടുള്ള മുദ്രയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് 'ഈ മുദ്ര പൊട്ടിക്കുന്ന സമയം ഈ മന്ത്രം ജപിക്കണമെന്നുപറഞ്ഞ് എൻെറ ഒരുചെവി ഒരു കയ്യുകൊണ്ടും ആളൊരുടെ ഒരുചെവി മറെറകൈകൊണ്ടും പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് എൻെറ തുറന്ന ഒരു ചെവിയിൽകൂടി ഒരു മന്ത്രം മൂന്നുപ്രാവിശ്യം പറഞ്ഞു തന്നു. ഞാൻ വാങ്ങി. പിന്നീട് ഒട്ടുംതന്നെ താമസിക്കാതെ മൂപ്പർ എൻെറ ദേഹം വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. മന്ത്രം മറക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെ ഒരു കടലാസ്സിൽ എഴുതിവെച്ചു. പണ്ടൊരിക്കൽ ഒരു മാന്ത്രികൻ വന്ന് ഒരു മന്ത്രം എനിക്കുപദേശിച്ചുള്ളു ജപിച്ച് ജപിച്ച് 'ഹോം- ഫീക്- ഫ്രീൻ- ഖിസ്കെററ്, സ്വാഹാ' എന്നായിപ്പോയതുകൊണ്ടാണ് ഈ തവണ ഞാൻ എഴുതിവെച്ചത്.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു. കോന്തുണ്ണംമൻെറ എഴുത്താവട്ടെ യാതൊരു വർത്തമാനമാവട്ടെ ഇല്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം നമ്മുടെ തപ്പാൽ ശിപായി ശിവകൊളുന്തുപ്പിള്ള രണ്ടെഴുത്തുകൾ എൻെറ കയ്യിൽ തന്നു. ആ എഴുത്തുകളിൽ ഒന്നു മദ്രാസിൽനിന്നും മറേറതു ഹരിദ്വാരത്തിൽനിന്നും ആയിരുന്നു. ഹരിദ്വാരത്തിൽനിന്നുള്ള എഴുത്തു കോന്തുണ്ണംമൻെറ ആയിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അത് ആദ്യം പൊളിച്ചു. 'മന്ത്രംചൊല്ലി ക്രമപ്രകാരം മുദ്ര പൊളിക്കണം. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും മാലധരിക്കുകയും മററു സാധനങ്ങൾ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. പുറവട്ടിലത്തെ തട്ടിലുള്ള സാമാനങ്ങൾ കെട്ടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം'.

ഹരിദ്വാരത്തിൽനിന്ന്. കോന്തുന്നായർ.

രണ്ടാമത്തെ എഴുത്ത്

ഖാൻബഹദ്ദൂർഘോർലാലം ഹരിദ്വാരത്തിലേക്കു പോകുന്ന

സമയം ഇവിടെവന്നു കണക്കുകൾ നോക്കിയഭിപ്രായപ്രകാരം കഴി ഞ്ഞ ഡിസെമ്പ്ര ൩൧-ാംനു- വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെല്ലേണ്ടും തുക മൂന്നു ലക്ഷത്തി മുപ്പതിനായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി അറുപത്തുനാലും അണ ഏഴും പൈ ഒമ്പതും (൩൩൦൫൬൪- ക. ൭- ണ. ൯. സ) നിങ്ങൾക്കൊക്കെ ആവശ്യം കൊടുക്കേണമെന്ന് എഴുതിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ സംഖ്യ ഏതുപ്രകാരം വേണ്ടു എന്ന് ഉടനെ മറുപടി അയച്ചു തരുവാനപേക്ഷ. കണക്ക് മേലിലും നിവൃത്തിക്കണമെന്നു ണ്ടെങ്കിൽ ക്രമപ്രകാരം പാസ്സ്ബുക്കും ചെക്കുബുക്കും അയച്ചു തരി കയും ചെയ്യാം.'

മദ്രാസിൽനിന്ന്. (ഒപ്പു)

മദ്രാസ്സ് ബാങ്ക് സിക്രട്ടേരി.

ഈ എഴുത്ത് എനിക്കല്ല. എനിക്കാവാനും പാടില്ല. എ ന്നാണ് എനിക്ക തോന്നിയത്. മേൽവിലാസം ഒന്നുകൂടി നോ ക്കി. ശരി. എനിക്കുതന്നെ. എന്റെ മേൽവിലാസം മറിയന്നായിരി ക്കാം. ഇട്ടിച്ചാത്തരമ്മാമന്റെ വക വല്ല കടത്തിനേയുംപററി ബാങ്കു കർ എനിക്കയക്കാൻ വെച്ചിരുന്ന നോട്ടീസ്സ് വേറെ ഏതോ ഒരു കോട്ടിൽ ഇട്ട് അതോ അയച്ചു മററേതോ ഉള്ള ഒരു കത്ത് എനി ക്ക് എഴുതിവെച്ചിരുന്ന ലക്കോട്ടിലും ഇട്ട് അയച്ചു. എന്റെ അമ്മാമനെ യാവാൻ പാടില്ല. ഈ എഴുത്തിന്റെ മുകളിലും എന്റെ പേരുത ന്നെയാണല്ലോ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഖാൻബഹദ്ദൂർഖോർലാലം, ഇദ്ദേഹം ആര്, കോന്തുമേനോനല്ല. കോന്തുമേനോൻ, കാൽകാശിനു വി ല പിടിക്കാത്ത കോന്തുമേനോൻ, ഞാനോ ഖാൻബഹദ്ദൂർഖോർലാല യാവാൻ തരമില്ല. നല്ല പച്ചമലയാളിയായ കോന്തുമേനോൻ, വായിൽ പല്ലുകൂടി ഇല്ലാത്ത സാധു കോന്തുമേനോൻ, കടയുടെ ഓല പൊളിഞ്ഞ പ്പോഴും നല്ല വാഴവള്ളിയിട്ട് കെട്ടിക്കെട്ടിയ കോന്തുമേനോൻ. ആയാ ളോ ലക്ഷപ്രഭു, മദ്രാസ് ബാങ്കായിട്ട് ഇടവാട്ടുകാരൻ? എയ്, അതു ണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ഒരു സമയം പണ്ടു രാത്രി എന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി അത്യാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച കോതമ്മാമനായിരിക്കാം. ഖോർലാ ലാ, ഖോർലാലം, ഖോർ എന്നത് കോരു എന്നായിരിക്കും. ഇ

തന്നെയൊരു മറിമായമാണ് ഈശ്വര! കോന്തുണ്ണിമാമനും ഹരിദ്വാരത്തിലാണ്. എന്തായാലും കോന്തുണ്ണിമാമന്റെ പെട്ടിതുറന്നു നോക്കുകതന്നെ. അതിൽ എന്തൊക്കെ കനങ്ങളാണ് ഉള്ളത് എന്നു നോക്കാം, എന്നു നിശ്ചയിച്ച് ക്രമപ്രകാരം മന്ത്രംചൊല്ലി മുദ്രപൊളിച്ചു. തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ മേൽഭാഗം മുഴുവനും ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവയെ ഓരോന്നായി മാററിയപ്പോൾ ചുവട്ടിൽ ഒരു രുദ്രാക്ഷമാല കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. അതെടുത്ത് എന്റെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു. പിന്നത്തെ തട്ടിൽ നാലുവിരൽകനത്തിൽ പലതരം കറൻസിനോട്ടുകളും അക്ബർ മുതലായവരുടെ കാലത്തെ പലതരം സ്വർണ്ണനാണ്യങ്ങളും കുറെ പോളിസികൾ ഉറപ്പികളും മററുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. അവയെയെല്ലാം എടുത്തുമാററി മൂന്നാമത്തെതട്ടിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോഴാണ് കാര്യം മുഴുവൻ മനസ്സിലായത്. ഒരുഭാഗത്തു ചെറിയ ഒരു പുസ്തകവും ഒരു ഭാഗത്തു ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയും ബാക്കിഭാഗത്ത് എന്നെ രാത്രി വിളിച്ചുണർത്തിയ കോന്തമ്മാമന്റെ തൊപ്പി, കൃത്രിമദന്തങ്ങൾ, മീശ, താടി, കുപ്പായം കാലുറ മുതലായ സാധനങ്ങൾ ആയിരുന്നു കിടന്നിരുന്നത്.

കാര്യം മുഴുവൻ ഒരിടിമിന്നൽപോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. കോന്തമ്മാമൻ എന്നോടു ഹിന്ദുസ്ഥാനിയിൽ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ സംസാരിച്ചതിന്റെയും മററും കാരണവും ഇപ്പോൾ എനിക്കു സ്പഷ്ടമായി. ചെറിയ പെട്ടിയിൽ ഹൈദരാബാദ് നൈസാം, മദ്രാസ് ബാങ്ക്സിക്രട്ടറി, മുതലായവരുടെ പല എഴുത്തുകളും മററുമായിരുന്നു. ചെറിയ ബുക്ക് ഒരു ഡൈറിയായിരുന്നു. അതിൽ കോന്തമ്മാമൻ ഇട്ടിച്ചാത്തരമ്മാമനോടു പിണങ്ങി ഹൈദരാബാദിൽ പോയി നൈസാമിന്റെ സേവനായതും ഖാൻബഹദൂർഖോർലാല എന്ന പേരു സിദ്ധിച്ചതും വലിയ ഒരു ജില്ലയിലെ ജാഗിർദാർ ആയതും വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചതും തന്റെ സ്വത്തുകളിൽ അധികഭാഗത്തെയും അഗതികളായവൎക്കു ദാനംചെയ്തതും ശേഷിച്ചതിനെ മദ്രാസ് ബേങ്കിലും തന്റെ കയ്യിലും ഉറപ്പിച്ചതും ഒടുവിൽ തന്റെ ഭവനത്തിൽ കോന്തുനായരായി വന്നതും മററും ആ ഡയറിപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതെല്ലാം വായിച്ചപ്പോഠ എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മോഹാലസ്യമുണ്ടായത്. അയ്യോ എന്റെ അമ്മാമനെ ഞാൻ ഒരു അമ്മാമനെപ്പോലെ കണ്ടില്ലല്ലൊ എന്നു പറഞ്ഞ് മാറത്തടിച്ച് ഞാൻ നിലത്തുവീണത് എനിക്ക് ഓൎമ്മയുണ്ട്. പിറെറ ദിവസത്തെ വണ്ടിക്കുതന്നെ ഞാൻ ഹരിദ്വാരത്തിലേക്കു പോയി അമ്മാമനെകണ്ട് സാഷ്ടാംഗമായി പാദങ്ങളിൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹവും വാങ്ങിപ്പോരികയും ചെയ്തു.

പുത്തേഴത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ ബി. ഏ.

പലവക.

(പുസ്തകപരിശോധന).

കീൎത്തിമതിസ്വയംവരം വഞ്ചിപ്പാട്ടു— അക്ഷരങ്ങളെ കൊപ്പിച്ചു പാദം ചേൎത്തെഴുതാറായാൽ ഉടനെ ഒരു വല്ല ഗ്രന്ഥം എഴുതിത്തീൎത്ത് അച്ചടിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ വലിയ പോരായ്മയാണെന്നു വിചാരിച്ചു വരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഒരാളാണെന്നു തോന്നുന്നു പ്രകൃതപുസ്തകത്തിന്റെ കൎത്താവായ ബ്രഹ്മശ്രീ എച്ച്. ജനാൎദ്ദനശൎമ്മാ അവൎകഠ. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകത്തെപ്പററി വിസ്താരമായി ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതു തീരെ അനുചിതമായിരിക്കും. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തോടും ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഇതരകവികളോടും ഞങ്ങഠ ഇത്രമാത്രം ഉപദേശിക്കാം: ആയുഷ്കാലത്തിൽ വിലയേറിയ ഒരു ഭാഗം ഈ വക ഗ്രന്ഥനിൎമ്മാണത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചാൽ ഇച്ഛാഭംഗം നേരിടുന്നതാണെങ്കിലും മലയാളഭാഷയിൽ സാമാന്യം പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചതിന്റെശേഷം പരോപകാരാൎത്ഥമായി വല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിൎമ്മിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ പ്രയത്നം ഒരിക്കലും നിഷ്ഫലമായി തീരുകയില്ല.

൪. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സ്വദേശം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവകളെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുദ്രവ്യത്തെയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ, ശ്വാസകാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ണ ൪-൮ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ഡബ്ബി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ഉണ്ട്.

൫. ദന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമയമുള്ളത്. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൨ ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൬. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിർപ്പനി, മലമ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, സന്നിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്ന്. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ണ വേറെ.

൭. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ അധികം പുഷ്ടിയായും കറുത്തും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളിർമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം കൊഴികയില്ല. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൭ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൮. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ ഇല്ലാതെയാകും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുവേദന, വായനാറ്റം, അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്ക അണ ൮. തപാൽകൂലി അണ ൧ വേറെ.

൧൧. കർണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കാതു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കർണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസുഖതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧ക്ക ൮ ണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൧ ണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിന ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്ക ൧ ണ. വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ധൂമം, നീർകെട്ടു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, പീള കെട്ടു, ചെവളുപ്പു, പൂവു, ചൊറപ്പു, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പടലം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിന ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൧ ണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷിണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണതാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിന ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്ക ൧ ണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ടു. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിനു ൪൮ ക. വില. ഒരു ഉറുപ്പികയിൽകുറഞ്ഞ ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൪൬. തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ച വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧-ക്ക ൧൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ. സിലോണിന ൭ ണ.

൪൭. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കരപ്പൻ പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും ഒന്നാന്തരം ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ച എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ച വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൮ ണ. മൂന്ന കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ മാത്രം.

൪൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൬ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൪൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനെക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സുഖവും ആഹ്ലാദവും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൮ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൨ ണ.

൫൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അൎശസ്സ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൬ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

---

൧൭. ഒന്നാന്തരം ഗോരോചനാ ഗുളിക.

എല്ലാവിധ ബാലികർമ്മം അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരളു ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജ്വരം, ശ്വാസം, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സ്, ഉഷ്ണരോഗം, അജീൎണ്ണം മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൩ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൧ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൮. ചൎമ്മരോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചൂണങ്ങു, ചൊറി, പൊരുക്കം, പുഴു, പുഴുക്കടി, താരണം, വട്ടച്ചൊറി മുതലായ കടിയും ചൊറിച്ചിലും ഉള്ള എല്ലാ ചൎമ്മരോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രമെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടൂ. വില ൩ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

ഒന്നാന്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ന വില ൩ ക. രണ്ടാന്തരം കസ്തൂരി തോല ൧-ന വില ൧ ക. ഒന്നാന്തരം പച്ചകൎപ്പൂരം, തോല ൧-ന വില ൨ ക. രണ്ടാന്തരം റോജാ അത്തർ, ഖസ്സ് അത്തർ, ചെമ്പകം, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊളുന്ത, ജാതിമല്ലി, സുഗന്ധം, ഹിന, മല്ലിഗെ, അത്തർ മുതലായതുകളും എല്ലായ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. ഉൾക്കട്ടിന് ൧ ക. മുതൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

				ക.	ണ.	പ.
ഒന്നാന്തരം ഗോരോചനം ത്രൈലോക്യചിന്താമണി			൧-ക്ക	൩	൦	൦
ടി	കസ്തൂരി	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦
ടി	പച്ചകൎപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തിരിച്ചറിയാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ വിശദമായി എഴുതണം.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. ഏ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൩.

കഥാമഞ്ജരി, കരടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷു ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമുപിള്ള എം. ഏ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായുള്ളതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൨ പൈ ൬.

സാവിത്രി—

ഹജൂർ ഹെഡ്ട്രാൻസ്ലേറ്റർ കെ. ചിദംബരവാധ്യാർ ബി. ഏ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാപുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൨.

മാധവനിദാനം—

സർക്കാർ വൈദ്യൻ പാറ്റൂർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാരചന്ദ്രിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧.

പുതിയ മൂന്നാംപാഠം നോട്ടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, താല്പര്യം, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. ഏ. രാമയ്യാശാസ്ത്രികൾ ബി. ഏ. അവർകളാൽ ഭാഗങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧൦ രംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൧൨.

മനോരമ—

ഗോപാലപണിക്കർ ബി. ഏ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായുള്ള പുതിയ കഥ വില അണ ൩.

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി. യാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു, പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൨.

ഉർവ്വശീഫൽഗുനം—

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതനാടകം. വില അണ ൨. പൈ ൬.

റസലാസ് രാജൻ കഥ—

ടി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നിനു, അണ ൨. പൈ ൬.

ഒരു ...ന്തി—

മിസ്റ്റർ വി. മാധവ എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ. ഒന്നര അണ ൩.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ചക്കുണ്ണിപ്പിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ. വില ൧ ക.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമുപിള്ള എഴുതിയതു. വില അണ ൨.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ. വില അണ ൨.

ശങ്കരകൃതി—

ഒരു മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കുപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഓരോ സമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമാതൃകയായും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതു. പുസ്തകം വില ൪ അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് എഴുതിയ ഒരു ... നോവൽ. വില അണ ൨.

അവതാരത്രയചരിതം—

സൌഭാഗ്യവതി ഇടത്തിക്കാട്ടു ദേവകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു. വായനക്കാരുടെ സൌകര്യത്തിനു മാത്രം കാണ്ഡങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പഴയതുകളിൽ വിവരങ്ങളായ അദ്ധ്യാത്മ...ടേയും സാരം ഉൾപ്പെടെ അടങ്ങിയിരിക്കും. പുസ്തകം ഏഴു കാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായും വെവ്വേറെ ചേർത്തു വില്ക്കപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേരളവർമ്മ സി. സ്സ്. ഐ. എഫ്. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ്. എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും. എം. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. എം. ആർ. എ. എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മണിപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു ... കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതിന്നു ... രൂപായും ... ...തിന്നു ... വിലയാകുന്നു.

ഭാഷാ...ണി—

കോമത്തു കുഞ്ഞപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില അണ ൩.

കാർത്തവീര്യാർജ്ജുനവിജയം തുള്ളക്കഥ—

മലയാളം ഡെപ്യൂട്ടി ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. അവർക

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൨.

താരോപദേശം —

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി. പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൧൧.

കാന്തോപദേശം —

തിരുവല്ലാ വി. രാമൻഭാഗവതർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില ൩ പൈ

മനുസ്മൃതി —

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ —

ടി യാലാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ചു വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മദനകാമരാജൻ കഥ —

ടി യാലാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പു. വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുക്കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൩ അണ. ടി. അംബായിന്റെ പുസ്തകം ൧൨ വില ൩ അണ.

കഥാസരിത്സാഗരം —

ടി യാലാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൩.

സംഗാരം —

ടി യാലാൽ എഴുതപ്പെട്ട. പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൪

അത്ഭുതകവിത —

വി. ജി. പത്മനാഭൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അണ.

വൈക്കലാസമലമാഹാത്മ്യം —

കണ്ടമ്പള്ളിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

എനിക്കു പറ്റിയ അപകടങ്ങൾ. —

വില അണ ൨.

ഭൂലോക വിനോദ കഥകൾ —

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവശാസ്ത്രിഅവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില അണ ൮.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ —

കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ. ബി. എ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോദകഥ. ഒന്നാം വില അണ ൪.

ഡയറി —

ബയൻഡു ചെയ്യതു. ഒന്നിക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ടു. തപാൽകൂലി പുറമെ. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടെയും പേരും വിലയും അറിവാൻ പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അന്വേഷിക്കേണ്ടതായ മേൽവിലാസം.

എസ്. ടി. റെഡ്യാർ വിദ്യാവിലാസിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

മുഖചിത്രം മിസ്സിസ് ആനിബെസൻറ്.

സംഗതിവിവരം.

1. ഒരു മലയാളസമാജം— (മദിരാശിയിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യകത) 515
2. ഹിന്തുക്കളുടെ മൂലവിദ്യാലയം—മിസ്സസ് ആനിബെസന്റ് 521
3. രാമായണപഞ്ചതന്ത്രം— കരാട്ട അച്യുതമേനോൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ. 526
4. [illegible] (ഒരു കഥ)—മൂർക്കോത്തുകുമാരൻ 535
5. ഒരു ശിശുസംരക്ഷണം—സി. എസ്സ്. ഗോപാലപണിക്കർ, ബി. ഏ. 542
6. പുരന്ദരദാസൻ— സംഗീതരസികൻ ... ... 54[illegible]
7. കണ്ണൻ— (ദേവീസ്തോത്രം) കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ 550
8. ഒരു കല്പിതസംഭാഷണം— ജി. രാമമേനോൻ, എം. ഏ. 553
9. അന്തരീക്ഷം—കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള 559
10. ഏകാദശീമാഹാത്മ്യം (കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്)—മച്ചാട്ട് ഇളയത് ([illegible]) 565
11. പലവക 569

൭൦-കുംഭം ൧൫-ാംനു- മുതൽ

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം.

	അവർകൾ	രു. ണ. ൰.
"	വക്കീൽ കുമാരപിള്ള കൊച്ചി ൭൦-ലെ	" 3—0—0
"	പാറസ്സിൽ ഗോപാലമേനോൻ ൬൯-ലെ	" 3—0—0
"	ചെട്ടികുളങ്ങര വാർവിളാകത്ത പുത്തൻവീട്ടിൽ എൻ. രാമൻപിള്ള 78-79	" 6—0—0
"	കെ. നാരായണമേനോൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ. ജഡ്ജി ൬൯-ലെ വരി	" 3—0—0
"	കൊല്ലം കണ്ണിമേച്ചുവിയിൽ മടമ്പിരച്ചരിയിൽ സുകുമാരൻ ൬൯-ലെ വരിവക	" 2—0—0
"	വി. ആർ. പത്മനാഭൻ, വിദ്യാർത്ഥി സത്രം ൬൯ ലെ	" 1—0—0
	൭൦-ലെ വരിസംഖ്യ.	
"	അവണപ്പറമ്പ് അനുജൻനമ്പൂരിപ്പാട	" 3—0—0
"	പി. അന്നുണ്ണിമേനോൻ ബി. ഏ. ക്ലാസ്സ്	" 3—0—0
"	ഓഗസ്റ്റ്യൻ പാറപ്പള്ളി	" 3—0—0
"	മിസ്സസ്സ് ഇ. ഡി. പണിക്കർ	" 3—0—0
"	കണാരൻനമ്പിയാർ	" 3—0—0
"	സി. പത്മനാഭപിള്ള	" 3—0—0
"	ആർ. കേശവപ്പിള്ള	" 1—0—0
"	ഏ. ഗോപാലമേനോൻ തിരുവനന്തപുരം	" 3—0—0
"	വക്കീൽ യോഗിയാരപ്പെ	" 3—0—0
"	സി. ശങ്കരമേനോൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ.	" 3—0—0
"	പി. മാധവൻ വൈദ്യൻ	" 3—1—0
"	ഇ. ജെ. ജോൺ ബി. ഏ. ബി. എൽ.	" 3—0—0
"	കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണമാരാർ ബി. ഏ. ബി. എൽ.	" 3—0—0

മ. രാ. രാ. അരുമനശ്രീ നാരായണൻതമ്പിഅവർകൾ " 3—0—0

" കെ. ജാനകിഅമ്മ കുടിശ്ശിഖ ഉൾപ്പടെ " 5—0—0

" എം. പരമേശ്വരൻപിള്ള " 3—0—0

" വി. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള " 3—0—0

" എസ്സ്. രാമകൃഷ്ണപിള്ള സ്ഥാനപ്രഗ്രമസ്ഥൻ " 1—8—0

" എവൂർ എൻ. വേലുപ്പിള്ള ചവറ " 3—0—0

" കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിരാമവർമ്മതമ്പുരാൻ " 3—0—0

" എൻ. കുഞ്ഞിശ്ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ 3—4—0

" പി. ടി. രാമൻ കോഴിക്കോട് വ്വാ മേടം
മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ " 3—0—0

" മഞ്ചേരികോവിലകത്തെ ഉണ്ണിത്തമ്പുരാൻ " 3—0—0

" ജി. കൃഷ്ണമല്ലൻ തലശ്ശേരി " 3—0—0

" ടി. എം. എളയതിരുമുൽപ്പാട്ടിന്നാ-
ൻ ഉൾപ്പടെ " 6—0—0

" പ്ലാഹയിൽ ഉണ്ണിയപ്പൻ നായർ (കുടിശ്ശി-
ക ഉൾപ്പടെ) " 4—8—0

MRS. ANNIE BESANT.

മിസ്സിസ് ആനിബെസൻറ്.

൧൦൮൦

പുസ്തകം ൨. എടവമാസം ലക്കം ൧൦.

മംഗളം.

സമതയോടു സമസ്തജനത്തിലും
മമതപൂണ്ടു ചിരായ ജയിക്ക നീ
സുമതിസമ്മതമാൎന്ന സമജ്ഞയാ
വിമലയാ മലയാളസമാജമേ!

കേരളവൎമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ സി. എസ്. ഐ,
എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്, എഫ്, എം, യു.
എം. ആർ. എ. എസ്സ്.

ഒരു മലയാളസമാജം*

(മദിരാശിയിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യകത)

മദിരാശി പ്രസിഡൻസികോളേജ് മലയാളസമാജത്തിന്റെ

* മദിരാശി പ്രസിഡൻസി കോളേജ് മലയാളസമാജത്തിൽ വായിപ്പാൻ മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവൎമ്മവലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ. സി. എസ്. ഐ, എഫ്. ആർ എച്ച്. എസ്. എഫ്. എം. യു, എം. ആർ. എ. എസ്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അയച്ചുകൊടുത്ത ഉപന്യാസം ടി സമാജം സെക്രട്ടരി ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അയച്ചുതന്നതു്. ര. ര. പ.

ഒരു യോഗം വരുന്ന മേയ് മാസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടാക
മെന്നും ആ അവസരത്തിൽ ഞാൻ സഭയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്ക
കയോ അതിന്നു സൌകൎയ്യമില്ലാത്തപക്ഷം ഒരു ചെറിയ ഉപന്യാ
സവും ഒന്നുരണ്ടു മംഗലശ്ലോകങ്ങളെങ്കിലും അയച്ചുകൊടുക്കുക
യോ ചെയ്യണമെന്നും കാൎയ്യദൎശി മിസ്റ്റർ എം. കുഞ്ഞിരാമൻ നാ
യർ ഈയിടെ എന്നെ എഴുത്തുമൂലം അറിയിക്കയുണ്ടായി. ഈ
വാൎദ്ധക്യത്തിൽ ദൂരസ്ഥനായ ഞാൻ ദേഹംകൊണ്ട് അവിടെ സ
ന്നിഹിതനാക എന്നുള്ളത് അസാദ്ധ്യമാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
അപേക്ഷാന്തരത്തെ എങ്കിലും പൂരിപ്പിക്കേണമല്ലൊ എന്നു വിചാരി
ച്ചു പ്രസ്തുത ലേഖനത്തെ സഭാസമക്ഷം സമൎപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മദിരാശിപട്ടണത്തിന്റെ അവസ്ഥക്ക് അവിടെ ഏതാദൃശ
മായ ഒരു സമാജത്തിന്റെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം അവശ്യം അപേക്ഷി
തമാകുന്നു എന്നാണ് എന്റെ പൂൎണ്ണമായ വിശ്വാസം. കൊല്ലം
തോറും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആംഗലഭാഷാ
ഭ്യാസത്തിനായിട്ട് അവിടെ അസംഖ്യമായി കടന്നുകൂടുന്ന യുവാക്ക
ന്മാൎക്കു മാതൃഭാഷാപരിചയത്തിന്നുകൂടി ഒരു മാൎഗ്ഗം അത്യന്താവ
ശ്യകമാണെന്ന് ആരുതന്നെയാണ് സമ്മതിക്കാത്തത്? ഒന്നാമത്,
തമിഴും തെലുങ്കും മാത്രം പ്രചരിക്കുന്ന ഒരു ദിക്കിൽ മലയാളഭാഷാ
ഭ്യാസത്തിന്നുള്ള സന്ദൎഭവും സൌകൎയ്യവും സുലഭമായി വരാൻ
പ്രയാസമുണ്ട്. രണ്ടാമത്, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാവിദ്യാൎത്ഥികൾ സ്വഭാഷാ
പഠനത്തിൽ അലസന്മാരാണെന്നുള്ളത് ഒരു ശോചനീയമായ അ
പവാദമാണ്. സൎവ്വകലാശാലക്കാർ ഇവയെല്ലാററയും തുല്യപ്രാധാ
ന്യം തന്നെയാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളത് അവരുടെ നി
യമങ്ങളിൽനിന്നു നല്ലതിൻവണ്ണം വിശദമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ചോ
ദ്യപത്രങ്ങളിൽ പ്രദൎശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളാലൊ അന്യ
കാരണങ്ങളാലൊ മലയാളവും മററുള്ള ഏതദ്ദേശീയ ഭാഷകളും ഈ
വിദ്യാൎത്ഥികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രായേണ നിസ്സാരകളായിട്ടാണ് പരി
ണമിക്കുന്നതെന്നുള്ള വാസ്തവം ഇവിടെ ഗ്രഹണംചെയ്യാൻ പാടു
ള്ളതല്ല. വിജയികളായ യുവാക്കന്മാരോട് ഈ അപരാധം ക്ഷന്ത

വ്യമല്ലെന്നു ബിരുദ്ദദാനാവസരത്തിൽ പല മഹാന്മാരും ഉപദേശ-
രൂപേണ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ പ്രസംഗങ്ങളൊക്കെയും എ-
താവൽ പശ്യന്താം ഭർത്തൃഹരി പറയുന്നതുപോലെ 'അരണ്യരുദിതം
കൃതം ശവശരീരമുദ്വർത്തിതം, സ്ഥലേഽബ്ജമവരോപിതം സുചിരമൂഷ-
രേ വർഷിതം, ശ്വപുച്ഛമവനാമിതം, ബധിരകർണ്ണജാപഃ കൃതഃ' എ-
ന്ന മട്ടിൽമാത്രം ഫലിക്കയെ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ഈ ഗഹനമായ സങ്കട-
ത്തിൽ 'മലയാളസമാജം' പോലെയുള്ള മനോജ്ഞോപായങ്ങളാലുള്ള
ങ്ങളായ സമസ്യകൾ ബുദ്ധിമാന്മാരായ കേരളീയയുവാക്കന്മാരുടെ
ഏകസങ്കേതമായ മതിരാശിയിൽ സമുല്ലസിക്കുന്നതു് അഭിനന്ദനീ-
യമെന്നു് ഒരു തവണ പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണോ? ഏവംവി-
ധങ്ങളായ സമാജങ്ങളിൽനിന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഗുണ-
ങ്ങൾ കേവലം അപരിമേയങ്ങളാണെങ്കിലും അവയിൽ പ്രാധാന്യ-
മേറിയ ചിലതിനെമാത്രം ഇവിടെ പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താപിച്ചു-
കൊള്ളുന്നു.

ഒരു മലയാളസമാജത്തിൽനിന്നു് അതിലെ അംഗങ്ങൾക്കു-
ണ്ടാകുന്ന സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായ ലാഭം മലയാളം വഴിപോലെ സംസാ-
രിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യമുണ്ടാകുന്നു. വാഗ്മിതാ പാശ്ചാ-
ത്യഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വത്തെന്നു് ആരെങ്കിലും
വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിൽപരം അബദ്ധമായി മറ്റൊന്നും
തന്നെയില്ല. ഏതുഭാഷയിലും ശരിയായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്കു നിര-
ർഗ്ഗളമായ വാഗ്വിലാസം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. സദസ്സുകളിൽ
പ്രസംഗിച്ചു പരിശീലിക്കുമ്പോൾ കാലക്രമേണ അഭിപ്രായത്തിന്നു-
നുസരിച്ചുള്ള പദങ്ങൾ ഉപസ്ഥിതങ്ങളായിത്തീരും. കേവലം ഒരു വി-
ട്ടുവായൻ വാഗ്മിയായിത്തീരുന്നതല്ല; 'അല്പാക്ഷരരമണീയം യഃ കഥ-
യതി നിശ്ചിതം സ ഖലു വാഗ്മീ; ബഹുവചനമല്പസാരം യഃ ക-
ഥയതി വിപ്രലാപീ സഃ' എന്നുള്ളതു് എല്ലാ യുവാക്കന്മാരും സദാ
സ്മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'മിതം ച സാരം ച വചോ ഹി വാഗ്മിതാ'
എന്നാണല്ലോ മഹാകവി ശ്രീഹർഷന്റെയും മതം. ഈ ഉൽകൃഷ്ട-
പദത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ അശക്തന്മാരായ സാധാരണന്മാർക്കു തെ-

റെകൂടാതെയും ആംഗലഭാഷയോട് ഇണക്കപ്പെടാതെയും ഈ മലയാ
ളസമാജംമൂലം അവരുടെ മാതൃഭാഷയെ സംസാരിക്കുന്നതിന് ഇട
വരുന്നു എങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികൾക്കു
ചാരിതാൎത്ഥ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്. ആധുനികന്മാരായ ആംഗല
ഭാഷാദ്ധ്യേതാക്കളിൽ അധികംപേരും വിശേഷ്യങ്ങളെ നിശ്ശേഷവും,
വിശേഷണങ്ങളെ പ്രായേണയും ഇംഗ്ലീഷാക്കി അൎത്ഥഭാഷയിലുള്ള
ക്രിയകളോടു 'ചെയ്യുന്നു' എന്നോ 'ആകുന്നു', എന്നോ മറ്റൊ ഒരു
പദം ചേൎത്ത് ഒരു വിലക്ഷണമായ ഭാഷാവിശേഷത്തെ സൃഷ്ടിച്ചാ
ണല്ലോ സാധാരണ വ്യവഹാരങ്ങൾപോലും ചെയ്യുന്നത്. 'പൊ
ങ്ങോടന്മാർ' പറഞ്ഞൊടിപരിണയകൎത്താവിന്റെ മനസ്സിൽമാത്രം
അങ്കുരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയല്ലെന്നും അതിന്റെ പ്രതിഛന്ദങ്ങൾ നാം
ഇപ്പോൾ പോകുന്ന ദിക്കുകളിലൊക്കെയും ദൃശ്യങ്ങളാണെന്നും ഞാൻ
ഇവിടെ സമൎത്ഥിക്കണമെന്നില്ല. നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ സം
സാരിച്ചതുപോലെ സംസാരിക്കുന്നതു ലാഘവമാണെന്നു വിചാരി
ക്കുന്നവർ കുറയുമെങ്കിലും ദുഷ്പാഠങ്ങളൊക്കെയും വിസ്മൃതങ്ങളായി
പോകുന്നതിനാൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പലരും ഈ പന്ഥാവിനെ
അനുസരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അവർ എ
തദ്ദേശങ്ങളായ സമാജങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തി അവയിൽ അംഗങ്ങളാ
യിച്ചേൎന്നു യഥാമതി പരിശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അചിരേണ ഈ ക
ഷ്ടതയിൽനിന്നു വിമുക്തന്മാരാകുമെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്.

ഈ സദസ്സുകളിൽ ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതി വായിക്കുന്നവ
ൎക്ക് തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയെ തെററുകൂടാതെയും ഭംഗിയോടുകൂടിയും
ലേഖനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പാടവം അചിരേണ ഉ
ണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇത് ഒരു നിസ്സാരമായ ലാഭവുമല്ല. ഇങ്ങനെ കു
റെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലൎക്കെങ്കിലും ഗ്രന്ഥനിൎമ്മാ
ണത്തിനുള്ള ശക്തിവരാതെ ഇരിക്കയില്ല. കേരളഭാഷാസാഹിത്യം
ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, എന്നീ ഭാഷകളുടെതോ അഥവാ സോദ
രയായ തമിഴിന്റേതോ പോലെ വിസ്തൃതമല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ
എതാവൽപൎയ്യന്തമുള്ള ചരിത്രത്തെ വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവ

ൾ് അതിന്റെ വളൎച്ചയെപറ്റി ലജ്ജിക്കുന്നതിനോ അനുക്രോശിക്കുന്നതിനോ അശേഷം അവകാശമില്ലാത്തതാകുണ്. തുഞ്ചത്തെഴുച്ഛൻ, കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാര്, ഉണ്ണായിവാൎയ്യർ, ഇരയിമ്മൻ തമ്പി, അശ്വതിതിരുനാൾ ഇളയരാജാവ്, മഴമംഗലം നമ്പൂതിരി, കോട്ടയത്തു രാജാവ്, പൂന്താനം നമ്പൂതിരി, ചന്തുമേനോൻ സബ് ജഡ്ജി, വെണ്മണി നമ്പൂരി, ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ മുതലായ മഹാവിദ്വാന്മാരാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഷാസാഹിത്യം കേവലം നിസ്സാരമെന്ന് അജ്ഞന്മാരല്ലാതെ ശഠിക്കയില്ല. ഒരു ഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥസമുച്ചയം അതു സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായ സമുദായസ്വത്താകുന്നു. അതിൽ അഭിമാനം തോന്നാത്തവർ മനുഷ്യമൃഗങ്ങളെന്ന അഭിധാനത്തിനേ പാത്രീഭവിക്കുന്നുള്ളു. കേരളഭാഷയുടെ ഉൽകൎഷശ്രേയസ്സ് ആംഗലഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരായ കേരളീയന്മാരെയാണ് മുഖ്യമായി അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു സാഹിത്യവിഷയമായും ശാസ്ത്രസംബന്ധമായും എത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് തല്ക്ഷണംതന്നെ ഭാഷാന്തരീകരിക്കപ്പെടേണ്ടവയായി കിടക്കുന്നത്? അന്യത്ര വിധിയാംശങ്ങളുടെ പോഷണം ഇദാനീന്തനകാലങ്ങളിൽ പ്രായേണ ഉന്നതപരീക്ഷാവിജയികളാലാണ് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കൎണ്ണാടകം എന്നീ ഭാഷകളിൽനിന്ന് അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ അവരാൽ തൎജ്ജമചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മനസ്സുമാത്രം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതു കേരളീയബിരുദക്കാരന്മാൎക്കു അസാദ്ധ്യമല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ സമുദായാംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു സവിശേഷം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മുൻ വിവരിക്കപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങളെക്കൊണ്ടും കാരണങ്ങളാലുമായ ഈ മലയാളസമാജത്തിനുണ്ടാകുന്ന കേവലം ഒരു അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഗുണം അതിലെ അംഗങ്ങളെല്ലാവരും സഹോദരികളാണെന്നു വെച്ചുണ്ടാകുന്ന അന്യോന്യാഭിമാനമാകുന്നു. ഇതു മനുഷ്യരെല്ലാവൎക്കും ന്യായമായി വേണ്ടതും ഒരു സദസ്സിന്റെ അഭാവത്തിൽ വഴിപോലെ പ്രവൃദ്ധമാകുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതുമാകുന്നു. ധം

ഘബലത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെപററി ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും പറയു ന്നത് പിഷ്ടപേഷണമായിരിക്കുമെങ്കിലും 'സംഹതിഃ ശ്രേയസേ പും സാം സ്വകുലൈരല്പകൈരപി, തുഷേണാപി പരിത്യക്താ ന പ്രരോ ഹന്തി തണ്ഡുലാഃ' എന്നുള്ളത് ഈ സമാജാംഗങ്ങളുടെ ഓൎമ്മയിൽ എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതാണ്.

കേവലം ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ മാത്രം എ ഴുതണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാരംഭിച്ചതായ ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഇനിയധി കം ദീൎഘീകരിക്കുന്നില്ല. സഭാ കാൎയ്യദൎശിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള മംഗളശ്ലോകങ്ങളോടും ഈ മലയാളസമാജത്തിന് ഈശ്വരകൃപയാൽ സൎവാഭീഷ്ടങ്ങളും സിദ്ധിക്കണമെന്നുള്ള ആശംസയോടുംകൂടി ഈ ചെറിയ പ്രസംഗത്തെ ഇപ്പോൾ ഉപസംഹരി ച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വാഴ്ത്തനായ് വന്ന ശ്രീമൂലക്ഷിതിപതികൾതൻ
ഭൂന്യായാരംഭമെല്ലാം
പാഴാകാതിമ്പൊടേതൽക്ഷോണിയെയവിരതമൊട്ടര-
ക്ഷിച്ചു സൂക്ഷിച്ചതാരോ
അമാത്യം മന്ത്ര്യയാം തൻപ്രഭുവൊടു സമമി
യ്യൂഴിവാഴുന്നൊരബ്ദം.
ദീൎഘംമൻതൻകളത്രാദികളൊടു സുചിരം
ഹൎഷനായ്വാണിടട്ടെ.

മേളിച്ചുകൊണ്ടു മതിരാശിയിലെഗ്ഗ്രാജ്വേറ്റന്മാർ
കോളേജിൽ വെച്ചു മലയാളസമാജമേ! നി
പാലിച്ചിടാൻ പടുവതാം ഭഗവൽപ്രസാദാൽ
മേലിൽ ചിരം പരിലസിക്കുക പാരിടത്തിൽ.

ഹിന്ദുക്കളുടെ
മൂലവിദ്യാലയം*

ബാലന്മാരുടെ ബുദ്ധിയെ സന്മാൎഗ്ഗവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച്, അവൎക്ക് ഈശ്വരവിശ്വാസവും സ്വമതങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിലേക്കു നവീനവിദ്യാഭ്യാസരീതി ഉപയുക്തമാകുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അതിന്റെ പ്രധാനന്യൂനതകളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഈ ദോഷത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിനു സൎവകലാശാലാനിയമങ്ങളിൽ കുറെ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സൎവകലാശാലാധികാരികളുടെയോ ഗവൎമ്മെണ്ടുകളുടെയോ പരിശ്രമത്താൽ ഈ ന്യൂനത പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നാനാജാതിമതക്കാരുടേയും ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം സുലഭമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതല്ല. ഭിന്നമതക്കാൎക്ക് അവരവരുടെ മതങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ജനിപ്പിക്കുന്നതിന് അതാതു യോഗക്കാൎക്കു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകമാത്രമേ ഈ ന്യൂനതക്കൊരു പരിഹാരമാൎഗ്ഗമായി കാണുന്നുള്ളൂ. ഹിന്ദുമതത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ ദോഷത്തിനു പ്രതിവിധി കാണ്മാൻ യോഗമുണ്ടായത് ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് മാതൃവാത്സല്യമുള്ള മിസ്സിസ്സ് ആനിബെസന്റ് എന്ന സുപ്രസിദ്ധയായ ആംഗ്ലേയവിദുഷിക്കാണ്. ഈ വിദുഷിയുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് കാശിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ മൂലവിദ്യാലയം. ഈ വിദ്യാലയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംക്ഷേപമായ ഒരു വിവരണം ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യേക അപേക്ഷപ്രകാരം മിസ്സിസ്സ് ബെസന്റ് തന്നെ സ്വയം അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത് ഉപകാരസ്മരണയോടുകൂടി താഴെ തൎജ്ജമ ചെയ്തു ചേൎക്കുന്നു.　　ന. ര. പ.

---

*Central Hindu College, Benares.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ൧൮൯൮-ൽ ബ്രഹ്മവിദ്യാനുയായികളായ ചില മഹാന്മാരുടെ ഒരു ചെറിയ യോഗം (ഇതിൽ രണ്ടു പേരൊഴികെ എല്ലാവരും ജനനാൽ ഹിന്തുക്കളാകുന്നു) ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയോൽക്കൎഷത്തിനുവേണ്ടി ഏതദ്ദേശീയരെ സ്വാരാജ്യസ്നേഹം, രാജഭക്തി, ന്യായസന്ധത എന്നീ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരായും സകലസൽപ്രവൃത്തികളിലും പുരോഗാമികളായും 'ആൎയ്യന്മാർ' എന്ന പേരിനു സൎവ്വപ്രകാരേണയും അൎഹന്മാരായും തീരത്തക്കവണ്ണം വളൎത്തിക്കൊണ്ടുവരേണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആദിപാഠത്തിനും ഉപരിപാഠത്തിനും ഓരോ ആലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഈ മഹോദ്ദേശത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഹിന്തുശാസ്ത്രങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി മതസംബന്ധമായും സന്മാൎഗ്ഗവിഷയമായും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണ പാഠവിഷയങ്ങളോടുകൂടി ചേൎക്കുകയും ചെയ്തു. വേണ്ടപോലെയുള്ള വ്യായാമക്രമങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പാഠശാലാസ്ഥാപകന്മാർ വിദ്യാലയങ്ങളെ നിലനിൎത്തുന്നതിലേക്കു ധനവ്യയവും പ്രതിഫലേച്ഛയോടുകൂടാത്ത അദ്ധ്യാപനവും ചെയ്തു തങ്ങളുടെ കൃത്യത്തെ സ്വാൎത്ഥരഹിതമാകുംവണ്ണം നിൎവ്വഹിച്ചു വരികയും ചെയ്തു. ജ്ഞാനത്താൽ നിയമിതമായ സ്വാൎത്ഥത്യാഗപരിശീലനംകൊണ്ടുമാത്രമേ ഒരു രാജ്യക്കാൎക്കു 'സ്വദേശാഭിമാനം' എന്ന ഗുണം ഉണ്ടാകുവാൻ വഴിയുള്ളു എന്നുള്ളതിനെ പ്രവൃത്തിമൂലം തെളിയിച്ചുംകൊണ്ട് അതേ മനസ്സോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന് അവരുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കു മററുള്ളവരേയും ക്ഷണിച്ചു. ഈ ക്ഷണത്തിന് അനുകൂലമായുള്ള ധ്വനി ഭാരതഖണ്ഡമൊട്ടുക്ക് അതിവേഗത്തിൽ മാറെറാലി കൊള്ളുവാൻ തുടങ്ങി. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും മഹത്തായ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ഏൎപ്പെടുന്നതു തങ്ങളുടെ കൎത്തവ്യകൎമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നുവെച്ച് അവരെ യഥാശക്തി സഹായിക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഹിന്തുക്കളുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കു മാതൃസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ശ്രീകാശിനഗരത്തിലാണ് ഈ മൂലവിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. പൌരാണികമതത്തെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ മൂലസ്ഥാനത്തുനിന്നു പു

ഇതായ അനേകം ഉത്സാഹപ്രവാഹങ്ങളും പല കൈവഴികളായി തിരിയുമെന്നുള്ള പൂൎണ്ണവിശ്വാസം അവൎക്കുണ്ടായിരുന്നു.

൧൮൯൯ൻ മാൎച്ച് മാസത്തിൽ ഈ വിദ്യാലയം പ്രയാഗസൎവ്വകലാശാലയോട് ഏകോപിപ്പിച്ചു. വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഭരണവാഹകസമാജത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഏററവും പൂജ്യന്മാരായ ചില ഹിന്തുക്കളുടെ പേരുകളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രക്ഷാധികാരികൾ കാശി, ജമ്മു, കാശ്മീരം, ഭവനഗർ, ബറോഡ, തിരുവിതാംകൂർ, ആൾവാർ, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരും ഫരിദ്കോട്ട, മൌർഭരി, ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരും ആകുന്നു. ൧൮൯൯-ൽ കാശി മഹാരാജാവ് ൧൦,൦൦൦ ക. വിലക്കുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും നിലങ്ങളും വിദ്യാലയത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ദത്തം ചെയ്തു അതിനെ യഥായോഗ്യം പ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ആദ്യരക്ഷാധികാരിയും ഉപകാരകനും ആയ ആ മാന്യമഹാരാജാവിന്റെ ഒരു എണ്ണച്ഛായപ്പടം വിദ്യാശാലയെ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽപിന്നെ ഏകദേശം ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വിലപിടിക്കുന്ന അനേകം കെട്ടിടങ്ങളും പുതുതായി ചേൎത്തിരിക്കുന്നു. ബൊമ്പായിക്കാരനായ സേട്ടു ധരംസെ മൂരാർജി ഗോകുലദാസ് സാഹിബ് എന്ന മഹാൻ രസതന്ത്രവിദ്യാൎത്ഥികളുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഒരു രസസംസ്കാരശാല പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രവിദ്യാൎത്ഥികളുടെ ഉപയോഗത്തിന്നു പ്രത്യേകമായി ഒരു യന്ത്രശാല വേറെ ഒരു ബൊമ്പായിക്കാരനായ മാന്യനും പണിചെയ്യിപ്പിച്ചു. ൧൦൦ കുട്ടികൾക്ക് താമസിക്കാൻ സൌകൎയ്യമുള്ളതായി രണ്ടു നിലയിൽ ഒരു വിദ്യാൎത്ഥിസത്രവും കോളേജ്പണ്ഡിതന്മാൎക്ക് താമസിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളും തീൎപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും പുതുതായി ഒരു വിദ്യാശാല പണി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വായനശാലക്കും ഒരു കാഴ്ചബംഗ്ലാവിന്നുംകൂടി പ്രത്യേകമായ ഒരു കെട്ടിടം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. വിദ്യാലയത്തിന്റെ പരദേവതയായ സരസ്വതിക്ക് കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രവും മതധൌളിയിലെ അമ്മറാണി പണിചെയ്യിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. കോളേജിന്റെ

അദ്ധ്യക്ഷൻ, ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ, പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ, വിദ്യാൎത്ഥിസ
ത്രംസൂപ്രണ്ട്, ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പണ്ഡിതൻ, സിക്രട്ടറി, സഹാ
യസിക്രട്ടറി മുതലായവർ ബ്രഹ്മവിദ്യാസമാജത്തിൽനിന്നും തിര
ഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അവർ എല്ലാവരും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെയും
ഹിന്തുമതത്തെയും കുറിച്ച് വാസ്തവമായ പ്രതിപത്തി മൂലം പ്രതി
ഫലമൊന്നും കൂടാതെ അദ്ധ്യാപിക്കുന്നവരാണെന്നുള്ളതിനു പുറ
മെ, ഈ വിദ്യാശാലയ്ക്കുവേണ്ടി തീവ്രപരിശ്രമം ചെയ്യുന്നവരും ഏ
റ്റവും ധനസഹായം ചെയ്യുന്നവരും ആയ മഹാന്മാരിൽ അനേ
കംപേർ ഹിന്തുക്കളും അന്യമതസ്ഥന്മാരുമായ ബ്രഹ്മവിദ്യാസമാ
ജികന്മാർ തന്നെയാകുന്നു.

പ്രസ്തുതവിദ്യാലയം ഇന്ത്യയിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വി
ദ്യാൎത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ സംസ്കൃതപാഠശാലകളു
ള്ള അഞ്ചു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽകൂടി, പത്തുപേൎക്ക് സഹായധനം
കൊടുത്തു വരുന്നതുമുണ്ട്. പതിനായിരം വരിക്കാരുള്ള കോളേജ്
വക മാസികയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആദായംകൊണ്ടാണ് ഈ
സഹായധനത്തിനു വക കണ്ടിട്ടുള്ളത്*. ൧൯൦൫, മാൎച്ച് മാസ
ത്തിൽ ഈ കോളേജിൽ [illegible] വിദ്യാൎത്ഥികളും അതിനോടുചേൎന്ന
സംസ്കൃതപാഠശാലയിൽ വേറെ [illegible] വിദ്യാൎത്ഥികളും ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ പാഠശാലയോടുചേൎന്ന് ഒരു ധൎമ്മ
വിദ്യാൎത്ഥിസത്രവും ഉണ്ട്. പാഠശാലയും അതിനോടുചേൎന്ന വിദ്യാ
ൎത്ഥിസത്രവും ജമ്മു മഹാരാജാവിന്റെയും മാസംതോറും ഏകദേശം
൫൦൦ ക യിൽ കുറയാതെ കൊടുത്തു വരുന്ന ഉദാരശീലനായ കാ
ശ്മീരമഹാരാജാവിന്റെയും സഹായത്താലാണ് നിലനിന്നു വരുന്ന
ത്. മതസംബന്ധമായ പരീക്ഷകൾ നടത്തുന്നതിലേക്കു കോളേ
ജിനോടു ചേൎന്ന് പതിമൂന്നു ഹൈസ്കൂളുകൾ രാജ്യത്തിലെ പല ഭാഗ
ങ്ങളിലായും ഉണ്ട്. വിജയികളായ വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കു സൎട്ടിഫിക്കെ

* അടിച്ചുള്ള മുഴുവൻ പ്രതികളും ചിലവായതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഈ മാസിക ആവശ്യപ്പെട്ടവൎക്കെല്ലാവൎക്കും അയച്ചുകൊടുപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു.

ഹം കൊടുത്തു വരുന്നുണ്ടു. കാളേജിൽനിന്നു അച്ചടിച്ചു പ്രസി
ദ്ധം ചെയ്യുന്ന സനാതനധർമ്മപാഠമാലയിലാണ് കുട്ടികൾ പരീ
ക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഹിന്തുമതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പാഠപുസ്തക
ങ്ങൾ ഇന്ത്യാരാജ്യമൊട്ടുക്ക് വലിയ പ്രചാരമുള്ളവയാകുന്നു. ചില
സക്കാർ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പഠിപ്പി
ച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്തുമതോപദേഷ്ടാക്കളിൽ പ്രമാണികൾ ഈ
പുസ്തകങ്ങളെ പററി പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാലും പുറമെ അ
വറ്റ് ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ ക്രമേണ പ്രചാരം വദ്ധിച്ചു
വരികയും ചെയ്യുന്നു. കോളേജു വക സഹായമൂലധനം നാലു ല
ക്ഷം ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ ഉണ്ട്. കോളേജിനെ ശാശ്വതമാ
യി നിലനിത്തേണ്ടതിന്ന് ഈ മൂലധനം പത്തുലക്ഷത്തോളം വദ്ധി
ക്കുവാൻ ഇടയാകുമെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഇക്കൊല്ലം ജനവരി മാസത്തിൽ പെൺകുട്ടികളുടെ ഉപയോ
ഗത്തിലേക്കായി ഒരു വിദ്യാലയംകൂടി കാശിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഇത് നല്ല സ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുവരു
ന്നുണ്ട്.

ശ്രീകാശി
൧൯—൪—൧൯൧൦ } ആനിബെസന്റ്.

അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം.

നാലാംതന്ത്രം

നാരകക്രിയ

'നാരകക്രിയ' എന്നാൽ കടിപിടികൂട്ടുകയാണെന്നു് പ്രാവക്ക്
മറിയാമെന്ന വിശ്വാസത്തിന്മേലാണീ തന്ത്രത്തിനു നാമകരണം
ചെയ്തിട്ടുള്ളത്:

'എന്തണിക്കൂട്ടാനാരമെന്നൊരു
ദ്ദൂഷണമുണ്ടന്നമൂക്കിന്റെ പണ്ടെ.'

എന്നു് മഹർഷിയുടെ സമ്മതപ്രകാരമത്രേ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പററി ഒരു ഭാഷ്യം പറവാനുണ്ടായിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പേർ കേട്ടറിയാത്തവരാരെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കാനിടയില്ലല്ലോ.

ഇതുതല കൊള്ളുത്തുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ കടിപിടികൂട്ടുന്നത് എളുപ്പമായ ദുഷ്പ്രവൃത്തിയാണെന്നു വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ശരിയല്ല. നാരദനും അമ്മായിഅമ്മയും — അല്ല തെററിപ്പോയി — അമ്മായിഅമ്മയും നാരദനും ചെയ്യുംപോലെ നമുക്കും ചെയ്യാമെന്നുവിചാരിച്ച് ശീലമില്ലാത്തവർ തുനിഞ്ഞാൽ മയിലാട്ടംകണ്ട് കോഴി ആടിയപോലിരിക്കും. നാരദനെക്കാൾ അമ്മായിഅമ്മക്കു അഗ്രഗണ്യത്വമുണ്ട്. അമ്മായിഅമ്മയുടെ കൈത്തൊഴിൽ കൺകെട്ടായി തോന്നുമെന്നുമാത്രമല്ല, കലഹംവരുത്തിയ പീലിക്കെട്ടോടുകൂടി ജാലപ്പെരട്ടുകൊണ്ട് കാണുന്നതോ എന്നു് തോന്നിപ്പോകും. ഇതിനുപുറമെ വീട്ടിലിരുന്നു നാട്ടിലുള്ളവരെ തമ്മിൽ തല്ലിക്കാനുള്ള തന്ത്രം നാരദർഷിക്കുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ് എന്നുമാത്രമല്ല, തമ്മിൽ തല്ലിക്കുന്നതിനു ചില വിശേഷങ്ങളൊക്കക്കൂടി വേണമെന്നുള്ള തത്വം വെളിപ്പെട്ടത്, എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പറയുന്നതാണെങ്കിൽ, അമ്മായിഅമ്മയുടെ ചില പൊടിക്കൈകൾ പരിശോധിച്ചതിൽനിന്നാണെന്നുപറയാം. ഇപ്പറഞ്ഞ വിശേഷങ്ങൾ ഒരുമാതിരി മർമ്മങ്ങളാണ്. ജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥൂലശരീരത്തിലുള്ള മർമ്മങ്ങളെ അറിയുന്നത് ഏതുപ്രകാരത്തിൽ മേന്മക്കു വഴിയുറപ്പിക്കുന്നതോ, അതുപോലെ ഓരോ സ്വഭാവത്തിനും ചില മർമ്മങ്ങളുള്ളതിനെ അറിഞ്ഞാൽ ആരേയും പാവകളെ കളിപ്പിക്കാം, ചിരിപ്പിക്കാം, വെറപ്പിക്കാം, ഭയപ്പെടുത്താം വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യിക്കാം.

മുമ്പു പരിചയമില്ലാത്തവരുമായി വർത്തമാനം പറയുന്നതിന്നമ്മായിഅമ്മക്കിടകൂട്ടിയാൽ ഏതു വിഷയങ്ങളെപ്പററി പറയിപ്പിക്കുമെന്നു കണക്കുകണ്ടവരാരുമില്ല. ഒരിക്കലെങ്കിൽ രണ്ടുതവണ വർത്തമാനം പറയാനിടകിട്ടിയാലായാളുടെ സ്വഭാവത്തിൻെറ

സൗഖ്യവും സൊററിൽമെട്ടു കഴികയും, അങ്ങിനെയിരിക്കെ, സദാ സഹവാസം ചെയ്യുന്ന അമ്മാമന്റെയും വീട്ടിലുള്ളവരുടെയും കഥ പറയാനുണ്ടോ? അമ്പലം വിഴുങ്ങുന്ന പിശാചിനു വാതിൽപലക പപ്പടമെന്നകൂട്ടത്തിൽ എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്ന് അമ്മായിഅമ്മക്കു വളരെ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു രണ്ടൊ മൂന്നൊ ചില്ലറപ്രയോഗങ്ങളെ മാത്രമേ ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നുള്ളു.

അതിന്നു മുമ്പായി അവരുടെ ഉദ്ദേശത്തെ ചുരുക്കി കാണിക്കാം. 'സമ്പന്നമകനാവണ്ണം തനിക്കു ഭുജിക്കേണം സുഖമന്ദിരത്തിങ്കൽ വാസവും ചെയ്തിടേണം' എന്നൊന്ന്. 'നമ്മുടെ വീട്ടുകാർക്കിന്നു മുതലെല്ലാം നേട്ടം ഒന്നുമേ നിശേഷിക്കാതെയടക്കീടേണം' എന്നു രണ്ട്. ചോദിക്കാനുള്ളവർ യോജിക്കരുതെന്നു മൂന്ന്. ഗുണദോഷം പോലെ കവിയുംവർഗ്ഗഹാശേഷവും നശിപ്പിക്കേണമെന്നു നാല്. ഇങ്ങിനെ നാനാവിധമാണുദ്ദേശം.

അമ്മാമന്റെ അമ്മയായ പാപ്പിമുത്തശ്ശിക്കു വാൎദ്ധക്യംകൊണ്ടു മുതെല്ലു മൂന്നു മുളച്ചു വളഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു നിവൎന്നുനില്ക്കാൻ ചുങ്ങിയത് മൂന്നുകാലു വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. 'ചെറിയവപ്പാർ' എന്നെല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. എകദേശം ഇവരുടെ ഷഷ്ടിപൂൎത്തിമുതല്ക്ക് ശ്രീരാമനെതൊട്ടു ദൈവങ്ങളുടെയും രാമനാമം കുറഞ്ഞും വരുന്നുണ്ട്. ഓടുന്നതോണിക്കൊഴുക്കിന്റെ സഹായമെന്നപോലെ ദൈവങ്ങ പറയാൻ നിരവധിസന്ദർഭങ്ങൾ അമ്മായിഅമ്മ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതുമുണ്ട്. അതിന്റെ മാതിരി ഒന്നു കാണിക്കാം. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യക്ക് എന്റെ വീട്ടിലുള്ള ചില പൂച്ചക്കുട്ടികൾ നടക്കുന്നവരുടെ കാലിലിടഞ്ഞുംകൊണ്ടു നാലുകെട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. 'ഈ പൂച്ചക്കുട്ടികളെ മുത്തശ്ശിടെ വടികൊണ്ടിരണ്ടു കൊടുക്കാൻ കഴിയില്ലെ കുട്ടപ്പാ?' എന്നമ്മായിഅമ്മ കുട്ടപ്പൻ എന്ന കുട്ടിയോടു പറഞ്ഞു. കുട്ടപ്പൻ മുത്തശ്ശിയുടെ വടി മോഷ്ടിച്ചുംകൊണ്ടുവന്നു പൂച്ചക്കുട്ടികളുടെ പിന്നാലെ ഓടിത്തുടങ്ങി. മുത്തശ്ശി വടി തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടില്ല. എല്ലാവരേയും ശപിച്ചുതുടങ്ങി. പൂച്ചയെതൊ

ല്ലാൻ കൂട്ടപ്പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു വേറെ ഒരു കുട്ടി പറ
ഞ്ഞതിപ്പോഴും മുത്തശ്ശിക്കു ശുണ്ഠിമുഴുത്തു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'പൂ
ച്ച' 'നായ' മുതലായതുകൾക്ക് സംസ്കൃതമല്ലാതെ മലയാളം പറയു
ന്നതെത്രയും അശുദ്ധമാണെന്നു മുത്തശ്ശി ചെറുപ്പംമുതല്ക്കു ധരിച്ചുവ
ന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഇക്കാലത്തു മുതിരുന്ന കുട്ടികൾക്കതൊരു പരിഹാ
സവുമാണ്. മുത്തശ്ശിയുടെ ശാപം കലശലായി തുടങ്ങിയപ്പോഴും
കുട്ടികളുടെ അമ്മമാരെത്തി. അവരും മുത്തശ്ശിയും തമ്മിലങ്ങുമി
ങ്ങും വാക്കേറ്റത്തിന്റെ കശ. ഇങ്ങിനെ തരംകിട്ടുമ്പോളെല്ലാം
മുത്തശ്ശിയുടെ നാവിനെ ഇളക്കിവിടാറുണ്ട്.

തെമ്മലയുടെ അടിവാരത്തിലുള്ള മലമൂട്ടിൽ എന്ന വീട്ടിലാ
ണ് കൃഷ്ണക്കുട്ടന്റെ സംബന്ധം. ദേവകി എന്നാണ് ഭാര്യയുടെ
പേർ. മലമൂട്ടിലുള്ളവർക്ക് ഞങ്ങളെക്കാളും ധനസമൃദ്ധിയുണ്ടെങ്കി
ലും നാഗരികസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ യാതൊരറിവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്
കൃഷ്ണക്കുട്ടന്റെ മട്ടും തട്ടിപ്പും കണ്ട് പരിഭ്രമിച്ച് ഇങ്ങോര് കേമ
നാണെന്നാദിക്കിലുള്ളവരെല്ലാം വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. മലമൂട്ടിലുള്ള
വരോ ആ നാട്ടിലുള്ളവരോ ഞങ്ങടെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ അവരെ
സല്ക്കരിക്കുന്നതിൽ അവർ കൃഷ്ണക്കുട്ടനാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന
യോഗ്യതയിൽ താണുപോയെ എന്ന് കൃഷ്ണക്കുട്ടൻ ശങ്കിക്കാറും
വീട്ടുകാരോട് പരിഭവിക്കാറുമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അത്ര
ത്തോളം യോഗ്യത വാസ്തവത്തിൽ തനിക്കില്ലെന്ന് അവരറിയുന്ന
പോലെ ജാള്യത കൃഷ്ണക്കുട്ടന് മറ്റൊന്നുമില്ല. കൃഷ്ണക്കുട്ടന്റെ
ഈ മർമ്മം അമ്മായിഅമ്മ നോക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പറയേ
ണ്ടതില്ലല്ലോ. മലമൂട്ടിൽനിന്നു ദേവകിയും ആ പ്രദേശത്തുനിന്ന്
അമ്മാമനെ കാണേണ്ടതിലേക്ക് മറ്റു ചിലരുംകൂടി ഒരു ദിവസം
ഞങ്ങടെ വീട്ടിൽ വന്നു. അമ്മാമൻ ഒരു കാര്യമായിട്ടു തീവണ്ടി ക
യറിപ്പോയിട്ട് മടങ്ങി എത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ കാണാൻ
വന്നവർ അന്ന് വീട്ടിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു. പിറ്റെ ദിവസം കാല
ത്തു കരുണാകരൻ എന്തോ കണക്കെഴുതിക്കൊണ്ടിറയത്തിരിക്കയാ
യിരുന്നു. വടക്കേതിൽ താമസിക്കുന്ന തൊമ്മന്റെ താറാവുകളും

ഞങ്ങളുടെ പടിഞ്ഞാറെ മിററത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയം ദേവകി കുളിച്ചു പടിഞ്ഞാറെ പടിപ്പുര കടന്നു വരുന്നതിനെ അമ്മായിഅമ്മ കണ്ട് 'ഇവളെന്തിനു തൊമ്മൻെറ താറാവിനെ ഇങ്ങിനെ കളിയാക്കണ്?' എന്നു പറഞ്ഞ് അകത്തേക്കുപോയി. കരുണാകരൻ തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയതിൽ ദേവകിയേയും താറാവിനേയും ഒപ്പം കണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു പോയി. താറാവ് നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുള്ളവൎക്ക് ദേവകി നടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ചിരിവരാതിരിക്കില്ല. തന്നെപ്പരിഹസിക്കയാണെന്നു ദേവകി മനസ്സിലാക്കി. അവിടുന്നല്പം കഴിഞ്ഞിട്ട് ദേവകിയും അമ്മായിഅമ്മയുമായിട്ടു കുറഞ്ഞൊരു കൂടിക്കാഴ്ചയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണക്കുട്ടൻ രാത്രി വന്നപ്പോൾ ദേവകി സങ്കടം പറഞ്ഞു. പിറേറ ദിവസം കരുണാകരൻെറ ചിരിയെന്നിളക്കി വിടേണമെന്നു കരുതി കൃഷ്ണക്കുട്ടൻ ഉറക്കമുണരുന്നതിനു മുമ്പ് അങ്ങോട്ട് പുതിയ ഗൌരവം പൊട്ടിച്ചിരിക്കാറുള്ള മാതിരിയിൽ അമ്മായിഅമ്മ കരുണാകരൻെറ സമീപത്തു ചെന്നിരുന്നു. കരുണാകരൻ അപ്പോഴും ചിരിച്ചു. അവിടുന്നല്പം കഴിയുമ്പോഴേക്ക് കൃഷ്ണക്കുട്ടൻ ഉണൎന്നു വന്നു. കണികണ്ടത് കരുണാകരനെയാണ്. കൃഷ്ണക്കുട്ടൻെറ മുഖത്തു നോക്കിയപ്പോൾ കരുണാകരനു ചിരിയും കൃഷ്ണക്കുട്ടന് ശുണ്ഠിയും ഒരു സമയത്തുണ്ടായി. കൃഷ്ണക്കുട്ടൻ കരുണാകരനെ തല്ലി. കരുണാകരൻ കടിച്ചപ്പോൾ കൃഷ്ണക്കുട്ടൻെറ വലത്തു കൈക്കു് ഉള്ളം പററി. ദേഷ്യപ്പെട്ട് ഭാൎയ്യയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടിറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

കൃഷ്ണക്കുട്ടൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു പോയ അന്നു കാലത്തുതന്നെ അമ്മാമൻ വണ്ടിയിറങ്ങി വന്നു. വരുന്ന വഴിക്ക് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലുള്ളവരെല്ലാവരുംകൂടി മരുമക്കളിലുള്ളവരെ അടിച്ചു പുറത്താക്കി എന്നും അന്യായം കൊടുപ്പാൻ പോയിരിക്കുന്നു എന്നും മററും നാട്ടുവൎത്തമാനം കേട്ടുവരുമ്പോഴൊന്നുണ്ടായപ്പോൾ വിവരം പറകയും വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം വീട്ടിലെത്തിയ ഉടനെ കരുണാകരനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മാമൻെറ മുഖഭാവം പകൎച്ചു കണ്ടു എല്ലാവരും വ

ണ്ടാ വഴിക്കു കേട്ടിട്ടുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ച് അമ്മായിയമ്മ ചോദിക്കുകയും താൻ കേട്ട വൎത്തമാനം അമ്മാമൻ പറകയും ചെയ്തു. 'കൃഷ്ണപ്പുണിക്കു് മലമൂട്ടിൽനിന്നു വല്ലവരും വന്നാൽ സാധാരണയുള്ള പോലെ എന്തൊ നിരസം തോന്നി കാരണവസ്ഥാനം നടിച്ചു കരുണാകരനെ തല്ലിയെന്നും അവൻ തട്ടത്തളു തനിക്കപമാനമായെന്നു പറഞ്ഞിറങ്ങിപ്പോയി എന്നും അതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും' അമ്മായിയമ്മ പറഞ്ഞു. തത്സമയം കരുണാകരൻ മുകളിലേക്കു വന്നു. കരുണാകരനോട് ചോദിച്ചതിലും കൃഷ്ണപ്പുണ്ണിയാണു് കുറ്റക്കാരനെന്നു മനസ്സിലാകി എങ്കിലും, പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതി മലമൂട്ടിലേക്കു് ഒരാളെ അയക്കണം പറഞ്ഞു.

അമ്മാമൻ കേട്ടതിലും അധികമായി കടലിത്തോട്ടത്തിൽ എളയനായരും വീട്ടിലുണ്ടായ കലശലിന്റെ വൎത്തമാനം രാജിയാക്കാനുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരും നല്ലൊരു നാട്ടുകാൎയ്യസ്ഥനുമായ ശങ്കു ആശാനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് അന്നുകാലത്തു മൂന്നുമണിയായപ്പുറം വന്നു ചേൎന്നു. അവർ കേട്ടതെല്ലാം കളവാണെന്നും ഒരു കാരണവൻ മരുമകനെ ഒന്നോ രണ്ടോ തല്ലി എന്നല്ലാതെ യാതൊരു ശണ്ഠയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് അമ്മായിയമ്മയും മറ്റും പറഞ്ഞു. കാപ്പിക്കുള്ള സമയമായതുകൊണ്ടു കാപ്പി കുടിച്ചിട്ടു പോകണമെന്നു കല്യാണിയമ്മയും മറ്റും ശങ്കു ആശാനെ ക്ഷണിക്കുകയും പലഹാരസഹിതം ഇറയത്തു കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'പലഹാരം കാഴ്ചയിൽ നന്നായിട്ടില്ല' എന്ന് എളയനായർ പറയുന്നത് അമ്മായിയമ്മയും കല്യാണിയമ്മയും അകായിൽനിന്നു കേട്ടു. 'മിനിഞ്ഞാന്നത്തെ സൂചിയൻ നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്ന്' എളയനായരോടു പറഞ്ഞത് വിരോധമില്ലെങ്കിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കണമെന്ന് അമ്മായിയമ്മ കല്യാണിയമ്മയോട് പറഞ്ഞതു കേട്ട് ആ സാധു അങ്ങിനെതന്നെ എളയനായരോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളുണ്ടാക്കിയ പലഹാരം തിന്നുന്നതിനുള്ള പശ്ചാത്താപവും അതു് ശങ്കു ആശാൻ അറിഞ്ഞതിലുള്ള ലജ്ജയുംകൂടി എ

ളയനായരുടെ മുഖത്തു തിരഞ്ഞിതിരക്കി പ്രകാശിച്ചു. ഇങ്ങിനെ കള്ളമനം തുള്ളിയതുകൊണ്ട് ചുണ്ടു വിറക്കലൊണ് കല്യാണിയമ്മയുടെ ചോദ്യത്തിന്ന മറുവടിയുണ്ടായത്. ചോദിച്ചത് അബദ്ധമായി എന്നപ്പോൾ കല്യാണിയമ്മക്കു തോന്നി. ഇങ്ങിനെ പറയാൻ പറഞ്ഞയച്ചഅമ്മായിഅമ്മയുടെ നേരെ ദേഷ്യപ്പെട്ടകത്തേക്കു പോയി. അമ്മായിഅമ്മയുടെ കുററം നീങ്ങുന്നതിന്നും കല്യാണിയമ്മയെ ആശ്വാസിപ്പിച്ചു പിന്നെ ഒരബദ്ധംകൂടി പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ഏളയനായരെ പോരാത്തവനാക്കുന്നതിന്നും ശങ്കുആശാന്ന വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ തീരുന്നതിന്നും പട്ടുതന്നാക്കിയതല്ലെന്ന നങ്ങളാരെങ്കിലും പറഞ്ഞുവോ? അദ്ദേഹം പതുങ്ങിയതിന്ന നമ്മളോ കുററക്കാർ? എന്ന സമാധാനം പറഞ്ഞു. ഉടനെ കല്യാണിയമ്മ ഉമ്മറത്തു ചെന്ന 'പട്ടുതന്നാക്കിയതാണ്' എന്ന പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ശങ്കു ആശാന്നുണ്ടായ മന്ദസ്മിതം മറെക്കാൻ [illegible] തലയാന്നു താഴ്ത്തി. ഉടനെതന്നെ ഏളയനായരും ശങ്കുആശാനും മടങ്ങിപ്പോയി. ഏളയനായര് തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ സപാകംസ്ഥമായി ഊണ് കഴിക്കാറുണ്ടെന്നും മററും അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറ്റിവെച്ചു പ്രസ്താവം ഉണ്ടായി! എന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു എന്നും നാട്ടൊക്കെപ്പരന്ന എന്ന മാത്രമല്ല കളരിതോട്ടത്തിലും കേട്ടു. അന്ന രാത്രിതന്നെ, താനായിട്ടു തറവാട്ടിലെ മാനം കളയുമെന്നും മററും സ്ത്രീകളുടെക്ഷേപിച്ചു എന്ന് ഏളയനായർക്ക് മനസ്സിലായി.

പിറെറ ദിവസം കാലത്തു കൃഷ്ണച്ചുട്ടനെത്തി. അമ്മാമൻ കരുണാകരനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞ് ഇറയത്തിട്ടിരിക്കുന്ന ചാരുകസേരിയിൽ വന്നിരുന്നു. കരുണാകരനും വന്നുനിന്നു.

അമ്മാമൻ— (കൃഷ്ണച്ചുട്ടനോട്) നീ എന്തിനാ കരുണാകരനെ തല്ലിയത്? അവൻ തെററായിട്ടു വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നുതന്നെ വിചാരിച്ചോ. എന്നാലും അടിച്ചു വളർത്തേണ്ട കുട്ടിയാണോ?

കരുണാകരൻ— ഞാൻ തെററായിട്ട് ഒന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല.

കൃഷ്ണച്ചുട്ടൻ— നിങ്ങളുണ്ണാമനെക്കൊണ്ടെന്നെ തല്ലിച്ചത് എന്നും ആ സംശയം ജനിക്കാതിരിക്കാനാണ് നിങ്ങളിവിടെനിന്ന വ

ണ്ടികയറിപ്പോയത് എന്നും ചിലരെന്നോടു പറഞ്ഞു. അത് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോളെനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. നിങ്ങൾ തല്ലിയാൽ എനിക്കപമാനമില്ല. എനിക്കു ദേഷ്യമുള്ള വരെക്കൊണ്ടിതു ചെയ്യിച്ചില്ലേ നിങ്ങൾ? നിങ്ങൾക്കും ഇതു തന്നെയാണ് ഗതി.

അമ്മാമൻ— എന്തൊരു അസംബന്ധം പറയുന്നത്? എനിക്കു നിന്നെ തല്ലിച്ചിട്ടു വല്ല കാര്യവുമുണ്ടോ? അങ്ങിനെ വേണെങ്കിൽ എനിക്കുതന്നെ ചെയ്യരുതേ?

കൃഷ്ണച്ചുട്ടൻ— കാര്യമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെന്തുകൊണ്ടാണെനിക്ക് കൃഷി തരാഞ്ഞത്? ഞാൻ നിങ്ങടെ നേരെ വടിയെടുക്കുമെന്നാണ് കൃഷി കയ്യൂശപ്പെടുത്തണമെന്നീ കള്ളൻ പറഞ്ഞതിനെ കേൾക്കാനല്ലേ നിങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടായുള്ളു.

കരുണാകരൻ— (കൃഷ്ണച്ചുട്ടനോട്) നിങ്ങൾക്ക് ഭ്രാന്താണ്. നിങ്ങടെ മുതലെന്തു കട്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പററി വല്ലതും അമ്മാമനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

കൃഷ്ണച്ചുട്ടൻ— കള്ളനാവാനെന്റെ മുതൽ കക്കണോ? അമ്മാമന്റെ പെട്ടിയിൽനിന്നു കട്ടാൽ കള്ളനാകില്ലേയോ? (അമ്മാമനോട്) ഇവനീ തെക്കേപ്പുറത്തുനിന്നു പറയുന്നതു നിങ്ങളല്ലേ കേട്ടുംകൊണ്ടു വന്നത്?

കൃഷ്ണച്ചുട്ടന്റെ ഈ ചോദ്യത്തിൽ അമ്മാമന്റെ മനസ്സിലൊരു വെളിച്ചമുണ്ടായി. അന്നു മറവിൽനിന്നിരുന്നാളിവനാണെന്നു കൃഷ്ണച്ചുട്ടൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ശരിയായിരിക്കാമെന്നും കരുണാകരൻ നിഷേധിച്ചുപറഞ്ഞതു കളവാണെന്നും തോന്നി. ഇവനായതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ഭാര്യ തന്നോടാളെപ്പറയാഞ്ഞത് എന്നും തോന്നി.

അമ്മാമൻ— അന്നു പാറതിയോടു സംസാരിച്ചതും എന്റെ ഒച്ച കേട്ടപ്പോൾ ഓടിപ്പോയതും നീയല്ലേ?

കരുണാകരൻ— എനിക്കിതൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്നെപ്പലമെ നിങ്ങളും കൃഷ്ണമ്മാമനും തെററിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഈ

വയസ്സിലകത്തു കൃഷ്ണമ്മാമനെപ്പററി നിങ്ങളോടു വല്ല ദൂഷ്യവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

അമ്മാമൻ—നി നേരിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.—

കൃഷ്ണച്ചൂട്ടൻ—ഇവനാണെന്നെന്നോട് അമ്മായിഅമ്മയാണ് പറഞ്ഞത്.

കരുണാകരൻ—കൃഷ്ണമ്മാമൻ ശുദ്ധമേ നൊണയാണ് പറഞ്ഞതെന്നിപ്പോഠം തെളിയിക്കാം. പ്രാണൻപോകുന്ന കഴ്ച്ചത്തിൽകൂടി അമ്മായിഅമ്മ ഒരു നൊണ പറയില്ല.

കൃഷ്ണച്ചൂട്ടൻ—അതുതന്നെയാണ് ഞാനും ഇത്ര തീച്ചപറയുന്നത്.

കരുണാകരൻ—അവരെ വിളിച്ചിപ്പോഠം ചോദിക്കണം.

അമ്മാമൻ അമ്മായിഅമ്മയെ വിളിച്ചു. അടുത്തുവന്നപ്പോഠം

അമ്മാമൻ—അന്നിവനല്ലെ പാറതി മേൽകഴകാൻ പോകുമ്പോഠം ഇവിടെനിന്നെന്താണ്ടൊക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നത്?

അമ്മായിഅമ്മ—അല്ല.

അമ്മാമൻ—ഇവനാണെന്നു പാറതി കൃഷ്ണനോടു പറഞ്ഞുവൊ?

അമ്മായിഅമ്മ—ഇല്ല.

കൃഷ്ണച്ചൂട്ടൻ—ആയാളുടെ പേരിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം 'കേ' എന്നാണെന്നു നിങ്ങഠം പറഞ്ഞില്ലെ?

അമ്മായിഅമ്മ—ഉവ്വ.

കൃഷ്ണച്ചൂട്ടൻ—തലേദിവസം കൃഷി വേണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോഠം ഈ വീട്ടിലുള്ളവരല്ലാതെ വേറെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു നമുക്കെല്ലാവൎക്കും നിശ്ചയമില്ലെ? ഇവനല്ലെന്ന് അമ്മായിഅമ്മ പറയുന്നത് ഞങ്ങഠം തമ്മിൽ തല്ലാതിരിക്കാൻ പറയുന്നതല്ലെ?

കരുണാകരൻ—ഈ കറവെച്ചിട്ടാണ് കൃഷ്ണമ്മാമൻ എന്നെ തല്ലിയതെന്നും അതെല്ലാമെമാ തെററിദ്ധരിച്ചിട്ടാണെന്നും തെളിഞ്ഞില്ലെ? ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഞാൻ കട്ടു എന്നു നിങ്ങഠം വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലതും.

അമ്മാമൻ—കൃഷ്ണൻ വല്ലതും തെററി ധരിക്കരുത്. കൃഷ്ണനെപ്പററി

അവനൊന്നോടെന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പാറുതിയോ ഒന്നും പറയില്ലല്ലൊ. അവനായിരിക്കുമൊ എന്നെനിക്കിതുവരെ സംശയവും തോന്നിട്ടില്ല. കരുണാകരനോ തെററിധരിക്കരുത്. കാണാതെ ത്രപ നീ കൂട്ടതാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടല്ല ഞാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ താക്കോൽ തരാത്തത്. പല കയ്യായാൽ മറിച്ചിൽവന്നുപോകുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ്. നിങ്ങൾ തമ്മിൽതല്ലി നമ്മുടെ മാനം കളയരുത്.

കൃഷ്ണച്ചട്ടൻ— എന്നെ ഇവനപമാനിച്ചു എന്നും ഞാൻ തല്ലിയപ്പോഴും അവനെന്റെ അനന്തിരവനാണെന്നുള്ള സ്മരണയില്ലാതെ ഇത്രത്തോളം തല്ലിയെന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ട് ഇതുവരെയൊന്നും ചെയ്തില്ല. ഇപ്പോഴും അതിനെപ്പററി ചോദ്യം ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനെന്തെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്?

അമ്മാമൻ—നീ എന്തുവിചാരിച്ചാലും വിരോധമില്ല. കുഡുംബത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സു കുറ നന്നായിരിക്കണം. വഷളത്വം പ്രവൃത്തിക്കാൻ ഇത്ര ബദ്ധപ്പെട്ടും വയ്യ.

ആ പാകം വരുന്നതുവരെ പിള്ളർ തല്ലിയാൽ കൊള്ളുക എന്നല്ലാതെ തരമാകുന്നില്ല. നിങ്ങളുമിങ്ങു ചിലതൊക്കെ ധരിച്ചുവെച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്. കുഡുംബം ചെയ്ത സുകൃതം എന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറവാൻ കണ്ടില്ല. എന്റെ കാലംവരെ എങ്കിലും പൂർവസ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു മോഹമുണ്ട്. അതിന്നനുകൂലിക്കാതെ ആത്മസ്വപ്രവൃത്തി തുടങ്ങിയാൽ അഷ്ടികളെളു പോകും. കുറച്ചുകാലമായിട്ടിവിട്ടിലുള്ളവരുടെ നടവടി എനിക്കബോദ്ധ്യമാകുന്നില്ല. ഒരൊറുമയോ, തമ്മിൽതമ്മിൽ സ്നേഹമോ, ആഭിജാത്യമോ, പകരിരക്കമോ കാണുന്നില്ല. ദുർത്തപ്പം ധാരാളമുണ്ടെന്നു ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരുംകൂടി യോജിച്ചു ചന്തമായിരിക്കിൻ. അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യേണ്ടതെനിക്കറിയാം.

ചതുർത്ഥതന്ത്രം സമാപ്തം.

കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ബി. എ., ബി. എൽ.

ആഭരണഭ്രമം

(ഒരു കഥ)

പൊന്നൊത്തനാഭരണമെത്രയെക്കൊതിയുണ്ടതിക-
ലെന്നല്ലയോ സുമുഖി! പൊന്നിനു പണ്ടുതന്നെ
ഇന്നൊത്തുപിന്നൊരുമചട്ടിമിഴിട്ടിടുന്നോൻ-
കന്ദർപ്പസുന്ദര, സുതന്നും, സുശീലേ! ൧

വന്നീടുകെന്നരികിൽനിന്റെ മനക്കരുന്നിൽ
വന്നെത്തിടാതിരിക്കസം, കഥയെന്തൊരല്ലോ
എന്നാശ്ചര്യം ഭവതിതന്റെ മനസ്സു ചതി-
ലെന്നും കൊതിച്ചുവരുന്നവനല്ലയോ ഞാൻ? ൨

എന്നെന്റെ ചാരുമൊഴി കേട്ടു മനസ്സലിഞ്ഞി-
ട്ടന്നിഷ്ടമോടവളെന്റെയടുത്തിരുന്ന
സൌന്ദര്യധാടിയുടെ നല്ലയൽ വാഴ്ത്തുവ-
മന്നെന്റെ വീട്ടുകളുമോടപിളർണിവെച്ചു ൩

പാദോജനേർമിഴി മനസ്സിൽ വളർന്ന ചാറു-
മേതാനുമല്ലതിർകവിഞ്ഞൊഴുകും പ്രമോദം,
ഏതാവതെന്നിലുമുടൻ പ്രസരിക്കുമെന്നോ-
ർത്തോരാകിലും പറക തന്നെയതെന്നുരച്ചു ൪

കാലം കഴിഞ്ഞു വളരെ, പൊരുതാളുവാഴ്ചം,
കാലത്തിലുന്നതനിതപ്രിയനായൊരുണ്ടായ്
നാലഞ്ചു പണി കഴുകുമേതിൽ വെച്ചൊരുത്തി
പാലഞ്ചിടും മൊഴിയവന്റെ മനസ്സുകട്ടു ൫

ചേതസ്സാരത്തിയുടെയൈകവശമായി വന്നാ-
ലോർത്തെണ്ടതില്ലവനവൾക്കൊരു ദാസനായി

ശാതോദരിമണിനിന്നെക്കറിയാമതല്ലാ-
മേതാണ്ടിവൻറനിലപോലെയതെന്നുവെള്ള ന്ന

വേണുന്നതാകയുമവൾക്കവെൾനാകകൊണ്ടു
കാണുന്നതാകയിലുമാശമുഴുത്തുവന്നു
ആണുങ്ങളേണമിഴിമാർമണികൾക്കുചേരും
നാണംകെടുകയവതിനാദ്യഗുരുക്കളല്ലോ? ൧

അന്നായതത്തരുണിശയ്യയിൽകൊതിച്ചു
നന്നാക്കുഴങ്ങിമരുവുന്നവനെങ്കിലുംകേൾ,
ധന്യൻമഹാരസികനാണതിധീരനാണു
മന്യൻവെറുംവെഷളനാംവിടനല്ലതെല്ലും വ്വ

നാളേറെയങ്ങിനെകഴിഞ്ഞവരൊത്തുപാരം,
മേളിച്ചുവാണതിലിടക്കൊരുനാളുഷസ്സിൽ,
കേളോമലേ,പ്രിയതമൻകളിച്ചുതൻറ
നാളീകനേത്രയൊടുരച്ചുചിരിച്ചുകൊണ്ടു് ൻ

എന്നോമലേകുറിയിടാൻവഴുകുന്നുചാണ,
ചെന്നിങ്ങെടുത്തുതരണേതരളായതാക്ഷി!
ധന്യ! തപീയകരതാരതിനാലരച്ചു-
തന്നാലതുമലയജംമടവാർമണേനീ ൶

ഏവംപ്രിയൻറവചനംചെവികൊണ്ടനേരം
ഭാവംപകർന്നിരിശമോടൊരുനേരമേകി
കോപംവധൂതനുവെടുത്തുവളഞ്ഞിട്ടുഭ്രൂ-
ചാപത്തിൽനിന്നുകഠിനാസ്ത്രമയച്ചിടുംപോൽ ൶൶

'എന്തോത്തുരച്ചിതിദമെന്നൊടുനിങ്ങളിപ്പോ-
ളെന്താണുചെയ്യപറയുന്നിതുകമ്പമായെ?

ചെന്താരൊടൊത്തുള്ളൊരുവാകിയയാരെൻറെകരകം-
ണ്ടെന്തോതിചെയ്യുതിനു, ചാണയെടുക്കുവാനോ? ൫൨

മരംപെരുത്തുള്ളപരുതായെതകല്ലുകയ്യിൽ
പേറാനെനിക്കുശിവനേ, കഴിവുള്ളതാണോ?
ചാരുത്വമുള്ളചെറുമല്ലയതിന്നുചുട്ട
നീരൊട്ടൊഴിപ്പതിനുനിങ്ങടമടിക്കയില്ലേ ൫൩

ഇല്ലാതെപോയിതവലജ്ജയൊരല്പമെന്നോ-
ടല്ലോപറഞ്ഞതിതുകന്നത്തനുകല്ലുടപ്പാൻ!
ഇല്ലേഭവാനുദയയിന്നു, ബിസംകണക്കെ
സല്ലോലമെൻതനുവെന്നുമറന്നുപോയോ? ൫൪

പാരിച്ചകോപമൊടുമിങ്ങിനെമംഗലാംഗി
നേരിട്ടുകൊണ്ടുപൊടിപാറിപ്പുലഭ്യവർഷം
ധീരത്വമോടുതതുകേട്ടുസഹിച്ചൊടുക്കം,
സാരസ്യമോതിയവനത്തനിമിത്തരംതാൻ ൫൫

നല്ലസ്വരാംഗനഗണംപണിയുന്നചാരു
കല്യാണരൂപമിയലുംമടവാണിമൌലേ,
വല്ലാത്തബോധമതുഞാനറിയാതെചെയ്യു-
ന്നതെല്ലാംപൊറുക്കുകമുറക്കുമൽനാഥരംഗി! ൫൬

ഏവംപറഞ്ഞൊട്ടുവിലൊന്നുഹസിച്ചു, ചിത്തം,
വേവുന്നതെല്ലാതരമാംപരിഹാസഹാസം
ആവുന്നതല്ലിതിനുഞാൻപ്രതിചെയ്യുവാനെ-
ന്നാവത്തിലൊന്നുതലയാട്ടിയിരുന്നുനായർ ൫൭

കുററങ്ങളുററോരനുരാഗസമേതമൊന്നി-
ച്ചുററംസുഖിച്ചുമരുവീടിനരണ്ടുപേരിൽ,

മററംവളപ്പിതിനഭേദ്യവതായചാണ,
പിറേറദ്ദിനത്തിലവിടെബ്ഭ്രതകണ്ടതില്ലാ ൧൮

അങ്ങനെഞാനാളവിടെദിനംകഴിഞ്ഞുവീണ്ടും,
തഞ്ചാവൂരകത്തോടിണങ്ങിവാസിച്ചനായർ
പഞ്ചാരവാണിയൊടടുത്തതാനാളിലിക്കും
തഞ്ചത്തിലന്നവിടെവന്നൊരുവൻവണങ്ങി ൧൯

ഏണാക്ഷിതൻറെസഹവാസസുഖംലഭിച്ചു,
വാണീടുമപ്പൊഴുതുമന്നവനോടെല്ലാം,
കാണിച്ചുകോപമതിനൊന്നവണങ്ങിനിട്ടാ
നാണെന്നുരച്ചവനതൊന്നടിച്ചൂപ്പുവിണ്ടും. ൨൦

കക്ഷത്തിലങ്ങിനെപൊതിഞ്ഞുകൂട്ടിവെച്ചു,
ഭക്ഷിച്ചുസാധുവാമെൻറെഅന്നമതുകെട്ടഴിച്ചു
സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയതിലന്നുപതിമൂന്നൊരണ,
ഭക്ഷിക്കുവാനുള്ളവയായിതുണ്ടുപോലും. ൨൧

ഏററവലിപ്പതിയുന്നപലമൊട്ട
കററവെടിഞ്ഞുപലതിലെചിലതുമുണ്ടായി,
തെററെന്നമാധവിയൊടിയാലെകണ്ടുവേഗം-
മററംവെടിഞ്ഞുകുന്നുകനകത്തിച്ചെണ്ടിറ. ൨൨

ചെന്നങ്ങെടുത്തതുമറിച്ചുമറിച്ചുനോക്കി,
നന്നെന്നനാട്യമൊടുമപ്പുതലിപ്പുകിണ്ടം
ഇന്നിങ്ങുതന്നവിഹാരകലിക്കുമങ്ങുവാങ്ങി-
ത്തന്നീടവേണമിതികാന്തനൊടായുരച്ചു. ൨൩

തട്ടിത്തചാടുമൊഴിയുംവഴിയപ്പുതകം,
കിട്ടുന്നവിധമൊകൊതിയുംപതിതാനമനും,

ഒട്ടേറെക്കയറ്റുപൂളുപണ്ടമെടുത്തുകഴ്ഞി-
ലിട്ടാശ്ശുത്തുക്കിയുരചെയ്യുന്നു?ൊരാരോടെ. ൨൪

കോഴ്ചംനിനക്കിലിതുനല്ലതുപൊന്നുതന്നി-
ന്നൂഴ്ചംപ്രവൃത്തി, ബഹുഭംഗിയുമുണ്ടുപക്ഷേ,
ഭാരിച്ചനിണക്കിതരമല്ല, കനംപെരുത്തു-
ണ്ടോർക്ക്! വഹിക്കവഹിയാ, വലുതാണുഭാരം. ൨൫

ഈമാതിരിക്കനമുള്ളവ, നീയണിഞ്ഞാൽ
പൂമേനിനിന്നുടെതളർന്നുപിളർന്നുപോകും.
നീമന്മനോഹരി! യിതിൽചെറുതുംവൃഥാവിൽ
കാമംനടിക്കരുതു, പൊട്ടെയതങ്ങുപോട്ടെ. ൨൬

'എന്നിങ്ങിനേകണവനോതിയവാക്കുകേട്ടു,
തന്വാംഗിയേവമവനോടുചിരിച്ചുരച്ചു
'നന്നങ്ങുനല്ലറിവെഴുന്നപുമാനിതിന്നോ
നന്നേകനംപെരുകുമെന്നുപറഞ്ഞതിപ്പോൾ? ൨൭

ആഹന്തകഷ്ടമിതിനെന്തുകനം? ഭവാൻറെ
മോഹാതിരേകമതുപല്ലവതുല്യമേതൽ
ദേഹംമദീയമിതിലെന്തുനിനച്ചുചെന്തം-
തോ, ഹേ! തളർന്നുപിളരാനൊരുകുട്ടിയോഞാൻ? ൨൮

നെഞ്ഞൊക്കെമൂടിമറയുന്നൊരുപണ്ടമെൻറെ,
നെഞ്ഞിൽധരിച്ചുമരുവുന്നതിനെത്രനാളായ്!
നെഞ്ഞിൽകൊതിച്ചുമരുവുന്നതതിന്നുകാമം-
രഞ്ജിച്ചിട്ടുംപടിലഭിച്ചതുഭാഗ്യമല്ലേ?'— ൨൯

വേണ്ടുംവിധംപലതുമേവമുരച്ചുനോക്കി
വണ്ടാറണിക്കുഴലിയെങ്കിലുമന്നുനായർ

വേണ്ടുന്നതന്നെയൊരുശാഠ്യമഹോപിടിച്ചി-
ട്ടുണ്ടായിദുഃഖമതിനാൽമതിനേർമുഖിക്ക്. ൩൦

ഓർക്കിൽഭവാനിതുതരത്തിലൊരുത്തിയോടെ
യാർക്കെക്കൊടുപ്പതിനുവേണ്ടിനിനച്ചിടുന്ന
തർക്കംപറഞ്ഞുഫലമില്ലിഹകാന്തനെന്റെ
നേർക്കില്ലതെല്ലുദയ,യില്ലതിനിങ്ങുസംശയം. ൩൧

ഇത്ഥംപറഞ്ഞുതരുണീമണികണ്ണിൽവെള്ളം,
വാർത്താൾചുവന്നുമുഖ,മക്ഷികളുർക്കെതുള്ളി
ധൂർത്തല്ലനാസികതുടിച്ചു,കടിച്ചുചുണ്ടു,
തൽത്തൽമൊഴികളെപറവിപ്പതുവേഗമായി. ൩൨

ഏവംവിധംവിധുമുഖീമണിയാളതന്റെ
ഭാവംപകർന്നകണവൻബതകണ്ടുചൊന്നാൻ
ഹേവാമനേത്രിഗുണമേററിണങ്ങിയൊന്നായ്
മേവുംസുശീലവതി!കേൾക്കതീർക്കവിഷാദം. ൩൩

പണ്ടുംധരിച്ചതവമാറിനുചാർത്തിട്ടാശ്രീ
പണ്ടത്തിനാശ്രുതവമാറനിമിത്തമാംശ്രീ
രണ്ടുംനിമിത്തമുള്ളവായ്‌വളരുംപ്രഭാശ്രീ
കണ്ടിട്ടുതാനധികമാമതിയെന്നിടട്ടെ. ൩൪

കല്യാണരൂപിതരസാപരിതാപമെല്ലാം
മെല്ലെക്കളഞ്ഞഥകനത്തപതാകമേററം
ഉല്ലാസമോടവൾധരിച്ചുചിരിച്ചുകാന്ത-
നുള്ളിലതെല്ലുമതിമാനതുകണ്ടനേരം. ൩൫

തട്ടാനമോറ്റുവിരവാനിതുപൊട്ടിയെങ്കിൽ
മട്ടൊന്നുമൊഴികൾപൊതുകാംബളൂൾകോപമെന്നു,

പട്ടാങ്ങുതാവഹാനിനച്ചുകഴിച്ചതെല്ലാം
കാട്ടാമതതന്നുടെവികാരവിശേഷമറ്റാം. ൯൬

കാന്തന്റെകണ്ണിനുകുതൂഹലമേകുവാനും
സ്വാന്തത്തിലുള്ളസുഖമൊട്ടുവളർക്കുവാനും,
അന്തർമ്മുദാതരുണിയൊട്ടുനടന്നുകാട്ടി
താന്തമന്റവേദനമറച്ചുചുളിച്ചുദേഹം. ൯൭

ആർഷ്ഷേ! നിണക്കുളുവഹിച്ചുനടക്കുവാൻസൌ-
കര്യംപരാപരിചിലുണ്ടുപ്രയോജനത്രേ!
വീഴ്ചംപെരുത്തതരുണീമണി, നീയതാട്ടെ
കാഴ്ചംനമുക്കുപറയാമതഴിച്ചുവെക്കൂ. ൯൮

എന്നാശ്രു കേട്ടവളഴിച്ചുതാഴെവെച്ചു
മന്ദസ്മിതപ്രചുരമംഗളമുള്ളമാസ്യാ
എന്തോ! ഘനംപുനരിതെന്നുശപിച്ചുചിത്തേ
പൊന്നാശകൊണ്ടതുപുറത്തുപറഞ്ഞതില്ല. ൯൯

കേട്ടാലുമെങ്കിലയിസുന്ദരിയെന്നുകണ്ണാ
കട്ടിടിനാനവിടെനേർയതതാളുകണ്ടു
തട്ടാനൊരുത്തനുടനെനിജമുട്ടികൊണ്ടു
തട്ടിപ്പൊളിച്ചുപൊളിയല്ലവർമുമ്പിലാംവെച്ചു. ൱

എന്താരതിനുടെയുള്ളുപൊളിച്ചുവെളിക്കുകണ്ട-
തെന്താണു? ഹന്തശിവ! നല്ലൊരുചാണയല്ലോ?
കാന്തന്റെവഞ്ചിതിയതെന്നവളുമറിഞ്ഞു
കാന്തൻചിരിച്ചുതലയാട്ടിവസിച്ചിതന്നും. ൱൧

കയ്യാലെട്ടപ്പതിന്നാറുകണമുള്ളചാണ
മെയ്യിൽധരിച്ചുനടപ്പതിനില്ലഖേദം

ഇഷ്ടമുള്ളനിങ്ങളബലാജനമാനമേയും
പുഷ്ടവഹിക്കുമളിപെറന്നുപൊതിഞ്ഞുതന്നാൽ ൭൨.

കൂർക്കോത്തു കുമാരൻ.

ഒരു ശിശുരാജ്യഭരണം

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷുമാസികയിൽനിന്നെടുത്തത്)

അമേരിക്കയിൽ യുണൈറെറഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എന്ന രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാനസംസ്ഥാനമായ ന്യൂയാൎക്കിനോടുചേൎന്ന ന്യൂപാൽട്സ് എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു പുതുമയോടുകൂടിയ സമ്പ്രദായത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന ഒരു സ്കൂൾ ഉണ്ട്. സ്കൂളിനു ന്യൂപാൽട്ട്സ് നാൎമൽ സ്കൂൾ എന്നാണ് പേർ. ആറുവയസ്സുമുതൽ ഇരുപതുവയസ്സുവരെ പ്രായംചെന്ന കുട്ടികൾ ആണുംപെണ്ണുമായി അനേകമുള്ള ഈ സ്കൂളിൽ, ലോകത്തിലെ മററു സ്കൂളുകളിൽ സാമാന്യമായി വിദ്യാൎത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാറുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കു പുറമെ, രാജ്യഭരണവിഷയമായും സമുദായഭരണവിഷയമായും ഉള്ള ഓരോ കാൎയ്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നടത്തുവാനും അവക വിഷയങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ അതാതുകാലത്തു നടപ്പുള്ള നിയമങ്ങളും സദാചാരങ്ങളും അനുസരിച്ചു ശരിയായി നടക്കുവാനും വിദ്യാൎത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു പ്രത്യേക ഏൎപ്പാട് സ്കൂൾപ്രവൎത്തകന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് മേല്പടി സ്കൂളിനെകുറിച്ചു നമുക്കൊക്കെ വളരെ പുതുമയും കൌതുകവും തോന്നിക്കുന്നത്. യുണൈറെറഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായത്തെ അനുകരിച്ചു മേല്പടി സ്കൂളിലെ വിദ്യാൎത്ഥികൾ തങ്ങളെത്തന്നെ ഭരണംചെയ്യാനും തങ്ങളെ ഭരണംചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ അവൎക്ക് ഒരു പ്രസിഡണ്ട്, സെനെററ് എന്നു പറയുന്ന കാൎയ്യാലോചനസഭയിലെ സാമാജികന്മാർ, ജഡ്ജിമാർ, ഗവൎമ്മെണ്ടു വക്കീലന്മാർ, പൊല്ലീസ്സുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായി പല ചു

മുതലായുള്ള ഓരോരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഓരോരോ കാലത്ത് ഭൂരി
പക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരവൎക്കു ഏല്പ്പെട്ടി
ട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ക്രമപ്രകാരം നടത്തുവാനും വിദ്യാൎത്ഥികളെ പ
രിശീലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായം താഴെ പറയുമ്പോ
ലെ ആകുന്നു.

സ്കൂളിലെ കുട്ടികളെല്ലാം സ്കൂളിനോടുകൂടി ചേൎത്തു പണിയിപ്പി
ച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിൽതന്നെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ മേലന്വേഷണ
ത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. ആ കെട്ടിടങ്ങളിൽ നൂറ്റികൾ
നിശ്ചയിച്ച വിദ്യാൎത്ഥികളുടെ പാൎപ്പിടങ്ങളെ നാനാകം ഖണ്ഡങ്ങ
ളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയിച്ച തിയ്യതികളിൽ ഓരോരോ ഖ
ണ്ഡങ്ങളിലെ വിദ്യാൎത്ഥികൾ എല്ലാംകൂടി ഓരോരോ പ്രതിനിധിക
ളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും പിന്നീട് ആ പ്രതിനിധികളെല്ലാംകൂടി
ഒരു മഹാസമാജംകൂട്ടുകയും ആ മഹാസമാജത്തിൽവെച്ചു മുൻപറ
ഞ്ഞ പ്രധാനഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിനു
ശേഷം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരവരുടെ ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടിലെ പ
ണിക്കുവേണ്ടുന്ന കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യും.
പ്രസിഡേണ്ടുമുതൽ ഒരു കൺസ്റ്റബിൾവരെയുള്ള എല്ലാ ഉദ്യോഗ
സ്ഥന്മാരെയും വൎഷാരംഭത്തിൽ മേൽപ്രകാരം നിശ്ചയംചെയ്തുകഴി
യും. ഈ ശിശുരാജ്യത്തിൽ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾ
ക്കും സകലഅവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ഒരുപോലെയാണ്.
തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തു സ്കൂളിലെ ബഹളം കാണേണ്ടതാണ്. പ്ര
സിഡേണ്ടു മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ തനിക്കുതനിക്കു കിട്ടണമെന്നു
ള്ള മോഹത്തോടുകൂടി ഓരോരോ കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾ തങ്ങളു
ടെ യോഗ്യതകളെ വൎണ്ണിച്ചും തങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ
കിട്ടുന്നപക്ഷം ഇന്നിന്ന നന്മയായ ഏൎപ്പാടുചെയ്യുമെന്നും മറ്റും പ്ര
സ്ഥാപിച്ചും കെട്ടിടങ്ങളിലെ ഓരോമുറികളിലും ഇറന്ന പറമ്പിലും
മറ്റും ശിശുമഹാജനങ്ങൾ സഭകൂടി പ്രസംഗങ്ങൾ തട്ടിമൂളിച്ചു ശി
ശുസാമാജികന്മാരെ വശീകരിക്കുന്നതും ശിശുസാമാജികന്മാർ ഒ
രോരുത്തരെക്കുറിച്ചു ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതും ഓരോരു

ത്തക്ക് അനുകൂലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും കൊച്ചുകൊച്ചു പൊല്ലീസ്സുകാർ ലഹളകൾ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ജാഗ്രതയോടുകൂടി ബന്ധപാലനികളായി അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്നതും എല്ലാം കാണേണ്ട കാഴ്ചകളാണ്. ആദ്യം പ്രസിഡണ്ടായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഹിൽഡറെസ്സ് എന്ന പത്തുവയസ്സായ ഒരു പെൺകുട്ടി തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ തന്റെ കാൎയ്യാലോചനാസഭയിലെ സാമാജികന്മാൎക്കു ഒരു തീട്ടയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ തീട്ടിന്റെ ഒരു തൎജ്ജമ താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

അല്ലയോ സാമാജികന്മാരെ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ നിയമനിൎമ്മാതാക്കൾ ആകുന്നു. ഞാൻ എന്റെ കൎത്തവ്യകൎമ്മങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തും. നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ ഭരണം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാജനങ്ങൾ അവൎക്കു വേണ്ടുന്ന നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു വലിയ ബഹുമാനംതന്നെ. നിങ്ങൾ ന്യായമായും ബുദ്ധിപൂൎവ്വകമായും നിയമങ്ങൾ ഏൎപ്പെടുത്തുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രജകളുടെ സദാചാരങ്ങളും ശ്രേയസ്സും ക്ഷേമവും നിലനില്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണം. ലഘുവായി ആവശ്യമുള്ള നിയമങ്ങൾ മാത്രം നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയാൽ മതി. കുറ്റങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു വിവരിച്ച് അവയ്ക്കു സാമാന്യമായി ശിക്ഷകൾ ഏൎപ്പാടു ചെയ്യുകയും കുറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായ ശിക്ഷകൾ തരംതരം പോലെ കല്പിക്കേണ്ട അധികാരം ജഡ്ജിമാൎക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം.

(ഒപ്പ്) ഹിൽഡറെസ്സ്,

പ്രസിഡേണ്ട്.

ഈ ശിശുരാജ്യത്തിലെ ജുഡിഷ്യാൽ ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ട് വളരെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ തന്നെയാണ്. വിദ്യാൎത്ഥികളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ നാലഞ്ചു നഗരങ്ങളിലായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ട് ഓരോ നഗരത്തിന്നു ഓരോ ആദ്യകോടതിയും എല്ലാററിന്നുംകൂടി ഒരു അപ്പീൽകോടതിയും ഏൎപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽകോട്ടിലെ ചീഫ് ജഡ്ജി സ്കൂളിലെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ (പ്രിൻസിപ്പാൾ) ആകുന്നു. ഇ

ങ്ങിനെ ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രമേ സ്കൂളിലെ വിദ്യാൎത്ഥികളല്ലാതെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നമ്മുടെ ശിശുരാജ്യഭരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുള്ളു.

ഓർബാറോ നഗരത്തിലെ ആദ്യം കോടതിയിൽ അഞ്ചു ജഡ്ജിമാർ ഉണ്ട്. അവർ മൂന്നു മാസം കൂടുമ്പോഴും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരാണ് കോടതി ചെയ്യുന്നത് ആഴ്ചയിൽ ഒരു തവണ മാത്രമേ ഉള്ളു. വല്ല കുററവും നടന്നാൽ പൊല്ലീസുകാരൻ ഉടനെ കുററക്കാരന്റെ പേരും കുററത്തിന്റെ സ്വഭാവവും കുററത്തെപ്പററി തെളിവു കൊടുക്കുവാനുള്ള സാക്ഷികളുടെ പേരുകളും മററുവിവരങ്ങളും പൊല്ലീസ്സ സൂപ്രണ്ടിനെ അറിയിക്കും. നഗരകോടതി അടുത്തു കൂടുന്ന ദിവസം സൂപ്രണ്ട് കുററക്കാരനെ ചാൎജ്ജവെക്കും. കോടതിയിൽനിന്നു കുററക്കാരന് ഉടനെ ഒരു സമൻസ് എഴുതും. സമൻസ് ഒരു പൊല്ലീസ്സുകാരൻ കൊണ്ടുപോയി കുററക്കാരന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് അവൻ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം വായിക്കും— അങ്ങിനെയാണ് സമൻസ് നടത്തുന്നത്— സമൻസ് പ്രകാരം നടന്നില്ലെങ്കിൽ കുററക്കാരനെ വാറണ്ടിൽ പിടിച്ചു ഹാജരാക്കും. കോടതി അലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ഈ വക കുററങ്ങൾക്കാണത്രെ ഈ ശിശുരാജ്യത്തിലെ പീനൽകോഡിൽ ഏററവും കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കുററക്കാൎക്കു മേലാൽ രാജ്യഭരണകാൎയ്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ള സകലഅവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും റദ്ദാക്കുന്നതാകുന്നു ഈ കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ. ഈ ശിശുരാജ്യത്തിലെ കോടതികളിൽ കൊച്ചുകൊച്ചു ജഡ്ജിമാർ ഗൌരവമായിരുന്നു നീതിന്യായം നടത്തുന്നതും ചില കൊച്ചുകൊച്ചുവക്കീലന്മാർ ചില സാക്ഷികളെ എതിർവിസ്താരം ചെയ്തു തകരാറാക്കുന്നതും ചില വക്കീലന്മാർ അസംബന്ധങ്ങൾ പ്രലപിച്ചു ജഡ്ജിമാരുടെ ശകാരം കേട്ടു വഷളാകുന്നതും എല്ലാം നമ്മുടെ കോടതികളിൽ നാം സാധാരണയായി കണ്ടുവരാറുള്ളതുപോലെതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ ശിശുവക്കീലന്മാർ ഫീസ്സുകൂടാതെയാണ് കേസ്സുകളെല്ലാം നടത്തുന്നത്.

‘സമാധാനലംഘനം’ എന്ന കുററമാണത്രെ ശിശുരാജ്യത്ത് അധികവും സംഭവിക്കാറുള്ളത്. ശിശുരാജ്യത്തെ പീനൽകോഡിൽ ഈ കുററത്തിന്റെ വിവരണം ‘പഠിപ്പിനുള്ള സമയത്തു സംസാരിക്കുക’ എന്നാണത്രെ. സമാധാനലംഘനം ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ, ഗുരുനാഥന്മാരുടെ വല്ല കല്പനകളും തെററി നടക്കുക, അപഹാസമായ വാക്കുകൾ പറകയോ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്കയോ ചെയ്യുക, കളവു പറക, വൃത്തികേടായ വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുക മുതലായി അനേക കുററങ്ങൾ പീനൽകോഡിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വക കുററങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ കഠിനമായ തരക്കീത്, രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ പങ്കെടുപ്പാനുള്ള ചില അവകാശങ്ങളേയും അധികാരങ്ങളേയും ക്ലിപ്തമായ ഒരു കാലത്തേക്കു റദ്ദാക്കുക, സ്കൂളിലെ പന്തുകളിമുതലായ വിനോദങ്ങളിൽ ചേരാതിരിക്കുക, ക്ലാസ്സില്ലാത്ത സമയങ്ങളിൽ ക്ലിപ്തമായ ഒരു കാലത്തേക്കു മററു ആരെയും കാണാതെ ഏകാന്തമായി ഇരുത്തുക, പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ തർജ്ജമചെയ്യിക്കുകയോ പകർത്തിക്കയോ, കണക്കുകൾ കൂട്ടിക്കുകയോചെയ്യുക, മുതലായതാകുന്നു. ഈ ശിക്ഷകളെല്ലാം കുററങ്ങളുടെ താരതമ്യംപോലെ ഏററക്കുറച്ചിലോടുകൂടി ജഡ്ജിമാർ വിധിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ ജഡ്ജി കുഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ നിഷ്പക്ഷപാതമായി നീതിന്യായം നടത്തുന്ന ജഡ്ജിമാർ വേറെ കാണുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഒരിക്കൽ ശിശുരാജ്യത്തെ പ്രധാനഗവർമ്മെണ്ടു വക്കീൽ ഒരു കുററം ചെയ്തതിന്ന് ഒരു നഗരക്കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ ഒമ്പതു ദിവസത്തെ ഏകാന്തത്തടവു ശിക്ഷകല്പിക്കുകയും, ആ വിധി അപ്പീലിൽ സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തുവത്രെ.

ഈ പാഠശാലയിലെ മേല്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം കേവലം നേരമ്പോക്കിന്റെ മാതിരിയിൽ നിസ്സാരങ്ങളാണെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചുപോകരുത്. പക്ഷെ, പുറമെനിന്നു നോക്കുന്ന നമുക്ക് അങ്ങിനെ തോന്നിപ്പോകാൻ എളുപ്പമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മിഥ്യാഭൂതമിദംപ്രപഞ്ചമി

തിലെങ്കിലും ഭോഗങ്ങൾ അനിത്യങ്ങളല്ലിത്തരം തത്വവിചാരങ്ങളിലുള്ളവരായ്
വർത്തിച്ചിട്ടും ജ്ഞാനികൾ വാം സാരമുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കുന്ന നമ്മു
ടെ പ്രാപഞ്ചികമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിസ്സാരങ്ങളായി വിചാരിക്കു
ന്നത്. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഈ രണ്ടുവകക്കാരായ കാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വ
ലിപ്പച്ചെറുപ്പംകൊണ്ടുള്ള ഒരു വ്യത്യാസമല്ലാതെ അന്തരമായി യാ
തൊരു വ്യത്യാസവും ഇല്ല.

സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

പുരന്ദരദാസൻ

പൂനാപട്ടണത്തിനു സമീപം 'പുരന്ദരഘട്ടം' എന്ന സ്ഥല
ത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ 'തിമ്മപ്പൻ' എന്ന പേരോടുകൂടി
യ ഒരു സ്മാർത്തബ്രാഹ്മണനുണ്ടായിരുന്നു. സമ്പത്തുകൊണ്ടു കുബേ
രതുല്യനായിരുന്നെങ്കിലും ഈശ്വരാർത്ഥമായോ പരോപകാരാർത്ഥമാ
യോ ഒരു പൈസപോലും ചിലവുചെയ്യുന്നത് പ്രാണത്യാഗം ചെയ്യു
ന്നതിനു സമമായിട്ടാണ് ഇദ്ദേഹം ഗണിച്ചിരുന്നത്. ബ്രാഹ്മണ
ന്റെ ചെയ്യേണ്ടതായ നിത്യകർമ്മങ്ങളിൽ ദ്രവ്യവ്യയമില്ലാത്ത എന്തെ
ങ്കിലും മാത്രമേ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.
വല്ല ബ്രാഹ്മണരും തന്നെ ഭക്ഷണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചെങ്കിലോ എന്ന
ഭയംനിമിത്തം വിശേഷദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഇദ്ദേഹം പ്രാതസ്സ്നാന
ത്തിന്നു പോകുമ്പോൾ വിജനസ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ദേവാലയത്തിലായിരു
ന്നു. ഒരിക്കൽ സാക്ഷാൽ വിഷ്ണുഭഗവാൻ ഈ ലുബ്ധനെ പരീക്ഷി
ക്കുന്നതിന്നായി ഇദ്ദേഹം കുളികഴിഞ്ഞു കയറുന്ന അവസരം നോ
ക്കി അടുത്തുചെന്ന് രണ്ടുകൈകൾകൊണ്ടും അനുഗ്രഹിച്ച് ഭിക്ഷ യാ
ചിച്ചു. ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ലെന്നു ഭാവിച്ചു 'തിമ്മപ്പൻ' മുന്നോട്ടു നട
ന്നു. 'വൃദ്ധൻ' അടുത്തുചെന്നു കുറെനേരം കൂടി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാൻ
ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും തിമ്മപ്പന്റെ കൈ ക്രമേണ അർദ്ധചന്ദ്രാകാരമാ
യി വരുന്നതുകണ്ട് പിന്നോക്കം തിരിച്ചതേയുള്ളൂ. പിന്നെയും ഒരി

ക്കൽ മഹാവിഷ്ണു ബ്രാഹ്മണവേഷത്തെ ധരിച്ചു തിമ്മപ്പന്റെ കച്ചവ
ടസ്ഥലത്തുചെന്ന് തന്റെ പുത്രന്റെ ഉപനയനക്രിയ യഥായോ
ഗ്യം നടത്തുന്നതിലേക്ക് ആയിരം രൂപ സമ്മാനമായി തന്നാൽ കൊ
ള്ളാമെന്നു വളരെ താണ് അപേക്ഷിച്ചു. സ്വന്തപുത്രന്റെ ഉപന
യനത്തിനുകൂടി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരുകാശു ചിലവുചെയ്കയില്ലെ
ന്നു താൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കെ മറെറാരുവന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്ക
വേണ്ടി ഈ സംഗതിയെപ്പററി ആലോചിക്കപോലും ചെയ്കയില്ലെ
ന്നു തിമ്മപ്പൻ മറുപടിപറഞ്ഞു. വൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ വളരെ മനസ്സു
പൊറുടിച്ച് അവിടന്നുപോയി തിമ്മപ്പന്റെ ഭാര്യാസമീപത്തുചെ
ന്നു സംഗതികൾ മുഴുവൻ അവളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. തിമ്മപ്പന്റെ ഭാ
ര്യ പതിവ്രതയും സുശീലയും ആയ ഒരു നാരീരത്നമായിരുന്നു. ബ്രാ
ഹ്മണന്റെ ആവലാതികേട്ട് അവളുടെ മനസ്സ് അലിഞ്ഞ് തന്റെ
കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വളരെ വിലപിടിച്ച ഒരു മോതിരം അദ്ദേഹത്തി
ന്നു ദാനംചെയ്തു. വിഷ്ണുഭഗവാൻ അവളുടെ ബുദ്ധിഗുണത്തെ ക
ത്ത് വളരെ സന്തോഷിച്ചു അവളെ അനുഗ്രഹിച്ച് അവിടെനിന്നും
പോയി. അനന്തരം ഭഗവാൻ ഒരു ശ്രൂധടകന്റെ രൂപംധരിച്ചു
വീണ്ടും തിമ്മപ്പന്റെ പീടികയിൽ ചെന്നു. ഭാര്യയാൽ ദത്തമായ
മോതിരം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ച് അതു താൻ ആയിരംരൂപക്കു വി
ല്പാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. തിമ്മപ്പൻ ആ മോ
തിരം ദേടിച്ചുനോക്കിയതിൽ പല സംശയങ്ങളും ഉണ്ടായതിനാൽ അൽ
പനേരം മനസ്സിളക്കമായ ഭാവത്തെ അടക്കി ആ മോതിരം തനി
ക്കാവശ്യമുണ്ടെന്നും അതിന്റെ വില പിന്നെ തന്നുകൊള്ളാമെന്നും
പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചു. അതിന്റെശേഷം മോതിരം ഒ
രു പെട്ടിയിലാക്കി അടച്ച് ഭദ്രമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഗൃഹത്തിൽചെ
ന്നു. ഭാര്യയെ വിളിച്ച് താൻ തന്ന മോതിരം കാണണമെന്നു പറ
ഞ്ഞു. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ പതിവ്രതയായ ഭർത്താവു തന്റെ കഥതീ
ർത്തുകളയുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ
ഒന്നു പരുങ്ങി. ഒടുവിൽ മോതിരം ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരാമെന്നും
പറഞ്ഞു തന്റെ അറക്കകത്തുചെന്നു ഒരു സ്വപ്നംപോലെ കുറെനേ

രം നിശ്ചേഷ്ടയായിനിന്നു. തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കോപാഗ്നിയിൽ നിന്നും തന്നെ രക്ഷിക്കേണമെ എന്നു കരുണാനിധിയായ വിഷ്ണുഭഗവാനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എല്ലാം നിഷ്ഫലമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ആത്മഹത്യക്കൊരുങ്ങി വിഷപാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഉദ്യമിച്ചപ്പോൾ പാത്രത്തിൽ എന്തോ ഒരു വസ്തു തിളങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ട് എടുത്തുനോക്കി. താൻ അല്പം മുമ്പു ഒരു ബ്രാഹ്മണനു ദാനംചെയ്ത മോതിരമാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടായ ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ പ്രയാസം. ഉടനെ അത് എടുത്തു ഭർത്താവിന്റെ കയ്യിൽകൊണ്ടു കൊടുത്തു. തിമ്മപ്പനുണ്ടായ ആശ്ചര്യം അതിലധികമായിരുന്നു. പീടികയിൽ ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ താൻ മുമ്പു വെച്ചിരുന്ന മോതിരം കാണ്മാനുമില്ല. ഇതിൽ എന്തോ ഒരു മറിമായമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ച് ഉണ്ടായ സംഗതികളും മുഴുവൻ പറവാൻ ഭാര്യയെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഭാര്യ നടന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതെല്ലാം വിഷ്ണുവിന്റെ മായകൊണ്ടാണെന്നുള്ള ബോധം തിമ്മപ്പനുണ്ടായി. അതിൽ പിന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്നു വലുതായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചത്. നശ്വരമായ ഐഹികസമ്പത്തിനെ മോഹിച്ചു തന്റെ ജീവകാലത്തിലെ വിലയേറിയ ഒരു ഭാഗം വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളഞ്ഞുവല്ലോ എന്നുവെച്ച് കഠിനമായ പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. തന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ ബ്രാഹ്മണർക്ക് ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു. പുത്രമിത്രകളത്രാദികളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം തീർത്ഥയാത്രക്ക് ഒരുങ്ങി. പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു. പമ്പാക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു വേദാന്തവിഷയപ്രസംഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വ്യാസരായ സ്വാമികളെ കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സാരവും ഗ്രഹിച്ചു. സംഗീതത്തിലും അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചു. അതിന്റെശേഷം* ഗുരുവിനോട് അനുമതിവാങ്ങി പിന്നെയും ദേശ

* സ്വാമികളുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാണ് ഇദ്ദേഹം മാദ്ധ്വമതത്തെ സ്വീകരിച്ചത്.

സഞ്ചാരത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഭാരതഖണ്ഡം മുഴുവൻ ചുററിസഞ്ചാരിച്ചതിന്റെശേഷം ഒടുവിൽ ഭീമാ നദിയുടെ വക്കത്തുള്ള പണ്ഡരപുരത്തു ചെന്നു സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങി. അവിടെ വെച്ചാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലു ലക്ഷത്തിൽ ചില്വാനം കൃതികളും ഉണ്ടാക്കിയതു്. കൃതികളെല്ലാം തെലുങ്കിലും കർണ്ണാടകത്തിലുമാണു് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. എല്ലാം വേദാന്തവിഷയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും ആ ഭാഷകളിൽ പരിചയമുള്ളവൎക്കു് സുഗ്രാഹ്യവുമാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ ചെല്ലാത്ത സ്ഥലമൊന്നുമുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു്. എന്നുതന്നെയല്ല, വിട്ടലാപം സംഗീതവിദ്യാൎത്ഥികൾ ബാലപാഠമായി ചൊല്ലിവരുന്നതും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീൎത്തനങ്ങളാണു്. ത്യാഗരാജഗുരുവായ വീണവെങ്കിട്ടരമണയ്യർ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്റെ ശിഷ്യനാണെന്നാണു് കേട്ടിട്ടുള്ളതു്. 'പുരന്ദരദാസർ' എന്ന പേരുമൂലമാണു് നാം ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞു വരുന്നതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പററി വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ സംഗതികൾ വളരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടെന്നുള്ള സംഗതി ശോചനീയം തന്നെ.

സംഗീതരസികൻ.

കൎണ്ണം

(ദേവീസ്തോത്രം.)

---

1. പാരാവാരത്തുങ്ഗതരംഗോദ്ഗതിസരസം
ഭാസുരചൈതന്യാൎണ്ണവരേഖാ
പാരാവാരസൌഖ്യത്തെ കൊടുത്തരുളീടുന്ന ദേവ-
ദിവ്യവാക്യാമൃതത്തെ
ചേരാതെകണ്ടിപ്പോൾ ബോദ്ധ്യ പടുതപെടും
രണ്ടുപാത്രങ്ങളെയും-

ന്നാണാശങ്കിച്ചിട്ടാനിൻ ശ്രവണപുടയുഗം
കേട്ടതിന്നിടുന്നാമെ.

2. പാരം യശസ്സൽപ്രസാദത്തിനു ഭഗവതി നിൻ
കണ്ണാദൃദ്വയത്ത
പ്പൂരിപ്പിച്ചിട്ടവനായ്ത്തവപതിഭൃശമൻ
നന്ദയിൽതന്നുവത്താൽ
തൽഭാനുതരാവന്നിട്ടുള്ളമലജിതങ്കം
ഭൂനാനിന്ദനച്ചിരിയ്യു.
ഒരുപരംകണ്ണാലനുവദകൃപ്പൂലമൊട്ടുമെണ്ണാം‑
ഷിച്ചുവർഷിച്ചിടുന്നു.

3. വ്യാസൻവാത്മീകിധ്വാണീപതിയിവർമുതലാം
സൽകവിപ്രൗഢരെല്ലാം
ശ്വാസംപിടിച്ചുവർഷിച്ചിട്ടമിതഗുണ
ഭാസ്വരമായിസന്താനർ
ഭാസിക്കുമിതിൻ കണ്ണുദാമാപുടമധികം
തിങ്ങിവിങ്ങുന്നതിങ്ങ
പ്രാസംമാത്രംപെട്ടുന്നതിൻ സ്വയമിങ്ങുവരാത
തന്നോരുമാന്ന്യശീലേ!

4. അന്തശ്ശുദ്ധാതകണ്ണുങ്ങിണനാമഹിമയെഴും
യോഗ്യർവർഷിച്ചിടുന്നൽ
ചന്ദ്രംചിന്തുംവദനസ്സാമ്യംധുധര‑
ഭൈമാരെചന്നതെല്ലാം
സന്താനാഭ്യുദ്രകണ്ടുളിലകസുമ‑
ങ്ങൾചൊരിഞ്ഞീടുവോനായ്
സന്തോഷാൽപൂകലകളുങ്ങികടിഞ്ഞവചെവിയിൽ
കേള്ളൊഴപ്പിച്ചിടുന്നു.

5. വല്ലാതെസൎവ്വലോകത്തെയുമിഹകരയി-
പ്പിച്ചുകളിട്ടുമാപ-
ത്തല്ലാമില്ലാതെയാക്കുംവിധമതിൽമുഴുവൻ
ചീൎത്തവേഗേനചെല്പാൻ
ഉല്ലാസമ്പൂണ്ടെടുക്കിന്നിതുദയതമഹോ
ജംഗിയിൽ കണ്ടലത്തെ
എല്ലാമേരാജന്തരണേപ്രതിവഗ്രതകത്തണം
പൂൎണ്ണമാംകൎണ്ണസുഖം

6. സാരജ്ഞന്മാർപ്പുകഴ്ന്നീടുകകഠംമുഴുവൻ
ചേൎന്നനിൻകൎണ്ണസുഖ-
ഭാരകാണെന്നവക്കേഷുമഖിലനാദി-
കാന്തസീമന്തകന്യേ!
പാരന്നിൻവക്രശോഭാവലിപലവഴിയായ്
ത്തിങ്ങിവിങ്ങിട്ടൊലിക്കു-
ന്നോരമ്പാൾപാദപയത്തിൽപ്പെട്ടുമൊരുചുഴിയോ-
യെന്നതോന്നിന്നചിത്തെ.

7. നന്നായുൾക്കൃഷ്ടവൎണ്ണപ്രകരമവിരതം
നിങ്കൽവന്നാക്കുടിച്ചീ-
ട്ടുന്നണ്ടല്ലോനിവാസന്തവജലധിജതൻ
കൎണ്ണമൂലത്തിലല്ലോ
എന്നാല്ലാം, രതാസൽകണ്ഠധചം, മഹിതതമോ!
നല്ലസമൃത്തന്നായീ-
ട്ടുന്നണ്ടല്ലോവന്നാൻഭഗവതിയൊരുടൻ
ചൊല്ലുകെന്നല്ലല്ലെല്ലാം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

ഒരു കല്പിതസംഭാഷണം.

വിവേകാനന്ദസ്വാമിയെ കണ്ടു സംസാരിക്കണമെന്നു എനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒടുക്കൽ മദ്രാസിൽ വന്നപ്പോൾ ഈ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു. അപ്പോൾ ഉണ്ടായ സംഭാഷണത്തെ മലയാളത്തിലാക്കി താഴെ ചേർക്കുന്നു—

വിവേകാനന്ദസ്വാമി— നിങ്ങൾ മലയാളത്തിൽനിന്നാണ് അല്ലേ?

ഞാൻ— അതെ. അവിടത്തെ വിജയയാത്രയുടെ സമയത്തിൽ ഒരു ഭാഗം എനിക്കായി അനുവദിച്ചതിന്നായി ഞാൻ വളരെ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

വിവേ— എന്നോടു സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുന്നതു് എന്റെ ദിനകൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ചെറുപ്പക്കാരോടു സംസാരിക്കുന്നത് എന്റെ സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അധികം പ്രായമാകാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രത്യേകതാല്പര്യം തോന്നുന്നതെന്നുവരാം. എന്റെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു അധികം ഫലമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഇടയിലാണ്. ജീവിതത്തെ ഗൌരവമായി വിചാരിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരോടു സംസാരിക്കുന്നതിൽ വളരെ താല്പര്യമുണ്ട്.

ഞാൻ— സാക്രട്ടീസിന്റെ സ്വഭാവവും ഇങ്ങിനെയായിരുന്നുവല്ലൊ. ചെറുപ്പക്കാർക്കു ശക്തിയും ഉത്സാഹവും അധികമുള്ളതുകൊണ്ട്, അവർ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാൎയ്യങ്ങളിൽ, നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നവയെ അനുഭവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്.

മഹാത്മാക്കളെ കാണുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിന്നു വലിയ ഗുണമുണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ട്. ലോകത്തിൽ നടക്കേണ്ട രീതിയെ കുറിച്ചു പൊതുവായി ചില ഉപദേശങ്ങൾ അവിടത്തെ അടുക്കൽനിന്നു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്.

വിവേ— പല ആളുകളും എന്നോട് ഉപദേശങ്ങൾക്കായി ആവ

ശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വല്ല മന്ത്രമോ, ഉപാസനാക്രമമോ വേണമെന്നായിരുന്നു അധികം പേരുടേയും ആവശ്യം. ഈ വകക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ എന്റെ കൈവശം ഒന്നും ഇല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയണമെന്നില്ലല്ലൊ. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇതിലധികം യുക്തിയുക്തമാണെങ്കിലും എളുപ്പത്തിൽ സമ്പാദിപ്പിക്കത്തക്കതല്ല. നിങ്ങൾ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണല്ലൊ. വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന സംഗതികളെക്കാൾ അധികം വിശേഷമറിയത്തക്കതായി ഒന്നും ഈ പത്തോ പതിനഞ്ചോ മിനിട്ടിനിടയ്ക്കു പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ്. കാർലൈൽ എഴുതീട്ടുള്ള സാർട്ടാർ റിസാർട്ടസ് വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ?

ഞാൻ—ഇല്ല.

വിദ്വ—എന്നാൽ അതു ദിവസവും വായിക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഉത്തമമായ സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടെങ്കിലും ആദ്യം ഈ പുസ്തകം വളരെ ഉപയോഗപ്പെടും. അവനവൻ ചെയ്യേണ്ട ജോലി എന്തായാലും അതിനെ, മുഴുവൻ ശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു കഴിയുന്നേടത്തോളം നല്ലവണ്ണം ചെയ്യണമെന്നാണ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഉപദേശം. ഇതിനെപ്പറ്റി കുറച്ച് ആലോചിച്ചാൽ സമുദായാവസ്ഥ, രാജ്യഭരണക്രമം, മതാചാരം മുതലായവകൊണ്ടു നമുക്കുണ്ടാകുന്നവെന്നു നാം പറയുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കൃത്യനിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നു വ്യക്തമാകും. വലിയ തടസ്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവയെ എതിർക്കുന്നതിനും ജയിക്കുന്നതിനുമാണ് മനുഷ്യർ. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ളതിൽ ഏറ്റവും താണജാതികളിലൊന്നാണല്ലൊ പുലയർ. ആ ജാതിയിലുള്ള ഒരുത്തനു പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള ഒരാളോളംതന്നെ കൃത്യനിഷ്ഠയും നന്മയും ബുദ്ധിശക്തിയും അവനു പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. മനസ്സിന്റെ നിശ്ചയവും ശക്തിയുമാണ് പ്രധാനം. ഗുണങ്ങളും ശ്ര

ങ്ങളും അകത്തുനിന്നുതന്നെ വരണം. പുറത്തുനിന്ന് അക
ത്തേക്കു കടത്താമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മൂഢതയാണ്. പുറ
മേയുള്ള വസ്തുക്കൾ മനസ്സിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്നവയെ സഹായി
ക്കുന്നവയെന്നു മാത്രമേയുള്ളു. അവനവൻ്റെ ശക്തികൾക്കു ചേ
ർന്നതും, അവനവൻ്റെ രാജ്യത്തിൻ്റെയോ, സമുദായത്തിൻ്റെ
യോ, ലോകത്തിൻ്റെയോ, സ്ഥിതിക്ക് ഏററവും ഗുണകരമാ
യിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നതും ആയ ഒരു കാര്യത്തിൽ കഴിയുന്ന
ശ്രമം ചെയ്യുന്നതാണ് ജീവിതത്തെ ഉത്തമമാക്കുന്നതിനുള്ള ശ
രിയായ മാർഗ്ഗം. ആത്മസംതൃപ്തിക്കും ഇതുതന്നെ ഏററവും ന
ല്ലതു.

ഞാൻ—ജാതിഭേദമാണ് ഭാരതഖണ്ഡത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത് എ
ന്നാണല്ലോ പലരുടേയും അഭിപ്രായം. ഈ വിഷയത്തിൽ ഏ
തുവിധത്തിലുള്ള പ്രയത്നമാണ് ഫലവത്തായിത്തീരുന്നത്?

വിവേ—ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ജാതിഭേദം വളരെ ദോഷകരമായിട്ടു
ള്ളതുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, മുമ്പ് ഏതെല്ലാം ഗുണങ്ങളു
ണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ദോഷം മാത്രമേയുള്ളു എന്നാണ്
എൻ്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ജാതിഭേദംമുതലായവയിൽ
ഉള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ നീക്കുന്നതിനു പരമാർത്ഥജ്ഞാനം
ഒന്നുമാത്രമേ വഴിയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ശരിയായ അറിവു ജന
ങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരത്തുകയാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. അ
റിവുള്ള ആളുകൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന
തിൽ ധൈര്യം കാണിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ സാധാരണ ജന
ങ്ങളുടെ നടപ്പിന് അടിമകളായിരിക്കരുത്. ശരിയായ ജ്ഞാന
ത്തേയും നടവടിയേയും പരത്തുന്നതിനു ഇതുപോലെ നല്ല മാ
ർഗ്ഗം വേറെയൊന്നും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അതിവിശേഷ
മായ ഒരു ആചാരം, ചോവൻ, പുലയൻ മുതലായ ജാതിക്കാ
ർക്കു തീണ്ടലുണ്ടെന്നതാണല്ലോ. ഈ ജാതിയിൽ ആരെങ്കിലും ക്രി
സ്ത്യാനിയായാൽ പിന്നെ അവനു തീണ്ടലില്ല. തലമുടിയും കള
ഞ്ഞു പേരും മാററിയാൽ അശുദ്ധമെല്ലാം പോയെന്നായിരിക്കുമോ

വിചാരം. തീണ്ടൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ മാത്രമേ നട
പ്പുള്ളു. അറിവുള്ള ആളുകളെല്ലാം ഇതിനെ ധിക്കരിച്ചു നടക്കു
കയാണെങ്കിൽ എളുപ്പത്തിൽ ഈ വിഡ്ഢിത്തം നിന്നുപോകും.
ഒരു ചോവനോ മററാ വഴിമാറാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ 'ഞാൻ ത
ന്റെ ജാതിതന്നെ'യെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുമ്പോട്ടു നടക്കുന്ന
തു വളരെ രസകരമായിരിക്കും. കൂടെ നാട്ടുപ്രമാണികൾ ആരു
മെങ്കിലുമുള്ളപ്പോഴും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന ഒരു പരിഷ്കാരിയെ ക
ണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു എനിക്കു വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ഞാൻ—എന്റെ നാട്ടിലുള്ള പല കേമന്മാരുടേയും അഭിപ്രായം
ഇതിനു വിപരീതമാണ്. സാധാരണനടപ്പുകൾക്കു വിപരീതമാ
യി നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷമേ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ളുവെന്നും
പരിഷ്കാരങ്ങൾ കാലംകൊണ്ടു വന്നുകൊള്ളുമെന്നും ആണ് അവ
രുടെ സമാധാനം.

വിവേ—അതു ഭീരുക്കളുടേയും മടിയന്മാരുടേയും സമാധാനമാണ്.
ഇവരുടെ വാദംകേട്ടാൽ കാലം എന്നതു ഒരു ആളാണെന്നു തോ
ന്നിപ്പോകും. കാലത്തിനു വല്ലതും ചെയ്വാൻ ശക്തിയുണ്ടോ?
എന്തു മാററവും ഒരാൾ പുറപ്പെടാതെ നിവൃത്തിയില്ല.
ധർമ്മനിഷ്ഠയും ധൈര്യവും ഉള്ള മനുഷ്യർ ചിലർ ആദ്യം ചെയ്തു
തുടങ്ങിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പരിഷ്കാരവും നാട്ടിൽ വരികയി
ല്ലായിരുന്നു.

ഞാൻ—സമയംനോക്കിവേണം എന്തുകാര്യവും ചെയ്വാൻ എന്നുള്ള
തു സത്യമല്ലേ? പുറമെയുള്ള സ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക
ളാണ് മനുഷ്യർ ചെയ്യേണ്ടത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വലുതായ
ഗുണങ്ങൾ സാധിക്കാനായി നമുക്കു ശരിയല്ലെന്നു തോന്നുന്ന ചി
ല പ്രവൃത്തികളേയും ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതും.

വിവേ—ഇങ്ങിനെ പൊതുവായി ഓരോന്നു പറഞ്ഞാൽ അവയെ
കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ ഒന്നും തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. എ
ങ്കിലും, പിന്നീടു ഗുണങ്ങൾ സാധിക്കാമെന്നുവച്ചു തല്ക്കാലം അ
ധർമ്മംചെയ്യുന്നതിനെപ്പററി കുറച്ച് ആലോചിച്ചുനോക്കാം. ഇ

ത്തിന്ന ഒരു ഉദാഹരണം എടുക്കാം. ഒരു രാജ്യത്തിന്ന പല ഗുണ
ങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരാൾ അവിടത്തെ
മന്ത്രിയാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കതന്നെ. അധികാ
രം സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നായി ന്യായമാം ഹീനമായ ചില പ്രവൃത്തി
കളെ ചെയ്തുതുടങ്ങുന്നു. ഇതു നല്ലതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നു
ന്നുണ്ടോ?

ഞാൻ—നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന ആ
ളെ ബഹുമാനിക്കാനും പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ ആയാളുടെ
പ്രവൃത്തി തെറ്റാണെന്നുള്ളതിന്ന ശരിയായ കാരണമൊന്നും എ
നിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

ഫിലോ—ആട്ടെ, അതു ഞാൻ പറയാം. അധികാരസിദ്ധിക്കായി
ഹീനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്നു വരാനിടയുള്ള ദോ
ഷങ്ങൾ ചിലതുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിന്നായിട്ടാണ് ഹീന
പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള വിചാരം സ്വാർത്ഥപ്രതിപ
ത്തിയുടെ മറിമായം മാത്രമായിരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ട്. നന്മചെയ്യ
ണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവരിൽ ചിലർക്ക് അങ്ങിനെ തോന്നിയേ
ക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാം. ഗുണപ്രതിപത്തിയുള്ളവർക്കും ഹീനവൃ
ത്തിയോടുള്ള പരിചയം അപായകരമാണ്. ആദ്യം പൊതുജന
ങ്ങൾക്കായി ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ക്രമേണ സ്വാർത്ഥത്തിന്നായി
ഹീനത്വം കാണിക്കുന്നവനായിത്തീരും. നിത്യപരിചയവും സു
ഖപ്രതിപത്തിയുംകൂടെ സദ്വൃത്തിയെ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ
സദ്വൃത്തിപക്ഷത്തിൽനിന്നു ഇളകാതെ ശക്തിയുള്ള മനസ്സുകൾ
അത്യന്തം ചുരുക്കമാണ്. അതുകൊണ്ടു, ഗുണം ചെയ്യാനുള്ള സ
മയം വരുമ്പോൾ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹമുള്ള ആളുകളില്ലെന്നു വ
ന്നേക്കും. എന്നുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ മരണം എന്നാണെന്നു
തീർച്ചയാക്കുവാൻ അസാദ്ധ്യമായ സ്ഥിതിക്കു ദോഷംചെയ്യുവെ
ന്നും, വിചാരിച്ചു ഗുണംചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പു മരിച്ചുപോയെന്നും
വരാം. വലിയ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നവർ ചില ദോഷങ്ങൾ ചെ
യ്യുന്നതിന്റെ ഫലം, പിന്നീടു ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഗു

ണങ്ങളുടെ ഫലവത്തുകളോ വല്ലതും അധികമായിത്തീരുവാനാണ് എളുപ്പം. വല്ല ഹീനപ്രവൃത്തിയും ചെയ്തു് ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ച ഒരാളുടെ കീഴിലുള്ളവരുടെ നടവടി വേഗത്തിൽ ചീത്തയായിപ്പോകുമെന്നുള്ളതു കണ്ടു് അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. എല്ലാവരും അവനവന്റെ ശേഷിയനുസരിച്ച നല്ലതുതന്നെ ചെയ്യേണമെന്നുള്ളതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ഇതൊന്നുമല്ല. ജീവിതോദ്ദേശ്യം സുഖാനുഭവമല്ല. സുഖം ശരിയായ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു അടയാളം മാത്രമാകുന്നു. ശരിയായവിധത്തിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നവന്ന് ആത്മസന്തൃപ്തിയും ഒരുവിധം സുഖവും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ സുഖമായിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരെല്ലാവരും സല്കൎമ്മം ചെയ്യുന്നവരാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ നല്ലവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു് സുഖമായിട്ടു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു് എന്നുള്ള സംഗതികൾ അത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളവയല്ല. അന്നവസ്ത്രാദികളായ ജീവിതസൗകൎയ്യങ്ങളെ നേരായിട്ടോ, മറ്റുള്ളവർക്കായിട്ടോ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന്നു കാരണം വേറെയാണ്. ജീവിതസൗകൎയ്യങ്ങൾ സത്യത്തിലെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവയ്ക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നതു ഗുണകരമായിരിക്കുന്നത്. ഇവയെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യമാക്കുന്നതു ശരിയല്ല. മനസ്സിന്റെ ശക്തിയേയും, നന്മയേയും അധികമാക്കുന്നതാണ് മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. സത്യം, ന്യായം ദയ മുതലായ ഗുണങ്ങളെ തന്നിലും മറ്റുള്ളവരിലും ദൃഢമായി ഉറപ്പിക്കാൻ വാക്കുകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ശ്രമിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ധൎമ്മം. ദൌൎബ്ബല്യത്തോടു എതിരിട്ടു ജയിക്കുന്നതിന്നായി ഐഹികജീവിതത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ തന്നെയാണ് പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നത്. ജീവിതോദ്ദേശ്യം ഇതാണെങ്കിൽ, സമുദായഗുണത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരാൾ ഹീനതകൊണ്ടു തുടങ്ങുന്നതു ഭോഷത്വമാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഞാൻ — പൊതുജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഞങ്ങൾ മന

സ്സാക്ഷികൾ വിപരീതമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്നത് എന്നു പറയുന്നതും ഭീരുത്വത്തിന്റേയും, സ്വാൎത്ഥപ്രത്യാപത്തിയുടേയും അടയാളമാണെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമായി. ഇത്രയും സമയം എനിക്കായി വ്യയംചെയ്യുന്നതിനു വന്നു.

വിവേ—ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ഇനിയും ചിലപ്പോൾ തമ്മിൽ കാണാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഈ മാതിരി സംഭാഷണങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷപ്രദങ്ങളാണെന്ന് ആദ്യമേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഉടൻതന്നെ യാത്രപറഞ്ഞു ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു.

ജി. രാമൻമേനോൻ, എം. എ.

അന്തരിക്ഷം

(തുടൎച്ച)

ഭൂഗോളം തണുത്തു കട്ടപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ, —അനന്തകോടി സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ—നമ്മുടെ ഭൂഗോളം അഗ്നിമയമായ ഒരു ചെറിയ സൂൎയ്യനായിരുന്നു. ആക്കാലത്തെ അന്തരിക്ഷത്തിൽ, ജ്വാലകളായി നിന്നിരുന്ന ഓരോരോ ലോഹങ്ങളുടെ ബാഷ്പങ്ങളും മററു വാതകങ്ങളുംമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നത്. അന്തരിക്ഷത്തിൽനിന്നു ലോഹബാഷ്പവൎഷങ്ങളും അപ്പോഴപ്പോൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വൃഷ്ടിപാതങ്ങളാൽ, അന്തരിക്ഷത്തിലെ ലോഹബാഷ്പപരിമാണം ഗണ്യമായ നിലയിൽ കുറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭൂഗോളത്തിന്മേൽ വീണ ലോഹവൎഷങ്ങൾ, ചൂടുനിമിത്തം തിരികെ വാതകങ്ങളായി പരിണമിച്ചു മേൽ അന്തരിക്ഷത്തിലേക്കു ഉൽഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അനേകസംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാറെ, ലോഹബാഷ്പവൎഷങ്ങൾ തണുപ്പുനിമിത്തം വാതകങ്ങളായി പരിണമിച്ചില്ല. ലോഹങ്ങൾ തണുത്തു ദ്രവങ്ങളായി, പിന്നീട ഘനവസ്തുക്കളായിത്തീൎന്നു, ഭൂതലത്തിൽ കട്ടപിടിച്ചു കിടപ്പായി. ഈ വിധം അനവധികാലം

കഴിഞ്ഞു. ഭൂഗോളം തണുത്തു തണുത്ത് ചെടികളുടേയും, ജന്തുക്കളുടേയും ജീവനത്തിനു യോഗ്യമായി. അന്തരിക്ഷവും, ഗുരുതരങ്ങളായ ലോഹബാഷ്പങ്ങളേയും മററും വിട്ടു പിരിഞ്ഞ് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ സ്വച്ഛമായിത്തീൎന്നു.

വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷം ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ സ്വച്ഛമായി എന്നുള്ളതിനു പുരാണജന്തുക്കളുടെ ചരിതങ്ങൾ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ആ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സമുദ്രജന്തുക്കളിൽ ഒരു വൎഗ്ഗത്തിനു നയനേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ഭൂമിക്കു സൂൎയ്യനിൽനിന്നു ലഭിച്ചുവരുന്ന പ്രകാശം, അക്കാലത്തും, അന്തരിക്ഷത്തെ കടന്നു സമുദ്രജലത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, ജന്തുക്കളുടെ നയനങ്ങൾക്കു വിഷയമായിരിക്കണമെന്നാവുകിൽ അന്തരിക്ഷം അക്കാലത്തു തന്നെ പ്രവേശ്യമായിരുന്നിരിക്കണമല്ലൊ. അന്തരിക്ഷം അന്നും ഇന്നത്തെപ്പോലെ സ്വച്ഛമായിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്ന് അധികം നീരാവിയും ഇംഗാലാമ്ലവാതകവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗാലാമ്ലവാതകത്തിൽ മിക്ക അംശവും, പിൻകാലത്തു കല്ലരിപ്പാറകളുടേയും, ചുണ്ണാമ്പുശിലകളുടേയും ആവിൎഭാവത്തിന് ഉപകരിക്കപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതു പറയേണ്ടുന്നതല്ല.

ഭൂഗോളം ക്രമേണ തണുത്തു പോയതോടുകൂടി അന്തരീക്ഷത്തിനു ചൂടു കിട്ടുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗം വേറെ തേടേണ്ടിവന്നു. വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഉഷ്ണസ്ഥിതിക്ക് ഏക അവലംബമായിത്തീൎന്നതു സൂൎയ്യഗോളമായിരുന്നു. ഒമ്പതുകോടിമുപ്പതുലക്ഷം നാഴിക ദൂരം സഞ്ചരിച്ചുവരുന്ന സൂൎയ്യരശ്മികളില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷം എത്രയോകാലം മുമ്പു ശീതമായിത്തീൎന്നേനെ. ഭൂഗോളത്തിൽനിന്നു ശ്വാസനമണ്ഡലത്തിനു ലഭിച്ചുവരുന്ന ചൂടു നൂററിലേഴരംശം ഫാരൻഹൈററ് ഡിഗ്രിയോളമേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ, സൂൎയ്യരശ്മികളിൽ നിന്നാകട്ടെ ൩൦൦ ഡിഗ്രി (ഫാരൻ) ചൂടു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷം എത്രയോ വേഗത്തിൽ തണുത്തുപോവുകയും ഭൂമിയിലുള്ള നാം ശീതവസ്ത്രം പുതച്ചവരെപ്പോലെ ആവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അന്തരിക്ഷം നമ്മുടെ സ്വന്തമായ സ്വത്താണ്; ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തിലുള്ള ഒരു മഹാന്തരിക്ഷത്തിന്റെ അംശമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു മഹാന്തരിക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ സൂര്യഗോളത്തിനുതന്നെ എത്രയോ മഹത്തായ ഒരു വായുമണ്ഡലം ഇതുപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നു. സൂര്യഗോളാന്തരിക്ഷത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണത, ശുക്രഗ്രഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗത്തെക്കൂടെ അതിലംഘിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, വാസ്തവം ഇങ്ങനെ അല്ലല്ലൊ. സൂര്യന്റെ അന്തരിക്ഷം അഞ്ചുലക്ഷം നാഴികയിലധികം ആഴമുള്ളതല്ല; ഭൂമിയുടെ അന്തരിക്ഷത്തിനാകട്ടെ, കൂടിയപക്ഷം ഒരു നൂറുനാഴികയിലധികം ആഴമില്ല.

നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷത്തിന്റെ ഉന്നതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഇതേവരെ നിശ്ചയമായി അളന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭൂതലത്തെ അളന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അന്തരിക്ഷത്തെ അളന്നറിവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഏററവും ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്ത് എത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കു സാധ്യമല്ല. ഒരു പക്ഷം, നമുക്കു വല്ല പൊങ്ങിപ്പറക്കാമെന്നിരിക്കിലും, വായുവിന്റെ കാര്യം വിചാരിച്ചാൽ, അത് എത്രത്തോളം സ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. എന്നാൽ, വായുവിന് ഒരു ഭാരവും, പ്രതിരോധനശക്തിയും ഉണ്ടെന്ന് എവിടം മുതല്ക്കു ലക്ഷ്യം കിട്ടുന്നുവോ, അവിടം ഇടങ്ങി, ലക്ഷ്യം കിട്ടാതാകുന്ന സ്ഥാനം വരെ വായു വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഗണിക്കാവുന്നതാകുന്നു. നാം മേൽ അന്തരിക്ഷത്തിലേക്കു പൊങ്ങിപ്പോകുന്തോറും, വായുവിന്റെ ഭാരവും പ്രതിരോധനവും കുറഞ്ഞു വരുന്നു എന്നു നമുക്ക് അനുഭവമാകുന്നതാണ്. സന്ധ്യാകാലപ്രകാശത്തെയും, കൊള്ളിമീൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പാതത്തെയും, കണ്ടു വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഉന്നതിയെ നിർണ്ണയപ്പെടുത്താൻ കഴിയും.

ആറ്, കുളം, കായൽ മുതലായ ജലപൂരങ്ങളിൽ, അടിവാരത്തു-പതുങ്ങി സഞ്ചരിക്കയല്ലാതെ, മേലേ നീന്തി നടക്കുവാൻ കഴി

യാത്ത ചില പൂന്തി മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെപ്പോലെ, വായുമണ്ഡ
ലമെന്ന സമുദ്രത്തിന്റെ അടിവാരത്തു സഞ്ചരിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകു
ന്നു മനുഷ്യർ. അവരുടെ തലയ്ക്കു മീതെ എത്രാമതോ നാഴിക ദൂരം കഴി
ഞ്ഞാൽ, എന്തൊക്കെയാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിവരമൊ
ന്നും നാം അറിയുന്നതേ ഇല്ല. ഇന്നതെല്ലാമാണ് സംഭവിക്കുന്ന
തെന്നു കണ്ടറിയുന്നതിന് അന്തരിക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങിപ്പോവാൻ ന
മുക്കു ശക്തിയുമില്ല.

ഭൂതലത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങി നില്ക്കുന്ന മഹാശൃംഗങ്ങളായ പർവതങ്ങ
ളുടെ മുകളിൽ തന്നെയും അധികം ആളുകൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല.
അക്കൊൻകാകപാ പർവതത്തിന്റെ മുകളിലേക്ക് ഇരുപത്തിനാലാ
യിരം അടിയോളം പൊക്കത്തിൽ, അതായതു, നാലു നാഴികയില
ധികം പൊക്കത്തിൽ ഒരാൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഇതേവരെയു
ണ്ടായിട്ടുള്ള പർവതാധിരോഹണപ്രവൃത്തിയിൽ മുഖ്യമായി ഗണി
ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ബെർലിൻ പട്ടണത്തിലെ ഡാക്ടർ
ബെർസൺ എന്ന ഒരാൾ [illegible] ആകാശവിമാനത്തിൽ
കയറി മുപ്പതിനായിരം അടി പൊക്കത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങ
നെ, വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടുകളെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ആളു
കൾ ഇനിയുമുണ്ട്. ഡാക്ടർ ബെർസൺ തന്റെ വിമാനത്തിന
കത്തു സംഭരിച്ചിരുന്ന വായുമാപനയന്ത്രങ്ങളെ നോക്കി, വായു
വിന്റെ ഉന്നതിയേയും ഭാരത്തേയും മറ്റും നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ശക്ത
നായി ഭവിച്ചിരുന്നു; ഇത് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ചില മുൻകരു
തലുകളാൽ സാധിച്ചുവെന്നേ ഉള്ളു. മേൽ അന്തരിക്ഷത്തിൽ പൊ
ങ്ങിപ്പോകുന്തോറും വായുവിന്റെ ദ്രഢിമയും ഭാരവും കുറയുകയും,
ശ്വാസോച്ഛ്വാസക്രിയക്കു നാം ശ്രമപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.
ശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം വായു ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ, മോഹാല
സ്യമുണ്ടാവുമെന്നുള്ളതിൽ സന്ദേഹമില്ല. അങ്ങനെ അവശത ഉ
ണ്ടായാൽ വായുമാപനം അസാദ്ധ്യമായ്ത്തീരുകയേ ഉള്ളൂ. ഡാ
ക്കർ ബെർസൺ, ഈ ക്ലേശങ്ങൾക്കു സംഗതി വരാതിരിക്കുവാ
നായി മുൻകൂട്ടി അമ്ലജനകവാതകത്തെ കരുതി വച്ചിരുന്നു. ഇതു

ശ്വാസിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാണധാരണം ചെയ്കയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു മുപ്പതിനായിരം അടിവരെ പൊങ്ങുവാൻ സാധിച്ചു. ൧൮൬൨-ാമാണ്ട് വൂൾവെറാംപടൻ എന്ന പ്രദേശത്തുവച്ചു ഗ്ലെയ്ഷെർ എന്നും കാക്സ്‌വെൽ എന്നും രണ്ടുപേർ ആകാശവിമാനത്തിൽ കയറി പറന്നുനോക്കി. ഇരുപത്തൊമ്പതിനായിരം അടി പൊങ്ങിയപ്പോഴും അവർ മൂർച്ഛിച്ചുവീണു. ആകാശവിമാനം പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങി മുപ്പത്താറായിരം അടിവരെ എത്തി എന്ന് അവർക്ക് ഊഹമാത്രത്താലേ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഡാക്ടർ ബെർസൺ ചെയ്തിരുന്ന മുൻകരുതലിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഊഷ്മമാപിനിയെയും, വായുമാപിനിയേയും മററും നോക്കി കണക്കെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഊഷ്മമാപിനിയുടെ രസസ്ഥാനം വളരെ താണുപോയി; അതു (ഫാരെൻഹൈററ്) ശൂന്യസ്ഥാനത്തിനു ൫൮ ഡിഗ്രി താണിരുന്നു. വായുവിന്റെ ഭാരത്തെ അളക്കുന്ന യന്ത്രത്തിലുള്ള രസസ്തംഭം ൩൦ അംഗുലമായിരുന്നതു താണുതാണ് ഒമ്പതംഗുലമായി. ഇങ്ങനെ പല മാററങ്ങളും ഡാക്ടർ ബെർസൺ കണ്ടു. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യന് ആറുനാഴികയിലധികം പൊക്കത്തിൽ അന്തരിക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനപ്പുറം പൊങ്ങിപ്പോവാൻ വളരെ കൃത്രിമോപകരണങ്ങൾകൊണ്ടേ സാധിക്കൂ. സാധാരണമായി സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു പതിനാലായിരം അടിക്കു മേൽ പൊക്കമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു പാർക്കുവാൻ പാടില്ല; അങ്ങനെ പാർത്താൽ ശ്വാസപ്രവൃത്തിക്കു ക്ലേശവും, തന്മൂലം അനേകം ആപത്തുകളും ഉണ്ടാവും. മനുഷ്യർക്കു നിവാസയോഗ്യമായ അന്തരിക്ഷാംശം എത്ര മാത്രമാണെന്നു നോക്കുമ്പോഴും, ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ ചെയ്തുവരുന്ന അത്ഭുതകർമ്മങ്ങളും, മനുഷ്യർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ബുദ്ധിശക്തിയും മററും അന്തരിക്ഷത്തിന്റെ എത്രയോ ചെറുതായ ഒരു കഷണത്തിനുള്ളിലാണ് കിടന്നു ലാക്കു കൂട്ടുന്നതെന്നു ബോധപ്പെടുന്നതാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ തരം മാഹാത്മ്യവും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ഗണനാതീതമായ ക്ഷേത്രത്തിൽ, ഭൂഗോളത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്ന് ഒരു മൂന്നു നാഴികക്കുള്ളിലല്ലാതെ

അതിനപ്പുറം കടക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വിചാരിച്ചാൽ, മനുഷ്യൻ എത്രയോ നിസ്സാരമായ ജന്തുവാണെന്നു സ്വതഃസിദ്ധമാകുന്നു.

വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ പൊക്കത്തെ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ആകാശവിമാനയാനങ്ങളും മറ്റും, വിചാരിക്കുന്നേടത്തോളം പൂർണ്ണമായി ഉപകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും, വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദം നമുക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ ഉപകാരകമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ അളന്നു നോക്കീട്ടുള്ളതിൽനിന്നു, വായുമണ്ഡലം, ഗണനാർഹമായ ഭാരത്തോടും പ്രതിരോധനത്തോടുംകൂടി എത്ര പൊക്കംവരെ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വായുഭാരമാപിനിയുടെ രസസ്തംഭത്തിന്റെ പൊക്കം, മേലുള്ള വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാണല്ലൊ. ഇതിമ്മണ്ണം, അന്തരിക്ഷത്തിൽ ഒരു മുപ്പത്തെട്ടു നാഴികയോളം നാം പൊങ്ങുന്നപക്ഷം, മേല്പറഞ്ഞ യന്ത്രത്തിലെ രസസ്തംഭം തീരെ താണുപോയിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതാണ്. ആകയാൽ, നൂറു നാഴികയ്ക്കുമേൽ വായുവിന്റെ ഭാരം ഗണനാർഹ വിഷയമാകാത്ത വിധത്തിലാകുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. കൊള്ളിമീൻ എരിഞ്ഞു വീഴുന്നതു നോക്കിയാൽ, അതിന് ജ്വാല ഉണ്ടാകുവാൻ വായുവിനോട് ഘർഷണം ചെയ്യണമെങ്കിൽ, വായു ഒരു നൂറു നാഴികയോളം പൊങ്ങിക്കിടക്കണമെന്ന് ഊഹിക്കാം. എന്നാൽ, അത്ര പൊക്കത്തിൽ അന്തരിക്ഷവായു തീരെ കൃശതമമായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ. സന്ധ്യാകാലത്തിലെ പ്രകാശം ഉണ്ടാകുന്നതു വായുവിൽ, ധൂളികളുടേയും മറ്റും സാന്നിധ്യത്താൽ സൂര്യരശ്മികൾ അവയിൽതട്ടി പ്രതിഫലിക്കക്കൊണ്ടാണെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണല്ലൊ. ഒരു അമ്പതു നാഴികവരെ പൊക്കത്തിൽ ഈ ധൂളികളും മറ്റും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലേ ഈ വിധം ഒരു കാഴ്ച ഉണ്ടാവൂ എന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചാൽ, വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഗണനാർഹമായ ഉന്നതി ഒരു അമ്പതു നാഴിക ആണെന്നു ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇത്രയും ദൂരമേ, വായു അല്പമെങ്കിലും നിബിഡമായി കിടക്കുന്നുള്ളൂ. അതി

ന്നമേൽ, വായു അതികൃശമായും, ഗണനയ്ക്കു അവിഷയമായും ഇരിക്കുന്നു.

കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം

(കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്)

ശ്രീ

പാരിൽപ്രസിദ്ധമാമെല്ലുവായിൽ
പാരംവിളങ്ങുംമുകുന്ദൻതന്റെ
പാദയുഗളമായിട്ടന്നൊരാ-
പ്പാരിജാതദ്വന്ദ്വംകൈകൂപ്പീടുന്നേൻ.
പാരിച്ചസംസാരദുഃഖമാകും
പാരാവാരംതന്നിലാനീന്തിനീന്തി
പാരവശ്യംപൂണ്ടുഴലുന്നോർക്ക്
പാരംലഭിപ്പാനുപായംചൊല്ലാം.
പാരാതെനോൽക്കണമേകാദശി
പാരണാദ്വാദശികൊണ്ടുവേണം
പാപങ്ങളെല്ലാംനശിക്കുമെന്നാൽ.
പരമഗുണശാലിയാമംബരീഷൻ
പരിചൊടിതുനോററപ്രകാരങ്ങളും
പരപൂരുഷനാകിയമാധവന്റെ
പെരുകിനൊരുഭക്തവാത്സല്യത്തെയും
പറകിലതികൌതുകമുണ്ടാമല്ലോ
പരഗതിയുംവന്നീടുംകേൾപ്പിനെങ്കിൽ.

൨.

('മാനേലുംചേലൊപന' എന്ന പോലെ)

നാനാഗുണനിധിവൈവസ്വതൻമനു-
നന്ദനനാനന്ദനനായിടുന്ന
നാഭാഗനാംനൃപൻറസുതൻപുണ്യ-
നാമൻറളകതനാമംബരീഷൻ
നാലുവേദങ്ങളുംശാസ്ത്രങ്ങളുംപിന്നെ
നല്ലധൎമ്മവേദാന്തസാരങ്ങളും
നന്നായ്ഗ്രഹിച്ചുത്തമനൃപപുംഗവൻ
നന്ദനീയാംഗൻവിനയശീലൻ
നാരീജനമനോഹാരിസുമനസൻ
നാരായണപ്രസാദൈകപാത്രം.
നാട്ടിൽപ്രജകൾക്കെഴുമിഷ്ടിവളൎത്തുടൻ
നഷ്ടസന്താപംപരിപാലിച്ചു.
നാഥൻമുകുന്ദൻറെപാദാംബുജങ്ങളിൽ
നാൾതോറുംവൎദ്ധിച്ചഭക്തിയോടും
നന്മഹിപാലൻവസിച്ചുദിവാകര-
നന്ദിനീതീരമധുവനാന്തെ
നന്മവൎദ്ധിതിനേകാദശീവ്രതം
നന്മൎയ്യാദമായാരംഭിച്ചു
നലമോടൊരിക്കൽഭുജിച്ചുദശമിനാൾ
നളിനായതാക്ഷനെച്ചിന്തിച്ചുള്ളിൽ
നരപതിപിറെറന്നാളുപവാസവുംചെയ്തു
നരകാരിപൂജയുംചെയ്തുഭക്തൻ.
നവധേനുദാനങ്ങളനവധിചെയ്തുടൻ
നൃവരൻഭുജിച്ചീടുംദ്വാദശിനാൾ.

൩.

('പാലാഴി' എന്നപോലെ)

നിൎമ്മലനാംഭൂപാലൻനിശ്ചലനിങ്ങിനെപലനാൾ

നിയമിതമാമൊരുതട്ടിൽനിയമമനുഷ്ഠിക്കവേയാം
നീരദനീലാകാരൻ നീരജകോമളനയനൻ
നിരുപമനാം മധുവൈരിനിരവധിമോദം പൂണ്ടു
നിർജ്ജിതസൂര്യപ്രഭമാം നിജചക്രത്തെപതിയുടെ
നികടെകല്പിച്ചുതാനേനിഖിലഭയം തീർപ്പതിനായ്.

൪

(“ശുകപുരി” എന്നപോലെ)

അവനീശനംബരീഷനവികലതപസ്സോടും
അധിവസിക്കുന്നതുകേട്ടതിഭീതിപൂണ്ടു ശക്രൻ
അഴലെല്ലാം ദുർവ്വാസാവോടഴകോടെയറിയിച്ചു
അകതാരിൽകനിവേറുമഖിലതാപസമൌലെ!
അടിയൻനിന്തിരുമലരടിയിണവണങ്ങുന്നേൻ
അമലനംബരീഷനമിതതപം ചെയ്യുന്നു
അവനെന്നെപ്പോക്കുമിപ്പോളവശനായ്ത്തീർന്നതിനാൽ
അതുഭവാൻ മുടക്കേണം, അതുലസൽഗുണസിന്ധോ!
അമരനായകൻതന്റെയഭിലാഷമേവം കേട്ടു
അനുവദിച്ചാശുപോന്നങ്ങലസതെ ദുർവ്വാസാവും
അവസരംപാർത്തന്നാളരചന്റെവ്രതത്തിന്റെ
അവധിയാം ദ്വാദശിനാളവിടെക്കെഴുന്നള്ളി.

൫

(‘ഏതിലെൻവാസുദേവ’ എന്നപോലെ)

മാമുനിജനമണിയാം മൌലിയെക്കണ്ടംബരീഷൻ
മാനസം തെളിഞ്ഞു ബഹുമാനിച്ചു വണങ്ങിച്ചൊന്നാൻ
മത്സരംകൂടാതിന്നെന്മത്സമീപെ കാണ്കമൂലം
മന്നുതന്നിലെജനനം മാമകം സഫലമായി
മന്നവേന്ദ്രൻക്ഷണിച്ചപ്പോൾമാന്യനാം മുനിയുമേറ്റാൻ
മാന്ദ്യം കൊണ്ടുമുട്ടിച്ചിടാം മന്നവന്റെ വ്രതമിന്നു
മന്ദമേവം നിശ്ചയിച്ചു മജ്ജനത്തിന്നെഴുന്നള്ളി.

൩൩

('തെറവള്ളഗോപിമാർ' എന്നപോലെ)

കാലാരിസംഭവനായമുനീന്ദ്രൻ
കാളിന്ദിയിൽച്ചെന്നിറങ്ങിപതുക്കെ
കാലുകഴുകിയുംകണ്ണുതുടച്ചും
കാഷായവസ്ത്രംനനച്ചുപിഴിഞ്ഞും
കാററുമേററുററവുകടവിലിരുന്നും
കാളമാംതോയത്തിൽമുങ്ങിക്കിടന്നും
കാലം വളരെക്കഴിഞ്ഞതോത്തശേഷം
കാണാഞ്ഞത്ഭുതചിന്തതുടങ്ങി
കണ്ടതില്ലല്ലോമഹാമുനിതന്നെ
കാരണമെന്തെന്നറിഞ്ഞതുമില്ല
കർമ്മസമാപ്തിയുംകാലമടുത്തു
കനിവോടുപാരണചെയ്യേണമല്ലോ
കഴിവുമാറായല്ലോദ്വാദശിയിപ്പോൾ
കഴിവിനിയെന്തെൻ്റകേശവശൗരേ
കരുണാംബുധേ, കൃഷ്ണ, കാരുണ്യമൂർത്തേ
കരിമുകിൽവർണ്ണ, മുകുന്ദ, മുരാരേ
കരണീയമെന്തിപ്പോളെന്നതുമെൻ്റ
കരളിലുദിപ്പതിന്നായരുളേണം.

മച്ചാട്ടിളയത് (ശാന്തപ്പിള്ളി).

അജ്ഞാനത്തിൽക്കിടക്കുംജനതതിയെരസം
കൂട്ടിയോരോപ്രകാരം
വിജ്ഞാനക്കാഴ്ചകാട്ടിക്രമമൊടുശരിയാം-
മാർഗ്ഗമേൽപ്പോട്ടുകേററി.
സജ്ജംനന്ദിക്കലോളംസരസമൊഴികളാൽ
ചെയ്യുമെത്തിസ്സുഖമമ്മ!
ചിജ്ഞാനത്തിൻ്റകാദംബ! ഭഗവതി ശരണം
ഭാരതി! ബ്രഹ്മനാഥേ!

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

പലവക.

കഴിഞ്ഞലക്കം രഞ്ജിനി ൨൪൨-ാംഭാഗത്തിൽ 'ൻറുലക്കെഴുത്ത്' എന്ന ലേഖനത്തോടുചേൎന്ന പാദലിഖിതത്തിൽ 'ബ്രിട്ടീഷ്കാരോട്' എന്നുള്ളതു 'ഡച്ചുകാരോട്' എന്നു വേണ്ടതാകുന്നു.

* *

*

മനോരമോഹനകഥകൾ:—തങ്കശ്ശേരി 'മനോരമോഹനം' അച്ചുകൂട്ടത്തിൽനിന്നു മാസംതോറും ഓരോരോ ചെറിയപുസ്തകങ്ങളായി അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുന്നവയാകുന്നു മേല്പടി കഥകൾ. 'ഹേമലത', 'പെന്നു വിനോദകഥകൾ', 'ചാസർ മഹാകവിയുടെ കഥകൾ', 'വീംമാത്ത്ബന്ധുവിന്റെ വിക്രമങ്ങൾ' ഇങ്ങിനെ നാലുകഥാപുസ്തകങ്ങൾ പ്രസാധകൻ കെ. പരമുപിള്ള. എം. ഏ. അവർകൾ സദയം അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു ഞങ്ങൾ നന്ദിപൂൎവ്വം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ 'വീംമാത്ബന്ധുവിന്റെ വിക്രമങ്ങൾ' ജി. രാമൻമേനോൻ അവർകളുടെ തൎജ്ജമയാകുന്നു. ലണ്ടനിലെ റിവ്യു ഓഫ് റിവ്യൂസ് (Review of Reviews) എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയുടെ ഉടമസ്ഥനും പത്രാധിപനുമായ ഡബ്ലിയു. ടി. സ്റ്റെഡ് എന്ന പ്രസിദ്ധവിദ്വാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരായ കുട്ടികളുടെ അറിവിന്നും വിനോദത്തിന്നുംവേണ്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ ഏതാനും മലയാളഭാഷയിൽ ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമായി പ്രസിദ്ധംചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് കെ. പരമുപിള്ള അവർകളുടെ ഈ ഉദ്യമം എന്ന് ഇതിന്റെ ഒന്നാം ലക്കത്തിൽ ചേൎത്തിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിന്നു വിനോദവും പ്രായത്തിന്നനുസരിച്ച് അവരുടെ ബുദ്ധിക്കു വികാസവും ഉണ്ടാക്കുന്നവയാകുന്നു മിസ്റ്റർ സ്റ്റെഡിന്റെ കഥകൾ. മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ കഥകളുടെ പ്രസാധകൻ മലയാളഭാഷയുടെ ഉററ ബന്ധുവും, പണ്ഡിതനും ആയ കെ. പരമുപിള്ള എം. ഏ. അവർകളാണെ

ന്നു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ വായനക്കാൎക്കു സമാധാനമായിക്കഴി ഞ്ഞു. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ഈ കഥകൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അതു് ഒരു വലിയ കാൎയ്യമാണെന്നു പറയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും സംശയം തോന്നുന്നില്ല. കുട്ടികളെന്നുവേണ്ട പ്രായംചെന്നവൎക്കുകൂടി ഈ കഥകൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. ആ ശ്രമം കേവലം അറിവിന്നുമാത്രമല്ല രസത്തിന്നും കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു.

ലക്ഷ്മീഭായി:—തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭാരതവിലാസം അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

* *
*

നിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ പുതിയ മാസികയുടെ ൧൦൮൦ മേടത്തിലേതായ ൧-ാം ലക്കം സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളസ്ത്രീകളുടെ അറിവിന്നും വിനോദത്തിന്നുമായി സഹോദരിയായ 'ശാരദ'യോടുകൂടി 'ലക്ഷ്മീഭായി'യും അനവരതമായി വളൎന്നുകാണുവാൻ ഹൃദയപൂൎവം ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

ശ്ലേഷാചിത്രാതിചിത്രധ്വനിപദപദവീ
ഹൃദ്യമാം പദ്യജാലം
ഘോഷിക്കുംവണ്ണമിക്ഷ്വാസുരമണിഗണിതാ-
കണ്ണിനാംചെയ്തിട്ടിതോ ഭാഗം
ശോഷിക്കുംതേൻപയസ്സുംഗുളമൊടുസിതയും
പണ്ഡിതാപണ്ഡിതാനാം
ശേഷിക്കുംനാമമാത്രംകവളിയുടെകരി-
മ്പിന്നകമ്പം പിടിക്കും.

പെരുമ്പിള്ളി ഓതിക്കൻ നമ്പൂരി.

൧. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സർവദാ ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ എല്ലാ ഭക്ഷ്യദ്രവ്യത്തെയും ജീർണ്ണിപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ, ശ്വാസകാസം, ക്ഷയം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ ശമി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-൮ വില ണ ൪. ൬ മുതൽ ൧൨. വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧-൪ തപാൽകൂലി ഉണ്ട.

൨. ദന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമയുള്ളതു. എല്ലാവിധ ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩- ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൩. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മലപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧-൪. തപാൽ ചിലവു ൭ ണ വേറെ.

൪. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഇതു തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുസമായും കറുത്തും ഇടതൂർന്നും വളരും. കണ്ണിനു കുളുർമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൫. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഇതു മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ കളയും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെൻകെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഭക്ഷണമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുവേദന, വായനാറ്റം, അജീൎണ്ണം, വയറുവീൎക്കുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു അണ ൮. തപാൽകൂലി അണ ൩ വേറെ.

൨൧. കണ്ണുബിന്ദു.

ചീക്കണ്ണു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇറച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസുഖമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧ക്കു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ അണ വേറെ.

൨൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

മേനി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ അണ വേറെ.

൨൩. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ചുവപ്പു, നീരൊഴുക്കു, മിന്നൽ, ചാലകണ്ണു, പീളകെട്ടു, വെള്ളെഴുത്തു, പൂവു, കൊഴുപ്പു, എരിച്ചിൽ, ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ അണ വേറെ.

൨൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൮ അണ. തപാൽ ചിലവു ൩ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ അണ വേറെ.

൨൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തീട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ട്. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിനു ൪ ക. വില. ഒരു ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിൽക്കുറച്ചു ഏതു സമയത്തും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ. എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു തണ്ടൂത്തി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കമ്പൂണ്ടാതിരലതിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുതു. വില കുപ്പി ൧-ക്ക ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ ൧ ക്ക ൨ ക. ൮ ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കൊച്ചുമാത്രമേ വില മുതലുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ. സിലോൺ ൯ ൩ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോപണതൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൪ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിയുന്നതിന്നും ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്നും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടുന്നവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില ൪ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളയുന്നതു, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നു പുറമെ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഗൃഹത്തിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൪ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. ബാലജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇവയും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാന്തരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൩ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൨൨. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പൊളുകൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, താരണം, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിച്ചലും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏററവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രമെ ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൩ ക. മേത്തരം കാശ്മീരകുങ്കുമം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കർപ്പൂരം, തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. മേത്തരം റോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊളുന്ത, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, [illegible], അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. തൂക്കത്തിന്ന ക. ൧-മുതൽ വിലപ്രകാരം.

				ക.	ണ.	പ.
ഒന്നാന്തരം ഗോരോചനം	ഇരുപതുഗുളിക		൧-ക്ക	൩	൦	൦
ടി	മേത്തരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മലയാളം ഇൻസ്പെക്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നക്ക വില അണ ൪.

കഥാമഞ്ജരി, കരടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷു ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമുപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧ക്ക വില അണ ൧ പൈ ൬,

സാവിത്രി—

ഹജൂർ ഹെഡ്ട്രാൻസ്ലേറ്റർ കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാപുസ്തകം ൧ക്ക വില അണ ൩.

മാധവനിദാനം—

സർക്കാർ വൈദ്യൻ പറവൂർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാരചന്ദ്രിക' എന്ന വ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧,

പുതിയ മൂന്നാംപാഠം നോട്ടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട. (പദാർത്ഥം, ടിപ്പണം, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കുഞ്ഞുപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമയ്യാശാസ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ഒന്നാമതു പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-ം ൨-ം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നക്ക വില അണ ൧൪.

മനോരമ—

വൈപാല പാറം ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൪.

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി. യാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നക്ക വില അണ ൨.

ഉർവ്വശീഫൽഗുനം —

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കുഞ്ഞുപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതനാടകം. വില അണ ൨. പൈ ൬.

രസാലരഞ്ജൻ കഥ—

റി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പാരനാരൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നക്ക അണ ൨. പൈ ൬.

ഭ്രമുനി—

മിസ്റ്റർ വി. മത്തു എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൩.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ഒ. കൃഷ്ണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ൩ അ.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ രാമുപിള്ള എഴുതിയത. [illegible] അണ ൧.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ [illegible] വില അണ ൧.

ശാംകരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ബാല്യസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേൎത്തു സംഗീതമായും തുള്ളൽകഥയായും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം [illegible] അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പു എഴുതിയ ഒരു [illegible] നോവൽ. വില അണ ൨.

അവതാരത്രയചരിതം—

സൌഭാഗ്യവതി ഇത്തിക്കാട്ട ദേവകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്ന.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരുടെ സൌകൎയ്യാൎത്ഥം ഓരോ കാണ്ഡങ്ങളും പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അൎത്ഥവും ഓരോ ശ്ലോകങ്ങളുടെയും സാരം ഇവകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. പുസ്തകം എല്ലാം കാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായും ബയൻറു ചെയ്തു വില്ക്കപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേരളവൎമ്മ സി. എസ്സ്. ഐ. എഫ്. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ് എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും. എ. ആർ. രാജരാജവൎമ്മ എം. എ. എം ആർ. എ എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട [illegible] എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയൎന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചിരുന്ന [illegible] ഉം താണതരത്തിലുള്ളതിന്ന [illegible] യും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷായിണി—

കോമത്തു കുഞ്ഞിപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൨.

കാൎത്തവീൎയ്യാൎജ്ജുനവിജയം തുള്ളൽകഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൨.

താരതാപരിക്രമം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ ഗദ്യപ്രബന്ധകൃതി. പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൧൦.

കാന്താരപരിക്രമം—

തിരുവിതാംകൂർ. രാമൻകുറുപ്പ് അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില ൧ അണ

മന്ദാരതി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടു കൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില രൂപ ൧.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാനാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മദനകാമരാജൻ കഥ —

ടിയാനാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പ് വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൮ അണ. ടി. കടലാസിൻെറ പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില ൬ അണ.

കഥാസരിത്സാഗരം—

ടി യാനാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൪.

സാരഥ്യം—

ടി യാനാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നക്കു വില അണ ൪.

അത്ഭുതകവിതകം—

വി. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അണ.

വർക്കലസ്ഥലമാഹാത്മ്യം—

കണ്ടമത്തിൽ രാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില ൧ അണ.

എനിക്കുപററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൩.

ശ്രീലോക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ ഗോദവർമ്മരവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു. വില അണ ൫.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ. ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോദകഥ. ഒന്നക്കു വില അണ ൨.

ഡയറി—

ഡയറിപ്പുസ്തകം. ഒന്നക്കു വില അണ ൨

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട. തപാൽക്കൂലി പുറമെ. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിനു പ്രത്യേകം അയക്കണം.

എസ്. റി. റെഡ്ഡ്യാർ വിദ്യാവിലാസിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

സംഗതിവിവരം

1. കാളിദാസരുടെ കാവ്യദോഷം—കെ. രാമപിഷാരടി... 571
2. നമ്മുടെ വ്യോമമണ്ഡലം—ഏ. രാജരാജവർമ്മ, എം. ഏ., ബി. എൽ. 575
3. ആഴിയുടെ അടിത്തട്ട്—പി. രാമപ്പുതുവാൾ, ബി. ഏ. 581
4. ലക്ഷ്മീസ്തവം—ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (രാജാ) 586
5. അമ്മായി പടയോട്ടം— കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. ഏ., ബി. എൽ 590
6. ആകാശഗമനം— സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. ഏ. 598
7. താഴമനവർ—സി. കെ. ഹരിഹരയ്യർ. 610
8. കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ചമ്പത്തിൽ ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രങ്ങൾ, ... 614
9. ബോധംവന്നവൃത്തം— എം. രത്നം, ബി. ഏ. 615
10. പലവക 621

വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുക്കൂടം.

പരസ്യം.

വരിക്കാൎക്കു പ്രത്യേകം

ഈ മാസികയുടെ തൽകാലമാനേജരായി പാലാട്ടുമഠത്തിൽ എസ്സ്. രാമനാഥയ്യൻ അവർകളെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

രസികരഞ്ജിനി ഉടമസ്ഥൻ.

രഞ്ജിനി വരിസംഖ്യ ബാക്കി നിൎത്തീട്ടുള്ളവർ വരുന്ന കൎക്കടകം ൧൫-ാം നു-ക്കു മുമ്പു രഞ്ജിനി ആപ്പീസ്സിൽ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അവരവരുടെ സംഖ്യ അയച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷ. അല്ലാത്തപക്ഷം കൎക്കടകത്തിലെ പ്രതി കുടിശ്ശിക ചേൎത്തി വി. പി. ആയി അയക്കുന്നതാകുന്നു. [illegible] അവസാനത്തോടുകൂടി തെക്കുള്ള സകല കണക്കുകളും തീൎത്തു വെടിപ്പാക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് കൊല്ലത്തിന്റെ ഇടക്കു വരിക്കാരായി ചേൎന്നിട്ടുള്ളവർ കൎക്കടകംവരെ തീരേണ്ട സംഖ്യ കുടിശ്ശികയായി വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ര. ര. മാനേജർ.

ചമ്പത്തിൽ ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ.

[1032 മീനം 5-ാംനു ജനിച്ചു—1080 വൃശ്ചികം 14-ാംനു മരിച്ചു].

ചിത്രമെഴുത്തു മാധവവാര്യരവർകൾ 1080 തുലാമാസത്തിൽ

തൃശ്ശിവപേരൂരവെച്ചു എടുത്ത ഛായയിൽ നിന്ന്.

രസികരഞ്ജിനി

കാവ്യം

പുസ്തകം ൩. | മിഥുനമാസം | ലക്കം ൧൧.

മംഗളം.

എല്ലാരസെന്നമതിക്കു ബുധിനാടവടിമുടിപ്പുരോക്കജനൾ പൂട്ടും
കല്ല്യാണമാലെന്തകണ്ണിൽക്കനൽകൊടിയവിഷക്കാപ്പിമതാൽക്കൊണ്ടിടപ്പെടും
വല്ല്യാപ്പുമ്മരാമൊത്തു പൂവമായി പുഷ്പക്കാട്ടിവിടാളിക്കും
നല്ലാണോടൊപ്പുമല്ലാതതന്തനിക്കലവായതാസ്വരൂപമണാതുന്നാൻ.

കണ്ടൂര് നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

കാളിദാസന്റെ

കാവ്യദോഷം

(ഒരു മറുപടി)

കഴിഞ്ഞ മേടമാസത്തിലെ 'രസികരഞ്ജിനി'യിലുള്ള 'കാവ്യദോഷം' എന്ന വിഷയത്തെ വിശേഷിച്ചും ഞാൻ വായിച്ചു. ഇതിൽ വിക്രമോൎവ്വശീയം നാടകത്തിലെ നായകനായ രാജാവിന്റെ 'തപപ്രഭാവജ്ഞാനാളമേവം', 'തപസ്വിനിന്ദനം' ഇത്യാദികളായ ചില ദോഷങ്ങൾ ഗമ്യങ്ങളാണെന്നും തന്നിമിത്തം കാവ്യത്തിന്നും കവിക്കും ദോഷമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗുണദോഷവിവേചനത്തിന്നു ദോഷാധാര

അതിന്നൊ ഞാൻ ശക്തനല്ലെങ്കിലും മഹാകവി സാൎവ്വഭൌമപദത്തി
നു മുഖ്യാസ്പദമായ ശ്രീകാളിദാസരെപ്പററിയുള്ള ബഹുമാനാതിശ
യത്താൽ പ്രേരിതനായിട്ട് അല്പമൊന്നു പറയുന്നു.

പ്രകൃതനാടകത്തിൽ നായികാനായകന്മാരുടെ പരസ്പരരതി
പരിപോഷണത്തെ ക്രമേണ വൎണ്ണിച്ച് ഈ നാടകത്തിൽ പ്രധാനമാ
യ ശൃംഗാരരസത്തിന്റെ പരിപുഷ്ടിയെ പ്രദൎശിപ്പാൻ ആഗ്രഹ
ത്തോടുകൂടിയ മഹാകവി ഉൎവ്വശീരൂപവൎണ്ണനംകൊണ്ട് അങ്കുരിതയാ
യിരിക്കുന്ന നായകന്റെ രതിയുടെ പരമൌചിത്യത്തെയും പുഷ്ടി
യെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആ നായകരതിയുടെ ആലം
ബനമായ ഉൎവ്വശീരൂപത്തിന്റെ ഗുണോൽകൎഷത്തെ കാണിക്കുന്ന
തിനു പ്രസംഗം വരുത്തി 'അഥവാ ഇവളെ ഒരു തപസ്വി സൃഷ്ടിച്ച
തവാൻ പാടില്ല' 'ഭംഗ്യന്തരസ്പൃഗാത്രി' ഇത്യാദി വിചാരത്തെ നാ
യകനു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിചാരത്തിന്റെ മൂലം പ്രായേ
ണ ജന്യജനകങ്ങൾക്കുള്ള സമാനഗുണത്വത്തിന്റെ 'കാൎയ്യം നി
ദാനാദ്ധി ഗുണാനധീതെ' ഇത്യാദി വചനപ്രസിദ്ധമായ ലോകാനുഭവ
മാകുന്നു. മക്കളുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും സാധാരണ മാതാപി
താക്കന്മാരുടെ ആകൃതിയെയും പ്രകൃതിയെയും അനുസരിച്ചാണെ
ല്ലൊ കാണുന്നത്. പ്രകൃതശ്ലോകത്തിലെ പൂൎവ്വാൎദ്ധംകൊണ്ട് ലാവ
ണ്യാദിഗുണങ്ങളായ ഹേതുക്കളാൽ ഇവളുടെ സൃഷ്ടികൎത്താവ് കാമാ
ദികളൊ എന്നു സംശയിക്കുകയും ഉത്തരാൎദ്ധംകൊണ്ട് മുനിയുടെ
യും ഉൎവ്വശീരൂപത്തിന്റെയും വിശേഷണങ്ങളാൽ തദ്വൈലക്ഷണ്യ
ത്തെ പ്രദൎശിപ്പിച്ച് ഈവിധമുള്ള രൂപത്തെ ജനിപ്പിക്കുവാൻ ഈ
മുനിക്കു സാമൎത്ഥ്യമില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ
പൂൎവ്വാൎദ്ധംകൊണ്ടു ബോധിതമായ സംശയവും ഈ മുനിക്ക് ഉൎവ്വശീ
രൂപസൃഷ്ടിസാമൎത്ഥ്യം ഇല്ലെന്ന് ഉത്തരാൎദ്ധംകൊണ്ടു ഗമ്യമായ നി
ശ്ചയവും 'ആഹാൎയ്യ'മാകുന്നു. ഒന്നുമറെറാന്നല്ലെന്നൊ ഒന്നിൽ മ
റെറാന്നില്ലെന്നൊ ഉള്ള 'ബാധനിശ്ചയം' ഉള്ളപ്പോഴും അതു മറെറ
താണെന്നൊ അതിൽ മറെറാന്നുണ്ടെന്നൊ ഉള്ള ബുദ്ധി ഇച്ഛകൊണ്ടു
ണ്ടാകുമ്പോഴും അതിനെ 'ആഹാൎയ്യം' എന്നു പറയുന്നു. എങ്ങി

നെയെന്നാൽ മുഖം ചന്ദ്രനല്ല എന്ന നിശ്ചയമുള്ളപ്പോഴും മുഖം ചന്ദ്രനാണ് എന്നുള്ള ജ്ഞാനം ജനിപ്പിക്കണമെന്ന ഇച്ഛകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന 'മുഖം ചന്ദ്രനാണ്' എന്നുള്ള മാനസികജ്ഞാനം ആഹാര്യമാകുന്നു. കല്പനാദി പദങ്ങളെക്കൊണ്ടും വ്യവഹരിക്കുന്നതും ഇതു തന്നെയാകുന്നു.

പ്രകൃതത്തിൽ രാജാവിന്റെ ഈ നിശ്ചയം ആഹാര്യമാകകൊണ്ടുതന്നെയാണ് 'മുനിക്ക് രൂപനിർമ്മാതൃസംബന്ധം' വസ്തുതയുള്ളപ്പോഴും തത്സംബന്ധകല്പനാരൂപയായ അസംബന്ധാതിശയോക്തിയെന്ന അലങ്കാരം ഉത്തരാർദ്ധത്തിലുണ്ടാകുന്നത്. അതിശയോക്തിയുടെ സാമാന്യലക്ഷണം ആഹാര്യനിശ്ചയഘടിതമാണെന്ന് ചന്ദ്രികാദിഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാണ്. പ്രകൃതശ്ലോകത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ അസംബന്ധാതിശയോക്തിയെന്ന അലങ്കാരമുണ്ടെന്നുള്ളത് 'ചിത്രമീമാംസ'യിലും 'സാഹിത്യദർപ്പണ'ത്തിലും ഈ ശ്ലോകത്തെ ഈ അലങ്കാരത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. രാജാവിന്റെ കവികല്പിതമായ ഈ നിശ്ചയം ആഹാര്യമെന്നു വരുമ്പോഴും തപഃപ്രഭാവജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നും മറ്റും എങ്ങിനെ സിദ്ധിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു മുനിക്കു തദ്രൂപനിർമ്മാണസാമർത്ഥ്യവും തന്മൂലമായ തപഃപ്രഭാവവും ഉണ്ടെന്നല്ലേ സിദ്ധിക്കുന്നത്? ശൃംഗാരികളിൽ ചന്ദ്രാദ്യൈക്യകല്പനകൊണ്ടു കവികൾക്കു മുഖചന്ദ്രാദികളുടെ വാസ്തവഭേദബുദ്ധിയില്ലെന്നോ, പരമാർത്ഥജ്ഞാനമില്ലെന്നോ വരുന്നതാണോ? മുഖം ചന്ദ്രനല്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥജ്ഞാനത്തോടുകൂടി അതിനെ ചന്ദ്രനാക്കി കല്പിക്കുമ്പോഴും മാത്രമേ അലങ്കാരമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടൂ.

ഇനി പ്രകാരാന്തരേണ രൂപത്തെ വർണ്ണിക്കാത്തതെന്തെന്ന ചോദ്യത്തിന് 'ഉപായാന്തരസ്യ ഉപായാന്തരാദൂഷകത്വാത്' എന്നുമാത്രം ഇപ്പോഴും സമാധാനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. തപഃപ്രഭാവജ്ഞാനാഭാവം എന്ന ദോഷം രാജാവിന്ന് ഇല്ലെന്നു വരുമ്പോഴും തപസ്വിനിന്ദനം' എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനും അവകാശമില്ലല്ലോ. 'ഭം ഗ്യാമസ്യംഗാത്രി' എന്നതിന്റെ മൂലശ്ലോകത്തിലെ 'വേദാഭ്യാസജ

ധഃ' 'വിഷയവ്യാവൃത്തകൌതൂഹലഃ' എന്നുള്ള വിശേഷണപദങ്ങ
ളിൽ ആദ്യത്തേതിന്നു വേദങ്ങളുടെ അഭ്യാസംകൊണ്ടു ജഡൻ, ഇ
തരലൌകിക വിഷയങ്ങളുടെ അനുഭവമില്ലാത്തവൻ എന്നും, രണ്ടാ
മത്തേതിന്ന് ആ വിഷയങ്ങളിൽ ഇച്ഛയില്ലാത്തവൻ എന്നും, അ
ൎത്ഥമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഈ വിധമുള്ള ഉൎവ്വശീരൂപസൃഷ്ടിയിൽ
മഹൎഷിയുടെ മനസ്സ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതല്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. 'മുനി'
യെന്നതിന്നു മനനശീലൻ എന്നൎത്ഥമാകയാൽ മറെറാന്നിങ്കൽ മ
നസ്സു ചെല്ലുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'പുരാണഃ' എന്നതുകൊ
ണ്ട് ഈ അവസ്ഥ താല്ക്കാലികയല്ലെന്നു സൂചിക്കുന്നു. 'മുനി'യെ
ന്ന പദംകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായ വൈരൂപ്യത്തെയും സൂചിപ്പി
ക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ലോകരീത്യാ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഉൎവ്വശീരൂപ
ത്തിന്നും മഹൎഷിക്കും ജന്യജനകഭാവം വരുവാൻ തരമില്ലെന്നല്ലാതെ
തപഃപ്രഭാവംകൊണ്ട് മഹൎഷിക്ക് ഈ രൂപസൃഷ്ടിസാമൎത്ഥ്യമില്ലെ
ന്നു രാജാവ് വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ രാജാവിന്നു വേദപ്ര
ഭാവജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല.

പറഞ്ഞ മാതിരി ദോഷങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ രാ
ജാവിന്റെ ഈ ദോഷങ്ങൾ താല്ക്കാലികങ്ങളാകയാൽ സല്ലക്ഷണത്വ
ത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള ചിലരുടെ സമാധാനത്തെ ഊഹി
ക്കുവാനും അതിനോടു മുക്കാലും യോജിക്കുവാനും ഉള്ള ഭാവവും ഇല്ല
ല്ലോ. ഇനി അനാവശ്യകമായ അധികലേഖനംകൊണ്ട് രസിക
രഞ്ജിനിക്ക് സ്ഥലഹാനി വരുത്താതെ തല്ക്കാലം ഈ മറുപടി അ
വസാനിപ്പിക്കുന്നു.

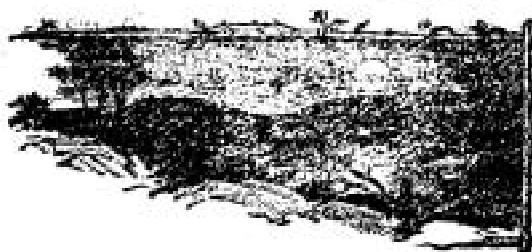
കെ. രാമപിഷാരടി.

ഖേരോടന്യഗുണം വലിച്ചുകളവാൻ സദ്രാപദേശങ്ങൾപോ-
ലോരോന്നാത്മഗുണം കൊതിച്ചു ചില സൽപ്പാത്രരോടുരച്ചീടിലും
നേരാകാത്തതു മൂലമായ് മുഷികയില്ലാരോടുമെന്നുള്ള സൽ
പേരോജസ്സു വളൎത്തുവാൻ നൃപമണേ നീരോട്ടമാകുന്നതേ.

ചമ്പത്തിൽ ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ.

നമ്മുടെ

വ്യോമമണ്ഡലം

നാം ശ്വാസിക്കയും ജീവിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന വായുമണ്ഡലം നാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കാത്തവൎക്കു നാം കേവലം ശൂന്യാകാശത്താൽ ആവൃതന്മാരാണെന്നു ബോധമുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അല്പനേരം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടന്നു കഴിയുമ്പോൾ ശ്വാസം മുട്ടുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ള അതിന്റെ ആവശ്യകതയും സിദ്ധമാകുന്നു. പാ കെട്ടിയ കപ്പലുകൾ ഓടുന്നതും വായുസംഘട്ടനത്താൽ ചക്രങ്ങൾ തിരിയുന്നതും കൊടുങ്കാററിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ പിടകുന്നതും പുരപ്പുറത്തെ ഓലകൾ പറിയുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഭൂഗോളത്തിനു ആവരണമായിരിക്കുന്ന ഈ വായുമണ്ഡലം ഒരു പദാൎത്ഥമാണെന്നു വ്യക്തമാകും.

ഇതിന്റെ പൂൎവ്വചരിത്രം ഘനപദാൎത്ഥങ്ങളുടേതിൽനിന്നും വ്യതിരിക്തമാകുന്നു. ഭൂഗൎഭസ്ഥലങ്ങളിലായ ഓരോ പാറത്തറകളേയും നഷ്ടജന്തുക്കളുടെ അവശേഷങ്ങളേയും പരീക്ഷിച്ചു ഭൂഗോളത്തിന്റെ പുരാതനസ്ഥിതിയെ അനുമാനിക്കാം. വ്യോമമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു് അസാദ്ധ്യമത്രെ. ഇപ്പോൾ സൂൎയ്യമണ്ഡലത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സ്ഥിതിഭേദങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞു പ്രപഞ്ചോല്പത്തിതത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി ആ ന്യായത്തെ അനുവൎത്തിച്ചു നിശ്ചയിക്കയല്ലാതെ മാൎഗ്ഗാന്തരമില്ല.

പ്രസിദ്ധനായ ലാപ്ലേസ് (La Place) എന്ന പറങ്കിജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പണ്ടു് ഇദംപ്രഥമമായി നിരൂപണം ചെയ്യുകയും ആ

ധുനികവിദ്വാന്മാരുടെ പരീക്ഷണങ്ങളാൽ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടി
രിക്കുന്നതുമായ 'നെബ്യുലസ്സിദ്ധാന്ത'ത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം
ഇപ്പോൾ കാണുന്ന സൂര്യഗ്രഹങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, ഇവ എല്ലാം
അനാദിയായി സർവ്വവ്യാപിയായ തേജഃപുഞ്ജങ്ങളിൽനിന്നു ക്രമേ
ണ ഉൽഭൂതങ്ങളാകുന്നു. തേജോമയങ്ങളായ ഈ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ
പരസ്പരാകർഷണം നിമിത്തം അവ അഗ്നിമയമായ വാതകരൂപ
ത്തെ അവലംബിച്ചിരുന്നു. ക്രമേണ തണുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ഗോളാകൃതിയായ ഖണ്ഡങ്ങൾ അവയിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പിരിഞ്ഞ്
ജലരൂപങ്ങളായ പിണ്ഡങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നാണ് ന
മ്മുടെ സൂര്യൻ. ഘനക്കുറവുകൊണ്ടു പിണ്ഡാകൃതിയെ പ്രാപിക്കു
ന്നതിനു കഴിയാത്ത തേജോമയമായ വാതകം ഈ സൂര്യബിംബ
ങ്ങളെ ആവേഷ്ടനം ചെയ്യുന്നു. ജലരൂപങ്ങളായ ഈ ഗോളങ്ങൾ
ചൂടിനെ വെടിയുന്ന ക്രമത്തിനു മേൽപാട് ഒരു പാടപോലെ ഘ
നമായും ഉൾവശം ചൂടുള്ളതായും തീരുന്നതുകൂടാതെ ഉപരി വാതക
രൂപമായി നേർത്ത ആകാശമണ്ഡലം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ആകാശ
മണ്ഡലം ചൂടിനേയും വെളിച്ചത്തേയും ഗ്രഹിക്കയും ജീവികളെ
സന്ധാരണം ചെയ്യുന്നതിനു ശക്തമാകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ
ഭൂമിയുടെ അവസ്ഥ ഇതാകുന്നു.

മററുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഇദാനീന്തനസ്ഥിതി ഇതാണെന്നു
ഭ്രമിക്കരുത്. ഒരോന്നിന്റെയും അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളാ
കുന്നു. വ്യാഴത്തിനു ഇപ്പോഴും ഭൂമിയെക്കാൾ ചൂട് ഏറുകയാൽ
ഏതാനും സ്വയം പ്രകാശത്വമുണ്ടെന്നും അതിന്റെ വ്യോമമണ്ഡ
ലത്തിൽ പദാർത്ഥങ്ങൾ വാതകരൂപമായിരിക്കുന്നു എന്നും അനുമാ
നിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ വ്യോമമണ്ഡലത്തിൽ ഇവ ഘനീഭ
വിച്ച് ഘനമായും ജലമായുമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളാകുന്നുവെന്നും ചൂട
കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുഴൽക്കണ്ണാടിയിൽകൂടി വ്യാഴത്തെ നോക്കിയാൽ
അതു ഘനാഘനങ്ങളാൽ ആവൃതമായി കാണപ്പെടുന്നു. അതിലുള്ള
ജലം മിക്കവാറും ആവിയായിരിക്കുന്നതായി ഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കു
ന്നു. നേരെമറിച്ചു ചൊവ്വായിൽ ജലാംശം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വർഷകാലങ്ങളിൽ അതിന്റെ ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ മഞ്ഞ് ഉറയുന്നതിനും മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതിന്റെ നിർജ്ജലങ്ങളായ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളും ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ചില തോടുകളാൽ നനയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി മിസ്റ്റർ ലൊവ്വൽ മുതലായ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ചന്ദ്രബിംബം ഒരു ചെറിയ ഗോളത്തിനു എത്താവുന്ന അവസ്ഥയുടെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വാതകാംശമാകട്ടെ ജലാംശമാകട്ടെ ഇല്ലാ; എല്ലാം ഘനപദാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു. അതിനുണ്ടായിരുന്ന ജലാംശമെല്ലാം സ്ഥൂലാകൃതിയായ അതിന്റെ ബിംബത്തിൽ വലിഞ്ഞുപോകയും വാതകരൂപമായിരുന്നതെല്ലാം ആകർഷണശക്തിക്ക് അഗോചരമാകത്തക്കവിധം ശൂന്യാകാശത്തിൽ സംക്രമിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഓരോ ഗോളത്തിന്റെയും താൽകാലികാവസ്ഥ, അതിലുള്ള വാതകങ്ങളും ആദ്യം ഏതാനും വാതകരൂപകമായും ഏതാനും ജലരൂപമായും, ഏതാനും ഘനരൂപമായും പരിണമിക്കുന്ന ക്രമത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഓരോ ഗോളവും തണുക്കുന്നക്രമത്തിന് ഈ ഭേദഗതികളും ഉണ്ടാകും. ഒരു ഗോളം എത്രയും വലുതാകുന്നോ, തണുക്കുന്നതിന് അത് അത്രയും താമസിക്കും. ഒരു ഗോളം ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തെപ്പോലെ വാതകമയമായും ജലമയമായുമുള്ള ആവരണത്തെ നിശ്ശേഷം ത്യജിക്കയും നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തെപ്പോലെ അവയെ സംഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നത് അതിലുള്ള വാതകമയങ്ങളായ അണുക്കളെ ആകർഷണത്താൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് അതിനുള്ള ശക്തിക്ക് അനുരൂപമായിരിക്കും. ഈ ആകർഷണശക്തി ആ ഗോളത്തിന്റെ വലിപ്പത്തെ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തിനു വ്യോമമണ്ഡലമായ ആവരണം നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകയില്ല. അതിലുള്ള ഹൈഡ്രൊജൻ (ജലജനകവാതകം) മുതലായ ഘനം കുറഞ്ഞ വാതകങ്ങളും ക്രമേണ ശൂന്യാകാശത്തിൽ സംക്രമിച്ചുപോയേക്കാം.

നമ്മുടെ വ്യോമമണ്ഡലം ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിന് അനുരൂപമായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആശ്ചര്യം തോന്നാമെങ്കിലും അതു

ഗോളത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിന്റെ അനിവാൎയ്യമായ ഫലമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഭൂഗോളചരിത്രത്തിന്റെ പ്രാക്തനകാലങ്ങളിൽ നാം സഞ്ചരിക്കുന്ന പക്ഷം, അന്ന് അത് ഒരു ചെറിയ സൂൎയ്യബിംബം തന്നെയായിരുന്നു എന്നും, അതിന്റെ വ്യോമമണ്ഡലം ഉഷ്ണവും അഗ്നിമയവുമായ ലോഹവാതകങ്ങളാൽ നിബിഡമായിരുന്നു എന്നും ഈ വാതകം ക്രമേണ ഘനീഭവിച്ചു ലോഹവൎഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകയും ആ ലോഹശകലങ്ങൾ ഉഷ്ണമായ ഭൂതലത്തിൽ വീണ ഉടൻ പുനശ്ച വാതകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു എന്നും കാണുമായിരുന്നു. ഭൂതലത്തിനു ചൂടു കുറഞ്ഞ ക്രമത്തിന് ഈ ലോഹങ്ങൾ ഘനീഭവിച്ചു തറയിൽതന്നെ അടിഞ്ഞുകിടക്കയും, വൃക്ഷങ്ങൾക്കും ജന്തുക്കൾക്കും ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യത്തക്കവിധം ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നും ഭൂഗൎഭശാസ്ത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അക്കാലംമുതൽ ഈ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ തെളിവും നൈൎമ്മല്യവുമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനു ലക്ഷ്യം ശാസ്ത്രീയദൃഷ്ട്യാ ഏററവും പുരാതനമായ സൈലൂറിയൻ കാലത്തു കണ്ണുള്ള ഒരുമാതിരി മത്സ്യം (Tricobites) ജീവിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നതാകുന്നു. അക്കാലം ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ വെളിച്ചം സമുദ്രങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യോമമണ്ഡലത്തിന് ഇപ്പോഴത്തെ തെളിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് അസാദ്ധ്യമത്രെ. ഇപ്പോഴത്തേതിൽ കൂടുതലായി ആവിയും ഉഷ്ണാധിക്യവുമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഈ ഉഷ്ണാധിക്യം തന്നെയായിരിക്കണം പിന്നീടുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഘനീഭവിച്ചു കല്ക്കരിഖനികളിലും ചുണ്ണാമ്പു പാറകളിലും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്.

ആദികാലങ്ങളിൽ ഭൂഗോളം പഴുത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ചുറവുമുള്ള വ്യോമമണ്ഡലം ചൂടുപിടിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും പിന്നെ പിന്നെ തറച്ചു ചൂടുകുറഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ ഒമ്പതുകോടി മുപ്പതു ലക്ഷം നാഴിക ദൂരത്തിലിരിക്കുന്ന സൂൎയ്യന്റെ കിരണങ്ങളിൽനിന്ന് ഉഷ്ണം സമ്പാദിക്കേണ്ടതായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. സൂൎയ്യരശ്മികൊണ്ടു വ്യോമമണ്ഡലം ഇപ്പോൾ ചുറവുമുള്ള ശൂന്യാകാശത്തേക്കാൾ ഉറ

ഡിഗ്രി (ഫാറൻഹീററ്) ചൂട കൂടിയതാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നുമു ണ്ടാകുന്ന ചൂടിനു അതിനെ-൨൦൦-ഡിഗ്രി ഉഷ്ണമാക്കുന്നതിന്നേ ക ഴിയുന്നുള്ളൂ.

ഭൂമിയുടെ വ്യോമമണ്ഡലം അതിന്റെ സ്വന്തസമ്പാദ്യമാകു ന്നു, ബ്രഹ്മാണ്ഡം ഒട്ടുക്ക വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമല്ല. അല്ലാതെ ബ്രഹ്മാണ്ഡം ഒട്ടുക്ക് ഒരേ വ്യോമമണ്ഡലമായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമിയെക്കാൾ വലിപ്പത്തിൽ പത്തുലക്ഷം മടങ്ങും ആകർഷണശക്തി യിൽ ഇരുപത്തി ഏഴു മടങ്ങും കൂടുന്ന സൂര്യന്റെ വ്യോമമണ്ഡലം തന്നെ ശുക്രമണ്ഡലത്തോളം വ്യാപിച്ചിരുന്നേനേ. വാസ്തവത്തിൽ സൂര്യന്റെ ചുററും ൩,൦൦,൦൦൦ നാഴിക ഘനത്തിൽ മാത്രമേ അ തിന്റെ വ്യോമമണ്ഡലം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുള്ളൂ. നമ്മുടെ വ്യോമ മണ്ഡലത്തിനു നൂറുനാഴികയിലധികം പൊക്കമില്ല.

ഭൂതലത്തെ അളക്കുന്നതുപോലെ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ പൊക്കം അളക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യമത്രെ. ഒന്നാമത് അതിന്റെ ഉ പരിഭാഗത്തിൽ എത്തുന്നത് അശക്യമാകുന്നു. രണ്ടാമത് അങ്ങി നെ എത്താമെന്നിരുന്നാലും മേലോട്ടു പോകുന്തോറും വായു നേർത്തു നേർത്തു വരുന്നതിനാൽ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റേയും ശൂന്യാകാശമ ണ്ഡലത്തിന്റേയും പരിധി നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. പി ന്നെ അതിനെ നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മേലോട്ടു പോകുന്തോ റുമുള്ള വായുവിന്റെ ഘനക്കുറവിനെ കണക്കാക്കുകയും, പ്രഭാത ത്തിങ്കൽ ഉദിക്കുന്നതിനു മുമ്പും സായംകാലത്തിൽ അസ്തമിച്ചതിൽ പിന്നീടും എത്ര നേരം വെളിച്ചം നില്ക്കുന്നു എന്നു പരിഗണിച്ചും നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊഴിയുമ്പോൾ എത്ര ദൂരംവരെ അവ ദൃശ്യങ്ങളാ കുന്നു എന്നു നോക്കി അറിഞ്ഞുമാകുന്നു.

മത്സ്യങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ എങ്ങിനെയോ അതുപോലെ നാം വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ ഏററവും അടിയിൽ പാർക്കുന്നവരാകകൊ ണ്ട് അതിന്റെ ഉപരിഭാഗങ്ങളിലെ സ്ഥിതി അറിയുന്നില്ല. പവ

ങ്ങളാം വഴിയായി എറ്റവും ഉയൎന്നുപോയിട്ടുള്ളതു ൨൯൦൦൦ ജതി
യടി എന്നാണ്. അപ്പോൾ നാലു മയിലിനു അല്പം കൂടുതൽ ഉയരം ആകു
ന്നു. ബെല്ലൂൺകാരനായ ഡാക്ടർ ഗ്ലേഷർ എന്നയാൾ വിമാ
നത്തിൽ ൩൭,൦൦൦ ജതിയടി ഉപരമത്തിൽ പോയി. അവന്റെ ക
യ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഉഷ്ണമാപനയന്ത്രം അപ്പോൾ ശൂന്യരേഖയിൽനി
ന്നു ൧൨ (പതിനാറ്) ഡിഗ്രി താണു. ഘനമാനയന്ത്രത്തിലെ രസം
൩൦-ൽനിന്നു ൯ അംഗുലംവരെ താണു. മനുഷ്യനു ജീവനോടെ കൂടു
തൽ ഉയരമയിൽ പൊങ്ങുംവരെ പോകാമായിരിക്കാം. അതിനുമേൽ
യന്ത്രങ്ങളുടെ ശക്തികൊണ്ടു ഒരുവേള ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യുമാ
യിരിക്കാം. സുഖമായിരിക്കണമെങ്കിൽ ൧൫൦൦൦ അടി പൊക്കത്തിനു
മേൽപോയിക്കൂട. അതിനാൽ ഈ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ എ
ത്ര ചുരുങ്ങിയ ഒരു ഭാഗത്തിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യർ കാലക്ഷേപം ചെ
യ്യുന്നുള്ളു എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളും മനുഷ്യ
ന്റെ അഹങ്കാരങ്ങളുമെല്ലാം എത്ര പരിമിതമായ സ്ഥലത്തിനുള്ളിൽ
കിടക്കുന്നതേയുള്ളു എന്നും എറുമ്പിനു ഒരു തുള്ളി വെള്ളം സമുദ്രം
എന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ വാസഭൂമി നമുക്കു വി
ശാലയായി തോന്നിക്കുന്നതാണെന്നും ഓൎക്കുമ്പോൾ ലോകനിൎമ്മാതാ
വിന്റെ വൈഭവത്തേയും മാഹാത്മ്യത്തേയും നാം ചിന്തിക്കാതെ
ഇരിക്കയില്ല.

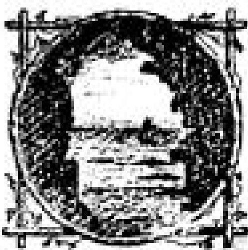
വായുവിനു കീഴ്ഭാഗത്തോളം ഘനം കൂടുമെന്നും മേലോട്ടു
പോകുന്തോറും ഘനം കുറയുമെന്നും മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഘനമാ
നയന്ത്രംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ൫൦ മൈലിനുമേൽ വ്യോമമണ്ഡ
ലത്തിന്റെ ഘനം അതിനെ സ്പൎശിക്കുന്നില്ല. നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊ
ഴിയുമ്പോൾ അവയുടെ ഗതിവേഗംകൊണ്ടു അതിനെ സ്പൎശിക്കുന്ന
അണുക്കൾ സംഘൎഷത്താൽ അഗ്നിമയങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്നു.
ഈ പ്രകാരം കാണുന്ന ദൂരംവരെ കണക്കാക്കിനോക്കിയാൽ ഭൂമി
യിൽനിന്നു ൧൦൦ മൈലോളം വ്യോമമണ്ഡലമുണ്ടെന്നു പറയാം.
സന്ധ്യാകാലങ്ങളിലെ വെളിച്ചത്തിൽനിന്നും ൪൦ മൈൽ ഉണ്ടെന്നു
ഊഹിക്കാം. എല്ലാംകൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽനിന്നും

൪൦ മൈൽ പൊക്കംവരെ വ്യോമമണ്ഡലം സാമാന്യമായി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി നമുക്കു നിൎണ്ണയിക്കാം.

(തുടരും)

എം. രാജരാജവൎമ്മ, എം. ഏ., ബി. എൽ.

ആഴിയുടെ അടിത്തട്ട്

സമുദ്രത്തിന്റെ അടിവാരം അറിവിൽ പെട്ടേടത്തോളം കരയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മം ഇക്കാലത്തെ ശാസ്ത്രീയപരിശോധനകൾകൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വായു, മഴ, മഞ്ഞ് ഇവയെക്കൊണ്ടും, നദി, പുഴ മൂലമായിട്ടും, എപ്പോഴും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാവാനിടയുള്ള ശീതോഷ്ണസ്വഭാവംകൊണ്ടും, കടലോരത്തു തിര വന്നടിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഭൂമിയുടെ കരപ്രദേശങ്ങൾ വിവിധമാക്കിച്ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കടലിന്റെ അടിവാരത്ത് ഇപ്രകാരമുള്ള ഭേദങ്ങൾ യാതൊന്നും നടന്നുവരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ പ്രദേശങ്ങൾ പ്രായേണ ഭേദഗതിയുള്ളതായും കാണുന്നില്ല. സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ട് വിസ്തീൎണ്ണമായ സമഭൂമിയായും, താഴ്വരകളായും, [illegible] കൂടങ്ങളുടെ ഉയൎന്നുവരുന്ന ശിഖരങ്ങളുള്ള പൎവ്വതനിരകളോടുകൂടിയതാണ് നൂലിട്ടുനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടിരിക്കുന്നത്. അടുത്തകാലത്ത് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനായി ഏൎപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവർ [illegible] പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ അധോഭാഗങ്ങൾ ഏകദേശം ആയിരംനാഴിക വിസ്താരമുള്ള സമനിലമായും, ആൻറമൻദ്വീപെന്ന സ്ഥലത്തു മാത്രം മേല്പോട്ടുപൊങ്ങിവരുന്ന പൎവ്വതനിരകളോടുകൂടിയതായും കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സൎവ്വത്ര അപരിമിതമായും, ഏകരൂപമായും, ഏകാന്തമായുമാണ് കിടക്കുന്നത്, വിവിധമാക്കിത്തീൎക്കുന്ന ശക്തി

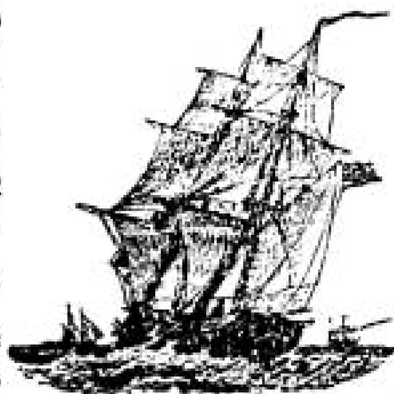
കളോ, ശീതോഷ്ണവ്യത്യാസമോ, വായുസഞ്ചാരമോ, ഒഴുക്കോ യാതൊന്നും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ തീരെ ഇല്ല. ഇതിന്നും പുറമെ കടൽ സസ്യങ്ങളെന്നുവേണ്ടാ സസ്യങ്ങൾ വളരുവാൻ അത്യാവശ്യമായ സൂൎയ്യപ്രകാശമെങ്കിലും അവിടെക്കു സ്ഫുരിക്കുന്നതുമില്ല.

അഗാധമായ സമുദ്രങ്ങളുടെ അടിത്തട്ട് ഇപ്രകാരം സൂൎയ്യകിരണങ്ങൾ തട്ടാത്തവിധത്തിൽ ജലസമൂഹത്താൽ മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഘനം കുറഞ്ഞ കാർമേഘങ്ങൾ വന്നു നിറയുമ്പോൾകൂടി ലോകമാസകലം മൂടൽ പിടിച്ചു സൂൎയ്യകിരണങ്ങൾ മങ്ങി, ഉഷ്ണാധിക്യം ശമിച്ചുവരുന്നതു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലൊ. ഈ ഫലം സമുദ്രത്തിന്റെ അന്തൎഭാഗത്ത് ഏററവും അധികരിച്ചാണ് കാണുന്നത്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസംമാത്രം നില്ക്കുന്ന വായുപ്രായമായ മേഘത്തിന്നു പകരം, വളരെ നാഴിക ആഴമുള്ളതും ചിരകാലം കിടക്കുന്നതുമായ ജലരാശികൊണ്ടാകുന്നു അടിഭാഗങ്ങൾ മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏകദേശം തൊണ്ണൂറടിയോളം ആഴത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾതന്നെ പ്രകാശം മങ്ങി മൂടൽപിടിച്ചു നിലാവുപോലെയിരിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ൯൫൦ അടിയിലധികം കീഴ്പോട്ടു സൂൎയ്യരശ്മി പ്രവേശിക്കതന്നെയില്ല എന്നു പരീക്ഷിച്ചു നിൎണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. പുറങ്കടലുകളിലും പ്രകാശം ഘോരമായുള്ള അയനപ്രദേശങ്ങളിലും (Tropics) ഏകദേശം ൧൨൦൦ അടിക്കപ്പുറം കിരണങ്ങൾ ചെല്ലുന്നില്ല. ഇതിന്നു കീഴെ അന്ധകാരംതന്നെ.

ഇതേപ്രകാരംതന്നെ സൂൎയ്യരശ്മി എന്നു വേണ്ടാ സൂൎയ്യന്റെ ഉഷ്ണവും ഈ പ്രദേശത്തെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ബങ്കാൾ ഉൾക്കടലിൽ അടിയിലേക്കു ചെല്ലുന്തോറും നൂറ അടിക്കു ഒരു ഡിഗ്രി (1 degree Fahr) വീതം ഉഷ്ണം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ൧൨൦൦ അടിയോളം ആഴത്തിൽ എല്ലാ സമയത്തും ഏതൊരുകാലത്തും ൫൩ ഡിഗ്രി(Fahr) യിൽ ഒട്ടും അധികം ഉഷ്ണമുണ്ടായിരിക്കുന്നില്ല. ൧൨,൦൦൦ അടി കീഴ്പോട്ടുചെന്നാൽ വെള്ളം കട്ടിപിടിക്കുന്ന പ്രായമായി (35 deg. Fr.)

ആശ്ചൎയ്യമായ ഒരു സംഗതി എന്തെന്നാൽ, വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഉയരുംതോറും ഇപ്രകാരം ശൈത്യം കണ്ടുവരാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽ പൊങ്ങുമ്പോഴും സമുദ്രത്തിൽ കീഴോട്ട് ഇറങ്ങുമ്പോഴും തണുപ്പു ക്രമേണ വൎദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഖനികളിൽ ഇതിന്നു വിപരീതമായിട്ട് അടിയിലേക്കു പോകുംതോറും ഉഷ്ണം ക്രമേണ വൎദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

കരയിൽ സമൃദ്ധിയായി കണ്ടുവരുന്ന സസ്യവൎഗ്ഗം സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ തീരെ ഇല്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സസ്യങ്ങൾ വളരുന്നതിന്നു സൂൎയ്യരശ്മി അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് അപാരമായ അന്ധകാരം സ്ഥാപിച്ചു നിശ്ശബ്ദമായി കിടക്കുന്ന ഈ താഴ്വരകളും സമഭൂമികളും സസ്യാദികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കേവലം നിൎജ്ജീവപ്രദേശങ്ങളെന്നു തന്നെ വിചാരിക്കണം. ഭയങ്കരമായ ഈ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ജീവജാലങ്ങളും വസിക്കുമെന്നു വിചാരിക്ക കൂടി പ്രയാസം. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശത്തെ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി ഇരുപതുകൊല്ലത്തോളം പരിശോധന നടത്തിനോക്കിയതിൽ മൃഗബാഹുല്യം പെരുത്തു കോടാനുകോടി ജീവികളുടെ ആവാസസ്ഥലമായിട്ടാണ് കണ്ടത്. കടലിനു പരിസ്ഥിതമായിരിക്കുന്ന വായുവിന്റെ ഭാരംമാത്രമേ വെള്ളത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുള്ളു. ഇത് ഒരു ഇഞ്ച് സമചതുരത്തിൽ പതിനഞ്ചു റാത്തലോളം പോരും. എന്നാൽ വെള്ളത്തിന്നു വായുവിനേക്കാൾ ൮൦൦ ഘനം കൂടുമല്ലോ. മുപ്പത്തിമൂന്നു അടിയോളം പൊക്കമുള്ള ഒരു ജലരാശി നാല്പത്തഞ്ചു നാഴികയോളം മേല്പോട്ടുയൎന്നുകിടക്കുന്ന വായുവിനോടു സമമായ ഭാരത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഏകദേശം ൫൨,൦൦൦ അടിയോളം ആഴത്തിലുള്ള ജലഭാരം ഒരു ഇഞ്ച് സമചതുരത്തിലുള്ള സ്ഥലത്ത് രണ്ടര ടൺ (൧ ടൺ = ൨,൨൪൦ റാത്തൽ) ഭാരം പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണക്കുകൊണ്ടറിയാമല്ലോ. ഈ ഭാരവും, പതിനഞ്ചു റാത്തൽ ഘനവും ഏകദേശം താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കേണ്ടുന്നതാണ്.

ഇങ്ങിനെ സ്ഥലാവസ്ഥ അനുസരിച്ചുമാത്രമെ കടലിന്റെ അടിയിൽ ജന്തുക്കൾക്കു ജീവിപ്പാൻ പാടുള്ളു. ഈ ജലജീവികളുടെ മേൽഭാഗത്തുള്ള വെള്ളം അവയുടെമേൽ അതികഠിനമായ ഭാരം ഏല്പിക്കുന്നുണ്ട്. വെള്ളം കട്ടിപിടിക്കുന്ന പ്രായത്തിലുള്ള ശൈത്യപ്രദേശത്താണ് ഇവയുടെ ആവാസം. അവിടെ അവക്കു പോഷണദ്രവ്യങ്ങളായി സസ്യാദികൾ തീരെ വളരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അവയെ കേവലം മാംസഭോജികളായി അപഹരണസ്വഭാവികളായിത്തന്നെ വിചാരിക്കണം. ടാറിഡെഫിഡിയം (fauredo phidium) എന്ന് പദാർത്ഥവിജ്ഞാനികൾ പറയുന്ന മത്സ്യത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നായി എടുത്തുനോക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾ പ്രത്യേകിച്ചും വെളിപ്പെട്ടു കാണാം. ഈ മത്സ്യത്തിന്നു കാഴ്ചയില്ല. തൊലിയുടെ അകത്തായി കണ്ണുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില പാടുകൾ മാത്രമെയുള്ളു. വേറെ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചില ജീവികളെ നോക്കുമ്പോൾ അവയും തീരെ കാഴ്ചയില്ലാതെയാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. കണ്ണുകളെ വഹിക്കുന്ന ചില മാംസശകലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവയുടെ അഗ്രഭാഗത്തു കാഴ്ചക്കുള്ള അവയവങ്ങൾ തീരെയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവയും വാസ്തവത്തിൽ കണ്ണുകൊണ്ടുപകാരമില്ലെന്നു ധരിക്കാം.

എന്നാൽ വേറെ ചില ജീവികൾ അവക്കു വേണ്ടുന്ന വെളിച്ചം തങ്ങൾതന്നെ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. മിന്നാമിനുങ്ങുകളെപ്പോലെ ശരീരഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സദാപി സ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാക്ടിലൂസീൻ (Noctilucine) എന്ന വസ്തുവിന്നു പ്രകാശംകൊടുപ്പാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. ഈ തരം ജന്തുക്കളുടെ കണ്ണുകൾ സൂക്ഷ്മമുള്ള

വയായും അസാധാരണ വലിപ്പമുള്ളവയായും, രക്തക്കുഴലുകളിലും, നാഡികളിലും നല്ലവണ്ണം പോഷിക്കപ്പെട്ടവയായും ഇരിക്കുന്നു.

കരയിൽ ജന്തുക്കൾ ശ്വാസിക്കുന്ന വായു, അവയ്ക്കു സസ്യങ്ങളിൽ നിന്നാകുന്നു കിട്ടുന്നതെന്നും, പകരമായിട്ടു ആ ജന്തുക്കൾ അംഗാരാമ്ലം എന്ന വായു സസ്യങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും നമുക്കറിയാമല്ലോ. സകല ജന്തുക്കളും നേരിട്ടോ, സഹായവഴിക്കോ, ഭക്ഷണദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതു സസ്യങ്ങളിൽനിന്നാകുന്നു. മാംസഭോജികൾ സസ്യഭക്ഷകളെ തിന്നാണ് ഉപജീവിക്കുന്നത്. സമുദ്രത്തിൽ അഗാധമായിക്കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ സസ്യാദികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഈ ജലജന്തുക്കൾക്കു ഭക്ഷണവും പ്രാണവായുവും എവിടെനിന്നാണ് കിട്ടുന്നത്? ഈ നിയമവിരോധം വളരെ ഊഹങ്ങൾക്കിടയാക്കുകയും, ഇതിനെ സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ ഇപ്രകാരം ഒരു കാരണം പറകയും ചെയ്യുന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തു വലിയ ജന്തുക്കളും, കടൽസസ്യങ്ങളും ഉള്ളതിനും പുറമെ സൂക്ഷ്മവിഗ്രഹികളായ മറ്റു അസംഖ്യം ജീവികൾ വസിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല, ഇവ സദാ കീഴ്പ്പോട്ടു വീഴുന്നതുകൊണ്ട് കടലിന്റെ അടിഭാഗത്തു മഴ ചൊരിയുന്നപോലെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പൊഴിയുന്നുണ്ട്. നദികളും ആ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതോടുകൂടി അസംഖ്യം സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളെ വഹിച്ചിട്ടു സമുദ്രാഴങ്ങളിലേക്കു തള്ളുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ സമുദ്രത്തിന്റെ അധോഭാഗത്തു സംഭരിച്ചിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഈ കീടങ്ങൾക്കു അവയുടെ ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നത്. മൂരിനം പ്രബലന്മാരായ വലിയ ജന്തുക്കൾ ഈ കീടങ്ങളെ തിന്നും കാലം കഴിച്ചു വരുന്നു. ചില ജാതി മത്സ്യങ്ങൾ നീചസ്വഭാവികളാണ്. അവയ്ക്കു വലിയ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. അവയുടെ വായ അസാധാരണ വലിപ്പത്തിൽ തുറക്കുവാനും കഴിയും. പ്രായേണ ഈ ജന്തുക്കൾ അവയുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്നനുരൂപമായി ഏകപ്രകാരേണ ശ്യാമവർണ്ണമുള്ളവയായും ഇരിക്കുന്നു. ഇരുണ്ട നിറം സാധാരണയായാണ്. ഏ

ന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ധൂമ്രവൎണ്ണമുള്ളതായും അപൂൎവ്വമായി രക്തവൎണ്ണമുള്ളതായും കാണാം.

ഇവിടെ നാം ഏറക്കുറെ ദൃഷ്ടിഗോചരങ്ങളായ ജലജന്തുക്കളെപ്പററി മാത്രമെ പറഞ്ഞുള്ളു. എന്നാൽ സമുദ്രത്തിൽ സ്ഥിരവാസം ചെയ്തു മരണശേഷം അടിയിലുള്ള ചളിയിലേക്കു താണുപോകുന്നവയായി അത്യാശ്ചൎയ്യകരങ്ങളായ അനവധി മററു ജന്തുക്കളെയും ഭൂതക്കണ്ണാടിമൂലം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ജീവികൾ ചത്തുവീഴുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയുടെ കങ്കാളം സഞ്ചയിച്ച സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒരുമാതിരി പാറനിലം (Sedementary rock) ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു കാലക്രമേണ സമുദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ഉയൎന്നു ഭാവിയിലെ കരപ്രദേശമായിത്തീരുമെന്നു ഭൂതത്വജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു.

എ. രാമപ്പൊതുവാൾ, ബി. എ.
(മെഡിക്കൽ കോളെജ്).

ലക്ഷ്മീസ്തവം

൧. തിങ്ങിൽക്കലരുന്നതരംഗതകിടിനൊട്ടതരം
തള്ളിടുന്നെല്ലപ്പൊഴും
മെയ്യിൽക്കാളുന്നകാന്തിപ്രകരലഹരിയാൽ
ചാരുനീരാളമെന്യേ
ശൃംഗാരംവിതാനിച്ചഹിശയനനെഴും
മാറിലേറിക്കളിക്കും
നിൎവ്യാജകാരുണ്യശീലേ മമഗതിജലധി-
പ്പൈതലേ നിന്നെക്കൈതൊഴുന്നേൻ

൨. അമ്മേ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിനു കൊതിപെരു-
ത്തുദ്യമം ചെയ്തിടുന്നു
നിന്മാഹാത്മ്യം ഗ്രഹിക്കാനുതകുമവശതയും-
പിന്തിരിക്കുന്നു പിന്നെ
ഉന്മത്തന്നുന്നതത്തിൽ പടികയറിയെഴു-
ന്നമ്പരപ്പിട്ടിടുന്നു
നിൻകൃപാകാരചൈതന്യഘടകളിലതിനെ-
ത്തുഴ്ത്തിയാൽ കെട്ടിയാലും

൩. എന്നാലാരായുമന്നാൾ തവമഹിമവിടെയതി-
ങ്കല്പമുണ്ടായി പ്രവൃത്തി-
ക്കുന്നു ജാത്യാഭിജാത്യാദികളുടെകഥയം-
ന്നതു പ്രകാരം ശരീരം
ഒന്നാം നിൻ ചാരുഭാവം തെളിവനമതിവി-
ല്ലസ്ഥിതിക്കെന്നുവാഴ്ത്തും
മന്ദം ഞാനെന്നൊരിട്ടന്നതുമഗുണഗണാതി-
ക്കാലമൂർത്തിക്കുള്ളതെ

൪. അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമാം നിന്നുടെതിരുവുടലും
സ്ഥൂലമാം ദേഹവും ക-
ണ്ടെത്തുന്നില്ലെൻ്റെ കണ്ണാലെപിയനതിശയമാ
കണ്ടിടാത്തിന്നലമ്മേ
വ്യത്യസ്തേന്നനിക്കണ്ടതിനൊരുതിട്ടിയേ
കന്യാമാരുന്നിലെത്തി
പ്രത്യക്ഷം പ്രസ്ഫുരിപ്പിച്ചുതളികനിവിലാം-
നുഗ്രഹം വിഗ്രഹത്തെ

൫. കസ്തൂരിപ്പൊട്ടകത്തും കനകമണികലാം-
പങ്ങളുന്മത്തമത്തം

താരുണ്യമേകുമതിമുഗ്ദ്ധസ്മിതമധുരമുഖം
ഹാസ്യപത്മമാത്തപാത്രം
ഉത്തുംഗോരോജഭാരാകലാസിഛായമതി-
ശ്ലക്ഷ്ണകൌസുംഭവാസം.
സ്ത്രീത്വംശൃംഗാരവേഷംതടവിയതവമെയ്
കാണ്മാൻകൌതുകംമേ

൬. നിസ്തുലംനിന്നിലൊഴിഞ്ഞില്ലപരമാതുസഖാ-
വുണ്ടത്യന്തസ്സുഖം-
ബ്രഹ്മാതിനാളുന്നേനസ്തുലമതുവശാൽ
പേരനീപ്പേറിടുന്നു
തന്മൂലംസൃഷ്ടിലോകോദയമഖിലജഗ-
ത്തിന്നുമേവംമേനി.
ഭൂവേഷാലങ്ങയായ്നില്ലെന്തചരിതമറി-
ഞ്ഞോനറിഞ്ഞോനശേഷം

൭. ലോകേശക്കുട്ടിബാലകളികളിലധികം
സക്തനായ്സ്നാനകാലെ-
ത്താകാശഗായ്യേതസ്സ്പർശകമവനിയെ-
ന്നുള്ളിൽതങ്ങളബ്ധൌ
മല്ലാതേതകൾനിന്നാതതിരുമകനാതകി-
ത്താൽകളിത്തുംഗത്തിൽ
സാകൂതംനോക്കിനിൽക്കുംഭവതിയെമറയിൽ
കണ്ടവൻകണ്ടവൻപോൽ

൮. വാനോർവരാശിവാനേസ്സാക്ഷാതിലേനജകലം
മന്ദാരംവാണുകിപ്പാ-
സ്സാനന്ദാലിപ്പുറഞ്ഞുള്ളവർതവതനുക-
ണ്ടെങ്കിലുംകണ്ടതില്ല

തന്നൊരു ശൌനകചിന്തിച്ചതിന്നുടെ പരമാ-
ർത്ഥാവബോധക്കണ്ടേവിടാൻ
താനാകുന്നൂ ജഗത്തിൽ ജനനിഭവതിയെ-
ക്കണ്ടവൻ കർമ്മയോഗി

൯. *ശ്രീലോകസ്ത്രീയാനജാലാധനസമനിയമം
ചെയ്യുമെല്ലന്നരണത്തി-
ച്ചൂൺലേർമപ്പോട്ടെയത്തിച്ചൂഇരവാകലതു
ചക്രമാറാം കടത്തി
മേലേർതജച്ചുർ ടാരാസ്ഥ ചരകമലവനം-
തന്നിലാമ്മറിയുന്നി-
പ്പാലാഴിക്കു തിവിട്ടിത്തടവതിയെനിനവിൽ
ക്കാണ്മോവാനാണാമേശൻ

൧൦. തന്നന്തികവള്ളിലായിട്ടെഴുമെഴുനിലമാ-
ത്തിൽ ഖേദം ജ്ഞിമല്ലാതൾ
കർമ്മവ്യൂഹമെല്ലാമൊഴിഞ്ഞസിതരഥപിസ-
ചരായമായുള്ളിക്കയോ
സന്മേളിപ്പിച്ചിട്ടെന്നാലുകമ്പിലേ ലിവാ-
ലാകമെന്നാനാച്ചി-
ട്ടെന്നാൽ വാണിടുന്നു വിഗളിതയമരാ-
ജധികാരപ്രചാരം

ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (ഒജ്ഞാ).

---

* ശ്രീലോകസ്ത്രീയാനജാലസ്ഥാനങ്ങൾ ... ക്കാൾ

അമ്മായി പഞ്ചതന്ത്രം

അഞ്ചാം പുഷ്പവാരം.

വൈരതരു ചേതസി മുളച്ചു വളർന്നു
വൈസ്വരമതു പൂത്തു കനികളുതിരുന്നു'.

കലഹബീജം നട്ടു വളർത്തുന്നതിനു മരുമക്കത്തായം ആചരിച്ചു വരുന്നവരുടെ സമ്പ്രദായം നല്ല വിളഭൂമിയാണ്. അങ്ങുമിങ്ങും തുറന്നു സംസാരിക്കുകയോ നല്ലവാക്കു പറകയോ ചെയ്താൽ സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കൃത്രിമവൈരം മിക്കതും നശിച്ചുപോകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭിന്നിച്ചു കലഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ രഞ്ജിപ്പോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്നു അധികം രുചിയുള്ളതാണ്. അതുതന്നെയാണ് ക്ഷേമത്തിന്നും അനുകൂലിച്ചിട്ടുള്ളത്. തുറന്നു പറയാതെ ഉള്ളിലൊതുക്കുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ ശക്തിക്കു വിരുദ്ധവും ആപല്ക്കരവുമാണ്. ശരീരക്ഷേമത്തിനു വിരോധം ചെയ്യുന്ന വിഷങ്ങളും മറ്റും ശരീരത്തിനകത്തു കടന്നു കൂടിയാൽ ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഭാഗത്ത് നീരു കെട്ടി വളർന്ന് പുറത്തേക്കു മുഖംവെച്ച് ആ വിഷത്തിനെ പുറത്തു കളയത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിക്കു മനസ്സിന്നു കേടായിട്ടുള്ളതുകളും കടകവിരോധം അതു പറഞ്ഞും മറ്റും കളയാതെ ഒതുക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് പ്രായേണ വിരോധമായിരിക്കുമെന്നല്ലേ വിചാരിക്കേണ്ടത്? മലയാളത്തിലൊഴിച്ച് ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടെങ്കിലും പ്രകൃതിയാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്ന മക്കത്തായത്തിനെ വിട്ട് മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിലുള്ളത് പുറത്തു പറയാൻ നല്ല തരമില്ലാത്ത വിധത്തിലാണ് മരുമക്കത്തായാചാരം എന്നുള്ളതും ചേരുന്ന പടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കാം. എന്നാൽ അനന്തിരവന്മാരോട്

ഇനി സംസാരിക്കുന്നതു ഗൌരവക്കാരുവാണെന്നു കരണവന്മാരും തങ്ങളെ അപൂൎവ്വമായി സംസാരിക്കുമ്പോഴും നിശ്ശബ്ദം മൌനമായിരിക്കുന്നതോ വഴക്കിൽ പിരിഞ്ഞിട്ടുവേടി പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ചയ ചോദ്യത്തിനടയുന്നതോ ആണ് കളുങ്ങി വളൎച്ചയുടെ ചിനമെന്നാണതിവേവരാതം വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പരിഭവങ്ങളും പറഞ്ഞു തീരാതെ ഉറയ്ക്കപ്പെട്ട ചാരു മെതോകുന്നതുപോലെ കേവലം ശത്രുതയായി പരിണമിക്കുന്നതു്. മറവുള്ളവരൊപ്പറ്റി വല്ലതും കേട്ടാൽ അകത്തു കടന്നു കൂടിയാൽ അതുമരിക്കും ചെയ്യു ദ്രവ്യത്തിന്റെ നാവിന്റെ തലക്കുവെച്ചു കെട്ടുന്നതും പ്രവൃത്തികളിൽ അവനു ഥന്ദ്യത്തിലില്ലാത്ത ദുരാചാരം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും മനുഷ്യസ്വഭാവമാണെന്നറിയുന്നവർ കൂടി തന്റെ ഇഷ്ടക്കേടുകളെ കിഴിവു തള്ളാതെ ഓൎമ്മയിൽ തന്നെപ്പറ്റി തെറ്റി ധരിക്കുമ്പോഴും,

പ്രതിവാഭവശേഷാണ്ഡിത്യം
സൎവ്വജനാനുകാരേണാം
ധൎമ്മസചിവമനാസ്ഥാനം
കസ്യചിത്തുമിത്രമാഃ!

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എത്രയും സത്യമാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകുന്നുണ്ടു്.

ദമനകനും കൃഷ്ണച്ചുട്ടനും കരണോകരുമായി കൂടിക്കൂട്ടി പിരിഞ്ഞപ്പോഴും അവരുടെ മനസ്സിൽ പരസ്പരമുള്ളതായി കണ്ട സ്വല്പ വിരോധം അല്പകാലംകൊണ്ടു് ഗണിക്കത്തക്ക വിധമൊന്നുമുണ്ടാകാതെ വെറും ശത്രുതയായി പരിണമിച്ചു. ദമനകന്റെ സങ്കടങ്ങളുടെ കാരണത്തിനു മൂൎദ്ധന്യംകൊണ്ടു പാത്രമായി തീരാൻ പാടില്ലാത്ത പകരം വീട്ടുന്നതിനു കയ്യുകളുംകൂടി ഉദിച്ചു തുടങ്ങി. അവരെ ഗുണംകുറഞ്ഞവൻ പ്രഹരിച്ചതിന്നു ദമനകനെയും അതിന്നു വിരോധം പറയാതെ മരംപോലെ കണ്ടുനിന്ന മൂപ്പരെയും നിഗ്രഹംകൊണ്ടു തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു് അവർ കിടക്കുന്ന കിടക്കയിലും മററും പലവഴി വിചാരിച്ചു ഉറക്കമില്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴും കളിസ്ഥലത്തിലും ചെറുപ്പക്കാരും ദമനകൻ ധരി

ച്ചുകൊണ്ടുപോകാറുള്ള കപ്പായം ചുമരിൽ തൂക്കിയിരുന്നപ്പോഴും
അതിനുള്ളിൽ ഒരു കമ്പിളിപ്പുഴുവിനെ പിടിച്ചിട്ടതിനാലുള്ള ചൊറി
കൊണ്ട് അമ്മാമൻ ഒരു ദിവസം വളരെ പ്രാകൃതം കാണിച്ചു. ഇ
ഇരണ്ടും ശത്രുത നിമിത്തം ഉണ്ടായതാണെന്നാക്കും ഊഹം ചെന്നി
ല്ല. ഒരു ദിവസം അമ്മാമനെക്കാണ്മാൻ വന്നിരുന്ന ചിലരോട്
വലിപ്പത്തോടെ കാര്യം പറയുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹം ചാരു കസേരി
യിൽ വന്നിരുന്നപ്പോഴേ ചൂരൽ മടങ്ങിയിരുന്നതററ് ഉള്ളിലേക്കു വീ
ണു. വീഴ്ചയേക്കാൾ വേദന മറവുള്ളവർ കണ്ടതിലും ദേഹത്തിനേ
ക്കാൾ പത്രക്ക് ഗാംഭീര്യത്തിന്നുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വീ
ഴനുള്ള കാരണം നോക്കിയതിൽ ചൂരൽ മടഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ രണ്ടും
മൂന്നോ ഇഴയൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം പേനാക്കത്തി കൊണ്ടറു
ത്തു വെച്ചതായി കണ്ടു. ഈ ചതി ചെയ്തത് അനന്തിരവന്മാരാ
ണെന്നപ്പോൾ തീർച്ചയായി. ഉറുമ്പു കടിച്ചതിന്നും ചൊറിഞ്ഞതി
ന്നും ഫലം കിട്ടി. മുമ്പൊരിക്കൽ തന്നെ പട്ടിയേക്കാൾ കടകെ
ട്ടാക്കിവെച്ച് തല്ലുകൊള്ളിച്ച കഠോരികളും തല്ലിയ മനുഷ്യനും പ
റഞ്ഞോടൻ കല്പിച്ച ശിക്ഷാവിധിയാണിതെന്നാക്കും ആലോചന
ചെന്നില്ല. അനന്തിരവന്മാർ ചെയ്യുന്നായിരിക്കുമെന്നമ്മാമൻ പ
റഞ്ഞപ്പോൾ അതുറപ്പിക്കാനുള്ള വഴികളെ നിർമ്മിച്ചും ചൂണ്ടിക്കാ
ണിച്ചും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയും അമ്മായിഅമ്മ പ്രയോഗിച്ചും തുടങ്ങി.
നാലുകെട്ടിൽനിന്നു പിരിച്ച് ഒരു അമ്പാംപുര കെട്ടിക്കാൻ കല്ലിടുന്ന
തിന്ന് ഇത്ര നല്ല മുഹൂർത്തം കിട്ടീട്ട് അമ്മായിഅമ്മ അതിനെ വി
ട്ടുകളയുമോ? അന്നു മുതല്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലുണ്ടാക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങ
ളിൽ ഉപ്പോ മുളകോ വളരെ അധികരിച്ചു കണ്ടുതുടങ്ങി. കല്ലും
മണലും വേവാറില്ല. അധികം വിശപ്പോടുകൂടി ഊണിനിരിക്കു
മ്പോൾ ലേശം പോലും ഉണ്ണാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം ശുണ്ഠിപിടി
ക്കുമ്പോൾ ചോറ്റിലൊരു തലനാരുംകൂടി. പിറേറ ദിവസം ഉപ്പും
മുളകും നന്നെക്കുറഞ്ഞു. എല്ലാവരുംകൂടി ശ്രദ്ധവെച്ച് പദാർത്ഥങ്ങ
ളുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ മണ്ണെണ്ണയുടെ ഗന്ധം!

അമ്മാമൻ ഉണ്ണാതെ ദേഷ്യപ്പെട്ടുപോയി ഒരു പട്ടരുടെ മഠ

ത്തിൽ ഊണാക്കി. കൃഷിസ്ഥലത്തിന്നു സമീപത്ത് ഒരു പുര പണിയിച്ചു വേറെ വെച്ചുണ്ടു താമസിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ച് വേണ്ടുന്ന സംഖ്യ തറവാട്ടുവസ്തു പണയമെഴുതി കടവുംവാങ്ങി കല്ലും മരവും ശേഖരിച്ചു പുരപ്പണി തുടങ്ങി. കുഡുംബക്കാൎക്കു ചിലവിന്നു കൊടുക്കാതായി. പട്ടിണിതുടങ്ങിയപ്പോൾ വളരെ മനോവേദനയോടുകൂടി കാൎയ്യങ്ങൾ ബോദ്ധ്യമാക്കിത്തരുന്നതിന്നു ഞങ്ങടെ കുലദൈവത്തിന്നു വഴിപാടു നേൎന്നു കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു കല്യാണിഅമ്മ പ്രാൎത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുമ്പോൾ — ആശ്ചൎയ്യം! ഒരു നിലവിളിയോടുകൂടി ശ്രാമ്പിയിലെ കോണിപ്പടിയുടെ മുകളിൽനിന്ന് ആരോ വീണു. ഞങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി ഓടിച്ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മ കോണിപ്പടിയുടെ ചുവട്ടിൽ വീണു കയ്യൊടിഞ്ഞു ബോധംകെട്ടു കിടക്കുന്നു. പുരപണിയിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുപോയി അമ്മാമനേയും അതിന്നടുത്തുള്ള ആസ്പത്രിയിൽപോയി പാതിക്കിരിയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു ഒരാളെ അയച്ചു. എനിക്കറിവുള്ളവിധം അമ്മായിഅമ്മയുടെ കയ്യിന്നു ഒരുവിധം ബോദ്ധ്യമാക്കിവെച്ചു തുണികൊണ്ടുകെട്ടി. മുഖത്ത് കുറെ വെള്ളം തളിച്ച് കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധമുണ്ടായി. അമ്മാമനും പാതിക്കിരിയും എത്തി. വീണതെങ്ങിനെയാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കോണിയിറങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ ആരോ മുകളിൽനിന്നു പിടിച്ചുതള്ളി എന്നുപറഞ്ഞു. അമ്മാമൻ കുഞ്ഞിച്ചെട്ടന്റെയും കരുണാകരന്റെയും മുഖത്ത് ഒരോ നോട്ടംനോക്കി. 'ജെയിൽ കാണിച്ചുതന്നിട്ടില്ല' എന്നുപറഞ്ഞമ്മാമൻ എഴുനീറ്റു. പൊല്ലീസ്സ്റ്റേഷനിൽ അറിവുകൊടുക്കുന്നതിന്നായിക്കൊണ്ടുദ്ദേശിച്ച് അമ്മാമൻ ഒരാളെ വിളിച്ചു. ഞാൻ കെട്ടിയ കെട്ടഴിച്ചു പാതിക്കിരി അമ്മായിഅമ്മയുടെ കൈ ശരിയാക്കിവെച്ച് കെട്ടി പോകയുംചെയ്തു.

അമ്മാമൻ മുഷിഞ്ഞുപോയതു മുതല്ക്ക് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ എന്തെല്ലാമോ കിടന്നു പുഴുങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് വാക്കുകൾക്ക് പുറത്തേക്കു വരുവാനുള്ള വഴി മുട്ടിയപോലെ എന്തോ ഒരു മൌനം എന്നെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മാമൻ പൊല്ലീസ്സിലേക്കറിവു കൊ

ട്ടപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോഠം ഞാനറിയാതെയും ആലോചിക്കാതെയും ദൈവശിക്ഷയാണിത് എന്നു പറഞ്ഞുപോയി. എല്ലാവരും വിശേഷിച്ച് അമ്മാമനും എന്റെ മുഖത്തുനോക്കി.

ഞാൻ— അമ്മാമൻ ഇപ്പോളെന്തിനാ പുറപ്പെടുന്നത്?

അമ്മാമൻ— ഇത്ര ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നവരെ ജേയിൽ കാണിക്കാതിരിക്കണമോ ഞാൻ?

ഞാൻ— ആര് ചെയ്യുന്നതാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ് പറയുന്നത്?

അമ്മാമൻ— ആരാണെന്നുടനെ അറിയാം.

ഞാൻ— ഇനിയെങ്കിലും കുറെ അറിയിക്കണമെന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഞാനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോഠം എന്റെ വിചാരത്തിനെ തെററിധരിച്ചും ആശ്രയിച്ചതിൽ വിശ്വാസം തികയാതെയും എന്നെ ഒന്നു നോക്കുകയാണദ്ദേഹം ചെയ്തത്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഇടിവീണ് മരിച്ചുപോയോ എന്നെനിക്കു തോന്നി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന് കാരണമുണ്ട്. എത്രയോ സ്നേഹത്തോടുകൂടിയാണദ്ദേഹം എന്നെ ഇംഗ്ലീഷും മററും പഠിപ്പിച്ചുവന്നുകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്ന് വിരോധമായി ഒരു വാക്കുംകൂടി ഞാൻ പറയില്ലെന്ന് എന്റെ നടവടികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെ ഞാൻ വിശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ദ്രോഹികളായ ബാക്കിയുള്ളവന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ വടിയെടുക്കാനൊരുങ്ങിയ മാതിരിയിൽ പറഞ്ഞപ്പോഠം അദ്ദേഹത്തിന്ന് ജീവഹാനിവരത്തക്ക മനോവേദനയുണ്ടായതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. നന്ദികേടുപോലെ കൃതഘ്നത അല്ലാതെ മറെറന്താണ്? തെററിധരിച്ചിട്ടാണദ്ദേഹത്തിനിങ്ങിനെ സങ്കടമുണ്ടായതെന്നു ഞാനറിഞ്ഞ ഉടനെ അത്യന്തമായി പറഞ്ഞതിന്മേൽ പശ്ചാത്താപം തോന്നി ഞാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ— ഇവിടന്നറിയാത്തതും ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമായ ചില സംഗതികളെപ്പററിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. കുറച്ചു മുമ്പുതന്നെ

ഞാനതു പറയേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാഞ്ഞതു് എന്റെ ആലോചനക്കുറവാണ്.

അമ്മാമന്റെ മുഖത്തു് മന്ദപ്രസാദമുണ്ടായി.

അമ്മാമൻ— അതെന്താ?

ഞാൻ— അമ്മായിഅമ്മയെ ഈ വീട്ടിലുള്ളവരാരെങ്കിലും പിടിച്ചു തള്ളിയിരിക്കയെന്നല്ലെ ഇവിടുന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നത്?

അമ്മാമൻ— പാറതി പറഞ്ഞതു നീ കേട്ടില്ലെ?

ഞാൻ— കേട്ടു എന്താ ചിത്തഭ്രമംകൊണ്ടു പറയുന്നതാണ്.

അമ്മാമൻ— ചിത്തഭ്രമം! പാറതി പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാകാൻ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഈ വീട്ടിനുള്ളിൽ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ— അത്രത്തോളം കേമപ്പെട്ടെന്നിവിടുന്നു ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്ക പകുതി ശ്രമം ലാഭമായി.

അമ്മാമൻ— ഒരസത്യം പറഞ്ഞതായി നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ— അസത്യം പറയില്ലെന്നു ധരിപ്പിക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്.

ഞാനല്ല വേറെ വല്ലവരുമാണിങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിൽ അമ്മാമൻ അവരെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കുമായിരുന്നു. വീണു കയ്യൊടിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ദുഃഖത്തിൽ ലേശംപോലും ദയതോന്നാത്ത മാതിരിയിൽ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ എന്റെ അമ്മായിഅമ്മയെപ്പറ്റി ഞാനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടുകാരെല്ലാം ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേട്ടുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. അമ്മായിഅമ്മയെപ്പറ്റി എനിക്കു നല്ലഭിപ്രായമല്ലെന്നിതുവരെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ അമ്മാമനു നീരസം കലശലായി എങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നും കേട്ടതിനുശേഷം എന്നെ പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യം വരുത്തി എന്റെ അഭിപ്രായം മാറ്റിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. വല്ലവരും കേൾക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്നതിനെന്നു ഞാൻ പറയുന്നതിനെ മറ്റുള്ളവർ വിശ്വസിക്കാതാക്കുവെന്നും ഉൾക്കൂടാതെ

ളും സംഗതികളെ ചേൎത്തു പറയേണമെന്നോ ഒന്നും ആലോചിക്കാ നവസരമില്ലാതെ തിരപ്പൊരിയത്തിൽപ്പെട്ട വെടിമരുന്നുപോലെ എന്റെ ഹൃദയം രോഷമായി പൊട്ടിത്തുടങ്ങി. കാറിനോട്ടു സം സാരിച്ച ആളാണെന്നമ്മയെ ധരിപ്പിച്ചതും അച്ഛൻ കരുണാകര നാണെന്നു കുഞ്ഞിച്ചുട്ടനെ ധരിപ്പിച്ചതും കരുണാകരനെക്കൊണ്ട് കുഞ്ഞിച്ചുട്ടന്റെ ദേഷ്യത്തെ പരിഹസിപ്പിച്ചതും തമ്മിൽതല്ലിച്ചതും തലകീഴായി കാച്ചുവാനുള്ള ഒരുക്കത്തെ വരുത്തിയകാരൻ കുഞ്ഞൻനായ രെക്കൊണ്ട് മാറ്റിവെപ്പിച്ച് കല്യാണിയമ്മയെ കുറ്റം ചുമത്തി പ്പിച്ചതും ഉപ്പും മുളകും വാരിയിട്ടു കൂട്ടാൻ വഷളാക്കിയതും എല്ലാം പറഞ്ഞ് വലുതായ മഴ പെയ്തു തോൎന്നപോലെ അവസാനിച്ചു.

കുറെ നേരത്തിന് യാതൊരു ശബ്ദവുമില്ല.

കല്യാണിയമ്മ— ആ കുഞ്ഞൻനായര് നമ്മുടെ ചോറു തിന്നു തടിച്ചി ട്ടിങ്ങിനെയാണോ ചെയ്തത്?

ഞാൻ— (കല്യാണിയമ്മയോട്) ഛേ! ആയാളെ കുറ്റം പറയരു ത്. ആയാളും ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭരണികൊണ്ടുവന്നിറയ ത്തുവെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങാരെങ്കിലും കടക്കാൻ പാടില്ലായി രുന്നു. മുകളിൽ അടച്ചുവില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ക്രൂരമായി മുക ളിൽ അടച്ചുവില്ലെങ്കിൽ വലിയ ദോഷമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് എ ടുത്തുകൊണ്ടുവരാൻ കുഞ്ഞൻനായരെ പറഞ്ഞയച്ചു. കിട്ടാതായ പ്പോൾ ഈ ഉത്തരവു മുകളിലേക്കുപോയി. അടച്ചു ഞാനൊട്ടു ള്ളതുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ പോയി. കല്യാണിയമ്മയോട് കലവറ ത്താക്കോൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഭരണികൊണ്ടുപോയി ഒരു മു കളിൽ കമിഴ്ത്തിവെക്ക. വേറെ ഭരണി വെക്കരുതേ. കുറെ നെ യ്യൊഴിച്ചുടച്ചുവെക്കു എന്നു പറഞ്ഞയാളെ അയച്ചു. ആ യാളും അതുപോലെ ചെയ്തു. ഉടനെതന്നെ ആയാളോട് ശുണ്ഠി യായി ശമ്പളം കൊടുത്തു പിരിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് നിങ്ങളെയാണ് കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

കല്യാണിയമ്മ—ശിവ! ശിവ! ഈ വീട്ടിനുള്ളിൽ ചില ദൈവ
ങ്ങളുണ്ട്. ഇതല്ല ശിക്ഷ. ഇനിയും ഉടനെ കാണാം.

അമ്മാമൻ—മരുമകൻ പറയുന്നതു് പാറതി കേട്ടില്ലേ?

അമ്മായിഅമ്മക്കു പിന്നേയും മോഹാലസ്യം വന്നതു് അന്താ
മാറിഞ്ഞില്ല. ചോദ്യത്തിന്നു മറുവടി കിട്ടാതായപ്പോഴം അടുക്ക
ചെന്നിരുന്നു. പാറതിക്കിട്ടികൾ രണ്ടാളെയും ആളയച്ചു. ഞാൻ പറ
ഞ്ഞതൊന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലെന്നെനിക്കു തോന്നി. ന
ന്ദിയും ഭയഭക്തിയില്ലാത്ത മറെറാന്നും പ്രബലപ്പെടാത്ത ഈ സന്ദർ
ഭത്തിൽ ഞാനിതു പറഞ്ഞതു് ആലോചനക്കുറവായി എന്നു പിന്നെ
എനിക്കു തോന്നി.

'അവസരരഹിതവാണി
ഗുണഗണസഹിതാന ശോഭതേ പുംസാം'.

എന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തരംനോക്കിപ്പറയാൻ തക്കവ
ണ്ണം ക്ഷമയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് എന്റെ അറിവുകൊണ്ടു എനിക്കു
ഫലമുണ്ടായില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല എത്രയും പരിശുദ്ധയായ കൊ
ച്ചുനാരായണിയെപ്പററി അദ്ദേഹം തെററിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മററും
പറയാൻ മറന്നുംപോയി. പിന്നീടു പറയാഞ്ഞതു് ഉചിതമായി എ
ന്നുതോന്നി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സംശയം തീർക്കാൻ പറയുന്ന
തിന്റെ സംശയത്തിന്നടിസ്ഥാനമാകുന്നതാണു് ലോകസ്വഭാവം.

പുരപ്പണിയിക്കുന്നസ്ഥലം ആസ്പത്രിക്കടുത്താകയാൽ ചികി
ത്സക്കു സൌകര്യമുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞു് അന്നുതന്നെ അമ്മായിഅമ്മ
യെ കൊണ്ടുപോയി അവിടെയുള്ള തൊട്ടപുരയിൽ താമസിപ്പിച്ചു.
ശുശ്രൂഷക്കു ഞങ്ങളും പോയി.

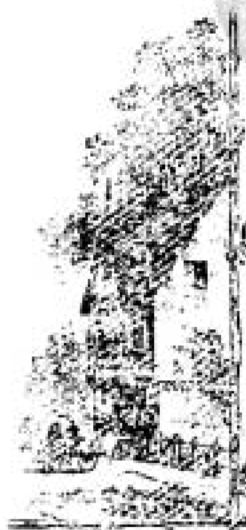
പിറെറന്നാൾ കൃഷ്ണക്കുട്ടനേയും എന്നേയും കരുണാകരനേ
യും പ്രതിചേർത്തു് അമ്മായിഅമ്മയുടെ ഒരു ക്രിമിനൽ വ്യവഹാരം.
ലക്ഷണാച്ചിലവിന്നു ഞങ്ങളുടെ വക ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരം. ഒരു
കൈകാര്യവ്യവഹാരം. പുരപ്പണിയാവശ്യത്തിന്നു് അമ്മാമൻ എ

ഴുതിക്കൊടുത്ത പത്രം ദുർബ്ബലപ്പെടുത്താൻ ഒരു വ്യവഹാരം. അവിടന്നുള്ള കഴിഞ്ഞിട്ടുപോലും തറവാട്ടിന്റെ മേൽ കടക്കാതെ കണ്ടുള്ള വ്യവഹാരം. കല്യാണിയമ്മയുടെ അച്ഛൻ കൊടുത്ത ഒരു വസ്തു തറവാട്ടുവകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിപ്പിപ്പാൻ അമ്മാമന്റെ ഒരു വ്യവഹാരം, ദേവകിയമ്മയിന്നു കൃഷ്ണൻകുട്ടന്റെ ഒരു പ്രത്യേകവ്യവഹാരം. തറവാട്ടിൽ ഛിദ്രം.

പഞ്ചതന്ത്രം സമാപ്തം.

പാറാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ആകാശഗമനം

ആകാശത്തിൽ ഉയർന്നു പാറി സഞ്ചരിപ്പാനുള്ള ശക്തി അഷ്ടസിദ്ധികളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണെന്നും ആത് സാധകന്മാർ തീവ്രമായ യോഗാഭ്യാസവും തപസ്സും ചെയ്തു നമ്മുടെ സ്ഥൂലശരീരത്തെ ലഘുവാക്കിത്തീർത്ത് ആ 'ലഘിമ'യുടെ ഫലമായി സമ്പാദിക്കാവുന്നതാണെന്നും ആകുന്നുവല്ലോ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മേൽപ്രകാരം ഈ ശക്തി സമ്പാദിപ്പാൻ എല്ലാവർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ പുരാണങ്ങളിൽ ഘോഷിക്കുന്നപ്രകാരം ദേവകൾ ഗന്ധർവ്വന്മാർ മുതലായവരുടെ ആകാശയാത്രകളും പുഷ്പകവിമാനത്തിന്റെ സഞ്ചാരങ്ങളും മറ്റും പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ എന്തോ ചില ഗൂഢശക്തികളുടെ പ്രഭാവത്താൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതോ സംഭവിക്കാവുന്നതോ ആണെന്ന് ആവക സംഗതികളിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു

ല്ലാതെ അറിഞ്ഞേടത്തോളം ഉള്ള പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ അതിസാമ
ന്മാരെ കാൎയ്യകാരണ വ്യവഹാരം ചെയ്യുവാൻ തരമുള്ളവയല്ല.

മനുഷ്യന്ന് ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാനുള്ള മോഹവും അ
തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഉപകരണം ഇന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു ഊഹവും ആദി
കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായത് പക്ഷികൾ മുതലായ സത്വങ്ങൾ പറക്കു
ന്നതു കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ വളരെ പുരാതനകാല
ങ്ങളിൽതന്നെ മനുഷ്യർ കൃത്രിമപക്ഷങ്ങൾ കൈകളിൽവെച്ചു
കെട്ടി പറന്നതായും മറും പ്രസ്താവിക്കുന്ന അനേകകഥകൾ
ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാജാതികളുടെ ഇടയിലും നടപ്പുണ്ട്. ഈ
വക കഥകളെല്ലാം വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങൾ എന്നു പറയുവാൻ പ്ര
യാസമാണ്. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവൎഷത്തിന്നു ഏകദേശം ഇരുനൂറു
സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു യവനരാജ്യത്തിൽ ആ കാലത്ത് ഒരു വ
ലിയ മന്ത്രികനാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ഒരാൾ കൃ
ത്രിമപക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുകെട്ടി ഒരു വലിയ തടാകം പറന്നു കടന്നതാ
യും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദികാലത്ത് ഇം
ഗ്ലീഷുകാരനായ ഒരു പാതിരിയും ഇറ്റലിക്കാരനായ വേറൊ
രുത്തനും ചിറകുകൾ വെച്ചുകെട്ടി കുറെ കാലം അവിടവിടെ പറ
ക്കുകയും ഒടുക്കം വീണു കാലും കയ്യും ഒടിക്കുകയും ചെയ്തതാ
യും വിശ്വാസയോഗ്യന്മാരായ ആ കാലത്തെ ചില ഗ്രന്ഥകൎത്താ
ക്കന്മാർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള റിക്കാർട്ടുകൾകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ട്. അ
ത് എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആയ്ക്കോട്ടെ തക്കതായ വലിപ്പമുള്ള കൃത്രിമ
പക്ഷങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ വെച്ചുകെട്ടി കയ്യുകൾകൊണ്ടു പ്രവൃത്തി
ച്ച് അധികനേരം ആകാശത്തിൽ പറന്നു നില്ക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മു
ടെ ശരീരത്തിന്നു ലാഘവവും മാംസപേശികൾക്കു ശക്തിയും ഇ
ല്ലെന്നു തജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിന്നു പുറമെ നമുക്കു
തന്നെ ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചു കൃത്രിമപക്ഷങ്ങ
ളെ ആവി, വിദ്യുത് ഈ ശക്തികൾകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചു നട
ത്താവുന്നതായി പല സമുദായത്തിലുമുള്ള വിമാനയന്ത്രങ്ങൾ യൂ
റോപ്പ് അമേരിക്ക മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പദാൎത്ഥവിജ്ഞന്മാരായ

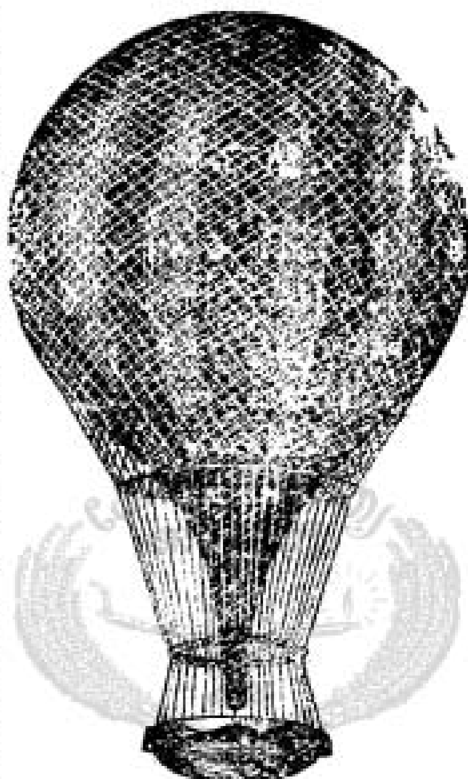
ചില പണ്ഡിതന്മാർ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് അമേരിക്കക്കാരനായ സർ ഹൈറം മാക്സി, എന്ന ഒരു ഇഞ്ചിനിയർ ഉണ്ടാക്കിയ പത്രിയന്ത്രത്തിന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ പത്രിയന്ത്രം മതിയായ വലിപ്പമുള്ള ഒരു ആവിയന്ത്രത്തെ താങ്ങുന്നതായ ശക്തിക്കനുസരിച്ചുള്ള വലിപ്പത്തോടുകൂടിയും ആ വലിപ്പം നിമിത്തമുള്ള ഘനത്തിനെ താങ്ങി പറക്കത്തക്കവണ്ണം പരപ്പുള്ള ചിറകുകളോടുകൂടിയും പണിചെയ്യേണ്ടതായി വന്നതുകൊണ്ടു ചിറകുകൾക്കു കേടുപറ്റാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം എകദേശം മുപ്പത് ആളുകളോടുകൂടി കുറെ അധികനേരം ആകാശത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാവുന്നതായിരുന്നു എങ്കിലും മേല്പോട്ടു പറപ്പിക്കുവാനും സാവധാനത്തിൽ കീഴ്പോട്ടിറക്കുവാനും പ്രയാസമായതുകൊണ്ടു ഹൈറാംമാക്സിമിന്നുതന്നെ ഇച്ഛാഭംഗമാണ് ഉണ്ടായത്. കേവലം പക്ഷങ്ങളുടെ സഹായംകൊണ്ടുമാത്രം മറ്റു യാതൊരവലംബവുമില്ലാത്ത ആകാശത്തിൽ ഒരു ഘനമുള്ള യന്ത്രത്തിലിരുന്നു സഞ്ചരിക്കുന്നത് ആവക യന്ത്രങ്ങൾ എത്രതന്നെ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നാലും, അനേകവിധമായ അപകടങ്ങൾക്കു കാരണമായിത്തീരാവുന്നതുകൊണ്ട് ആവക വിമാനങ്ങളും അധികം ഉപയോഗത്തിൽ വരുവാൻ എളുപ്പമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. എത്രതന്നെ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടാലും അധികം നേരം ആകാശത്തിൽ പറന്നു സഞ്ചരിക്കാൻ തക്കവിധം മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു പത്രിയന്ത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതുതന്നെ പ്രയാസമെന്നാണ് നവീനപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും.

എന്നാൽ പക്ഷങ്ങൾക്കു പുറമെ നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിനേക്കാൾ ലഘുത്വമുള്ള മറ്റു ചില വാതകങ്ങളുടെ സഹായത്തെ കൂടി അപേക്ഷിച്ച് ആവിയന്ത്രമോ വിദ്യുദ്യന്ത്രമോകൊണ്ടു പക്ഷങ്ങളെ പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചും അമരം പിടിച്ചും ആകാശത്തിൽ അധികനേരവും, ഇഷ്ടംപോലെയും നടത്താവുന്ന ചില വിമാനങ്ങൾ ഇപ്പോഴേയായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ ബ്രസീൽ എന്ന രാജ്യക്കാരനായ സാണ്ടോസ് ഡ്യൂമാണ്ട് എന്ന വി

പോൻ ഉണ്ടാക്കി ൧൮൭൮-ത്തിലെ പാരിസ്സ് പ്രദർശനത്തിൽവെച്ച് 'ഈഫെൽടവ്വർ' എന്ന കെട്ടിടത്തെ മൂന്നു തവണ പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചതും കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അമേരിക്കയിലെ സെൻറ് ലൂയി പ്രദർശനത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പല വഴികളും നടത്തി കാണിച്ചതും ആയ 'ആകാശകപ്പൽ' എന്നു പേർ പറയുന്ന ഒരു വിമാനത്തെ കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ച് പറവാനുള്ളതാകുന്നു. ഈ ആകാശകപ്പലിനെപ്പററി വിസ്തരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ആകാശഗമനത്തിൻെറ ചരിത്രം ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

വെള്ളത്തിൻെറ ആവി മേല്പോട്ടുയരുന്നതും മേഘങ്ങൾ വായുവിൻെറ ഉപരിഭാഗങ്ങളിൽ തങ്ങി നില്ക്കുന്നതും കണ്ടിട്ട് പതിനെട്ടാം നൂററാണ്ടിൽ—അതായത് ക്രിസ്തുവർഷം ൧൭൮൨-ാമതിൽ ജോസഫ് മൺഗോൾഫർ എന്നു പേരായ ഒരു പരന്ത്രീസ്സുകാരന്നു ആവി ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി വിട്ടാൽ അതു സ്വതെ മേല്പോട്ടുയൎന്നു പോകുവാൻ സംഗതിയുണ്ടെന്നു ഒരു ഊഹം തോന്നി. ആദ്യം അയാൾ കടലാസ്സുകൊണ്ട് സാമാന്യം വലുതായി കുടംപോലെ ഒരു കൂടുണ്ടാക്കി, ആ കൂട്ടിനുള്ളിൽ ശേഖരിച്ച് ആവിയുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അത് ആകാശത്തേക്ക് ഉയരുന്നതായി കണ്ടു. ഇതു തന്നെയാണ് ചില ഉത്സവങ്ങൾക്കും മററുമുള്ള വെടിക്കെട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകാശത്തിലേക്കു കത്തിച്ചു വിടുന്നതായി നാം കണ്ടാറുള്ള 'തീക്കൂട്' എന്ന സാധനം. മൺഗോൾഫർ കണ്ടുപിടിച്ച ഈ തീക്കൂടിൻെറ ശ്രുതി അതിവേഗത്തിൽ നാടെങ്ങും പരന്നു. ആ കാലത്ത് പരന്ത്രീസ്സുരാജ്യം വാണിരുന്ന പതിനാറാമത്തെ ലൂയി മഹാരാജാവ് ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു തനിക്കും തൻെറ മന്ത്രിമാൎക്കും പ്രജകൾക്കും മൺഗോൾഫരുടെ വിദ്യ കാണുവാൻ വേണ്ടി ആയാളെ വരുത്തി അനേകം തീക്കൂടുകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു വിടുവിച്ചു. ഇതിനെ അഗ്നേയവിമാനം എന്ന് ആ കാലത്തു വിളിച്ചു വന്നു. പിന്നെ ലൂയിയുടെ കല്പനപ്രകാരം വളരെ വലുതായ ഒരു ആഗ്നേയവിമാനം മൺഗോൾഫർ ഉണ്ടാക്കി. അതിൻെറ കുടം കടലാസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിനു പകരം ഘനം കുറഞ്ഞ മരംകൊണ്ടു

ബലമായി ഒരു ചട്ടം കൂട്ടി കപ്പൽപ്പായകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ് കപ്പൽപ്പാ

യയുടെ സുഷിരങ്ങളിൽ കൂടി ആവി പുറത്തേക്കു പോകാതെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം കട്ടിയായി വാർണ്ണിഷ് ഇട്ടു, ബലമുള്ള ഒരു വടികെട്ടി വലകളെല്ലാം ഒരുയുടെ ഉള്ളിൽ ഇരുപൂർത്തെക്ക് തൊട്ടി അടെ കെട്ടിത്തൂക്കി വിമാനം പണി ചെയ്യുന്നത്. (ചിത്രം നോക്കുക) ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിമാനത്തിന്നാണ് ബലൂൺ എന്നു പേർ പറയുന്നത്. മേൽപ്രകാരം പണി ചെയ്ത ബലൂണിന്റെ തൊട്ടിയിൽ ലൂയിയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഒരു കോഴിയേയും, ഒരു താറാവിനേയും, ഒരു ആടിനേയും പിടിച്ചു വിട്ട് ആവി കൂട്ടി അതിനെ ആകാശത്തിലേക്കു വിട്ടു. ബലൂൺ മേല്പട്ടു പൊങ്ങി കാറ്റടിച്ചു രണ്ടു നാഴിക വഴി അകലെ പോയശേഷം ആവി തണുത്ത് ഒരു കാട്ടിൽ വീണു. നമ്മുടെ പ്രഥമവിമാനയാത്രക്കാരായ കോഴിക്കും താറാവിന്നും ആടിന്നും യാതൊരു കേടും പറ്റിയില്ല. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ ലൂയിമഹാരാജാവിന്നു വേറൊരു ആലോചനയുണ്ടായി. മേൽപ്രകാരംതന്നെ കുറെക്കൂടി വലിപ്പത്തിൽ വേറൊരു ആഗ്നേയ വിമാനം ഉണ്ടാക്കിച്ചു. അന്നു പാരിസ്സിലെ ഹൈക്കോട്ടിൽനിന്നു കലക്കുറ്റത്തിന്നു മരണശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട വിധി നടത്താതെ

ഇരുന്നിരുന്ന മൂന്നു പുള്ളികളെ അതിൽ കയററി അയക്കുവാൻ ലൂയി കല്പിച്ചു. ൧൭൮൩ അക്ടോബർ മാസം ൧൯-ാം നു- ഈ അപൂൎവ്വകാഴ്ച കാണ്മാൻ പാരിസ്സ് പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ മൈതാനത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അവിടെ ഒരു ഭാഗത്ത് ലൂയിമഹാരാജാവും പരിവാരങ്ങളും, മന്ത്രിമാരും, പ്രഭുക്കന്മാരും അവരവൎക്കുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആസനാരൂഢന്മാരായിരിക്കുന്നു. മൈതാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ കടക്കാതിരിപ്പാൻ വൃത്താകാരമായി വളച്ചുകെട്ടിയ ഒരു സ്ഥലത്ത് മൊൺഗോഫരും തന്റെ ഭാൎയ്യയും തന്റെ അനുജനും കൂടി അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി ഒരു വലിയ ബെലൂണിനെ ഒട്ടും പിടിച്ചും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയും അതിൽ എന്തൊക്കെയോ പ്രവൃത്തിച്ചുംകൊണ്ട് അതിന്റെ നാലുപുറവും നടക്കുകയും ആ ബെലൂണിന്റെ കുത്തിനുള്ളിലുള്ള തിരികളെ കൂടെക്കൂടെ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുടത്തിലെ വായുവിനു ചൂടുപിടിച്ചു ലാഘവം കൂടിക്കൂടിവരുന്തോറും നിലത്തു നാലുഭാഗത്തും കുററിതറച്ചു നാലു കയറുകൊണ്ടു ബലമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ ബെലൂൺ തന്റെ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണത്തിനു തടസ്ഥം ചെയ്യുന്ന ആ കയറുകളെ പൊട്ടിക്കുവാനൊ എന്നു തോന്നുമാറ് കുററടിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും കുണുങ്ങുപിടഞ്ഞുകൊണ്ടു മേല്പോട്ടേക്കു വലിയുന്നു. തന്നെ അപ്രകാരം ബന്ധിച്ചവരുടെ നേരെ കോപിക്കുകയൊ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം അതു കൂടെക്കൂടെ ചീറുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു നിൎഭാഗ്യം മൂൎത്തിമത്തായി ജനിച്ചവരായ മൂന്നു കുലപാതകികളായ മനുഷ്യാധമന്മാരെ രാജഭടന്മാർ ആ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ആ ബെലൂണിന്റെ ചോട്ടിൽ ആടിത്തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന ചൂരൽതൊട്ടിയിൽ പിടിച്ചിടുന്നു. ശിവ ശിവ! ആ സമയത്ത് ആ ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ എന്തൊരു കോലാഹലമാണ്. സമുദ്രംപോലെ പരന്നു നില്ക്കുന്ന ആ ജനസമൂഹത്തിന്റെ ഇടയിൽകൂടി ആളുകളെ തിക്കിത്തിരക്കി തള്ളിയിട്ടുംകൊണ്ടു ബെലൂൺ നില്ക്കുന്ന ആ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു പരന്ത്രീസ്സുകാരൻ കിതച്ചു ചാടിവീഴുന്നു. സകല ജനങ്ങ

ളും സമ്മതിച്ചില്ല. ലൂയിയുടെ നേരെ നോക്കി ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രസംഗം: 'മഹാരാജാവെ! ഈ പ്രവൃത്തി ഒട്ടും ഉചിതമല്ല. ചിറകില്ലാത്തവൎക്ക് അസാദ്ധ്യമായ ആകാശസഞ്ചാരം ഇതാ മനുഷ്യൎക്കു സുസാദ്ധ്യമായി തീൎന്നിരിക്കുന്നു. അത്ഭുതപൂൎവ്വമായ ഒരു മഹൽകാൎയ്യമാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നത്. ഈ കാൎയ്യത്തിൽ പ്രഥമപ്രവൎത്തകന്മാൎക്കുള്ള ശ്രേയസ്സിന്നു ഈ കൊലപാതകികളായ മനുഷ്യാധമന്മാരെയാണൊ പാത്രമാക്കുവാൻ മഹാരാജാവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? എന്നാൽ ഇതു മനുഷ്യവൎഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ അപമാനിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായി തീരും. അതുകൊണ്ട് ഈ വിമാനത്തിൽ കേറി സഞ്ചരിച്ചുവരുവാൻ എന്നെ കല്പിച്ചയപ്പാനപേക്ഷ'. ഈ പ്രസംഗം കഴിയുമ്പോഴേക്കു ജനങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി ആൎത്തുവിളിച്ചു. ലൂയിമഹാരാജാവു സന്തോഷാശ്ചൎയ്യബഹുമാനാകുലനായി പ്രാകായിലൈപലാററ്ഡേറോസിയെ എന്നുപേരായ ആ യുവാവിന്റെ അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡേറോസിയെ ധൈൎയ്യസമേതം വിമാനത്തിന്റെ രഥത്തിൽ കയറിയിരുന്നു കയറുകൾ മുറിച്ചുവിടുവാൻ പറഞ്ഞു. കയറുകൾ മുറിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ ഒരു തോക്കിന്റെ ഉണ്ട പായുന്ന വേഗത്തിൽ മേല്പോട്ടു പൊങ്ങി നീലവൎണ്ണമായ ആകാശത്തിൽ ഒരു ചെറിയപുള്ളിയായി തോന്നത്തക്കവണ്ണം ആ വിമാനം അത്യുച്ചപഥത്തിൽ പോകുകയും കാററടിച്ചു പാരിസ്സ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു മൂന്നുനാഴിക പുറത്തു ഒരു പറമ്പിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷം ഇന്നപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. ബലൂൺ പോയവഴിക്കു ജനങ്ങളെല്ലാം ആൎത്തുവിളിച്ചുപോകുകയും യാതൊരാപത്തും കൂടാതെ ഭൂമിയിൽ പതിച്ച ആ യുവാവിനെ അവർ വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുകൂടി ആൎപ്പുവിളിച്ചു പട്ടണത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. പിന്നീടു ഡെറോസിയെ താൻ തനിച്ചും, മണ്ട്ഗോൾഫർ, മണ്ട്ഗോൾഫരുടെ ജ്യേഷ്ഠൻ, അനുജൻ, ഇവരോടുകൂടിയും അനേക ബലൂൺയാത്രകൾ ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ പതിനാറാളുകൾക്കിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വലിയ ഒരു ബലൂൺ പണിയിച്ചു ലൂയിമഹാരാജാവും ചില പ്രഭുക്കന്മാരുംകൂടി പുറ

പ്പെട്ട് ആകാശത്തിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഭൂമിയിലിറങ്ങി. ഈ മാതിരി വിനോദം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ബലമായി ആകൎഷിച്ചു. അതു നിമിത്തം അതു കഴിഞ്ഞ് രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലങ്ങളിലകത്തു യൂറോപ്പ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്ക ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി രണ്ടായിരത്തിലധികം ബലൂൺയാത്രകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ. ഈ കാലത്തിനു കുറച്ചു മുമ്പുതന്നെ അതായത് ൧൭൬൬-ൽ ജലത്തിന്റെ ഒരു ബീജപദാൎത്ഥമായ അബ്ജനകം (Hydrogen) എന്ന വാതകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മേൽപ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിമാനങ്ങളിൽ ചിലതിൽ ആ വാതകത്തെയും ഓരോരുത്തർ ആവിക്കു പകരം ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. അബ്ജനകം നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിനെക്കാൾ പതിനാലര ഇരട്ടി ഘനം കുറഞ്ഞതും ആവിയെപ്പോലെ തണുത്തുപോകുമ്പോൾ ശക്തിക്കു ഹാനിവരുന്നതല്ലാത്തതും ആകകൊണ്ട് അത് ആകാശഗമനവിഷയത്തിൽ അനേകസൗകൎയ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ആഗ്നേയവിമാനത്തിനു പകരം വാതകവിമാനം നടപ്പായിവരികയും ചെയ്തു. പ്രൊഫസർ ചാരൽസ് എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനാണ് അബ്ജനകം ആദ്യം ഉപയോഗിച്ച് ഒരു വാതകവിമാനം ഉണ്ടാക്കിയത്. ആയാൾ വിമാനത്തെ ഒന്നുകൂടി പരിഷ്കരിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെപോലെ ഏതാണ്ടതേതോളം പൊക്കുവാനും താഴ്ത്തുവാനും ഒരു വിദ്യകൂടി അതിൽ ചെയ്തു. വായുവിനെക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു വാതകം സ്വതേതന്നെ മേല്പോട്ടേക്കു പൊങ്ങുന്നതിനാൽ അതിനെ ഒരു പാത്രത്തിൽ നിറയ്ക്കുന്നെങ്കിൽ പാത്രത്തിന്റെ വായ കീഴ്പോട്ടാക്കി നിൎത്തീട്ടുവേണമെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ചാരൽസ് ഉണ്ടാക്കിയ വിമാനത്തിന്റെ കുടത്തിന്റെ മൂട്ടിൽ ഒരു ചട്ടത്തോടു സംബന്ധിച്ച ഒരു ചെറിയ ദ്വാരം ഉണ്ടാക്കി, ആ ദ്വാരം സ്വതേതന്നെ എപ്പോഴും മുദ്രമായി അടഞ്ഞിരിക്കത്തക്കവണ്ണവും, എന്നാൽ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ആ കുടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു അതിന്റെ വായിൽകൂടി കടത്തി ആൾ ഇരിക്കുന്ന രഥത്തിലേക്കു ഇറക്കിവിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കയറുപിടിച്ചു വലിച്ചാൽ തുറക്കത്തക്കവണ്ണവും ആയി ഒരു വില്ലുവെ

ച്ചു വരെ പണിചെയ്തു. മേല്പടി വിമാനത്തിൽ മണൽ നിറച്ച കു
റെ സഞ്ചികൾകൂടി ശേഖരിച്ചുവെച്ചു താനും പൊക്കത്തിൽ പോ
കുമ്പോൾ കയറു പിടിച്ചുവലിച്ച് വേണ്ടേടത്തോളം വാതകം ക
ളഞ്ഞു കീഴ്പോട്ടിറങ്ങുകയും വേണ്ടേടത്തോളം മണൽസഞ്ചികൾ അ
ഴിച്ചു ചൊരിഞ്ഞു വിമാനത്തിന്റെ ഘനം കുറക്കുന്നതിന്റെ അവ
സ്ഥപോലെ മേല്പോട്ടു കയറുകയും ചെയ്യാമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. മേ
ല്പോട്ടുപോകയും കീഴ്പോട്ടേക്കു വരികയും ചെയ്യുന്നതു മേൽപ്രകാരം
ഒരുവിധം നിയമിതപ്പെട്ടതാമെങ്കിലും മററു ദിക്കുകളിലേക്കു പോകു
ന്നതിന്നു കാററിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെയല്ലാതെ സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു.
മേൽപ്രകാരം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ബെലൂണാണ് പിന്നീട് എല്ലാവ
രും ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയത്. മേൽപ്രസ്താവിച്ച രണ്ടായിരത്തിൽ
ചില്വാനം വിമാനയാത്രകളിൽകൂടി വളരെ പേർ വീണുമരിക്ക
യും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രഥമ
വിമാനയാത്രക്കാരനായ ഡെറോസിയേയും മരിച്ചു എന്നു വ്യസന
പൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെറുംവിനോദാർത്ഥമായിട്ടാണ്
ഈ വിമാനയാത്രകളിൽ അധികപക്ഷവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്.
൧൭൮൩-ലാണ് പ്രൊഫസർ ചാറൽസ് ആദ്യമായി അബ്ലനകം
നിറച്ച വിമാനത്തിൽ യാത്ര ചെയ്തത്. ആ വിമാനത്തിൽ കയ
റി രണ്ടുനാഴിക പൊക്കത്തിൽ പോയി ഒരു നാഴിക വഴിയകലം
സഞ്ചരിച്ചു ചാറൽസ് കീഴ്പോട്ടേക്കു വന്നു. വിനോദാർത്ഥമായി
ഏതൽകാലപര്യന്തം വിമാനയാത്രകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ
ചാറൽസ്ഗ്രീൻ എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനെപ്പററിയും പ്ര
ത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇയ്യാൾ ൧൮൨൧-ൽ തുടങ്ങി
താൻ മരിച്ചകൊല്ലമായ ൧൮൭൦-വരെ ൫൨൬ വിമാന യാത്രകൾ
ചെയ്തു. ഇതിൽ ഒമ്പതു യാത്രകളിൽ ഇംഗ്ലണ്ടു ദ്വീപിന്റെയും
യൂറോപ്പിന്റെയും മദ്ധ്യത്തിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് ചാനൽ എന്ന കടൽ അ
ങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പറന്നു കടക്കുകയും നാലുപ്രാവശ്യം വിമാനം
പൊളിഞ്ഞു കടലിൽ വീഴുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ൧൮൩൬-ൽ ഗ്രീൻ
സായ്പ് തന്റെ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി ലണ്ടനിൽനിന്നു പു

റപ്പെട്ട പതിനെട്ടു മണിക്കൂറുകൊണ്ട് അഞ്ഞൂറുനാഴിക വഴിയകല
ത്തുള്ള ജൎമ്മനിയിലെ വിസ്ബഡ്ജ് എന്ന പട്ടണത്തിൽ ചെന്നിറ
ങ്ങി. ൧൮൫൯-ൽ അമേരിക്കയിൽ വൈസ് എന്ന ഒരു സായ്പ് ഇരു
പതുമണിക്കൂറിൽ ൧൧൫൦ നാഴിക വഴി ആകാശഗമനംചെയ്തു. ഉ
പരിഭാഗങ്ങളിലുള്ള വായുവിന്റെ തരഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയുന്ന
തിന്നും ഓരോരുത്തർ അനേകവിമാനയാത്രകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇ
തിൽ ഗ്ലെയിഷർ എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ കുറിച്ചാണ് പ്രത്യേ
കിച്ചും പറവാനുള്ളത്. ഗ്ലെയിഷർ ഇരുപത്തെട്ടു യാത്രകൾ ചെയ്തു
യും വായുവിന്റെ അനേകതരഭേദങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തു
കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇയ്യാൾ ഇംഗ്ലാണ്ടിൽവെച്ചു ചെയ്ത ഒരു വി
മാനയാത്രയിൽ (൧൮൬൨ സെപ്തെമ്പർ ൫-ാം നു-) ഏഴുനാഴിക
പൊക്കത്തിൽ മേല്പോട്ടു പൊങ്ങിയത്രെ. ഇതിന്നു മുമ്പും പിമ്പും
ഈ പൊക്കത്തിൽ ആരുംതന്നെ എത്തീട്ടില്ല. ഏകദേശം ആറു
നാഴിക പൊക്കത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കു ഗ്ലെയിഷർ ശ്വാസോച്ഛ്വാ
സത്തിന്നു വായു മതിയാകാതെ ബോധംകെട്ടുവീണു. തന്റെ സ
ഹായിയായ കാക്സ്വെൽ എന്ന സായ്പിന്റെ ധൈൎയ്യംനിമിത്തം
ഒരുവിധം രണ്ടുപേരും ചാകാതെ തിരിയെ പോന്നു. കാക്സ്വെൽ
തനിക്കും ബോധക്ഷയം വരുന്നു എന്നു മനസ്സിലായി തുടങ്ങിയ
പ്പോൾ ബലൂണിന്റെ ദ്വാരം തുറന്നു കുറെ വാതകം കളവാൻ
വേണ്ടി കയറു പിടിച്ചു വലിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ തണുപ്പുകൊ
ണ്ടു കയ്യു വിറങ്ങലിച്ചു ചേഷ്ടിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ കണ്ടു. ബ
ലൂൺ പിന്നെയും മേല്പോട്ടേക്കു തന്നെ വായുവിന്റെ പൊക്കം
അറിവാനുള്ള ഭാരമാത്രായന്ത്രത്തെ* (Barometer) കാക്സ്വെൽ
നോക്കിയപ്പോൾ ഏകദേശം ഏഴു നാഴിക പൊക്കം ചെന്നു കഴി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാക്സ്വെൽ പല്ലുകൊണ്ട് ആ കയറ് കടിച്ചു തൂ
ങ്ങി കാൎയ്യം നിവൃത്തിച്ചു. പെട്ടെന്നു ബലൂൺ രണ്ടു മൂന്നു നാഴിക
ഒന്നായി കീഴ്പോട്ടിറങ്ങി ഗ്ലെയിഷർക്ക് ക്രമേണ ബോധം വരികയും

* ഭാരമാത്രായന്ത്രംകൊണ്ടു വായുവിന്റെ അമൎച്ചകണ്ട് അതിൽനിന്നു വായു മണ്ഡലത്തിന്റെ ഓരോരോ ഏടത്തിലുള്ള ഉയരം കണക്കാക്കുന്നു.

അപകടം കൂടാതെ രണ്ടുപേരും ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ ജൂലായി മാസം ൧൧-ാം നു- ഉത്തരധ്രുവം കണ്ടുപിടിച്ചുവരേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആൻഡ്രി എന്ന ഒരു നാർവെ രാജ്യക്കാരനും രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ അവരുടെ വർത്തമാനമൊന്നുമില്ല. അവർ എന്തോ അപകടം പററി മരിച്ചിരിക്കണം എന്ന് ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്താം. രസികരങ്ങളായി വേറെയും അനേകവിമാന യാത്രകൾ ഓരോരുത്തർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു മുഴുവനും പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സ്ഥലം മതിയാകുന്നതല്ല.

ഇനി മുൻ പ്രസ്താവിച്ച സാണ്ടോസ്സ് ഡ്യൂമാണ്ടിൻെറ ആകാശക്കപ്പൽ എന്ന വിമാനത്തെപ്പററി ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിച്ച് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഈ വിമാനം ആകാശത്തിൽ സ്വതേ നില്ക്കുവാനുള്ള താങ്ങലിനു അല്പനാകവാതകവും സഞ്ചരിക്കുവാനും ആവശ്യംപോലെ തിരിയുവാനുംവേണ്ടി ചിറകുകളും അമരവും യോജിപ്പിച്ചു പണി ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണെന്നു മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മദ്ധ്യത്തിൽ വലിയ വയറോടുകൂടി രണ്ടുതലയും കൂർത്തു നൂററിൽ ചില്വാനം അടി നീളമുള്ളതാകുന്നു അതിൻെറ വാതകാശയമായ കുടം. ഈ കുടത്തോടു സംബന്ധിപ്പിച്ച് ഇരിമ്പുകമ്പികളിൽ മുളയും ചൂരലും കൊണ്ടുണ്ടാക്കി കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് അതിൻെറ രഥം. ഈ രഥത്തിൽ മണ്ണെണ്ണ കത്തിക്കുന്ന ഒരു എഞ്ചിൻ വെച്ചാണ് അതിൻെറ ചിറകുകളും അമരവും പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്. ഈ വിമാനം കാററിനു അഭിമുഖമായിക്കൂടി സാണ്ടോസ് ഡ്യൂമാണ്ട് പാരിസ്സു പ്രദേശത്തിൽ നടത്തി കാണിച്ചു. എത്ര ദിവസമെങ്കിലും ഭൂമിയിലിറങ്ങാതെതന്നെ ഇതുനു സഞ്ചരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇനിയും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ആയാൾ അതിൽ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഈ വിമാനത്തിൽ ഇരുന്ന് ഈ കൊല്ലത്തെ വേനൽക്ക് (ജൂൺ, ജൂലായി, ആഗസ്റ്റ് ഈ മാസങ്ങൾ) സാണ്ടോസ് ഡ്യൂമാണ്ട് യൂറോപ്പു മുഴുവൻ ഒരു മാസകാലം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങാതെതന്നെ ആകാശത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിച്ചു കാണുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. ഈ യാത്രക്കുവേണ്ടി താൻ ഇപ്പോൾ ഒരുക്കം

ചെയ്തു വരുന്ന വിമാനത്തെപ്പററി കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരിമാസത്തെ 'ഫോർട്ട്നൈററ്ലി റിവ്യൂ' എന്ന ഇംഗ്ലീഷു മാസികയിൽ സാണ്ടോസ് ഡ്യൂമാണ്ട് തന്നെ എഴുതീയിരിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ താൻ ചെയ്വാൻ പോകുന്ന സഞ്ചാരത്തെ സങ്കല്പം ചെയ്ത് ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

'എന്റെ വിമാനത്തിന്റെ വാതകാശയം പൊതിയുവാനുള്ള ശീല ഇന്നുവരുന്നു. അതിന്റെ രഥം പണിതു കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ ആവിക്കുററി പണി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബാക്കി യന്ത്രങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറായികഴിഞ്ഞു. രഥം ഒരു ചെറിയ ബംഗ്ലാവു പോലെ [illegible]. അതിൽ നാലു പുറവും പ്രാന്തയും ഇഞ്ചിൻ നടത്തുവാനും, കാഴ്ചകാണ്മാനും, കിടന്നുറങ്ങുവാനും, വിശാലമായ ജനാലകൾവെച്ച ഓരോ മുറികളും ഉണ്ട്. ഞാനും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും ഇഷ്ടമുള്ള പൊക്കത്തിൽ യൂറോപ്പു മുഴുവനും പറന്നു സഞ്ചരിച്ചുകാണും. അതിലിരുന്ന് ഞങ്ങൾ സാപ്പാടു കഴിക്കും. സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങും, ഞങ്ങൾ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടേയും നക്ഷത്രങ്ങളുടേയും ഉദയാസ്തമനങ്ങൾ കാണും. ഒരു ദിവസം ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞാൽ പിറേറ ദിവസവും അങ്ങിനെതന്നെ. ഇതാ ഞങ്ങൾ റഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ മുകളിലാണ്. ആസ്ത്രിയാഹംഗറി ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടി പോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു വിമാനം തിരിച്ചുടിക്കുന്നു. ഇതാ ഞങ്ങളുടെ കാലിൻചുവട്ടിൽ വിയന്നാപട്ടണം കാണുന്നു. ശരി! ആവി കുറച്ചുകൂടെ മുറുക്കി വേഗതകൂട്ടട്ടെ. ഞങ്ങൾ ഇതാ ഒരു കാററിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെന്നു കൂടുന്നു. കാററിന്റെ സഹായമുള്ളതുകൊണ്ട് ആവി ചുരുക്കുന്നു. ആ കാററിന്റെ വഴിക്ക് ഞങ്ങൾ ബെൽഗ്രേഡ് പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്നു. പിന്നെയും നേരം പുലരുന്നു. അതാ മറെറാരു കാററിന്റെ വഴിയിൽ ഞങ്ങൾ കൂടുന്നു. ആ കാററിൻപുറത്തു സവാരി ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇതാ കൺസ്റ്റാണ്ടിനോപ്പിൾ നഗരത്തിൽ എത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ അനേകദിക്കുകളിൽ സഞ്ചരിച്ച് തിരിയെ പാരിസ്സ് പട്ടണത്തിൽ എത്തി ഭൂസ്പർശം ചെയ്യുന്നു. ഒരു മാസകാലം

ഭൂമിയെ തെക്കോട്ടു തിരിച്ചതെന്നു’. എന്റെ പ്രിയവായനക്കാരെ ഈ അവസ്ഥക്കു നമുക്കല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ അനന്തരവന്മാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഒരു കാലത്തു—പക്ഷെ ആ കാലം ദൂരപ്പെട്ടതായിരിക്കാം—കൊച്ചിതിരുവിതാംകൂർ വിമാനകമ്പനിക്കാരുടെ എറണാകുളം വിമാനാപ്പീസ്സിൽനിന്നു ഒരു ടിക്കെറ്റും വാങ്ങി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കും മറ്റും ആകാശത്തുകൂടി പോകുവാൻ സംഗതിവരുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തെറ്റായിവരുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല.

സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

തായുമാനവർ

പുണ്യഭൂമിയായിരിക്കുന്ന ഈ ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ തെക്കൻ നാട്ടുകളിൽ അനേകം ഉള്ളതിൽ ശ്രേഷ്ഠമായതും ദിവ്യക്ഷേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും ആയ ചോഴമണ്ഡലത്തിൽ ‘വേദാരണ്യം’ എന്നുകൂടി പേരുള്ള ‘തിരുമറക്കാട്’ എന്ന പുണ്യസ്ഥലത്തിൽ ഏകദേശം ൨൦൦ സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു ‘വെള്ളാളൻ’ വംശത്തിൽ പുണ്യവാന്മാരോടുള്ള ഭക്തിയിൽ അദ്വിതീയനായി കേടിലിയപ്പപ്പിള്ള എന്ന ഒരു പുമാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തിരുമറക്കാട്ടിലെ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ കാര്യാന്വേഷണം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ആ കാലത്തിൽ ‘തിരിശിരപുര’ത്തിലെ രാജാവായ വിജയരഘുനാഥചൊക്കലിംഗനായകർ കേടിലിയപ്പപ്പിള്ളയുടെ സൽഗുണങ്ങളേയും കണക്കിൽ ഉള്ള നൈപുണ്യത്തേയും പററി കേട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി പരീക്ഷിച്ചു തന്റെ അരമനയിൽ വലിയ സമ്പ്രതി ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു. ആ കാലത്തു കേടിലിയപ്പപ്പിള്ള അപ്രസവനായ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിനെ ആന

ന്ദിപ്പിക്കുവാനായി തന്റെ ഏകപുത്രനായ ശിവചിദംബരൻപിള്ളയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

പിന്നീടു തന്റെ വംശം നില്ക്കുന്നതിന്നായി തനിക്ക് ഇനിയും സന്തതി ഉണ്ടാവത്തക്ക ഈശ്വരകടാക്ഷം ഉണ്ടാവാൻവേണ്ടി കേടിലിയപ്പപ്പിള്ള ആ തിരുശിരാപുരത്തിലെ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ ദക്ഷിണാമൂർത്തിയുടെ അവതാരമായ തായുമാനേശ്വരനെ ദിനംപ്രതി ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നിരുന്നു. കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ഭഗവൽകൃപയാൽ ഒരു പുത്രൻ ജാതനായി. അതുകണ്ട് അദ്ദേഹം അത്യന്തം സന്തുഷ്ടനായി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ അനേകം വഴിപാടുകളും കഴിപ്പിച്ചു പുത്രന് 'തായുമാനവർ' എന്നു പേർ കൊടുത്തു. തായുമാനവർ സംസ്കൃതം, തമിഴ്, മുതലായി അനേകം ഭാഷകളും അഭ്യസിച്ച്, പഠിപ്പിൽ വളരെ സാമർത്ഥ്യത്തെ സമ്പാദിച്ചു. സത്യം, സ്നേഹം, ക്ഷമ, താഴ്മ, ദയ, ശിവഭക്തി, ഇത്യാദി സൽഗുണങ്ങളുംഎല്ലാം അദ്ദേഹത്തോടെ ഒരുമിച്ചു വളൎന്നു വന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഒരു ദിവസം 'തിരുമൂലനായനാരുടെ' വംശജാതനായ 'മൌനദേശികർ' എന്ന ഒരു യോഗിയും തായുമാനവരുമായി തമ്മിൽ കാണ്മാനിടയായി. തായുമാനവരുടെ മനസ്സിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ പക്വതയെകണ്ടു വളരെ അതിശയിച്ച് വേദാഗമങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളെ അദ്ദേഹം തായുമാനവൎക്ക് ഉപദേശിച്ചു. അന്നു മുതൽ തായുമാനവർ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ അത്യന്തം ഭക്തിയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ മനനം ചെയ്തു ദിവസംപ്രതി ദക്ഷിണാമൂർത്തിക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു. കുറെ നാളും ചെന്നപ്പോഴും തന്റെ പിതാവായ കേടിലിയപ്പപ്പിള്ള പരലോകത്തെ പ്രാപിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ തായുമാനവർ തന്റെ പിതാവിന്റെ ലൌകികത്തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ തനിക്ക് അശേഷം താല്പര്യമില്ലാതിരുന്നെങ്കിലും രാജാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ ആ ജോലി താൻ വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു. രാജാവ് ആദിയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനെ ഒരു ജ്ഞാനിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. പിന്നീടു കേടിലിയപ്പപ്പിള്ളയെ

ക്കാറും ഇദ്ദേഹം യോഗ്യനാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോഴും രാജാവ് അ
ദ്ദേഹത്തെ വളരെ ആദരവോടെ വെച്ചിരുന്നു.

തായുമാനവരുടെ മനസ്സ് പരബ്രഹ്മത്തിലും പ്രവൃത്തി ലൌകി
കത്തിലും വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ കുറെ നാളും കഴിഞ്ഞ
പ്പോഴും വളരെ വിവേകിയായ രാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അപൂർവ്വ
മായ പ്രകൃതിയെക്കണ്ടു ലജ്ജയോടും സ്നേഹത്തോടും കൂടിയവനായി
തായുമാനവരെ വരുത്തി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി വളരെ പൂജി
ച്ച് സ്വാമി! അങ്ങേക്ക് ഊഴിയം ചെയ്യേണ്ടതായ അടിയൻ
ഇതുവരെയും അങ്ങയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കണ്ടറിയുവാൻ ശക്തിയി
ല്ലാത്തവനായി അങ്ങയെ എന്റെ ഊഴിയത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന പെ
രുങ്കുററത്തെ കൃപാമൂർത്തിയായ ഇവിടുന്നു ക്ഷമിച്ച് ഇന്നു മുതൽ അ
ടിയനാൽ കഴിയുന്നവയെല്ലാം അടിയനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചുംകൊ
ണ്ട് ഇവിടുത്തെ നിഷ്ഠക്കു കുറവുവരാതെ ഇരുന്നരുളണമെ' എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. അതുകേട്ടു സന്തോഷിച്ചു തായുമാനവർ അളവററ
ജ്ഞാനയോഗത്തിൽ മനസ്സിനെ നിറുത്തി ജ്ഞാനാചാര്യരായ ദക്ഷി
ണാമൂർത്തിയെ ശുദ്ധചിന്മയമധുരങ്ങളായ തമിഴ് പാട്ടുകളാൽ
സ്തുതി ചെയ്തുംകൊണ്ടു വാണു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോഴും ആ രാജാവും ശിവപദത്തെ പ്രാ
പിച്ചു. പിന്നീടു രാജാവിന്റെ പത്നി തായുമാനവരുടെ സൌന്ദര്യ
ത്തെപ്പററി പലരും പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേ
ഹത്തിനെ വരുത്തി നേത്രത്തിന് തൃപ്തിയാകുംവണ്ണം നോക്കി. അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗസൌന്ദര്യം കേട്ടതിലധികം ഉള്ള
തായി കണ്ട് മനം മയങ്ങി, രഹസ്യമായി അദ്ദേഹത്തിനെ വിളിച്ചു
തന്റെ അഭിലാഷത്തെ സാധിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കരുതി തന്റെ
അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. തായുമാനവർ ഇത്
കേട്ടു ഉടനെ ഒരു ഉപായമായ തന്ത്രത്താൽ അവിടെനിന്നു പിരി
ഞ്ഞ് അമ്മാൾക്ഷേമ ആ രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തി കടന്നു രാമനാഥ
പുരത്ത് എത്തി അവിടെ എഴുന്നരുളിയിരുന്നു. ഈ സംഗതികളും

ശിവചിദംബരപ്പിള്ള കേട്ട തൽക്ഷണം തന്നെ തന്റെ എളയമ്മയുടെ പുത്രനായ അരുളൈയപ്പിള്ളയും തായുമാനവരെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി. തന്റെ വംശം നിലനിൎത്തേണമെന്നും അതുകൊണ്ടു തിരുക്കല്യാണം ചെയ്യണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനോടു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. തായുമാനസ്വാമികൾക്കു ആ വിഷയത്തിൽ അശേഷംപോലും തിരുവുള്ളം ഇല്ലാതിരുന്നു. ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിന്റെ നിൎബ്ബന്ധത്തെ അനുസരിച്ചു. ചില സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് പത്നി ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു. ആ പുത്രനു് 'കനകസഭാപതി' എന്നു പേരും വിളിച്ചു.

അതുമുതൽക്കു തായുമാനസ്വാമികൾ കൌപീനമാത്രധാരിയായി പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളും അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുട്ടിൽനിന്നു നീങ്ങി നേരായ ജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിച്ചു ക്ഷേമം പ്രാപിക്കുവാനായി പലവിധമായ ദിവ്യഗീതങ്ങളെ നിൎമ്മിച്ചു. അരുളൈയപ്പിള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു തത്വോപദേശം വാങ്ങി ഒരു സമയത്തും സമീപത്തിൽ നിന്നു പിരിയാതെ അദ്ദേഹത്തിനു പാദശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നു. തായുമാനസ്വാമികൾ അഖണ്ഡപരിപൂൎണ്ണസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമായ 'ശിവ'ത്തിൽ ലയിച്ചതിനുശേഷം അരുളൈയസ്വാമികൾ ചിരകാലം ശിവയോഗത്തിൽ ഇരുന്നു തന്റെ പിൻകാലം യോഗ്യരായി വരാവുന്ന ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിപ്പാനായി 'കനകസഭാപതി'പ്പിള്ളക്കു അഭിഷേകംചെയ്തു് അദ്ദേഹവും ശിവപദത്തെ പ്രാപിച്ചു.

അമൃതമധുരങ്ങളായ പദങ്ങളും വേദാന്തസാരഗൎഭിതങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങളും കുത്തിനിറച്ചു തായുമാനസ്വാമികൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്തിരസനിഷ്യന്ദികളായ പദ്യങ്ങളെ നല്ല സംഗീതവിദ്വാന്മാർ പാടികേട്ടാൽ അനുഭവമാകുന്ന ആ പരമാനന്ദം ഇന്നപ്രകാരമുള്ളതാണെന്നു് അറിഞ്ഞവൎക്കുമാത്രം അറിയാം. സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഒരു പാട്ടുമാത്രം ഇവിടെ ചേൎക്കാം.

ഇല്ലമറിയമെന്നുപലികൊട്ടത്തേൻകൺ
 ഇട്ടതേവരെതകളിലെല്ല
ഇരിയന്നിരെചാന്തതേവരെന്നായമൂന്നർകേ-
 തെഴുമ്പാൻപാപിന്മേക്കനീർ
ഉള്ളരെയിലെന്നാവിരെനേവേത്തിയംപ്രാണ
 നോങ്കുമതിങ്ങുപതിപം
ഒക്കകാലമൻറിഇച്ചാരകാലപൂരെചായം-
 പൊപ്പ്പവിത്തേൻകരളെണങ്ങൾ.

തെള്ളിമരെറെവടിയിട്ടവമൃതപ്പിഴമ്പേ-
 തെളിന്തതേനാഴീനിയേ
തിരുചായാവുംതിരണ്ടുഴുകുപാൾക-
 തെവിട്ടതവാനന്തമേ
കള്ളനറിവുട്ടമേരെല്ലമെല്ലവെളിയായി
 അലെവെതനല്ലപുറവേ
കരുതറിയചിച്ചപയിലാനന്തനിൽമിട്ടം
 കരുണാകരകടവുളേ!

സി. കെ. ഹരിഹരയ്യർ.

കൊച്ചിവലിയതമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സിലെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ചമ്പത്തിൽ
ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ സമർപ്പിച്ച

മംഗളപദ്യങ്ങൾ

നൃപാലകകൃപാരസാമൃതതരംഗിണീകല്യയാ
നമദ്വരസമാശ്രിതവിഹിതജന്മസാഫല്യയാ
സരോരുഹദളോല്ലസന്നവദളൈകചാതുര്യയാ
പദാശ്രിതമിദംദൃശാസമനുഗൃഹ്യതാംകല്യയാ

രാമവർമ്മനൃപ താവകകീർത്തി-
സ്തോമസംവൃതമിദംവിയദേതി-
പൂർണ്ണധാമികശശിമണ്ഡലമദ്ധ്യ
പ്രോല്ലസൽഭ്രമരലാഞ്ഛനസാമ്യം

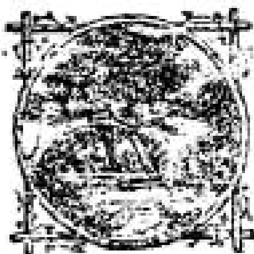
രാജ്ഞോല്പന്നതയാതഥാകവചയാദ്ദാരപ്രദൈതാനച
തപൽകീർത്ത്യൗഘലയന്തിഹന്തകവയസ്ത്വാംകൌമുദീംകേചന
നക്ഷത്രാംശഭവാനിമേതസവിധാലങ്കാരളൂതാപുന
ന്നാശ്ചര്യോല്ലാസകരീതിയന്റുപമയാത്യന്താപൂരാദ്ദ്വരതഃ

ധീരശ്രീനൃപതേഭവാനെൻറഗുണമാലംബിച്ചുകൊണ്ടാശയാം
വാരസ്ത്രീക്കൊരളുക്കയായിവിലസുംസൽകീർത്തിനാമത്തിനെ
ഊതന്നുചിലർകല്ലുലാമമായതിനോയമേങ്ഗലെശിക്കില്ലതിൻ
സാരംഞാൻപറയാംഗുണത്തിനുവിശേഷമിപ്പില്ലവക്കുംതഥാ

* * * * *

ഇല്ലദൃഷ്ടിവിശേഷമൊന്നിതിചൊല്ലേകൽപ്പൂതസത്യമം-
തില്ലഭേമരിപ്പുമശ്രിതനായവനുമഹോഭവ
ഇല്ലയുണ്ടുവസിക്കവാനരിയില്ലപാലൊരുകാലവും
നല്ലകപ്പടിയുറമബലമുണ്ടുമടമഹീപതേ

ബോധംവന്നഭൂതം

അമ്മെ! അദ്ദേഹത്തിൻെറ കഥ ഇക്കുറിയും പ്രഞ്ജലാണെന്നു തോന്നുന്നു. കടലാസ്സിൽ പേരു കാണുന്നില്ല. ഇനി അച്ഛൻ പണമയക്കുന്ന കാൎയ്യം സംശയത്തിലാണ്. മൂന്നാമത്തെ കുറിയും തെററ എന്ന് ഞാൻ എങ്ങിനെ പറയുംഠ്? കഷ്ടമായി.

അമ്മ—വീട്ടിനും നാട്ടിനും നന്നല്ലാത്തവൻ മറുനാട്ടിൽ ചെന്നാലും 'സേരസമിഃ' എന്നു ഞാനൊന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെ പണമയക്കാഞ്ഞാൽ ഒരു തെററുമില്ല. എന്തൊരു ചിലവാണ്?

മകൻ—മതിരാശിയിൽ 'ടീപ്പാട്ടി'യും മററും വേണ്ടിവരും. അതു കൊണ്ടു ചിലവു കുറെ കൂടുതൽ വന്നേക്കാം.

അമ്മ—പോടി! ആരും അറിയാത്ത ചിലവല്ല അത്. തീപ്പെട്ടി മൂന്നുശല്ലിക്കു രണ്ടെണ്ണം ഇവിടെത്തന്നെ കിട്ടും, അതൊക്കെയാണോ അധികച്ചിലവ്?

മകൻ—തീപ്പെട്ടിയല്ലാ 'ഗാർഡൻപാട്ടി'

അമ്മ—എന്നാൽ ശരി. അവനെ ഇവിടെ പലഹാരം തിററി മുടിച്ചതു് ആച്ചാപ്പാട്ടിയായിരുന്നു. അവിടെ മറെറാരു പാട്ടിയായി. ഈ മൊട്ടച്ചികളില്ലാത്ത ദിക്കില്ലെന്നുണ്ടോ! ചേട്ടകൾ പറന്നെത്തുന്ന വകയായിരിക്കും. അതാണ് ഗരുഡൻ, കൂമൻ, എന്നൊക്കെ പേരിടുന്നത്.

മകൻ—അനാവശ്യമായി വല്ലവരേയും ചീത്ത പറയരുത്, അതു ഒരു പെട്ടിയും പാട്ടിയുമല്ല, സ്നേഹിതന്മാരെ സല്ക്കരിക്കുവാനുള്ള ഒരു യോഗമാണ്.

അമ്മ—നല്ലയോഗം! മുടിഞ്ഞു തീപ്പെട്ടാനുള്ള യോഗമാണ്, പലഹാരംതിററിക്കുള്ള യോഗം ശകമദ്ധ്യത്തന്നെ. ഈ യോഗമുള്ളതു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ടുകൂടാത്തത്. ഗംഗാസ്നാനം ചെയ്താലും അതു വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. പിന്നെ നിശ്ശേഷത്തിനാ തലകാഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്. അഥവാ നേരെയായാൽതന്നെ നിന്റെ മോഹം ഞാനുള്ളകാലം സാധിക്കില്ല. അതിനു ഞാൻതന്നെയാണ് ബ്രഹ്മാവ്.

മകൻ—എന്നാൽ എന്നെ സരസ്വതിയാക്കിയാൽ ഞാൻ ലോകത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെ മുഴുവൻ ബി. എ. പാസ്സാക്കാമായിരുന്നു.

അമ്മ—നിന്റെ കണ്ടുകൂട്ടങ്ങളിലെ നിശ്ശേഷത്താകും?

മകൻ—അമ്മക്കു ശ്രദ്ധയുണ്ടോ? ഇനിക്കു തോന്നിയതാകും.

അമ്മ—അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ലെന്നു പറഞ്ഞത.

അമ്മയും മകളുംകൂടി കണ്ടുകൂട്ടങ്ങി പരീക്ഷയിൽ തോററതിനെപ്പററി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഠം പുറത്തളത്തിൽനിന്നു 'ആനന്ദം' എന്നു വിളിക്കുന്നതുകേട്ടു മകഠം ബദ്ധപ്പെട്ടു് അവിടെ ചെന്നു. 'ഒരു കമ്പിയുണ്ടു്; എന്താണെന്നു നോക്കു' എന്നുപറഞ്ഞ് ആനന്ദത്തിന്റെ അച്ഛൻമൂത്താര് കമ്പി മകളുടെകയ്യിൽ കൊടുത്തു. ആനന്ദം കമ്പി പൊട്ടിച്ചുനോക്കി ബുദ്ധിക്ഷയത്തോടുകൂടി 'അച്ഛാ! പരീക്ഷയുടെ കാൎയ്യംതന്നെയാണ് പക്ഷെ ഞാൻ ജയിച്ചു എന്നാണ്'.

മൂത്താർ—അതിനു രണ്ടുദിവസംമുമ്പു കമ്പിയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

ആനന്ദം—ആദ്യം അയച്ചത് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ലായിരിക്കാം.

മൂത്താർ—കണ്ടന്റെകഥ എന്തായി? തോററു അല്ലേ?

ആനന്ദം—അതിനെപ്പററി ഒന്നും ഇല്ല.

മൂത്താർ— വളരെ എഴുതിക്കൂട്ടീട്ടുണ്ടല്ലോ. പിന്നെന്താ വിശേഷം? (ആനന്ദം ഒന്നും പറയാതെ കുറച്ചുനേരം നിന്നു.) പരീക്ഷ ജയിച്ചപ്പോഠം വായിക്കാൻ വശമില്ലാതെ ആയയോ?

ആനന്ദം—അച്ഛൻ ദേഷ്യപ്പെടുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ്. മതിരശിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരെല്ലാം വിരോധികളാണ്. ഇനി കല്ക്കട്ടാവിലേക്കു പോകുന്നതിന് 500 ക. ഇന്നുതന്നെ കമ്പിവഴി അയക്കേണമെന്നുകൂടി എഴുതീട്ടുണ്ട്.

മൂത്താർ— എന്തു കുട്ടലെങ്കിലും പോകട്ടെ. എന്റെ നേരെ കാണുന്നത്. ഇനി ഒരു കാശും ഞാനയക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇതുവരെ 4000 ക. മുടിഞ്ഞു. അതുമതി.

എന്നു മൂത്താർ ചെച്ചു മൂപ്പിച്ചു പറയുന്നതുകേട്ടു് മാൎഗ്ഗ അവിടെ എത്തി. 'എന്നുവച്ചാൽ പോരാ. ഇനി പണമയക്കണമെങ്കിൽ ഇതുവരെ അയച്ച പണത്തിന് എന്റെ പേൎക്കു ശീട്ടെഴുതി വാങ്ങിട്ടുവേണം. അപ്പോഠം ചുട്ടപിടിക്കും'.

മൂത്താർ—ശരിയാണ് ഈ വിവരം അവനെ അറിയിച്ചേക്കു. എഴുതുമതി. കമ്പിവേണ്ട.

ആനന്ദം ഇതുകേട്ടു ബുദ്ധിക്ഷയത്തോടുകൂടി അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നുപോയി.

ബാല്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു ശിക്ഷാവിധി അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും കാലക്രമംകൊണ്ട് അദ്ധ്യേതാക്കളുടെ പരിശ്രമം ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കായിട്ടാണ് സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നത്. വാസനാവിശേഷംകൊണ്ടുമാത്രം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവാക്കന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ മൂത്താരുടെ മരുമകൻ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ലോകതത്വങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു ബുദ്ധിക്കു വികാസവും വിസ്താരവും ഉണ്ടാകുവാനായി പഠിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടകുട്ടിമൂത്താരില്ല. യശസ്സും പ്രതാപവും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു സമ്പാദിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നവർ കുട്ടിമൂത്താരുടെ സ്നേഹിതന്മാരല്ല. കുടുംബഭരണം കാര്യസ്ഥന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്താവുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി പുസ്തകം തുറക്കുന്നത് ഇയ്യാളെപ്പോലെ ഉള്ളവരല്ല. തറവാട്ടുസ്വത്തു മക്കൾക്കും വഴിയും മരുമക്കൾക്കും വഴിയും തന്നെ വിട്ടുപോവുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗഭ്രമം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥിയെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. കക്ഷിപിടിച്ചു തർക്കിച്ചും ഫലിതം പറഞ്ഞ് മറ്റുള്ളവരെ തോല്പിച്ചും കള്ളക്കണക്കു പറഞ്ഞു കാരണവരോട് പണം വാങ്ങി ബീഡി, സിഗററ്റ്, ചുരുട്ട്, ലമണേഡ് സോഡ തുടങ്ങിയ അല്പാനന്ദപ്രദങ്ങളായ ധൂമപാനീയങ്ങളെ സഹൃദയന്മാരൊന്നിച്ചു ശീലിച്ച് അത്യാനന്ദകരങ്ങളായ കറുപ്പ്, കഞ്ചാവ്, വയിൻ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി മുതലായവയെ സദസ്സിൽ സപത്നീകനായി യഥാവിധി പെരുമാറുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു നമ്മുടെ കുട്ടിമൂത്താരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. ബാല്യത്തിൽ സഹപാഠിയായിരുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ യൌവ്വനദശാരംഭമോ വലിയമൂത്താരുടെ ചരമഗതിയോ തന്റെ ശനിദശയുടെ അപഹാരമായിത്തീരുമെന്നും കുട്ടിമൂത്താർ ഗണിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒന്നരപതിറ്റാണ്ടുകാലം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടും പേരിന്റെ അവസാനം രണ്ടു ബിരുദാക്ഷരം കുറിക്കുവാനുള്ള അവകാശം സർവകലാശാലക്കാർ ക

ട്ടികൃഷ്ണനു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു രണ്ടുവകക്കാൎക്കും ദോഷമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. ത്രൈരാശികഗണിതം പിഴച്ചുവെന്നു കുട്ടികൃഷ്ണനു മനസ്സിലായതു് നാലാമതു കമ്പിക്കു കിട്ടിയ മറുപടി കണ്ടിട്ടാണു്.

കമ്പി അയച്ചതിനാലൊന്നും കുട്ടികൃഷ്ണനോ ചങ്ങാതിമാരോ കമ്പിയാപ്പീസ്സു് വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ല. മൂന്നാംദിവസമാണു് ആനന്ദത്തിന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയതു്.

അയച്ച കമ്പികിട്ടി. വിവാഹം അച്ഛനെ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെ ക്ഷോഭവും വ്യസനവുമുണ്ടു്. ഇനി പണം അയക്കയില്ലെന്നു തീൎച്ചയായി. മാതാപിതാക്കന്മാരെ ധിക്കരിച്ചിരിക്കുന്ന കാലം അതിക്രമിച്ചിട്ടും അതിന്നായി ശ്രമിക്കേണ്ട ചെയ്യാത്ത ഒരാളുടെ ഭാവിയിൽ ഇനിയും ഇവിടെ സഹായിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു ബാക്കി പൊട്ടിക്കുമ്പോൾ ബോദ്ധ്യംവരും. ബി. എ. പാസ്സാവാതെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നതായാൽ രണ്ടുപേൎക്കും ഉപദ്രവത്തിന്നിടയാണു്.

* * *

എഴുത്തുമുഴുവൻ വായിക്കുവാൻ വിദ്യാൎത്ഥിക്കു ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. വായിച്ചേടത്തോളം സംഗതികളെക്കൊണ്ടു് ആനന്ദത്തിന്റെ അഹംഭാവം ഒന്നുമാത്രമാണെന്നു മൂപ്പർ നിശ്ചയിച്ചു. ബാക്കി പൊട്ടിച്ചപ്പോഴും അതിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ വിലപിടിച്ച പണങ്ങളായിരുന്നു.

പിറ്റേദിവസം കാലത്തു് തപ്പാലിൽ വന്നുചേൎന്നിട്ടുള്ള കടക്കാരെ ഒരുവിധം സമാധാനപ്പെടുത്തി വിദ്യാൎത്ഥി കല്ക്കട്ടാവിലേക്കു വണ്ടികയറി. ൧-ാം ക്ലാസ്സിലാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കാവിമുണ്ടുചുറ്റി, ഭസ്മംപൂശി, രുദ്രാക്ഷംധരിച്ചു് തീൎത്ഥയാത്രക്കു പുറപ്പെടുന്നവർ വേഷപ്രച്ഛന്നന്മാരാകുന്ന സമ്പ്രദായം ചിലൎക്കു് ആക്ഷേപകരമല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നായി സ്വദേശം വിടുന്ന ബാലന്മാർ മുണ്ടും കുടുമയും കളഞ്ഞു് ഉടുപ്പും തൊപ്പിയും ധരിക്കുന്നതു മററുചിലൎക്കു ഭൂഷണമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. എ)

ന്നാൽ ദേശാചാരവിപരീതമെല്ലാം വേഷം പകരുന്ന കണ്ടൻകുട്ടിയെ അനുകരിക്കുന്നവരും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂട.

വണ്ടിയിൽ വെച്ചുള്ള തന്റെ ഗാഢാലോചനകൊണ്ടു കുട്ടികൃത്താക്കു പേരുകൂടി പരിഷ്കരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥിക്കു വിലപിടിച്ച രണ്ടു ബീജാക്ഷരങ്ങളും അനായാസേന സഹായത്തിനായി പ്രകാശിച്ചു.

കല്ലൂട്ടാവിലേക്കു ടിക്കറ്റു വാങ്ങിയ വിദ്യാർത്ഥി ഇടക്കുവെച്ചു കാഞ്ചീപുരത്തു ഒരു വലിയ നാടകയോഗം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു യാത്ര അവിടേക്കുതിരിച്ചു. കണ്ടു കുട്ടി കാഞ്ചീപുരം സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ ആപ്പീസ്സിന്റെ ഭിത്തിയിന്മേൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള വിചിത്രതരമായ ഒരു നോട്ടീസ്സിൽ തന്റെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞു. അടുത്തുചെന്നു നോട്ടീസ്സുവായിച്ചുതുടങ്ങി.

'അഖിലഭുവനമോഹനമന്ദിരാനന്ദസന്ദായിനിഗ്രാമകമ്പെനി' എന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ നെടുനീളത്തിലും 'ഉച്ചൈശ്ശ്രവസ്സിലധികവേഗ [illegible] നിതാന്താനന്ദപ്രദങ്ങളായ [illegible] ശോഭായമാനമായി വിളങ്ങപ്പെട്ടുവരുന്ന [illegible]' എന്നു കോണോട്ടുകോണൊപ്പിച്ചു തമിഴിലും എഴുതീട്ടുള്ളതു വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കണ്ടൻകുട്ടിക്കു കാൽമണിക്കൂറോളം വേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടാണ് തിരക്കു വായിച്ചതു്. '[illegible] പൊറുക്കേണ്ടിയ [illegible] ൬ മണിക്കുമുമ്പ [illegible] അറിയപ്പെട്ടുത്തേണ്ടിയതു്' എന്നു നിർദ്ദേശം [illegible] എഴുതീട്ടുള്ളതു വായിച്ചു ഉടനെ വാച്ചു വലിച്ചെടുത്തു നോക്കി. മണി ൬ കഴിഞ്ഞു ൧൦ മിനിട്ടായി. ൧൦ ക്ലാസുകാർക്കു വിശ്രമിക്കുവാനുള്ള മുറിയിൽ ചെല്ലാതെ പോകുന്നതു് അവമാനകരമാണെന്നു കുട്ടികൃത്താൻ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബന്ധപ്പെട്ട മുറിയിലേക്കു കടന്നു. അവിടെ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു യുവാവിനോടു ഒന്നാമതായി ചോദിച്ചതു നാടകത്തിൽ മാന്യസ്ഥാനം കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടോയെന്നായിരുന്നു. യുവാവ് എല്ലാം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാമെന്നും താനും നാടകക്കാരിൽ ഒരുവനാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ സഹായംചെയ്യു ഒരാളെ കുട്ടികൃ

ത്താരുടെ കന്നമെന്നത ഭ്രസ്സാറിതനായി വിചാരിക്കാതിരിക്കയില്ല ല്ലോ. പിന്നീടുള്ള സംസാരംകൊണ്ടു മൂത്തതാർ കാൎയ്യം തുറന്നുപറഞ്ഞു. ടിക്കററ വാങ്ങുന്നതിനു ഒരു മോതിരം ഊരിക്കൊടുത്തു തൻെറ പേരവിലാസവും പറഞ്ഞു. നാടകത്തിൽ വന്നു മോതിരം തിരികെ വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുപറഞ്ഞു വിദ്യാൎത്ഥി അടുത്തുള്ള സത്രത്തിലേക്ക് വഴികയറി. പിന്നാലെതന്നെ ൯ കുതിരകളെ പൂട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വണ്ടിയിൽ ആ യുവാവ് കയറി തന്നെ തുമ്പിട്ടുപോകുന്നതും മൂത്തതാർ കണ്ടു.

* * * *

അതിപ്പിച്ച തെണ്ടി അത്താഴം കഴിച്ചു നടക്കുന്ന ചില നാഗങ്ങളികളിലൊരുവൻ അനന്തൻമൂത്തതാരുടെ വീട്ടിൽ ഒരു ദിവസം രാത്രി പിച്ചക്കായിച്ചെന്നു. വളരെ നേരം നിലവിളിച്ചിട്ടും ആരും പുറത്തു വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പിച്ചക്കാരൻ പടിക്കലിരുന്നു പാടിത്തുടങ്ങി. വാസനക്കാരനായ പിച്ചക്കാരൻെറ പാട്ടു മാളികയിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആനന്ദത്തിന്നു വളരെ സുഖപ്രദമായിത്തോന്നി. ആനന്ദം വായന നിൎത്തി പാട്ടിൽ മനസ്സുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 'നല്ല കണ്ഠം, അതിവാസന, താളം ലേശം പിഴക്കുന്നില്ല. ഒരു പിച്ചക്കാരൻ ഇങ്ങിനെ പാടുന്നതത്ഭുതംതന്നെ' എന്നു തന്നെത്താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ജനാലയുടെ അടുത്തു ചെന്നു നിന്നു. പിച്ചക്കാരൻെറ ഓരോ പാട്ടും അവസാനിക്കുന്നത്, 'ആനന്ദതനയനന്തപ്രഭുവേ! അംഗുലീയം പത്തു വന്ദിക്കുന്നേൻ' എന്നായിരുന്നു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു, കണക്കുകൂട്ടിമൂത്തതാരു കാഞ്ചീപുരത്ത് ഒരു നാടകശാലത്തിലെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണങ്ങളെല്ലാം അവൾക്കു കൊടുത്തു പൂൎവ്വസ്ഥാനംവിട്ടു അവളുടെ ദാസനായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പാടിയതിൻെറ ആകപ്പാടെയുള്ള താല്പൎയ്യം. പാട്ടിൻെറ സാരവും, രസികതയും ആനന്ദത്തിന്ന് ഉള്ളിൽതട്ടി. പിച്ചക്കാരനോട് ഈ പാട്ടിൻെറ കാൎയ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിലതെല്ലാം ചോദിക്കുവാനായി ആനന്ദം ഒരു മെഴുതിരിവിളക്കുംകൊണ്ടു പോട്ടിൽവന്നു കതകു തുറന്നു. പിച്ചക്കാ

രൻ, 'മഹാലക്ഷ്മി! പിച്ചകൊടുക്കുതമ്മെ' എന്നു പറഞ്ഞു വിളക്കു കണ്ടപ്പോൾ അടുത്തുചെന്നു.

കീറിപ്പറിഞ്ഞു നാറിപ്പുളിച്ച തുണികൊണ്ടുള്ള വലിയ വളസത്തലക്കെട്ടും, നാലഞ്ചു മടക്കിച്ചുമലിലിട്ടിട്ടുള്ള കമ്പിളിയും, ലക്ഷോപലക്ഷം തുന്നലുള്ള തോൾസഞ്ചിയും അരയിൽ ചുറ്റിയ മുഷിഞ്ഞവസ്ത്രവും, പൊണ്ണൻ വടിയും, കഞ്ചാവുകുടുക്കയും കണ്ടപ്പോൾ ആനന്ദത്തിനു പിച്ചക്കാരനോടൊന്നും ചോദിപ്പാൻ മനസ്സു വന്നില്ല. ഇതിനിടയിൽ പിച്ചക്കാരൻ ആനന്ദത്തിനെ ഒരു നോക്കു കണ്ടു. തന്റെ സഞ്ചിയിൽനിന്ന് ഒരു പൊതിയെടുത്തഴിച്ചുകൊണ്ട് 'മഹാലക്ഷ്മി, അന്ത ദീപത്തെ ചിത്തെ അങ്കെ വാഴ്കതൊ' എന്നു പറഞ്ഞു.

ആനന്ദം: 'ഇല്ല. ഇവിടെയിരുന്നു കഞ്ചാവു വലിപ്പാൻ പാടില്ല. നിനക്കു പിച്ച തന്നേക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞ് ആനന്ദം അകത്തേക്കു കടക്കുന്നതുകണ്ട് പിച്ചക്കാരൻ 'തായെ, ഒരു ഉതവിയാനത്തു ചെയ്യുങ്കൊ. നോക്കു തന്നാൽ മുത്തമ്മയുടെ ഊടമൊളു ചെല്ലിക്കൊടുത്താൽ പോതും. പിച്ച വേണ്ടാം.'

ആനന്ദം—എന്തിനാണത്? ഇതുതന്നെയാണ് വീട.

പിച്ചക്കാരൻ—ആനാൽ ആനന്ദം എങ്ക്ള സൂദിലെ ഇരുപതാം നാൾ പൊറവക്കൊണ്ടിരുക്കിറേൻ.

ആനന്ദം മറുപടി പറയുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു കതകു തുറക്കുന്നതിന്റെ കറ കറ ശബ്ദവും 'ഏട്ടെ, ഏ! ജോടിയെപ്പിച്ച്' അട്ടഹാസവും കേട്ടു. മുത്തിയുടെ രൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മുത്തി—എട കോരട്ടി! ആനന്ദം പൊറവക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നോ. എട വടുക! പെണ്ണുങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്കായിരിക്കുമ്പോളില്ലാതെ പ്രസവിക്കുന്നതു നിങ്ങടെ ഇടയിലാണ്. അധികപ്രസംഗം പറഞ്ഞാൽ അട്ടി കണ്ണുപൊട്ടിക്കും. കടക്ക് പടിപ്പുറത്തു!

ഇങ്ങിനെ ഇടിയും മഴയുംപോലെ ആ മുത്തിയുടെ അട്ടഹാസവും കേട്ടു പുറത്തെടുത്തിട്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ പരിഭ്രമിച്ചു വാരി സഞ്ചിയിലിട്ടു പിച്ചക്കാരൻ ജീവനുംകൊണ്ടു പാഞ്ഞു കടന്നു. 'ദിവം

ചോരയുമുള്ള കാലത്ത് അഭിചാരകക്ഷികളുടെ മുമ്പിൽ ഒരു പെണ്ണു തനിച്ച് അസമയത്തു ചെന്നു നിന്നതു കരമ്പല്ലെ. നിന്റെ ഇങ്കിരീസ്സും, പരന്ത്രീസ്സും ഒന്നും അവരോടെടുക്കില്ല' എന്നു മുത്തി ആനന്ദത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

ആനന്ദം—എന്നാൽ ഇനിക്കു ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ലല്ലൊ. സാധു പിച്ച കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും പട്ടി കടിക്കാഞ്ഞാൽ മതിയെന്ന മാതിരിയിലായി. പരിഭ്രമംകൊണ്ട് ആയാൾ സാമാനം തന്നെ മുഴുവനും കൊണ്ടുപോയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതാ ഒരു മോതിരം.

എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടെ കിടക്കുന്ന ഒരു മോതിരം ആനന്ദം എടുത്തുനോക്കി അന്ധാളിച്ചു നില്ക്കുന്നതു കണ്ട് 'വല്ല ദുർമ്മൂർത്തികളെയും ജപിച്ചു കേററിട്ടുള്ളതായിരിക്കും. തൊടരുത്' എന്നു മുത്തി പറഞ്ഞതിനെ കേൾക്കാതെ ആനന്ദം മോതിരവുംകൊണ്ട് പടിക്കലേക്കു നടന്നു. 'അയ്യോ! ചതിച്ചല്ലൊ മഹാപാപി! ഓടിവരണെ!' എന്ന് മുത്തി ഇടവിടാതെ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു മൂത്താരും വാലിയക്കാരനും ഉണർന്നുചെന്നു. ആനന്ദത്തിനെ മന്ത്രവാദി വശീകരിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ട് അവർ പടിക്കലേക്ക് ഓടി. ആനന്ദം പിച്ചക്കാരനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു പടിക്കു പുറത്തു നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മൂത്താർ—മകളെ, ഇതെന്തൊരു സാഹസമാണ്? നിനക്കെന്തുപിണഞ്ഞു? വരു, അകത്തുപോയിട്ടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ മതി.

ആനന്ദം—അച്ഛൻ പരിഭ്രമിക്കരുത്. എന്നെ ആരും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അമ്മ ഇത്രയൊക്കെ പാറു കൂട്ടുവാനായി ഇവിടെ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടും ഇല്ല. ഒരു പിച്ചക്കാരൻ അസാധാരണയായി പാടുന്നതു കേട്ട് ആയാൾ ആരാണെന്നു നോക്കുവാനായി ഞാൻ പുറത്തു വന്നു. ആയാളെ ഞാനറികയില്ലെങ്കിലും നമ്മളെ ആയാൾ അറിയുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഒന്നുരണ്ടു വാക്കു സംസാരിക്കുമ്പോഴേക്കും അമ്മ വന്നു ചീത്ത പറഞ്ഞ് ആട്ടിയോടിച്ചു. ആയാൾ ഒരു മോതിരം മറന്നിട്ടു കൊണ്ടുപോയി. അത് ആയാളെ വിളിച്ചു കൊടുക്കുവാനായി ഞാൻ ഇത്രത്തോളം

വന്നു. ഇതിനാണ് ആഭിചാരം മന്ത്രവാദം എന്നൊക്കെ അമ്മ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു മോതിരം ആയാൾക്കു കിട്ടിയ വഴികൂടി അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഇനിക്കു മോഹമുണ്ട്.

മൂത്താർ— (മോതിരം വാങ്ങി തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കീട്ട്.) അള്ളതാ ഇതിൽ ആനന്ദത്തിൻെറയും ഒരു പുരുഷൻെറയും ഛായയെ ഉള്ളിൽ വച്ചുകെട്ടീട്ടുണ്ട്. നന്നായും വില പിടിച്ചതുതന്നെ.

മുത്തി— ദുർമ്മൂർത്തികളെ ജപിച്ചു കേററീട്ടുണ്ടെന്ന് ഇപ്പോഴും ബോദ്ധ്യമായില്ലെ. കണ്ടൻ പഠിച്ച പണിയാണിത്.

ആനന്ദം— അമ്മെ! അസംബന്ധം പറയാതിരിക്കു. അച്ഛാ! ആയാളെ ഒന്നന്വേഷിക്കണം.

മൂത്താർ— ആട്ടെ നേരം വെളുക്കട്ടെ. നീ തന്നെ മേശിൽപ്പോയി കിടക്കേണ്ട്. ഞങ്ങളൊന്നിച്ചു കിടന്നാൽ മതി. മൂത്താരും, മുത്തിയും, ആനന്ദവും കിടന്നതിൻെറ ശേഷം മുത്തി പിച്ചക്കാരനെ പിരാവിക്കൊണ്ടും ആനന്ദം പിച്ചക്കാരനേയും മോതിരത്തേയും പററി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടും കുറെ നേരം കിടന്നു. മൂത്താരുടെ ചെറിയ ശ്വാസം കേട്ടുതുടങ്ങി. മണി 4 അടിക്കുന്നതും ആനന്ദം കേട്ടു. പിന്നീട് കുറച്ചൊന്നു മയങ്ങിയപ്പോഴ് 'അയ്യോ! ആവൂ! ഇനി മക്കളെ കളയില്ലെ? ദുഷ്ടത കാട്ടില്ലെ!' എന്നു മുത്തി ഉറക്കെ പിച്ചുപറയുന്നതു കേട്ട് ഉണർന്നു. ആനന്ദത്തിൻെറ ആലോചനാസമൂഹത്തിൽ ഇതും ഒരു അംഗമായിച്ചേർന്നു.

കാലത്തു മൂത്താർ പിച്ചക്കാരനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട് എങ്ങും കാണാതെ ഉച്ചയോടുകൂടി വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോഴ് ഒരു കമ്പി കിട്ടി. ആനന്ദം കമ്പി പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചിട്ട് 'കമ്പി കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്നു സ്ലാറിതൻ രങ്ഗനാ മുതലിയാർ അയച്ചതാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുട്ടി രത്നത്തെ കെ. രാമു എം. എ. കല്യാണം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് നിങ്ങളെല്ലാവരും നാളത്തെ മെയിൽവണ്ടിക്കു പുറപ്പെടണമെന്ന് എഴുതീട്ടുണ്ട്'.

മൂത്താർ— ആര്? മുത്തുരത്നമുതലാളിയോ? അദ്ദേഹത്തെ ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ. എന്നെ മറന്നില്ലല്ലോ.

ആനന്ദം— അച്ഛാ! രത്നം എന്ന സ്ത്രീക്ക് പ്രായം എന്തായി?

മുത്തി— മകളെ! നിന്നെയും ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ഭർത്താവിനോടു ചേർന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു വളരെ മോഹമുണ്ട്.

മൂത്താർ— രത്നം മകളല്ല. മകനാണ്. രത്നത്തിനു ഒരു വയസ്സു പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് ഞാൻ മുതലാളിയെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞത്.

ആനന്ദം—എന്നാൽ രത്നമ്മ എം. എ. അതിലും ചെറുപ്പമായിരിക്കമല്ലോ. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ എം. എ. പാസ്സായ ഒരു യുവതിയുടെ ബുദ്ധിവിശേഷം ആശ്ചര്യം തന്നെ! ഇവൾക്ക് ആ യുവതിയെ കാണാൻ വൈകി. ഇവർ ദമ്പതിമാരാവുന്നതിൽ വേണ്ടുന്ന അനുഗ്രഹമെല്ലാം ഈശ്വരൻ അവർക്കു കൊടുക്കട്ടെ.

* * * * *

മെയിൽവണ്ടി കാഞ്ചീപുരത്ത് സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ മുത്തുരത്നമുതലിയാർ വിരുന്നുകാരെ എതിരേല്ക്കുവാൻ സ്റ്റേഷനിൽ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. കുശലപ്രശ്നം കഴിഞ്ഞ് മൂത്താരായി കുറഞ്ഞൊരു ശ്രദ്ധാലോചന കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മുതലിയാരും വിരുന്നുകാരും സ്റ്റേഷനിൽനിന്നും അധികം അകലമില്ലാത്ത ബംഗ്ലാവിലെത്തി. കല്യാണത്തിന്ന് ആഭരണങ്ങളെല്ലാം അണിഞ്ഞു പുറപ്പെടണമെന്നു മുത്തി വളരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും ആനന്ദം സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പെട്ടി ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു താക്കോൽ കുറവു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു നിന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന മുത്തിയുടെ മുഖകറുപ്പ് അപ്പോഴും തീരെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല.

ആനന്ദവും ധാരാളമുള്ള കല്പവൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടി വെളുപ്പിച്ചു വളപ്പടച്ച് നെടുനീളവും പന്തലിട്ട് ഇരുപ്പണികൊണ്ടു വിതാനത്തോടു ചാർത്തുണ്ടാക്കി കലാവൈദഗ്ദ്ധ്യലേശമില്ലാത്ത ചിത്രകാരന്മാരാൽ ബീഭത്സാകൃതിയാക്കി കുറിക്കപ്പെട്ട പുരാണകഥാപുരുഷന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആവൃതമായും മുന്നൂറും നാന്നൂറും ശാഖകളുള്ള സ്ഫടികവിളക്കുകളും പല വർണ്ണത്തിലുള്ള ഗ്ലോബ്ബുകളും തൂക്കിയും

ത്തോരണങ്ങളും പൊതിഞ്ഞു കസവുകര പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തൂണുകളി ന്മേൽ ഏറിട്ടപ്പുഴക്കലമാരി കെട്ടിയും മറവുമുള്ള കശപിശമോടികൾ എല്ലാം ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ശില്പിവരന്മാരുടെ നൈപുണ്യം സർവ്വത്ര പ്രകാശിക്കുന്ന സൗധമായ ആ ബംഗ്ലാവ് ശ്രീ ഭഗവതിയുടെ വാസസ്ഥലമാണെന്ന് ആനന്ദത്തിന്നു തോന്നി. ആ ളുകളും അവിടെ അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുതലിയാരും വിരു ന്നുകാരും കൂടാതെ രണ്ടുമൂന്നു സ്ത്രീകളും മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വിരുന്നുകാരിൽ സ്ത്രീകളെ സ്ത്രീകളും, മൂത്താരെ മുതലിയാരും യഥാ യോഗ്യം സല്ക്കരിച്ചതിന്റെ ശേഷം മുതലിയാരും വിരുന്നുകാരുംകൂടി മാളികയിലേക്കു പോയി.

മുതലിയാർ— ആനന്ദൻ ഇവിടം വിട്ടിട്ട് കാലം വളരെയായി.

മൂത്താർ— ഉവ്വ്; ഭരണത്തിന്റെ വശസ്സിന്റെ കണക്ക്.

മൂത്തി— കല്യാണത്തിന്റെ വട്ടങ്ങളൊന്നും കാണാനില്ലല്ലോ. അ റിയുന്നതും ഇവിടെവച്ചല്ലന്നൊ.

മുതലിയാർ— അല്ല, അവിടെ ഭിക്ഷയായുള്ള സമയത്തി ന്നുള്ളതായിരിക്കും സൗകര്യം.

മൂത്തിയുടെ ചോദ്യം ആനന്ദത്തിന്ന് രസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മുത ലിയാർ മുഖഭാവം കണ്ട് മനസ്സിലാക്കീട്ട് ആനന്ദത്തിനോട് "മൂ ത്താരും ഞാനും വേറെയാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്."

ആനന്ദം— കണ്ടതുകൊണ്ട് ആ വിചാരം ഉണ്ടാകില്ല.

മുതലി— ഏതു പരീക്ഷക്കാണ് പഠിക്കുന്നത്?

മൂത്തി— പെണ്ണിന്റെ നാണം! പറയുകയോ?

ആനന്ദം— അമ്മയുടെ കരുണയില്ലാതെ എല്ലാം ദിനവും പ്രത്യക്ഷമാ ക്ഷേമമാണെന്നാണോ?

മുതലിയാർ മൂത്താരുടെ മുഖത്തു നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, ആനന്ദത്തിനോട്, ഇതെന്റെ ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടിയായില്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

ആനന്ദം— എഫ്. എ. ഇക്കുറി ജയിച്ചു.

മുതലി— എന്റെ മകൻ രാമനും ഇക്കുറി ബി. എ. പാസ്സായി.

മുത്തി— ഇപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ആളല്ലേ?

ആനന്ദം— എം. എ. പാസ്സായ ആ യുവതി എവിടെയാണ് ഇനിക്ക് കാണാൻ വൈകി.

മൂത്താർ—രാത്‌മു എം. എ. യുവതിയല്ല. യുവാവാണ്.

മുത്തി— തന്നെ മകനാണെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്?

മുതലി— ഇനിക്ക് മകനും മകളും തന്നെതന്നെ. കുട്ടികൾ വന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. വണ്ടിവരുന്ന ശബ്ദം കേൾപ്പാറായി എന്നു പറഞ്ഞ് മൂത്താരും മുതലിയാരുംകൂടി വാതില്ക്കൽ പൂമുഖത്ത് എത്തിയപ്പോൾ വണ്ടിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന ഒരു ദാസി അവരെ ഉപചരിച്ചു മാളികയിലേക്ക് കയറിച്ചെന്നു. ആനന്ദത്തെക്കാൾ അരമാറ് സൌന്ദര്യം ആ സ്ത്രീക്കുണ്ടെന്നു മുത്തിക്കു തന്നെ തോന്നി. ആനന്ദം ഇരുന്നേടത്തുനിന്നു എഴുന്നേല്ക്കുന്നതു കണ്ട്, ദാസി, അതി വിനയം മതി. ആനന്ദത്തിന്റെ വർത്തമാനം അച്ഛൻ പറഞ്ഞറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടവിധം സല്ക്കരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കുന്നു.

ആനന്ദം—അച്ഛന് ഇങ്ങിനെ മകളുണ്ടെന്ന് ഇതുവരെ എന്നോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് ഇനിക്കു വ്യസനമുണ്ട്. പക്ഷെ എന്റെ വ്യസനം ഇപ്പോൾതീർന്നു.

ദാസി—അച്ഛൻ ആലോചനയായ ഒരു വിവാഹത്തിന്നു വട്ടംകൂട്ടികഴിഞ്ഞു. അതു ശരിയാക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആനന്ദമാണ്. ഇനി നമ്മൾ രണ്ടാളെന്നു വിചാരിക്കരുത്. അച്ഛന്റെ അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ എന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിൽ ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. വർത്തമാനം ഇനി സാവധാനത്തിൽ പറയാം. നേരമായി അതുകൊണ്ടു കല്യാണപ്പന്തലിൽ കയറുവാനുള്ള കോപ്പുകൂട്ടുകയല്ലേ?

മുത്തി—അതുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ഈ അണിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആഭരണങ്ങൾതന്നെ അധികമാണത്രെ. പഴയതരത്തിലായിട്ടു പെണ്ണിന്നുവേണ്ടുന്ന പണ്ടങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷെ കെട്ടികാണ്മാൻ യോഗം മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രത്നം — ഇംഗ്ലീഷ്കാരിക്ക് ആഭരണം വിരോധമാണെന്നായിരി ക്കാം. ഞാനും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ പണം വേണ്ടെ ന്നായിട്ടില്ല. ആഭരണം അധികം വേണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവർ അ തു കേട്ടാൽ മടിശ്ശീലയ്ക്കു പിശുക്കാണെന്നു പറയാം.

ആനന്ദം — പരിഹാസം നന്നായി. എന്നാൽ അമ്മ പറയുന്നതു പോലെ അത്രവളരെ ഒന്നും എനിക്കില്ല. ഉള്ളതു ഞാൻ കൊ ണ്ടുവന്നിട്ടുമില്ല.

രാസി — ഒഴികഴിവു നന്നായില്ല. പണ്ടങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു ചെറിയ പെട്ടി ആനന്ദത്തിന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു അതിലുള്ള ആഭരണങ്ങളും പുറത്തേക്കെടുത്തു.

മുത്തി — ഇതെന്തൊരത്ഭുതം! ഇതെല്ലാം ആനന്ദത്തിന്റെ ആഭര ണങ്ങളാണെന്നുതന്നെ തോന്നും.

ബാക്കിവഴിയായി കണ്ടുകെട്ടിയിരുന്ന പണ്ടങ്ങളും പെട്ടിയും കണ്ടപ്പോൾ ആനന്ദം രാസിയുടെ മുഖത്തു് ഒരു പ്രത്യേകദൃഷ്ടിയോ ടുകൂടെ 'നിങ്ങൾ മുതലിയാരുടെ മകളല്ലെ' എന്നു ചോദിച്ചു.

രാസി — അതു വളരെ വിസ്തരിപ്പാനുണ്ട്. പോവാനും വൈകി. ത ൽക്കാലം എന്നെ ഒരു രാസിയുണ്ടെന്നുമാത്രം കരുതിയാൽ മതി.

പിച്ചുക്കാരന്റെ പാട്ടു ആനന്ദത്തിന്നോർമ വന്നു. ആഭരണ ത്തിന്റെകാര്യം അമ്മ അറിയാതെ കഴിപ്പാൻവേണ്ടി രാസിയോട്, 'ഞങ്ങൾ അച്ഛനൊന്നിച്ച് വന്നുകൊള്ളാം' എന്നു പറഞ്ഞ് രാസി യെ അയച്ചു. പണ്ടത്തെപ്പറ്റി മുത്തിയോടു ഒന്നും പറയാതെ കഴി പ്പാനായി 'അച്ഛനെവിടെ' എന്നു ചോദിച്ചു താഴത്തേക്കിറങ്ങി. പ ണ്ടപ്പെട്ടിയുംകൊണ്ടു പിന്നാലെ മുത്തിയും പുറപ്പെട്ടു. തളത്തിൽ മു തലിയാരും മൂത്താരും പിച്ചുക്കാരന്റെ മോതിരത്തെപ്പറ്റി സംസാ രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നിടക്കു ആനന്ദം വരുന്നതുകണ്ടു.

മുതലിയാർ — എന്താ മുഖത്തു പ്രസന്നത കുറഞ്ഞുകാണുന്നത്? പ ണ്ടങ്ങൾ ബോദ്ധ്യമായില്ലെന്നുണ്ടോ? അതോ പിച്ചുക്കാരന്റെ മോതിരം കൊടുക്കാഞ്ഞിട്ടോ? അതിലുള്ള പൂരുഷാരായ ഒരു നാട കക്കാരന്റേതാണ്. അയാളെ അന്വേഷിച്ചു പിടിക്കാം. വ

ണ്ടിയും വന്നു. രണ്ടായാലും ഇനി താമസിക്കേണ്ട.

ആനന്ദത്തിന്നാകപ്പാടെ മനസ്സിന്നു സുഖക്കേട്ടു തുടങ്ങി. പണ്ടത്തിന്റെ സംശയം തീൎച്ചയാക്കി മുത്തി കാൎയ്യസ്ഥന്മാരോട്ട് പ്രത്യേകം ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. രാജവീഥികളിലുള്ള മേടകളെപ്പററി വൎണ്ണിച്ച് ആനന്ദത്തിന്റെ കണ്ണിനെ കളവാൻ മുതലിയാർ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. പാതകളിരുപുറത്തും വരിവരിയായി കിടക്കുന്ന വണ്ടികളും കണ്ടുതുടങ്ങി. ദീപാവലി അടുത്തടുത്തു പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി. ജനങ്ങളും ടിക്കററു കിട്ടാതെ നാടകക്കാരെ ചീത്തപറഞ്ഞു മടങ്ങിത്തുടങ്ങി. നാടകശാലയുടെ പുരോഭാഗം കണ്ടുതുടങ്ങി. മുതലിയാരേയും മററും ഉപചരിച്ചു വണ്ടിയിൽനിന്നു ഇറക്കി കൊണ്ടുപോയിത്തുടങ്ങി. ‘ആനന്ദത്തെക്കുമന്നെപ്പൂട്ടുക അംഗുലീയംവിട്ടു വന്ദിക്കുന്നേൻ’ എന്നുള്ള മധുരസ്വരം ആനന്ദം കേട്ടുതുടങ്ങി. ഒരു പിച്ചക്കാരന്റെ വേഷം രംഗത്തിൽ കണ്ടുതുടങ്ങി. നാടകശാലയിൽ ചെന്നപ്പോഴും കഥയും വെളിപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

പിച്ചക്കാരന്റെ പാട്ടു പാട്ടു നിൎത്തി. ‘കല്യാണപ്പിച്ച കൊടുക്കൊ മഹാജനങ്ങളേ’ എന്നുപറഞ്ഞു ഒരോരുത്തരോട്ടു സമ്മാനം വാങ്ങി ആനന്ദത്തിന്റെ അരികെ ചെന്നുനിന്നു. ‘മഹാലക്ഷ്മി! അന്തമററില്ലാത്ത തിരുവിളക്കൊടുത്ത് ആനന്ദത്തെക്കുമായിരിക്കും’ എന്നാപേക്ഷിച്ചു കൈനീട്ടി. ‘ഇവനാണ് പിച്ചക്കാരനെങ്കിൽ ആ മോതിരം തിരികെ കൊടുക്കേണ്ടതാണ്’ എന്നു മുതലിയാർ പറഞ്ഞതിനെ മൂത്താരും സമ്മതിച്ചു. ‘ഗ്രഹപ്പിഴ തീരട്ടെ മോതിരം മേടിച്ചോ’ എന്നു മുത്തിയും അനുവദിച്ചു. ‘പെരിയമ്മാൾ നല്ലമ്മ, ചെറിയമ്മ ചിരിയമ്മ’ എന്നു ഇളിച്ചുംകൊണ്ടു മോതിരവുംകൊണ്ടു പിച്ചക്കാരൻ പോയി.

നാടകം ക്രമേണ കൊഴുത്തു തുടങ്ങി. ആനന്ദത്തിന്നു പണ്ടങ്ങളും കൊടുത്ത ദാസി പാടിക്കൊണ്ട് രംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മുതലിയാർ ചെന്നു ദാസിയെ അരികിലണച്ചു നിൎത്തിക്കൊണ്ട് ‘മഹാപ്രഭുക്കളെ, രത്നം എം. എ. അവർകളും എന്റെ ഈ കുട്ടിയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിക്കയും, ആ മംഗളകൎമ്മം ഈ മു

ഹൂർത്തത്തിൽ ഇവിടെ വച്ചുതന്നെ കഴിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അ
ദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മഹാജനങ്ങൾ മംഗലം
ശംസ ചെയ്യാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു' എന്നു വിളിച്ചറിയിച്ച് [illegible]
നന്ദലോകാരൂഢനായ രത്നം എം. എ. അവർകളെ എതിരേററു
കൊണ്ടു പോയി രംഗത്തിൽനിന്നു. അതിനെ വെളിച്ചത്തു കണ്ട
പ്പോൾ,

മുത്തി—അതു കണ്ടങ്കുട്ടിയല്ലേ?

മൂത്താർ—ഓഹോ! ആണോ പെണ്ണോ അറിയാത്ത ഒരു [illegible],
ആനന്ദം—കഷ്ടം! മനുഷ്യരായാൽ മാനവും നാണവും വേണം.

കണ്ടങ്കുട്ടി ദാസിയുടെ വലത്തു കൈ തൊട്ടപ്പോൾ ദാസി
മറേറ കൈകൊണ്ടു തന്റെ കപടമായ [illegible]
ന്നും കരയും കാണാതെ കണ്ടൻ ഒരു [illegible] ചെയ്തു [illegible]
വിട്ടു പിന്നാക്കം മാറി. കുട്ടിമൂത്താർ തന്റെ [illegible]
യതമയുടെ മുലമേൽ വലിച്ചെടുത്തു. [illegible]
സദസ്യർ കണ്ടു.

ദാസി മുല [illegible] എന്നു പറഞ്ഞ് ഒരുക്കം വലിച്ചു കീറി.
മുലക്കെട്ടും [illegible] താഴെ വീണു. തല തട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ വാർ
മുടിയും ചൂഡാമണിയും ദൂരെ തെറിച്ചു. '[illegible]
[illegible]' എന്നു പാടി സദസ്യ
രെ തൊഴുത് [illegible] സദസ്സിൽ വച്ചുതന്നെ [illegible]
ന്റെ [illegible] ഇതാണ് വിദൂഷകൻ എ
ന്ന ദാസിയും [illegible] മുതലിയാരുടെ മകൻ രത്നം ബി.
എ. [illegible]. കണ്ടങ്കുട്ടിയുംകൊണ്ട് മു
തലിയാരുടെ മകൻ [illegible] മൂത്താരും മററും ഇരിക്കുന്നേടത്തേക്ക
ചെന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെ വ്യാധിക്കും തീർച്ചയായി മൂത്താർ
[illegible] പറഞ്ഞു.

ഒരു [illegible] [illegible]
[illegible] ഒരു [illegible]
[illegible] കണ്ടു [illegible]. അയ്യോ! [illegible] എന്നു [illegible]

ചവിട്ടിച്ച പിശാചു കുട്ടിയെ വിട്ടോടി. അയാൾ അതിനെ എടുത്തു വളർത്തി. ആ കുട്ടിയാണ് കണ്ടകുട്ടങ്ങി. ആ ഭൂതമാണ് മാറൻ. ആ ശൗര്യപാരിയാണ് മുതലിയാർ. എന്നാൽ പിശാചിൽ ആനന്ദമങ്ങുമ്പോലെ ഒരു പുത്രി ജനിച്ചുവോണ് എന്റെ ഊഹ്യം.

പിന്നീട് ആനന്ദം രാജ്യത്തിന്റെ ഔന്നത്യമായിന്നിതിന് ഓട്ടുന്നു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തു.

...ന്ന ബി. എ.

പലവക

പുതിയ മാസികകൾ—പി. ജി. രാമയ്യർ അവർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. കണ്ണമ്പറ കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ അവർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. മണ്ണാളു നാരായണൻ നായർ അവർകൾ ഇവർ പത്രാധിപന്മാരായി പാലക്കാട്ടുനിന്നു 1080-മേടം മുതൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'സാരബോധിനി' എന്ന മാസികയുടെ 1-ാം ലക്കവും കെ. രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ള അവർകളുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്ന 'കേരളൻ' എന്ന മാസികയുടെ ആദ്യലക്കമായ മേടം പ്രതിയും സസന്തോഷം കൈപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഈ നൂതനസഹജീവികൾ എന്നും നിലനില്ക്കട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ ഇടവമാസം 22-ാംനു- അസ്തമിച്ചു 11 മണിക്കു ഞങ്ങളുടെ മാനേജർ കരിഞ്ഞാലിപ്പാട്ടത്ത് കുട്ടമശ്ശേരി വിഷ്ണുനമ്പൂരിപ്പാട് പരലോകം പ്രാപിച്ച വ്യസനവർത്തമാനം വായനക്കാരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം രഞ്ജിനിക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ രഞ്ജിനി എത്രമാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ തീരുന്നതല്ല.

പണം തന്നിട്ടുള്ളവരുടെ പേരു വിവരം.

മ. രാ. രാ.	ടി. കെ. നായർ ഹെഡ്ക്ലാർക്ക്	[illegible]	൨	൮	൦
ടി	കെ. കൊച്ചുഗോവിന്ദമേനോൻ	ടി	൧	൦	൦
ടി	കരിമ്പാറ്റ അച്യുതമേനോൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ.	ടി	൫	൦	൦
ടി	സി. രാമുണ്ണിമേനോൻ, എൽ. എം. എസ്സ്.	ടി	൫	൦	൦
ടി	പി. അച്യുതമേനോൻ കുടിപ്പള്ളിക്കൂട ഇൻസ്പെക്ടർ	ടി	൨	൮	൦
ടി	ചുങ്ങത്ത കുഞ്ഞിമേനോൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ.	ടി	൫	൦	൦
ടി	മാറായിൽ കുഞ്ഞിമേനോൻ ബി. ഏ	ടി	൩	൦	൦
ടി	കൊടകാട്ട കണ്ണുണ്ണിമേനോൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	വി. കെ. [illegible] കുടിപ്പള്ളിക്കൂട ഇൻസ്പെക്ടർ	ടി	[illegible]	൪	൦
ടി	[illegible] കിട്ടുണ്ണി	ടി	൨	൮	൦
ടി	[illegible] എഡ്വേർഡ് കൊറൊണേഷൻ റീഡിംഗ് റൂം സി ക്രട്ടേറി	ടി	൨	൦	൦
ടി	[illegible] മാധവൻ നമ്പൂതിരി	ടി	൫	൦	൦
ടി	പി. എം. ഗോവിന്ദൻ [illegible] കുടി പ്പള്ളിക്കൂട ഇൻസ്പെക്ടർ	ടി	൩	൦	൦
ടി	നാഗർകോവിൽ [illegible]	ടി	൫	൦	൦
ടി	കെ. അച്യുതൻപിള്ള	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] കുട്ടികൃഷ്ണൻനായർ	ടി	൫	൦	൦
ടി	ശ്രീവിശാഖൻമെമ്മോറിയൽ വായനശാല സിക്രട്ടേറി എസ്സ് എൻ. [illegible] വകയിൽ	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] കുഞ്ഞിമേനോൻ	ടി	൫	൮	൦
ടി	[illegible] ശങ്കരമേനോൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	കെ. [illegible] കുടിപ്പള്ളിക്കൂട ഇൻസ്പെക്ടർ	ടി	൫	൦	൦
ടി	എസ്സ്. വെങ്കിട്ടരാമയ്യർ	ടി	൨	൮	൦
ടി	പാലിയത്ത വലിയ അച്ചൻ	ടി	൧൦	൦	൦
ടി	പാലിയത്ത ചെറിയ അച്ചൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	പാലിയത്ത വലിയ കുഞ്ഞുണ്ണി അച്ചൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	പാലിയത്ത ചെറിയ കുഞ്ഞുണ്ണി അച്ചൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	തെക്കേടത്ത മനക്കൽ [illegible] നമ്പൂരി	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] നാരായണൻ മൂസ്സ [illegible]	ടി	൫	൦	൦
ടി	വി. കെ. നാരായണമേനോൻ [illegible]	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] കുഞ്ഞുമേനോൻ [illegible]	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] വിഷ്ണുനമ്പൂതിരി	ടി	൫	൦	൦
ടി	ടി. സി. അച്യുതമേനോൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] കുഞ്ഞച്ചൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	എം. എ. [illegible]	ടി	൫	൦	൦
ടി	വി. കെ. നാലുകെട്ടിൽ നാരായണമേനോൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	പടിപ്പുരക്കൽ കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ	ടി	൫	൦	൦
ടി	എൻ. [illegible]	ടി	൫	൦	൦
ടി	[illegible] കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ [illegible]	ടി	൫	൦	൦

പുസ്തകം ൩.
൧൦൮൦ മിഥുനം ലക്കത്തിന്റെ അവശേഷം.

രസികരഞ്ജിനി

എറണാകുളം

രാജ്യകാര്യവിഷയങ്ങളൊഴിച്ച
മററു സകല വിഷയങ്ങളെപ്പററിയും
യോഗ്യന്മാരായ ലേഖകന്മാർ എഴുതുന്ന
അനേകലേഖനങ്ങളുള്ള ഒരു മാസിക.

കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ (മുൻകൂറ) ക. 3

ഉടമസ്ഥൻ—കൊച്ചി 15-ാംകൂറു തമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പത്രാധിപർ—കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ
തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രത്യേകപരസ്യം.

1000 വരിക്കാർ—200 ക. സമ്മാനം.

1081-ാമാണ്ടത്തെ രസികരഞ്ജിനിക്കുള്ള മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ മൂന്നുറുപ്പികയും ഇക്കൊല്ലം കർക്കിടകം 31-ാം നു-ക്കകം മാനേജർക്ക് കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയക്കുന്നവരും ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ 1081-ലെ മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടുള്ളവരും ആയ വരിക്കാരുടെ പേരുകൾ നറുക്കിട്ടെടുത്തു കിട്ടുന്നക്രമംപോലെ താഴെ പറയുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

50 കയിൽ ഒരു സമ്മാനത്തിന്ന്		...	...		ക. 50
30 കയിൽ ,,	,,	...	...	...	ക. 30
15 കയിൽ രണ്ടു	,,	...	...	...	ക. 30
10 കയിൽ മൂന്നു	,,	...	...	...	ക. 30
5 കയിൽ ആറ്	,,	...	...	...	ക. 30
3 കയിൽ പത്തു	,,		...	...	ക. 30

2. വരിക്കാരുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച് സമ്മാനസംഖ്യക്ക് ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ നിശ്ചയിക്കുന്നതാകുന്നു.
3. 1081-ലെ വരിസംഖ്യ ഏതാനും മാത്രം അടച്ചിട്ടുള്ളവർ മുൻപറഞ്ഞ അവധിക്ക് തികച്ചും അടക്കാത്ത പക്ഷം അവരെ നറുക്കിൽ ചേർക്കുന്നതല്ല.
4. വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്നവർക്ക് അഞ്ചു വരിക്കാരുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യയായ 15-കയിൽ കുറയാത്ത ഓരോ സംഖ്യക്ക് ഓരോ ടിക്കറ്റ് സൌജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.
5. മേൽപ്രകാരം, പത്തു വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി സംഖ്യ അയക്കുന്നവർക്ക് ഓരോ മുപ്പതുറുപ്പികക്ക് രണ്ടു സൌജന്യ ടിക്കറ്റിനു പുറമെ 1081-ാമാണ്ടത്തെ രഞ്ജിനി, വരി കൂടാതെ അയക്കുന്നതുമാകുന്നു.
6. 1081 ചിങ്ങം 5-ാം നു- ഞായറാഴ്ച നറുക്ക എടുക്കുന്നതാകുന്നു.
7. 1081 ചിങ്ങത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ നറുക്കെടുത്ത വിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

എറണാകുളം, കോവിലകം
[illegible] മിഥുനം 20-ാം നു-

രസികരഞ്ജിനി മാനേജർ.

☞ ഇനിയത്തെ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തി വായിക്കുക.

അഭിപ്രായങ്ങൾ

൧. രസികരഞ്ജിനിക്ക പ്രായത്തിന്ന തക്കവണ്ണം പ്രൌഢതയും ആസ്വാദ്യതയും വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

മലയാളമനോരമ.

൨. ക്രമത്തിലും യോഗ്യതയിലും നടക്കുന്ന ഈ മാസിക കേരളകുടുംബങ്ങളിലെ സമുദായസമ്പൎക്കമായിട്ടു തീരുമെന്നും വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ട് ഈ മാസിക യഥാൎത്ഥത്തിൽ രസികരഞ്ജിനിയായിത്തന്നെ വൎദ്ധിക്കുമെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കേരളസഞ്ചാരി.

൩. വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കും രാജാവിന്നും ന്യായാധിപന്നും ഗൃഹസ്ഥന്നും കവികൾക്കും എന്നുവേണ്ട അരസികരസികന്മാൎക്കുപോലും വായിച്ചു രസിക്കേണ്ട മാസിക ഇതൊന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ . . . ഉൽകൃഷ്ട പരീക്ഷാവിജയികളായി കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ മാന്യന്മാരും ഇതിലേക്ക് ലേഖനസഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ ആശാസ്യജനകംതന്നെ. ഓരോ ലക്കങ്ങളും മറ്റൊന്നിനോടു കിടപിടിക്കുവാനുള്ള തരം വണ്ണം മേന്മയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതുപോലെതന്നെ ഓരോ ലക്കങ്ങളിലും ചേൎത്തുവരുന്ന വിഷയങ്ങളും അപാരമഹിമയായി കണ്ടുവരുന്നത് ഈ മാസികക്കുള്ള പ്രത്യേകമായ ഒരു വിശേഷഗുണമാകുന്നു.

വിദ്യാഭിവൎദ്ധിനി.

൪. ഇങ്ങിനെ തന്റെ നാമധേയത്തെ ഇത്രത്തോളം അന്വൎത്ഥമാക്കി വരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു . . . 'രസികരഞ്ജിനി' രസികരഞ്ജിനിയായിട്ടുതന്നെയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്.

സുഭാഷിണി.

൫. വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കത്തക്കതും രസിക്കത്തക്കതും ആയ അനവധി ഉപന്യാസങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവരുന്ന മാസിക 'രസികരഞ്ജിനി'യാണെന്ന് ഉറപ്പായി പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ മടിക്കുന്നില്ല.

സത്യവാദി.

൬. നല്ല എഴുത്തുകാർ സഹായിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ പത്രത്തെയോ മാസികയെയോ നന്നാക്കാനെന്തു പ്രയാസം?

സുജനാനന്ദിനി.

൭. രസികരഞ്ജിനി പ്രായം ചെല്ലുംതോറും നല്ല സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നതിന്മേൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

കേരളമിത്രം.

൮. ഇങ്ങിനെ പ്രൌഢങ്ങളായ ഗദ്യപദ്യകൃതികളെക്കൊണ്ട് ഉപൎയ്യുപരി വിജയപദത്തെ പ്രാപിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു നിൎവ്യാജമായ സന്തോഷമാണുള്ളത്.

സത്യനാദം.

രസികരഞ്ജിനിയുടെ ചില ലേഖകന്മാർ.

എം. ആർ. രാമവർമ്മ, എം. എ.

എം. രവിവർമ്മരാജ എം. എ. ബി. എൽ.

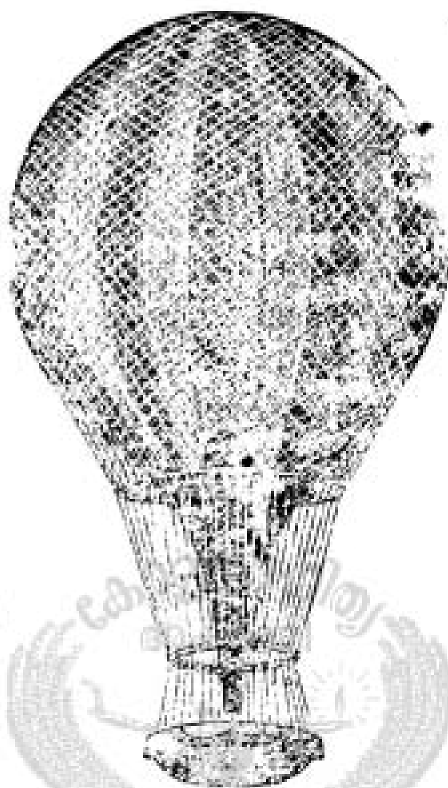
എം. രാമവർമ്മ രാജ എം. എ. ബി. എൽ.

ഇക്കണ്ട് വാര്യർ. പി. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ. ബി. എൽ.

എം. രാഘവൻ ഉണ്ണി എം. എ.

സി. അന്തപ്പായി ബി. എ.

[illegible]

[illegible]

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ

കണ്ണൂർ നാരായണമേനോൻ ബി. എ.

പി. ജി. രാമയ്യർ ബി. എ. ബി. എൽ.

കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി

നടുവത്തു നമ്പൂരിമാർ

കെ. പത്മനാഭപിള്ള എം. എ.

[illegible]

അനേകം മറ്റുള്ളവരും

രസികരഞ്ജിനി മാനേജർ അവർകൾക്ക്

എറണാകുളം.

1081-ലെ രഞ്ജിനിക്കു ഒരു കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ 3 ക. ഇതോടൊന്നിച്ചു മണിയോർഡർ ആയി അയക്കുന്നു. പത്രം ക്രമമായി അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

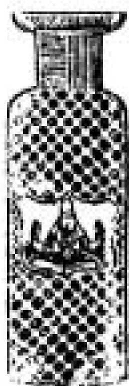
പേര് ______________________

മേൽവിലാസം

[illegible] മാസം [illegible] ഒപ്പ്

൧. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സഹിതം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവകളെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ എല്ലാ ദുർബ്ബലതയും നീങ്ങപ്പെടുന്നതും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട. ചുമ, ശ്വാസകാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൧൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-൰ വില ണ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി ൧ ക്ക തപാൽകൂലി ൩ ണ.

൨. ദന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമയമുള്ളതു. എല്ലാവിധ ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൨ ണ, തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൩ ണ വേറെ.

൩. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിർപ്പനി, ഉഷ്ണപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്ന. വില കുപ്പി ഒന്നിന് ൧൨ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ. വേറെ.

൪. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി നീളം ഇട ഇടവു ഉള്ളതായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളുർമ്മയുണ്ടാകും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം കൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ ണ വേറെ.

൫. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ കളയും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഛൎദ്ദിശ്ശൎച്ച, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ഞുകരിക്കുക, മലബന്ധം, വയറുനോവു, വായനാറ്റം, അജീൎണ്ണം, വയറുവീൎത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു അണ ൬. തപാൽകൂലി അണ ൩ വേറെ.

൧൧. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കുത്തു, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പു, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസുഖത്വമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧ക്കു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലർപിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ ണ. വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു, കൺകുത്തു, ചുവപ്പു, നീരൊഴുക്കു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, ചീക്കെട്ടു, വെള്ളെഴുത്തു, പൂവു, കോങ്കണ്ണു, ചൊറിച്ചിൽ, ഇമ, പടലം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൩ ണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷിണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ. തപാൽ ചിലവു ൩ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ൩ ണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരത്തിൽനിന്നു വരുത്തിയുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ടു. തുപ്പാക്കത്തിന്നു ൪ ക. വില. ഒരു തുപ്പാക്കത്തിൽകുറഞ്ഞു ഏതു സംഖ്യക്കും വില്ലർവയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പുറമെ, എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി തേച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഇതു ഒന്നോ രണ്ടോ കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത്. വില കുപ്പി ൧-ക്കു ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്കു ഡസൻ ൧ ക ൨ ക ൪ ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രം വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ൩ ൯ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോപണതൈലം.

ഈ കഴപ്പു പിത്തപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളെയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളെയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില ൪ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിനു അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും, പ്രസംഗക്കാൎക്കും, പാതിരിമാൎക്കും, തൊണ്ടാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില ൪ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൧൯. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിനു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുത്വവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിനാൽ പുറമെ ദേഹത്തിനു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൪ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അൎശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ഇളവയ്പും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

൨൫. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. വില ൧ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൧ ണ.

൨൬. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങു, ചൊറി, പൊളുൻ, ചൂട്, പുഴുക്കടി, താരണം, മുഴുവട്ടു മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൧ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൯ ക. മേത്തരം കസ്തൂരി തോല ൧-ക്ക വില ൭ ക. മേത്തരം പച്ചക്കർപ്പൂരം, തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. മേത്തരം റോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊഴുന്ത്, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ്, ഹിന, മരിക്കൊഴുന്ത്, അത്തർ മുതലായതുകളും എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. ഇതിന്നു ക. ൧-ഉം തപാൽകൂലിയും.

				ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം ഉറുപ്പിക്കത്തൂക്കം			൧-ക്ക	൯	൦	൦
ടി	രണ്ടാംതരം	ടി	൧-ക്ക	൭	൦	൦
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	൧-ക്ക	൭	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മലയാളം ഇൻസ്പെക്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൩.

കഥാമഞ്ജരി, കരടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമുപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായുള്ളതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ൧ പൈ ൬,

സാവിത്രി—

ഹജൂർ ഹെഡ്ട്രാൻസ്ലേറ്റർ കെ. ചിദംബരവാധ്യാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧-ക്കു വില അണ ൨.

മാധവനിദാനം—

സർക്കാർ വൈദ്യൻ പഴവൂർ വി. കേശവനാശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാ ചന്ദ്രിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧,

പുതിയ മൂന്നാംപാഠം നോട്ട് മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, ചോദ്യങ്ങൾ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കുഞ്ഞുപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമയ്യാ ശാസ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧-ാമതു പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-ാം ൨-ാം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൧൯.

മനോരമ—

ചെപ്പാഴ പാറം ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൩.

പഴഞ്ചൊല്ല്—

ടി. യാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

ഉർവ്വശീഫൽഗുനം—

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കുഞ്ഞുപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതഭാഷാനാടകം. വില അണ ൨. പൈ ൬.

രസാലരാജൻ കഥ—

റി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നുക്കു അണ ൨. പൈ ൬.

ആരുമുനി—

മിസ്റ്റർ വി. മത്തു എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ ഒന്നേകാൽ അണ ൫.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ഉ. കുഞ്ഞുണ്ണിപ്പിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ൫ ണ.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമുപിള്ള എഴുതിയത. ൧൨ അണ ൧.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ ൧൨ വില അണ ൧.

ശങ്കരകൃതി—

അം. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അവർകൾ അനേകസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുള്ളൽകഥയായും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ൧൨ ൪ അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ എഴുതിയ ഒരു ഡിടക്ടിവ നോവൽ. വില അണ ൨.

അവതാരത്രയചരിതം—

സൌഭാഗ്യവതി ഇത്തിക്കാട്ട ദേവകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്ന.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരുടെ സൌകൎയ്യാൎത്ഥം ഓരോ കാണ്ഡങ്ങളും പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പലരുടെയും വിവരണമായ അദ്ധ്യാത്മ ഓരോ ശീലുകളുടെയും സാരം ഇവകളും അടങ്ങിയിരിക്കും. പുസ്തകം എല്ലാം കാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായും ബയന്റു ചെയ്തു വില്ക്കപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കേരളവൎമ്മ സി. സ്സ. ഐ. എം. എ. ഡി. എം. ആർ. എ. എസ്സ് എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും. എം. ആർ. രാജരാജവൎമ്മ എം. ഏ. എം ആർ. ഏ എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മല്ലികാരാമം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇ യന്ത്രം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതിന്ന ൧൨ ണ യും താണതരത്തിലുള്ളതിന്ന ൮ ണ യും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷായിണി—

കോമത്തു കുഞ്ഞപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വില അണ ൨.

കാൎത്തവീൎയ്യാൎജ്ജുനവിജയം തുള്ളക്കഥ—

മലയാളം മെഹസ്ക്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. ഏ അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്ക വില അണ ൨.

താരോപദേശം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി. പുസ്തകം ഒന്നുക്ക വില അണ ഒന്ന.

കാന്താപദേശം—

തിരുവല്ല വി. രാമൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില ൬ കാശ

മനാപതി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടു കൂടി എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്ക വില രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ചു വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മദനകാമരാജൻ കഥ—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പു, വിദ്യാവിലാസിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത. വില ൮ അണ. ടി. അറബിയിൽ പുസ്തകം ഒന്നുക്ക വില ൬ ണ.

കഥാസരിത്സാഗരം—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്ക വില അണ ൧.

സതരം—

ടി യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്ക വില അണ ൪.

അത്ഭുതകവിത—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ണ.

വക്കീലസ്ഥലമാഹാത്മ്യം—

കണ്ടസ്സാമിൽരാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില ൧൨ ണ.

എന്നിക്കുപറ്റിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൩.

ഭൂലോക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിസ്സർ മഹാദേവയ്യരവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൫.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യാർ. ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോദകഥ. ഒന്നുക്ക വില അണ ൪.

ഡയറി—

ബയൻഡചെയ്തതു. ഒന്നുക്ക വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങളും ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട. തപാൽകൂലി പുറമെ. എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടെയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേണമെന്ന ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അരയണസ്റ്റാമ്പു അയക്കണം.

എസ്. റ്റി. റെഡ്ഡ്യാർ വിദ്യാവിലാസിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

സംഗതിവിവരം.

1. ജപ്പാൻകാരും അവരുടെ ചക്രവർത്തിയും— സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിർ, ബി. ഏ. 633
2. റായിബഹദൂർ ക. ചന്തുമേനോൻ 642
3. മലയാളികളുടെ വിവാഹം— എം. രാമൻതമ്പി, ബി. ഏ. എം. എൽ. 645
4. ഇന്ദ്രജാലം 652
5. സാമൂതിരിപ്പാടും പറങ്കിത്തമ്മാരും തമ്മിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച— പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. ഏ. ... 656
6. സംഭാഷണം— കാരാട്ട അച്യുതമേനോൻ, ബി. ഏ. ബി. എൽ. 663
7. ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം— മച്ചാട്ടിളയതു (ശാന്തപ്പിള്ള) ... 670
8. മനുഷ്യർ വാനരന്മാരുടെ സന്തതികളാകുന്നുവോ?— സി. ഭരതപ്പായി, ബി. ഏ. 675
9. ചണ്ഡാളൻ— കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, ബി. ഏ. ബി. എൽ. 679
10. പലവക 671

വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുക്കൂടം

ഒയ്യാരത്തു ചന്തുമേനോൻ

[1021 ധനു 9-ാം൹ ജനിച്ചു—1075 ചിങ്ങം 23-ാം൹ മരിച്ചു]

(രസിക രഞ്ജിനി)

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൦

പുസ്തകം ൩. കർക്കിടകമാസം ലക്കം ൧൨.

മംഗളം.

ഭുവിചക്രവർത്തിയാണെ-
ന്നവികലമൊരുത്തർപറകേട്ടബലിയേയും
കവിയാശ്ലേഷമെന്നതിക്കും
ത്രിവിക്രമൻവാമനൻജയിക്കട്ടെ.

ജപ്പാൻകാരും അവരുടെ ചക്രവർത്തിയും.

കഴിഞ്ഞ മുപ്പതിൽചില്വാനം സംവത്സരങ്ങളായ ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലത്തിനകത്ത് രാജ്യതന്ത്രവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വ്യവസായവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വേറെ വല്ലതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, സകല ജനങ്ങളേയും വിസ്മയബഹുമാനാകുലചിത്തന്മാരാക്കത്തക്കവണ്ണമായി ലോകത്തിലെ മററു യാതൊരു ജാതിക്കാരുടേതിലും

അന്നേവരെ ഇല്ലാത്തതായ ഒരു മഹോത്കർഷം സമ്പാദിക്കുകയും, വിശേ
ഷിച്ചു യുദ്ധവിഷയത്തിൽ ലോകത്തിലെ സാമ്രാജ്യങ്ങളെയെ
ല്ലാം കീഴടക്കി നികത്തിയും കപ്പലുകളോടി അവയെല്ലാം മേൽ
ക്കോയ്മകളായി വർത്തിച്ചു പോരുന്ന പരമബലികളായ യൂറോപ്യൻമ
ഹാശക്തികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിപ്രബലിയായതെന്നു പേർകേട്ട ത
ങ്ങളോടുകൂടി ഇടയുന്ന കാര്യത്തിൽ മറ്റുള്ള ശക്തികളെ എതിർക്കാ
ലപ്പോഴും പരാക്രാന്തമായ സംഭവങ്ങളിലെത്തിച്ചേരുന്ന ഭൂമിയിലെ നിരന്തരമായിരുന്ന ആ
റഷ്യൻശക്തിയെ കൂസൽകൂടാതെ കടന്നുപിടിച്ചു യുദ്ധത്തിൽ വലി
ച്ചുകളി ഈ കഴിഞ്ഞ പതിനെട്ടുമാസമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന
തും, ഇപ്പോഴും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഭയങ്കരസമരത്തിൽ,
കഴിഞ്ഞതിലേക്കെല്ലാം കൊണ്ടു നോക്കിയാൽ, ഒരു രണാങ്കണത്തിലെ
ങ്കിലും പരാജിതന്മാരാകാതെയാണെന്ന ശത്രുക്കളുടെ കാലാൾപ്പട പക
തിയിലധികവും നാവികസൈന്യം മുഴുവനും പൊടിഭസ്മമാക്കി ആ
ശത്രുശക്തിയെ മൂക്കുകുത്തിക്കുന്നതായിട്ടുമായി സകല ജാതിക്കാ
രേയും അതിശയിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു അത്ഭുതബലവീര്യപരാക്രമങ്ങ
ളുടെ ഒരു മഹിമയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ലോകംമുഴുവ
നും ഹഠാൽകാരേണ വശീകരിച്ചു സകലജനങ്ങളേയും അത്ഭുത
ചിത്തവൃത്തികളാക്കി ചെയ്തിരിക്കുന്നവരും, പൂർവ്വദിക്കിന്റെ വടക്കു
ഭാഗത്തുകിടക്കുന്ന ഒരു ദ്വീപവാസികളും, വിഷ്ണുവിന്റെ ഒ
ൻപതാമത്തെ അവതാരമാണെന്നു നമ്മുടെ പുരാണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്ന ശ്രീ
ബുദ്ധമഹർഷിയുടെ മതാനുയായികളും ആയ ഒരു ചെറിയ ജാതിക്കാ
രേയും, അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ടോഗോ, കയാമ, കുറോകി, ഓകു,
നോഗി, ഒയാമ മുതലായ ഒരു സേനാപതിമാരേയും, പുത്രന്മാരിലെ
ന്നപോലെ തന്റെ പ്രജകളുടെ നേരിലുള്ള നിസ്സീമമായ വാത്സല്യത്താ
ലും പിതാവിലെന്നപോലെ തന്നിൽ തന്റെ പ്രജകൾക്കുള്ള നി
വ്യാജഭക്തിബഹുമാനങ്ങളാലും സർവ്വദാ ശോഭിച്ചുകൊണ്ടു സ
ർവ്വഥാ 'ഭാഗ്യവാൻ' എന്ന പേരിനു മതിയായ യോഗ്യത സമ്പാദി
ച്ച മഹാപുരുഷനായ ആ മികാഡൊ ചക്രവർത്തിയേയും ഇക്കാല
ത്തു ദിവസേന ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഓർക്കാത്തവർ ആരാകുന്നു?

എന്നാൽ പ്രത്യേകിച്ച് ആ ജാതിക്കാരുടെ വിസ്മയജനകങ്ങളായ അനേക ഗുണങ്ങളിൽവെച്ച് ആ അവസരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ പ്രശംസക്ക് അവരെ പാത്രമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പൂർണ്ണമായി പ്രകാശിച്ച് ഒരു വിശേഷഗുണം, അവരുടെ സദാചാരനിഷ്ഠയായിരുന്നു. ഈ ഗുണമാണ് അവരെക്കുറിച്ചു യൂറോപ്യന്മാർക്കു തോന്നിയിരുന്ന ഒരു ബഹുമാനത്തെ ദ്വിഗുണീകരിച്ചത്. അന്യജനങ്ങൾ അല്പം ശങ്കിച്ചിരുന്നതിനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ ന്യായമായ കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി എല്ലായ്പോഴും തിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ധനനാശങ്ങളും അല്ലാതെ മററു യാതൊരു ദോഷവും യുദ്ധം നടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ നിവാസികൾക്കുണ്ടാവേണ്ട, ശത്രുക്കൾക്കുകൂടി ചെയ്യാവുന്ന ആർദ്രമനസ്സോടുകൂടി അവർ ഈ യുദ്ധം നടത്തിവരുന്ന സംശുദ്ധമായവും, എന്നാൽ ശത്രുക്കളെ അമർച്ചചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി യുദ്ധക്കളത്തിൽ വെച്ചു നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അതിനുമാത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും സർവ്വാത്മനാ ഉള്ളതായ കർത്തവ്യകർമ്മജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നതും ആയ ആ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യവും അതിനോടു സർവ്വഥാ യോജ്യമായ വിധത്തിൽ മറെറാരു പ്രകാരമുള്ള കർത്തവ്യകർമ്മജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുതന്നെ ജനിക്കുന്ന വേറൊരു ഗുണമായ ഒരമാനുഷധൈര്യത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമായി പറയപ്പെടാവുന്ന ആത്മനാശത്തിലുള്ള ആ അനാദരവും, നാഗരികത്വത്തിന്റെയും പരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായങ്ങളുടെയും പാരമ്യത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്നു മിഥ്യാഗർവ്വ് നടിക്കുന്നവരായ യൂറോപ്യന്മാരെ എത്രത്തോളം ലജ്ജിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറവാൻ പ്രയാസം. തയ്യാറെടുപ്പുകൊണ്ടും ഐകമത്യംകൊണ്ടും മുതലെടുപ്പുകൊണ്ടും തങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടിവലിപ്പമുള്ള ഒരു കോയ്മയോടു യുദ്ധംനടത്തി സകലരാജ്യങ്ങളുടെയും പ്രശംസാർഹമായ വിജയപതാകകൾ നേടിക്കൊണ്ടുപോന്ന ഇവർ കഴിഞ്ഞ മേയിമാസാവസാനത്തിൽ കൊറിയൻ ഇടക്കടലിൽവെച്ചു റഷ്യൻകോയ്മയുടെ നാവികബലം മുഴുവനും അഡ്മിറൽ ടോഗോ മുഖേന നാമാവശേഷമാക്കിയ വർത്ത

മന്നാം അറിഞ്ഞിട്ടുകൂടി വിജയോന്മാദത്താൽ മനുഷ്യചാപല്യസൂചകമായ വല്ല നാട്യവും പുറത്തേക്കു കാണിക്കയാകട്ടെ മേൽപ്രകാരമുള്ള വല്ല വാക്കും പറയുകയാകട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ അവൎക്കുള്ള ബുദ്ധിയുടെ വിശാലതയും തത്വാവബോധത്തിന്റെ ദൃഢതയും, മനസ്സിന്റെ പക്വതയും ഏതുനിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവർ ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഒരു രാജ്യത്തിലുള്ള ജനങ്ങളെ ആകപ്പാടെ മേൽപ്രകാരം എല്ലാ വിധത്തിലും അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതായ ഒരു ഉത്തമനിലയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു പ്രയാസമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഭരണകൎത്താക്കന്മാർ മിക്കാഡൊ ചക്രവൎത്തിയെപ്പോലെയും റഷ്യാ ചക്രവൎത്തിയെപ്പോലെയല്ലാതെയും ബുദ്ധിപൂൎവ്വകമായും പ്രജകളിൽ സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടുകൂടിയും, രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതായാൽ അത് അത്ര പ്രയാസമുള്ളതാണെന്നും തോന്നുന്നില്ല.

തന്റെ പ്രജകളിൽ വേണ്ടതത്ര വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ പരിപാലിച്ച് നിലനിൎത്തുന്നതിന്നുവേണ്ടി മിക്കാഡൊ ചക്രവൎത്തി അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ കാൎയ്യമായി മനസ്സുവെക്കുന്നുണ്ട്. താനും തന്റെ പ്രജകളും ഒന്നാണെന്ന നിൎവ്യാജഭാവനയോടുകൂടി താൻ ചെയ്യുന്ന സകലഏൎപ്പാടിലും നീതിന്യായത്തെ അനുവൎത്തിച്ചു നടക്കുന്നുണ്ട്. ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആലോചിച്ചു നിഷ്പക്ഷമായ ഉപദേശം ചെയ്വാൻ യോഗ്യതയുള്ള മന്ത്രിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ബുദ്ധിപൂൎവകമായ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമെ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നുള്ളു. അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന കാൎയ്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉള്ളവരെ ന്യായങ്ങൾ സ്നേഹബുദ്ധ്യാ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി അവൎക്ക് ദോഷമുള്ള കാൎയ്യങ്ങളിൽ കൂടിയും അവർ ഒത്താശ ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ ആനുകൂല്യം സമ്പാദിക്കും. സ്വാൎത്ഥപരതയും ദുരഭിമാനവും മിഥ്യാഗൎവ്വും ഇല്ലാത്ത എല്ലാ ഭരണകൎത്താക്കന്മാൎക്കും മേൽപ്രകാരം ന്യായമായ കാൎയ്യങ്ങൾ സാധിക്കാവുന്നതാണെന്നു സൂക്ഷ്മം ആലോചി

ച്ചാൽ എല്ലാവൎക്കും അറിയാവുന്നതും ആകുന്നു. രാജാവു് മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു നീതിന്യായവിത്തും ധൎമ്മതല്പരനും ആയിരിക്കുമ്പോൾ 'യഥാ രാജാ തഥാ പ്രജ' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയ തത്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം മിക്കാഡോ ചക്രവൎത്തിയുടെ പ്രജകളിൽനിന്നു അന്യരാജ്യക്കാർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതിൽ എന്താണു് അത്ഭുതം? തന്റെ പ്രജകളിൽ സകലവൎഗ്ഗക്കാരും പരിശീലനം ചെയ്യുന്ന സദാചാരങ്ങളെല്ലാം ചക്രവൎത്തിയുടെ തീട്ടൂരങ്ങൾ മൂലം ഓരോ വൎഗ്ഗക്കാരും അനുസരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണു്. ജനനം മുതൽ മരണംവരെ ഓരോരുത്തൎക്കും അവരവരുടെ കൎത്തവ്യകൎമ്മങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു ഓരോ തിട്ടൂരങ്ങൾ മൂലം ചക്രവൎത്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതും ആയ ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ ധ്വനി എല്ലാകാലത്തും എവിടെയും അവരുടെ ചെവിയിൽ പതിയത്തക്കവണ്ണം എല്ലാതരം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിലും തദനുരൂപങ്ങളായ ഏൎപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന കുട്ടികൾക്കും ഉയൎന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവാക്കൾക്കും, വ്യവസായക്കാൎക്കും, രാജ്യത്തിലുള്ള എല്ലാതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും, പടയാളികൾക്കും, പിതൃമാതൃഭ്രാതൃപുത്രകളത്രാദികൾക്കും എന്നുവേണ്ട പ്രജകളിൽ ഉള്ള എല്ലാതരം ആളുകൾക്കും അവരവർ ഏൎപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഉത്തമസ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു് ഓരോരുത്തൎക്കു് അനുയോജ്യങ്ങളായ പൌരുഷഗുണങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം മേല്പറഞ്ഞ രാജശാസനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സദാചാരോപദേശങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങളും പത്രികകളും പ്രസംഗങ്ങളും ജപ്പാൻ രാജ്യത്തു് ഏതു പ്രദേശത്തുപോയാലും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണത്രെ. കൂടെക്കൂടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ വക ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അറിവാൻവേണ്ടി അനേകം തിട്ടൂരങ്ങളുള്ളതിൽ പൊതുജനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ചക്രവൎത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള രണ്ടു തീട്ടൂരങ്ങളുടെ തൎജ്ജിമ താഴെ ചേൎക്കുന്നു.

(1)*

നമ്മുടെ പ്രജകൾക്ക

നമ്മുടെ പ്രജകൾ എല്ലാവരും അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടു് അനുസരണശീലമുള്ളവരായും, അവരുടെ സഹോദരസഹോദരിമാരോടു സ്നേഹമുള്ളവരായും ഇരിക്കേണമെന്നാകുന്നു നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാർ അന്യോന്യം പ്രണയമുള്ളവരായിരിക്കണം. സ്നേഹിതന്മാർ പരസ്പരവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയിരിക്കേണം. എല്ലാവരും ആത്മസംയമനവും സത്യസന്ധതയും പരിശീലിക്കണം. ബഹുജനക്ഷേമതല്പരത എല്ലാവൎക്കും വേണം. എല്ലാവരും ജ്ഞാനം വൎദ്ധിപ്പിച്ചും, വൃത്തികളെ ക്രമപ്പെടുത്തിയും, ബുദ്ധിശക്തികളെ പോഷിപ്പിച്ചും മനസ്സിന്നു ഹിതമായും ഉപകാരപ്രദങ്ങളായും ഉള്ള ഗുണങ്ങളെ ഉൽകൎഷപ്പെടുത്തിയും വൎത്തിക്കേണം. ബഹുജനക്ഷേമം വൎദ്ധിപ്പിപ്പാനും ജനസമുദായത്തിന്നു ഗുണപ്രദങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തു ലോകം മുഴുവൻ പ്രകാശമുണ്ടാക്കുവാനും നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കണം. രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇളകാതെ സ്നേഹപുരസ്സരം സൂക്ഷിക്കുകയും രാജ്യത്തിലെ നിയമങ്ങളെ ബഹുമാനപുരസ്സരം അനുസരിക്കുകയും വേണം. ഏതവസരത്തിലും പൊതുജനക്ഷേമത്തിന്നായി കഴിയുന്നതെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കുകയും നീതിന്യായം നിലനിൎത്തുന്ന കാൎയ്യത്തിൽ സേവാപരമായി നിങ്ങളുടെ പൌരുഷവും ധൈൎയ്യവും പ്രദൎശിപ്പിക്കുകയും ആകാശവും ഭൂമിയും ഉള്ളകാലം നിലനില്ക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ രാജവംശത്തെ നിലനിൎത്തി ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുകയും വേണം. മേൽപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ രാജഭക്തിയുള്ളവരും ഉത്തമഗുണവാന്മാരും ആയ പ്രജകളായിത്തീരുന്നതിന്നു പുറമെ നിങ്ങളുടെ ഗുരുകാരണവ

---

*Nineteenth Century and After എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ ജപ്പാനിലെ ഒരു പ്രമുഖനായ Baron Suyematsu എന്ന വിദ്വാൻ ജപ്പാൻ ചക്രവൎത്തിയെ പറ്റി എഴുതിയുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നാണു് ഈ തിട്ടൂരങ്ങൾ എടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

ന്മാരുടെ അതിപ്രശംസിതങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ആയ ഗുണങ്ങ
ളുടെ ഉറവിടങ്ങളായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

(2)

നമ്മുടെ ഔപമ്യങ്ങൾ

യോദ്ധാക്കളായ നിങ്ങളുടെ പരമാധികാരമുള്ള നായകൻ നാ
മാകുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുക. നമ്മുടെ കൈകളും കാലുകളും നി
ങ്ങളാകുന്നു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ കഴു
ത്തും തലയും നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയായ നാം ആകുന്നു എന്നു നി
ങ്ങൾ വിചാരിക്കണം. എന്നാൽ നമ്മൾ പരസ്പരം ഉള്ള സ്നേഹ
ത്തിന്നു മതിയായ അഗാധത ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. പരമോൽകൃഷ്ട
മായ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം നിരന്തരമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണ
വും നമ്മുടെ അതിവിശിഷ്ടന്മാരായ ഗുരുകാരണവന്മാർ നമുക്കു
ചെയ്തിട്ടുള്ള അമിതഗുണങ്ങൾക്കു തക്ക പ്രതിഫലം ചെയ്തു നാം
സൽപാത്രമായി തീരത്തക്കവണ്ണവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പരിപാ
ലനം ചെയ്‌വാൻ നാം ശക്തനാണോ അല്ലയോ എന്ന സംഗതി
യോദ്ധാക്കളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം ശരിയായി ന
ടത്തുമോ ഇല്ലയോ എന്ന സംഗതിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് നില്ക്കുന്ന
ത്. നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിന്നു വല്ല ഹാനിയും സം
ഭവിക്കുന്നപക്ഷം അതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന മനോവേദനയിൽ നമ്മോ
ടുകൂടി നിങ്ങൾ പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ളതും, നിങ്ങളുടെ ബലവീര്യപരാ
ക്രമങ്ങൾകൊണ്ടു ലോകം മുഴുവനും ശോഭിക്കുന്നപക്ഷം അതിനാലു
ണ്ടാകുന്ന ശ്രേയസ്സിൽ നിങ്ങളോടുകൂടി നാം പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ള
തും ആകുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം ശരിയായി ആച
രിച്ചും നമ്മോടുകൂടി ഏകമനസ്സായിനിന്നു രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നി
ങ്ങളുടെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യ
ത്തിലെ ജനങ്ങൾ എന്നെന്നേക്കും സമാധാനവും ഭാഗ്യവും ഉള്ളവ
രായിരിക്കുകയും നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശോഭ വർദ്ധിക്കുകയും
ആ ശോഭ ലോകത്തിന്നു സന്മാർഗ്ഗദർശിനിയായ ഒരു വിളക്കായി പ
രിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. നമ്മുടെ പടയാളികളേ! നി

ങ്ങളെപ്പററി നാം അമിതമായി ആശപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു പ്രത്യേകമായി ഇനിയും ചില ആജ്ഞാപനങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ട്. നിങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന അഞ്ചുവക ഗുണങ്ങൾ പരിശീലിക്കണം: (1) രാജഭക്തിയും സ്വരാജ്യാഭിമാനവും (2) മര്യാദയും ദയയും (3) ധൈര്യവും വീര്യവും (4) വിശ്വാസവും ഉറപ്പും (5) മിതവൃത്തിയും അനാഡംബരവും§

* * * *

മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെനേരെ ഗർവ്വോടുകൂടി വർത്തിക്കരുത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സശ്രദ്ധമായും സദയമായും ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തണം. എല്ലാപ്രവൃത്തികൾക്കും നിസർഗ്ഗസിദ്ധമായ അടിസ്ഥാനം ദയയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേലുദ്യോഗസ്ഥനും കീഴുദ്യോഗസ്ഥനും ഏകമനസ്സായിനിന്നാൽ സാമ്രാജ്യവിഷയകാര്യങ്ങളെ തൃപ്തികരമാകുംവണ്ണം നടത്തുവാൻ കഴിയും'.

മേല്പടി തീട്ടൂരങ്ങളിലെ ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായവും രീതിയും നോക്കിയാൽ അവ ഒരു പിതാവു തനിക്കു പ്രാണസ്നേഹമുള്ള പുത്രന്മാരോടു വാത്സല്യപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളെന്നല്ലാതെ റഷ്യാചക്രവർത്തിയെപ്പോലുള്ള രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കാലിന്റെ അടിയിൽ ഇട്ടു ചവിട്ടേണ്ടവരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പ്രജകളെപ്പോലുള്ളവർക്കു ഒരു ചക്രവർത്തി ആത്മാധികാരപ്രകടനത്തിനുവേണ്ടിമാത്രം കൊടുക്കുന്ന കല്പനകളാണെന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കയൊ? രാജാവും പ്രജകളും തമ്മിലുള്ള ഈ ആന്തരമായ ഐകമത്യമാണ് ജപ്പാൻരാജ്യത്തെ മററു സകലരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും വേറിട്ടുള്ളതായ ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു ഉയർന്നനിലയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്നാണ് സൂക്ഷ്മജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. രാജാവ് പ്രജകളുടേയും രാജ്യത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി നാ

§ മേൽപ്രകാരം ജോടിചേർന്നു പോകുന്ന മാതിരിവക ഗുണങ്ങളുടെ പരിശീലനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നന്മകളെ തീട്ടൂരത്തിൽ സവിസ്തരമായി പ്രസംഗിക്കുന്നു. ആ ഭാഗമാണ് ഇവിടെ വിട്ടിരിക്കുന്നത.

ന്ത്യഭാരം ഏററിരിക്കുന്നു. പ്രജകഠം രാജ്യത്തിന്റെയും രാജാവിന്റെ
യും ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് അവരുടെ
ഭാവം. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ സ്വാത്മസാഹിത്യത്തിൽ വേരൂ
ന്നികിടക്കുന്ന സ്നേഹബുദ്ധ്യാ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികഠംകൊണ്ടല്ലാതെ
സ്വാർത്ഥത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന ദ്വേഷബുദ്ധ്യാ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി
കഠംകൊണ്ടു രാജാക്കന്മാൎക്കു പ്രജകളെ ക്ഷേമകരമാംവണ്ണം പരി
പാലിപ്പാനോ, മേലധികാരികഠംക്കു കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തൃപ്തിക
രമാംവണ്ണം പണിയെടുപ്പിപ്പാനോ, പടനായകന്മാൎക്കു പടയാളിക
ളെ അനുസരണമുള്ള വീരന്മാരാക്കിത്തീൎപ്പാനോ, പിതാക്കഠംക്കു പു
ത്രന്മാരെ ഉത്തമഗുണവാന്മാരാക്കിത്തീൎപ്പാനോ, എന്നുവേണ്ടാ ഒരു
രാജ്യത്തിലെ രാജാവുകൂടെയുള്ള സകലജനങ്ങളും ഏകമനസ്സോടുകൂ
ടി അവരവരുടെ കൎത്തവ്യകൎമ്മങ്ങഠം ഉത്തമരീത്യാ നടത്തി രാജ്യം
പുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിൽ പരസ്പരം വിരോധങ്ങ
ളായി തോന്നാവുന്ന അനേകമായ ശക്തികളെ എല്ലാംകൂട്ടി ഇണ
ക്കി ആ രാജ്യത്തെ ഉപൎയ്യുപരി ശ്രേയസ്കരമായ മാൎഗ്ഗത്തിൽകൂടി ന
യിപ്പിക്കുവാനാവശ്യമായ ആ സാമഞ്ജസ്യമുണ്ടാക്കുവാനോ സാ
ധിക്കുന്നതല്ലെന്നു ഈ അവസരത്തിൽ കണ്ണും ചെവിയും ഉള്ള സ
കലജനങ്ങളും കണ്ടും കേട്ടും പഠിക്കുവാൻവേണ്ടി ജപ്പാൻകാർ ലോ
കമുഴുവനും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പത്രികകളാകുന്നു ഇപ്പോഠം
നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിൽ അവർ സമ്പാദിക്കുന്ന എല്ലാം വിജയങ്ങളും.

സി. എസ്സ് ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

ശ്രീലോകമാസകലമാത്തനുസാഗരത്തി
ലാമോദമോടനിശമുൾക്കിടുംപടിദൈവദൈവത്താൽ
മാമലോകരൊന്നുമതിയാമെയാമചക്രവർത്തി
മേമേലൊട്ടുയൎന്നമൊന്നനാടുജയിച്ചിടട്ടെ.

റായിബഹദ്ദൂർ

ഒ. ചന്തുമേനോൻ.

ഈ മഹാപുരുഷൻ കേരളത്തിലൊട്ടുക്കെന്നല്ല പരദേശങ്ങളിലും ഇത്രമാത്രം പ്രസിദ്ധനാവാനുള്ള കാരണം മര്യാദക്കാരനായ ഒരു മലയാളിയാണെന്നോ, കൈക്കൂലി, ശിപാർശി മുതലായ ഉദ്യോഗമാലിന്യങ്ങളുടെ സ്പർശംപോലും ഏൽക്കാതെ പല താലൂക്കുകളിലുമുള്ള ജനസാമാന്യത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമത്തെ ആക്ഷേപം അപ്രീതിയും അനിഷ്ടവും കൂടാതെ രക്ഷിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടോ, സർക്കാർ വേലയിൽ നിർവ്യാജം യത്നിച്ചു മേലധികാരികളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിച്ചു സബ്ജഡ്ജി ഉദ്യോഗംവരെ ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നോ, റായിബഹദ്ദൂർ സ്ഥാനത്തിന്ന് അർഹനായിട്ടുണ്ടെന്നോ, ഉദാരശീലനാണെന്നോ, സംഗീതരസികനാണെന്നോ, വിനോദപ്രിയനാണെന്നോ, പരിഹാസവിദഗ്ദ്ധനാണെന്നോ, പരമശുദ്ധനാണെന്നോ, ഈ സംഗതികളെകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് സംസ്കൃതം മുതലായ ഭാഷകളിലുള്ള പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടുമാത്രം ചന്തുമേനവനുള്ള പ്രസിദ്ധി മറ്റൊന്നിനെക്കൊണ്ട് കിട്ടുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. കഥകളുടെ വൈചിത്ര്യത്തിന്റെയും ലോകസ്വഭാവപരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും സ്വഭാഷാസ്വാധീനശക്തിയുടേയും നിരന്തരസമ്മേളനത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഇന്ദുലേഖ, ശാരദ എന്ന രണ്ടു സന്താനങ്ങളാണ് ചന്തുമേനവന്റെ യശസ്സിനെ ഇന്നും രക്ഷിച്ചുപോരുന്നത്.

പദ്യകൃതികളിൽ വിശേഷിച്ച് ഭാഷാന്തരീകരണത്തിൽ മാന്യസ്ഥാനം പരേതനായ സി. ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർക്കു കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ഗദ്യകൃതികളിൽ വിശേഷിച്ചു ഹാസ്യരസപ്രയോഗവിഷയത്തിൽ ഉത്തമസ്ഥാനം ചന്തുമേനവനും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പദ്യകാവ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഗദ്യകാവ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു പ്രയാ

സം കുറയുമെന്നു വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിചാരം തെറ്റാണ്. പദ്യകാവ്യത്തിൽ വൃത്തരചനാവൈചിത്ര്യംകൊണ്ടും രസങ്ങൾക്കനുരൂപമായ പദഘടനാപാടവംകൊണ്ടും രസസ്ഫൂർത്തി പൂർത്തിയാവാത്ത ഘട്ടങ്ങളിലും വായനക്കാരെ വശീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നുവരാം. ഗദ്യകാവ്യത്തിൽ ആ വക മായാപ്രയോഗങ്ങൾ ഒന്നും തരമാകുന്നതല്ല. ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെ രസപ്രവാഹം ഏറെക്കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നാടകാദിദൃശ്യകാവ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ പാത്രങ്ങളെ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും അനുരൂപമായി വകതിരിച്ചു വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊടുക്കണം. യുക്തിഭംഗങ്ങളോ അനാവശ്യപ്രസംഗങ്ങളോ അല്പമെങ്കിലും വന്നുപോയാൽ അതു പദ്യകാവ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ ശബ്ദഭംഗിയിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നതല്ല. പൊട്ടുപോലെ താഴ്ത്തിയാലും താഴാതെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂ. സൂക്ഷ്മമായ ലോകപരിചയമില്ലെങ്കിൽ ഈവക ദോഷങ്ങളെ പറ്റിപ്പോകാതിരിപ്പാനും പ്രയാസംതന്നെ. വർണ്ണിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലും കഥയിൽ ദേശകാലങ്ങൾ മാറിവരുന്ന വിഷയങ്ങളിലും അല്ലാതെ കവിമാർഗം പ്രയോഗിച്ചാൽ അഭംഗിയായിത്തീരുന്നതാണ് എളുപ്പം. സംഭാഷണങ്ങളിൽ ആളുംതരവുമറിഞ്ഞു പെരുമാറാത്തതാൽ അലൗകികമാവും. രസക്ഷയവും വന്നുകൂടും. കരതലാമലകംപോലെ ലോകം കണ്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ കേൾക്കാൻപോലും ശബ്ദിച്ചുപോയാൽ അതിന്റെ കോട്ടം വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു നിറക്കിയാൽ മാറുന്നതല്ല. ഈവക ദോഷങ്ങളും വൈഷമ്യങ്ങളും ഒഴിക്കുന്നതിലാണ് ചന്തുമേനവൻ സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയത്തിനുള്ള തെളിവും ഇതുതന്നെയാണ്.

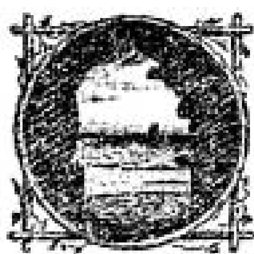
ഈ ചന്തുമേനവനാദ്യംപോലും പാശ്ചാത്യലാളിപ്പിക്കാതെ മലയാളത്തെക്കൊണ്ടു പെട്ടെന്നു ദേശയാത്ര ചെയ്യിച്ചില്ല. അതായതു ഇന്നത്തെ വാഗ്ഭാരം അനവസരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചില്ല. കുറച്ചൊരു നോട്ടക്കേട് ഇന്ദുലേഖയിൽ പറ്റിപ്പോയത് പറ്റിപ്പോയതുതന്നെ. പല ജീവൽപാത്രങ്ങളെയും പേരുമാറ്റാതെ വഴി ശാരദയിൽ അവത

റാം കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വായനക്കാൎക്കു പൊതുവിൽ പൂൎത്തിയായ രസം ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പാത്രങ്ങളുടെ മാതൃകകളായിട്ടു പരിചയമുള്ളവൎക്കു് അധികരസമുണ്ടെന്നല്ലാതെ പരിചയമില്ലാത്തവൎക്കു നോവലിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം രസത്തിന്നു യാതൊരു കുറവുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. അതിന്നു പുറമെ നോവലിലുള്ള പാത്രങ്ങൾക്കു നേരു പകൎപ്പുകളായ ജീവൽപാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല. പല ജീവൽപാത്രങ്ങളുടേയും ഗുണദോഷങ്ങളെ അങ്ങുമിങ്ങും നിന്നെടുത്തു കൂട്ടിച്ചേൎത്തിണക്കി ലോകരീതിക്കനുസരിച്ചു ഒരു പാത്രം കവി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെയാണ് കവിധൎമ്മം. ഇന്ദുലേഖയിലെ സൂരിനമ്പൂരിപ്പാടും ശാരദയിലെ വൈത്തിപ്പട്ടരും കണ്ടൻമേനവനും ഏതുമാതിരി ഹാസ്യരസം പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ചന്തുമേനവന്നു ബഹു സാമൎത്ഥ്യമാണെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. കണിയാർപണിക്കർ ഏടത്തിലച്ചൻ കഴകക്കാരൻ വാരിയർ മുതലായവർ ലോകസ്വഭാവം പ്രതിബിംബിക്കുന്ന ദൎപ്പണങ്ങളാണെന്നുതന്നെ പറയാം. അറിയേണ്ടതായ പല തത്വങ്ങളും സരസമായി പാത്രമുഖേന വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു ചന്തുമേനവന്റെ സഹജമായ സാമൎത്ഥ്യം സൎവ്വതോമുഖമായിത്തന്നെ കാണുന്നുണ്ട്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമകൃതിയായ ഇന്ദുലേഖയുടെ പുറപ്പാടു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു ഗദ്യകാവ്യനിൎമ്മാണംകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധി നേടുവാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു കരുതി വികൃതനോവലുകൾ എഴുതിക്കൂട്ടി സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച പേൎകളുണ്ടു. ദ്രവ്യം സമ്പാദിച്ചവർ ഒന്നുരണ്ടോ? ചന്തുമേനവന്റെ പിന്തുടൎച്ചക്കാരായി മലയാളഭാഷക്ക് അനൎഘമായ ധനം സമ്പാദിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള ആഖ്യായികകാരന്മാർ ഒന്നോ രണ്ടോ!

വിഷമമുടൽമുറിച്ചും ഘോരമേഘം നടിച്ചും
വിഷമനയനനാമീശ്വരൻ പാലയൻ താൻ
വിഷമവികൃതികൾ കാണിച്ചിടിപ്പുള്ള ബാലൻ
വിഷയസുഖമൊഴിച്ചിട്ടേതുമൊന്നാകിടാട്ടെ

മലയാളികളുടെ വിവാഹം

കുറഞ്ഞൊരു കാലമായിട്ടു നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ നിരർത്ഥകതയെയും ദാസ്യതന്ത്രത്തെയുംപററി നിരൂപണം ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ സംഖ്യ വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കുള്ള ഹേതുക്കളെന്തെന്നും, ഇപ്പോഴത്തെ വല്ല ന്യൂനതകളും ഉള്ള പക്ഷം അവയെ പരിഹരിക്കുവാൻ മാൎഗ്ഗങ്ങളെന്തെന്നും ആലോചിച്ചുറയ്ക്കേണ്ട സന്ദൎഭം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളെയും വിവാഹനടപ്പിനെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യവൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒരു കാലത്തും ഐകരൂപ്യം ഉള്ളതായി വിചാരിച്ചുകൂട. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ക്ലിപ്തമായ വിവാഹബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നിരിപ്പാൻ ഇടയില്ല. പുരുഷന്മാരുടെ ഏകപത്നീവ്രതവും സ്ത്രീകളുടെ പാതിവ്രത്യവും ഉൽകൃഷ്ടാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച ജനങ്ങളുടെ മുഖ്യലക്ഷണങ്ങളാണ്. ആദ്യകാലത്തു യഥേഷ്ടമായി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ പരസ്പരസംസൎഗ്ഗം ചെയ്തുവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ക്രമംകൊണ്ട്, ഈ വിധമുള്ള വ്യവസ്ഥ കെട്ട സഹവാസം ആപൽകരവും, നാശഹേതുകവും ആണെന്നു വെളിപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. സ്ത്രീപുരുഷസംസൎഗ്ഗത്തിനു ചില നിബന്ധനകൾ ഏൎപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയായതു് ഈ ദോഷങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ബോധമാണ്. രക്തസംബന്ധംകൊണ്ടുള്ള സാമീപ്യം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനു നിഷിദ്ധമായിത്തീൎന്നതും ഇപ്രകാരമാണ്. എന്നിട്ടും സഹോദരീപുത്രിയെ ഭാൎയ്യയാക്കുന്നത് അശാസ്ത്രീയമല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർപോലും ഇക്കാലത്ത് ഉണ്ടല്ലോ. ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ സഹോദരന്റെ വിധവയിൽ പുത്രോല്പാദനം ചെയ്യുന്ന നടപ്പ് ഒരു കാലത്തു സൎവ്വസമ്മതമായിരുന്നു. അന്യന് ജനിച്ച പുത്രൻ സ്വന്തമകനാണെന്നു സമ്മതി

ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലവും ഹിന്തുക്കളുടെ പൂൎവ്വികന്മാൎക്ക് അപരിചിത മല്ലെന്നു 'ഔരസക്ഷേത്രജശ്ചൈവ' എന്നുള്ള ലിസ്റ്റിൽനിന്നു ഊഹി ക്കപ്പെടാം. വിവാഹബന്ധത്തിന് അയവില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അ വനവന് ജനിയ്ക്കാത്ത മകൻ ഭാൎയ്യാവരന്റെ മകനാകുന്നതെ ങ്ങനെ?

മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ക്രമേണ വിവാഹബന്ധത്തിനു സ്ഥി രതയും ദീൎഘതയും വേണമെന്നുള്ള ആവശ്യം മനുഷ്യസമുദായം മ നസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ചില വൎഗ്ഗങ്ങൾ ബഹുഭാൎയ്യാത്വം അനുവ ദിക്കുകയും, ചിലർ ഏകഭൎത്തൃത്വവും ഏകഭാൎയ്യാത്വവും ഏൎപ്പെടു ത്തുകയും ചെയ്തു. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം ചുരുങ്ങിയ സമുദായങ്ങളിലാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞ ഏൎപ്പാട് നടപ്പിൽ വന്നത്. ഉഷ്ണമേഖലയ്ക്കു സമീ പം വസിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഇടയിൽ സ്ത്രീകൾക്കു യൌവ്വനാരംഭ വും യൌവ്വനനാശവും എളുപ്പത്തിൽ സംഭവിച്ചിരുന്നതുകൊ ണ്ടും, പുരുഷന്മാൎക്കു വിഷയവാസന അധികം ഉള്ളതുകൊണ്ടും, അ നേകഭാൎയ്യാത്വം സൌകൎയ്യപ്രദമായും തീൎന്നു. ലൌകികാവശ്യങ്ങൾ ക്കായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതായ ഈ ഏൎപ്പാട് നിലനിൎത്തുവാൻ മത സ്ഥാപകന്മാരും ജനഹിതം അനുസരിച്ചു പ്രയത്നിച്ചു. പുത്രനില്ലാ ത്ത പുരുഷൻ നരകത്തിൽ പതിക്കുമെന്നും ഈ പതനത്തെ ത ടുക്കുവാൻവേണ്ടി പുത്രോൽപാദനം ചെയ്യുവാൻ ഒന്നിലധികം ഭാൎയ്യ മാരാകാമെന്നും വാദിക്കുന്നതു പ്രയാസമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ പുത്രനി ല്ലാത്ത സ്ത്രീക്കു ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ല.

വിവാഹം ലൌകികമായ ഏൎപ്പാടായിട്ടാണ് തുടങ്ങിയത്. അതിന് ആത്മീകമായ അൎത്ഥം സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു പിന്നീടാണ്.

റോമന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം തുടങ്ങുന്നതിനും പിരിയു ന്നതിനും മതസംബന്ധമായിട്ടു യാതൊരു ക്രിയയും വേണമെന്നു നിൎബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വേദം, സഹവാസംകൊണ്ടുമാത്രം ദാം പത്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. വിവാഹബന്ധം ഒഴിക്കുന്നതും സുഖസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. സ്കോട്ട്ലാൻഡിൽ അദ്യാപി, ഇപ്രകാരമു ള്ള വിവാഹബന്ധം സാധുവാണ്. ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും ത

ത്തിൽ സംസൎഗ്ഗം ചെയ്തതിൽ വെച്ചു ഒരു പുത്രനുണ്ടായിപ്പോയാൽ
വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ
ഈ പുത്രനു ന്യായമായ അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നുവെന്നാണ് സ്കാ
ട്ട്ലൻഡിലെ നിയമം. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വിവാഹത്തിനു മുമ്പു
സ്ത്രീ ഗൎഭം ധരിച്ചിരുന്നാലും, വിവാഹശേഷം പുത്രൻ ജനിച്ചു എ
ന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ടു, അവനു പൂൎണ്ണാവകാശങ്ങൾ കിട്ടുന്നു.
വിവാഹത്തിൽ ഉൽപന്നനായ പുത്രനു തുല്യമായ സ്ഥാനം അന്യ
ഥാ ജനിച്ചവനും കൊടുക്കുന്നതിലേക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഫ്രാൻസിലും
അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പുരുഷനുതന്നെ അമ്മാമനെന്നും
അച്ഛനെന്നും ഉള്ള സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതു നായന്മാരുടെയും മറ്റും
ഇടയിൽ ഇന്നും ഉള്ള നടപ്പാണ്. മഹമ്മദീയന്മാരുടെ ഇടയിൽ
വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തുന്നതു സുകരമാണ്.

അതുമാത്രവുമല്ല, ക്രിസ്ത്യന്മാരും ഹിന്ദുബ്രാഹ്മണരും വിവാ
ഹം ആത്മികമായ ബന്ധം ആണെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നുവെങ്കിലും,
നടപ്പു മറുവിധത്തിലാണ്. 'ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനു
ഷ്യൻ വേർപെടുത്താതിരിക്കട്ടെ' എന്നുള്ള വചനം പള്ളിയിൽവെ
ച്ചു പട്ടക്കാരനും 'എന്റെ സകലവിധമായ ലൌകികസ്വത്തും
ഞാൻ നിനക്കായി അൎപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നുള്ള വചനം മണവാ
ളനും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്ത്യന്മാർ വിവാഹം നടത്തുന്നത്.
എന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ വിവാഹമോചനകേസുകളുടെ സംഖ്യ പ്ര
തിവൎഷം വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ ഈ വചനങ്ങൾ എത്ര
ത്തോളം അൎത്ഥപുഷ്ടിയുള്ളവയാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. ഹിന്ദു
ക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുരുഷനു ഒന്നിലധികം ഭാൎയ്യമാരാകാമെന്നു
വച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരും ഇത് ഒരു ലൌകികബന്ധമല്ലെന്നു
വിചാരിക്കുന്നതായി പറയുന്നത് അവാസ്തവമാണ്. 'ഭൎത്താവാ
യാലവനരികെ ശുശ്രൂഷിപ്പാനൊരുത്തി വേണമതിനായല്ലയോ നി
ജ്ജിപ്പോൾ' എന്നു ഏകപത്നീവ്രതനായ ശ്രീരാമൻ സീതയെ ഉദ്ദേശി
ച്ചു പറഞ്ഞ വാക്ക് ഓൎമ്മിച്ചാൽ വാസ്തവം ഏറക്കുറെ വെളിപ്പെടു
ന്നതും, ഇപ്പോൾ ഉള്ളവർ ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരുന്നതും ആണ്. സഹ

ധർമ്മചാരിണിയായ ഏകപത്നിയായ് ആകാവൂ എന്നുള്ള വ്രതം ഹിന്ദുക്കൾ വിസ്മരിച്ചതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ അപരിമിതങ്ങളാണ്.

ഓരോ മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ പ്രചാരംകൊണ്ട് ഏർപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കാലാന്തരംകൊണ്ടു അർത്ഥശൂന്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു എന്നു മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ക്രിസ്തുമതവും ഇൻഡ്യയിൽ ഹിന്ദുമതം എന്നു നവീനമായ അഭിധാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ബഹുലതയും ജനാചാരങ്ങളെ വശീകരിക്കുകയും, അഥവാ ദൂഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ഇരുന്നുവെങ്കിൽ, വിവാഹബന്ധത്തിനു കല്പിതാർത്ഥം ഒരു വിധത്തിലും അതിന്റെ നടപ്പു വിപരീതമായും, പരിണമിക്കയായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതാധികാരികളും ബ്രാഹ്മണരും, യഥാശക്തി ദുർവ്യയംചെയ്തു ഉത്സാഹത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളവർ അനുഭവിക്കുന്നത്.

ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ അന്യായമായി ഉപദ്രവപ്പെടുത്താതെ, ആജീവനാന്തം ചേർന്നിരിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന കെട്ടുപാടാണ് വിവാഹം. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ എത്രത്തോളം സാധ്യമാക്കുവാൻ കഴിയുമോ, അത്രത്തോളം പ്രാബല്യം വിവാഹബന്ധത്തിനുണ്ട്.

എന്നാൽ വിവാഹം ഒരു വെറും കരാർ മാത്രമാണോ എന്നാലോചിക്കാം. ഞാൻ ഒരു ഭൃത്യനെ നിയമിക്കുന്നതു കരാറാണ്. അവൻ എന്നെ അനുസരിക്കാമെന്നു അവനും, അത്രയുംകാലം അവനു ശമ്പളംകൊടുക്കാമെന്നു ഞാനും, വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നെ അനുസരിക്കാഞ്ഞാൽ അവനെ മാറ്റുവാൻ എനിക്കും ശമ്പളം കിട്ടാഞ്ഞാൽ മാറുവാൻ അവനും, സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അഥവാ കാരണമൊന്നും പറയാതെ അവനെ നീക്കുവാൻ എനിക്കും കാരണം ഒന്നുംകൂടാതെ മാറുവാൻ അവനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ പരസ്പരം നഷ്ടപരിഹാ

രം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നത്. വിവാഹം ഇപ്രകാരമുള്ള ബന്ധമേ ആകുന്നുള്ളൂ?

ഇപ്പോഴുള്ള പരിഷ്കൃതജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം കേവലം കരാറല്ല. വധൂവരന്മാർക്കു പല അവകാശങ്ങളും വിവാഹബന്ധംകൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്നു. ശ്രീപരമേശ്വരൻ ദേഹത്തിൽ പകുതി ശ്രീപാർവ്വതിക്കു പങ്കുവച്ചുകൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നത് എത്രയോ അർത്ഥവത്താണ്. ഐഹികസുഖദുഃഖങ്ങളിലും, സമ്പദാപത്തുകളിലും, വധൂവരന്മാർ പങ്കുകാരാകുന്നു. രാജാവിനേയും പട്ടമഹിഷിയേയും ഒന്നിച്ചു അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഗൂഢാർത്ഥം ഇതുതന്നെയാണ്. ശ്രീരാമന്റെ വനവാസത്തിലും സീത പിരിയാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണ്? 'കുടുംബിനി' 'ഗൃഹിണി' എന്നീവാക്കുകൾ ഭാര്യയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലേ? 'വീട്ടുകാരി' എന്നു നാട്ടുകാർ പറയുന്നതും ഈ അർത്ഥത്തെ സ്വാഭാവികമായി കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ?

റോമന്മാരുടെ ഇടയിൽ കുടുംബത്തിലെ പ്രമാണിക്കു 'കുടുംബപിതാവ്' എന്നും അയാളുടെ കളത്രത്തിനു 'കുടുംബമാതാവ്' എന്നും ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ദേഹംകൊണ്ടു രണ്ടാണെങ്കിലും മറ്റുവിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഏകീഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് സിദ്ധാന്തം. ഭാര്യ പുത്രോൽപാദനയന്ത്രം മാത്രമാണെന്ന് ഇപ്പോഴുള്ള ചില യോഗ്യന്മാർക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർക്കും ഭാര്യയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങൾക്കും പുരുഷന്റെ സ്വത്തിന്മേലവകാശമുള്ളതായി മിക്ക പരിഷ്കൃതവർഗ്ഗക്കാരും സമ്മതിക്കുന്നു.

വിവാഹം കേവലം ഉടമ്പടിയല്ല, ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർക്കും അവരുടെ കുട്ടികൾക്കും ചില അവകാശങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും വിവാഹബന്ധമാണ്, എന്നുള്ള വസ്തുത പ്രായേണ സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

എന്നാൽ മലയാളികളുടെ വിവാഹത്തെ ഈ തോതുവച്ചു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം.

നമ്പൂരിമാരുടെ വിവാഹത്തിന് ഈ ലക്ഷണം ചേരുന്നുണ്ട്. ഒരു നമ്പൂരിയുടെ വിവാഹത്തിനുശേഷം ഭാൎയ്യ ഭൎത്തൃകുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായിത്തീരുന്നു.

മരുമക്കത്തായം അനുസരിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ വിവാഹത്തിന് ഈ ലക്ഷണം പൂൎത്തിയായിട്ടോ ഏകദേശമോ ഉണ്ടോ എന്നു ആലോചിക്കാം.

ഒരു മരുമക്കത്തായ മലയാളിക്കു ഭാൎയ്യയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം എന്തെല്ലാം അവകാശങ്ങളും ബാദ്ധ്യതകളുമാണുള്ളത്?

യഥേഷ്ടം വിവാഹബന്ധം പിരിയുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ദമ്പതിമാൎക്കുണ്ട്. പൂൎവ്വകാലങ്ങളിൽ റോമന്മാൎക്കു ഈദൃശമായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും മഹമ്മദീയനായ ഒരു ഭൎത്താവിനു ഏകദേശം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സകാരണമായും നീതിന്യായക്കോട്ടു മുഖേനയും വിവാഹമോചനത്തിനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. വിവാഹമോചനം ഒന്നുകൊണ്ടും പാടില്ല എന്നുള്ള വിശ്വാസം വിദേശീയന്മാരായ ഹിന്ദുക്കൾക്കും എല്ലാ ബ്രാഹ്മണൎക്കും മാത്രമേ ഉള്ളു. വിവാഹം പിരിയുവാൻ പുരുഷനു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുപോലെ സ്ത്രീകൾക്കുംകൂടി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, പക്ഷെ അത് ഇപ്പോഴുള്ള ഇതരവൎഗ്ഗക്കാരേക്കാൾ സ്വല്പം കൂടുതലാണെന്നും മാത്രമേ നമ്മുടെമേൽ ദോഷാരോപണം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നുള്ളു. ഇതുകൊണ്ടു വിവാഹത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഒരു ഉപകരണം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നു വാദിച്ചുകൂടാ. റോമന്മാരുടെ കീഴ്‌നടപ്പുതന്നെ നമുക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കുന്നു.

പുനൎവിവാഹം ആകാമെന്നുള്ളതു ഏറ്റാട്ടു ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾ ഒഴികെ മറ്റെല്ലാവൎക്കും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകയാൽ അതു നമുക്ക് ഒരു ന്യൂനതയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട.

എന്നാൽ നമുക്കുള്ള കുറവു മേൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വിവാഹം വെറും കരാറിന്റെ സ്വഭാവത്തെ വഹിക്കുന്നു. വിവാഹംകൊണ്ടു വധൂവരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കു ബാദ്ധ്യത

കൾക്കും പറയത്തക്ക പകൎച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഭൎത്താവിന്റെ സ്വത്ത് അവന്റെയും, ഭാൎയ്യയുടെ സ്വത്ത് അവളുടേയും അധീനത്തിൽനിന്നു വിട്ടുന്നില്ല. പുത്രന്മാൎക്കു പിതൃസ്വത്തിന്മേൽ അവകാശം കിട്ടുന്നില്ല.

റോമന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹംകൊണ്ടു ഭൎത്തൃസ്വത്തിന്മേൽ ഭാൎയ്യക്കും ഭാൎയ്യാസ്വത്തിന്മേൽ ഭൎത്താവിന്നും സൎവ്വസാധാരണമായി അവകാശം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഭൎത്താവിന്റെ അധികാരത്തിൽ പെടാതെ ഭാൎയ്യ സ്വാതന്ത്ര്യയായിരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരുവക വിവാഹം റോമന്മാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ വിവാഹത്തിന്നു യാതൊരു നീചത്വവും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തോടുകൂടി ഈ മാതിരി വിവാഹം ക്രമേണ നിഷിദ്ധമായിത്തീൎന്നുവെന്നേയുള്ളു. ഇതു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിവാഹത്തിനുള്ള ഈ ന്യൂനതയ്ക്കു ഒട്ടുമപൂൎവ്വത്വം കല്പിച്ചുകൂട.

ഈ ന്യൂനതയ്ക്കു പ്രത്യേകമായി ഹേതുക്കളില്ലാതില്ല. മരുമക്കത്തായംകൊണ്ടു്, ഭാൎയ്യയ്ക്കു ജനനകുഡുംബത്തിന്മേലവകാശമുള്ളതിനാൽ ഭൎത്തൃസ്വത്തിന്മേൽ അവകാശം അനുവദിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദൎഭം പൂൎവ്വകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുത്രന്മാരുടെ നിലയും അപ്രകാരംതന്നെ. എന്നാൽ കാലാന്തരംകൊണ്ടു്, മരുമക്കത്തായത്തറവാട്ടുകൾ കാരണവന്റെ പൂൎണ്ണാധികാരത്തിൽ വന്നുപെടുകയും, ഭാൎയ്യാഭൎത്താക്കന്മാരുടെ സഹവാസത്തിന്നു സ്ഥൈൎയ്യവും ദാൎഢ്യവും വൎദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ പൂൎണ്ണതയ്ക്കു അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ ഉപകരണംകൂടി അനുഗ്രാഹ്യമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. നാഞ്ചിനാട്ടു വെള്ളാളന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ സംസ്ഥാനത്തു ചില പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഈഴവരും ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരാകയാൽ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഭാൎയ്യയ്ക്കും പുത്രന്മാൎക്കും ഏതാനും അവകാശങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ ആചാരത്തിന്റെ പ്രാബല്യം നീതിന്യായക്കോടതിക്കാരും ആദരിച്ചുവരുന്നു. മരുമക്കത്തായക്കാരായ ഇതരവൎഗ്ഗക്കാൎക്കും ഈ വിധമെങ്കിലുമവകാശം നിയമപ്രകാരം സിദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം

നമ്മുടെ വിവാഹത്തിനുള്ള മുഖ്യന്യൂനത പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

എം. രാമൻതമ്പി, ബി. എ. എം. എൽ.

ഇന്ദ്രജാലം

1. ക്ഷതിയററൊരുകൊച്ചിനാട്ടുശേഖര-
ക്ഷിതിനാഥൻമുറപോലെകാത്തകാലം
അതിചിത്രമൊരിന്ദ്രജാലമുണ്ടാ-
യതിനെപ്പററിയൊളുക്കിയെഴുതിടുന്നേൻ.

2. പരദേശിപരംപുകഴ്ന്നചീതാം-
ബരനാഖ്യൻ, പടുവിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രി
സരസംമലയാളനാട്ടുചുററി-
പ്പുരമെത്തൊഴ്ചുതിരുമിക്കവെക്കം.

3. ഒരുനാളെറണാകുളത്തുനിന്നി-
ട്ടരചൻകൊച്ചിയിലേക്കുപോയിടുന്നോറം
പരമാകടലൊത്തകായൽമദ്ധ്യ-
ത്തിരയിൽക്കണ്ടിതുചന്തമാണിതെന്ത.

4. പലപാട്ടുകൾപാവപാത്രജാലം
ചിലയന്ത്രംചിലതന്ത്രമെണ്ണമററ
വിലസുന്നവിരിപ്പിലിപ്രകാരം
പലതും വെച്ചതുപട്ടുതണ്ടിരിപ്പു.

5. ഇരുവശംവിനോദനൊട്ടുമുക്കാട്ട-
ന്നിരുമൊഴ്ചുനനു, പകിട്ടുചെല്ലിടുന്ന
അതുകണ്ടരചൻതിരിഞ്ഞുമൊട്ടിൽ
ഉച്ചമന്ത്രിതന്മാരൊടൊക്കെനോക്കി.

6. എഴുന്നേറ്റവനരച്ചെരിപ്പുകാല്ക്കി-
ട്ടെഴുമായാളധരബോട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി
അഴകിൽപ്പരദേശിപിട്ടുകാട്ടും
പുഴയിൽക്കരെക്കുനാടയായ് നടന്നുചെന്നു.

7. അടിയെന്നോ വന്നു നിവെച്ചിട്ടുമ്പോ
ളിടിമുന്നുചിലകൾ ഉതിർന്നിടുന്നു
വടിവോടവനെത്തിയപ്പോഴുമ്ലൂം
പിടികിട്ടപ്പെടിവാണിഭങ്ങൾമുങ്ങി.

8. ഒടുവിൽപ്പരദേശികായലിങ്കൽ
കടുമഞ്ഞുന്യൂവരെല്ലാമാണ്ടുപോയി
പടുവാംപരനല്പ്പാട്ടുത്തുക്കളൂ-
പ്പെട്ടമാമ്പ്രാഹ്മണനെപ്പിടിച്ചുചെകി.

9. കരയുംപ്രദീപ്തനാകനിജത്തുപിന്നെ-
ക്കരെയെത്തിപ്പൂതിനാട്ടുബോട്ടുകേറി
പരദേശിയെയാദരിച്ചുവീണ്ടും
ധരണീശൻനലമോടുസൽക്കരിച്ചു.

10. തരമോടഥകൊച്ചിപൂകിറങ്ങി-
ട്ടരചൻവാണിഇരക്ഷധാനിയിങ്കൽ
നരനായകനാദരിച്ചുപിന്നാം-
ബരനായൻപരിഇഷ്ടിപൂണ്ടിരുന്നു.

11. ബഹുധാടിയിലിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രം
ബഹുലാബ്ധമിതെന്നശാസ്ത്രിമാർക്കി
ബഹുധാബാഹ്യംവിചിത്രമെന്നാവ-
ബ്ബഹുമാനിച്ചുസംചെയ്യുന്നുവരം.

12. ഇവനൊന്നടെനാട്ടുകാരനെന്നൊട്ടും-
ട്ടിവശിഷിച്ചവനെന്നിതൂർന്നാലി
അവനിപതിചൊന്നവരവർകൾപ്പി-
ല്ലിവനെന്നാൻവിനയത്തൊടമനുഷ്യൻ.

13. അഥവാല്ലുമൊന്നുകാട്ടുകെന്നായ്
പ്രഥമാനലിജനാഗ്രഹിച്ചരല്ലു
പ്രഥമംനൃപനൊട്ടുചൊന്നവാക്കൽ
ഗ്രഥനംചെയ്തുപറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞുവിദ്വാൻ

14. പകരന്നിതുനേരമന്തിയാവും
പകലുണ്ടിട്ടനക്കരയ്ക്കുപോണം
സകലംശ്രുതമായിടട്ടെയെന്നാൻ
സകലർക്കുംപ്രിയമോടട്ടമന്നാളൻ

15. അമരന്നുകഴിഞ്ഞുകൂട്ടെയുമെല്ലാ-
രമരാതാല്പൂജിച്ചമന്ത്രമെന്ന്യ
കമരൻമുതലായവരൊട്ടുകാഴ്ച
ക്രമമായെഴ്ത്തികൊടുത്തുഇഷ്ടിയാലി

16. ചൊവതിങ്ങളിരാതാമസിച്ചവാറേ
കരകാർവന്നുനിറഞ്ഞിതംബരത്തിൽ
മുറകികട്ടുകാറൻകാറ്റുചുറ്റും
ശവമട്ടാമിടിമിന്നലുംതകർത്തു.

17. മഴപെയ്തുതകർത്താരമായ്തുടങ്ങി
പുഴപൊങ്ങികടലുംകലങ്ങിവിങ്ങി
അഴികായലുമൊന്നുപോലിണങ്ങി
വഴിമുങ്ങിപുരപാടവപുഴങ്ങി.

18. കരകായലിലാണ്ടുപോയിമുററം
തിരയായ്ക്കാവിലകത്തിനുള്ളുമുററം
അരമനകൾമരുവുന്നസൌധവീഥി
നിരയൊന്നിൽപ്പടിയോളമായിവെള്ളം.

19. പ്രളയാഗമമോന്നമുക്കുമീച്ചാൻ
കളയാനൊള്ളൊരു കാലമായിതെന്തോ?
ഇളകുംകരളോടിവണ്ണമോർത്താ-
നിളകൽപ്പാൻപിറകിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രി.

20. കുമരൻമുതലായവരൊട്ടുകാര-
ക്രമമായ്ക്കണ്ടമഹാജലാഗമത്തിൽ
ക്ഷമവിട്ടുവലിച്ചുകേററിമാട-
ക്ഷമകൾപ്പാന്റെയടുത്തുവൊട്ടണച്ചു.

21. അതിലേഴുപ്പട്ടർമുമ്പുകേറ-
ന്നതിനായിട്ടുജനാലവാതിലൂടേ-
ധൃതിയോടുകടന്നുചാടിയോടി
പതിയത്തപ്പൊഴൊരൊളുന്നതാണ്ടി.

22. ഇതിലൊന്നുകഠാച്ചുറമ്പുരന്തം
മതിമോഹിപ്പിനെയമതിനുമുമ്പു
ധൃതികൊണ്ടുമനസ്സിലായികാഴ്ച
ധൃതികൂട്ടിലുളുകൊണ്ടുമാരൊരാൾ.

23. അവർമോടിമറപട്ടരെപ്പിടിച്ചു-
ള്ളവനെപ്പൊളുതിരിച്ചറിഞ്ഞുവിപ്രൻ
അവനാമറിമായമുഖ്യകർത്താ-
വവനാകുന്നമഹേച്ചെറിപ്പുകാരൻ.

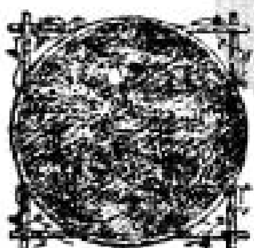
24. മഴയില്ലൊന്നുകാററുമില്ലകാറി-
ല്ലുഴലേറനിടിയില്ലമിന്നലില്ല
പുഴപൊങ്ങലുമില്ലണൊട്ടുമില്ല-
പ്പൊഴുതേറുംകവലമിന്ദ്രജാലമെല്ലാം.

25. ചേരമനല്ലൂർക്കഞ്ചുകത്താ-
വാരാണെന്നതറിഞ്ഞീടാതെ
പോരയ്യോ ഞ്ഞപ്പോട്ടനെന്നാ-
ത്തരമോതനാണിശ്ചാടിവിപ്രൻ.

സാമൂതിരിപ്പാടും പറങ്കിഅമരലും

തമ്മിലുണ്ടായ

ആദ്യത്തെക്കൂടിക്കാഴ്ച

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1498-ാമാണ്ട മേയ്മാസം 19-ാംനു-
യകനു വാസ്ക്കോഡിഗാമയെന്ന പ്രസിദ്ധനാ
യ പറങ്കിഅമരാള കോഴിക്കോട്ട തുറമുഖത്തെ
ത്തിയത്. ഇൻഡ്യയിലെ രാജാക്കന്മാൎക്ക മേൽ
വിലാസംവെച്ചതായും പോർട്ടുഗലിലെ രാജാവ്
എഴുതീട്ടുള്ളതായും ഉള്ള എഴുത്തുകൾ കൈവശമായിരുന്നു അമരാളിന്റെ
വരവ്. എത്തിയ ദിവസം കരയ്ക്കിറങ്ങിയില്ല. മരണശിക്ഷ വിധിക്ക
പ്പെട്ടവരിൽ ചിലരെ പോർട്ടുഗലിൽനിന്നു വാസ്ക്കോഡിഗാമ കൂടെ
ക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ ഒരാളെ കാൎയ്യങ്ങൾ
അറിഞ്ഞുവരുവാൻ വേണ്ടി പിറേറദിവസം കരയ്ക്കുവിട്ടു. മരണശിക്ഷ
വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇവർ ആപൽകരങ്ങളായി വരാവുന്ന വല്ല ഉദ്യമ
ങ്ങളും നിറവേററിയാൽ ഇവൎക്ക മാപ്പുകൊടുക്കണമെന്നാണത്രെ പോർട്ടു
ഗൽഗവർമ്മെണ്ടു നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോഴത്ത
ന്നെ അവന്റെ വികൃതവേഷം കാണ്മാനായി നാട്ടുകാർ ചെന്നു പൊ

തിങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ട്യൂണിസ്സിലെ രണ്ടു കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരാൾ അവനെ കണ്ട് സ്പെയിൻരാജ്യക്കാരനാണെന്നു ധരിച്ചു. സ്പെയിനിലെ ഏതുപ്രദേശത്തുനിന്നു വരുന്നു എന്നു സ്പാനിഷ് ഭാഷയിൽ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ താൻ പറങ്കിയാണെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട് അവനെ ആയാൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി സല്ക്കരിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തു. പിന്നീട് ആയാളുടെ കൂടെ പറങ്കി കപ്പലുകളിലേക്കു പോയി അമരാലിനെ കണ്ടു. കോഴിക്കോട്ടുരാജ്യത്തു പ്രധാനമുതലെടുപ്പു കടൽച്ചരക്കുവ്യാപാരമായതുകൊണ്ടു രാജാവിനു പറങ്കികളുടെ വരവു സന്തോഷകരമായിരിക്കുമെന്നും മറ്റും അറിയിച്ചു. പിന്നെ അമരാൽ തന്റെ ആൾക്കാരിൽ രണ്ടു പേരെ ഈ കച്ചവടക്കാരന്റെകൂടെ കരയ്ക്കയച്ചു. കച്ചവടക്കാരന്റെ പേർ മോൻസെയ്ദ് എന്നാണ്. കോഴിക്കോട്ടു രാജാവിന്റെ യശസ്സമൃദ്ധിയെപ്പറ്റി കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു പറങ്കിരാജാവ് അന്യോന്യസൌഹാർദ്ദത്തെയും ഐക്യമത്യത്തെയും ഇച്ഛിച്ചു തന്റെ കപ്പിത്താന്മാരിൽ ഒരാളെ അയച്ചിരിക്കയാണെന്നു പറവാൻ അമരാൽ അവരോടു ശട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. സാമൂതിരിപ്പാട് അവരെ വഴിപോലെ സല്ക്കരിക്കയും അക്കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു തുറമുഖത്തു കപ്പലുകൾ നില്ക്കുന്നതിന്നു രക്ഷയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു താൻ താമസിച്ചിരുന്ന പന്തലായിനിക്കൊല്ലത്തു* കപ്പലുകൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ അമരാലോടു താല്പര്യപ്പെടുകയും തന്റെ മാല്യമികളിൽ ഒരാളെ പറങ്കികൾക്കു വഴികാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻവേണ്ടി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽപിന്നെ സാമൂതിരിപ്പാട് അമരാലെ തന്റെ മുമ്പാകെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻവേണ്ടി ഒരു കോത്തുവാളെ അയച്ചു. കോത്തുവാൾ അക്കാലത്തു മജിസ്ത്രേട്ടുദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു.

പറങ്കികൾ കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ അവരെ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ പല്ലക്കുകൾ തയ്യാർ. അകമ്പടിക്കു നായന്മാരായ പട്ടാളക്കാർ തയ്യാർ. അവരെ മുഖ്യമായ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ

* കൊല്ലം, കൊയിലാണ്ടി.

ശിവപുരത്തിലേക്കാണ് ആദ്യം കൊണ്ടുപോയത്. അമ്പലത്തിന്റെ
മാതിരിയും അവിടത്തെ ചില കൊത്തുപണികളും രൂപങ്ങളും അ
വർ കണ്ടപ്പോൾ അത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളിയാണെന്ന് അവ
ർ അന്ധാളിച്ചുപോയി. പൊക്കിളിന്റെ മേൽഭാഗംവരെ ന
ഗ്നന്മാരായും പട്ടുടുത്തവരായും പൂണൂൽ ഉള്ളവരായും നാലുപേർ
ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പറങ്കികളെ
പുണ്യാഹം തളിക്കുകയും, എന്തോ മധുരമുള്ള പടികൾ അവർക്കു
കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്പലത്തിന്റെ ചുമരുകളിൽ ഉണ്ടായി
രുന്ന ചിത്രമെഴുത്തുകളും ശ്രീകോവിലും അതിന്റെ വീതികുറഞ്ഞ
പിച്ചളവാതിലുകളും സോപാനവും പറങ്കികൾക്കു കൌതുകത്തെ
ജനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ശ്രീകോവിലകത്തുള്ള ഇരുട്ടുകൊണ്ട് അവർക്കു
വിഗ്രഹം തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അകത്തുകടന്നു നോക്കു
വാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു ശാന്തിക്കാർക്കു മാത്രമേ പാ
ടുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞ് അവരെ വിലക്കി. ശാന്തിക്കാർ വന്ന ആരാധ
നയുടെ ഇടക്ക് 'മഹാദേവ' എന്നു പറഞ്ഞതു യേശുവിന്റെ മാതാ
വായ 'മേറായ' എന്നു പറങ്കികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. 'മാതാവിന്റെ
കുർബാന'യാണ് നടക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചു ക്രിസ്തീയരീതിയിൽ
അവർ ദേവാഭിവന്ദനവും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു മറ്റൊരു ക്ഷേത്ര
ത്തിലേക്കും ആവഴി രാജധാനിയിലേക്കുമാണ് പറങ്കികൾ പിന്നെ
പോയത്. പോകുംവഴിക്കെല്ലാം വാദ്യഘോഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അകമ്പടിക്കാരായ നായന്മാർ വാളുകൊണ്ടു വഴി വിലക്കി പുരുഷാര
ത്തെ ഒതുക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പറങ്കികൾക്കും കൂട്ടുകാർക്കും കടന്നു
പോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ തിരക്കു ഉണ്ടായിരു
ന്നു. കോവിലകത്തിന്റെ പടിക്കൽ [illegible]ന്മാർ എതിരേല്ക്കു
വാൻ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു. അകത്തു കടന്നു പള്ളിയറയുടെ സമീ
പത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കഴുത്തു മുതൽ മുട്ടുവരെ പട്ടു ധരിച്ചൊരു
വൃദ്ധൻ പുറത്തുവന്നു ഗാമയെ ഗാഢാശ്ലേഷം ചെയ്തു. ഈ വയോ
ധികൻ ബ്രാഹ്മണരിൽ മുഖ്യനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഗാമയുടെ കയ്യു
പിടിച്ചു ഒപ്പം നടന്നു. പിന്നെ ചെന്നത് സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ തിരു

ഷൎവിശേഷമാണ്. പള്ളിയറ വിശാലമായ ഒരു മുറിയായിരുന്നു. അ
വിടെ ഇരിക്കാനുള്ള ബെഞ്ചുകളും ഒരു നിരയായിട്ടാണ് ഇട്ടിരുന്നത്.
നിലമുഴുവൻ പട്ടു വിരിച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, ചുമരുകളി
ലെല്ലാം നീരാളംകൊണ്ടു വിതാനിച്ചിരുന്നു. രത്നഖചിതമായ ഒരു
ചെറിയ കിരീടം സാമൂതിരിപ്പാട് ശിരസ്സിൽ ധരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ കുപ്പായം പട്ടും വളരെ സ്വൎണ്ണക്കുടുക്കുകളും ഉള്ളതും ആ
യിരുന്നു. കാതിൽ വളരെ വിലപിടിച്ച കല്ലുവച്ച കടുക്കനും വിരലു
കളിൽ കല്ലുവെച്ച മോതിരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദീൎഘകാ
യനും സുമുഖനും ഗംഭീരനും ആയിരുന്നു. ഗാമ അദ്ദേഹത്തെ നാ
ട്ടാചാരപ്രകാരം അഭിവന്ദിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം
സമീപത്തുള്ള ഒരു ആസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു. മറ്റുള്ള പറങ്കികളും
ഇരുന്നു. പിന്നീട് അവരുടെ കൈകാൽ കഴുകുവാൻ വെള്ളവും
അവൎക്ക് ഭക്ഷിപ്പാൻ പലതരം പഴങ്ങളും അവരുടെ മുമ്പിൽ കൊ
ണ്ടുപോയി വച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം വന്നകാൎയ്യം പറവാനായി
ഗാമയോട് സാമൂതിരിപ്പാട്ടു ചോദ്യം ചെയ്തു. എന്നാറെ തന്റെ പാ
ട്ടിൽ ഈ വക കാൎയ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പരസ്യമായി സംസാരിക്കുന്നത്
പതിവില്ലെന്നും സ്വകാൎയ്യമായി രാജാവിനോടോ മന്ത്രിമാരോടോ പ
റഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നും ഗാമ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ രാജാ
വ് കുറെക്കൂടി കൗതുകമുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും ഗാ
മ അവിടെച്ചെന്നു തന്റെ യജമാനനായ ഇമ്മാനുവൽ രാജാവ
ക്കോഴിക്കോട്ട് രാജാവിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രാബല്യത്തെയും ഇന്ത്യ
യിലുള്ള അപൂൎവ്വപദാൎത്ഥങ്ങളേയുംപറ്റി കേട്ട സ്നേഹസഹായങ്ങ
ളെ കാംക്ഷിച്ച് മാനത്തിനും ലാഭത്തിനും ഹേതുകമാകുംവണ്ണം ര
ണ്ടു നാട്ടുകാരും പരസ്പരസംസൎഗ്ഗം ഉണ്ടാവാനുള്ള അഭിലാഷത്തോ
ടുകൂടിയും വിവരങ്ങളും എഴുതീട്ടുള്ള എഴുത്തുകളോടുകൂടിയും വന്നിരി
ക്കയാണ് എന്നു രാജാവിനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ രാജാവ് വളരെ സ
ന്തോഷത്തോടുകൂടി അവസ്ഥകളും ധരിക്കുകയും പറങ്കിരാജാവിനെ
തന്റെ സഹോദരനെപ്പോലെ വിചാരിക്കുന്നതാണെന്ന് അരുളി
ച്ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അയാൾക്കുവേണ്ടി ശട്ടം കെട്ടീട്ടുള്ള

ലേഖത്തോട് ഗാമയെ കൂടികൊണ്ടുപോകുവാൻ കൊത്തുവാൾക്കു കല്പനയും കൊടുത്തു. പട്ടണം വലുതായിരുന്നുവെന്നും വീടുകൾ ഒരോരോ തോട്ടങ്ങളിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നോടൊന്ന് തൊട്ടുവല്ലായിരുന്നുവെന്നും അവ ആകപ്പാടെ ക്ഷുദ്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും രാജാവിൻെറ രാജധാനികൾ മാത്രമെ കല്ലുകൊണ്ട് പണി ചെയ്യിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളുവെന്നും ധനപുഷ്ടികൊണ്ടും അധികാരംകൊണ്ടും കോഴിക്കോട്ട് രാജാവു അയൽ രാജാക്കന്മാരെക്കാൾ പ്രബലനായിരുന്നുവെന്നും ഗാമതന്നെ കോഴിക്കോടിനെപ്പററി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞതിപ്പോൾ തിരുമുൽക്കാഴ്ചയോടുകൂടി പറങ്കിരാജാവിൻെറ എഴുത്ത് ഗാമ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു സമർപ്പിച്ചു. തിരുമുൽക്കാഴ്ച രാജാവിന്നു തൃപ്തിയായില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കപ്പലോട്ടത്തിൽ പല വിഘ്നങ്ങളും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അധികമൊന്നും കരുതികൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ലെന്നും പറങ്കിരാജാവിൻെറ സ്നേഹത്തിന്ന് അടുത്ത തിരുമുൽക്കാഴ്ച യാതൊന്നും ഇല്ലെന്നും ആദായത്തെ ഇച്ഛിക്കുന്ന പക്ഷം പറങ്കി രാജ്യത്തുനിന്നു കൊല്ലംതോറും ചരക്കുകൾ കേററിവരുന്ന കപ്പലുകളിൽനിന്ന് ആയതു ലഭ്യമാണെന്നും ഗാമ രാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നു തന്നെയുമല്ല തൻെറ രാജാവിൻെറ എഴുത്തു മഹമ്മദീയരെക്കൊണ്ടു വായിപ്പിക്കരുത് ഇരിക്കണമെന്നും എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ തൻെറ വിരോധികളാണെന്ന് മൻസെയ്ദ് തനിക്ക് അറിവുതന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഗാമ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എഴുത്തു തർജമ ചെയ്വാൻ മൻസെയ്ദിനെതന്നെ രാജാവ് ഏല്പിക്കുകയും മഹമ്മദീയരുടെ വഞ്ചനകളെ കരുതികൊള്ളാത്തതിനെപ്പററി രാജാവ് അയാളെ ദേഷ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പറങ്കികളുടെ നാശം വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി മഹമ്മദീയർ രാജസ്വന്തമായ കോഴിക്കോട്ടു സ്വാധീനത്തിൽവച്ചു ഗാമ വണിഗ്വേഷം കെട്ടി നടക്കുന്ന ഒരു കടൽക്കള്ളനാണെന്നും ചാരപുരുഷനാണെന്നും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള ദ്വേഷത്താലും പറങ്കികളു

ടെ വരവു നിമിത്തം തങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തിന്ന് ഊനം വന്നെങ്കി
ലൊ എന്ന ഭയത്താലും ആകുന്നു ഇവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തത്. മ
ഹമ്മദീയരുടെ ശൌര്യം സഹിക്കവയ്യാതെകണ്ടും അവരിൽനിന്നു
വസൂൽ ചെയ്തിരുന്ന ചുങ്കങ്ങൾ പൊയ്പോയെങ്കിലൊ എന്നുള്ള ഭ
യംകൊണ്ടും സ്പെയിൻ നാട്ടുകാർ കീഴടക്കുക നിമിത്തം ആഫ്രിക്ക
യിലുള്ള മഹമ്മദീയൎക്കു കഷ്ടതകൾ പലതും സംഭവിച്ച അനൎത്ഥങ്ങ
ളെ ഓൎത്തു ഭയപ്പെട്ടും പറങ്കിരാജാവു കൊടുത്തയച്ച നിസ്സാരമായ
കാഴ്ചയാൽ വെളിപ്പെട്ട ദാരിദ്ര്യത്തെ വിചാരിച്ചും പറങ്കിക്കപ്പ
ലുകൾ കൊണ്ടുവന്ന ചരക്കുകളുടെ മൌല്യഭ്രമത്തെക്കണ്ടും മററു വല്ല
രാജാക്കന്മാരുടെയും അടുക്കൽ പോകുമെന്നുള്ള മഹമ്മദീയരുടെ ഭീ
ഷണികളെ കേട്ടും, അങ്ങിനെയായാൽ അവരുടെ കച്ചവടത്തിൽ
നിന്നു തനിക്കു കിട്ടിവന്നിരുന്ന ലാഭം ഇല്ലാതെയായിപ്പോകുമെന്നു വി
ചാരിച്ചും സാമൂതിരിപ്പാട് ഒടുവിൽ ഇളകിവശരായി, സ്നേഹവാക്കു
കൾ പറഞ്ഞു കപ്പലുകൾ കരെക്കടുപ്പിക്കുകയും കപ്പപ്പായ
കൾ ജപ്തിയായി വാങ്ങുകയും ചെയ്വാൻ ശട്ടംകെട്ടി കൊത്തുവാളെ
ഗാമയുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ അധികകാ
ലം സാമൂതിരിപ്പാട് താമസിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം കപ്പലുകൾ തിരിയെ
യൂറോപ്പിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഗാമ കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന അ
യാളുടെ അനുജനോട് ഏല്പ്പിച്ചു ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒട്ടു
റെ വാഗ്വാദം കഴിച്ചതിൽ പിന്നെ ചരക്കുകൾ ഇറക്കാമെന്നും അ
വകൾ വില്പാൻ ആളുകളെ അയക്കാമെന്നും സമ്മതിച്ചു കപ്പലി
ലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. കൊത്തുവാളുടെ നടവടി തൃപ്തികര
മല്ലായിരുന്നുവെന്നും മററും ഗാമ ആവലാധി പറഞ്ഞതിന്നു രാജാ
വു നല്ല ഭംഗിയായ വാക്കുകൾ പറയുകയും അഴിവ് അധികം
കൊഴിക്കോട്ടുണ്ടെന്നു ഭാവിച്ചു ചരക്കുകൾ അവിടെക്കയക്കുവാൻ ആ
വശ്യപ്പെടുകയും ആണ് ചെയ്തത്.

ഗാമ തടസ്ഥമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ ഒരാൾ ദിവ
സേന രണ്ടും മൂന്നും ആളുകളെ അയച്ചു നഗരത്തിലെ സമാചാര
ങ്ങൾ അറിയവേണ്ടായിരുന്നു, അവിടെ വിശേഷിച്ചു ഒന്നും ഉണ്ടാവാ

ില്ല. തന്റെ വകയായിട്ട് ഒരു എജണ്ടിനെ സ്ഥിരമായി കോഴിക്കോട്ടു നിൎത്തുവാൻ ഗാമ രാജാവിനോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ രാജാവ് കുപിതനായി ഗാമയുടെ ആൾക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെ ബന്ധാവസ്ഥയിൽ നിൎത്താനും പറങ്കികളുടെ ചരക്കുകൾ എല്ലാം ജപ്തിചെയ്വാനും കല്പിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞിട്ടും തന്റെ ആൾക്കാരെ വിട്ടയക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പുറദിക്കുകളിൽനിന്നു ചരക്കു കയററി വന്നിരുന്ന നാട്ടുകപ്പലുകളിൽ ഉടനെ വന്നതായ ഒന്നിനെ എതിരേററ് അതിൽനിന്നു പ്രധാനികളായ ആറാളുകളെ പിടിച്ചു പുറംകടലിൽ പോയി കിടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നിടയിൽ രാജാവിന് ഒരു എഴുത്ത് എഴുതുന്നതുവരെ മാത്രമെ താൻ പിടിച്ച പറങ്കികളെ നിൎത്തുകയുള്ളുവെന്നും അതിനാൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ പിടിച്ചതു വളരെ ആശ്ചൎയ്യം തന്നെയെന്നും രാജാവ് ഗാമയെ അറിയിച്ചു. അപ്രകാരംതന്നെ പിറേറ ദിവസം പിടിച്ച രണ്ടു പറങ്കികളെ ഒരു എഴുത്തോടുകൂടി കപ്പലിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. ചരക്കുകൾ വിട്ടുകൊടുത്തതും ഇല്ല. അവ അമരാൽ നിശ്ചയിക്കാൻ പോകുന്ന എജണ്ടിനു വില്പാനായി വച്ചിരിക്കയാണെന്നായിരുന്നു എഴുത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നത്. താൻ എജണ്ടിനെ നിശ്ചയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ചരക്കുകൾ വിട്ടുകിട്ടുന്നവരെ താൻ പിടിച്ച ആളുകളെ വിട്ടയക്കുന്നതല്ലെന്നും ഗാമ മറുപടി പറഞ്ഞു. പറങ്കികൾ നിമിത്തം തനിക്കു പ്രാണഹാനി വരുമെന്നും അതുകൊണ്ടു തന്നെക്കൂടി പോൎത്തുഗലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെന്നു പിറേറ ദിവസം മൊൻസെയ്ദ് കപ്പലിൽ വന്ന് അമരാളോടു യാചിച്ചു. പറങ്കികൾ സമ്മതിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ ചരക്കുകൾ എല്ലാം എഴു വള്ളങ്ങളിൽ ആയി കേററി രാജാവ് പറങ്കികൾക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തുവെങ്കിലും ഗാമ അവയെ കൈക്കൊണ്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കോഴിക്കോട്ടു രാജാവ് തന്നോടു കാണിച്ച അപമൎയ്യാദയുടെ സാക്ഷികളായി മലയാളികളെ പോൎത്തുഗലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയാണെന്നും പറഞ്ഞു പീരങ്കികളെക്കൊണ്ടു വള്ളങ്ങൾ വെടിവെച്ച് ഓടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

മലയാളത്തിലുള്ള മറെറാരു തുറമുഖത്തുനിന്നു രാജാവിനു അ

ല്ല വരകളുള്ള കൈയ്യെഴുത്ത് പിന്നീട് ശമ്മ എഴുതി അയച്ച് അച്ചു ടിപ്പിച്ചശേഷം അവിടെനിന്നു യൂറോപ്പിലേക്കു തിരിച്ചു.

പുതെഴത്ത് ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.

സംഭാഷണം

'ജിഹ്വാഗ്രേ വർത്തതേ ലക്ഷ്മീ
ജിഹ്വാഗ്രേ മിത്രബാന്ധവാഃ
ജിഹ്വാഗ്രേ ബന്ധനപ്രാപ്തി
ജിഹ്വാഗ്രേ മരണം ധ്രുവം'.

'നാവാലമെന്നനലനരകമെടമെയനാലം
യാനാലത്തുള്ളെത്തുളമൻറ
അഭ്രമ്യോക്കടുമതന്നാല്വഅവാതാ
കാത്താമ്പൽ പെല്ലിൻകറിശേഖ്'
'അടവിമഴുകൊണ്ടുവെട്ടിയലേകച്ചീടും
കഠിനവാചാവെട്ടിമുറിച്ചാലേകച്ചീടാ.
കട്ടുതിപിടിപെട്ടുഹേിച്ചീടിലും വനം
വാട്ടമെന്നിയേ ചിരൽതളിക്കും സംശയം
ഉറ്റുവാക്കിനാൽഭേദമായമുതളികില്ല
ഒട്ടേറെക്കാലംകഴിഞ്ഞാലുമെന്നറിയേണം.'

സംസ്കൃതം, തമിഴ്, മലയാളം, എന്നീഭാഷകളിൽ മാത്രമല്ല; സാമാന്യം എല്ലാഭാഷകളിലും വാക്കിൻെറ വൈഭവത്തെപ്പററി പറഞ്ഞുകാണാം. ഹിന്ദുക്കളായ നാം വാക്കിനു ദേവതാപം കൊടുത്തു രൂപം സങ്കല്പിച്ച് ആരാധിക്കുന്നതും കൂടിയുണ്ട്. അനുഭവം കൊണ്ടും അളവററ ശക്തി വാക്കിനുണ്ടെന്നു പറവാൻ തരമുള്ളു. ഞാണിൻെറ വലിവു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വെറുതെ വലിച്ചുവിടുന്ന ശരം വിചാരിക്കാത്ത ലക്ഷ്യത്തിൽ കൊള്ളുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ മുഖത്തിൽനിന്നു ചോന്നുപോകുന്ന വാ

ക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ വിചാരിക്കാത്ത ഒരാളുടെ ഹൃദയത്തിലേറെ പുണ്ണാക്കുന്നില്ലേ? കഠിനമായ മനോവേദനകൊണ്ടുള്ളുരുകി മുഖപ്രസാദത്തിൻെറ മുരട് കത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ വചനാമൃതംകൊണ്ടു നനച്ചു തഴപ്പിച്ചും തളിർപ്പിക്കുന്നില്ലേ? അതിവിദ്വാന്മാർക്കു പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്ന ദാരിദ്ര്യാദിദുഃഖങ്ങൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ തട്ടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു കാളിദാസാദിമഹാകവികളുടെ സൂക്തികളിൽ ലയിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ? വാക്കിൻെറ വൈഭവം പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ അവസാനമില്ല.

വാക്കിനും അതിൻെറ പ്രയോഗത്തിനും ഇത്രയും പ്രഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടു സംഭാഷണത്തിൽ നാമെത്രമാത്രം മനസ്സിരുത്തേണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ആളുകൾ ഒത്തൊരുമിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെ ആലോചനകൾ മററുള്ളവരുടെ ആലോചനകളായി 'ഉരുമാറുന്നതു'കൊണ്ടു പരസ്പരമുണ്ടാകുന്ന ഉൽകർഷവും വിനോദവുമാണ് സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു മുഖ്യമായി നമുക്കു കിട്ടുന്ന ഫലം. ഈ ഫലാപേക്ഷയോടുകൂടി നാമെല്ലാവരും സംഭാഷണത്തിനു തുനിഞ്ഞാൽ എത്രവേഗത്തിലറിവും യോഗ്യതയും വർദ്ധിക്കുമെന്ന് അനുഭവിച്ചു അറിഞ്ഞുകൂടു. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ മിക്കതും ഉദ്ദേശമില്ലാതെയാണ്. ഇതു ചെയ്യരുതെന്നു പുരാതനന്മാർ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

'ശുഷ്കവൈരംവിവാദഞ്ച
നകുര്യാൽകേനചിത്സഹ
പരിഹാസസ്സവ്യനൌചിത്യാ
സംഭപ്പപ്യന്യവധൂതി.'

പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഉപദേശത്തെപ്പററി അറിവില്ലാത്തവരല്ലെങ്കിലും അവരെപ്പോലെ ശുഷ്കവാദം ചെയ്യുന്നവരാരുമില്ലെന്നാണ് അനുഭവംകൊണ്ടു കാണുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു ജനസമുദായത്തിൻെറ ദുർദ്ദശാപരിപാകമെന്നല്ലാതെ മറെറന്തു പറയാം? എന്തുചെയ്യാം? അപൂർവമായി ഒന്നോ രണ്ടോ സംഭാഷണങ്ങൾ ഉ

ദ്ദേശമുള്ളതായി കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഉദ്ദേശം പരപരിഹാസമായിരിക്കും. ഇതിനേക്കാൾ ശോചനീയമായിട്ട് എന്താണുള്ളത്?

സല്ലാപസാമർത്ഥ്യം അഭ്യാസംകൊണ്ടു ലഭിക്കാത്തതായ ഒരു സഹജഗുണമെന്നും അഭ്യാസം ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു നിസ്സാരകാര്യമെന്നും ആണെന്നു വിചാരിച്ചു മറ്റുള്ള വിദ്യകളിൽ ചെയ്യുവരുന്ന പരിശ്രമം അതിലും ചെയ്യാറാത്തത് അബദ്ധം. സംഭാഷണമാകുന്ന കാമധേനുവിനെ കറന്നു പാലെടുക്കണമെങ്കിൽ പഴക്കവും ശീലവുമുള്ളവർതന്നെ വേണം. ഇതു തെറ്റിപ്പോകുന്നതാണെങ്കിൽ പാലിനു പകരം കുത്തും ചവിട്ടും സുലഭമായി കിട്ടും. ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഒരു പാരമ്പര്യമോ ആചാരമോ വേണമെന്നല്ല. വിദ്യകൊണ്ടോ, സ്ഥാനമാനംകൊണ്ടോ, വയസ്സുകൊണ്ടോ, ധനംകൊണ്ടോ, പ്രമാണിത്വമുള്ളവർ വേണ്ടവിധം സംഭാഷണംചെയ്യുതുടങ്ങിയാൽ ലോകം അവരെ അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളും.

യദ്യദാചരതി ശ്രേഷ്ഠസ്തത്തദേവേതരോ ജനഃ
സ യത്പ്രമാണം കുരുതേ ലോകസ്തദനുവർത്തതേ.

ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സംഭാഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ദൃഷ്ടിവെയ്ക്കേണ്ടതായ കാര്യങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്. അതുകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവകളെ ആൾ, അവസരം, വിഷയം, വിധി, എന്നിങ്ങിനെ നാലുപിരിവായി പിരിക്കാം.

ആളെ അറിഞ്ഞു സംഭാഷണം ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് വളരെ പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരിംഗ്ലീഷുഗ്രന്ഥകർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. രണ്ടാളുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ ആറാളുകളുണ്ടെന്നാണിദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അതെങ്ങിനെയെന്നാൽ രാമനും കൃഷ്ണനുംകൂടി സംസാരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അവിടെ ബ്രഹ്മസൃഷ്ടിപ്പടിക്കുള്ള രാമനും രാമന്റെ നാട്യപ്രകാരമുള്ള രാമനും രാമൻ ഇന്നതരക്കാരനാണെന്നു കൃഷ്ണൻ വിചാരിക്കുന്ന രാമനുംകൂടി മൂന്നു രാമന്മാരും അതുപോലെ മൂന്നു കൃഷ്ണന്മാരുംകൂടി ആറ്. ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കണക്കിലും ചിലപ്പോൾ കൂടിക്കാണും. താൻ ഇന്ന

തരക്കാരനാണെന്നു കൃഷ്ണനെ മററി വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ രാമൻ ശ്രമി
ക്കുന്ന ഒരു രാമനെക്കൂടി രാമന്റെ കണക്കിലും അതുപോലെ ഒരു
കൃഷ്ണനെക്കൂടി കൃഷ്ണന്റെ കണക്കിലും ചേർക്കണം. അപ്പോൾ ആ
കെ ആറും എട്ടായി. ഈ എട്ടും മനുഷ്യരാണ്. അതിൽ സിംഹം,
പുലി, പൂച്ച, കുറുക്കൻ, വാലാട്ടിപ്പട്ടി മുതലായ നാല്ക്കാലിവകഭേദ
ങ്ങളും, പഞ്ചപക്ഷികളും ദൃഷ്ടിലേശമാത്രം ദൃഷ്ടിയുള്ള അട്ട മുതലായ
ജലജന്തുക്കളുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാമറിഞ്ഞാൽ മാത്രമെ ആളെ അറി
ഞ്ഞ സംഭാഷണമാകയുള്ളു.

ആളെ അറിഞ്ഞാലും പോരാ, അവസരമറിഞ്ഞു സംസാരി
ക്കണം. അവസരം തെററിപ്പറഞ്ഞാൽ കളി കാര്യമായും കാര്യം
കളിയായും രണ്ടും പതിരായും പോകുന്നതു നമുക്കെല്ലാം നിത്യാനുഭ
വമാണ്.

'അനവസരേയൽപഠിതം
സുഭാഷിതമപിഭവതിഹാസായ
രഹസിപ്രൌഢവധൂനാം
രതികാലേവേദപാഠമിവ'

അവസരമറിഞ്ഞു സംഭാഷണം ചെയ്യാനുള്ള മിടുക്കിനെയാ
ണ് ഔചിത്യമെന്നും പാണ്ഡിത്യമെന്നും പറയുന്നത്.

'പ്രസ്താവസദൃശംവാക്യം
സ്വഭാവസദൃശീംക്രിയാം
ആത്മശക്തിസമംകോപം
യോജാനാതിസപണ്ഡിതഃ'

ഇതറിയാത്തവനെ അപണ്ഡിതൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി
യാകയില്ല. അസഭ്യൻ എന്നുതന്നെ പറയണം.

പിന്നെ നോക്കേണ്ടതു സംഭാഷണത്തിനു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട
വിഷയത്തെപ്പററിയാണ്. ഇടന്ന് സംഭാഷണത്തിൽ ഭാവനാസഹാ
ചര്യംകൊണ്ടു വിഷയത്തിൽനിന്നു വിഷയാന്തരത്തിലേക്കു പോകു
ന്നതു മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ സ്വഭാവമാണ്. ഒരു വിധത്തിലും സം
ബന്ധമില്ലെങ്കിലും മനസ്സുകല്പിതരീത്യാ വിഷയം മാറി മാറി സംസാര

രിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. പ്രകൃതികൊണ്ടോ പ്രത്യേക വികൃതികൊണ്ടോ സംഭാഷണത്തിന്നിടയ്ക്കുകൂടി വിഷയം ആണെങ്കിലും വിരസമായി കലാശിച്ചാൽ മുടക്കം പറഞ്ഞു മുഖപ്രസന്നതക്കേടുകളെത്തന്നെ വിശേഷതയോടുകൂടി തട്ടിത്തിരിച്ച് ആ വിഷയത്തെ മറന്നാലും കേട്ടില്ലെന്നായവരുടെ മുറയാണ്. അതിന്നു വശമില്ലാത്തിടത്തോ, 'ഇനിക്കെന്തുചേതം'എന്നു വിചാരിച്ചു ശ്രമിക്കാതിരുന്നിട്ടോ, നാവിന്നു ലഗാനില്ലാത്ത ചിലരെ എന്തെങ്കിലും തൊള്ളയിൽ തോന്നിയതു പറയാൻ വിടുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദൂഷ്യം പറഞ്ഞാലൊടുങ്ങില്ല. ലേശം താമസിയാതെ ദുരാലാപം തിരിച്ചു സദ്വിഷയത്തിൽ അറിയാതെ ചാടിക്കുന്നവനാണ് സ്നേഹിതൻ. അവനാണ് ബന്ധു. അവനാണ് ഗുരിക്കന്മാരുടെ ഗുരു. ആകെക്കിലും പരക്ക് പാറരമെന്നറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് അതൊരു മിടുക്കാണെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെത്തന്നെ പറയാൻ കിരുകിരുപ്പുണ്ടാകുന്ന നാക്കിനെ അമർത്തണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിവേകംകൊണ്ടെന്തുഫലം?

'ഹീനാംഗാനതിരിക്താംഗാൻ
വിദ്യാഹീനാൻവയോധികാൻ
രൂപദ്രവ്യവിഹീനാംശ്ച
ജാതിഹീനാംശ്ചനാക്ഷിപേൽ'

എന്ന ധർമ്മോപദേശത്തെ സദാകാലവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിന്നുമാത്രം നിശ്ചയബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ വന്ദ്യനാവാൻ പ്രയാസം.

എങ്ങിനെ സംഭാഷണം ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതാണ് സംഭാഷണവിധി എന്നു മുൻ പറഞ്ഞത്.

'സത്യംബ്രൂയാൽപ്രിയംബ്രൂയാൽ
നബ്രൂയാൽ സത്യമപ്രിയം.
പ്രിയഞ്ചനാനൃതംബ്രൂയാ
ദേഷധർമ്മസ്സനാതനഃ'

വിത്തിന്നുള്ളിൽ വൃക്ഷമെന്ന പോലെ ഈ വിധിയിൽ അനേകം സംഗതികൾ അടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ഇതാണാപാതമധുരം. ഇതാണായ

ഘോഷണാൎത്ഥം. എങ്കിലും ഈ വിധിയുടെ സാരം മനസ്സിലാക്കുന്ന തിനേക്കാൾ അതിന്റെ അനുഷ്ഠാനത്തിന്നാണ് പ്രയാസം. നമ്മു ടെ വാക്കുകളും കൎമ്മങ്ങളും വിവേകത്തിനെ അവലംബിച്ചു നില്ക്കു ന്നതാണെങ്കിൽ ശരിയായ നടപടിക്ക് ഗുണദോഷജ്ഞാനം മാത്ര മെ വേണ്ടു. വാൎദ്ധക്യം നിമിത്തം മനോവികാരങ്ങൾക്കു തരിച്ചു പോയിരിക്കുന്ന കിഴവന്മാരും ഇന്ദ്രിയജയം വന്നിട്ടുള്ള യതികളും ഒ ഴികെ മനുഷ്യരുടെ വാക്കും കൎമ്മവും പ്രായേണ രാഗദ്വേഷാദി മ നോവികാരങ്ങളെ അവലംബിച്ചു വരുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണു ന്നത്. ആ വക വികാരങ്ങൾ അന്തൎജ്ജനകങ്ങളാണെന്നു ധരിച്ചി രിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു സംഘത്തിലുള്ളവൎക്കൊക്കെ വിദ്യയിലൊ ധന ത്തിലൊ എന്തെങ്കിലുമൊരു സംഗതിയിൽ മെച്ചമുണ്ടായാൽ കൊ ള്ളാമെന്നാഗ്രഹം ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യരുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയ മാണ്. ഈ ആഗ്രഹം പ്രാരംഭത്തിൽ ഒരു സൽഗുണമാണെങ്കി ലും അതിന്റെ വളൎച്ചയിൽ അല്പം നോട്ടക്കുറവുവന്നു പോയാൽ മിഥ്യാഗൎവ്വം, പാണ്ഡിത്യദൎപ്പം എന്നീ ദുൎഗ്ഗുണങ്ങളായി കലാശി ക്കാം. ആ രണ്ടു ദുൎഗ്ഗുണങ്ങളുള്ളവൎക്ക് സത്യം, ന്യായമിത്യാദി വി ധിയെ ലംഘിക്കാതിരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അ സത്യം പറയിക്കുന്നതിന്ന് അനാവധി പ്രോത്സാഹകന്മാർ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽതന്നെ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും സത്യമേ പറയാവു.

'സത്യത്തിനൊത്തൊരു ധൎമ്മം
ശാസ്ത്രത്തിൽകാണ്മതില്ലനാം'

അങ്ങിനെ യത്നിച്ചും സത്യം പറയുന്നത് അന്തൎജ്ജനകങ്ങളാ യ ദുൎഗ്ഗുണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മതിയാകുന്നതാണ്.

'നീരിനാൽശുദ്ധമാംദേഹം
നേരിനാൽശുദ്ധമാംമനം'

മേൽപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സത്യം പറയുന്നത് തനിക്കു ഗുണ മാണെന്നും പറയാതിരിക്കുന്നത് തനിക്ക് ദോഷമാണെന്നും മാത്ര മേ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളു. തനിക്കുണ്ടാകുന്ന ഗുണദോഷങ്ങളെക്കാൾ അ ന്യനുവരുന്ന ദോഷത്തെ പ്രധാനമാക്കിയാണ് തിരുവള്ളുവനായി

നാൾ സത്യഭാഷിതത്തെപ്പററി പറയുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായത്തിൽ

'അന്യൎക്കുദോഷംചെയ്യാത്ത
വാക്കുതാൻസത്യഭാഷിതം'

അതുകൊണ്ടാണു്

'കുററമററഗുണംതാങ്കിൽ
പൊളിയുംസത്യവൎഗ്ഗമാം'

എന്നദ്ദേഹത്തിന്നു് പറയേണ്ടിവന്നതു്.

സംഭാഷണത്തിൽ പ്രിയം പറയുന്നതും അപ്രിയം പറയാതിരിക്കുന്നതും ഒരു ജനസംഘത്തിൻെറ ജീവനായ ഐകമത്യത്തിന്നും നമുക്കുതന്നെ സ്വൈരത്തിന്നും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ധൎമ്മമായ വഴിയിൽനിന്നു് പതറാതെ അന്യരെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് നമ്മുടെ മുറയാണു്. എങ്കിലും പ്രഭുത്വം, അധികാരവലിപ്പം, 'ഞാൻ പ്രമാണിത്തം' മുതലായ ചിത്തരോഗം പിടിപെട്ടവരും, പലേ കാരണങ്ങളാലും മററുള്ളവൎക്കു് പ്രിയമോ അപ്രിയമോ എന്നു നോക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധവെക്കാത്തവരും വിപരീതവഴി കാണിച്ചുതരുമ്പോൾ അവരെ അനുവൎത്തിച്ചുപജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ദ്വിപക്ഷക്കാൎക്കു് ഈ വിധിയെ ലംഘിക്കാനാണു് അധികം തരമുള്ളതു്.

ഒരു സംഗതികൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു് അവസാനിക്കാം. നാമുച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ വാക്കുകളും നമ്മുടെ ഹൃദയം മററുള്ളവൎക്കു് കാണുന്നതിന്നായി നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ഓരോ ചീനക്കണ്ണാടിയാണെന്നറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്. ചില ആളുകളായി നാം പരിചയം തുടങ്ങുമ്പോൾ അവർ നമുക്കു ചെയ്യുന്ന ആചാരോപചാരങ്ങൾ ക്രമേണ കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിന്നുള്ള കാരണം നമ്മുടെ വാക്കിൽകൂടി അവർ നമ്മുടെ ഉള്ളറിയുന്നതുകൊണ്ടാണു്. വാചാലനെന്ന പേർ സമ്പാദിക്കാൻ കൊതിയോടുകൂടി വേണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും പറയുന്നവൎക്കു് ഇങ്ങിനെ ഒരപകടം സാധാരണ പററാറുണ്ടു്.

ശരിയായ സംഭാഷണത്തിന്നു വേണ്ടതായ അറിവും അതിന്നു

ള്ള ദൃഷ്ടങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ മൌനം തന്നെ നല്ലതു്. എന്നല്ല മൌനത്തിന്നു ഒരു മെച്ചം കൂടിയുണ്ടു്. മൌനിക്കു് വാസ്തവത്തിൽ ജ്ഞാനമില്ലെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നാരോപിക്കുന്നതു് ലോകസ്വഭാവമാണു്. ക്കുന്നവരെ കാക്ക കയിലാണെന്നു നടിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. ജനങ്ങൾ കയിലുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും. നല്ല കപ്പായവും തലപ്പാവും മററും ധരിച്ചു സഭയിൽ പോയാൽ ആരോ എന്നു ശങ്ക ജനിപ്പിച്ചു് ആളുകളെ അകററാം.

> കോയംസ്വവസനാവേഷ്ടിത–
> മായാൽമൂഢൻ സമർത്ഥനായേക്കാം
> വായതുറന്നറിയാട്ടു–
> ന്നായവസരമാത്രമതിന്നതിരെല്ലാം .

കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം

(സിന്ധുവാമം പോലെ)

സാരസാക്ഷന്റെ കാരുണ്യത്താലെ
സാരമെന്നോർപ്പതോന്നിട്ടു പാരം
സാധുഭക്ഷിപ്പുവെന്നുമില്ലല്ലോ
സാധികംജലപാനംചെയ്തിലെ
സാദരമുഷ്ഷേദത്തിങ്കലു
സജ്ജനമെന്നുറച്ചു ഞാനെ സ
സർവ്വ്രേതമുഖംകൊണ്ടുപാരണാ
സാർവ്വഭൌമൻകഴിച്ചാനന്നേരം
സത്വരമതറിഞ്ഞുമാമുനി
സത്തമനപ്പോൾദിവ്യദൃഷ്ടിയാൽ
സാഹസത്തോടെഭൂമിപാലനെ

സംഹരിപ്പാനായിവന്നവേഗത്തിൽ
സാന്ദ്രകോപം പൂണ്ടവരോടു
സാധിക്ഷേപം പറഞ്ഞു താപസൻ

(ഞാണൊടി പോലെ)

ഭൂപാലധർമ്മകരിനാശകശൂലകം
ഭൂലോകമതിൽനിന്നകന്നകലെയില്ലോ ജവൻ
ഭൂതികൾക്കണിച്ചെന്നെക്കളിച്ചുഞാൻവരുമ്പോൾ
ഭുജിച്ചുനീസുഖിച്ചുള്ള വസിച്ചുള്ളം വിചിത്രം
ഭൂമികണ്ടിഹനമ്മെയധിക്കരിച്ചതിനാലെ
ഭൂതിയാക്കുവൻനിന്നെനരവംശമതേ
ഭൂരികോപമോടേവം പറഞ്ഞുമഹാമുനിയും
ഭൂമിയിൽജടവലിച്ചടിച്ചപ്പോളുടനെ
ഭൂതലമതിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടൊരുസാ
ഭുവനൈകഭയങ്കരിയായദേവതയും
ഭൂമഹാമേരുപോലെനെടുതായുള്ളുടലും
ഭ്രുകുടിഭീഷണംമുഖമെരിയുംകണ്ണുമായി
ഭുജമതിലൊരുവാളുമിളക്കിക്കൊണ്ടുപാരി
ഭൂപതിയുടെനേരെയടുത്തപ്പോളുടനെ
ഭൂതേശാർച്ചിതൻചതുർഭുജനജനമലൻ
ഭൂഷണലസിതനാദിദേവനജിതൻ
ഭൂതങ്ങളകതാരിൽവാഴുമവ്വൈകുണ്ഠൻ
ഭൂതപഞ്ചകരൂപൻഭവഭയശമനൻ
ഭുജഗേന്ദ്രശയനനാംഭഗവാനെനിനച്ച്
ഭൂസുരപ്രിയൻനൃപതിയിളകാതെവസിച്ചു.

(ചാരത്തുവന്ന് എന്നപോലെ)

താർത്താരിൽവല്ലഭൻറെചക്രമന്നേരം
താഴ്ചകൂടാതെപുറപ്പെട്ടുവേഗാൽ

തങ്ങടാസ്സൂര്യബിംബമെന്നതുറായിരംകോടി
തരസാവന്നൊരമിച്ചങ്ങടിച്ചപോലെ
തള്ളിവന്നൊഴുകീടുംജ്വാലാമാലകളോടും
ഇള്ളിവന്നടുക്കുന്നന്നേരത്തിങ്കൽ
തത്രവന്നെതിരിട്ടകൃത്യയുമാൎത്തിയോടെ
കത്തിയങ്ങെരിഞ്ഞുപോയ്പാററപോലെ
തമ്പുരാൻമാധവന്റെവമ്പേറുംചക്രമന്നി
തൻപിമ്പെത്തുടൎന്നുകൊണ്ടടുക്കുന്നേരം
താടിയുമാടിപ്പാരിൽപ്പേടിച്ചോടിയോടി
തടിയെക്കൈവെടിയാത്താറംവിവശനായി
താൻചെയ്യുകൎമ്മമെല്ലാംതന്നനുഭവിച്ചീടും
താപികതൻപോന്നൊരുമുനിയെന്നാലും
തരണിവംശജനായധരണീനാഥനെച്ചെന്നു
തരംകെടുപ്പതിനായിത്തുടൎന്നമൂലം
തടിനിയിലൊളിച്ചാലുംകടലിൽപ്പോയ്കിടന്നാലും
തടവില്ലസുദൎശനമവിടെച്ചെല്ലും
തദനുമാമുനിതന്റെസദനമങ്ങകംപുക്കു
ത്രിദശനാഥനെവിളിച്ചിവന്നുചൊന്നാൻ.

('അഞ്ചിതകള്ളി' എന്നപോലെ)

വാസവൻതാൻതാപവാക്കുകൾകേട്ടിഹ
വെറുതെവലയുമാറായല്ലൊ
വട്ടമകന്നസുദൎശനമെന്നുടെ
വഴിയെവരുന്നിതതിഘോരം
വല്ലതുംചെയ്യുമകറ്റുക
വലിയൊരുവലമഥനാനീ
വസതികളതിഘോരമാകും
വമ്പിയലുന്നസുദൎശനലംഘനം
വാഹിയായെന്നവരുചെയ്യൂ

വാക്കുകളിങ്ങിനെ കേട്ടസുരവരൻ
വിരവൊടു വളരെ വണങ്ങി
വാച്ചതപോധനനിന്നിയവടിസ്വം-
വരപുരമിദമെരികൊല്ലു
വന്ദനമമ്പൊടുചെയ്തു പുരാസുര-
വൈരിചരണയുഗമിപ്പോൾ
വാസവൻ ചൊന്നതു കേട്ടു മഹാമുനി
വിവശതയോടുടനാടി
വാരുറമാമുനി ശങ്കരൻതന്നൊടെ
പരവശതകളണത്തിപ്പാൻ
വാരണവൈരി വണങ്ങി മുകുന്ദനെ
പരമവനോടിദമൂചേ
വൈകുണ്ഠൻതന്നുടെ ചക്രമിതേക്കിനി
വൈകരുതൾ കൊണ്ടുപോക.

('സുന്ദരിമാർമണി' എന്ന പോലെ)

ശങ്കരൻതന്നുടെ വാചാ-മുനി
ശങ്കവെടിഞ്ഞുടനന്നു
ശാർങ്ഗായുധന്റെ സമീപം-പുക്കു
ശാന്തനായേവം പറഞ്ഞു.
ശൌരെ മുകുന്ദ മുരാരെ-ജയ
ശൌര്യം വ്യഥമുകിൽവർണ്ണ
ശത്രുകലാന്തക വിഷ്ണോ-തവ
ശസ്ത്രാഗ്നി തന്നിൽ ഞാനിപ്പോൾ
ശുഷ്കസമാനമെരിയും-മുമ്പെ
ശംശോത പാഹി കൃപാലൊ
ശക്തിക്ഷയം പൂണ്ടിവണ്ണം-മുനി
ശാന്തതവെടിഞ്ഞുരചെയ്തു
ശബ്ദംശ്രവിച്ചവൻതന്നോ-ടപ്പോൾ

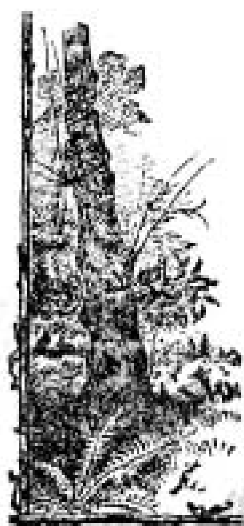
ശതമഖർസാദരമതുചെ
ശരണാഗമിച്ചാലുംവേഗ-മെന്നെ
വെടിഞ്ഞംബരീഷനെത്തന്നെ.
ശക്തനവൻമമഭക്തൻ-തവ
ശ്രമമിതശേഷമകറവാം
ശക്തനാംഭൂപൻറദാസൻ-ഞാനും
ശമദമഭക്തികളേറത്താൽ

('മദ്ദാലംമൊഴി' എന്നതുപോലെ)

രാജീവനയനൻതൻറവാക്കുകേട്ടുമുനി
രാജകുലപുംഗവൻറകാൽപിടിച്ചു
രക്ഷസ്സതരമവനുമുനിസ്സമയംനൽകിയപ്പോൾ
രചിതകപാചക്രവത്തിയല്ലോ
രാജമൗലിമാമുനിവരവോളവുംമുമ്പെ
രപ്പകൽഭുജിച്ചീടാതെവാണോനല്ലോ
രചിതാനന്ദമിരിവരുമായ്ഭക്തിചെയ്തുപിന്നെ
രസമിയന്നമാമുനിയരുളിച്ചെയ്തു
രാകേന്ദുവദനാഭൂപ നിന്നെപ്പോലൊരിജ്ഞ-
രാരിവൈരിഭക്തൻമറ്റൊരാളുമില്ല
രമണിമാരമരമയുംക്ഷമയുംശൌരിക്കൊത്താലിന്ന
രമണദ്രുഹിണാദികളുമിത്രപ്രിയമല്ലല്ലോ
രാക്ഷസകലാരിതന്നെചിന്തിച്ചുള്ളിൽഭൂമി
രക്ഷിച്ചുവസിക്കനീസുചിരംവീര
രാജരാജതുല്യനംബരീഷൻതന്നാദേവം
രംജിച്ചുതൊഴുചെയ്തുപോയിദുർവ്വാസാവും
രമണീയാംഗൻകമലാകാന്തൻനെല്ലുവായിൽമേവും
രതിരമണജനകദേവനെകൈതൊഴുന്നേൻ.

ഒച്ചാട്ടില്ലയത്ത് (ശങ്കുപ്പിള്ള).

മനുഷ്യർ വാനരന്മാരുടെ
സന്തതികളാകുന്നുവോ?

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുന്നതോടുകൂടി അനേകം പുതിയമതങ്ങളെ അറിയുവാൻ നമുക്കിടവരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഏററവും പരിഷ്കൃതന്മാരാകയാൽ അവരുടെ മതങ്ങൾ ശരിയായിരിക്കേണമെന്ന് ഈ നാട്ടിലെ വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കു പലപ്പോഴും തോന്നാറുണ്ട്. ഈ തോന്നൽ എത്രതന്നെ സ്വാഭാവികമായിരുന്നാലും അതിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അബദ്ധത്തെയും അതിനാലുണ്ടായേക്കാവുന്ന ദോഷങ്ങളെയും വിദ്യാൎത്ഥികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതു ഒരു നല്ല കാൎയ്യമാകുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെ നൂതനത അതു സത്യമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഇതുവരെയുള്ള അറിവിന്നോ വിശ്വാസങ്ങൾക്കോ എതിരായ മതങ്ങളേയോ വാദങ്ങളേയോകുറിച്ചു നാം വായിക്കുകയോ കേൾക്കയോ ചെയ്താൽ, പഴയവിശ്വാസങ്ങളെ പരിത്യജിക്കുവാൻ മതിയായ ന്യായമുണ്ടെന്നു കാണാത്തപക്ഷം, പുതിയ വിശ്വാസങ്ങളേയോ വാദങ്ങളേയോ അറിഞ്ഞു എന്നുള്ളേടത്തോളംമാത്രമേ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിലക്കൊള്ളാവൂ. ഇത് അത്ര വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടുന്ന ഒരു കാൎയ്യമാണോ, സ്വതസ്സിദ്ധമായ വാസനയല്ലേ, എന്നു പലരും ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാൎത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ മേൽപറഞ്ഞ തത്വബോധത്തിന്റെ അഭാവംനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ വലിയ ദോഷങ്ങൾക്ക് ഇടവരുന്നുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷു കുറെ പഠിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ പൂൎവ്വവിശ്വാസങ്ങളും മതങ്ങളും തെററായിട്ടുള്ളവയാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ തങ്ങൾ വായിക്കുന്ന പുതിയമതങ്ങളല്ലേ ശരിയെന്നും വിദ്യാൎത്ഥികൾ ധരിച്ച് അബദ്ധമാകുന്നത് അസാധാരണമല്ല. ന

ല്ല ബലമായി ഇസ്തിരി ഇട്ട ഷെട്ട് ധരിച്ച്, കോട്ട് തൽക്കാലത്തെ
ക്കു നീക്കിവെച്ച്, അരയിൽ ഒരു ചുവന്ന സാഷ് മുറുക്കി ചുററിക്കെ
ട്ടി, കയ്യിൽ ബാററുംപിടിച്ച് ഇടക്കിടെക്കു ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുവാക്കു
കളും വിളിച്ചുപറഞ്ഞ്, ചിലപ്പോൾ ചില ചെറുപ്രായക്കാർ ടെ
ന്നിസ് കളിസ്ഥലത്തു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, ഇപ്പോൾ ഓരോരോ
തിരി സമ്പ്രദായങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പി
ല്ലാ, അവയൊന്നും അങ്ങിനെയല്ല വേറെവിധമാണ് വേണ്ടത് എ
ന്ന് അവരുടെ ആകൃപ്പാടെയുള്ള ഭാവംകൊണ്ട് അവർ പറയുന്ന
പ്രകാരം തോന്നിപ്പോകും. ഈ വിധമുള്ള കാഴ്ചകൾ കാണുമ്പോൾ

'ദേവവർശ്രേഷ്ഠന്മാരെക്കവെടിഞ്ഞിട്ടൊരു
മാനവൽകാരണം ചാരുചന്ദ്രാനനേ'

എന്നു നളരാജാവ് മന്ത്രിയോടുപദേശിച്ചതു ഞാൻ സസ്മിതം ഓ
ർക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുന്നവരോടുകൂടെ സിദ്ധിക്കുവാൻ എളുപ്പമു
ള്ള മുഖ്യമതങ്ങളിൽ ഒന്നു പരിണാമവാദം (Theory of Evolution)
ആകുന്നു. അനേകം യുവാക്കന്മാർ ഈ വാദം ശരിയാണെന്നു
ധരിച്ചു വെച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ ധാരണയുടെ അബദ്ധത്തെ കാണി
ക്കുവാൻവേണ്ടി, മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെ
ക്കുറിച്ചു പരിണാമവാദികൾ പറയുന്ന ന്യായങ്ങളെ ഇവിടെ പരി
ശോധന ചെയ്യും. മനുഷ്യർ വാനരന്മാരുടെ സന്തതികളാകുന്നു
വെന്നാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതിന്നു തെളിവായി, മനുഷ്യ
രുടെയും കുരങ്ങന്മാരുടെയും തലയോടുകൾക്കു ഐക്യമുള്ള തല
യോടുകൂടിയ ചിമ്പാൻസി (chimpanzee) ഗിബ്ബൺ (gibbon)
ഗോറില്ലാ (gorilla) ഉറാംഗ്ഉട്ടാങ്ങ് (orang outang) മുതലാ
യ മൃഗങ്ങളുടേതെന്നും അത്യന്തം പഴക്കമുള്ളതെന്നും ഊഹിക്കു
ന്ന ചില തലയോടുകൾ എടുത്തു കാണിച്ച്, അവ മനുഷ്യർ ഇ
പ്പോഴത്തെക്കാൾ ഹീനസ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്ന കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന
കപാലങ്ങളാണെന്നു പരിണാമവാദികൾ പറയുന്നു. ഈ വാദം
ഒരു വെറും ഊഹമെന്നല്ലാതെ, അപ്രതിവാക് പ്രസരം സമ്മതിക്കു

ങ്ങളായ ന്യായങ്ങളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. ഈ വിഷയത്തെപ്പററി സവിസ്തരം വൎണ്ണിക്കുവാൻ ഇവിടെ തരമില്ല. എങ്കിലും പരിണാമവാദത്തിന്റെ പ്രധാനന്യൂനതകളെ സംക്ഷേപിച്ചു ഇവിടെ പറയാം.

൧. മനുഷ്യന്റെയും കുരങ്ങിന്റെയും അസ്ഥികളുടെ ആകാരങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ടെങ്കിലും, മററനേകം സംഗതികളിൽ അവർ തമ്മിൽ ഏററവും സാരവത്തുക്കളായ ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. മനുഷ്യൻ നിവിൎന്നു നടക്കുന്നു. കുരങ്ങു നാല്ക്കാലിയും മരഞ്ചാടിയും ആകുന്നു. ഗോറില്ല എന്ന മൃഗത്തിന്നു അല്പനേരം മാത്രമേ നിവിൎന്നു നില്പാൻ കഴികയുള്ളു. ഇതിനു പുറമെ, കാലിന്റെ അടികളും, കൈകളും തലച്ചോറിന്റെ വലുപ്പവും രൂപവും, ചവണത്തിനുള്ള കരണങ്ങളും, മററും നോക്കിയാൽ മനുഷ്യനും കുരങ്ങും തമ്മിലുള്ള പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ഭേദങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. കുരങ്ങിനുള്ളപോലെ മനുഷ്യനു ശരീരത്തിൽ രോമങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു വാലെസ് (Wallace) എന്ന പണ്ഡിതൻ കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആക്ഷേപത്തെ യുക്തിപൂൎവ്വമായ ന്യായങ്ങളാൽ നേരിടുവാൻ ഡാൎവിൻ മുതലായ പരിണാമവാദികൾക്കു ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അസ്ഥികളുടെ സാമ്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സൎവ്വസാധാരണമായ സ്വഭാവങ്ങളെ അനുമാനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, മനുഷ്യരുടെയും മാംസഭക്ഷകങ്ങളായ സിംഹം കടുവാ മുതലായവയുടെയും പാദപങ്കരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യം കണ്ടു, നാം പരിപൂൎണ്ണത പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള സിംഹങ്ങളോ കടുവകളോ ആണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടെ?

൨. മനുഷ്യനുള്ളതും മൃഗങ്ങൾക്കില്ലാത്തതും ആയ ആദ്ധ്യാത്മികമാകുന്ന തത്വത്തെ ഈ വാദം തീരെ വിസ്മരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു കുരങ്ങിനുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ശ്രേഷ്ഠത്വം ലഭിക്കുന്നതു തന്റെ അസ്ഥികളുടെ കൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ, വിവേകജ്ഞാനവും, സ്വാതന്ത്ര്യവുമുള്ള തന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടും, ഗുണദോഷങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ശക്തികൊണ്ടും, ദൈവഭക്തിയുള്ള പ്രകൃതികൊണ്ടും,

ആകുന്നു. ഇതു സാരവത്തായ ഒരു ഭേദമാകുന്നു. കേവലപരിണാമംകൊണ്ടുള്ള ഭേദമല്ല.

൩. മനുഷ്യനുമാത്രമെ യുക്തിയുക്തമായി വ്യവഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയുള്ളു. മൃഗത്തിനു തന്നെ തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ല. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായി ലഭിക്കുന്ന അറിവിൽനിന്നു യുക്തിവാദം ചെയ്തു സർവസാധാരണമായോ നിത്യമായോ വിഭിന്നമായോ ഉള്ള തത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ മൃഗങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല.

൪. മനുഷ്യനുമാത്രമെ സംസാരിപ്പാനുള്ള ശക്തിയുള്ളു. മൃഗഭാഷയെപ്പററി എന്തെല്ലാം ഊഹങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും, തന്റെ വിചാരങ്ങളെ അന്യരെ അറിയിക്കേണമെന്നുള്ള വ്യക്തവും നിയമനിഷ്ഠയുമുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മനുഷ്യൻ മാത്രമേ സംസാരിക്കുന്നുള്ളു.

൫. മനുഷ്യനുമാത്രമേ പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുവാനും പുതിയകാര്യങ്ങളെ നിരൂപിച്ചുണ്ടാക്കുവാനുമുള്ള ശക്തിയുള്ളു. മൃഗങ്ങളുടെ വാസനാബലം പരിഷ്കാരിയല്ല. സ്വാഭാവികങ്ങളായ ശക്തികളെപ്പോലെ മാത്രമെ അവയെ വിചാരിച്ചുകൂടു. രണ്ടായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു കൂടുകൂട്ടിയതുപോലെതന്നെയാകുന്നു തേനീച്ചകളും പക്ഷികളും ഇപ്പോഴും കൂടുകൂട്ടുന്നത്. അരിസ്റ്റോട്ടിൽ (Aristotle) എന്ന തത്വജ്ഞാനി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ചിന്ത, അനുമാനശക്തി, ഭാവന, സ്വതന്ത്രികമായ പ്രവൃത്തനം, ഇവ അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു.

ഏററവും സാരമുള്ളതായ മേൽപറഞ്ഞ ഭേദങ്ങളാൽ മനുഷ്യനും മൃഗവും തമ്മിൽ ഉള്ള അന്തരം ആലോചിച്ചാൽ പരിണാമവാദത്തിന്റെ ബലഹീനത സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നു. ആ വാദം കേവലം ഒരു ഊഹമെന്നേ പറഞ്ഞുകൂടു. എത്ര ശതാബ്ദങ്ങളെങ്കിലും പുറകോട്ടുപോയാലും മനുഷ്യനെന്നു തീർച്ചയോടുകൂടി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശിലാരേഖകളും ഇക്കാലത്തെ മനുഷ്യരുടെ ശരീരാംശങ്ങളോടു സമമായ രൂപം ഉള്ളതായി കാണുന്നു. ഇക്കാലംവരെ കണ്ടുകിട്ടീട്ടുള്ള മനുഷ്യശിലാരേഖകളുടെ ഐക്യതയും അവ തമ്മിലുള്ള ഭേ

ങ്ങൾക്കുമുള്ളതും നോക്കിയാൽ, ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന ശരീരസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ ശിലാദേഹങ്ങളിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ അധികമാണെന്നു വീർഷൌ (Virchow) എന്ന വിദ്വാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഹക്സ്‌ലി (Huxley) എന്ന പരിണാമവാദി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "മനുഷ്യരും കുരങ്ങും തമ്മിൽ ഉള്ളതായി ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ശരീരാകൃതിസംബന്ധമായ ഭേദങ്ങൾ സ്വല്പമൊ നിസ്സാരമൊ അല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയേടത്തോളമുള്ള മനുഷ്യശിലാദേഹങ്ങൾ മനുഷ്യവാനരമദ്ധ്യപക്ഷത്തോട് ഒരുവിധത്തിലും അടുക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല."

പരിണാമവാദത്തെപ്പോലെ കേവലസങ്കല്പങ്ങളെ ഊന്നിയുള്ളതായ അനേകം മതങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷുഭാഷാപരിചയംവഴി നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അറിവാൻ ഇടയുള്ളതാണെന്നിരിക്കെ, അവയുടെ ന്യൂനത കാണാത്തതാൽ അവർ വിചാരിച്ച് ആവക മതങ്ങൾ ശരിയെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സി. അന്തപ്പായി, ബി. എ.

ചണ്ഡാളൻ

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

പറയന്റെ വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു നാഴിക ദൂരത്തു യക്ഷികളെ കൈവശമാക്കിയ ഒരു മന്ത്രവാദിനി താമസിച്ചിരുന്നു. ഇവർക്ക ഭാവിസംഭവങ്ങളെല്ലാം മുൻകൂട്ടി പറവാൻ കഴിയുമെന്നു സമീപസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചുപോന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി, ഒരു ബുഷ്‌ഫെൻസൻ, തായ്‌നാഡ്ബ്രേറിയിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം എഴുതീട്ടുണ്ട്. 'ഇവർക്ക് ആംഗ്യങ്ങൾകൊണ്ടും നോട്ടംകൊണ്ടും മററൊരുവന്റെ യകൃത്തിനെ ആകർഷണംചെയ്തു പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണത്രെ. കണ്ണോട്ടംകൊണ്ടു മററൊരുവനെ മൂർഛിതനാക്കുകയും അതിന്നുശേഷം ആയാളുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നു മാതളഫലത്തിന്റെ ബീജംപോലെയുള്ള ഒരു സാധനമെടുത്തു തന്റെ

കാലിന്റെ വണ്ണയിൽ ആളുകളെയും ഈവിധമൊക്കെ കഴിയുമെന്ന കഥകളിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു മന്ത്രവാദി, കാറ് ഒരാളുടെ തിരിയിട്ടു ചൊരിച്ചു മൂലാക്കി അതിനെ തന്റെ ചുട്ടാളികൾക്കു ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നു. അവർ അതു ഭക്ഷിച്ചു ഉടനെ, ആഭിചാരപ്രയുക്തനായ ആളും മരിച്ചുപോവുമത്രേ. ഈ വകക്കാർ പരമാർത്ഥം ചില മന്ത്രോപദേശം ഗ്രഹിക്കയും, അവർ നല്കുന്ന രക്ഷായന്ത്രങ്ങളാകിയ ഏലസ്സുകളെ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും, വേറെ ചിലർ ശ്വാനഭൃത്യങ്ങളെത്തന്നെ മാന്ത്രികന്മാരായിത്തീരുന്നു. മന്ത്രവാദിയുടെ കാലിന്റെ വണ്ണയിൽനിന്ന് അതിൽ നിഹിതമായ മെഡിസിൻ ഉപയോഗമുള്ള സാധനത്തെ എടുത്ത്, ആഭിചാരപ്രയോഗങ്ങളിനാൽ കൊടുത്താൽ ആളുകൾ ഉടനെ മരിക്കുന്നതാണ്. ഈ വകക്കാരിൽ അധികംപേരും സ്ത്രീകളാണ്. വളരെ ദൂരദേശങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ കണ്ണാലേ കാണാതെ ഇവർക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നും അവരുടെ കഴുത്തിൽ കല്ലുകെട്ടി വെള്ളത്തിലിട്ടാലും ഇവർ വെള്ളത്തിൽ താണുപോകുന്നതല്ലെന്നും ഇവരെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു മാന്ത്രികന്റെ വിശ്വസ്തതയെ നശിപ്പിക്കേണമെന്ന് ഇവർക്കു തോന്നിയാൽ അവർ അവന്റെ തൊഴിലിനും സകല അവയവങ്ങളുടെ സന്ധുക്കളിലും ചൂടുവെക്കുകയും ആയാളുടെ കണ്ണിൽ ഉപ്പു നിറക്കുകയും ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ നാലുഅഞ്ചുദിവസം ആയാളെ പൂട്ടിയിട്ടു ചില മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ പിന്നെ അവന്നു മറ്റൊരാളുടെ ശക്തി നശിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തി ഇല്ലാതാകുന്നു. എതിരും മറ്റൊരു മാന്ത്രികനെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അവന്ന് ഇല്ലാതാകുന്നില്ല, മന്ത്രവാദികളുടെ സഹായം വേണ്ടുന്നവർക്ക് ഇവർ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവരാണ്. ചില പെരുമ്പാമ്പുകളെക്കൊണ്ടും ചില മന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടും ഇവ വകക്കാർ വളരെ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കാൻ കഴിയുമത്രേ. ഇവരെപ്പറ്റി വേറെയും പല വിചിത്രകഥകളും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

യാഹില മുൻപറഞ്ഞ അസാമാന്യയായ മന്ത്രവാദിനിയെ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അവളെക്കുറിച്ചു വളരെ കഥകൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവായ ആളുമാതന്നാൽ പ്രഭാവിതയായിട്ട് യാഹില, ഈ മന്ത്രവാദിനിയെ ചെന്നുകാണാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇവർക്ക് ഭവിഷ്യത്തുകളെ മുൻകൂട്ടിപ്പറയാനുള്ള ഒരു അസാധാരണശക്തി ഉണ്ടെന്നും വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു സംഭവിച്ചതായ ചില സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ഇവർ വളരെ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ദിക്കിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഇവരുടെ വേറെ ചില പ്രവൃത്തികൾ ഭീതിതന്നെ നിന്ദ്യങ്ങളുമായിരുന്നില്ല. ഇവർ ഒന്നിലധികം ആളുകളുടെ മരണത്തിനു കാരണമായിരുന്നെങ്കിൽ. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്ക് ഉപദ്രവമുള്ള കഠിനമായ നിശിതമായ ആയുധം അവർ ഉപയോഗിച്ചില്ല. ഉഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുവീശിയാൽ അത് ഈ മന്ത്രവാദിനിയുടെ പണിയാണെന്നും, ഗ്രാമത്തിലൊക്കെ ക്ഷാമം ഉണ്ടായാൽ അതും ഇവരുടെ പണിയാണത്രേ. എന്നുവേണ്ട, ഭാഗ്യദോഷമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ആകസ്മികവിപത്ത് ഉണ്ടായാൽ, അതിന്റെ കാരണം ഇവർതന്നെയാണെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചുപോന്നു

ഇതുനിമിത്തം ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം [illegible] അവരെ ഭയപ്പെടുകയും അവരുടെ സമ്പർക്കം ക
ഴിയുന്നതും പരിത്യജിക്കയും ചെയ്തു.

ഒരുദിവസം ഇരുട്ടത്ത് യാഹില ഈ ഭവിഷ്യവാദിനിയുടെ വസതിയിലേക്ക് പോ
യി. അവളുടെ വാസം ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിലുള്ള ഒരു [illegible] ഗുഹ
യിലായിരുന്നു. അതിനടുത്ത് എങ്ങും മനുഷ്യർ താമസിച്ചിരുന്നില്ല. പർവ്വതത്തി
ന്റെ [illegible] ഈ ഗുഹയിലേക്ക് സൂര്യകിരണങ്ങൾക്ക് പ്ര
വേശനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. [illegible]
[illegible] ഗുഹ
[illegible] ഗുഹയിൽനിന്ന് [illegible] ഒരു
[illegible] ഈ സ്ഥലത്ത് [illegible] പാറകളിൽ [illegible]
[illegible], പാറകളുടെ അടിയിൽ കിടന്നിരുന്ന [illegible], മനുഷ്യന്റെ [illegible]
[illegible] കേട്ട് അവയിന്റെ [illegible] പോകുന്നതും കാണാം. ഈ സ്ഥലം [illegible]
[illegible] ബാധിച്ചതുപോലെയായിരുന്നു. [illegible] കാലത്തിനിപ്പുറം യാഹിലയ
ല്ലാതെ വേറെ ആരും ആ സ്ഥലത്തു കടന്നിട്ടില്ല. യാഹില [illegible]
ആ ഭവിഷ്യവാദിനിയുടെ ഗുഹയിലേക്ക് ചെന്നു. ഗുഹയുടെ [illegible] ഉയർന്നുണ്ടാ
യിരുന്ന ഒരു ശിലാശകലത്തിന്മേൽ മന്ത്രവാദിനി ഉപവിഷ്ടയായിരുന്നു. അ
വളുടെ മടിയിൽ [illegible] വിരൂപാകൃതിയുമായ ഒരു
[illegible] കിടന്നിരുന്നു. [illegible] യാഹില സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ ആ [illegible]
[illegible] തുടങ്ങി. [illegible]
[illegible] മന്ത്രവാദിനിയുടെ കാൽ [illegible] ഈ [illegible]
[illegible] അവളുടെ [illegible] ഇടുവാൻ തുടങ്ങി.

യാഹില [illegible] അവളുടെ സമീപത്തു [illegible]. എന്നാൽ, അവളുടെ ആ
കൃതിയെപ്പറ്റി [illegible] യാഹിലയുടെ മനസ്സിന്ന് ഒരു [illegible]
[illegible] ഉണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ വികൃതമായ ഒരു മനുഷ്യ[illegible] അവൾ ഇതിനു മു
മ്പു കണ്ടിട്ടില്ല. അവളുടെ പ്രായം ഇന്നതാണെന്നു പറവാൻ അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. [illegible]
വയസ്സിൽ കുറവില്ല എന്നു ബോധിച്ചു [illegible]. [illegible], ഉടലും [illegible]
[illegible] എന്നു തോന്നും. അവളുടെ [illegible]
[illegible] അവളുടെ
[illegible] അവളുടെ [illegible]
[illegible] അവളുടെ [illegible]
[illegible]
ഉണ്ടായിരുന്നു. [illegible]
[illegible]
[illegible] ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എങ്കിലും അതിന്റെ [illegible]
[illegible], ഇങ്ങിനെ [illegible] അവളുടെ [illegible]

രിക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനെ സ്മരിപ്പിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ താനെ കു ണ്ടിൽപോകയും ചോളകൾ താനെ അടുക്കയും ചെയ്തതിനാൽ, പിറ്റേന്നും ഉഗ്രമർന്നവയായ അവളുടെ കുന്തളങ്ങൾ കാണാൻ വളരെ ഭയങ്കരമായിരുന്നു.

മന്ത്രവാദിനി ഉപദേശിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ യാഹില ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യം എടുത്ത് 'അമ്മേ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ഒരു വരം യാചിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്, അതിനെ അവളുടെ മടിയിലേക്ക് ഇട്ടു.

മന്ത്രവാദിനി പറഞ്ഞു: നിനക്ക് ഇഷ്ടമായ വരം തരാം. ഒരു വരത്തെ യാചിക്കാൻ നിനക്ക നല്ലവണ്ണം അറിയാം. നീ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

'അമ്മേ നിങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്രഭാവത്താൽ ദൃഷ്ടിക്ക ഗോചരീഭൂതമായ ഭാവിവൃത്താന്തത്തെ അറിവാൻ ഞാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു'.

ഒരു ശൂന്യപ്രദേശമുള്ള ശിഖരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യു ഉപരിഭാഗത്ത്, അഗാധമായും അവിച്ഛിന്നമായുമായ ഗംഗാതീരത്തെയും അതിനപ്പുറം, ശൂന്യമായ വനവുംമാത്രം വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെപോലെയാണ് എന്റെ സ്ഥിതി.

മകളേ! ഇത്ര സാഹസമായ പ്രതിഫലംകൊണ്ട് ഭവിഷ്യദ്വാർത്തകൾ അറിവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല

ഇതുകേട്ട് യാഹില ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യംകൂടി ആ വൃദ്ധയുടെ മടിയിലിട്ടു കൊടുത്തു.

നീ ഒരു ഉദാരശീല തന്നെയാണ്, നിനക്ക ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഗുണംവരുന്നതാണ്. എന്റെ പിന്നാലെ വന്നാൽ നിനക്ക വേണ്ടതെല്ലാം ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വൃദ്ധ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു. ഗുഹാദ്വാരം വിസ്താരം കുറഞ്ഞതായിരുന്നതുകൊണ്ടു, ഒരാൾക്കുമാത്രമേ അതിൽക്കൂടെ കടപ്പാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. യാഹില, ഭയംകൂടാതെ, അവളുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു; എന്നാൽ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ, യാഹിലക്ക അല്പം ഭയംതോന്നി. അന്ധകാരംകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ട ആ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലുള്ള വസ്തുക്കളെ കാണാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. മന്ത്രവാദിനിയെ കാണാൻ യാഹിലക്ക ഭയങ്കരമായിരുന്നു. എന്നാൽ കുറേനേരത്തെ ഉള്ളിൽ ഗുഹയുടെ പാർശ്വങ്ങളിൽ പ്രതിധ്വനിതമായ അവളുടെ ശബ്ദവും അട്ടഹാസവും ആയ ഒച്ചകേട്ടു യാഹില ഞെട്ടി, പരവശയായി വീഴാൻ ഭാവിച്ചു. അവൾ ഒരു നോട്ടുവീഴ്ത്തി, ഒരു കുഴിയിൽ സഞ്ചാരമായ ... ഇട്ടു, ... കൊണ്ടു തന്റെ മനസ്സിൽ ഉള്ള ഭയത്തെ അകറ്റി, ധൈര്യത്തെ അവലംബിക്കയും ചെയ്തു.

'നിനക്കു മുഖ്യമായി അറിയേണ്ടത് എന്താണെന്നു ഇനി പറഞ്ഞാലും' എന്നു വൃദ്ധ പറഞ്ഞു.

അമ്മേ! ഞാൻ ഒരു പാവപ്പെട്ടവളാണ്,—'എങ്കിലും നീ പറയേണ്ടതെന്നു എനിക്ക അറിയാം എന്നാലല്ല നിന്റെ അച്ഛൻ ഏതിലേയാണ് ധനികനായത്' എന്നും എന്നു

അറിയാം. ലോകാന്തരങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ അറിവാൻ കഴിയുന്ന എനിക്കു ഇഹലോകസംഭവങ്ങളെ അറിവാൻ പ്രയാസമില്ലല്ലൊ'.

എന്റെ മനോരഥങ്ങൾ എന്താണെന്നു നിങ്ങൾക്കു പറവാൻ സാധിക്കുമൊ?

കാമുകേ! നീ ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരുവനെ വിവാഹം ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നാൽ അതു കുറെ ഞെരുക്കമായിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്കിലും നീ വേളികഴിക്കുകയും ചെയ്യും.

മരിക്കലുമില്ല, ഞാൻ മരിച്ചാലും ഒരു പറയനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതല്ല.

മരിക്കാതെ വേളികഴിച്ചു സുഖമായിരിപ്പാൻ നിനക്കു യോഗം ഉണ്ട്. ഇത്ര മനോഹരമായ സൃഷ്ടിയെ ധാതാവു വ്യർത്ഥമായി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതല്ല. നീ കോമളസന്താനങ്ങളോടു കൂടെ ജനയിത്രിയായി ശോഭിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും നിന്റെ ഭാവി സ്പഷ്ടമായി ഗണിച്ചു പറയാൻ എനിക്കു നിന്റെ മുഖലക്ഷണംകൂടി നോക്കണം. അതു കൂടാതെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗതിയെയുംകൂടി നോക്കണം. അതു രാത്രികാലത്തെ സാധിക്കു. അതിനാൽ നാളെ ഈ നേരത്തു ഇവിടെ വന്നാൽ നിന്റെ ഭവിഷ്യദവസ്ഥയെ ഞാൻ ശരിയായി പറഞ്ഞുതരാം. നീ സുഖമായി ഇരുന്നുകൊൾക; ഇപ്പോഴത്തെ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം നിനക്കു ശുഭമായിട്ടുള്ളതാണ്. 'പാർവ്വതി, യാഹിലക്കു പുറത്തു വഴികാണിച്ചുകൊടുക്ക' എന്നു വൃദ്ധ തന്റെ ദാസിയോടു പറഞ്ഞു. അതു ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തേക്കുപോയി, ഒന്നു കുരച്ചു. അതു കേട്ടു വൃദ്ധ പറഞ്ഞു 'എന്നാൽ നീ പൊയ്ക്കൊൾക. നാളെ നിനക്കു ഇതിലും അധികം വിവരങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. ഭവിഷ്യദ്വാർത്തകൾ മുഴുവനും ക്ഷണത്തിൽ പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. നാളെ വരുമ്പോൾ സ്വർണ്ണനാണ്യം കൊണ്ടുവരാൻ മറക്കരുതു. ഭാവിയിൽ അനന്തങ്ങളായ രഹസ്യങ്ങളെ അറിവാൻ കാംക്ഷിക്കുന്ന നീ അതിനു തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

മന്ത്രവാദിനിയുടെ അത്യാഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു യാഹിലക്കു വളരെ വൈമനസ്യം തോന്നി എങ്കിലും തന്റെ ഭാവിവാർത്തകളെ അറിവാനുള്ള ഉൽകണ്ഠയുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടു മന്ത്രവാദിനി ചോദിച്ച ധനം കൊടുക്കാൻ അവൾ ഉറച്ചു. സാവധാനം ചിന്താപരവശതയോടുകൂടി യാഹില അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. പ്രകൃത്യാ ബുദ്ധിശാലിനിയായിരുന്നു എങ്കിലും, തന്റെ സമുദായത്തിലെ ചില മൂഢവിശ്വാസങ്ങൾ അവളെയും ബാധിച്ചിരുന്നു. വസ്തുവതിൽ യാഹില വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല അതിൽ ദൃഢവിശ്വാസം അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യം കഠിനമായ രോഗത്തിൽനിന്നും തനിക്കുണ്ടായ അത്ഭുതകരമായ മോചനം, ഭാവിയിൽ അവളെ വരാൻപോകുന്ന അസാധാരണമായ ഭാഗ്യത്തിന്റെ സൂചകമാണെന്ന് അവൾ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. തന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ വൃദ്ധയുടെ ആപ്തവാക്യങ്ങൾ ദൃഢീകരിച്ചതുകൊണ്ടു യാഹില പിറ്റേദിവസം വരാൻ ക്ഷമയില്ലാതെ കാത്തിരുന്നു. മകളുടെ അന്നത്തെ അസാധാരണമായ ഉത്സാഹം കണ്ട്

അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആ ദിവസം ഒരു ഉത്സവദിവസം എന്നപോലെ അവർ കൊണ്ടാടി.

പിറ്റേദിവസം ഉച്ചക്കു യാമിനി പിന്നെയും മന്ത്രവാദിനിയുടെ ഗുഹയിലേക്കു പോയി. അവൾ മന്ത്രവാദിനിയുടെ സമീപത്തിരിക്കുമ്പോൾ ആ വൃദ്ധ കൈകൊട്ടി കാണിച്ചു. യാമിനി ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യം അവളുടെ കയ്യിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു, എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം വൃദ്ധക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ തൃപ്തിയായില്ല. അതിനാൽ യാമിനി ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യവുംകൂടി അവളുടെ കയ്യിലിട്ടുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ വൃദ്ധയുടെ മുഖം പ്രസന്നമായി. അവൾ അവിടെനിന്ന് എഴുനീറ്റു, യാമിനിയോടു പിന്നാലെ ചെല്ലുവാൻ പറഞ്ഞു ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു പോയി. യാമിനിയും ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു കുറച്ചുനേരത്തിനു ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു, ഒടുക്കം വൃദ്ധയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാറായി. 'നിന്റെ ഭർത്താവിനെപ്പറ്റി എനിക്കു പൂർണ്ണമായ അറിവു കിട്ടീട്ടില്ല, ഇന്നു രാത്രികൂടി ചില ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതി നോക്കിയാലെ കാര്യം മുഴുവനും മനസ്സിലാവുകയുള്ളു. അതിനുശേഷം നിന്നോടു കാര്യമെല്ലാം മുഴുവനും പറയാം. നാളെ ഇതേ നേരത്ത് ഇവിടെ വന്നാൽ നീ ഇച്ഛിക്കുന്ന കാര്യം ശരിയായിട്ടു പറഞ്ഞുതരാം.' ഇതു കേട്ടു യാമിനി വളരെ ആശാഭംഗത്തോടുകൂടി ഗുഹയിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു പോന്നു.

ഇങ്ങിനെ വളരെ ദിവസം 'നാളെ' ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞ്, ആ മന്ത്രവാദിനി, യാമിനിയോടു കുറെ പണം തട്ടിപ്പറിച്ചു. ഒടുവിൽ, യാമിനിക്കു ഇനി കൊടുപ്പാനില്ലാതെയായി എന്നു കണ്ടിട്ടു പിറ്റേന്നാൾ ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യം കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷം, യാമിനിയുടെ കാര്യം തീർച്ചയായും പറയാമെന്നു വൃദ്ധ സാഗ്രഹം വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു.

പിറ്റേദിവസം ഉച്ചക്കു യാമിനി, വൃദ്ധയുടെ ഗുഹയിൽ ഹാജരായി. പതിവുപോലെ വൃദ്ധ ഗുഹയുടെ ഉമ്മറത്ത് ഇരുന്നിരുന്നു. യാമിനി അവളുടെ കയ്യിൽ പറഞ്ഞ സ്വർണ്ണനാണ്യം ഇട്ടുകൊടുത്തു. വൃദ്ധ, മന്ദഹാസത്തോടുകൂടി, അവളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവളുടെ മടിയിൽനിന്നു ഒരു പാമ്പിനെ എടുത്ത് അതിന്റെ കഴുത്തിൽപിടിച്ച് അവൾ ബലമായി കുലുക്കിയപ്പോൾ, പാമ്പു കഠിനമായി ചീറി. പിന്നെ എന്തോ ചിലതു പിറുപിറുത്തു, യാമിനിയോടു തന്റെ പിന്നാലെ വരാൻ പറഞ്ഞു അവൾ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു പോയി. യാമിനി പതിവുപോലെ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുചെല്ലുവാൻ മടിച്ചില്ല; ഇപ്പോൾ യാതൊരു ഭയവുംകൂടാതെ അവളുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു; തന്റെ ഭാവി അറിവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠാധിക്യം നിമിത്തം ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുചെന്നാലുള്ള അപായങ്ങളെപ്പറ്റി അവൾ ചിന്തിച്ചതേയില്ല.

യാമിനി ഗുഹയിൽ കടന്നു കുറച്ചുനേരം കഴിയുന്നതിനിടയിൽ സർപ്പം ചീറുന്നതും നായ ഓരിയിടുന്നതും കേട്ടു ഉടനെതന്നെ ഗുഹയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ ഒരു പ്രകാശം സ്ഫുരിക്കയും നിലത്തിൽനിന്നു നീലവർണ്ണമായ ഒരു വെളിച്ചം കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മന്ത്രവാദിനി വെളിച്ചത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തുനിന്നിരുന്നു. ഈ വെളിച്ച

ത്താൽ സ്വതവേതന്നെ ഘോരമായ അവളുടെ ആകൃതി, മുമ്പിലത്തെക്കാറം പതിന്മ ടങ്ങു ബീഭത്സമായി കാണപ്പെട്ടു. പാമ്പ്, അവളുടെ കഴുത്തിൽ ചുററിക്കിടന്നിരുന്നു; ശ്വാ നായ അവളുടെ കാലിൻെറ ചുവട്ടിൽ കിടന്നിരുന്നു. ഈ ഭീഷണാകൃതി കണ്ടിട്ടും യാഹിലയുടെ മനസ്സിന്നു അശേഷം കുലുക്കം ഉണ്ടായില്ല.

വൃദ്ധ പറഞ്ഞു: 'യാഹിലേ നിൻെറ മായി മുഴുവനും എനിക്കു മനസ്സിലായി. നിനക്കു ഒരു ഉന്നതപദവിയിലിരിക്കാനുള്ള യോഗം കാണുന്നുണ്ട്. നിനക്കു യോഗ്യനായ ഒരാളുടെ ഭാര്യയായിരിക്കാൻ സംഗതിവരും. നിനക്കു ഇനി അധികകാലം ഒരു കന്യകയായി ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ല. നീ മുഗൾസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനത്തേക്കു പൊയ്ക്കൊൾക. അവിടെ പോയാൽ നിൻെറ അഭീഷ്ടം സാധിക്കുന്നതാണ്; അതു ചെയ്യാതെ നീ ഇവിടെത്തന്നെ താമസിക്കുന്നതായാൽ, ഈ ജന്മം മുഴുവനും പരിതാപയിട്ടുതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടിവരും. ഇനി നീ പൊയ്ക്കൊൾക'.

ഗുഹയിലുണ്ടായിരുന്ന വെളിച്ചം ക്രമേണ മങ്ങി ഒടുവിൽ ഗുഹ അന്ധകാരമയമാകുകയും ചെയ്തു. യാഹില ഗുഹയിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. യാഹില ഈ മന്ത്രവാദിനിയുടെ വാക്കു വേദവാക്യം എന്നപോലെ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു അവളുടെ ഹൃദയം ആനന്ദഭരിതമായി. കുറെ ദിവസത്തിനു യാഹിലയുടെ മനസ്സിന്നു അധികമായ ഉല്ലാസം ഉണ്ടായി. ഇതു കണ്ടിട്ടു അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു കുറെ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായി; എന്നാൽ യാഹിലയുടെ ഈ ചിത്തോന്മാദം ക്രമേണ ശമിച്ചു അവളുടെ മനസ്സു നിഷ്ക്രിയമായ പ്രകൃതിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടിട്ടു, യാഹിലയുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

ഒരു ദിവസം യാഹില പറഞ്ഞു: അച്ഛാ, എനിക്കു മുഗിളസാമ്രാജ്യത്തിൻെറ തലസ്ഥാനം കാണ്മാൻ വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

മകളെ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്ന് അച്ഛൻ ചോദിച്ചു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മുസൽമാന്മാർ പറയുന്നതു്, ഹിന്ദുജാതിക്കാരോടുള്ള അവർക്കു വിരോധമൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ ജാതിനിമിത്തം അവർക്കു നമ്മളിൽ അനുരക്തി ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ഗുണം നിമിത്തം നാം അവരുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രമാവുന്നതാണ്.

നീ പറയുന്നതു ശരിതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ വാസം മുഗിള തലസ്ഥാനത്തേക്കു മാറുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവും കാണുന്നില്ല. ഞാൻ മുമ്പ് അവിടെ കുറെ കാലം താമസിച്ചിട്ടുള്ളതു നിനക്ക് അറിയുമല്ലോ. ഞാൻ കുറെക്കാലം രാജധാനിയിൽ ജോലി നോക്കിയിരുന്നു. അതിനു ശേഷം നമ്മുടെ വംശത്തിന് അവിടെ ചിലർ കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിലരെയും എനിക്കു പരിചയമുണ്ട്. ഇപ്പോഴും പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു പക്ഷേ അവർക്കും ഇത് ഇഷ്ടമാ

യ എന്ന ചോദിക്കാനും മതി. പക്ഷെ 'രാജകാൎയ്യങ്ങൾ മേലുവൻ' എന്നുള്ള വചന പ്രകാരം രാജാക്കന്മാരുടെ കാൎയ്യങ്ങളെപ്പററി ഒന്നും തീൎച്ച പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല. എപ്പോഴും അടുത്തു ചെന്നു വായും മൂക്കും പൊത്തി ബഹുമാനിച്ചതിനു 'ഇന്ദ്രനോടൊക്കും സമാധി ചന്ദ്രനോടൊക്കും ഭവാൻ' എന്നു മററും സേവപറഞ്ഞാൽ, ഒരു സമയം മാൎക്ക്വനായേക്കാം. രണ്ടു ദിവസം ഒന്നിച്ചു കാണാതിരുന്നാൽ തീരെ മറക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയാണ് മിക്ക രാജാക്കന്മാരുടെയും അവസ്ഥ. അത് എങ്ങിനെ എങ്കിലുമാവട്ടെ, നമുക്ക ഡെൽഹിയിലേക്കു പോകാം. ഈ മാററംകൊണ്ടു നമുക്ക ഉണ്ടായ്വരുന്ന ലോകം ഒന്നും വരുന്നതല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല ഡെൽഹിയിൽ കല്ലുവരത്തി 'നാമ്മ സകൎക്കും വളരെ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്'.

എപ്പോഴും ഭൎത്താവിന്റെ ചൊൽപ്പടി കേട്ടു നടന്നുവന്നിരുന്ന പറയന്റെ ഭാൎയ്യയും ഈ മാററത്തിനു യാതൊരു തടസ്ഥവും പറഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ താമസിയാതെ പറയൻ കുഡുംബസഹിതം ഡെൽഹിയിൽ ചെന്നു താമസം തുടങ്ങി. ഉത്തമജനബാഹുല്യമുള്ള നഗരത്തിൽ, സൎവ്വജനമനോഹരിയായ യഹിലയുടെ രൂപലാവണ്യം ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതിരിപ്പാൻ തരമുണ്ടായില്ല. അവളുടെ സൌന്ദൎയ്യാധിക്യത്തെപ്പററി സൎവ്വജനങ്ങളും പ്രശംസിച്ചു. എന്നു താമസിയാതെ ഡെൽഹി പട്ടണം മുഴുവനും ഇവളുടെ പ്രസിദ്ധി പരന്നു. അവൾ പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴൊക്കെയും ജനങ്ങൾ അവളുടെ രൂപലാവണ്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രശംസിച്ചു കാണികളുടെ 'അതിമോഹനങ്ങളായ നേത്രചാപലികളും' അവളിൽതന്നെ പതിഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ യഹില ജനസംഘമായ അങ്ങാടിയിൽകൂടെ പോകുമ്പോൾ ഒരു പല്ലക്കിന്റെ തണ്ട് അവളുടെ മേൽ തട്ടി, അവൾ നിലത്തുവീണു. സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ നിലവിളികേട്ടു, പല്ലക്കിലിരുന്നിരുന്ന ആളും ഉടനെ പുറത്തേക്കു നോക്കുകയും ഉടനെതന്നെ പല്ലക്ക നിൎത്താൻ പറഞ്ഞു, യഹിലയ്ക്ക സഹായിപ്പാനായി ആ ആളും പല്ലക്കിൽനിന്നിറങ്ങി, അവളുടെ സമീപത്തുചെന്നു അവളെ പല്ലക്കിൽ കയറുവാൻ കല്പന കൊടുത്തു, അവളുടെ വീടു എവിടെയാണെന്നു അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു, യഹിലയെ പല്ലക്കിൽ കയററി, താൻ പല്ലക്കിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നു, അവളെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചു ഉണ്ടായ ഒരു ചെറിയ സംഭവം അവൾ ഒന്നിച്ചു വളരെ ആളുകളെയും കാണുമ്പോൾ പറയാൻ തോന്നി പെട്ടെന്നു തന്റെ മേലെ പല്ലക്കിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ കനിഷ്ഠ ഒരു ദിവസം കഠിനമായി വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ യഹില ഉടനെതന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായ വല്ല അതിപ്രധാനമായ സംഭവവും പറയുകയാണോ, കുറച്ചു ദേഹസൌന്ദൎയ്യമെല്ലാം ഉണ്ടായി എന്നു തീരെ മാറി എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയനും സമാധാനമായി. പറയൻ ആ അപരിചിതനെ തന്റെ വീട്ടിനകത്തു കയററി ഇരുത്തി, [illegible], വല്ല ഉപകാരങ്ങളും [illegible] അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം [illegible] കാലത്തിൽ [illegible] [illegible].

ഷ്ട്രഭൂവനായ ഈ യോഗ്യപുരുഷൻ, കേവലം നികൃഷ്ടനായ തന്റെ ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു നിമിത്തം പറയന്റെ സന്തോഷം അതിരില്ലാത്തതായിരുന്നു. കാപ്പിസേവനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപരിചിതൻ തൻ കൂടെക്കൂടെ വന്നുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു പുറപ്പെടാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കൂടെക്കൂടെ വരുന്നതു വളരെ സന്തോഷമാണെന്ന യാഹിലയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ആയാളോടു പറഞ്ഞു. യാഹിലയും, വാക്കുകളേക്കാൾ എത്രയോ വ്യക്തമായും സ്പഷ്ടമായും തന്റെ [illegible] അറിയിക്കുന്ന കടാക്ഷവീക്ഷണംകൊണ്ടു, ആയാളെ ക്ഷണിച്ചു.

ഈ സുശീലനായ യുസഫ്ഖാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ [illegible]ന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സമയത്തിനുശേഷം പറയന്റെ കുടുംബവും മന്ത്രിയുടെ പുത്രനും തമ്മിൽ നല്ല പരിചയമായി. യാഹിലയുടെ രൂപലാവണ്യം കണ്ടു, ഈയാൾ മോഹിതനായി. യുസഫ്ഖാൻ യൌവനയുക്തനും സുമുഖനും വളരെ ഐശ്വര്യമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈയാളുടെ യൌവനത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടു ആയാൾ ചില അവിവേകങ്ങളും പ്രവൃത്തിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ അരമനയിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കന്യകമാർ ഈയാളെ കാമിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അവരിൽ ഒരാളിലും ഈയാളുടെ പ്രേമം സ്ഥായിയായി പതിഞ്ഞില്ല. സുകുമാരിയായ യാഹിലയെ കണ്ടപ്പോൾ, അവളിലുള്ള പ്രേമം കേവലം [illegible], അവളിൽ ആയാൾക്കു ഗാഢമായ അനുരാഗം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. യാഹിലയുടെ [illegible] ലാവണ്യം ആയാൾ കണ്ട [illegible] മറ്റെല്ലാ സ്ത്രീകളേക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടമായിരുന്നു. അതിനാൽ, അവരെയെല്ലാം വിട്ടു, യാഹിലയെത്തന്നെ തന്റെ പ്രേമഭാജനമാക്കാൻ ആയാൾ തീർച്ചയാക്കി. [illegible] (പുഷ്പിച്ചു പൂത്തു നില്ക്കുന്ന തേൻമാവിനെ പ്രാപിച്ചു വണ്ടുകൾ, പിന്നെ മറ്റു പുഷ്പങ്ങളെ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ). എന്നാൽ, സൂക്ഷ്മമായി ആലോചന ചെയ്തപ്പോൾ യാഹിലയിലുള്ള പ്രേമം തനിക്കു വ്യസനത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണെന്നു ആയാൾക്കു വ്യക്തമായി തോന്നി. എന്തെന്നാൽ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പുത്രൻ, [illegible] ഒരു യഹൂദന്റെ പുത്രിയെ വേൾക്കുന്നതു ഒരിക്കലും യുക്തമായുള്ളതല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വിവാഹത്തിനു, തന്റെ അച്ഛനമ്മമാർ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ലെന്നു ആയാൾക്കു നല്ല നിശ്ചയം ഉണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹത്തിനു നിർവ്വാഹമില്ലെങ്കിലും, യാഹിലയെ തന്റെ ഉപപത്നിയാക്കിവെക്കാമെന്നു ആയാൾ വിചാരിച്ചു. തങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള [illegible] യാഹിലക്കു തന്നിലുള്ള പ്രേമംകൊണ്ടു, ഈ മാതിരിയിലുള്ള സംബന്ധത്തിനു യാഹില വിരോധം പറയുമെന്നു ആയാൾ സ്വപ്നത്തിൽ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. [illegible] തങ്ങളുടെ അന്യോന്യം തങ്ങളുടെ [illegible] അറിയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും [illegible] ഒഴിപ്പെട്ടു, തന്റെ [illegible] ആയാൾ സംസാരിച്ചു.

യാഹിലയുടെ അച്ഛനായ [illegible], മന്ത്രിയുടെ പുത്രനും തമ്മിലുള്ള [illegible]

ന്നോരാഗത്തെപ്പററി അറിഞ്ഞിരുന്നു. പുത്രിയുടെ സകല കൃത്യങ്ങളിലും ഉമ്മ ശ്ര പരായണതയായ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവരും മുസൽമാൻെറ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുമെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു.

ഒരു ദിവസം പറയൻ മകളെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി ആശ്ലേഷംചെയ്തുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. മകളെ നീ എൻെറ വംശപ്രതിഷ്ഠക്കു കാരണമായി തീരുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സൽപുത്രനായ ഒരാളുടെ പ്രേമത്തിന്നു നീ പാത്രമായിരിക്കുന്നു.

അച്ഛൻ ആരെപ്പററിയാണു പറയുന്നതു എന്നു മകൾ ചകിതഹൃദയയായിട്ടു ചോദിച്ചു.

പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മകനെപ്പററിയാണു.

അദ്ദേഹം തൻെറ അനുരാഗത്തെപ്പററിയൊന്നും സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലല്ലൊ.

അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു ഏററവും വെളിപ്പെട്ടതായ അനുരാഗത്തെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു പറഞ്ഞറിയിക്കാത്തതെന്തെന്നു എനിക്കു അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ വെളുത്തവാവിന്നുള്ളിൽ ആയാളുടെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ നിന്നോടു ആയാൾ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു. യാഹിലെ, നീ ആയാളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടൊ എന്നു എന്നോടു പറഞ്ഞാലും.

അച്ഛാ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടു.

നിനക്കു ആയാളെ വേൾക്കാൻ മനസ്സുണ്ടൊ?

എനിക്കു വേളികഴിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത ആളെ ഞാൻ ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കുകയൊ ഞാൻ സ്നേഹിക്കാത്ത ഒരുവനെ വേൾക്കുകയൊ ചെയ്യുന്നതല്ല.

എന്നാൽ എനിക്കു തൃപ്തിയായി.

യാഹിലയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ കുറെ കാലം കാത്തിരുന്നിട്ടും മുസൽമാൻ യാഹിലയെ വേളികഴിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളൊന്നും ചെയ്തു കണ്ടില്ല. ആയാളും യാഹിലയെ ഗാഢമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിരാക്ഷേപമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ആയാൾ തൻെറ അനുരാഗത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടു യാഹിലയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാൎക്കു ക്ഷമയില്ലാതായി.

മന്ത്രികുമാരൻ ദിവസേന പറയൻെറ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. യാഹിലയായിട്ടുള്ള പരിചയം വർദ്ധിക്കുന്തോറും ആയാൾക്കു അവളുടെമേൽ പ്രേമവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. യാഹിലെക്കു പാഠശാലകളായ വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവൾക്കു അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിശക്തി ഉണ്ടെന്നു മുസൽമാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അവൾ ഒരു ഹീനജാതിയിലുള്ളവളായിരുന്നതുകൊണ്ടു, അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തിക്കൊത്ത വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിപ്പാൻ വഴിയില്ലാതെ വന്നു എങ്കിലും അവൾ കഴിയുന്ന അറിവു സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നു. അവളുടെ ജാതിഹീനത നിമിത്തം ഗ്രന്ഥപ്പുരകളിൽ ചെന്നു പഠിക്കാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും തൻെറ അച്ഛൻെറ വീട്ടിന്നു സമീപത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു മുഹമ്മദീയ പണ്ഡിതൻെറ സഹായത്താൽ, പേഴ്സ്യാ ഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും ഒരു മാതിരി നൈപുണ്യം അവൾക്കു സിദ്ധിച്ചു

ആയാൾക്ക് പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തതായ വിഷയങ്ങളെ, താൻ ഗ്രഹണപാടവം കൊണ്ട്, അവയും ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

പ്രസ്തുത കഥയുടെ കാലത്ത്, രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായം ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു അവശ്യകൃത്യമായിരുന്നു. എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു രാജശാസന. ആ കാലത്തു വായിക്കാൻ അറിയാത്തവർ നന്നെ ചുരുക്കമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴൊ, വായിക്കാൻ അറിയുന്നവർ നന്നെ ചുരുക്കമായിത്തുടങ്ങി. മോഹനാംഗിയുടെ കാലത്തു വിദ്യയില്ലാത്തവൻ എത്ര ധനികനായാലും വേണ്ടില്ല ആയാളെ ആരും ഗുണവാനെന്നു ബഹുമാനിച്ചിരുന്നില്ല. മോഹനാംഗിയുടെ കാലത്തു കുടി സംസ്കൃതഭാഷയിൽ വളരെ നൈപുണ്യമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, ആ കാലത്തിനു ശേഷം ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്നു [illegible] വലുതായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ലോകമൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതായ നാഗരികതയുടെയും അറിവിന്റെയും ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും ഉത്പത്തിസ്ഥാനമായ യൂറോപ്പു ഖണ്ഡം മുഴുവനും അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ പെട്ടു കിടന്നിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനം വളരെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ [illegible] അനേകം തത്വജ്ഞാനികളാൽ നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു. പരിഷ്കാരമില്ലാത്ത [illegible] ആയ ഇതര ജാതിക്കാർ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തെ ആക്രമിച്ചു പിടിച്ചടക്കുകയും, അവിടെ ജനങ്ങൾ അവർക്കു കീഴടങ്ങി വളരെക്കാലം ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഉത്സാഹശക്തി, ജ്ഞാനതൃഷ്ണ, സ്വാതന്ത്ര്യം മുതലായതു [illegible] നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ, ഗ്രീസ്, റോമ, മുതലായ രാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ, ഹിന്ദുസ്ഥാനവും വളരെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നതായി അറിയുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിർവ്വിവാദമാണ്. വളരെ പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാർ പ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി വളരെ നിഷ്കർഷ ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ രാജ്യഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും പ്രത്യേകം പാഠശാലകളും അതുകളിലേക്ക് പ്രത്യേകം ഉപാദ്ധ്യായന്മാരെ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായിരുന്നു. ഈ മാതിരിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സുഗമത, സുലഭത, കാര്യസിദ്ധിക്ഷമത, മുതലായ ഗുണങ്ങളെ ഹേതുവായിട്ട്, ഈ രീതി, ഇംഗ്ലണ്ടിലും അവിടെനിന്നു മറ്റുള്ള യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളിലും നടപ്പായിവന്നു. തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതു വളരെ നിർബന്ധമായ കൃത്യമായിട്ടാണ് എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും വിചാരിച്ചു പോന്നത്, കുട്ടികൾക്കു [illegible] വയസ്സായ ഉടനെ അവരെ പാഠശാലയിലേക്ക് അയക്കുക പതിവായിരുന്നു. കുട്ടികളെ എഴുതിനു വെക്കുമ്പോൾ ഗണപതിപൂജയും ഉണ്ടാവും. കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വിഘ്നമായി കലാശിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് വിഘ്നേശ്വരപൂജ ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു ദിവസം യാഹിലയും മുസല്ലാനും കൂടി യാഹിലയുടെ വീട്ടിന്റെ പിൻഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യാനത്തിലിരുന്നു സംസാരിക്കുമ്പോൾ മുസല്ലാൻ പറഞ്ഞു: യാഹിലെ

നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു വ്യസനമുണ്ടാവു ലോ.

ഇല്ല്. എനിക്ക് അവരുമായി പിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു അവസ്ഥ വരുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ കളിപറകയല്ലല്ലോ.

അല്ല. ഞാൻ വാസ്തവമാണ് പറയുന്നത്. ഞാൻ എന്തിനാണ് അവരെ വിട്ടുപിരിയുന്നത്.

നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഭർത്താവുണ്ടായാലോ.

ഭർത്താവുണ്ടായാലും അവർക്ക് എന്റെ കൂടെ താമസിക്കാമല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്ന് അവരെ ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിലും അവരെ സ്നേഹിക്കാത്ത ആൾ എന്നെയും സ്നേഹിക്കില്ല. വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ പ്രേമഭാജനമായ ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ നേരെയും ഒരു സ്നേഹം തോന്നാതിരിക്കയില്ല. അങ്ങിനെ തോന്നാത്തവർ കേവലം ശുഷ്കസ്നേഹമുണ്ടെന്ന പറയുന്നുള്ളൂ.

നിങ്ങളുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്കു നിങ്ങളുടെ കൂടെ താമസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിലുള്ള വേറെ ബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടല്ലോ.

ആ വക ബന്ധങ്ങൾ എന്താണെന്ന ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

വിവാഹബന്ധം കൂടാതെ, സോദരന്മാരെപ്പോലെ ബദ്ധരായി, നിങ്ങളുടെ ഏകമായിത്താൻ കൂടി നിങ്ങൾ താമസിക്കുകയാണെങ്കിലോ?

ഞാൻ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം വിലയില്ലാത്തതാണ്.

യഹോദിലാ, വിവാഹം നിമിത്തം എന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നു. ഒരാളുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യം നശിക്കുന്നു. മനുഷ്യരാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിവാഹസംബന്ധമായ നിബന്ധനകൾ കാലദേശങ്ങളെ പോലെ പരസ്പരഭിന്നങ്ങളായി ഭേദമായി ചിലർ. അതിനാൽ, വിവാഹബന്ധം കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ ജീവകാലം മുഴുവനും ഞങ്ങളുമായി കഴിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കില്ലേ?

നിങ്ങൾ പറയുന്ന ദോഷങ്ങൾ വിവാഹത്തിന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ ദോഷങ്ങൾ, അതിന്റെ ഗുണങ്ങളോടു തട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ വളരെ ലഘുക്കളാണ്. ഒരു മുസൽമാൻ പ്രഭുവിന്റെ ഉപപത്നിയായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇരട്ടി നല്ലത് ഒരു പറയന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതാണ്.

നിങ്ങൾ ഒരു പറയനെ വേൾക്കില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ അച്ഛനും അങ്ങിനെ തന്നെയാണ് എന്നോടു പറഞ്ഞത്.

അച്ഛൻ പരമാർത്ഥമാണ് പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരു മുസൽമാൻ പ്രഭുവിന്റെ ഉപപത്നിയായിരിക്കയില്ലെന്ന വരുന്നതല്ലോ.

മന്ത്രികുമാരൻ പറഞ്ഞു: യഹോദിലാ, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ; എന്നാൽ എത്ര ആസക്തിയോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന

ത് എന്ന നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നപോലെതന്നെ നിങ്ങൾ എന്നെയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

പ്രേമോ, ഞാൻ ലോകപരിചയം കുറഞ്ഞവളാണ്. ഈ ലോകത്തിലുള്ള രീതി മര്യാദകളെപ്പറ്റി എനിക്ക് വളരെ കുറച്ചേ അറിവുള്ളൂ. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ആദ്യ സമാഗമംമുതൽക്കുള്ള എന്റെ [illegible] അഭിനിവേശം എന്റെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതിയെ നിങ്ങളിൽനിന്ന മറച്ചുവെക്കുന്നതിന്ന ഞാൻ യാതൊരു കാരണവും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അഭിനിവേശം എപ്പോഴെങ്കിലും ആത്മാർത്ഥമായി ഭവിക്കുന്നുവോ, ആ ക്ഷണംതന്നെ എനിക്ക നിങ്ങളിലുള്ള ബഹുമതിയും ഇല്ലാതാവുന്നതാണെന്ന ഞാൻ തീർച്ചയായും പറയുന്നു. ബഹുമതിയോടുകൂടാത്തതായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രേമം നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

യഹീല, എന്റെ പ്രേമഭാജനമായ ഒരുവളെ ഞാൻ മാനിക്കില്ലെന്ന നിങ്ങൾക്ക വിചാരിക്കാൻ വഴിയില്ല. എനിക്ക നിങ്ങളിലുള്ള [illegible] എന്റെ ജീവഹാനിവരെയും ഒരു കുറച്ചിൽ വരുന്നതല്ല. എന്നാൽ സമുദായകല്പിതങ്ങളായ ചില പ്രതിബന്ധംനിമിത്തം—എന്ന പറഞ്ഞു പിന്നെ പറവാൻ ആയാൾ സംശയിച്ചു. കോമളയായ യഹീലയുടെ മുഖം [illegible] ചുകന്നു.

യഹീല പറഞ്ഞു: പറയാനുള്ളതു മുഴുവൻ പറഞ്ഞാലും. എന്തിന്ന സംശയിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്ക പറയാനുള്ളതു മുഴുവനും ഞാൻ കേൾക്കട്ടെ. നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള അനുരാഗത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം നാം അന്യോന്യം യാതൊരു കാര്യവും മറച്ചുവെക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല.

യഹീല, നിങ്ങൾ ന്യായരഹിതമായി പറകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. നിർഭാഗ്യമായ പരസ്പരാനുരാഗമുണ്ടായതുകൊണ്ട നമ്മൾ തമ്മിൽ അവിശ്വാസം ഉണ്ടാകരുത്. നിങ്ങൾ പറയേണ്ടതിന്ന കുറവുള്ളവളാണ് എന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ടുതന്നെ എനിക്ക നിങ്ങളെ എന്റെ ഭാര്യയാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന, മേലെഴുതിയ നിങ്ങൾക്ക ഞാൻ പറയാതെതന്നെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ എന്റെ സ്വജാതിക്കാർ എന്നെ അവമാനിക്കും. നിങ്ങൾ, അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും പുത്രികളുടെയും പരിഹാസത്തിന്ന പാത്രമാവും. ഇതു പക്ഷേ ചെയ്താൽതന്നെക്കൂടി നിങ്ങൾക്ക അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അവമാനത്തിന്ന ഞാൻ ഇടവരുത്തുന്നതല്ല. ലൗകികസമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള ബന്ധങ്ങളെക്കൂടാതെ, നമുക്ക ഒന്നിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിന്ന യാതൊരു തടസ്ഥവുമില്ലല്ലോ. ഈ വിധമായാൽ, നമുക്ക അന്യോന്യം പ്രേമത്തോടുകൂടെ മരിച്ചു താമസിക്കാം. നമ്മുടെ പ്രേമത്തിന്ന കളങ്കമുണ്ടാകുന്ന യാതൊരു [illegible] ഒന്നിനും [illegible]. അതിനാൽ ഞാൻ പറയുന്നത് എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ തമ്മിൽ ലൗകികാചാരപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക, നിങ്ങൾ എന്റെ ഉപപത്നിയായിരിക്കേണമെന്നാണ്.

ഇതെല്ലാം യഹീല ശാന്തമായിട്ട കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ മുഖത്തു ഒരു ഇളക്കം പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ അധരങ്ങൾ [illegible]

മാകയും, കോപാവേശത്താൽ സ്ഫുരിക്കുകയും ചെയ്തു; എങ്കിലും വളരെ സാവധാനത്തിലും ശാന്തതയോടുംകൂടി അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

പ്രഭോ, നിങ്ങളുടെ ഉന്നതസ്ഥിതിനിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു ഒരു പറയജാതിയിലുള്ളവളെ അവമാനിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പുരുഷനാണ്; പുരുഷന്റെ നിലയിൽ നിങ്ങൾ ഒരു അബലയായ സ്ത്രീയെ അവമാനിക്കുന്നതു കേവലം അനുചിതമാണ്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയുടെ മാഹാത്മ്യം കേവലം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു പുരുഷന്റെ ഹിതത്തിന്നുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ചാരിത്ര്യഭംഗം ചെയ്യുമെന്നു, നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതുതന്നെ എത്രയോ ക്രൂരമാണ്, നമ്മൾ തമ്മിൽ പരിചയമായിട്ടുള്ളതിന്റെ ശേഷം, ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്റെ സപത്നീയർ എന്നെ പതിതയെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ, ഒരു നിർധനയല്ല. എന്റെ വീട്ടിൽ എനിക്കു സുഖമായിട്ടു കഴിയുന്നതിനുള്ള മുതലുണ്ട്. ഇഹലോകത്തിലുള്ള സകല സന്തോഷങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന ധനവും എനിക്കുണ്ട്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു മുസൽമാൻ പ്രഭുവിന്റെ നിന്ദ്യമായ കാമത്തിന്നുവേണ്ടി എന്റെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്നു നിങ്ങൾക്കു വിചാരിക്കാൻ വഴിയുള്ളത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രേമത്തെ തിരസ്കരിക്കുകയും നിങ്ങളുമായിട്ടുള്ള സംബന്ധം നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ക്ഷണംമുതൽക്കു നാം തമ്മിൽ കേവലം അപരിചിതന്മാരാണ്.

തന്റെ കാമുകന്റെ ഉത്തരം കേൾക്കാൻ താമസിക്കാതെ യാഹിയ, മുറിയിൽനിന്നു പോകയും ചെയ്തു.

യാഹിയയുടെ ക്ഷീണിതമായ മുഖത്തിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റത്തെ കണ്ടു അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവളുടെ പ്രസന്നമായ മുഖത്തു വിളയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മന്ദഹാസം കാണാതായി. അവളുടെ കവിൾത്തടം പാണ്ഡുരങ്ങളായി. അവൾക്കു ഒന്നിലും ഉന്മേഷം ഇല്ലാതായി. മന്ത്രികുമാരൻ പതിവുപോലെ യാഹിയയെ കാണാൻ വന്നു എങ്കിലും അവൾ ആയാളെ കാണാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. തന്റെ വിരക്തിക്കുള്ള കാരണത്തെ അവൾ അച്ഛനെ ധരിപ്പിച്ചില്ല. മകളുടെ തൃപ്തിക്കായി അച്ഛനും അനുമതിച്ചു. മുസൽമാൻ പ്രഭു തന്റെ വീട്ടിൽ കടക്കരുതെന്നു പറയാൻ താക്കീതു ചെയ്തു. ഗൌമന്റെ വീട്ടിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലുവാൻ മന്ത്രികുമാരൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും അതു ശ്രമങ്ങളൊക്കെ നിഷ്ഫലങ്ങളായി ഭവിച്ചു. ആയാൾ യാഹിയക്കു എഴുത്തുകൾ അയച്ചു. അതുകൾ തുറക്കപ്പെടാതെ മടക്കി അയക്കപ്പെട്ടു. ആയാളുടെ കാമം അതിന്നു തടസ്സം നേരിട്ടതോടും, വർദ്ധിച്ചുവരുകയുള്ളൂ. 'അസ്വാധീനമായ കാമം' എന്നതുപോലെ. ആയാളുടെ മനസ്സിന്നു ബലമായി ആക്രമിച്ചു വശീകരണം ചെയ്തു യാഹിയയെ എന്തു വിലകൊടുത്തിട്ടും കരസ്ഥമാക്കണമെന്നു ആയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. ആയാൾ അവളുടെ അച്ഛനോടു ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. താൻ സമ്മതിക്കുന്നതായിരുന്നാലും മകളോടു ചോദിക്കാൻ പറഞ്ഞു. യാഹിയയുടെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞിട്ടും മന്ത്രികുമാരന്റെ മനോരഥം സഫലമായില്ല. മന്ത്രികുമാരൻ ആയാളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും ആയ

ന്ന് അന്വേഷണം കല്പിക്കുകയായില്ല. യാഹില മന്ത്രികുമാരനെയോ, ആയാളുടെ ആരും ആരെയോ തന്റെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.

എന്നാൽ യാഹിലയുടെ കാര്യത്തിൽ അവളുടെ മേലിലുള്ള പ്രേമത്തിനു ഒട്ടും കുറവുണ്ടായില്ല. ഏതു വിധത്തിലും യാഹിലയെ ലഭിക്കേണമെന്ന ഏകവിചാരം മാത്രമേ മന്ത്രികുമാരനു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

യാഹില പലപ്പോഴും തന്റെ ദാസിയോടുകൂടി നഗരോപകണ്ഠങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ, ഹിന്തുസ്ത്രീകൾ വെളിയിലിറങ്ങി നടക്കാറു പതിവില്ല; എന്നാൽ ഈ പ്രതിബന്ധം യാഹിലയെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. യാഹില നഗരത്തിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും തന്നാൽ തിരസ്കൃതനായ മന്ത്രികുമാരനെ ഒരിടത്തുംവെച്ചു കണ്ടില്ല. മന്ത്രികുമാരന്റെ വാക്കുകൾകൊണ്ടുണ്ടായ ആഘാതംകൊണ്ടു അവളുടെ ഉദാരമായ മനസ്സിന്റെ ശക്തിയെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു. എപ്പോഴെങ്കിലും ആയാളെ വഴിക്കു കാണ്മാൻ സംഗതി വന്നാൽ, കഠിനമായ വിനയത്തോടുകൂടി ആയാളെ ക്ഷമിക്കേണമെന്നു അവൾ ഉറച്ചു. എന്നാൽ തൽക്കാലം തന്റെ കോപപ്പെ കടന്ന ആ പാപം [illegible] സംഗതി വന്നില്ല.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ അവൾ പതിവുപോലെ പുറത്തേക്കു പോയി. എന്നാൽ സാധാരണ മടങ്ങി വരാറുള്ള സമയത്തു അവൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി വന്നില്ല. കുറച്ചുനേരം താമസിച്ചിട്ടും ആയാളെ കാണാഞ്ഞിട്ടു, അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്കു സമാധാനമുണ്ടായില്ല. നേരം സന്ധ്യയായിട്ടും യാഹിലയോ അവളുടെ ദാസിയോ ട്ടു തിരികെ വന്നില്ല. അങ്ങോട്ടു [illegible] മകളുടെ വരവു കാണാതെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ വ്യസനിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും, അവൾ മടങ്ങി വന്നില്ല. അവൾ [illegible], മന്ത്രികുമാരന്റെ അധീനത്തിൽ പെട്ടുകയും, ആയാൾ [illegible] അവളെ എവിടെയെങ്കിലും ഗൂഢമായി താമസിപ്പിച്ചിരിക്കയാണെന്നു അവർക്കു ഒരു സംശയം ജനിച്ചു.

ആ മനുഷ്യന്റെ ഭീകരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തെ [illegible] ഒരു വഴിമാത്രമേ ഉള്ളു എന്നു [illegible] ചക്രവർത്തിയായ [illegible] ശരണം പ്രാപിച്ചു. [illegible] ഞാൻ യാചിക്കും. ചക്രവർത്തി [illegible] ആയ [illegible]. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദയയെ [illegible] ഉള്ളു. ഞാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ [illegible] അദ്ദേഹം മന്ത്രികുമാരനോടു എന്റെ മകളെ വിട്ടു തരുവാൻ കല്പിക്കും.

കഷ്ടം! രാജപുത്രന്മാർ തങ്ങളുടെ [illegible] അത്ര [illegible] വിചാരിക്കുന്നതു. [illegible] നമ്മുടെ പുത്രിയെ [illegible] ചക്രവർത്തി വിചാരിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ് എന്നു [illegible] പറഞ്ഞു.

[illegible] പറഞ്ഞു: [illegible] ചക്രവ

ത്തി, നീതിന്യായം ചെയ്യുമെന്ന എനിക്കു നല്ല വിശ്വാസം ഉണ്ട. ചക്രവർത്തിപദത്തിൽനിന്നു ഭ്രഷ്ടനായി വളരെക്കാലം അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുനടന്ന വളരെ ബുദ്ധിമുട്ട അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്ന ഉദാരതയും ഉന്നതമാണെന്ന തന്റെ സ്വാനുഭവംകൊണ്ട നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ട. അദ്ദേഹത്തിന്ന ചക്രവർത്തിപദം തിരികെ ലഭിച്ചതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം വളരെ നീതിന്യായത്തോടുകൂടി രാജ്യഭരിച്ചുവരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദാര്യത്തെപ്പററി എന്റെ സ്വാനുഭവംകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിന്യായത്തെപ്പററി എല്ലാവരും അഭിനന്ദിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടും ഞാൻ എന്തിനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിയെപ്പററി ശങ്കിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്തിനായിട്ടാണ് ചക്രവർത്തിയുടെ സമക്ഷത്തിലേക്ക ചെല്ലുന്നത്?

ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ചക്രവർത്തി ന്യായസഭയിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ച എന്റെ മകളുടെ കിളിയെ തരുവിപ്പിക്കാൻ സവിനയം അപേക്ഷിക്കും. സകലജനഹിതകാരിയായ ചക്രവർത്തിയുടെ ജീവരക്ഷക്കുവേണ്ടി തന്റെ വിലയില്ലാത്തതായ ജീവനെ ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ എനിക്കു ഈ ഒരു ഉപകാരം അദ്ദേഹം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല. പറയന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തിന്ന നല്ല അടിസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. മഹാന്മാരായ ആളുകൾ എപ്പോഴും പരോപകാരം ചെയ്വാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരാണ. അവർ യാതൊരു ഫലവും ഇച്ഛിച്ചിട്ടല്ല പരോപകാരം ചെയ്യുന്നതു, അതു അവരുടെ സ്വഭാവമാണ. കിം ചന്ദ്രഃ പ്രത്യുപകാരലിപ്സയാ കരോതി ഗോഭിഃ കുമുദാവബോധനം സ്വഭാവ ഏവോന്നതചേതസാം സതാം പരോപകാരവ്യസനം ഹി ജീവിതം (ചന്ദ്രൻ എന്തൊരു പ്രത്യുപകാരത്തെ കാംക്ഷിച്ചിട്ടാണ് തന്റെ രശ്മികളെക്കൊണ്ട, ആമ്പൽപ്പൂക്കളെ വികസിപ്പിക്കുന്നത്? ഒരു പ്രത്യുപകാരവും ഇച്ഛിച്ചിട്ടല്ല. ഇതു മഹാന്മാരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണ. അവരുടെ ജീവകാലം പരോപകാരം ചെയ്വാൻവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണ). വളരെ ദിവസം യാതൊരു ഭക്ഷണവും ലഭിക്കാതെ കണ്ണാന്തല്ലാതായ ഒരു പുലിയുടെ ജീവരക്ഷക്കായിട്ട തന്റെ ദേഹത്യാഗം ചെയ്തു മഹാസിദ്ധനായ ബുദ്ധമുനി, എന്തൊരു പ്രത്യുപകാരം കാംക്ഷിച്ചിട്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തതു. പോർക്കളത്തിൽ മുറിയേററു വീണു മരിക്കാറായപ്പോൾ, കുറച്ചു വെള്ളം ദാഹം തീർക്കാൻ കിട്ടിയാൽ വേണ്ടില്ലെന്ന പറകയും, വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന കുടിക്കാനായി പാത്രം ചുണ്ടിൽവെക്കുമ്പോഴേക്ക സമീപത്തുനിന്ന 'വെള്ളം തരണെ' എന്നുള്ള വേറെ ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ ദീനസ്വരം കേട്ടു താൻ ഒരുതുള്ളി വെള്ളംപോലും കുടിക്കാതെ, ആ ജലം മുഴുവനും മററെ യോദ്ധാവിന്ന കൊടുത്ത രന്തിദേവമഹാരാജാവു എന്തു പ്രതിഫലത്തെ ഇച്ഛിച്ചിട്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തതു? രന്തിദേവൻ ആ സമയത്തിൽ ചെയ്ത പ്രാർത്ഥന വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

'ന കാമയേഹം ഗതിമീശ്വരാൽ പരാമഷ്ടർദ്ധിയുക്താമപുനർഭവം വാ ആർത്തിം

പ്രാപഞ്ചികമായിട്ടുള്ള ഐശ്വര്യത്തെ ഞാൻ ഭാഗ്യ ... (ഈശ്വരങ്കൽനിന്നു ഞാൻ അഷ്ടൈശ്വര്യസിദ്ധിയെ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല. മോക്ഷത്തെയും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സകല ജീവികളുടെയും ഉള്ളിൽ ഇരുന്നു അവരുടെ ദുഃഖത്തെ നീക്കി, സുഖികളാക്കി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയെ തരുവാനാണ ഞാൻ ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം.) മഹാരാജാക്കളായ വായനക്കാരേ, പ്രസ്തുതകഥയിൽനിന്നുള്ള ഈ ദീർഘമായ വ്യതിയാനത്തെ നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു കൊള്ളണേ.

ഒട്ടും താമസിയാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ ചെന്നു സങ്കടങ്ങളെ ഉണർത്തിപ്പാൻ പറയൻ തീർച്ചയാക്കി. അദ്ദേഹം തന്റെ സങ്കടനിവൃത്തിക്കു ഒരു വഴി ഉണ്ടാക്കിത്തരുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു പറയൻ സമാധാനിച്ചു.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ കേൾപ്പാൻ ചക്രവർത്തി എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു നേരേ പറയൻ ചെന്നു. അതിന്റെ അകത്തു കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, അതിന്റെ അത്യതിശയമായ മഹിമയെക്കണ്ടിട്ടു പറയൻ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ അമൂല്യമായ സിംഹാസനം കാണികളുടെ വിസ്മയത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു അത്ഭുതവസ്തുവായിരുന്നു. അതിന്റെ ആകൃതി, പീലിപരത്തിപ്പിടിച്ച ഒരു മയിലിന്റേതുപോലെ ആയിരുന്നു. അതു വൈരം മരതകം മുതലായ രത്നങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും ഏഴുകോടി ഉറുപ്പിക വിലമതിക്കുന്നതും ആയിരുന്നു. ആ മണ്ഡപം മുഴുവനും വെണ്ണക്കല്ലുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ വിശേഷമായ കൊത്തുപണികളോടു കൂടിയതും ആയിരുന്നു. ശാലയിലുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളുടെ മേൽഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ ഭിന്നസ്വമായ കൃഷ്ണശിലകളിന്മേൽ സ്വർണ്ണചിത്രമായ പേർഷ്യലിപിയിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം എഴുതിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, 'ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതു ഇവിടെ തന്നെയാണ്'. ഈ ശാലയിൽ സിംഹാസനത്തിനു പുറമെ, ചക്രവർത്തിക്കു മന്ത്രിമാരോടുകൂടി സ്വകാര്യമായി ആലോചന ചെയ്യുമ്പോൾ ഇരിക്കുവാനുള്ള വളരെ വലുതായ സ്ഫടികം കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു ഇരിപ്പിടവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പറയൻ ആ ശാലയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ അതു ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ ചെല്ലുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദ്വാരപാലകൻ അവനെ തടുത്തു നിർത്തി, 'നീ ആരെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ചക്രവർത്തിയെ ആണ്' എന്നു പറയൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്ന സമയത്തു ചക്രവർത്തി വേറെ ആരെയും കാണുന്നതല്ല

പറയൻ പറഞ്ഞു: ചക്രവർത്തി നല്ല അറിവുള്ളവനും നീതിമാനും ആണെന്നാണ കേട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഒരു സങ്കടം ബോധിപ്പിപ്പാനാണ ഞാൻ വന്നത്. അതിനു നിങ്ങൾ തടസ്ഥം ചെയ്യുന്ന പക്ഷം സകല ജനങ്ങൾക്കും നീ

തിന്ന്യായത്തെ ചെയ്യുന്ന ചക്രവൎത്തിയുടെ നേരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനേകമായിര ഭടന്മാരായ എന്റെ നേരെയും നിങ്ങൾ കൈ തെറ്റുകാരനാവുന്നതാണ്.

നീ കള്ളം പറയുന്നതല്ലേ?

എന്നാൽ പിന്നെയാണ്? പറയുന്നതുകൊണ്ടു വൈരസ്യമില്ലായ്കയായ സകല ജനങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമായ അധികാരങ്ങളെക്കൂടെ അവകാശങ്ങളെക്കൂടെ ഞാൻ അധികരിപ്പിക്കുന്നവനോ? മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതിനെയൊക്കെ വിചാരിക്കുന്നവനുള്ളു. ... അതിന്റെ പ്രയോജനമില്ല നിങ്ങളുടെ ചക്രവൎത്തി ലോകമുഴുവനും നിറയ്ക്കുന്നവനല്ല.

നിന്റെ ചക്രവൎത്തിയുടെ കിങ്കരനാക പോവാൻ പാടില്ല.

എന്തുകൊണ്ട്?

ഈ സമയത്തു ചക്രവൎത്തി രാജ്യത്തിൽ ഉള്ള പ്രജകൾ മാത്രമേ സേവിക്കയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പാടില്ല. വേണമെങ്കിൽ ഒരു പരീക്ഷ ചെയ്യാം.

യോദ്ധാവേ, എനിക്കു ചക്രവൎത്തിയെക്കാണാതെ കഴിയുന്നതല്ല. നിങ്ങളും തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചാൽ ഞാൻ ചിലപ്പോൾ അവനെ കണ്ടേക്കാം.

നീ കീഴ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്റെ തല വെട്ടും.

എന്നാൽ വെട്ടിക്കോളുക എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യോദ്ധാവു മുന്നോട്ടു നടന്നു. പടയാളി കത്തിയോങ്ങി വെട്ടുവാൻ ഭാവിച്ചു; എങ്കിലും പറയൻ ധൈൎയ്യപ്പെട്ടു നടന്നതിനാൽ വെട്ടു അവന്റെമേൽ കൊണ്ടില്ല.

'എന്റെ ചക്രവൎത്തി നിരപരാധിയെ ഉപദ്രവിക്കയോ?' എന്നു പറയൻ വളരെ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ആരാണു നിരപരാധിയെ കൊല്ലുന്നതു എന്നു പറയുന്നതു എന്നു ചക്രവൎത്തി തന്നത്താനെ ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ അടുത്തു വന്നു.

പറയൻ ഉടനെ ചക്രവൎത്തിയുടെ കാൽക്കൽ വീണു സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു.

എന്തിനു നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു? സകലവും പറഞ്ഞാലും എന്നു ചക്രവൎത്തി കല്പിച്ചു.

പറയൻ എഴുന്നേറ്റു ഉടനെ ചക്രവൎത്തി അവനെ അറിഞ്ഞു. ഹാ! പ്രിയമിത്രമേ—എന്റെ ജീവരക്ഷകൻ! ഞാൻ കണ്ടുപിടിപ്പിച്ചു വരുത്തുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിരുന്ന ആൾ ഞാൻ മുമ്പിൽ കാണുന്നതു! എന്നു പറഞ്ഞു ചക്രവൎത്തി സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി പറയനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ആ സദസ്സിലുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം വളരെ വിസ്മയിച്ചു.

ചക്രവൎത്തി പറഞ്ഞു: പ്രഭുക്കന്മാരേ! നിങ്ങളെല്ലാവരും പതിതനെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ട ഇയാളാണ് എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചതു. എന്റെ രാജ്യം പിടിച്ചുപറ്റിയവന്റെ ഭടന്മാർ എന്നെ എല്ലാടത്തും പിന്തുടൎന്നു എനിക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പുഴയിൽ ചാടി. ഉടനെ മുങ്ങുവാൻ

ഇടങ്ങി. കഠോരഹൃദയനായ ഇയാൾക്ക പട്ടിണികൊണ്ടു എന്റെ ജീവൻകൂടി വധ്യാകു
ന്നു എങ്കിലും ഇയാൾ എന്റെ അവശസ്ഥിതി കണ്ടു പുഴയിൽചാടി എന്നെ കര
യിലേക്ക കൊണ്ടുപോന്നു. ഇയാളുടെ കുടിൽ എനിക്ക ഒരു കൊട്ടാരംപോലെ ആ
യിരുന്നു. എനിക്ക പനിപിടിച്ചു സുഖബോധം ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ഇയാൾ എന്നെ സം
രക്ഷ ശുശ്രൂഷിച്ചു എന്റെ ജീവൻ മാറി. എന്റെ രാജ്യംമുഴുവനും കൊടുത്താലും എ
നിക്ക ഇയാൾ ചെയ്തതിനു ഒരു പ്രത്യുപകാരമാവുന്നതല്ല.

മഹാപ്രഭോ, ഞാൻ ചെയ്ത ഇപ്പോഴായ ഉപകാരത്തിനു അവിടുന്നു വേണ്ടുവോളം
പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു ഞാൻ കണ്ടതുതന്നെ ഞാനയിതം ഇപ്പൊ
കയാണു എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ മൂലകാരണം. എന്റെ ഐശ്വ
ര്യങ്ങളോടുകൂടെ ഒരു ദുഃഖവുംകൂടി ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു. എങ്കിലും എന്റെ ഇ
പ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണു.

ബാഹുവീരനോടു സ്ഫടികംകൊണ്ടുള്ള ആസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു ച
ക്രവർത്തി സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു അയാളുടെ സങ്കടങ്ങളെ ബോധിപ്പിക്കാൻ
പറഞ്ഞു. ബാഹുവീരൻ നിലം തൊട്ടു തലയിൽവെച്ചു താഴെ പറയുംപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

മഹാപ്രഭോ! എനിക്ക ഒരു മകളുണ്ട. അവളെ, അവിടുത്തെ ഭൃത്യന്മാർകൊണ്ടു
തന്നെ എല്ലാ അവിടുന്നു ചാർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട. അവൾക്ക സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ട സകലഗു
ണവും തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട. അവൾ എന്റെ ജീവനാണ. എനിക്ക ഒരു നിമിഷനേരം
പോലും അവളെ കാണാതെ ഇരിക്കാൻ വയ്യാ. അവളെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു.

ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: എനിക്ക നിങ്ങളുടെ പുത്രിയെ കണ്ടിട്ടുള്ള ഓർമ്മയുണ്ട.
ഞാൻ കാണുമ്പോൾതന്നെ അവൾ നല്ല കുട്ടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരാണ അ
വളെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയത എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുമെങ്കിൽ, അയാൾ എന്റെ രാജ്യ
ത്തിൽ എവിടെയായാലും ശരി ഇല്ല. അയാളെ വരുത്തി തക്കതായ ശിക്ഷ ഞാൻ
കല്പിക്കുന്നുണ്ട.

മകളെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയതു അവിടുത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പുത്രനാണെന്നാ
ണ എന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസം.

ചക്രവർത്തി മന്ത്രികളോടു ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾക്ക ഇയാൾ പറയുന്നതിനു
എതിരായിട്ട എന്താണ പറയാനുള്ളത? മന്ത്രികൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നു.

നിങ്ങളുടെ മൌനത്തിൽനിന്നു ഞാൻ എന്താണ ഊഹിക്കേണ്ടത എന്നു ചക്ര
വർത്തി ചൊടിയായി ചോദിച്ചു.

മന്ത്രികൾ പറഞ്ഞു: ഞാൻ കുറ്റത്തെ സമ്മതിക്കുന്നു. എനിക്ക അവിടു
ത്തെ കരുണയല്ലാതെ വേറെ ശരണമൊന്നുമില്ല.

ബാഹുവീരന്റെ മുഖത്തുനോക്കി—ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സങ്ക
ടത്തിനു നിവൃത്തി വരുത്താം. മകളെ തിരിയെ വരുത്തിക്കാം.

ചക്രവർത്തി ഉടനെതന്നെ മന്ത്രികളുടെ [illegible]

യും അന്നു രാത്രിതന്നെ യാഹിലയെ അവളുടെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിലേക്ക അയക്കുക
യും ചെയ്തു.

പിറ്റേ ദിവസം ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ ചെല്ലാനായി ബലവീരനു ഉ
ത്തരവു വന്നു. ആയാൾ കല്പനയനുസരിച്ചു രാജധാനിയിലേക്കുപോയി.

ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു.— സ്നേഹിതാ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്ന മത
ത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്ക ഒട്ടും ആശ്വാസം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. ആ മത
ത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾക്ക വല്ലാതെ ആസക്തിയില്ലെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ ഞ
ങ്ങളുടെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരു പ്രഭുവാക്കുവാൻ വി
ചാരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ കു
ഡുംബവും ഞങ്ങളുടെ മതത്തെ വിശ്വസിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. കുറെ ആ
ലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം പറയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു.
അതിന്റെ പിറ്റേ ദിവസംതന്നെ ചക്രവർത്തി ബലവീരനെ പ്രഭുവാക്കി. ആ സ്ഥാ
നത്തിന് അനുരൂപമായ ദ്രവ്യവും ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ബല
വീരന്റെ ഭാര്യയും മക്കളും മഹമ്മദ മതത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ഹീനജാതിയിൽനിന്നു മു
ക്തയായ യാഹില! ഗ്രഹണം കഴിഞ്ഞു കാണപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രനെപ്പോലെ വിളങ്ങി.
തന്റെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതിയിലായല്ലോ എന്ന മാത്രം യാഹിലയുടെ ഹൃദയം ആ
നന്ദിതമായി. തന്നെ ബലാൽക്കാരേണ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ മന്ത്രികന്മാരുടെ നേ
രെയുള്ള കോപം ക്രമേണ ശാന്തമായി തുടങ്ങി. മന്ത്രികന്മാർ യാഹിലയെ ബന്ധനാ
വസ്ഥയിൽ വെച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അവളോടു യാതൊരു ബലാൽക്കാരവും ഉപയോഗിച്ചി
ല്ല. ആയാൾ അവളുടെ പാതിവ്രത്യഭംഗം ചെയ്യുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. തന്റെ ഭാര്യാത്വ
സ്വീകരിക്കേണമെന്നു യാചിച്ചതേയുള്ളൂ. യാഹില ആയാളുടെ അപേക്ഷയെ കോ
പത്തോടുകൂടി നിരസിച്ചു എങ്കിലും ആയാൾ അവളെ ബഹുമാനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ
ഉപചരിച്ചുപോന്നു. ആയാളുടെ ഈ നടവടിയെ ഓർത്തു യാഹിലക്ക ആയാളുടെ
മേൽ ദയ തോന്നി. മന്ത്രികന്മാരെ ബന്ധനാവസ്ഥയിൽനിന്നു വിടുർത്തുവാൻ ചക്രവ
ർത്തിയോടപേക്ഷിക്കേണമെന്നു അവൾ അച്ഛനോടു പറഞ്ഞു.

മകളെ, ആലോചിച്ചുവേണം ചെയ്യുവാൻ, അച്ഛൻ പറഞ്ഞു: നിന്റെ സകല ആ
ഗ്രഹങ്ങളെയും സാധിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണെന്നു നിനക്ക അറി
യാമല്ലോ. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം സാധിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക
കുറെ സംശയമുണ്ട്. ആ മന്ത്രികന്മാർ ഇനിയും ബലാൽക്കാരം ഉപയോഗിക്കുമെന്നു
ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

യാഹില ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: അച്ഛാ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീന
ത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്റെനേരെ യാതൊരു അക്രമവും കാണിച്ചിട്ടില്ല.
ആ സ്ഥിതിക്ക നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിവേകത്തെ ക്ഷമിക്കേണ്ടതാണ.

എന്നാലും ഒരു പിതാവിന്റെ അധീനത്തിൽനിന്നു മകളെ ബലാൽക്കാരേണ
കൊണ്ടുപോയ ആളെ ക്ഷമിപ്പതെങ്ങിനെ?

മന്ത്രികുമാരൻ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന എനിക്ക നല്ല ഉറപ്പുണ്ട. ഞാൻ പാഴെജാലിയിലായിരുന്നപ്പോഴും അദ്ദേഹം എന്നെ വിവാഹംചെയ്യാൻ മടിച്ചു എങ്കിലും എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്ക എന്നെ വിവാഹംചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം മടിക്കുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. അല്ലാ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട. മേലിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണാനിടവന്നാൽ അത ഗോപ്യമായ ചതുരവഴിയായിരിക്കാ അതല്ലാത്തപക്ഷം കേവലം അപരിചിതന്മാരായിട്ടിരിക്കും ആയിരിക്കും. ഏതുവിധത്തിലും എന്റെ ഹേതുവായിട്ട ഇനി അദ്ദേഹം ബന്ധനാവസ്ഥയിൽ ഇരിക്കരുത".

ചക്രവൎത്തിയെത്തന്നെ ഞാൻ നിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്ന മനസ്സിലാക്കാം.

അല്ലാ ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കണം. എന്റെ മാതൃസ്ഥാനം മുൻകൂട്ടി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട. ഞാൻ ജനിച്ചു വളൎന്ന ദിക്കിൽനിന്ന ഇവിടെക്കുവരുന്നതിന്ന മുമ്പെ ഒരിക്കൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രവാദിനിയുടെ അടുക്കെ പോകയുണ്ടായി. അവൾ പറഞ്ഞതു മിക്കതും ശരിയായിട്ടുണ്ട. ഞാൻ യോഗ്യനായ ഒരാളുടെ ഭാൎയ്യയായിരിക്കുമെന്ന അവൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട. ആ വാക്ക തെറ്റിപ്പോകാതെ സഫലമാവുമെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

"ശരിതന്നെ, എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾതന്നെ നിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ ചക്രവൎത്തിയെ അറിയിക്കാം" എന്ന പറഞ്ഞു ആയേഷാ ചക്രവൎത്തിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോകുന്നു.

എന്താ മഹത്തുക്കൾ വന്നത (ഇങ്ങിനെ ഗൌരവമായിരുന്ന പറയൻ മഹാമേട്ടാക്കൽ മന്ത്രിയുടെശേഷം വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു) എന്ന ചക്രവൎത്തി ചോദിച്ചു.

മന്ത്രികുമാരനെ തടവിൽനിന്ന വിട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള എന്റെ പുത്രിയുടെ പ്രാൎത്ഥനയെ അവിടുത്തോട്ട തിരുമനസ്സറിയിക്കാനാണ ഞാൻ വന്നതു.

നിങ്ങളുടെ മകളെ ആ ഭയം അവമാനിച്ചതിന്ന തക്കതായ പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുന്നതുവരെ ആയാളെ ഞാൻ തടവിൽനിന്ന വിടുന്നതല്ല. നിയമവിരോധം ചെയ്യുന്നവർ എത്ര യോഗ്യനായിരുന്നാലും തക്കതായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ. അങ്ങിനെ അല്ലാത്തപക്ഷം സാധുക്കളുടെ കഥ എന്തു ന്യായപ്രകാരമാണ ശിക്ഷിക്കുന്നത?

പുത്രിയെ എന്റെ അധീനത്തിൽനിന്ന ബലാൽക്കാരേണ കൊണ്ടുപോയതു ഒഴിച്ചു വേറെ ഒരു വിധത്തിലും മന്ത്രികുമാരൻ എന്റെ മകളെ അവമാനിച്ചിട്ടില്ല. അവളും അദ്ദേഹത്തിന്ന മാപ്പുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

ഒരു പിതാവിന്റെ അധീനത്തിൽനിന്ന ആയാളുടെ പുത്രിയെ ബലാൽക്കാരേണ കൊണ്ടുപോയതിലധികം വലുതായ മറ്റൊരവമാനം ഉണ്ടോ? ഏതുകാൎയ്യമാണെങ്കിലും നിയമത്തിന്ന വിരോധമായി പ്രവൃത്തിച്ചാൽ അതിന്ന നല്ല ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാതെയിരിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ ചക്രവൎത്തി മന്ത്രികുമാരനെ തന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരാൻ കല്പിച്ചു. മന്ത്രികുമാരൻ മുമ്പിൽ വന്നപ്പോൾ ചക്രവൎത്തി ആയാളെ കഠിനമായി ശകാരിച്ചു. അതിന്റെശേഷം ... പ്രവൃത്തിച്ചു ...

[illegible] ചെയ്വാൻ ഒരുക്കമുണ്ടോ എന്നു ചക്രവർത്തി മന്ത്രികുമാരനോടു ചോദിച്ചു.

ഞാൻ അവളുടെനേരെ കാണിച്ച അക്രമത്തിന്നു അവളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു ഒരു പ്രതിഫലമാവുമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്വാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ.

തനിക്കു കഠിനമായ അവമാനത്തെ ചെയ്ത ആളെ വിവാഹം ചെയ്വാൻ എന്റെ മകൾ സമ്മതിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ. എങ്കിലും നിങ്ങൾ എന്റെ ഒന്നിച്ചു വീട്ടിലേക്ക വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു യാഹിലയോടു ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാം എന്നു മഹമ്മദൻ പറഞ്ഞു.

യാഹിലയെ മന്ത്രികുമാരൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഞാൻ ആയാൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യംകൊടുക്കാം. അതു ചെയ്യാത്തപക്ഷം ആയാൾക്കു ജീവപര്യന്തം തടവാണ്" എന്നു ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു.

മന്ത്രികുമാരനോടുകൂടി മഹമ്മദൻ വീട്ടിലേക്കുപോയി. ആയാളെ യാഹിലയുടെ അടുക്കലേക്ക കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. യാഹില ഒട്ടുംതന്നെ ആയാളെ ആദരിച്ചില്ല. മന്ത്രികുമാരൻ അവളുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു [illegible] യാഹിലയോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെനേരെ ചെയ്തതു വളരെ അവിവേകമായിപ്പോയി. ഞാൻ നിങ്ങളെ കഠിനമായി അവമാനിച്ചു. എന്റെ ഏറെ പ്രിയയായ നിങ്ങളെ ഞാൻ എന്റെ ധർമ്മപത്നിയാക്കി ഞാൻ നിങ്ങളുടെനേരെ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്നു പ്രതിക്രിയ ചെയ്തുകൊള്ളാം. നിങ്ങൾക്കു ഒരു രാജപത്നിയായിരിപ്പാനുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടു. നിങ്ങൾ എന്റെ പത്നിയായിരിക്കുമോ?

നിങ്ങളെ എനിക്കു വിശ്വസിക്കാൻ മറ്റുമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഇല്ല്. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതെല്ലാം ഭവതിയുടെ മേലുള്ള അനുരാഗം കൊണ്ടാണ്. ഭവതിയിങ്കൽ എനിക്കു പ്രേമമില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ ഈ വിധമൊന്നും പ്രവൃത്തിക്കില്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ചെയ്ത തെറ്റിനെ ക്ഷമിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം

യാഹില ഇളുതായി മന്ദഹാസം ചെയ്തു. മന്ത്രികുമാരൻ എണീറ്റു യാഹിലയെ തന്റെ മാറോടണച്ചു ഗാഢമായി ആലിംഗനം ചെയ്തു പറഞ്ഞു: ഇനി എന്നെന്നേക്കും നിങ്ങൾ എന്റെ ഭാര്യയാണ്. ഇന്നുതന്നെ നമ്മുടെ വിവാഹം നടത്തണം. ചക്രവർത്തി എന്നെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു വിടീച്ചു ഉടനെതന്നെ എനിക്കു ഭവതിയുമായുള്ള ബന്ധനസുഖത്തെ അനുഭവിക്കാറായല്ലോ.

മഹമ്മദന്റെ ഭവനത്തിൽ അന്നു മഹോത്സവദിവസമായിരുന്നു. യാഹിലയുടെയും മന്ത്രികുമാരന്റെയും വിവാഹം ഘോഷമായി കഴിഞ്ഞു. അനന്തരം ഭർത്താവിനോടുകൂടിയ യാഹില, ചന്ദ്രനോടുകൂടിയ രോഹിണി എന്നപോലെ ശോഭിച്ചു. അവരുടെ വിവാഹസമയത്തു മുകിളചക്രവർത്തിയും വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദമ്പതിമാരെ തൃക്കൈകൊണ്ടു അനുഗ്രഹിച്ചു. ഇപ്രകാരം മന്ത്രവാദിനിയുടെ വാക്കു സഫലമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

കെ. കൃഷ്ണനുണ്ണിനായർ, ബി. ഏ. ബി. എൽ.

പലവക

(ബ്രഹ്മഗീത)

ഈ ഗീത സൂതസംഹിതയിലെ യജ്ഞവൈഭവഖണ്ഡത്തിലുള്ളതാണ്. സൂതസംഹിത എന്നു പറയുന്നത് പതിനെട്ടു പുരാണത്തിൽ ഒന്നായ സ്കാന്ദപുരാണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ബ്രഹ്മഗീതയിലെ വിഷയം പതിനൊന്ന് ഉപനിഷത്തുകളും അവയുടെയെല്ലാററിന്റേയും കൂടിയുള്ള സാരവുമാണ്.

മലയാളഭാഷെക്ക് കുഞ്ഞനെമ്പ്രാന്തിരി അവർകൾ തന്നിട്ടുള്ള ഈ സമ്മാനം ലഘുവല്ലെന്നു ആരോടും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. എഴുത്തച്ഛന്റേയും മന്നാടിയാരുടേയും കിളിപ്പാട്ടിനോടു കിടപിടിക്കാൻ മതിയാകില്ലെങ്കിലും വിഷയകാഠിന്യം നോക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞനെമ്പ്രാന്തിരിയുടെ കവിതയ്ക്കു വളരെ ശ്ലാഘ്യം പറവാൻ വഴിയുള്ളതല്ല. പരിഭാഷയിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങളൊട്ടും തന്നെ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നും പച്ചമലയാളത്തിലുള്ള കവിതയാണധികം രുചിയുള്ളതെന്നും ഇയ്യിടയിൽ ചില മലയാളകവികൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അവരുണ്ടാക്കുന്ന പച്ച മലയാളപദ്യങ്ങൾക്കു വളരെ മാധുര്യവുമുണ്ട്. എന്നാലതിന്നിടയിൽക്കൂടി പച്ചമലയാളവാക്കുകൾ കിട്ടാതെ കവികൾ കുഴങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കു മുത്തിമാർ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന കഥകളിലെ വിഷയങ്ങളെ പദ്യത്തിൽ പറയുമ്പോളിത്രത്തോളം ഞെരുക്കമുണ്ടായാൽ ഉപനിഷത്തുകളുടെ സാരം പറയുന്നതിൽ എത്രത്തോളം പച്ചമലയാളപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ എമ്പ്രാന്തിരി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിന്നു സാമാന്യം സമാധാനമായി. പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്കുകൂടി ബ്രഹ്മഗീതയിൽ ചിലേടത്ത് എമ്പ്രാന്തിരിയെ സമ്മതിച്ചു തലകുലുക്കാതെ കഴികയില്ല. അതല്ലാത്ത ദിക്കിൽ കാണുന്ന പരികാഠിന്യത്തിന്നു സമാധാനം ബ്രഹ്മഗീതയിൽനിന്നുതന്നെ കിട്ടുന്നുണ്ട്.

ശ്രോത്രിയച്ചുവരിതു പഠിക്കാം ശൂദ്രാദികളാ-
ലിത്താം ശ്രുതിവാക്യമുരച്ചീടരുതത്രേ'
'ശ്രദ്ധയുള്ളവരിതികളലെ ഭക്തിയുമുള്ളോർക്കാറാം
ശ്രദ്ധയമിതുരചൊല്ലാം മറ്റുള്ളോർക്കരുതത്രേ'

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കേവലം പരിചാരകവൃത്തികൊണ്ടു പജീവിക്കുന്നവൎക്കു താഴ്ന്നതരം പ്രവൃത്തികളിൽ മനസ്സിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു ശീലിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഉയൎന്ന തരം ഉപദേശങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പാൻ വയ്യാതെയും അഥവാ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതിൽ അഭിരുചിയില്ലാതെയും ഇരിക്കുന്നവൎക്ക് ഈ ഗീത പഠിക്കാനധികാരമില്ലെന്നു വരുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവൎക്ക് ഈ മാതിരി ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്താൽ വില കേടാണ് ഫലമെന്നു പ്രസിദ്ധമാണെല്ലൊ. അവരെ അധികാരികളായി ഗണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പച്ചമലയാളം ചെലുത്താൻ യതിച്ചുവിയൎപ്പിട്ട ഫലമെന്തു?

ഈ പുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുകൂടി പറയാൻ ഉന്മേഷം തോന്നുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിലുള്ള വിദ്വാന്മാരുടെ ദാരിദ്ര്യവും വിദ്യയിൽ മലയാളികൾക്കുള്ള വൈമുഖ്യവും കുറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ടെന്നു ഈ പുസ്തകംകൊണ്ടറിയാം. അല്പകാലം മുമ്പു വരെ എത്ര സാരമായ ഗ്രന്ഥമായാലും കവിത എത്ര തന്നെ നന്നായാലും പകുത്തു നോക്കിയാൽ അതു ഭാഗത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒന്നാണ്ടു കടലാസ്സിലെ താല്പൎയ്യം കൂടി മനസ്സിലാകത്തക്കവണ്ണം കടലാസ്സിനു മേന്മയുണ്ടായാൽ മാത്രമേ അച്ചടിച്ചു വില്ക്കുന്നവനു കയ്യേറ നഷ്ടം കൂടാതിരിക്കാൻ തരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു പോയി ഒരു വിധം തടിച്ച കടലാസ്സിലായാലും നഷ്ടം കൂടാതെ കഴിക്കാമെന്നു മേത്തവിലാസം അച്ചുക്കൂട്ടത്തിലേക്കു ധൈര്യം വന്നതായി ഈ പുസ്തകംകൊണ്ടു കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇച്ഛാഭംഗം വരുത്താതിരിക്കാൻ നാട്ടുകാർ തന്നെ വിചാരിക്കണം.

വൎത്തമാനത്തിലെ സംഗതി വിവരപ്പട്ടിക വരുന്ന ചിങ്ങം മാസലക്കത്തോടൊന്നിച്ചു അയക്കുന്നതാണ്.

പ്രത്യേകപരസ്യം.

൧൦൭൯ാം മിഥുനം ലക്കത്തിന്റെ അവശേഷം.

രസികരഞ്ജിനി

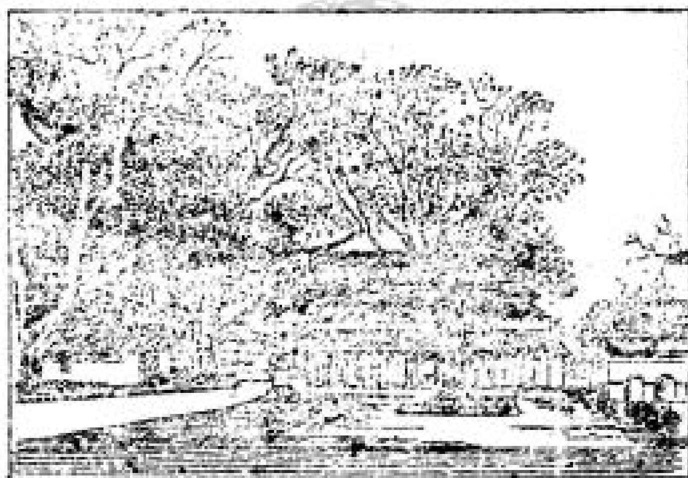
എറണാകുളം

രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളൊഴിച്ച
മററു സകല വിഷയങ്ങളെപ്പററിയും
യോഗ്യന്മാരായ ലേഖകന്മാർ എഴുതുന്ന
അനേകലേഖനങ്ങളുള്ള ഒരു മാസിക.

കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ (മുൻകൂറ) ക. 3

ഉടമസ്ഥൻ—കൊച്ചി 15-ാംകൂറ തമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പത്രാധിപർ—കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ
തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രത്യേകപരസ്യം.

1000 വരിക്കാർ—200 ക. സമ്മാനം.

1081-ാമാണ്ടത്തെ രസികരഞ്ജിനിക്കുള്ള മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ മുന്നയപ്പിക്കയും ഉടനെല്ലാം കർക്കിടകം 31-ാം നംബറകം മാനേജർക്ക് കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയക്കുന്നവരും ഇതിന്മുമ്പുതന്നെ 1081-ലെ മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടുള്ളവരും ആയ വരിക്കാരുടെ പേരുകൾ നറുക്കിട്ടെടുത്തു കിട്ടുന്നക്രമംപോലെ താഴെ പറയുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

50 കയിൽ ഒരു സമ്മാനത്തിന്ന്		...	...		ക. 50
30 കയിൽ "	"	...	...	...	ക. 30
15 കയിൽ രണ്ടു	"	...	...	...	ക. 30
10 കയിൽ മൂന്നു	"	...	...	...	ക. 30
5 കയിൽ ആറു	"	...	...	...	ക. 30
3 കയിൽ പത്തു	"	...	...	...	ക. 50

2. വരിക്കാരുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച് സമ്മാനസംഖ്യക്ക് ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ നിശ്ചയിക്കുന്നതാകുന്നു.
3. 1081-ലെ വരിസംഖ്യ ഏതാനും മാത്രം അടച്ചിട്ടുള്ളവർ മുൻപറഞ്ഞ അവധിക്ക് തികച്ചും അടക്കാത്ത പക്ഷം അവരെ നറുക്കിൽ ചേർക്കുന്നതല്ല.
4. വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്നവർക്ക് അഞ്ചു വരിക്കാരുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യയായ 15 കയിൽ കുറയാത്ത ഓരോ സംഖ്യക്ക് ഓരോ ടിക്കറ്റ് സൌജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.
5. മേൽപ്രകാരം, പത്തു വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി സംഖ്യ അയക്കുന്നവർക്ക് ഓരോ ഉറപ്പികൾക്ക രണ്ടു സൌജന്യ ടിക്കറ്റിനു പുറമെ 1081-ാമാണ്ടത്തെ രഞ്ജിനി, വരി കൂടാതെ അയക്കുന്നതു താകുന്നു.
6. 1081 ചിങ്ങം 5-ാം നം- ഞായറാഴ്ച നറുക്ക എടുക്കുന്നതാകുന്നു.
7. 1081 ചിങ്ങത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ നറുക്കെടുത്ത വിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

എറണാകുളം, കോവിലകം
1080 മിഥുനം 15-ാം നം- } രസികരഞ്ജിനി മാനേജർ.

☞ ഇനിയത്തെ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തി വായിക്കുക.

അഭിപ്രായങ്ങൾ

൧. രസികരഞ്ജിനിയെ പ്രായത്തിനു തക്കവണ്ണം പ്രൌഢതയും ആസ്വാദ്യതയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

മലയാളമനോരമ.

൨. ക്രമത്തിലും യോഗ്യതയിലും നടക്കുന്ന ഈ മാസിക കേരളകല്പദ്രുമത്തിലെ സകല യശഃപാത്രമായിട്ടു തീരുമെന്നും വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരുടെ സഹായാധിക്യംകൊണ്ട് ഈ മാസിക യഥാർത്ഥത്തിൽ രസികരഞ്ജിനിയായിത്തന്നെ വരുമെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കേരളസഞ്ചാരി.

൩. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും രാജാവിനും ന്യായാധിപനും ഗൃഹസ്ഥനും കവിതക്കാരനും എന്നുവേണ്ട ആസ്വികരസികന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും വായിച്ചു രസിക്കേണ്ട മാസിക ഇതുതന്നെയാകുന്നു . . . ഉൽകൃഷ്ടപരീക്ഷാവിജയികളായി കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ മഹാന്മാരും ഇതിലേക്ക് ലേഖനസഹായം ചെയ്യുന്നവരെന്നുള്ളതു വളരെ ആശ്വാസജനകമാണ്. ഓരോ ലക്കങ്ങളും മനോരമണീയമായി കിടപിടിക്കുവാനെന്നു തോന്നുംവണ്ണം മേന്മയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതുപോലെതന്നെ ഓരോ ലക്കങ്ങളിലും ചേർത്തുവരുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ ഗൌരവാധിക്യം കണ്ടുവരുന്നത് ഈ മാസികയുടെ പ്രത്യേകമായ വിശേഷഗുണമാകുന്നു.

വിദ്യാവിനോദിനി.

൪. ഇതു ക്രമേണ അതിന്റെ നാമധേയത്തെ ഉത്തരോത്തരം അന്വർത്ഥമാക്കി വരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു . . . 'രസികരഞ്ജിനി' രസികരഞ്ജിനിയായിട്ടുതന്നെയാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്.

സുഭാഷിണി.

൫. വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കത്തക്കതും രസിക്കത്തക്കതും ആയ അനവധി ഉപന്യാസങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവരുന്ന മാസിക 'രസികരഞ്ജിനി'യാണെന്ന് ഉറപ്പായി പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ മടിക്കുന്നില്ല.

സത്യവാദി.

൬. നല്ല എഴുത്തുകാർ സഹായിക്കാനുണ്ടെങ്കിൽ പത്രത്തെയോ മാസികയെയോ നന്നാക്കാനെന്തു പ്രയാസം?

സുജനാനന്ദിനി.

൭. രസികരഞ്ജിനി പ്രായം ചെല്ലുന്തോറും നല്ല സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

കേരളമിത്രം.

൮. ഇതു ലേഖനങ്ങളായ ഗദ്യപദ്യകൃതികളെക്കൊണ്ട് ഉപര്യുപരി വിജയപദത്തെ പ്രാപിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു നിസ്സീമമായ സന്തോഷമാണുള്ളത്.

സത്യനാദം.

രസികരഞ്ജിനിയുടെ ചില ലേഖകന്മാർ.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ.

എം. രവിവർമ്മരാജ എം. എ. ബി. എൽ.

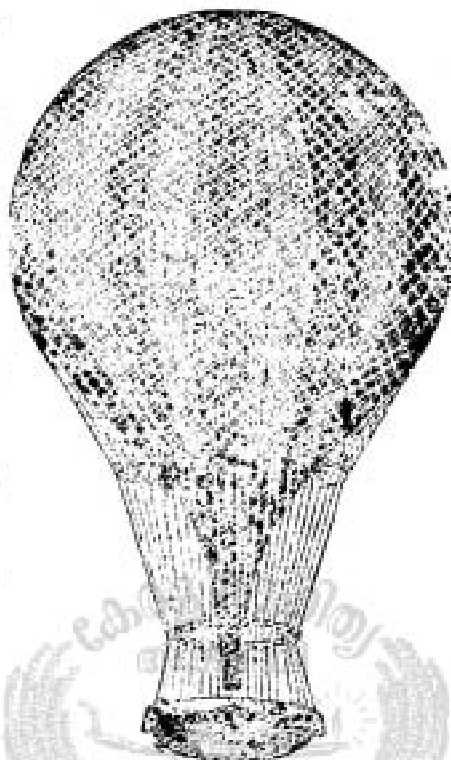
എം. രാജരാജവർമ്മരാജ എം. എ. ബി. എൽ.

ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ എം. എ. ബി. എൽ.

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു എം. എ.

സി. അന്തപ്പായി ബി. എ.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി

(മിഥുനം രഞ്ജിനിയിലെ ഒരു ചിത്രം)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ

കണ്ണൂർ നാരായണമേനോൻ ബി. എ.

പി. ജി. രാമയ്യർ ബി. എ. ബി. എൽ.

കാരാട്ട് അച്യുതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

മാറത്ത നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി

നടുവത്തു നമ്പൂതിരിമാർ

കെ. പരമുപിള്ള എം. എ.

വേറെയും അനേകം യോഗ്യ ലേഖകന്മാർ

അപേക്ഷിക്കാനുള്ള ഫാറം

രസികരഞ്ജിനി മാനേജർ അവർകൾക്കു

എറണാകുളം.

1081-ലെ രഞ്ജിനിക്ക് ഒരു പ്രതിക്കുള്ള വരിസംഖ്യ 3 ക. ഇതോടൊന്നിച്ച് മണി ഓർഡർ ആയി അയക്കുന്നു. പത്രം ക്രമമായി അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പേര ____________________

മേൽവിലാസം